

VARIARVM
FORENSIVM
ET PRACTICABILIVM

IURIS RESOLUTIONVM,

Liber Secundus.

IN QVO QVÆSTIONES IN DIES FERE OCCVRRENTES
controuerſæ, dilucidè continentur, quæ iuris proprij Siculi
interpretatione, & Decifionibus Tribunalium exornantur.

A V C T O R E

ANTONINO DE AMATO

Panormitano. V. I. D.

ET APVD SICILIÆ SVPREMA TRIBVNALIA

Cauſarum Patrono.

CVM INDICE GEMINO, CAPITVM SEV ARGVMENTORVM
Singularium resolutionum altero, Altero rerum memorabilium.

V E N E T I I S, M. DC. LV.

APVD TVRRINVM.

SVPERIORVM PERMISSV, ET PRIVILEGIIS.

A R G V M E N T A R E S O L V T I O N V M

Quæ in hoc Secundo Libro continentur.

RESOLVTIO LI.

Nter creditores, qui personali, vel hypothecaria poriuntur actione an pecunia posteriori, vel æquali creditore solute concedatur auocatio, & quid si per gratificationem omnibus creditoribus instantibus, vni à debitore solutio facta sit, vel per extorsionem fuerit consequuta pecunia, expenditur decisio Afflic. 190.

RESOLVTIO LII.

Officialis salaratus Tribunalis Sancti Officij an possit in M.R. C. per viam exceptionis prouocari remedio, l. si contendar ff. de fideius.

RESOLVTIO LIII.

Per calumniam a debitore petitam duplici fideiussione, per creditorem, præstari quandoque iudex pro suo arbitrio non admittit.

RESOLVTIO LIV.

Quotam portionem, lus, vel participium aliquod habens in re an iure retractus ceteris præferatur emptionibus.

RESOLVTIO LV.

Deducto ne egeat beneficio an vtatur maritus quando pro dorum restitutione ad stabilia dotalia, & in esse existentia reali, vel reuendicatoria aduersus eum agitur.

RESOLVTIO LVI.

Curator hereditarij quasi iacenti an sit dandus, & alij quorum interest citandi, an sint, quando hæres sibi de suo credito in bonis hereditarijs vellet satisfieri.

RESOLVTIO LVII.

Terminus quindene an in repetenda pecunia soluta vigore partitæ Tabulæ, vel banci, debitori denegandus sit, ad interpretationem Ritus 114.

RESOLVTIO LVIII.

Hæres donatarij omnium bonorum, eadē via exequotua, qua donatarius ipse a donatoris creditoribus coerendus an sit, ex iure Regni.

RESOLVTIO LIX.

Contra Tutores proreditione computi, an possit procedi per viam præcepti, & inunctionis, ad intellectum Capitulorum Ritus 159. 102. & 114.

RESOLVTIO LX.

Sententia obscure prolata ob periculum perēptionis instantiæ an sit nulla si ad instantiam impediti iusto impedimento, fuerit prolata ad intellectum Pragmaticalis Constitutionis sub titulo de lre sententiæ obscure.

RESOLVTIO LXI.

Adiudicatio ex secundo decreto, an cum enormissima lesione procedere dicatur, si onera accollata a rei valore in pretij computatione deducatur

ad nullitate decreti inducendam, pacto ad discursum, non obstante.

RESOLVTIO LXII.

Constitutum purū per verba presentis temporis an ex nunc translationē dominij operetur in actu condicionali, & quid in donatione iuter viuos collata, & exequenda post mortem.

RESOLVTIO LXIII.

An iusta naturam causæ & terminos dādo procedendum sit, etiam in feudalibus in mero iuris articulo, vel ex abrupto, aut dato termino extraordinario ad intellectum Ritus 139.

RESOLVTIO LXIV.

Pactum de dote restituenda dotanti, vel suis absq. dotantis stipulatione, an sufficiat, ita vt mulier non possit de dote ad libitum disporre.

RESOLVTIO LXV.

In integrum restitutio aduersus sententiam prolatam tēpore maioris ætatis an concedatur iudicio cum minore incepto. Idemque in termino restitutorio, si conclusionis tempore minor maior factus sit, arque ideo semper in iudicijs initium sit spectandum, & quando, ad interpretationem capitulorum Ritus 172. 184. & 133. & 139.

RESOLVTIO LXVI.

Declaratoria sententiæ obicure post menses duos lata, an tamquam extra instantiam nulla dici possit, ad intellectum Pragmaticalis constitutionis, sub titulo de sententijs obicuris.

RESOLVTIO LXVII.

An de pretio vnitorum feudo, per feudatarium decima R. C. debita sit (sicut de pretio ipsius feudi deberetur) si feudū cum corporibus aggregatis integre, videretur sit, ad interpretationem extranagantis volentes Regis Federici.

RESOLVTIO LXVIII.

Creditor ex secundo decreto succedens, an remedio l. C. de rescindend. vend. locationem infringat.

RESOLVTIO LXIX.

Protestatio addendi & probandi etiam per testes, si que desunt, an ita conclusionem in causā impediatur, vt post aperta punta concedenda sit restitutio maiori, & non restituibili persone, altera parte concludente ad intellectum Capituli Ritus 172.

RESOLVTIO LXX.

Quæ partis solutio, vel petitio inter plures correos debendi in solidum debiti diuisionem inducat.

RESOLVTIO LXXI.

Pars collationem scripturarum citata, num possit de nullitate sententiæ arguere, ex capite quod per iudicem actis vtriusque partis non recognoscitur

tis pronunciatum sit. Ad intellectum Capitulum Ritus 134. & 171.

RESOLVTIO LXXII.

Poenale præceptum Iudicis, vel Principis contemnens, an statim lapso præcepti termino exigendus sit, vel debeat super causa nõ obtemporari præcepti citari, & terminus iterum dari, & quando liceat Principi consulere, & præceptum non exequi.

RESOLVTIO. LXXIII.

Laudimium an debeat a creditore pendente termino ad redimendum medium quatuor re emphyteoticæ sibi iudicialiter adiudicans, & quid redepta re per debitore infra terminum prædictum.

RESOLVTIO. LXXIV.

Appellatio suspensiuè denegata a sententia in causa oppositoria cumq; inferioribus ad M. C. an in sententia in primo iudicio executiuo lata, etiam procedat ad interpretationem Ritus cap. 116. & Capituli Regis Iacobi 37.

RESOLVTIO. LXXV.

Vita milita, & dos de paragio, an super feudo ex linea transfusali proueniente debeantur.

RESOLVTIO. LXXVI.

Mulier cui ex facultate nuptialibus in tabulis per dotantes sibi attributa de certa parte dotis disponere permissum sit, an dicatur in venientes ab intestato disposuisse ea sine testamento vita functa, vel eiusdem generalis, aut particularis dispositio requiratur.

RESOLVTIO. LXXVII.

Qualiter ad inuicem proportionibus diuisis inter plures hæredes debeatur cuiusq;.

RESOLVTIO. LXXVIII.

Cessionarius an ante litem contestatam, vel executionis implementum, & quindepam, teneatur de cessionis instrumeto docere parte petente.

RESOLVTIO. LXXIX.

Sententia lata contra emphyteutam, an noceat domino directo scienti.

RESOLVTIO. LXXX.

Sententia an sit nulla si successiuè, & paulo ante super exceptione, referata in fine causæ, & super meritis pronunciata fuerit.

RESOLVTIO. LXXXI.

Si de validitate oppositæ cancellationis instrumeti dubitatur an eiusdem concedenda sit executio ad intellectum Ritus 101.

RESOLVTIO. LXXXII.

De metu aduersus instrumeti executionem an possit excipi quatenus ad rescissionis remedium tedit.

RESOLVTIO. LXXXIII.

Creditoribus mariti an super fructibus dotialium rerum quatenus debitam quantitatem onerum mariti non excedat possit esse consultum.

RESOLVTIO. LXXXIV.

Qui cœniantur in inuestitura, & emphyteusi comprehensi, an ut citra caducitatis periculum, domino in requisito in eos possit alienari emphyteusia.

RESOLVTIO. LXXXV.

Maionibus, & personis non restituibilibus, an concedantur restitutiones post aperta p̃ta in summaris ad intellectum Capitulum Ritus 137. 172.

RESOLVTIO. LXXXVI.

Transfusio iudicialis instantiæ requiri, quando

cum defuncto cepta transit in successorem.

RESOLVTIO LXXXVII.

Ad pretij restitutionem ex simplici in lata molestia stante pacto an executiuè agi possit.

RESOLVTIO LXXXVIII.

Emphyteusi pro Canonum credito poenens; directum dominum ex iudiciali adiudicatione peruentum, an pro reliquis præteritis, vel iutunis aduersus emphyteutam eiusque bona per dominum emphyteoticum exequatur instrumentum.

RESOLVTIO LXXXIX.

An datis secundis fideiussores in locum priorum non soluendo effectum censetur eorundem obligatio nouata, etiam respectu vnus ex prioribus, qui statum non mutauit in cuius locum, alius datus non fuit fideiussor.

RESOLVTIO XC.

Testamentum minus solemniter inter liberos cõfectum, an sit validum nõ seruata æqualitate inter eos.

RESOLVTIO XCI.

Affecuratis mercibus infirmate, & aduersa fortuna peremptis, an debeat per affecuratorem pretium loci destinati, vel loci in quo merces onerata, & empta fuerunt.

RESOLVTIO XCII.

Fideiussor dotis, an ad dotarij conuerti cum marito restitutionem executiuè cogi possit ad intellectum Capituli Ritus. 99. 101. 110. 111.

RESOLVTIO XCIII.

Terminus in causa principali annolliter detur, pendente appellatione ab interlocutoria super articulo præiudiciali lata.

RESOLVTIO. XCIV.

Terminus quãdo admittatur ad impediendam executionem instrumenti docendo, de eius dominio, & possessionem rei per creditorem distrahende ante addictum pignus, ad intellectum Ritus 112.

RESOLVTIO XCV.

Terminus ad redimendũ quando currete incipiat de bitoni cui se cundum decretum cum termino ad redimendũ implicito cursuro a die decreti fuerit notificatum ad intellectum cap. Ritus 112. 113.

RESOLVTIO XCVI.

Curator liti an pupillo proximior dandus sit, proposita excusatione per tutorem.

RESOLVTIO XCVII.

Pro reliquo parte debiti ab extraneo vel fideiussori soluta, an totius summx aduersus principalem debitore concedatur debiti receptio.

RESOLVTIO. XCVIII.

Debitor an redimat prædictum adiudicatum, stante prorogatione termini ad redimendũ tempore venditiæ, quo ad acquisitionem fructuum ad intellectum Cap. Ritus 112.

RESOLVTIO XCIX.

Tutor, Prælati, Oeconomus, infirmor, iocius, vel procurator, an possint pecunias sub vsuris, & cãbijs capiendo obligare, pupillũ, Ecclesiam, sociũ vel constituentem.

RESOLVTIO C.

Velliciani Senatus cõsulti, vel cõsuetudinis Panormitanæ 21. exceptione an tuta sit mulier iuriurandi religione alterius obligationi se astringens.

V A R I A R V M F O R E N S I V M

Et Practicabilium Iuris Resolutionum ,

LIBER SECVNDVS.

D. ANTONINO DE AMATO PANORMITANO

V. L. D. Auctore,

ET APVD SICILIAE SVPREMA

Tribunalia Caufarum Patrono.

S V M M A R I V M .

- 1 Creditores , qui personali vtuntur actione non auocant pecuniā pofterioribus creditoribus folutam ſiue extet , ſiue non num. 2.
- 3 Creditor hypothecarius non auocat pecuniā ſolutā hypothecario creditori equali , ſed melior eſt conditio eius , cui ſuit ſolutum , & num. 5. & 25.
- 4 Creditores bance ſen ex cauā depoſiti equaliter eocurrunt ſi depoſiti non extet , & ſit commiſſionem conſumptum , vt depoſito in regulari pecunia ſecus ſi depoſitum extet , vel pecunia ſit in ſacculo obſignato , quia tunc Dominus præſertur in eo.
- 6 Poſterior creditor nunquā auocat ſolutum anteriori
- 7 Creditor hypothecarius anterior an auocet ſolutum poſteriori hypothecario , & quid de rigore , vel equitate in pecunia iam conſumpta , & num. 8. & 9. & 18.

Pecunia quando dicatur conſumpta ſub num. 9.

- 11 Creditor hypothecarius anterior auocat pecuniā extantem poſteriori creditori ſolutam , & num. 10. & 13. & 15.
- 12 Cautio , & fideiſſio facit pecuniā extare , licet ea conſumpta , vel commixta ſit .
- 14 Pecunia quando dicatur extare , & num. 11.
- 15 Fideiſſio , & cautio facit , vt pecunia non dicatur ſoluta .
- 16 Afflicti opinio decif. 190. in diſtincte ſeruanda eſt in Regno .
- 17 Creditor anterior , an auocet ſpeciem poſteriori ſolutam .
- 19 Creditor atterior , an præferatur in nomine debito-

Ant. de Amat. Part. II.

ris non exacto in ſolutum dato poſteriori creditori à communi debitore .

- 20 Creditor anterior , an auocet pecuniā poſteriori ſolutam per haredem debitoris .
- 21 Creditor anterior auocat pecuniā ſolutam creditori poſteriori ex cauā tantum lucratia , ſiue extet pecunia , ſiue non .
- 22 Subſidiarie auocari poteſt pecunia poſteriori creditori ſoluta , & iam conſumptam , nemp è communi debitori facultatibus lapſo .
- 23 Solutum per debitorem iam decoctum poſteriori creditori auocatur ab anteriore .
- 24 Dos Fiſcus , & alij anteriores privilegiati auocant ſolutum poſteriori creditori .
- 26 Creditor anterior , an auocet pecuniā ſolutam poſteriori per gratificationem ſi uterque creditor inſtabat pariter pro ſolutione conſequenda , & num. 27. & 28.
- 29 Creditor auocat pecuniā a poſteriori creditore extortam , & num. 30.

A R G V M E N T V M .

Inter creditores , qui personali , vel hypothecaria potiuntur actione , an pecuniæ poſteriori , vel equali creditori ſolutæ concedatur auocatio , & quid ſi per gratificationem omnibus creditoribus iſtantibus , vni a debitore ſoluta facta ſit , vel perextorſionē fuerit conſequuta pecunia eſpenditur decifio Afflicti 190.

A R E .

RESOLVITIO. LI.

Multa profectio sunt capita, & distinctio-
nis membra, quæ in difficulti, & intricata
materia auocationis pecunie à pos-
se posterioris satis facti creditoris sub-
nectunt Bart. Angel. Alberici. & alij. in l.
pupul. ff. qua in fraudem creditorum, & in leg. si
non expeditur §. 1. ff. de bonis auctori. Ind. possident
& passim omnes sequuntur in locis inferius ci-
tandis. Eo tamen iure vimur ¶ vt in actioni-
bus personalibus solutio facta vni ex pluribus
creditoribus, qui fuit diligens, nō retrahatur per
alium, qui fuit negligens, vigilantibus enim, &
non dormientibus, ius ciuile scriptum est ad tex-
tum expressum in dicta leg. pupillus in fine vbi glo-
sa verbo non reuocet dict. leg. si non expeditur. §. 1.
ff. de bonis auctori. Ind. ibi. ne alterius aut neglig-
entia, aut cupiditas hinc qui diligens fuit noccat. l. sum-
ma cum ratione §. sed si cum suspicaretur in fin. ff.
de peculio ibi. licet creditori vigilare ad summam conse-
quendum Regula Nihil dolo 173. vbi glof. optima ff.
de reg. iur. & melior glof. in l. qui autem §. apud labeo-
nem ff. de his, qui in fraud. creditor vbi alij offerunt,
vbi Angel. dicit C. imputetur creditoribus non
præcedentibus hypothecam, neque perso-
nalem priuilegiatam si fuerint inertes; & pro-
fit vigilantia exigenti; vel recipienti a sponte
soluente vt in leg. pupillus text. in dict. le. qui autem
§. se iudum, qua in fraud. creditor ibi (quoniam sciscus
sibi enim vigilantem idem Angel. in l. fin. §. licentia
num. 2. de iure deliberan. quod in personalibus
impuratur negligentibus, & succurrit studiosis
loquentibus si exigerunt per iudicem, sed si per
gratificationem remittit ad dictam le. pupillus de
quo latius infra dicemus Alberici etiam in dicto §.
apud labeonem facit distinctionem, sed perfectione-
nem facit in dicta l. pupillus, vbi tandem num. 4.
§. dicit quod in practica. dict. leg. pupillus in fine se-
pe allegatur, quod ius ciuile vigilantibus, &
non dormientibus scriptum est, nam industria, vel
diligentia alicuius non debet trahi ad penam l.
fin. C. de pos. negligentibus, enim non subueni-
unt iura leg. non enim §. ex quibus ea. maior,
& negligentibus non est ignorandum l. velint. ff.
de edend. & negligentia omnia ledit §. penult. in au-
tent. de quasi. vigilare itaque debet creditor ad si-
bi debitum conuequendum le. summa §. 1. de pecul.
& differentia debet esse inter vigilantes, & dis-
sidentes l. vt perfectus C. de annuat. exception. & mul-
ta iura ad hanc regulam simpliciter citat Gail.
lib. 2. obserua. 25. num. 14. §. sic quoque exor-
ditur Surd. conf. 4. numer. 10. in fine & numer. 11. &
num. 15. quod in actionibus personalibus non est
dubium, refert eum Io. Baptista Costa de ratiou.
rata quaest. 74. vbi disputat, & infirmat quaest. 121.
numer. 4. ex Rota. Auenion. decif. 146. multa
enim cumulat Conf. 86. & cū eo Menoc. conf.
25. num. 2. ex magis recepta idem Cefal. conf. 555.
num. 4. quod præfertur, qui primò occupat ex
Cognar. eapit. 29. pract. quaest. ex glof. & alij in
l. priuileg. ff. de priuileg. creditor Doctores in l. pecunia
C. de iure sibi Aff. vulgat. decif. 190. Gramat. quaest.
1. capie. dec. 78. Surd. dec. 60. n. 9. Peregr. de sico li. 6.
tit. 6. Celsus Barga. de dolo regul. 43. lib. 6. fol. 183.

- Burg. de laudimio. inspectio. 39. nu. 1. Menoc. conf.
107. n. 9. Trentacin. var. li. 3. dit. de solution. resoluit.
23. n. 5. Flores. de Meno var. quæst. li. 1. quaest. 6. art. 1.
§. n. 2. Fontanel. de passu Nupt. col. 5. glof. 8. pa. 6. nu.
28. & seq. vol. 2. Ambrosii. dec. 2. n. 16. par. 1. Guttier.
2. practiar. quaest. li. 3. cap. 101. nu. 3. & inter ¶ credi-
tores huiusmodi, qui nituntur dumtaxat actione
personalis si debitor posteriori satisfaciatur non
obstante eorum sententia, qui inter pecuniam so-
lutam extantem, vel consumptam differentiam
constituerunt, & inter rigorem, & equitatem ve-
rius est, vt non possit posterior, solutus creditor
molestari, vel ab eius posse ad posteriorem creditorem
pecunia auocari Aff. dicit. dec. 190. Cognar.
dicit. ca. 29. Castren. conf. 437. vol. 1. Eugen. conf. 89.
Asini de exequut. §. 7. c. 3. Surd. conf. 4. Perusini. dec.
45. n. 20. Carroc. dec. 109. Costa bene de facti scien-
tia, & ignorantia centur. 1. dist. 8. n. 5. bene Sessa de
206. n. 49. Cape. decif. 78. Cef. cōf. 86. & 555. Hon-
d. cōf. 18. nu. 65. vol. 1. Birmi. conf. 92. nu. 22. vol. 1.
Menoc. conf. 25. Peregr. dicit. 6. n. 3. Barboz. nu. l. par.
6. nu. 21. 2. ff. solut. matrim. T. Esaur. quaest. forensi. 16.
li. 2. Pereyra de Calbro dec. iij. Portugali. 16. num. 1.
- 3 In hypothecaria verò ¶ facilis est decisio casus,
quando omnes creditores essent pares in hypo-
theca, quemadmodum de facto quandoque con-
tingit diiceptari inter Simeonem Ferrar. cum de-
putatis banci, decocti in impugnana, qui credi-
tores banci hypothecarii habent ex forma fide-
iussionis bancalis, licet regulare sit ¶ creditores
bancales, seu ex causa depositi omnes equaliter
concurrere veluti personales in bonis banci huius,
qui foro cesserit, si depositum non extet, & si con-
sumptum, vt in pecunia depositario soluta, que in
eius transit dominus, secus si in sacculo obligato,
quia tunc iura præferunt dominus, & deponunt
omnibus alijs creditoribus Trentacin. var. resoluit.
li. 3. resoluit. 23. de solut. a nu. 15. 16. & se qua d. sumum
Carroc. de deposito p. 2. qu. 47. per tot Strac. de deco-
ctor p. vi. qui pot. in bon. dect. habean. per tot. C. Alit.
Sotomaior. conuener. iur. li. 3. e. 16. nu. 49. Piguera.
decif. 38. Fontanell. de passu nupt. claus. 5. gl. 8. p. 7.
n. 12. vol. 2. Tuse. coneluf. 1058. nu. 11. li. C. Ponte.
dec. 34. Asin. de exequution. §. 7. c. 26. Flores. de Me-
na. pract. quaest. ca. 6. §. 3. Mazou. dec. lucens. 1. Gut-
tier. practiar. qu. 100. nu. 15. Rodric. de Ann. redit.
quaest. 11. nu. 37. in fine li. 3. Cancer. var. resoluit. 3. ca.
8. de deposito nu. 64. in fine Mant. de tact. & ambig.
conuenc. lib. 10. tit. 1. nu. 38. vol. 1.
- 5 Ex tunc ¶ non potest de reuocatione agi, sed
melior est conditio eius, cui fuit solum, & ita
Cefal. conf. 86. n. 5. in primo casu & expressius deci-
dit Albericus in d. l. pupillus nu. 3. vbi allegat. l. qui
prior ff. qui potior li. debitor de piguor. T. Esaur. qu.
forensi. 6. n. 6. li. 2. vbi siue extet, siue nō extet pec-
cunia, ita concludit Fontanell. de passu. dotat. claus. 5.
glof. 8. part. 6. num. 31.
- 6 Multo fortius hoc procedit, quando ¶ solutio
fit anteriori, seu potiori, tunc enim in inferior non
potest aliquo modo præcedere reuocationem, ut
probat Cef. d. cōf. 85. n. 1. Rota Auenion. dec. 146. n.
7. ex gl. in leg. priuilegia & in le. pecuniam, in dict.
l. si non expeditur §. 1. & in dicto §. licentia §.
si verò enim alij per eum Raderie. de Ann.
redit.

red. lib. 2. quast. 19. num. 23. in fine difficultas est ve
dicit Alber. dicto loco quidam solutio fit inferiori :

7 Caterum t in hypothecaria loquendo, alta fuit
questio, an creditor hypothecarius anterior
auocare possit solum creditori hypothecario
posteriori.

In quo vna fuit opinio de iuris rigore verior
8 quod t posset auocare, si res species, vel pecu-
nia soluta extet, & possideretur, vel per eum mala
fide consumpta fuerit, sin autem sine dolo con-
sumpta sit conditio comperat ex lege vel actio
in factum vt censuit Afflict. dict. decif. 190. &
Alberic. in dict. leg. pupillus licet Bartol. in hoc
variauerit, quando sine dolo desit, & hanc opi-
nionem rigoris tenuerunt Aretin. Bart. Alberic.
Angel. & alij in dicta. le. pupillus Io. Andr. Fa-
ber. Bald. & alij per Surd. conf. 4. num. 25. 42. 47.
conf. 436. num. 10. 11. Paris. conf. 69. num. 2. lib.
4. Cefal. conf. 86. num. 6. vbi etiam si hypotheca
sit generalis late Stracca de decolor. part. 3. num.
28. tom. 6. part. 1. fol. 317. & part. vltim. num. 28.
fol. 328. vbi etiam loquitur de creditore priuilegi-
giato Castrens. conf. 169. viso puncto li. 2. vbi quod
pro medietate reuocat, & loquitur de banco fal-
lito Bimi. conf. 92. num. 21. vbi agit an creditor hypo-
thecarius propter ius hypoteche, quod est reale
possit agere furti contra furtiuiem bona debitoris
Rota Auenton. videtur hanc opinionem tenere
dict. decif. 146. num. 7. Prilli. ad Afflict. dicta decif.
190. vbi verè valde confuse loquitur Mayner. dict.
regula nihil dolo de regul. iur. Mariscotti. lib. 2.
var. resol. 36. in fine Scaccia de comuer. & cambijs
§. 2. glof. 5. num. 442. vers. quamuis, Riccius in
praxi variar. resol. cap. 375. num. 3. Io. Andre. Giorg.
allegatio. 39. d. num. 9. & sequen. Fachin. lib. 12.
controuerf. iur. caput. 53. Fontanell. de passis dotal.
clausula 5. glof. 8. part. 7. numer. 1. & sequen.
per totum, & d. numer. 21. & sequen. dislerit,
quando bona, vel mala fide dicatur pecunia
consumpta, & numer. 58. & si ipse numer. 60.
& sequentibus equiore Afflict. opinionem
sequatur de qua infra idem sequitur Piguera
decif. 271. d. numer. 58. & sequen. Ambros. decif.
35. num. 26. part. 2. Guttier. practicar. quest. part.
3. quast. 101. num. 12. Negusan. de pig. in 2. membr.
3. partis quastion. 8. numer. 10. Brun. de cessione
bonor. quast. 25. Matthiens. in leg. 7. tit. 16. lib. 5.
nona recopellation. glof. 5. numer. 16. ad finem
Felician. de censibus lib. 3. caput. 5. numer. 17. Te-
saur. quast. 16. num. 8. part. 2.

9 Contrariam opinionem t quod hypothecari-
us creditor etiam anterior non reuocet solutio-
nem factam posteriori creditori pecunia citra
dolum, & bona fide consumpta, vel commixta
idque ex equitate, ne rotus Mundus in litibus
involutus quasi subuenteretur proficentur Angel.
in leg. tutor est de condition. indeb. late Afflict.
decif. 190. vbi dicit sub nomine Regis ita fuisse
decisum subdens, quod ideo facit ins in Re-
gno Gramat. quastion. 1. capic. decif. 78. Paris. dict.
conf. 69. Conarr. pract. quast. caput. 29. numer. 2.
receptam dicit Menoc. conf. 25. vbi etiam si ante-
rior hipothecam priuilegiatam haberet, vt mul-
lier, & filius, & cum eo Cefal. conf. 86. & conf. 555. n.

Ant. de Amat. Part. II.

7.9. in fine vbi præfertim quando solutio fit liberè
& sponte refert Surd. dicto conf. 4. & 436. Pernsin.
decif. 45. numer. 4. bene Eugen. consil. 89. numer. 5.
6. 7. vbi de comuni à qua in iudicando non re-
cedendum dicit, & subdit parum, aur nihil
cutandum esse de opinione Stracc. aduersus
Afflict. sententis, late Brun. de cessione. bonorum q.
25. sioco pede Honded. conf. 18. num. 66. lib. 1.
firmat Surd. decif. 69. num. 9. se referendo ad dictum
consilium 4. num. 10. Cartar. decif. 19. reiecto Strac-
ca Carroc. decis. 109. numer. 42. Aloys. deleo in le.
pecuniam C. de iure fisci Gail. obserua. 25. numer.
15. lib. 2. Maceraten. var. resolut. resol. 60. cofu
15. lib. 2. plenissime Tesaur. quast. foren. 16. d. n. 7.
8. & seq. lib. 2. quod etiam in foro conscientie turu
esse arbitratu Mariscotti. var. resol. lib. 2. c. 36. sub.
n. 7. Scaccia de comuer. & cambijs §. 2. glof. 5. n. 442.
Torus. in compendio decision. verbo creditor secundus
& verbo creditor primus Rota Roman. decif.
548. lib. 3. diuersor. Ponce. decif. 34. numer-
20. & de potest. Proregis titul. 7. n. 9. numer. 18.
Rebell. de obliga. insti libro 2. quastion. 59. numer.
16. Molfesi. in consuetudine Neapolitan. part. 4.
quastione 26. numer. 16. 17. & sequen. Marta. vo-
to 48. Trentacin. var. resolut. lib. 3. titulo de solu-
tione resol. 23. num. 7. & lib. 1. tit. de iure fisci ref.
7. nu. 18. Serafin. decisione 1074. num. 3. Rota Roman.
apud Farinac. decisione 595. num. 2. part. 2. tom. 4.
Gratian. discepta. 304. nu. 1. 2. & sequen. vbi etiam
in fisco id procedere concludit Intrig. singul.
13. numer. 2. lib. 2. Burg. de laudim. part. 3. in spe-
ctation. 39. num. 7. Costa de re integra destit. 46. nu. 9. &
remed. subsidari. 37. nu. 2. & de ratione rate quast. 74.
nu. 7. Fontanell. de passis dotal. clausula 5. glof. 8. part.
6. d. n. 33. & sequen. per tot. & part. 7. per totum vbi
plenè quando pecunia consumpta dicatur disse-
rit ex quam pluribus auctoribus, & d. num. 58. 60.
& sequen. Gutier. practicar. quast. lib. 3. cap. 101. nu. 8.
Stat. Pacific. de saluano interdicto in inspection. 3. ca. 2.
n. 95. Card. Tusc. conclus. 1066. n. 3. Jus. C. Tigner. dec.
271. n. 53. Peregr. de fisco li. 6. tit. 6. n. 7. 8. fol. 188.

10 Vbi dicit t quod contraria opinio comunis
non est attendenda quia sententie, & iudicia ma-
narent pro secundo creditore siue pecunia extet
siue non quem sequutus videtur Sessa. decif. 206.
d. num. 20. 21. & sequen. lib. 2. ego vero in eo quod
Peregrinus ausus est firmare auocationem pecu-
nia non permitti creditori anteriori quando so-
luta est posteriori, & extat cum non sequor veluti
contra magis probatam sententia loquens vt sta-
tim subdam, & hanc opinionem Afflict. semper
audiuimus in M. C. seruata quod ne dum in ore
aduocatoru sed etiam cauidicorum est propter
sententiam regiam quæ facit ius vt dicit Afflict.

11 Si veto quo quomodo t pecunia extet veluti in
sacculo obligato, vel sub sequestro, vel subcen-
12 su, vel aliter vel demum t per cautionem quæ facit
pecuniam extare licet consumptam vel com-
mitta li. 2. ff. de usufructu car. rer. que vsu consumuntur
l. Procuratorius. fin. ff. de tribu. reor. action. Cas-
trens. conf. 289. visis & ponderatis vol. 1. Neapod. in
consuet. quarum autem vers. Eradius Francus decif.
75. numer. 9. & decif. 200. decif. 614. numer. 2.
& 622. Lamar. conf. 56. numer. 4. Stracca demer-

A 2 catur

- catnr. tit. de decollor pars. vltima num. 35. *Maffi de cis. 126. lib. 2. Gail. lib. 2. obserua. 47. num. 4. Camillus de larata. cōf. 4. m. 30. V. ryal. dec. 150. m. 2. par. 3. V. ryl. ad. Affili. decif. 190. sub num. 5. Pont. c. de potest. ab. proreg. tit. de offensi. reg. 6. 9. numer. 16. 17. Castill. de cōfione 120. numer. 7. libro 2. V. elazol. V. elaf. quez. cōfiliu 64. numer. 24. Fontanell. de paffis dotal. clausula 5. glo. 7. par. 7. num. 35. vol. 2. Card. Tusc. cōcluf. 1048. num. 12. lit. C. Muscatell. in prax. titulo de fideiussor. part. 1. modo 16. m. 3. 4. 5. Rot. Roman. diuerfor. dec. 370. n. 2. pa. 3. Perusin. decif. 45. nu. 20. Hering. de fideiussor caput. 15. num. 127. Monter. decif. 4. num. 28. Trentacin. var. ref. li. 1. tit. de iure fisci ref. 7. n. 10. Baega de debitor. iuoep. cap. 5. m. 43.*
- 13 tūc enim t anterior hypothecarius auocata pōse posterioris vt omnes admittunt sēssa dec. 206. li. 2. V. elazol. cōf. 64. d. m. 17. & sequen. & num. 24. Thesaur. quafi. forens. 16. lib. 2. sub num. 1. vbi dicit quod si pecunia extat non est dubium quin semper anterior virtute hypothecae habeat vendicationem & num. 7. Barb. in 6. par. l. 1. ff. solut. matr. sub num. 12. macerat. var. ref. 60. casu 15. in fin. lib. 2. Trentacin. var. ref. lib. 3. tit. de solut. ref. 23. num. 8. & melior resol. 7. de iure fisci lib. 1. numer. 10. vbi refert per Sacrum Cōfiliū decifum Vicieti. de Alii. sing. 538. Statil. de Salua. insertio in pōfition. 3. cap. 2. numer. 89. Fontanell. de paff. dotal. claus. 5. glof. 8. part. 6. numer. 32. 37. 38. & sequen. & par. 7. num. 25. Ambrosiu. decif. 13. lib. 2. Cu.
- 14 iter. praef. quafi. lib. 3. quafi. 101. num. 13. qui fecim exemplificant quot modis dicatur pecunia extare precise Fontanell. in loco proxime allegato. & iterū eadem glof. 8. part. 7. m. 6. 7. & seq. sub n. 17. m. 20. & sequ. & n. 33. 35. 36. ad finem. & fortius id
- 15 t pcedere dicendum est quando ex fideiussione seu cautione pecunia extaret quia tunc non dicitur soluta secundo creditori secundum Paulum de Castro in dicto cōfiliu 289. incip. vñs in prime. lib. 1. V. elazol. cōf. 64. num. 24. Tusc. cōcluf. 1058. numer. 12. Iuter. C. Fontanella de paff. nupcial. claus. 5. glof. 8. part. 7. sub num. 35. vol. 2. ob id cum pecunia in bonis debitoris ac huc dicatur extare & non dicatur posteriori soluta merito in ea preferendus est hypothecarius. & anterior creditor ac ideo tunc improprie dici potest auocari pecunia cuni ad luc. soluta non fit sed in debitoris bonis exiliat.
- 16 Et quamuis t ex precieatis non nulle eliciantur concordie inter diffidentes opiniones superius constitutas. quae subiectam. in Regno tamen indistincte tenenda est opinio Affili.
- 17 Et primo t Eugen. dicto cōf. 89. numer. 9. dicit quod opiniones sunt quando soluitur species secus quando soluitur pecunia quia tunc militat decifio Affili. verum huiusmodi Eugenij distinctione velut fantastica recendam puto quia licet Bartol. in l. pupillus distinguat quando soluitur species. & in debitorē generis tamen Affili. firmat opinionem suam generaliter Gail. dicta obseruation. 25. numer. 16. lib. 2. quauis Carroc. decif. 109. num. 19. & sequ. faciat varias conclusiones potius se confundens in ordine suo.
- 18 Secunda concordantia videtur esse t an species vel pecunia soluta extet vel non extet. & si

dolo defijt possidere. vel dolo accepit. & quando dolo non extat. & mala fide est consumpta datum conditio ex lege vel actio in factum aut Saluianus vt per Bart. salic. & alios in d. l. pupill. faciendo plures conclusiones. & Bartol. in dict. 5. & si praesentam n. 4. Gramat. Fanu. per d. n. cōf. 125. n. 15. 16. & seq. Cef. cōf. 555. m. 7. 8. Stracca de decolloribus in loco superius citato n. 39. Tangit. Brunus de cōfione honorum quafi. 25. n. 2. Honderd. cōf. 18. numer. 66. lib. 1. Cartar decif. 19. Gail. lib. 2. obf. n. 25. numer. 16. Cofla de ratione rate dicta quafi. 74. num. 8. Eugen. cōf. 89. num. 30. 3. t vbi quid statuit constituto Carroc. decif. 109. numer. 1. & 17. immo censuit Cefal. dict. cōf. 555. m. 13. per textum in dicta l. pecuniam quod quando res vel pecunia est consumpta tunc vt detur actio in factum conditio ex lege vel saluianum secundum supra dicta non sufficit quod creditor fit solum anterior hypothecarius vel priuilegiatus sed concursus vtriusque qualitas requiritur.

Preg. crea posset dici ex Cartario decif. 19. quod quando t datur in solutum nomen eo ipso nomen praedictum non dicatur amplius extare vt super eo potior creditor hypothecarius posset crediti satisfactionem pretendere. & auocare vt refert Seccia de commert. & cambijs 5. 2. glof. 5. num. 4. 13. verum credo quod male loquatur Cartarius etenim donec nomen non est ex actum dicitur extare vt in specie loquitur Paris cōf. 69. lib. 1. Surd. cōf. 4. & cōf. 436. voluit dicere Cartar. quod ex datione in solutu nominis creditor dicitur satisfactum. & ex tunc obligatio proinde Fontanell. de paffis. nupt. claus. 5. glof. 8. par. 6. n. 45. 46. 47. contra Cartarium tellatur per illu. Senatū Catalonię decifum sed Cartarium saluari posse videtur quia loquitur stance statuto Genue vt sentit Seccia dicta glof. 5. num. 44. 3. & 444. verius tamen est etronie Cartarium loquentum fuisse non obstante statuto Genue vt in terminis eiusdem statuti concludit surd. cōf. 4. num. 48. in fine & num. 49. & respondet Fontanell. dict. num. 45. & 46.

10 Tercio dicit t Cefal. cōf. 555. m. 13. ex Fulg. Bald. & Couarru. quod opinio contraria rigori procederet quādo soluptio fit per heredes secus quando soluit idemmet debitor tunc procedit opinio Affili. Casp. Anton. Tescu. quafi. forens. 16. n. 1. 6. li. 2.

21 Quarto t alij concordant distinguendo inter solutum creditori posteriori ex causa onerosa vel lucratua quod reuocatio soluti non fit quando fuit facta soluptio creditori inferiori ex causa onerosa pecunia iam consumpta sed si lucratuam haberet causam tunc. siue pecunia extet. siue non. siue bona adesset fides. siue non semper primo creditori pecuniae auocationem concedi conditionem ex lege proficetur ex Fabio in f. item si quis in fraudem num. 23. Alois. de leo in dicta l. pecuniam reuello Couarru. Fauue. & alij per Surd. cōf. 4. num. 14. Sessa. decif. 206. num. 27. V. ryl. ad Affili. decif. 190. num. 5. Guier. praef. quafi. lib. 3. quafi. 101. num. 9. Menoz. cōf. 25. m. 13. 14. & seq. V. elazol. cōf. 64. n. 23. Gram. p. 1. nu. 7. Cefal. cōf. 86. num. 17. & cōf. 555. n. 10. Burg. de laudimio part. 3. in specion 39. nu. 8. T r n u a c i n q.

cin. var. resol. lib. 3. tit. de soluptio resol. 23. sub. num. 7. & 13. vbi refert vtramque opinionem Barbof in 6. parti. l. 1. ff. folat. matr. nu. 24. plures etiam pro vtraque opinione adducens Rota Romana apud Farinac. decif. 595. n. 3. part. 2. tom. 4. Peregr. de iure fisci lib. 6. tit. 6. sub num. 8. vbi in fisco. Tellijs Fernandes iul. Taur. 33. num. 6. Andre. Georg. allegat. 39. num. 11. Capic. decif. 78. num. 7. Piguera decif. 271. num. 28. & 33. Tefaur. quafi. forens. 16. num. 10. lib. 2. Gratian. difcepta. 304. num. 3. 4. Montan. poff. Oliban. in addition. ad eum de action. part. 3. lib. 1. cap. 18. num. 3. Anna fingular. 538. Fontanell. de paffis dotat. clauf. 5. glof. 8. part. 6. num. 48. & part. 7. num. 54. 55. & fequen. vbi quod Senatus Catalonie hanc diftinctionem intepide fequitur, & pluries decifum refert, etenim iuris rationi fatis congruit quamuis opinionem Comarrumia reterat Carroc. decif. 109. num. 45.

23 Quinto concordatur fecundum alios † fubfidiarie auocationem pecunie confumpte aduerfus poffiderem admittit difcuffis prius facultatibus communis debitoris eis in fufficientibus euafis pro anterioris crediti folutione vt ex Cefalo Eugenio, & Coffa fubfidiar. remed. 37. num. 2. dixit Sefia. de cif. 206. num. 27. vol. 2. Bartol. in l. fi non expeditur ff. 1. de bon. autor. iud. poffidem. Barbof. in l. 1. part. 6. num. 22. ff. folat. matr. Tefaur. quafi. forens. 16. num. 3. lib. 2. Macerat. resol. 60. cap. 15. in fine lib. 2. var. resol. Molfef. in confuetud. Neapol. part. 4. quafi. 29. numero 22. Tremazac. var. resol. lib. 3. tit. de folupt. resol. 23. sub num. 8. & 12. & lib. 1. resol. 7. de iure fisci num. 14. vbi etiam de fisco Eugenio conf. 89. n. 8. 9. 10. 11. Rota Romana apud Farinac. decif. 595. num. 3. part. 2. tom. 4. Gratian. difcepta 304. num. 5. Surd. conf. 4. numer. 13. & 14. Meno. conf. 25. num. 10. Peregrin. de iure fisci lib. 6. tit. 6. num. 8. in fine Fontanell. de paffis dotat. clauf. 5. glof. 2. part. 7. num. 67. & fequen. vbi bis decifum teftatur Maldonae. in fuma rcfponfor. rcfponf. 16. cap. 3. num. 23. liber. 2. Piguera. decifion. 271. num. 36. 37. maxime † fi per alium decoctum debito rem fit facta foluptio pofferiori ita vt non fupersit vnde anteriori hypothecario creditori fatis fiat quia tunc auocari poffe pecuniam cenfuerunt Cefal. conf. 86. num. 8. 12. Surd. conf. 4. sub num. 13. & ita refolutum in Rota Romana dixit Marfcof. var. resol. lib. 2. cap. 36. numer. 4. Card. Serafin. decif. 1074. num. 4. Ricci. colleclan. 1241. Rota Romana decif. 90. num. 6. impref. poff. Statil. Paccif. de Saluiano inter diffo qua est eadem cum fupra difta decifione Serafin. Fontanell. de paffis dotat. clauf. 5. glof. 8. part. 7. num. 38. vol. 2.

34 Sexto demum concordant † in creditoribus anterioribus hypothecam priuilegiatam vtiendibus vt est fiftus, & dos quod vtiq; auocent iam confumptam pecuniam a poffe pofferioris creditoris foluti vt fere omnes admittunt l. de ferre ff. fin. ff. de iure fisci pecunia ff. de priuilegio fisci Comarr. praef. quafi. cap. 29 per tot. Peregrin. de iure fisci lib. 6. tit. 6. num. 6. 7. Guier. praef. car. quafi. lib. 3. quafi. 101. 10. Andreas Georg. allegat. 39. Tefaur. quafi. forens. 16. part. 2. Menoch. conf. 25. Ant. de Amat. Part. 11.

num. 3. 4. Tremazac. var. resol. lib. 3. tit. de iure fisci resol. 7. Barbof. in l. 1. part. 6. num. 21. ff. folat. matr. Carroc. decif. 109. Blafc. Flores de mena. var. quafi. 6. art. 1. §. 1. Fontanell. de paffis dotat. clauf. 5. glof. 8. part. 7. num. 63. 64. & fequen. vol. 2. Card. Tufc. concluf. 1066. num. 4. luter c. Rodoric. de ann. redit. lib. 2. quafi. 19. num. 23. Ponte de poffis. Proreg. ad affenf. Regis tit. 7. §. 9. num. 18. Gratian. difcepta. 304. num. 3.

35 His iam conftitutis † quae militant in quaefitione auocationis pecunie inter anteriorem, & pofferioriorem creditorem ceffant inter equales vt fuperius ex Alberico, & Cefalo firmatum est de quo cafu defaeto dubitabatur, & procedit etiam quod verferetur in caufa depofiti quia licet creditores ex caufa depofiti eiuſdem finit fortune in concursu bonorum debitoris hoc est quod non datur prior. neque pofferior inter eos, iuxta text. in l. si hominem §. quousis foro cedunt ff. depofiti & in hunc fenſum legendi ſunt cõcordant DD. qui dicunt quod decoctio depofitario creditores concurrunt pro rata currentes eandem fortunam cetum veritas est quod difta l. pupillus cum ſua materia, & diftinctione procedit etiam inter creditores ex caufa depofiti ſicut inter alios diftinguendo ſcilicet, an vigilauit, an non ita in ſpecie loquendo in campore, qui dum eſſet in fuga ſoluit alicui, quod non debeat communicare Bald. conf. 432. num. 1. lib. 1. Idemque de Campore de decoctio ſcriptiſt. Caſtrẽs diffo conf. 179. lib. 2. & de caufa depofiti eſt textus in lege fin. §. penultimo C. depofiti Negulan. de pignori. part. 5. membr. 2. num. 37. Cefal. conf. 555. num. 5. verſ. 2. & num. 14. Carroc. difta decif. 190. num. 37. & in depofitario fallito Bald. ſingul. 42. Coffa de ratione rata quafi. 121. in princ.

36 Praemiſſa aduertendum eſt procedete † niſi pro gratificatione fit facta per debitorem ſolutio, non per gratificationem non poteſt ſolui pofferiori in preiudicium anteriorum omnibus, tamen, creditoribus iſtantibus, & agentibus, & poteſt auocari quauis cõſumpſa ſit pecunia alias ſecus quando vnus tantum iſtat l. si non expeditur §. 1. ff. qua in fraud. creditor ibi quod ſi vtroq; aſte tibi gratificat ſunt ſolueris equum eſſe aut prius eandem portionem mihi queri aut communicandũ quod acceptiſti quolibidem verbo noceat gloſa in difta l. pupillus gloſa in difta l. ſumma §. ſed ſi quis verb. vigilare Angel. in difta l. pupillus num. 2. & Alberici num. 3. vbi reſoluit quod aut poteſt imputari creditori negligentẽ non agenti, & non debet auditi aut non poteſt imputari, tunc ſi debetur pluribus ex diuerſis contrahibus non ex vno, & melior eſt cõditio occupantis Limet eoſſ. de re iudicat. fallit quando vtroque militante per gratificationem vni ſolutum eſt quia exequandus eſt ceteris magis comunem teſtatur Alex. in diffo §. & ſi praſumam num. 8. ita concordat Brau. difta quafi. 25. Carroc. decif. 109. num. 27. 28. & 38. Tefaur. quafi. forens. 16. num. 14. lib. 2. vbi de pluribus creditoribus Bancherũ falliti Marfcof. var. resol. lib. 2. cap. 36. n. 3. vbi teſtatur in Rota Romana decium Cefal. cõf. 555. num. 5. ex gloſa in difta l. priuilegia, & iterum nu. 15. vbi ita intelligit ſtatutum ſubdens quod tunc

debitor gratificando dicitur committere dolum, & Rota Auenion. decif. 146. num. 7. quod præfumat tunc colludere si foluit vni vel recognoscit, & idē scripsit Bart. in d. l. pupillus in 3. membr. seu distinct. & in Campore fallito Bald. dicto conf. 432. in fine Castrenf. conf. 440. num. 3. lib. 1. conf. 179. lib. 2. Mon-ter. decif. 2. Barbosa in 6. par. l. 1. ff. solut. matr. sub n. 22. Pharaone. de inuentar. part. 5. numer. 148. Vrsill. ad Afflit. dec. 190. Sforz. Od. de refect. in Integ. qu. 3. 2. art. 6. num. 71. Gratian. difcep. 767. num. 62. vol. 4. Gregor. Lopes in le. 9. tit. 15. par. 5. glof. 2. Trenta- cin var. resol. lib. 3. tit. De solutio. resol. 23. sub nu. 5. Pignera. decif. 271. n. 22. vbi plane Card. Serafin. decif. 2074. num. 3. Mattens. in l. 7. tit. 16. glo. 5. num. 15. libr. 5. recopilacion. Ricci Castejon. 1241. Camil- lus de laratha cōf. 64. testans inuocatum per Sacrum Consilium Fontanell. de pact. Nuptial. elauf. 5. glof. 8. par. 6. sub. num. 27. & par. 7. num. 30. Cabedo. decif. 131. num. 4. par. 1. Statil. Pacific. de Saluamo. inter- dicto in fpection. 3. cap. 2. num. 100. qui allegat deci- sionem Rotæ apud eum impressa in fine dicti tra- ctatus in ordine 29. num. 4. 5. Pereyra a Castro dec. Portugalli 16. sub. num. 1. & in calu. de quo quæsi- tum est ceteri creditores banchi non insisterent nisi solus Simon vigilauit.

27 Præterea † Accursius in glof. dict. le. pupillus. in- telligit hoc, quod omnibus instantibus debitor non possit gratificare vni soli procedere quando sit extorsio à debitore verum credo, quod male loquitur confundendo terminos gratificationis, & extorsionis, qui pugnant inter se.

28 Rursum † dicta distinctio an omnes insistent, vel ne procedere videtur, & locum habere in credi- toribus, qui inniuntur allegatione paupertatis, & in æqualitatis, & non ex hypotheca, vel priui- legio, quia hæc distinctio fit per Bart. & clarius per Alberic. in dict. le. pupillus an insistent vel ne oēs, non in membro distinctionis quādo credito- res veniunt ex hypotheca vel priuilegio, vt clari- ssime scribit Alberic, & ratio potest esse, quia hypotheca transfert ius reale proinde Afflit. & sequaces loquendo de hypothecariis non conside- rant illud, si omnes insistent vel vnus quāmodum dubitari recte potest, quod aliqui Doctores lo- quendo de creditoribus hypothecariis seu priui- legiatis dum distinguunt an omnes instant, vel vnus inadherent, & in cante loquuti sint.

Et quāuis secundum aliquos præmatura dili- gentia, & testinatio non debeat proficere credi- tori exigenti, quando non potest ceteris negli- gentia abicribi, vt dictum est, ac non habet locum si ex contraria probatione ceteri de negligentia conuineantur cum iura apertissime vigilanti- bus faveant.

29 Solus † text. in d. le. pupillus in fine expresse di- citur distinguendum est an bis abuteretur mihi an ego illi ex torseri inuito, vsi ex torserim inuito reuocens, sed si vigilauit meam conditionē meliorem feci, quia vigilauit, &c.

30 Ecce ergo, quod tota rei summa † ad hoc redi- gitur an extorsit an ne, & Angel. ibi num. 3. in- telligit si soluit coactus vi expolita Maior. regu. nihil dolo u. 4. 7. Caroe. dict. decif. 109. n. 29 vbi co- ponit verbum extorquere.

- 1 Possessor, vel debitor, qui perpetua exceptione tu- tus est potest præueniendo auctore promouere coque- inuit oī iudicis officio implorato petere, vt ei per- petuum imponatur silentium, declarando cōpetere legitimam exceptionem ex remedio l. si conten- dat ff. de fideiussor.
 - 2 Auctor non dicitur, sed Reus originarius vtans re- medio l. si contendat ff. de fideiussor, & l. diffamari C. de ingen. & manu miss.
 - 3 Clericus, vel alius aliena iurisdictionis prouocatus remedio l. si contendat ff. de fideiussor, declinatoriā proprii fori non opponit sed comparere tenetur coram Iudice prouocantis, & præuenientis.
- Limita in officiali salariato Tribunalis Sancti Offi- cij num. 4.

ARGVMENTVM.

Officialis salariatius Tribunalis Sancti Offi- cij an possit in M. R. C. per viam excep- tionis prouocari remedio l. si con- tendat ff. de fideiussor.

RESOLVTIO II

- 1 **R**equētissimus est, modus procedēdi in Magna Curia per viā exceptionis, & præuentionis nepe † super declara- tione auctori, vel possessori cōpetere legitimā exceptionē, vt Iudicis of- ficio implorato creditori, vel alio, qui de futuro posset perturbaciones afferre perpetuum impo- natur silentium ad instantiam possessoris, vel eius, qui perpetua exceptione tutus est, & inquie- tati dubietat permittere ennuis possessori vel eo molestiam præuenire, & creditorem vel ius in re habere prætendentem inuitum ad iudicium pro- uocare ad hoc, vt ius suum magis sibi confirmet. iuxta textum in le. si contendat vbi Bart. & magis cō- muniuer Doctores ff. de fideiussor. glof. in le. Aurelius §. cunctum ff. de liberalegat. Socene. conf. 93. col. 3. li. 3. Barba. in ca. Si quis contra Clericum vol. 4. vers. & in quantum vbi Abbas de foro competenti dec. cōf. 3. & in ca. in præsentia n. 3. in 3. notab. de prob. & in ca. sollicitudinem n. 2. de appel. Roman. cōf. 412. n. 1. G. br. de assion. coul. 6. per tot. h. 2. Conar. var. resol. li. 1. ca. 18. n. 3. Cagn. in le. diffamari amplia. 6. C. de in- gen. & manu miss. Capici decis. 18. Ponte decif. 31 Quintil. Mandos. de inibition qu. 49. n. 6. Vincen. de Fran. dec. 256. in fine dec. 185. & dec. 657. l. 4. Ofase. dec. 151. Pereg. con. 82. n. 14. lib. 1. Zucard. conf. 68. Beniuend. dec. 66. in fine Cont. in le. diffamari C. de ingen. & manu miss. n. 108. Gomez. var. ref. lib. 3. ca. 2. de delictis n. 20. Costa subsid. remed. n. 2. Bimi. cōf. 4. n. 49. lib. 1. Caneer. var. ref. li. 3. cap. 1. de assion. & oblig. n. 53. & seq. Porc. concl. 19. Craff. de excep. in prelud. n. 246. & seq. Grat. difcep. 85. n. 11. 12. 13. l. 1. Raudens. cōf. 21. l. 1. Bal. cōf. 261. n. 2. li. 1. Padam. le. 1. n. 17. C. de transac. vers. & compet. quidem

Gail. lib. 1. obfern. 9. Intrig. de confibus queft. 65. & quafi. 89. Cartar. decif. 10. n. 1. 2. & 3. Molin. de primogen. lib. 3. cap. final. n. 2. fequent. & n. 3. 0. 3. Azobed. li. 10. num. 33. tit. 1. lib. 8. recopilacion de la Hermandad. verfic. decimo effendo fol. 222. Scaueres de Paz. in fua praxi tom. 3. c. 9. f. 2. Cardin. Tufe. concl. 4. 1. 1. lib. D. n. 10. & 19. lib. 2. Iofeph. de Sella decif. Regni Aragon 115. lib. 2. Trentacinq. variat. refol. lib. 1. de diffamari. refolut. 1. Marta de iurifdict. par. 2. cap. 2. num. 17.

¶ Sed non ideo dicto remedio vtens actor efficitur. fed reus permanet. & actor dicitur prouocatus veluti in remedio. *lunfamar. C. de ingen. & manuiff.* quæ remedio inter fe fraternizant quâuis verum fit in aliquibus differre licet enim ex l. intra dies. & l. in tribus. ff. de re iudicata actionis reputetur. qui primo loco prouocat ad iudicium. tamen in terminis dict. l. si contendat. & l. diffamari. hoc est accidens. Sed originaliter impiciendo. & naturam premordiale causæ attendendo reus est prout dicto remedio vtens quamuis primo loco prouocet ad iudicium. & potius naturalis. quam accidentalis causa attendendi debet. l. qui habet in princ. ff. de intel. Capic. decif. 18. Porc. concl. 19. Alexan. conf. 103. lib. 5. Socin. conf. 94. in causa verrente. colum. 2. n. 4. verfic. tertio mouetur lib. 2. Conuarr. variat. refol. lib. 1. cap. 18. Gratian. difcept. 85. lib. 1. & difcept. 686. n. 12. lib. 4. Franc. decif. 657. lib. 4. Casal. decif. 25. n. 23. lib. 2. Crum. conf. 182. num. 2. verfic. 2. enfa. aqua. & Bardellon. conf. 1. n. 1. Macerat. variat. refol. lib. 1. refol. 64. sub n. 4. Cagnol. in l. diffamari n. 9. C. de ingen. & manuiff. Ofa. decif. 15. n. 4. & seq. Costa subfd. remed. 50. n. 13. & seq. Gail. lib. 1. obfern. 9. n. 1. Prifilad Afflic. dec. 268. n. 2. verfic. fed contrarium. Maffall. ad Capic. decif. 18. n. 2. 3. & seq. Natt. ad Alexan. conf. 103. in verfic. debet adiri lib. 5. Pont. decif. 11. Flauus Amendula ad Francum dec. 385. n. 1. Peregr. conf. 82. n. 8. lib. 1. Cæcer. var. refol. lib. 3. cap. 1. de action. & obligat. n. 53. 58. 9. seq. Card. Tufe. concl. 118. lib. 1. concl. 4. 12. n. 1. 2. lib. D. lib. 2. Decim. conf. 118. n. 19. lib. 3. Fab. de Anna conf. 58. lib. 1. Olluan. de iure fisci cap. 15. n. 23. Maffril. dec. 157. n. 8. 9. 10. lib. 2. Pand. de præfent. in iur. p. 4. n. 111. dub. 19. tit. præuentio fol. 5. 10. Craff. de except. in prælud. n. 247. Iofeph. de Sella decif. Regni Aragon 115. n. 6. seq. lib. 2. & de Inhibic. cap. 2. f. 5. d. n. 6. & seq. Trentacinq. variat. refol. lib. 1. tit. de diffamat. refol. 1. n. 6. & seq. Cardin. Mantica dec. 100. n. 9. Mohedan. dec. 5. de iudicijs. Intrig. dec. 3. n. 7. quidquid fentierit. Afflic. decif. 268. qui concludit potius actorem. quam reum iudican dum esse. Dec. conf. 68. 6. in fin. Paris. Ripa. & alij per Gail. de action. concl. 6. in fine. Nam contraria opinio est de re iure. & communiter recepta fecundum quam in dies iudicium videmus in nostris Tribunalibus. vt dixerunt Doctores omnes fupra allegati. & opinione Afflic. non feruari dixit. Natt. ad Alexan. conf. 103. in verfic. debet adiri lib. 5. & Prifilad Afflic. dicta decif. 268. n. 2. verfic. fed contrarium. in facti contingentia contra Afflic. fuit decifum testatur. & ita feruatum in Rota Romana coram Cardin. Lancelotto Barchinonien. præceptoriarum 17. Februar. 1578. & corâ Sanctis. Romana 4 Butdefia 18. April. 1575.

testatur Gratian. difcept. 85. n. 9. lib. 1. qua est decif. 236. diuersi in nouis lib. 1. Peregr. conf. 82. n. 8. lib. 1. vbi rejicit Afflic. bene Franc. decif. 657. n. 4. 5. & seq. lib. 4. Gagliard. de abolit. iur. 8. 4. verfic. remanet illud. n. 29. Ofa. dec. 15. n. 6. verfic. neque obstat. Gail. lib. 1. obfern. 9. n. 7. vbi quod communis opinio est contra Afflic. quam etiam Imperialis camera fequitur idem. Mifinger. cent. 6. obfern. 90. Maffall. ad Capic. dec. 18. n. 2. 3. Card. Tufe. concl. 4. 12. n. 2. lib. D. lib. 2. Menoch. conf. 1072. sub n. 19. 20. lib. 11. Macerat. variat. refol. lib. 1. cap. 64. sub n. 4. vbi quod hæc est verior quidquid dixerit. Afflic. dicta dec. 268. Trentacinq. variat. refol. lib. 1. tit. de diffamat. refol. 1. sub n. 6. Riccius collect. 366. Maffatet. in praxi l. 1. p. 1. glo. reus n. 13. vbi addit. lib. D.

Hinc est quod cum reus originaliter fit remedium prædictum proponens ex dict. l. si contendat. ¶ debet eum Iudicem ardere coram. quo ipse proponens fuisset conuendendus si non prouocasset præueniendo actorem. & per consequens non debet illum vocare coram eius Iudice. vel eius fori fequi. sed trahit diffamantem ad Iudicem ipsius diffamati. & pronocantur Iudicem adiendo veluti reus. & nõ actor nec declinatoriam opponit huiusmodi prouocatus etiam si is contra quem petteret competere legitimam exceptionem efferet clericus. vel alienæ iurisdictionis. & ita passim feruatur in M. R. C. ex Barr. in l. si societatem. s. arbitrorum. n. 18. ff. pro socio. Butr. in cap. si clericus. & in eum fixi gener. de. vbi Socin. iur. de foro compet. in cap. quantualis de iure iurando. Abbas in cap. ex parte n. 5. de rebus. spoliat. Barbos in e. si contra. n. 6. de foro competens. Capic. decif. 18. qui dicit Illustrissimum Cardinalem de Aragonia fuisse cõuentum coram Sacro Consilio. Roman. conf. 412. n. 2. Fibro. de action. lib. 2. concl. 6. n. 4. qui n. 6. etiam in glo. dicit procedere. & n. 4. 1. Idem Maffall. ad Capic. decif. 18. sub n. 1. Conuarr. lib. 1. var. refol. cap. 18. sub n. 4. & seq. Alexan. conf. 103. lib. 5. vbi de Episcopo Cremonensi. Boer. decif. 114. & decif. 235. Cagnol. in l. 2. diffamari n. 9. C. de ingen. & manuiff. bene Mandell. conf. 35. n. 6. lib. 2. vbi additio Prifilad Afflic. decif. 268. nu. 2. Maffatet. in praxi lib. 1. par. 2. glo. competens n. 68. Ofa. decif. 15. n. 4. seq. Contard. in l. diffamari. q. 2. n. 27. C. de ingen. & manuiff. Consta. Guarn. in fua praxi tom. 1. cap. 9. 1. n. 4. Gratian. difcept. 85. n. 7. lib. 1. Menoch. cõf. 1083. sub n. 19. 20. lib. 11. Franc. dec. 657. lib. 4. vbi de Cardinali Comensi. Gail. lib. 1. obfern. 9. n. 3. 5. & seq. Marta de iurifdict. par. 4. cent. 2. casu 185. Scruader. de feud. par. 10. sect. 1. n. 72. & seq. n. 74. & sect. 19. n. 13. & seq. Mifinger. centur. 6. obfern. 90. Fab. de Anna conf. 58. lib. 1. & n. 9. 10. Trentacinq. var. refol. lib. 1. tit. de diffamat. refol. 1. sub n. 6. Pont. decif. 31. Felice. ad leg. 7. n. 7. lib. 3. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 56. n. 24. verfic. in contrarium. Cerpau. ad statut. Mediolan. c. 46. n. 26. & seq. Saceria de iudic. lib. 1. cap. 34. n. 43. Craff. de except. in prælud. n. 248. Cancet. variat. refol. lib. 3. cap. 1. de action. & obligat. num. 61. & 62. Costa subfd. remed. 50. Iofeph. de Sella decif. Regni Aragon. 115. num. 5. & seq. lib. 2. Flauus Amendula ad Franc. decif. 385. n. 1. Maffril. decif. 157. num. 8. 9. lib. 2. & dec. 239. d. n. 11. ad fin. lib. 3. Intrig. de confibus. quafi. 65. num. 3. & seq. Peregr. conf.

conf. 82. num. 8. lib. 1. c. *Beniuend. decif. 66. n. 3. Card. Tusc. coneluf. 118. lit. A. num. 4. 5. & seq. volum. 1. coneluf. 412. sub n. 2. & conel. 413. per tot litter. D. volum. 2. Riccius collecl. 366. Bardellon. conf. 1. n. 2. & 3. lib. 1. Raudenf. conf. 21. n. 348.*

- 4 Ex quibus cum † Dōna Lauria Ballo vxor Battoni Calatruui egerit in Magna Regia Curia remedio l. si contentat, citra reſcriptionem nonnullorum contractuum cōtra Don Cefarem Sollyma, & Hieronymum Bauera, qui de Bauera erat de foro Sancti Officij tanquam Officialis ſalariatus dicti Tribunalis fuit dubitatum ſi dictus de Bauera potuerit citari in Magna Curia ſuper petitione prædicta cum alienæ iuriſdictionis eſſet, & videbatur dicendum procedendum eſſe in dicta Magna R.C. cum non ſit potentior forus Tribunalis Sancti Officij foro clericatus imo, vt notorium eſt dictum Tribunal iuriſdictione vitur ſeculari, & Regali in ſubditos ſuosque familiares, & Officiales, & quando etiam iuriſdictione Tribunalis eſſet Eccleſiaſtica, & nō ad imparia iudicarentur cum clericis iam, & clericus ex dicto remedio coram Magna Regia Curia prouocaret ex dictis.

Contrarium tamen fuit reſolutum ex eo quod Hieronymus Bauera eſſet Officialis ſalariatus dicti Tribunalis ex cuius ordinationibus per ſuam Catholicam Maieſtatem inſtitutus, & inuolabitet ſetuatis Officialis ſalariati Tribunalis eiufdē declinatoria vtuntur in paſſiuis quam in actiuis, & vocem actiuam, & paſſiuam vulgariter dicuntur habere ita vt etiam Officialis ſalariatus conuictum alienæ iuriſdictionis trahat ad ſuum forum dicti Tribunalis, vt in dies videntur inuolabitet obſeruatum.

Et ideo licet ſecundum veriorē opinionem, prouocatur ex dicto remedio dicatur actor, & nō reus ex natura dicti remedij, leg. si contentat, & l. diffamari, ſateri oportet quod tanquam Officialis ſalariatus etiā quod fit actor gaudeat privilegio fori, & prærogatiua etiam in actibus trahendi aduerſarium ad forum Sancti Officij. Nam certum eſt quod ſi Officialis ſalariatus dicti Tribunalis agere veller contra pronocantem, & poſſeſſorem, vel debitorē excipientem alienæ iuriſdictionis utique in dicto Tribunali contra eum, eius petitionem proponere deberet niſi in caſu quo Tribunal eſſet potius incompetens.

S V M M A R I V M.

- 1 Fideiſſio de duplo pro occurrendo creditorum calumnians à ritum introducta eſt, & n. ſeq.
- 2 Fideiſſores de facili non inueniuntur.
- 3 Fideiſſio de duplo præſtanda eſt cum debitor ſolutionem, vel debiti ſatisfactionem tantum allegat.
- 4 Stellionatus pena puniri poteſt, qui petit quod eſt iam ſolutum eſt.
- 5 Pena ſtellionatus ubi dolus committitur locum habet.
- 6 Fideiſſio de duplo bodie de conſuetudine à creditoribus non exigitur.
- 7 In arbitrio Iudeis remittitur quandoque ex iuſta cauſa fideiſſionem de duplo non præſtari, & num. ſeq. & num. 9.

8 Fideiſſio, quando præſtanda ſit, Iudicis arbitrio remittitur.

10 Inops, vel ſcalatibus deſtitutus impoſſibile eſt vt poſſit fideiſſorem inuenire.

11 Fideiſſorem dare enique graue eſt.

12 Magis grauat qui fideiſſionem dare cogitur, quā qui pignora, vel hypothecam conſtituere obligatus eſt.

A R G V M E N T V M.

Per calumniam à debitorē petitam duplici fideiſſionem à creditore præſtari quandoque Iudex pro ſuo arbitrio non admittit.

R E S O L V T I O L I I I.

- 1 **M**olens † Ritus noſtri diſpoſitio eſſe fratratis creditorum petitionibus pro viribus obuiare, ac eorumdem calumniam occurrere, cum quandoque in graue nimis debitorum damnum, & præiudicium ſolutum iam debitum, & ſatisfactum, vel vitra quantiatem vere debitam in foro petant; vnde cum ex vi exequutiuſi inſtrumenti cogantur debitores adimplere, nimis ideo grauatur, vel in ſoluendo quod non debent † vel in fideiſſionem in quinquena inueniendo quod de facili non eſt, Gloſ. in l. 3. §. quamuis verbo quibus, ſi ſi eni plus, quam per legem ſalcid. vbi Bart. num. 3. gloſ. in l. 2. §. ſed ſi agat, verb. ſola promiſſione, ſi de iudic. Angel. Imol. Alexan. & Barboſ. in l. diuortio, §. interduum, ſi ſolut. matrim. Bartol. in l. final. num. ſi de prætor. ſtipulation. ſtatuit cap. 129. quod ita demum debitor à creditore petere poteſt fideiſſionem de ſoluendo debitori duplici eius, quod indebitè petitum eſt, ſi debiti ſolutionem, & ſatisfactionem debitor deducat † quod tantum allegare ſufficit ad eſſ. cum fideiſſionis prædictæ præſtandæ, vbi cōmuniter noſtrates, 10: Aloyſ. de Septimo in rit. 105. & 131. Blaſch. Lauz. q. in rit. 101. Platamon. in rit. 104. Nuta rit. 104. à num. 9. & ſeq. Cum ſi ritum 9. & 34 ſecundum ſuam ordinem, Caſtill. decif. 77. n. 17. 18. & ſeq. vol. 1. idque non minus iuris communis diſpoſitione comprobatur eſt, cum ex textu l. 1. C. de plus petition. & §. tripl. inſtit. de aſſon. Bald. in l. 1. C. de condit. indebiti, licet textus ille in plus petente loquatur, & ritus noſter in biſpetente, Anton. & Blaſch. Lancia in rit. 101. verſ. de duplo, & 10. Aloyſius de Septimo rit. 105. qui dicit imò † de iure pena ſtellionatus puniri poſſe ex l. ſi fideiſſor. §. in omnibus, ſi mandati, Farinac. quaſt. 150. n. 23. cum † ſtellionatus pena in quocumque dolum committente procedat, vt ipſe dixit quaſt. 19. num. 34. 35. & ſeq. Cum ſi ritum 104. num. 22. & ſeq. vbi quod etiam punitur pena falſi, ſi falſa ſuggeſſerit; idem Anton. de Platamo diſt. ritum 104.

Nimis tamen, & vitra modum callidi debitorē huiusmodi auxilio abutentes, cum fidem fallere exoptent, ne præſtituto tempore creditoribus ſoluant, videntur paſſim huiusmodi fideiſſionem petentes aduertiſſe agentes creditores ad

- 6 exequutionē impediendam, quamvis t̄ hodie (sed male) nostri iudices dīctas fideiūssiones partibus etiam instantibus non exigat. licet praelari cogant creditores, quasi abierit in desertum, de quo miratus est, & iulle Cast. decis. 77. num. 23. proinde iudices pro suo arbitrio secūdum factorum occurrentias, non semper, & indilicte ad instantiam debitorum ita petentium agentes creditores ad praestandum de duplo cogere habent nisi iusta vel verisimili causa concurrente, quodsi non ita debitorum calliditates amputare coguntur, ne per dolum, & machinationem in debita cautio praedicta a creditoribus exigatur cum t̄ prudenci iudicis arbitrio pro factorum qualitate commissum sit quādo fideiūssio sit praestanda argumen. text. in le. si fideiūss. si satisfactam, ibi si hoc iudici cederet ff. qui satisf. dar. soga. Traquel. de retract. lignager. §. 1. glos. 18. num. 46. Sord. de aliment. tit. 3. quest. 3. num. 31. & conf. 68. num. 15. Menoch. de arbitrar. cap. 87. num. 3. Milan. decis. 11. num. 33. lib. 1. Anscel. de fideiūssor part. 1. moder. 17. num. 9. Hoc t̄ in facti contingencia Domini in Curia Pratoriana reiecitur petitionem fideiūssionis duplicatam ad instantiam Petri Mariae Cibo Comitiss Nafi aduersus exequutionem vnciarum 9000. causatam ad instantiam Don Antonij Ioppulo, olim Comitiss in compotum pretij. dīcti Status venditi, tanquam in verisimilem, & cauilliosam, quoniam ex pacto pretium petitionem erat conuertendum in emptionem reddituum qui redditus stare debebant pro defensione, & euisione Comitatus, & nooerat verisimile quod dīctus de Cibonouus Comes voluisset soluerē de contanti vt asserbat, & se priuare securitate euisionis iam promissae, pro vt etiam verisimile erat dīctam fideiūssionem per calumniam peti attento, quod erat impossibile prestari posse per dīctum Don Antonium pro tanta summa, & 10. ere alieno grauatum, & t̄ inope, & facultatibus destituito impossibile censetur fideiūssorem inuenire posse Guier. in le. nemo potest num. 293. ff. de legat. 1. Angel. in leg. 4. ff. de usufruct. Cenall. comm. contr. comm. quest. 66. num. 56. 7. Treuisan. decis. 8. num. 10. lib. 1. Et quidem durum est quem nisi ex iusta causa ad fidei iubendum atterere, 11. graue enim t̄ est cuique fideiūssorem dare. Bald. in le. 2. num. 6. C. de heredit. vel action. vendita. Salicet. num. 4. Sord. decis. 279. num. 13. decis. 295. num. 2. conf. 18. num. 13. & de aliment. tit. 3. quest. 3. num. 30. 115. & quo in fin. ff. vt in possession. legat. Padilla. in le. si super possessio. num. 26. vers. praeterea neminem C. de transaction. qui ad hoc textum expēditia le. 2. §. sed si dubitauerit de iadic. Barbo. in l. inortio §. interdu num. 16. ff. solus matrim. 12. Caroc. de deposito par. 2. quest. 22. num. 8. & t̄ magis quis grauatur, qui fideiūssionem dare cogatur, quam qui pignora, vel hypothecā constituit obli-gatus est Lannes, & Lin hac C. de Episcop. & Cleri. §. si quis autem autem de Sacrosanct. Ecclesie. de filo. ff. de legat. nomin. causat. Felin. in rubr. de trega, & pace eol. penult. vers. qui timent offendi. Imol. in le. 2. §. quod si in patris ff. sol. matrim. Franc. de fideiūss. ca. 4. n. 146. Henrig. de fideiūss. cap. 6. num. 141.

- 1 Habens communionem vel participium in re, an ceteris emptoribus praeferatur iure retractus.
2 Fiscus potest totam rem communem, quam cum alio habet, vendere.
3 An consors cum fisco habens rem communem in venditione ceteris praeferatur emptoribus.
4 Proprietarius an potius usufructuario, quam alijs teneatur vendere proprietatem, & num. 8.
5 Usufructuarius in venditione proprietatis an consanguineo, vel vicino praeferatur
6 Proprietarius an praeferatur in venditione usufructus ceteris emptoribus, & an coniunctio. & num. 8.
7 Colonus an potius Domino teneatur vendere fructus.
8 Usullus praefertur extraneis in venditione vel locatione iurium baronaliū.
9 Socio in parte sociali vendita an coepetatur ius retractus.
10 Socy interest extraneos in re communi non habere.
11 Socius, an in venditione partis socialis praeferatur consanguineo, & an vicino.
12 Possidens rem pro indiuiso in parte alienata, an habeat ius retractus.
13 Possidens in communi, & pro indiuiso pariem habere dicitur in qualibet gleba, vel cespite.
14 Socius in re pro indiuiso an dominum, & possessionem in quolibet cespite aequat in tota.
15 Quotam habens in re an habeat retractum in ea.
16 Ius quotae in re est indiuiduum.
17 Subiugataris an habeat ius retractus in re subiugata per subiugatam vendita.
Quid sitante bulla Pij V. num. 18. 21.
Quid sitante pacto, quod subiugataris in venditione rei subiugata ceteris iure retractus praeferatur num. 19. 21.
Quibus praeferatur an consanguineo vel vicino. n. 20
21 Emptorura an retractus competat in alienatione directi domini 24. & an de aequitate nu. 25.
23 Dominus in alienatione emptoribus ceteris praeferatur emptoribus, etiam consanguineis, vel vicinis
26 Emptor cum pacto de retrovendendo an praeferatur emptori, vel cessionario iuris luendi.

ARGVMENTVM.

Quotam portionem, ius, vel participium aliquod habens in re an iure retractus ceteris praeferatur emptoribus.

RESOLVTIO. LIV.

- 1 Occurrens iure retractus t̄ communionē quotam, participium, commillionem vniouem, connexitatem, vel ius aliquod habens io re vendita ceteris emptoribus praeferatur quandoq; de iure disponitur Afflicti. de iure probromisefus notab. 10. vers. item quero nu. 38. 39. circa finem, & §. 2. nu. 6. vers. sed iuxta hoc quero, & num. 23. 24. Carpan. ad stat. Medice. ca. 4. n. 498. 499. n. num. 558. ad num. 573. cap. 434. n. nu. 179. cum pluribus seq. & cap. 41. 6. num. 5. seq.

seq. Neapodan. in consuetud. Neapolis tit. 17. vers. ex vno latere ubi additio litt. B. vers. alicuius Benedel. de retrat. fol. 90. num. 17. Gratian. discep. 460. nu. 1. 2. 3. Bald. in l. 1. nu. 6. C. de testament. facer. poss. Florian. a Santo Petro in l. iustitiam ff. comm. dividum. Socum. in l. si focus un. 6. ff. si certum petat. Surd. conf. 43. num. 12. lib. 1. Ruin. conf. 143. num. 18. lib. 4. Bero. conf. 137. nu. 12. lib. 1. R. in l. 1. quo minus n. 140. ff. de summi. Mastril. dec. 4. n. 5. 6. 7. Ruin. conf. 70. nu. 6. lib. 1. Boer. dec. 107. nu. 1. Causalcan. de usufructu in 172. 173. & dec. 27. sub n. 63. lib. 3. Flavianus Amendola in additione ad Franc. dec. 17. n. 7. Anna Singal. 130. in fine Marcus dec. 572. p. 1. Cancr. var. resol. p. 1. c. 11. sub num. 51. Prosper Rendell. de iure protomissor in extraneis. Federici Sanctinus verbo rem immobilem d. n. 11 sequent. & verbo emphyteusm n. 6. Molin. de contrat. disput. 394. n. 7. Capiblane. de baron. pragmat. 1. n. 116. 145. Quamuis ¶ per fimum res vendita sit quia, & si possit ratione communitatis totam rem communem vendere leg. 2. Cod. commun. rer. alien. leg. 1. Cod. de vendition. rer. fiscal. lib. 10. Peregrin. de fisco lib. 6. tit. 4. num. 23. requisitum ¶ consorti tamen vendere habet, ut si tantumdem offerat emptori præferatur argumen. l. neceff. ff. de in diem adiection. leg. 1. de primile. creditor. Gregor. Lopez. leg. 53. gl. vender tit. 5. part. 5. Marc. dec. 368. n. 5. Tiraquel. de retrat. lignag. §. 1. gl. 18. num. 7. Mastril. in conf. unico num. 13. 14. impresso post tom. 1. dec. Surd. conf. 43. sub n. 12. lib. 1. Hipp. de Mastril. singul. 441. Peregrin. de iure fisci lib. 6. tit. 4. n. 23. Fontan. de patris dot. claus. 4. glof. 9. p. 2. vol. 1. nu. 16. Gratian. dec. 169. n. 7. 8.

- 4 Vnde est, ut ad plurium declarationem inferatur, & primo ¶ ut proprietarius usufructuario potius, quam extraneo teneri videatur proprietatem vendere, vel locare Barrol. in l. ceteris §. 1. per illam textum ff. de publican. & per Bald. in l. ad probationem in §. C. locati. ubi dicit, quod in re vendita habet ius coniunctionis ratione commoditatis, & utilitatis Carroc. de locat. & conduct. tit. de usufruct. q. 3. n. 37. 38. fol. 78. Simon. de Pretis cōf. 96. num. 8. Causalcan. dec. 27. sub num. 63. p. 3. & de usufruct. mulieri relicto n. 173. ubi quod ¶ consanguineo, vel vicino non præferatur retrahere voluntibus alias secus Carpan. stat. Mediolan. 417. n. 567. Bald. de inv. protomissor n. 7. Afflict. eod. tract. notab. 10. num. 40. vers. item quare usufructuarius. Quod ¶ eadem ratione connexitur nu. 172. Proprietarii præferti in alienatione, & conductione usufructus ne dum extraneo, sed etiam coniuncto, & n. 173. ad finem. id saltem de acquiretæ præcedere, dicit Surd. conf. 43. n. 12. in fine lib. 1. sicut & Colonus ¶ potius Domino quod alteri fructus vendere tenetur Barrol. in l. 1. in §. C. de Metall. lib. 10. ubi Ioann. de Platea. Lucas de Penna, & Rebuff. Boer. dec. 107. Calcan. conf. 8. col. 19. Causalcan. de usufruct. sub numer. 173. & dec. 30. num. 97. lib. 2. Roman. conf. 22. vers. 3. Surd. conf. 205. in princip. Carroc. de locat. tit. de liber. q. 2. Sed tam ¶ in primo quæ in posteriori casu recedit carpendo Causalcanum, & Carrocium, ex pluribus Cassili. Sotomaior controversiis par. 1. de usufruct. 74. per 101. concludens Causalcan. resolutionem in hoc ne dum periculo

sam sed falsam esse, & à iure non probatam etiam secundum aequitatem, vel vrbaneitatem tanquam præter legis considerationem, quia usufructuarius non est dominus nec quasi dominus directus, nec utilis ipsius rei nec habet partem substantialem eius, sed quandā qualiteratem, & ius servitutis eius ad textum in l. c. de dicimus ff. de verbor. significatio, & inter proprietarium, & usufructuarium nulla est societas, vel communio Molin. de contrat. disput. 371. sub nu. 4. Commar. variat. lib. 3. cap. 11. n. 4. Gomez l. Tauri. 70. num. 32. 33. Gutier. quæst. 157. & 166. In vasallo tamen, quod præferatur extraneis in locatione iurium baronatum late consuluit Camill. de la ratba conf. 41. per tot. quia cōgruit ratio pro vasallo tum ne cogatur ire in servitutem alterius extranei cōducitoris, quamvis pro breue temporis spatio tū etiam quod cum fructus fundi colligantur a vasallis ideo domino volente vendere, vel locare potius vasallus fructuum collector præferti debet, quam extraneus idemque censuerunt. Nouar. quæst. forens. 41. sub n. 9. Capiblane. de baron. pragmat. 8. p. 1. n. 157. 158. & 159. Ronit. de offic. procur. Cesar. pragmat. 64. n. 31. Sed id in Regno nunquam viduissimum servatum Secundo iam idem videretur fore resoluendum in ¶ socio quia in parte sociali vendita, vel locata, alter locus habet ius retractus, seu redimendi per notam in c. consilius de reilit. in integrum, Bald. in l. 2. num. 2. vers. in autem nota C. commun. rer. alien. Afflict. de iure protomissor §. 2. num. 23. fol. 11. Bald. in l. 1. num. 6. eod. qui testam. facere, poss. late Surd. conf. 43. n. 12. Ruin. conf. 143. num. 18. lib. 4. Bero. conf. 137. num. 12. lib. 1. Mastril. dec. 4. n. 5. 6. 7. Socum. conf. 58. lib. 4. Causalcan. dec. 27. sub num. 63. part. 3. Guid. Pap. singular. 780. Hypol. de Mastril. de bannitis verbo alienata num. 68. P. r. fol. dec. 238. num. 4. Carpan. ad Raur. Mediolan. c. 434. num. 179. 180. Molin. de contrat. disput. 394. sub n. 7. in 6. dub. Capiblane. de Baron. pragmat. 1. n. 116. Testat. alleg. 17. num. 10. 11. & seq. Fontan. de patris dot. claus. 4. glof. 9. p. 2. n. 14. 15. 16. 17. vol. 2. Gratian. dec. 169.

Ea ratione cum alterius socij, qui vendidit, vel locavit nihil interesse cum eundem pretium, vel eandem pensionem consequatur, & è contra ¶ socij prælationem petentis multum interest extraneos non habere in re comuni quia possidet, & in possessione est cōsideranda ratio pacis, & bonæ congruentiæ ut in duriori casu cōsideravit Scaccia de comm. & Camb. §. 1. q. 1. sub num. 245. vers. conclusio præferendum, & ita fuit decim per me, & Regios Consiliarios meritisissimos Andream. Ortolano, & D. Henricum Tortoreti Iudices datos per S. E. loco M. C. Sedis Cuiuslibet Inspecte pro Io. Francisco Cadili cōtra D. Franciscū de Auer-na die vltimo Octobris 14. Ind. 1630. Quamvis ab ista dissentiat opinio Grati. discep. 752. n. 73. ubi quod consorte, qui habent participationem domini non sunt præferendi in venditionibus factis per alios consorte cū illis liberū sit distraendi suam partem cuique velint ex Bald. in l. dudum in princ. & num. 1. in fine vers. Secundo, quod intendit Salicet. num. 1. Aloys. de Leo nu. 2. C. de con-
11 tr. emptio. verum ¶ socio eo casu consanguineos præ-

- preferetur. Sed nō vicinus, *ut sentit Afflic. de iure probomij. §. 1. num. 24. Mastril. de iur. q. n. 7. ex verbis constitutionis Sancimus ibi nisi prius praeferat illos, quos per ordinē vocamus ad ius probomij eos puta in primis parentes postea socios, & cetera.*
- 12 Idem quod inter plures rem pro indiviso possideres resoluendum est, ut iure retractus ad quamlibet portionem alienatam ceteris praeferatur. *Ruin. rōl. 70. num. 6. lib. 1. Anton. de Alexand. in addition. ad Neapod. in Consect. Neap. tit. 17. versit. si ex uno latere in verbo nisi liz. B. Carpan. ad statut. Mediol. c. 417. n. 559. & c. 434. nu. 188. vbi dicit quod habēs rem communem pro indiviso vti habens maiora vincula si concurrat cum quorā habenti ei praeferatur ex *Ruin. d. l. cōf. 70. num. 6. Anton. de Alexand. in addit. ad Napodan. ad Consectud. Neapol. d. l. cōf. littera B.**
- 13 Possidens namq; in communi, vel pro indiviso dicitur partē habere in qualibet gleba, vel cespice. *Paris. cōf. 69. numer. 3. lib. 1. Cornazan. de iur. 4. nu. 19. & Socius in re pro indiviso dominij acquirit Canaltan. der. 1. 3. num. 64. p. 2. possessionem etiam in quolibet eius cespice habet dicit *Gram. t. teoremat. 2. ad fin. ut ne dum pro lūa parte indivisa, sed pro tota re possessionem mouere possit Canalean. de iur. 2. 3. num. 115. p. 2. licet alij dixerint, quod pro sua parte focus suo nomine possideat pro reliquis vero partibus iure familiaritatis Alexand. cōf. 213. nu. 11. vol. 2. Gallin. lib. 5. de verb. signific. c. 18. nu. 661.**
- 15 Tercio patet inferri, ut in habente quorā in re, ut ceteris praeferatur, extantibus ex *Carpan. in statut. Mediolan. cap. 417. n. 547. & num. 558. 560. vbi quoq; praeferatur agnato vicino, n. 562. & cap. 422. Afflic. de iur. probomij. §. 2. n. 6. vers. sed iuxta hoc*
- 16 *quero. Quod ius t quore si alicui competat, qui decedat cum pluribus haeredibus eorum quemlibet in solidum admitti cum ius hoc sit individuū, notat Afflic. de iure probomij. in princip. notab. v. zimo. n. 46. versum pone Tiraquell. de retract. legnagier. §. 1. cōf. 10. n. 2. Carp. ad statut. Mediol. c. 419. & c. 434. n. 184. lib. 1.*
- Superioribus consentaneum est eadem ratione
- 17 dubitari, si redditualis annui cēsus creditori ratione iuris, quod habet in re oneri supposita in rei eiusdem alienatione ceteris iure retractus praeferatur, in quo & si videretur ex dictis rationabiliter posse dubitari ad fauorem subiugatarij, tamen ex quo redditus constitutio non est alienatio rei, vel eius partis super qua constituitur, sed potius pignoris ratio suppositio; seu obligatio ipsius rei super qua constituitur ad laze dicta per *Roderic. de annuis redditib. lib. 1. q. 3. creditorem hinc vendita re censui supposita non habere ius retractus ranquam socii dicimus, ut respondet Auendagn. cōf. 12. 21. 24. Roderic. de annuis reddit. lib. 1. q. 13. lib. n. 7. circa finem Martibenz. in l. 7. tit. 11. lib. 5. nouē recompilation. gl. 1. num. 17. vers. §. 1. quero Molin. de contract. disp. 372. sub num. 4. & §. Roderic. de ann. redditib. lib. 2. q. 1. sub n. 29. Felician. de censibus lib. 1. cap. 10. num. 29. Mastril. de censibus q. 7. num. 33. Guttier. qu. 166.*
- 18 Verum stante Bulla t Pij V. (quae in Regno nostro non procedit, in quo seruamus Bullam Nico-

- lai V.) redditualis creditor praeferatur iure retractus ad fundum subiugatam alienatum eius (vbi autem vendenda sit volumus dominum censui alijs omnibus praeferri) *Nauar. de vsur. num. 127. Boccac. de censib. p. 2. num. 62. alij per Mastr. d. q. 7. num. 29. 34. Molin. de contract. disp. 372. num. 4. Sacae. de commerc. & cambijs §. 1. q. 1. n. 245. & seq. fol. 67. Nouar. q. forens. 2. Cene. de censib. p. 2. c. 2. q. 1. art. 4.*
- 19 Idem dicunt procedere t stante pacto, quod Dominus censui in alienatione rei subiugatae possit pro eodem pretio retrahere quod esse validum, & in censuali contractu apposito sublineri dicitur *Guttier. practicar. quast. lib. 2. quast. 167. num. 2. 3. Molin. de contract. disp. 372. num. 4. Felicien. de censib. lib. 1. cap. 10. numer. 8. Mastril. de censib. q. 7. n. 27. 28. seq. cum nullum fiat grauamen cēsus debitori quod redditualis creditor ab alio possessore oblato pretio retrahat fundum censui oneri suppositum, ex quo pacto ad nihilum ultra obligatur, nec facultatem distrahendi rem subiugatā priuatur sed potius solum domino census quaedā tribuitur facultas retrahēdi de magis directā in rem quā in personam, & legibus nō inprobata ad tradita per Tiraquellum de retract. lignag. in praesationem numer. 16.*
- 20 Sed stante t tali pacto, vel Bulla Pij V. vbi eius viget robur subiugataris, nec ceteris consanguineis, vel vicinis praeferatur sed tantum communibus emptoribus, ut post *Nauar. de vsuris num. 127. sequuntur Molin. disp. 372. n. 7. in 6. dubio. Mastril. de censib. q. 7. num. 31.*
- 21 Ceterum cum t in Regno motus proprii Pij V. dispositio cesset cum seruatur Bulla Nicolai V. si cut etiam in Hispaniarum Regnis ex l. Regie responso in comitijs Madrid. Anno 1587. illum motū proprium Pij V. moribus receptum non esse testantur *Molin. de contract. disp. 372. num. 4. Roderic. de ann. redditib. lib. 1. quast. 4. n. 28. Salcedo in addition. ad Diaz cap. 88. Mastril. de censib. q. 7. n. 33. 14. Guttier. lib. 2. practicar. q. 177. in fine Lufarte de decima vendit. c. 10. num. 20. in fin. crederem ego tale pactum, quo census debitor promittat rem censui suppositam creditori potius quam alteri venditori vitare, tum quia innegabile est huiusmodi pactum onerosum esse venditori, & grauamen iniuriam continere, dixit Imperator in l. dudum C. de contrab. emptiō. Tam etiam quia minuit rei venditae pretium, ut dixit *Roder. de ann. reddit. lib. 2. q. 3. & tamen notissimū est redditus venditoris non posse grauari onere alio, quā decretae quantitatē decimae portionis ideo pactum hoc veluti debitori onerosū admittendū nō esset, nec refert dici quod pactum istud non sit contra substantiam redditus, quia satis est quod graner venditorem, & rei suae pretium diminuat ad hoc, ut recedatur, & vitetur, & in censuali contractu attendendum non est pactum praedictum cum metā concessam excedat, & decimam ex dicto onere, & venditoris grauamine, ex dictis per *Roderic. de ann. redditib. lib. 3. quast. 5. numer. 40. quāuis alias valeat pactum de vendendo potius vni, quam alteri, quod effici partium consensu, non dubitamus, & ita tenent Olanus in antimonia iuris litter A. nu. 107. Felician. de censib. lib. 1. c. 10. num.***

num. 7. bene Roderic. de ann. reditib. lib. 2. q. 1. sub n. 20. vers. decima quarta, et alius, qui cum Olano refidet, & Feliciano. Azved. Gattier. & Aundagn. respondet.

- Id quoque dubium est in proposito ratione
- 23 connexiratis alicuius, an t̄ emphyteuta alijs cōmunibus emptoribus concurrentibus praeferatur si Dominus directus suū dominium alienare vellet eumque praeferri emptori dixerit Boer. decif. 107. n. 1. Vincen. de Anna singul. 150. in fine, ubi refertur dec. Franc. Marc. decif. 572. p. 1. Canalean. de vsu. mulier. reliō n. 173. Masfil. sing. 441. Cacer. p. 1. var. resoluit. c. 11. n. 5. sentit Sord. conf. 43. sub nu. 12. Gratian. discept. 460. nu. 2. 3. lib. 3. Flami. Amendul. ad franc. un. decif. 17. num. 7. Prosper. Rendel. de iure protomiseos in estraugant. Federici Sancimus verbo rem immobilem num. 11. seq. & verbo emphyteusim num. 26. Quod ratione t̄ equalitatis servare procedere quoque videtur cū etiā dominus emphyteuta vtili alienante domino, vel re ceteris praeferantur etiam cōsanguineis, & vicinis Carpan. ad statut. Mediolan. cap. 417. num. 563. cap. 436. num. 5. 67. Neapodan. in consuetud. Neapol. tit. 17. versic. alicuius num. 34. capiti decif. 99. ubi Masfil. numer. 1. Ricci Collettan. 157. Olaf. decif. 156. Theaur. decif. 170. Paris de Puteo de reintegr. fend. versic. & circa praedicta num. 5. fol. 134. Canalean. decif. 127. n. 63. l. 3. & de vsufru. sub n. 173. Franc. dec. 226. nu. 2. decif. 610. n. 2. d. 4. Tiraq. de retrac. legnag. c. 21. glof. unica num. 3. cum seq. Intrigiol. singul. 339. lib. 1. Cabal. conf. 102. m. 7. Benedel. de retr. s. item de ipsa num. 22. Panciroli. conf. 134. num. 7. Capibore. de barone pragmat. 1. num. 156. 145. Lopez. ad l. Tauri 17. Simon de Pretis conf. 96. num. 9. Magou. decif. 100. in Florentin. Freza de subseu. lib. 2. amior. 30. Bardellon. conf. 14. num. 64. Cancer. variat. resol. lib. 1. cap. 12. numer. 45. 46. de emphyteusi. Cumia ritu 99. num. 31. Cardinal. Tuse. lieter. E conclus. 209. nu. 1. Idemque dominum in locatione emphyteusis ceteris praeferri eadem ratione tueritor Testai alleg. 17.
- 24 Contrariam t̄ opinionem profitentur Speculator. sir. de emphyteusi s. nunc aliqua nu. 116. Isalon. in l. final. C. de iure emphyt. num. 17. 18. 19. Isernia in C. Imperialem. g. nec dominus col. 5. in fine num. 46. de prohib. fend. alien. per Federicum, & fuisse decifum in Magna Curia Vicaria, & inde in Sacro Cōsilio eo patrocinante testatur Franc. decif. 17. num. 3. Anna Singular. 150. Corbol. de causa priuation. ob alienationem in requisito domino limita 11. Papon. conf. 133. num. 6. Burg. de laudim. p. 3. inspectio. 2. num. 4. Intrigiol. lib. 3. singul. 94. num. 44. & de substitution. centur. 3. q. 73. nu. 262. Sord. conf. 208. n. 8. 18. Canalean. decif. 19. n. 75. lib. 2. Ricci decif. 58. sub num. 1. par. 2. & decif. Archiepiscopalis Neapoli. 134. p. 1. & Collettan. 157. Thorus in compendio decisionū versicul. emphyteuta au. praeferatur fol. 179. Rendel. de iur. protomiseos versic. rem immobilem num. 10. verū. per emphyteusim num. 26. & verbo donationis num. 12. Masfil. de capiti decif. 99. sub n. 1. in fine. Ponie de potest. Proregis tit. 10. s. 1. num. 9. fol. 326. Masfil. in conf. vnico impresso post. c. 1. dec. sub n. 30. 31. Testai allegat. 2. sub n. 199. vers. & licet. Casili. Sotomaior. controuer. iur. l. 1. de vsu

fr. c. 74. n. 44. 45. & fuisse decifū in Rota Romana testatur Farinae. dec. 547. n. 3. in fin. p. 2. som. 4. & ita cēfuit Magna Curia de Mense Ianuarij 1631. pro Iosef Veneto contra Czarem Tripi, quid quid ipse in ea causa defendere.

- 25 Quorum aliqui t̄ si dicant contrariam opinionem pro emphyteuta saltem de aequitate, & vrbaoitate quadaam procedere possunt, hancque veritatem tamen in puncto iuris esse firmant Casili. dicto cap. 74. num. 44. Marci. decif. 360. Masfil. d. conf. vnico. nu. 62. verū arbitror hāc vrbaoitatem, seu imaginariam aequitatem ad iuris necessitatem pertrahendam non esse, & alias tollatur domino rem suam pro suo arbitrio vendere posse contra l. dudum. C. de contrahend. emptiō. censuit Casili. dicto loco. Sarmient. scilicet. interperat. lib. 3. c. 7. n. 2. cum potius suadeat equitas, quod quis fit iurij suorum moderator, & arbitret. in re mandata C. mandati, & docet nos experientia, quod res io quibus competat alijs praelatio minus vendatur si quidem multis, nō placet stare in suspensio donec quis declarat. velle praeferri vnde euident est, quod emens cum pacto de retrouendendo reuertitur in parte ab incommodo pacti cum propter pactum res minus vendi couingat, vt regulare est, quibus rationibus adita resoluendum in casu praedicto mota fuit Rota Romana dicta decif. 547.
- 26 Ceterum cum t̄ nec iure cautum reperitur, quod emptor cum pacto de retrouendendo praeferatur emptori, vel cessionario dicti pacti, seu iuris luesdi retroemere volenti proinde libere poterit venditor cum dicto pacto cedere hoc ius suum cui magis voluerit, prout fuisse resolutum in Rota Romana coram Damasceno in vna Romana retrouenditionis 12. Maij. 1614. dixit Farinae. decif. 547. n. 1. p. 2. l. 4.
- S V M M A R I V M.
- 1 Maritus in dotis restitutione deducto ne egeat exceptione vitium.
 - 2 Beneficio deducto ne egeat ab reuerentiam marito, vel alio competentem etiam iuramento renuntiare non potest.
 - 3 Declara num. 3.
 - 4 Beneficium deducto ne egeat an tantum competat marito pro rebus dotalibus consensibus in pondere numero, vel mensura.
 - 5 Beneficio deducto ne egeat vitium maritus etiam in bonis in estimatis dotatis.
 - 6 Beneficium deducto ne egeat an tantum competat marito quando bona dotalia sunt consumpta, an etiam pro re dotali in sua specie penes eum existente, & n. 8. 9.
 - 7 Maritus propter dolum beneficium deducto, ne egeat amittit.
- Quid quando res ipsa dotalis penes maritum non existat, sed alia ex re dotali quaestita, & quid in pratio num. 8.
- 10 Maritus vitium beneficio deducto ne egeat si actione personalia ad dotium restitutionem conueniatur, & quid si collante matrimonio ob vergentia conueniens sit personalia.

11. *Maritus an habeat beneficium deductio ne egeat quando ad dotium restitutionem, & rei penes eum existens reali, vel reuendicatoria conuenitur.* 12. 13. 14. 15.
14. *Marito semper competit beneficium deductio ne egeat quando actione reali conuenitur si in libello fiat commemoratio dotis.*
16. *Maritus constituens bona nomine uxoris in casu restitutionis possidere an beneficio deductio ne egeat uti possit.*
17. *Beneficio deductio ne egeat uti potest maritus non obstante restitutione dotium facta constante matrimonio.*
18. *Dotis restitutio, qua existante matrimonio fit cum sit quadam sequestratio in manibus uxoris maritum, nec eius heredes liberat.*
19. *Bartolus a contrarietatis nota saluatur.*

ARGVMENTVM.

Deductio ne egeat beneficio an vtatur maritus quando pro dotium restitutione ad stabilia dotalia, & in esse existentia reali, vel reuendicatoria aduersus eum agitur.

RESOLVTIO LV.

Matrimonium ab reuerentiam omnium potissimum propter paupertatem maritus exceptione deductio ne egeat aduersus uxorem eiusque heredes vtitur ab eo dotis restitutionem potentes l. maritum, & l. eam. s. licet, & notatur in l. si maritum ff. solut. matr. Matefilan singul. 261. Afflicti. dec. 222. Canolcan. decij. 31. num. 10. lib. 4. Barzj. dec. 56. n. 19. Pinc. de Frä. dec. 164. Barb. in d. l. maritum. 79. Henric. de fidei. c. 5. n. 83. Mol. de iust. & iur. disput. 42. n. 6. Barza de debit. inop. c. 3. Roland. cōf. 28. n. 7. l. 1. Pascal. de viribus patr. potest. p. 2. c. 9. n. 26. Decian. conf. 43. n. 20. lib. 3. Polidor. Ripa obseru. 375. n. 2. Suarez tit. de los gouernos num. 57. Spin. de testam. gl. 11. n. 105. Surd. de alim. tit. 1. q. 78. a. n. 3. & tit. 8. primil. 84. num. 1. Rebel. de obligat. iustis. p. 2. lib. 5. q. 9. n. 29. Auenard. conf. 8. n. 8. Borell. in summa decij. tit. 8. num. 83. Molin. de ritu nupt. l. 3. q. 28. n. 15. Fontan. de passis dotal. claus. 7. glof. 1. par. 11. volum. 2. numer. 25. 16. sequent. & numer. 39. Giurba in consuetudin. Massan cap. 13. glof. 6. a numer. 40. & sequen. Nouissime noster Castagna de beneficio deductio ne egeat. quest. 1. nu. 1. 2. & seq.

- Eademque ratione reuerentia nec iuramento
 3. † per eum renūciari posse inagis recepta est opinio Bartol. in l. alia s. eleganter. num. 9. ff. solut. matrim. Alex. num. 4. Barbof. num. 35. 28. Cefal. conf. 300. n. 33. Franc. decij. 164. n. 13. Mastrill. decij. 93. Gomes l. Tauri 53. nu. 49. Menchabba de successione. Creacion. §. 28. num. 18. Amicus de potestat. in seipsum li. 2. cap. 14. n. 3. 4. Barza de debit. inop. ca. 17. n. 35. 37. seq. Pincen. de Anna allegatio. 103. nu. 7. & seq. Couarr. in e. quamuis. de passis in 6. in 2.

Ante de Amat. P. II.

relation. in principio sub n. 4. vers. positemo ex hoc Pascal de viribus patr. potest. p. 2. cap. 9. num. 13. 26. & seq. Manc. de iuram. p. 4. effel. 201. num. 3. Rebel. dicta q. 9. num. 15. & 31. Giurba dicto n. 40. & decij. 42. n. 9. Capell. Tolosan. decij. 239. Amat. decij. 16. & distinguit Castagna post hac visus de beneficio deductio ne egeat in proem. 1. par. n. 19. 20. & seq. & si diuerse sentierint in hoc Gustier. de iurament. confirmator. p. 1. caput. 16. num. 49. Menchabba dicto §. 28. num. 18. Laderb. Imol. conf. 30. n. 10. Marant. conf. 30. n. 4. Serafin. de iuram. prin. 16. n. 2. Rota Roman. dec. 485. in re collectis per Farin. Surd. de alim. tit. 1. q. 78. num. 48. attendentes quod illud pactum, & renūciatio in tempus soluti matrimonij collata sint in casu, quo de restitutione dotium agitur, quo tempore iam cessare dicunt reuerentia in qua fundatur cōtraria opinio, quod fundamentum ex dictis per adductos pro veriori opinione supra verū deprehendimus, idque vero † cum temperamento sentijt Fontanella de passis dotal. claus. 7. gl. 3. p. 11. a. num. 61. ad nu. 97. vol. 2. procedere, & renūciationem prædictam subsistere si ea in capitulis matrimonialibus antequam per verba de presenti esset contractum matrimonium, & sic ante matrimonium firmatum cōuenientia esset, ex opinione minoris partis dominorū de Senatu Caralonij in casu, tunc de facto contingenti pro validitate pacti, & renūciationis eo casu tenentes. Quibus tamen præualuerant vota maioris partis dominorū de Senatu pro renūciationis in inualiditate, ut ipse Fontanella, refert quod Fontanella deducit ex dictis per eum in materia renūciationis autem præterea. C. unde vir, & vxor. in claus. 5. gl. 8. p. 12. a. n. 50. cum seq. vol. 2. cui nec absolute assentiendum puto idemque tetigit. Castagna in d. proem. 1. p. num. 26.

- Aliqui tamen in hac materia illam singularem, & elipsam secuti sunt opinionem, quod dictum beneficium non competat marito nisi quando dos consistit in quantitate pecunia, seu rebus consistentibus in pondere numero, vel mensura, ut Bald. in cap. 1. de natura feud. Imola in leg. si filio la secunda ff. soluto matrimonio. per l. 1. s. cum autē C. de rei vxor. action. argum. l. bonæ fidei ff. de pecul. quos refert. Campeg. de dote p. 3. q. 238. Fall. 10. qui tenent contrarium cum Bart. in dict. l. si filius, & in l. nescimus. s. fundū de re indicat. idemque refert Gomes in l. Tauri 53. nu. 49. qui cōtrarium domo temerarie ad Campegium dicto loco tenentem contrarium eademque opinionem tenere videtur licet sic pede Baldum. in d. item si de dote in princ. insit. de actionum quod adhuc firmat Imola in dicta lege, si filio, & hoc idem videntur tenere plures infra adducendi domo valuerunt, quod si res dotalis in sua specie esset, & ad eam conueniatur maritus reali, vel reuendicatoria actione, quod beneficio prædicto non gaudeat (qui tamen per me repelluntur ut infra) & tanto fortius si res stabili, vel mobiliis fuissent extimate dotata ea quidem extimationeque emptionem, & venditionem induceret eum tunc esset casus indubitabilis, quia dotario diceretur facta in pecunia, & quantitate, ideo elarius Alexand. patet veritatis appellatus in l. maritum in 10. fallch. ff. solut. matrim. re-

B

pro-

probat prefata limitationem Bald. restringentis beneficium quando dos consisteret in rebus que in pondere numero mensura, vel quantitate existerent, & etiā repellit Imolam in d. leg. si filio, & dicit Alexand. quod ista est verior opinio, quæ fuit Bartol. in d. leg. si filio, & in leg. nescimus s. fundum ubi pariter, & Imola fuit sibi ipsi contrarius, sicut etiam fuit sibi contrarius, Bal. in leg. quod nomine ff. de conditio. indebiti, & clarius idē Bald. in l. si filio, ubi quod etiam in reuendicatione gaudet maritus dicto beneficio, sed infra dicitur, & talis restrictio vere est magis communiter veluties piosa repræsentia, & Roman. in d. l. si filio num. 8. 42. & 43. miratur de errore Imola, & Alex. in d. l. maritum, & in dicto §. fundum post Ro. manum in d. l. si filio respondet quod testis in d. §. cum autem l. c. de rei uxore. action. non obstat, quia ibi antiquissimum ius refertur, & clarissime præ omnibus Alberic. in dicto leg. si filio num. 2. ait

7 quod privilegium l. maritum habet locum ne dum in quantitate dotata; sed etiam in rebus in extimatis dotatis, & itancibus in sua specie penes viroem, & mirandum quam affrenate locutus fuerit Gom. in d. l. Tauri 50 n. 49. (licet ipse remittat ad Campegium, ut supra dictum est) dum dixit, quod beneficium l. maritum competit quando dos consistit in quantitate secus in re, vel specie extimata, vel in extimata nam debuit declarare de specie dotata extimata ea extimatio ne, quæ ut sciatur rei valor fieri solet, non ea, quæ emptionem, & venditionem inducit, & ideo Gomez dicto loco recte perpenus debet intelligi, quod fuerit de ea extimatioe locutus, quæ ad dignoscendum rei valorem fit alias sibi contradiceret dum admittit beneficium quando dos in quantitate consistit.

6 Pro inde quævis alij profiteantur quod maritum prefato non uti beneficio quando pro re dotali in sua specie exillente convenitur, sed solum quando bona dotalia sunt consumpra Angel. in §. item si dosate in si. de nullon. num. 3. fallent. 5. & ex Fabro, & Tolatru, s. eon. ubi d. num. 1. Bartol. & Alex. in l. maritum ff. solut. matrim. Baldum. in dicto §. item si de dote Gomez in l. 50. Taur. un. 49. vers. tertio limitat. Azwed. l. i. tit. 21. num. 73. lib. 4. re. compilation. Campeg. de dote dicta quest. 238. Ceuall. commun. contra commun. q. 230. & quest. 758. num. 83. & seq. quia id textum in l. Nescimus 41. §. fundum ff. de re indicata expendi prole dicit quos quod fecutus est Giurb. in consuet. Messan. c. 5. gl. 2. n. 8. ea ratione quia tunc exillente rem negando restitueret maritus esse in dolo l. in bonæ fidei ff. de pecul. propter quod ammittitur hoc beneficium l. etiam §. licet ff. solut. matrim. Gutier. de iuramen. confirmator. p. 1. cap. 16. num. 26. Costa subsistat. rem. d. 28. sub n. 7. Maria de iurisd. p. 4. cent. 2. casu 186. num. 4. Farinae. quest. 26. num. 5. Diaceras. re. solution. 41. n. 1. l. 1. Pute. de off. 151. & 394. par. 1. Natta cons. 361. n. 2. Giurb. de off. 42. numer. 1. 5. Francus de decision. 164. in fine Campeg. de dote par. 1. quest. 262. Sord. de aliment. tit. 1. quest. 78. num. 42. Gualp. Thesaur. in addition. ad decis. 119. Anthony Thesaur. Bæzu de debitor in op. cap. 15. num. 11. cap. 10. num. 22. Brun. de cessio. bonor. par. 4. quest. 22. num. 4. Barbosin leg. maritum num. 66. cum sequen.

& num. 70. & seq. ff. solut. matrim. & idem putat 8 Iafon. quod res dotalis penes maritum non exilleret, sed alia res ex re dotali quesita uti pretium iuribus per eū, & quia dos quid vniuersale, & in vniuersalibus pretium loco rei succedit Campeg. dicta quest. 238. Ninsinger. in §. item si de dote num. 9. de action. institution. Alexand. in dicta lege. maritum fallent. 10. Sord. de aliment. tit. 1. quest. 78. num. 39. 40. post Alexandrum Decian. cons. 27. n. 4. volum. 1. & sic Angel. Iafon. & prædicti loquuntur stante dolo dum maritus denegar restitueret, & idem scribit. Brun. de cessio. bonorum. quest. 20. quarta questionis principalis n. 3. vers. si vero.

9 Ego tamē Angel. Iafon. & prædictos male locutus fuisse dubito, & ita in effectu post antiquiores Din. Bal. Alex. & alios dixit Castagna de beneficio deducit ne uenit q. r. ampl. 5. post hæc scripta visus, quod etiam ex infra dicendis euidenter deprehendimus cū magis comunis opinio sit, quod maritus gaudet beneficio si cōuenitur iure mariti ad rem dotale exillente, siue deneger restitueret, siue non neque eo casu maritus dolosus dici potest dum iuris beneficio iuarii petit, unde iura nascuntur, nec iniuriarum actio oriri potest, & dolo excluditur.

Cæterum retenta veteri opinione nempe beneficium prædictum adhuc marito competere, pro specie, vel re dotali penes cum exillente dubitatum vidimus si dicto beneficio maritus possit uti quando pro ea re conuenitur actione personalis, & fortius si reali, vel reuendicatoria, qua in re 10 si maritus actione personalis conuenitur, vel via exequiatur, quæ loco personalis succedit per notata in l. 1. §. si hæres ff. ad Trebell. alibi quæ dubio gaudet maritus beneficio prædicto concessio per dictam, leg. maritum, ut ait Bart. in d. leg. maritum num. 1. & in dicto l. si filio post Cin. ibi, & Alexand. in d. l. si filio tangit hoc quod vxor agit actione personalis, & Iafon. in l. si costante num. 17. in fine ff. solut. matrim. Barth. in dicta l. nescimus §. fundum num. 1. ff. de re indicat. & ibidem Imolam. 1. Iafon. num. 1. Sord. de aliment. tit. 1. q. 78. num. 39. in fine. & n. 40. Gomez in l. Tauri 50. n. 50. Fontanell. de passis dotal. claus. 7. glo. 3. p. 1. sub num. 79. vel. 2. fol. 752. & in hoc nempe contradixit nisi solus Imola in d. l. si filio num. 9. ubi voluit (ut dixi supra) quod hoc beneficium solum competat quando dos consistit in rebus pōdētis numeri, vel mensure eius opinio iam fuit esplosa, & ideo dicit Imola dicto loco, quod si vxor ageret actione personalis ad fundum dotale maritus non gaudet, quia non consistit in iure pondens, sed vere credo, quod Imola. potius de hoc disputationis, quam conclusionis gratia locutus fuerit, quia in principio dictum 9 firmiter sequitur communem opinionem ex Dino, & Bald. unde neq. cōtradicir. Quicquid sit quando maritus conuenitur matrimonio ob vergentia personalis actione ab vxore, cōuenit sit de quo Fontan. de pass. nupt. claus. 7. gl. 2. p. 3. num. 68. vol. 2. Auendard. cons. 8. post n. 8. Barz. de deb. in op. c. 3. n. 12. Sord. de aliment. tit. 1. q. 78. num. 41. Paschal. de virib. patr. potest. par. 2. cap. 9. numer. 28. Giurb. in consuetud. Messan. cap. 13. glo. 6. par. 1. numer. 50. Nouissime Castagna. de benefic. deducit.

du. ne egeat. qu. 1. 2. num. 33. & seq. & a. num. 54.
 & sequentes pro vtriusque opinione multa addu-
 cendo, & tandem *vsq. ad n. 133.* cōcludit huiusmodi
 beneficio gaudere maritum in vera dotium resti-
 tutione ob vergentiam cōstante matrimonio, per
 qua in vxorem dominium transfertur secus in
 restitutione, quæ effectum mere affecutionis
 operatur, per quam non transit in vxorem domi-
 nium, & vir ex dote restituenda debet alij.

- 11 Si vero conueniatur *¶* maritus reali, vel reuē-
 dicatoria actione ad restitutionem rei dotalis
 penes eum existentis eum beneficio deducto ne
 egeat vti non posse plures indistincte dixerunt *ex l. nefermius §. fundum ff. de re indicat. l. ex diuerso ff. solui. matrimon. Bartol. in l. maritum post principium vbi Alexand. col. 2. in fin. de eomm. asserit. ff. eod. Gomes leg. Tauri §. 50. numer. 49. 50. Campeg. de dote par. 3. quasi. 238. Iason. in §. item si de dote numer. 11. in §. de action. Amat. dec. 16. num. 11. ex Cepoll. cautel. 241. numer. 2. vers. seens si conueniatur. Molin. de contr. alt. disp. 442. n. 6. Rebell. de obligat. in §. p. 2. lib. 5. q. 9. n. 7. ad finem. quos se-
 quutus est Ginterb. in consuet. Messa. cap. 13. glof. 6. n. 47. fol. 713.*

Ad veritatem tamen quæstionis accedendo
 quando res dotalis extaret, & ad eam conueniret
 maritus reuendicatoria, vel reali actione illa pro-
 bata est distinctio.

- 12 Quod *¶* autem maritus conuenit actione rea-
 li ad rem penes eum existentem vti maritus ante
 reititutionem, aut vero maritus eo modo cō-
 uenitur non iure mariti ad rem dotalem extantē,
 sed vt quilibet extraneus, possessor non ex cau-
 sa dotis, puta si res dotalis fuerit restituta vera
 restitutione, quæ in vxorem operaretur transla-
 tionem dominii, & inde ad maritum non vti
 marito perueniret, sed vti cuiuslibet tertio pos-
 sessori.

- Et quidem Priori in casu magis communis opi-
 13 nio est, *¶* quod maritus gaudeat tali beneficio,
 quod probatur *ex dict. l. §. filio l. 2. ff. solui. matrim.*
*(ibi siue res extet siue non) & ita tenet ex antiquio-
 ribus Cinus, & Dinnus ibi, & sequitur Bar. n. 3. 4. Iason.
 in l. si cōstante num. 118. ff. solui. matrimon. ratio-
 ne, quia oportet, quod maritus, iure, & nomine
 mariti cōueniatur, ex quo oritur ratio miserationis,
 & reuerentia, per quas tale beneficium mari-
 to, per leges iudicatum est, & etiā ratione, quia re-
 uendicatio tunc datur contemplatione dotis per
 textum in l. in rebus C. de iure dotium, per quem
 dominium rei dotalis ipso iure in vxore soluto
 matrimonio retro transfertur ob id vxor renendi-
 catoria ad rem agit habens extremum dominii
 penes agentem requisitum ad textum in l. officium
 de reuendication. idem facit Bartol. in d. l. maritum,
 14 & Bald. in d. l. §. filio vbi dicit, quod qualitercum-
 que libellus dicitur dum cum dotis commemoratio-
 ne fit licet maritus conueniatur, vt quilibet
 possessor poterit exipere de proprio priuilegio,
 & Castrenf. in d. l. maritum nu. 8. remittit ad Barth.
 in d. l. §. filio, & iterum Castrenf. in d. l. §. filio
 num. 6. refert, & sequitur ad vnguem opinionem
 Dini idem senti. Alber. in d. l. maritum, & in lege
 si ideo num. 2. breuiter distinguendo, & clarius*

Ant. de Amat. T. 11.

*Alexand. in dicta leg. maritum in 10. fallen. vbi di-
 cit veriore opinione Bartoli, & iterum in dicta
 l. §. filio, vbi Angel. n. 3. & bene Roman. in d. l. mari-
 tum, 13. & in d. l. §. filio n. 8. 4. 2. 43. & 44. reproba-
 to Imola quod confirmat Rom. duplici ratione. Pri-
 mo quia iure maritus cōueniatur personali, siue
 reali actione semper militaret eandem ratio re-
 uerentia. Secūdo quia alias posset vxor priuare vi-
 rum tali beneficio eligendo actionem realem, &
 sic lex esset imposita verbis, & non rebus, quas ra-
 tiones tacito Romano posuit Sord. de alimen. tit. 1.
 quasi. 78. num. 40. post Crotum in l. si cōstante num.
 157. ff. solui. matrimon. sequitur Campeg. de dote p.
 3. q. 238. dum remittit ad Bartol. in dicto §. fundū,
 & dicta l. §. filio, & pariter ita procedit Gomes alle-
 gatus in d. l. Tauri §. 50. num. 49. dum remittit ad
 Campegium plene Iason. in d. l. nefermius §. fundum
 de re indicat. & Bruns. de cessione bonor. d. q. 20. n. 2.
 qui alios refert Mieres in Curia Regis Ferdinandi
 caput. 8. de salar. advocator. nu. 86. in fine col. 9. fol.
 89. Cenal. commun. contra commun. q. 230. versic.
 se d. contrariam opinionem plene Fontan. de passis do-
 tal. l. enl. 7. glof. 3. p. 11. numer. 79. 80. seq. vol. 2.
 f. 75. qui pluries decifum restituit, & quod nun-
 quam vidit factam difficultatem super hoc in Sen-
 natu cum incidere pluries de hoc disputari, prout
 nos alias pro ista veriori opinione decifum vidi-
 mus in Tribunali Sancti Officii pro D. Ferdinan-
 do de Moncata contra D. Amiccareum Castronuo;
 & sequitur Castagna post hae vsus d. r. de benefi-
 cio deducto ne egeat. q. 1. num. 61. & amplius. 4. per tot.*

- 15 Posteriori vero in casu quando conueniretur
 maritus, vt quilibet alius tertius possessor penes,
 quem res dotalis existisset, & non vti maritus post
 restitutionem tunc Doctorum opinio indistincte,
 loquentium procedit, & maritus dicto beneficio
 non gaudet secundum magis communem opinio-
 nem quam refert *Alexand. in dict. leg. maritum Din-
 nus in dicta leg. §. filio. Cinus in leg. vbi adhuc quasi
 10. C. de iure dotium, & aliqui alij per Sord. de alimen-
 tit. 1. q. 78. num. 40. Cenall. commun. contra commun.
 dicta quasi. 230. Cravetta cons. 996. lib. 6. Intrigh.
 de casu conscient. casu 35. num. 44. post multos Casta-
 gna de beneficio deducto ne egeat quasi. 1. num. 42.
 & 43. Fontanella dicto loco num. 80. & sequen. Bruns.
 de cessione bonorum dicta quasi. 10. num. 2. intel-
 ligens hoc vt supra dixi quando erat facta iam res-
 titutio vxori, & præfatam opinionem sequitur
 Tirraquell. de constitution. p. 1. num. 29. dum ponit,
 quod maritus hoc beneficio gaudere debet nisi
 semel per eum fuerit facta restitutio, quia tunc
 videretur renūciare dicto beneficio, & idem esset
 16 si maritus præcario nomine se constituitset re-
 nere, & possidere bona dotalia pro vxore ipsa quā
 cautelam, docent Bald. & Cast. in d. l. §. filio A-
 lex. & Iason. num. 8. in dicto §. fundum Bruns. dicta q.
 20. n. 2. in fine plane Castagna in d. tracl. q. 1. fallen. t.
 faue prædicta intelligendo de vera dotiū de resti-
 tutione, quæ fit cōstante matrimonio in casu præ-
 missio ob vergentiam mariti, vel aliter, secus si fiat
 17 si in casu de iure non permisso collante matrimo-
 nio, quia eo casu si res eo modo minus legitime
 restituta penes maritum existat, & ad eam reali
 actione cōueniatur nō ideo prinabitur maritus di-*

B 3 fto

- to beneficio deducto ne egeat ut bene sentit *Iason*, in lege si constante num. 118. ff. soluto matrim.
- 18 ex quo talis dotis restitutio, quæ constante matrimonio absque legitima causa vergentis, vel alia sit cum potius sequestratio quædam in manibus vxoris facta dicatur maritum cuiusque hæredes a restitutione non liberat. *Natta* conf. 552. num. 7. 8. 9. lib. 3. *Ancharan* conf. 238. *Bartol.* in l. si constante u. 101. & seq. *Surd.* de aliment. tit. 8. priuileg. 34. num. 1. *Amas. decis.* 43. *Grass.* exception. 25. num.
- 19 118. Et aliqui quæ putantur, quod *Bartolus* fuerit sibi contrarius ex dictis per eum in l. si filio & in §. fundum supra citati cum eo, quod dixit in l. si constante dum tenuit opinionem, quod hoc casu maritus non gaudet erasse constat nam *Bartol.* in dicta l. si constante loquitur in terminis proxime dictis scilicet in casu, quo maritus non conueniatur iure mariti ad rem dotalem extantem, sed ut quilibet extraneus possessor citra nomen, & causa dotis, & actione veteri ut utatur verbis *Iason*, in d. lege, si constante num. 118. ut quia res seu dos fuerit ex causa vergentis restituta adeo, quod transierit rei dominium in vxorem, quæ res inde ad virum perueniret ex alia causa, vel titulo, & contra eum reuindictoria actum sit, seu actione reali de iure communi non de iure singulari ad rem illam vendicandam, & tunc, ut dixi maritus beneficio prædicto non gaudet rationibus tunc quia, ut quilibet extraneus possessor conueniatur, tum quia reuindictio non descenderet ex dote, & matrimonio, nec eius fientia est commemoratio in libello principaliter, nec incidenter, tum etiam quia cessare tunc ratio miserationis, & reuerentia, ut a tali contrarietatis nota late *Bartolus* saluat *Iason*, in dicta l. si constante u. 115. 118. ad nu. 12. refert *Brun.* dicta quæ 20. u. 2. & declarat *Bartolus* in dicto §. fundum ubi *Iason* u. 6. & omnes, & ita intelligendi sunt Doctores, qui indistincte loquuntur, quod maritus non habeat beneficium quando contra eum agitur ad restitutionem dotis consistentis in bonis illibilibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Actiones confunduntur quando creditor succedit debitori, vel e contra u. 4.
 - 2 Actionum confusio habet vim solutionis.
 - 3 Inventarium impedit confusionem actionum inter heredem, & testatorem.
- Ne dum quando creditor succedit debitori sed e conuerso u. 4.
- 5 Inventarium separat bona heredis à bonis testatoris, & facit hereditatem censeri tamquam iacentem.
 - 6 Inventarium facit, quod bona legataria debeantur loco vnius, & bares loco alterius persona.
 - 7 Debitum heredis scribi debet in inventario.
- Inventarium fuit introductum ad evitandam praesumptionem subreptionis bonorum per heredem u. num. 7.
- 8 Hæres grauatus restituere per successionem actiones non confundit imò summum creditum deduct, nec cum fructibus fideicommissi compensat nisi hereditas

soluendo non existat ad prauindictum aliorum creditorum.

- 9 Hæres per successionem non confundit actiones, quo ad effectum reimpromptionis.
- 10 Hypothecaria non confunditur per heredis successionem.
- 11 Actiones heredis confunduntur, pro ea parte, quæ est hæres, & non in totum.
- 12 Actiones non confunduntur quando ante heredis successionem contra debitorem lis erat contestata.
- 13 Actionum confusio habet locum tantum in creditore, vel debitore succedente titulo vniuersali, ut in herede secus in legatario, vel instituto in re certa.
- 14 Excipiendo non dicuntur confusæ actiones per successionem vniuersalem hæneque pignus ff. de regur. non habet locum excipiendo u. 14.
- 15 Actiones non confunduntur quando defunctus obligasset rem suam ei, qui postea sibi hæres fuit pro alieno debito.
- 16 Hæres cum beneficio inventarii, & de suo credito habet instrumentum liquidum potest sibi soluere in pecuniis hereditariis, imò ex eis præsumitur satisfactus, & quid in auro, & argenteo in hereditate reperto.
- 17 Hæres cum beneficio inventarii non potest sibi de suo credito satisfacere bonis hereditariis & vniuersibus pecuniis, & cui incumbat onus probandi.
- 18 Exequutor potest de suo credito sibi soluere in pecuniis hereditariis.
- 19 Hæres cum beneficio inventarii ratione rei vendita per testatorem, & ab eo cuius potest sibi solui duplum pro cuiusione.
- 20 Hæres de suo credito præsumitur sibi satisfecisse nisi ex dicta præsumptio ne hæres remaneas in damno.
- 21 Hæres cum beneficio inventarii si vellet aliquam rem particularem hereditatis pro suo credito sibi adiudicare seu assignare debet adire iudicem.
- 22 Creditores, & legatarii aliqui, quorum interese citandi sunt, quando hæres cum beneficio inventarii petit coram iudice, aliquam rem sibi adiudicari pro suo credito.

Item citandi sunt subingatarum u. 23.

Item coheredes sunt citandi u. 24.

Item fideicommissarius quoque citandus est u. 25.

- 26 Creditores legatarii coheredes fideicommissarii, & alij quorum interese citandi sunt ab herede cum beneficio inventarii quando peteret adiudicationem bonorum pro suo credito non pro validitate actus, & iudicij, sed pro eorum exclamatione.
 - 27 Curator hereditatis quasi iacentis petendus est ab herede hereditatis dari, quando vult sibi satisfacere de suo credito in bonis hereditariis.
 - 28 Curator liti dandus est, quando lis est inter tutorem, & pupillum.
 - 29 Hæres cum beneficio inventarii an possit absque facto iudicij sibi capere rem hereditariam mediocrem, pro satisfactione sui crediti.
- Hæres cum beneficio inventarii an possit sibi soluere de suo credito rem hereditariam alienando, quam an in creditum imputet. num. 29.
- 30 Legitima non potest eligi à filio in vna ex rebus hereditariis sed iudicem debet adire ut eam assignet in vna ex rebus de mediocribus.

Alie-

31 Alienata per filium imputantur in eius legitimam, & Trebellanicam, & quando.

ARGVMENTVM.

Curator hæreditati quasi iacenti an sit dandus, & alij quorum interest citandi an sint quando hæres sibi de suo credito in bonis hæreditarijs vellet satisfacere.

RESOLVTIO LVI.

Vamuis actionum confusionis effectus regulariter per vniuersalem successionem creditoris eiusque institutionem a debitore factam rescuitur, ex quadam actionum in compatibilitate in eodem subiecto, vel persona existentium l. si cum §. addit. ff. de solution. l. debitori C. de pass.

32 Quam actionum confusionem per successionem vim solutionis, & ex actionis habere dixit. Barol. in leg. si cui §. 1. ff. de emption. Afflic. dec. 337. n. 3. 4. 5. & 6. Milanens. decif. 13. num. 3. lib. 1. Gratian. disceptation. 203. num. 4. Mantica de coniect. vltimæ voluntatis lib. 7. titul. 8. num. 16. 17. Surd. decif. 170. num. 1. & sequent. Menoch. conf. 183. num. 35. Seraphin. dec. 967. Rota Romana diuersor. decif. 680. num. 6. 7. part. 1. & apud Ludouicum decif. 67. num. 10. 15. Mariscott. variar. libr. 1. cap. 37. num. 2. & 3. Peregr. de fideicommiss. artic. 35. num. 15. 16. 17. Cardin. Tuseb. conclus. 52. num. 5. litter. H. volum. 4. Cassan. conf. 10. n. 72. 91. 92. & latini conf. 23. Parti. conf. 92. n. 94. Fontanella de pass. nuptial. clausul. 7. glof. 3. par. 7. n. 38. vol. 2. Inuentarij tamen beneficio ꝛ actionum huiusmodi confusio impeditur, & saluas habet hæres propria actiones leg. fin. §. & si prefatam, & §. in computat versic. si vero. C. de iur. deliberand. Bald. in l. irritum. C. ad legem salicid. l. 2. xor n. 2. C. de bon. antior. ind. possidem. l. debitor col. 2. vers. 3. qst notandum. C. de pass. l. ason. in l. more n. 53. ff. de acquir. hæredit. Pban. de inuent. p. 5. n. 19. Roman. conf. 276. num. 2. Mari. Anguissol. conf. 57. n. 10. conf. 249. num. 4. vol. 1. Surd. dec. 10. n. 13. 14. 15. conf. 7. num. 2. conf. 132. num. 13. Franch. decif. 39. Ponte conf. 37. num. 1. vol. 1. Alex. conf. 19. & conf. 28. lib. 5. Curt. lun. conf. 138. & 159. Laderch. Imol. conf. 138. n. 4. Seraph. dec. 842. Pelase. dec. 52. num. 43. ad finem. Sessa dec. 46. Gabr. conf. 125. n. 12. lib. 1. Rota Romana diuersor. dec. 170. num. 4. p. 4. Prisl. dec. 337. num. 1. & sequent. Farinac. dec. 226. n. 1. p. 2. 406. 3. Anton. Faber in C. lib. 4. tit. 23. diffinit. 9. num. 3. in allegat. Petr. de Greg. de concessio. fendi par. 2. q. 10. n. 6. Cardin. Mantica dec. 329. num. 4. & de tacit. & ambig. comment. lib. 16. tit. 17. n. 35. vol. 2. Cumia de feud. verbo Antiquis n. 408. & 418. Intrig. de feud. centur. 2. art. 7. num. 20. Cardin. Tuseb. cõ. l. 52. litter. H. n. 37. vol. 4. Molin. de iustis. & iur. dispus. 2. 16. n. 12. Lanari conf. 24. num. 11. Peregr. cõf. 14. n. 6. lib. 4. Menoch lib. 3. præsump. 11. num. 16. Ant. de Amat. Part. II.

Facebin. lib. 6. controuersiarum cap. 32. 33. Asin. de exceptis. §. 7. cap. 36. vers. limitator præcedens conclusio. Quod ne dum quando ꝛ Creditor succedit debitori procedit, sed etiam quando debitor creditori succedit si quidem eadem ratio equaliter vtrouque casum determinat. leg. debitori, & ibi doctores omnes Cod. de pass. l. Roland. conf. 65. n. 15. lib. 2. Seraphin. dec. 842. numer. 4. Massil. decif. 53. num. 6. Milan. dec. 13. numer. 9. lib. 1. Gratian. disceptat. 203. n. 1. vol. 2. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 19. n. 16. Nam hæres bona inuentarij beneficio ꝛ a bonis testatoris taliter separantur, vt faciat hæreditatem censi tamquam iacentem vnde obligationes hinc inde stant in suo robore. Bal. in l. debitori post principium vers. sed contra istud. C. de pass. l. final. §. in computatione. num. 3. Iafon. v. 4. C. de iure deliberand. Corn. in dicta l. debitori n. 3. C. de pass. Cassan. conf. 22. col. 2. vers. Item ex Doctrina Duenna regul. 18. vers. secundo fallit Iafon. conf. 28. col. 2. vol. 3. Roland. de Inuentar. in 10. volitat. n. 3. Phanuc. de inuent. p. 5. n. 13. 14. Rmin. conf. 1. n. 16. conf. 38. num. 2. lib. 1. Rube. conf. 74. num. 7. Anelhus de Amatis conf. 46. num. 8. & conf. 88. num. 9. Cabal. conf. 44. num. 7. 8. volum. 2. Seraphin. decif. 842. num. 5. Peregr. conf. 14. num. 5. lib. 4. Cumia de feud. verbo Antiquis num. 408. Cephal. conf. 73. num. 15. Sessa decif. 46. num. 34. vers. si tamen lib. 1. Menoch. conf. 203. num. 28. Surd. decif. 10. num. 15. conf. 7. num. 32. Vincent. de Franch. dec. 246. num. 9. Mantica decif. 326. num. 3. Intrig. de feud. centur. 2. artie 7. n. 21. Item facit ꝛ quod bona hæreditaria loco vnius, & hæres loco alterius personæ distinguat, & separatæ habeantur Mantica de tacit. & ambig. convention. lib. 16. titul. 20. num. 31. volum. 2. Debet tamen ꝛ in inuentario inter bona hereditarij scribi debitum hæres ne creditores hereditarij fraudentur alias si hoc casu confunderetur debitum diminueretur hæreditas in præiudiciu creditoru, quod est contra mentē legum, quæ ideo inter alia introduxerunt hoc remedium inuentarij ad effectum ne hæres de surrectione bonoru hæreditariorum impuretur l. final. §. si autem C. de iure deliberand. vbi Bald. Seraph. decif. 842. n. 6. Bald. conf. 265. lib. 4. Mandell. conf. 253. n. 8. Roland. de inuent. p. 1. q. 5. n. 1. Afflic. dec. 3. num. 1. 7. & dec. 44. n. 33. Boeri. dec. 61. num. 8. Magon. decif. 40. n. 2. in lucens Franch. dec. 536. num. 2. lib. 4. Farinac. in fragment. tomo 2. littera H. Mascard. de probation. concluf. 85. n. 8. 9. Mantica decif. 189. num. 4. Decian. conf. 17. numer. 30. lib. 3. Gratian. disceptation. 570. num. 23. disceptat. 203. num. 43. Cardinal. Tuseb. conclus. 58. numer. 3. 4. littera H. volum. 4. Marta de iurisd. Eccles. & secular. par. 4. centur. 1. casu 75. num. 12. Menoch. conf. 127. num. 30. Surd. conf. 459. num. 12. & 17. Gratus conf. 88. num. 16. lib. 2. Natta conf. 199. num. 12. conf. 238. num. 9. Alex. andr. conf. 70. in prin. lib. 4. Signorol. conf. 110. col. final. vers. Præterea non requiritur Ojals dec. 147. num. 22. Phanuc. de inuentar. in præfation. numer. 5. & 6.

8 Secundo nec hæres grauatus restituere ꝛ per successionem actionis confundit etiam sine beneficio inuentarij immo sua credita aduersus fideicommissarium ex fideicommissio libere deducit. cõ

hereditas ex fideicommissi. leg. ita tamen §. trebellian. ff. ad trebellian. leg. 2. §. cum quis ff. de hereditat. vel action. vend. leg. irritum Cod. ad legem falcid. Paul. de Castro in l.uta tamen §. ff. ex trebellian. ff. ad trebellian. & conf. 164. 165. 211. & conf. 186. n. 1. J. 3. Roland. de inuentar. Verbo pone baras grauatius n. 6. & conf. 65. n. 13. lib. 2. Medell. conf. 207. n. 61. Sessa decif. 46. n. 2. §. sequens. volum. 1. Mantis de consell. vltim. volum. lib. 7. tit. 8. num. 11. 15. Surd. conf. 7. num. 25. decif. 123. 3. num. 16. tom. 2. decif. 92. n. 3. & conf. 253. num. 11. Porti. conf. 92. num. 93. Fontanell. de pass. nuptial. claus. 7. gl. 3. p. 7. num. 41. Peregrin. de fideicommissi. artic. 35. num. 1. Farinac. dec. 516. n. 1. p. 2. tom. 3. Cardinal. Tuse. concluf. 52. n. 21. 22. n. 63. & sequen. lit. H. volum. 4. Canal. de usufruct. n. 11. Mastril. decif. 53. n. 2. Gratian. disceptation. 203. num. 7. 8. 9. 10. 11. & sequen. discept. 204. nu. 1. sequen. Milanens. dec. 13. num. 8. & sequen. lib. 1. Facchin. l. 6. controuer. iur. c. 33. Afm. de exequution. §. 7. cap. 76. Bertaz. conf. 107. n. 65. in Cuiuslibet nec heres grauatius compenlat sua credito cum fructibus, ex fideicommissio, perceptis post aditam hereditatem, & ante casum fideicommissi Peregrin. de fideicommissi. artic. 35. num. 10. Mangil. de imputation. & detraction. q. 125. num. 42. 47. 1. Surd. decif. 92. num. 6. dec. 224. num. 12. & latius conf. 295. per totum Andr. Georg. alleg. 14. Cassanat. conf. 23. num. 2. Bertaz. d. conf. 107. num. 64. 65. in Cuiuslibet Rosa Anemon. decif. 45. n. 6. 7. 8. nisi heres ipse grauatius, vel cum beneficio inuentarij pro suo credito cum alijs creditoribus super bonis hereditarijs concurreret, tunc enim fructus per eum perceptos post aditam creditum heredis extinguunt quoniam rationi congruit quod fructus ex hereditate post aditam peruenti potius commodo omnium creditorum, quam heredis cedant, vel vti augmentum ipsius hereditatis ita in Senatu Mantuano resolutum fuisse dixit Surd. dec. 92. & 224. Cabal. conf. 144. volum. 2.

9 Tercio nec quo ad effectum redemptionis per successione actiones confunduntur Dec. in l. debitori n. 4. C. de pass. Paul. de Castro conf. 19. volum. 2. Alex. conf. 67. lib. 4. Cravetta. conf. 144. num. 5. Mastril. dec. 53. n. 4. 5. Peregr. de fideicommissi. artic. 35. num. 1. & sequen. Decian. conf. 121. num. 4. volum. 3. Sessa decif. 46. num. 5. 6. 9. volum. 1. Menoch. conf. 89. num. 15. & sequen. Milanens. decif. 13. num. 9. lib. 1. Franck. decif. 39. n. 3. Cephal. conf. 393. n. 154. & sequen. Colla de ratione rate q. 45. num. 8. Cardin. Tuse. concl. 52. lit. H. n. 34. 35. seq. volum. 4. Gratian. discept. 204. n. 24. Font. de pass. dotal. claus. 7. gl. 3. par. 7. n. 47. vol. 2.

10 Quarto actionis hypothecarij confusio non fit per successione vniuersalem etiam non confusio inuentario, sed tantummodo confusio regulam procedere impersonali profitentur Roland. de inuentar. versic. an actio hypothecaria num. 9. Prussell. dec. 237. Gratian. conf. 91. n. 32. 1. 1. Sessa decif. 46. num. 12. & sequen. & n. 26. volum. 1. Milanens. decif. 13. num. 9. lib. 1. Peregr. de fideicommissi. artic. 35. num. 3. in fine Cardinal. Tuse. concl. 52. n. 10. 11. H. volum. 4. Surd. conf. 7. num. 20. Gratian. disceptat. 204. n. 23. Franck. decif. 80. num. 12. 21. & decif. 518. num. 2. Menoch. conf. 89. num. 153. Man-

del. conf. 503. n. 31. Cephal. conf. 393. n. 157. 158. 159. Roderic. de ann. reddit. l. 2. q. 19. n. 4. 36. Afm. de exequution. §. 7. c. 74.

11 Quinto pro ea parte, qua est heres, & non in totum facta hereditatis additione absque inuentario heredis actiones confundiscendum est Bald. conf. 145. p. natus quationis num. 2. vers. secundo lib. 4. Farinac. dec. 528. num. 1. p. 2. tomo 4. Gabrili. conf. 59. n. 7. volum. 2. Cardinal. Tuse. concl. 52. num. 11. lit. H. volum. 4. Colla de ratas portion. q. 45. n. 6. & seq. Gratian. disceptat. 203. num. 2. Barbois. in legibus cum dotem §. si Pater num. 17. in fine ff. soluto matrimonio.

12 Sexto non confandiactiones quando ante successione contra debitorum lis erat contestata Seraphin. decif. 841. num. 9. per text. in Lherens. ff. de his qui notan. Alex. q. ad hoc notat Angel in l. generaliter, & ibi Afm. in additio. ff. de fideiusur.

Septimo habet locum actionum confusio tantum in creditore, vel debitore succedente rursus vniuersali veluti in herede, vel fideicommissario vniuersali secus in particulari successore veluti in legatario, vel herede in certa re Roder. de ann. reddit. lib. 2. quaest. 19. num. 30. Fontanell. de pass. nuptial. claus. 7. gl. 3. p. 7. & n. 33. 54. & sequen. volum. 2.

Octavo licet fiat prefata confusio, & actionum extinctio quando creditor succedit debitori, & est conuersio hoc procedit agendo secus excipiendo. Nam, & si alius creditor posterior, qui haberet in eadem re hypothecam ageret aduersus heredem hypothecaria ad rem auocanda posset tunc heres opponendo de sua anteriori hypotheca se tueri, nec obstat actionum confusio propter successione, & dominium superuenientem ex l. flicum §. additio. ff. de solution. vel quod rei sue non possit hypothecam habere ex l. neque pignus ff. de regul. iur. Quia hec quando res per alium non auocaretur procederent quatenus vero alius tentat rem auocare licet domino, & heredi se tueri anterioris hypothecae exceptione, Roder. de ann. reddit. lib. 2. q. 19. num. 34. versic. quod diximus Cravetta. conf. 202. & conf. 248. Capic. decif. 43. Afflic. decif. 8. & 16. Boeri. decif. 47. n. 4. ubi ait, quod ne acquisitio dominij sit vocata creditorum cōseruatur eius hypothecae anterioris; qua defendat rem contra hypothecas posteriores Negaf. de pig. p. 5. membr. 1. num. 52. Bald. de cons. 5. q. 5. volum. 1. Rebuff. iom. 2. commentar. ad constitut. Gallia tractat. de constitution. reddituum. artic. 1. gl. 8. num. 14. & 15. Palanque. conf. 15. n. 13. Beron. conf. 46. num. 1. lib. 1.

15 Nono actionum confusio etiam personalis non fit quando defunctus obligasset rem suam ei qui postea sibi heres existit, non pro suo, sed pro alieno debito secundum Roderic. de ann. reddit. li. 2. q. 19. n. 40. 41.

Hinc heres quando eius actiones non confunduntur per inuentarium, vel aliter si habet instrumentum liquidum potest absque alio iudicio facto de suo credito in pecunijs hereditarijs existit sibi satisfacere Bald. in lege p. 5. in computatione num. 4. C. de iure deliberat. in nouicula de inuer. sub num. 130. tom. 8. p. 2. fol. 243. Roland. de inuentar. vtil. 10. n. 7. fuisse resolutum in sua Romana dec.

Incoronatus 28. Julij. 1577. quæ est apud Rotam Romanam diuersor. decif. 680. p. 1. dixit Cardinal. Seraphinus decif. 967. num. 1. Surd. decif. 170. numer. 5. Seaccia de Commercio & Camb. 5. 7. glof. 6. nu. 17. fol. 722. Lamar. conf. 24. nu. 11. Anellus de Amatis cōf. 68. n. 4. Fontan. de paffis nuptial. clauf. 7. gl. 3. par. 7. n. 25. 36. vol. 2. vbi. quod imo tunc præfumiur ex ea pecunia hæreditaria hæredi satisfactū & n. 28. & feq. vbi an poffit capere aurum, & argentum
 17 in hæreditate repertum & n. 9. Nec in bonis hæreditarij satisfactū fibi præfumiur fi adfunt pecunie, in quibus potius poffet præfumi folutio, quā super bonis, & alleganti tunc incumbit onus probandi alia extare bona, vel pecunias super quibus potuiffet hæres fibi fatisfacere. Rota Romana diuersor. decif. 680. nu. 7. p. 1. Seraphin. decif. 967. num. 2.
 18 3 Surd. dec. 170. Idem dicimus fi in exequutore, qui potest fibi poffe folvere in pecunia Bald. in l. nō est dubium in fi. C. de legation. vbi Salicet. in fine, & Caftrus. poff. num. 3. verf. item pōne, & Alexand. & las. ibidem Decian. conf. 243. vt clarior. colum. 2. verf. fed in cafu, & conf. 418. num. 4. conf. 424. num. 16. conf. 476. num. 5. latē Hippolit. Riminald. infirmit. de donation. in princip. nu. 1432. Anellus de
 19 Amatis conf. 68. num. 7. Insuper hæres fi eum beneficio inuentarii ratione rei venditæ per teftatorem, & ab eo euictæ cum euictionis actio oritur ante teftatoris mortē, & hæreditatis additionem, tenetur a femetipfo de bonis hæreditarijs exigere, & fibi folvere duplum pro euictione Cuius, Alberic. colum. 1. verf. Item quaro. Caftrus, & Alexand. in l. final. 5. in computatione C. de iure deliberādi. Roland. de inuent. p. 3. verf. Ponc Titius fol. 159. Seraphin. decif. 842. num. 8. Immo de fuo credito
 20 fi cenfetur hæredem fibi fatisfaciffe per fidam, & imaginariam folutionem i. fi ei cui 5. l. ibi tamquā ipfa hæreditas bare di folutis ff. de euiction. Barthol. in l. penultimum la fecunda vbi etiam Paul. de Caftro sub nu. 2. ff. de penult. Bart. ind. l. fi ei cui 5. l. vbi ait, quod fuccelfio habet vim folutionis, & exactionis factæ in iudicio Soc. l. un. conf. 170. sub n. 6. l. 2. Farinac. decif. 780. num. 2. in fine p. 2. om. 4. & dec. 61. u. 4. p. 2. t. 3. Menoch. confil. 183. num. 34. in fine, & fequent. & num. 35. Petra de fideicommiss. q. 15. n. 4. & 112. verf. tertio pro deductione Porri conf. 92. n. 93. & fequent. Surd. decif. 170. n. 92. & dec. 324. Nalamenf. dec. 13. num. 2. 3. 4. libr. 1. Marzar. conf. 24. col. 1. Alciat. conf. 572. num. 15. 16. Mantica de Confeffur. vltimar. volum. lib. 7. tit. 8. num. 16. 17. Peregrin. de fideicom. artic. 35. num. 15. 16. feq. Cardinal. Tufeb. concl. 52. nu. 4. lit. H. volum. 4. Anellus de Amatis conf. 68. num. 4. Ludouif. decif. 67. num. 10. & 15. Seraphin. decif. 967. Martecott. variar. refo. lib. 1. capit. 37. num. 3. & 3. Virgil. de legitimat. perfon. capit. 1. num. 21. Cajanet. conf. 23. n. num. 23. feq. Fontanellæ de paffis dotal. clauf. 7. gl. 3. p. 7. num. 38. volum. 2. Quod procedere aduerfas ad fauorem hæredis ne hæres fit in damno vnde fi damnum ex illa fida folutione hæredi refultaret nullatenus induceretur, vt declarat. Paul. de Caftro in l. ficut 5. aditio ff. de fideiufur. Roder. de ann. red. l. 2. q. 19. sub num. 4. Sella decif. 46. Honded. conf. 58. num. 3. lib. 1. Fontanella de paff. dotal. clauf. 7. glof. 3. p. 7. n. 46. & 48. volum. 2.

21 Ceterum fi vellet hæres fi aliquam rem particularem hæreditatis pro fuo credito fibi appropriare, vel adiudicare, vel alias vti beneficio feparationis bonorum, vt dicit Bald. in l. debet. n. 3. 4. C. de paffis tunc requiritur factum iudicis feruata forma l. a dino pio 5. fi fuper rebus ff. de re iudicat. & Lmagis puto 5. ne poffim ff. de rebus eorum ne pretiudiciū fideicommissarijs legataris cohæredibus, vel ereditoribus cæteris inferatur. Alex. in d. l. debetori Curt. num. 12. & Dec. n. 17. n. n. conf. 57. n. 27. lib. 2. Lafon. conf. 28. lib. 3. Monticula de inuent. c. 9. n. 59. Caftrus. conf. 186. n. 2. lib. 2. Rota Rom diuersor. decif. 680. num. 6. 7. p. 1. & decif. 71. n. 4. ead. p. 1. Roland. de inuentar. vtilitat. 10. nu. 5. 6. 7. Seraph. dec. 967. n. 1. Burf. conf. 167. n. 3. 8. vol. 2. conf. 458. n. 13. vol. 4. Parif. conf. 69. n. 43. vol. 2. Milan. dec. 13. n. 18. lib. 1. Pbanuc. de inuentar. p. 5. n. 19. Farin. dec. 528. n. 1. p. 2. 4. & dec. 316. nu. 1. p. 2. 1. Honded. conf. 58. n. 5. 6. 7. 27. 63. vol. 1. Turret. conf. 8. nu. 14. Graff. in 5. inuentarium lib. 2. qu. 18. n. 5. fol. 98. Surd. dec. 170. conf. 310. n. 14. & conf. 7. n. 32. conf. 128. n. 25. Seacc. de comer. & cambijs 5. 7. gl. 6. n. 18. Sella dec. 46. n. 35. vol. 1. Gratian. difcep. 214. n. 16. Jeq. Mætie. dec. 326. n. 6. Morot. conf. 67. num. 5. Ioseph. Ludouic. concl. 16. verf. inferitur 7. Trigona Singul. 4. Martie. variar. refo. lib. 1. c. 37. n. 1. Quem quidem modum pro hærede ereditore tutiorem puto eum Seacc. eia dicto loco.

Predictam bonorum feparationum, & rei hæreditariæ ad iudicationem petere debet hæres ereditor, & eum beneficio inuentarii ne duni iudicis
 22 officium implorando, fed citatis fi alijs ereditoribus, vel legataris, & alijs quorum intereft, vt lib. res assignetur pro eo, quod fibi debetur. Bald. quæ omnes fequuntur in l. debitori n. 4. verf. pone. C. de paff. Alex. ibid. col. 1. verf. fecunda fequentur n. 4. vbi tradit ita in facto fternari feciffe l. af. col. 1. in fin. Dec. n. 17. Curt. Sen. n. 11. Paul. de Caftro conf. 294. col. pen. verf. vnde ad propositum vol. 2. Roland. de inuent. p. 3. tit. 10. n. 6. Pbanuc. de inuentar. p. 5. nu. 19. & feq. Graff. de fuccelf. p. 2. 5. inuentarii q. 18. n. 5. Royu. conf. 57. n. 27. lib. 2. Sim. de Pret. de interpret. vltim. volunt. l. 3. interpret. 3. dubitation. 5. folution. 4. n. 334. 357. Trigona Singul. 4. Rota. Rom. in recolletis per Farinac. dec. 528. n. 1. p. 2. 4. Burfat. conf. 167. u. 38. vol. 2. Surd. dec. 224. num. 3. dec. 310. nu. 14. conf. 7. n. 32. Seacc. de comer. & cambijs 5. 7. gl. 6. n. 18. 72. Mantie. dec. 326. n. 6. Mura Rijn 113. n. 5. qui allegat ex noftratibus Francifcum Nulo in alleg. pro Sigifmundus, & Hyeronima Platamone, & Dominio Guiberrum de Bononia in eadem caufa concludens ex Bald. dicto loco debere citari
 23 etiam fi fubingatiore colq. quorum intereft.
 24 Item illo cafu fi cohæredes citandum dixit Parif. 25 conf. 69. in fin. vol. 2. Sic etiam fi fideicommissarium citandum dixit Paul. de Caftro conf. 186. n. 2. vol. 2. Card. Tufeb. concluf. 52. n. 85. lit. H. vol. 4.
 26 Aduertendum tamen prædictis fi ereditores legataris cohæredes fideicommissarios, vel alios quorum intereft per heredem non pro validitate actus, & iudicii, fed tantum pro eorum exclusione fuper re assignāda, vel hæredi pro fuo credito, adiudicanda citandos effe profitemur Monticula de inuentar. in l. ficut in præfation. num. 160. c. e.

11. n. 130. 140. & in addit. n. 45. *Phanuc. de inuentar. dicto loco num. 18. Sentit. Sessa decif. 46. nu. 35. vol. 11.*

Pro validitate tamē actus, & assignationis, seu ad iudicationis hereditatis pro suo credito de bonis hereditarii fiendi, † curator tantum hereditati quasi iacenti petendus est, ad iudicii legitimatorem cum heres non valeat utriusque personam, actoris, & rei sublinere, & iudicii distinctionem personarum, apparet *Bald. in l. fin. & in computatione num. 4. C. de iure delibet. Roland. de inuent. par. 3. vtilit. 10. n. 7. fol. 132. Cassan. conf. 22. nu. 14. Phan. de inuentar. p. 5. n. 17. 18. 19. Grassi de successione. p. 2. §. inuentarium q. 18. n. 5. Sessa dec. 46. nu. 35. vol. 1. Card. Tufsch. concl. 2. 3. n. 3. li. H. vol. 4. nam vt diximus supra num. 5. magis communiter doctores concludunt hereditatem per inuentarium censeri tamquam iacentem, quo ad actionem separationem inter heredem, & hereditatem quāvis *Scaccia de Commercio. & cambijs 7. §. l. 6. nu. 16. contra Roland. & alios supra citatos concludit huius casu curatorem dandum non hereditati quasi iacenti, sed bonis, seu verius liti mouende, quia adita hereditate curator datur bonis, & liti mouende ad*
 28 *exemplum † curatoris, qui datur liti quando lis est inter pupillum, & tutorem Soccin. Inn. conf. 46. num. 4. lib. 1. Piaggi de tutor. & curator. q. 2. num. 63. l. 8. par. 2. f. 3. 29. Bartol. Paul. de Castro, & Cornueus in l. fin. C. de iure delibet. and. Phanuc. de inuentar. p. 5. a num. 22. ad nu. 24. Maltrill. decif. 73. num. 5. Newzan. conf. 17. num. 21. & 30. Baldin l. nequicquam §. vbi decretum ff. de offic. pro consul. & in cap. 1. de milit. vassall. Angel. in l. mutus §. is qui num. 4. ff. de Procurator. Pisanell. ad Affili. decif. 256. circa finem & Angel. mouetur ex l. qui habet. §. si pupillus. ff. de tutel. iustaglos. in leg. hac autem in princip. ff. quibus ex caus. impoffessatur, & Angel. dicto loco citat. Ruben. conf. 140. in princip. Ferrer. conf. 107. lib. 1. bene Marcianens. conf. 23. primo dubio vbi additio Montan. de tutel. cap. 27. nu. 14. cap. 29. num. 18. & alias fuit discuffum pro D. Ioanna la Farina, & Saytta.**

Alij putant sententia prædictā non ita absolute & indifinīte procedere, sed quādo hæres pro suo credito rem hereditariā ex melioribus sibi eligere ret fecus † si creditor sibi satisfacere vellet rem mediocrem capiendū, quia tunc abique eo, quod iudicem adeat capere possit, & nec deterior sibi dari debet, sed mediocris ex quadam bona fide, & æquitate habens de credito suum instrumentum liquidum, vel possit eligere rem hereditariam alienandū, quā in creditum imputat hæres ex *Bald. in l. final. §. in computatione. num. 4. C. de iure delibet. and. Torret. conf. 8. num. 8. 9. 14. 15. ex Decian. confil. 81. num. 7. Roland. confil. 12. num. 3. libr. 1. dixit Milanens. dec. 13. nu. 18. in fine lib. 1. Burfat. conf. 84. n. 11. conf. 13. n. 49. volum. 1. ex Neguliant. de pign. p. 6. memb. 1. num. 38. Boeri. decisio. 46. in fine Peregr. de fideicom. art. 35. num. 14. Canalic. de tutor. nu. 250. Honded. conf. 58. num. 63. 64. 65. volum. 1. Gratian. discept. 214. num. 19. 20. sequen. late Surd. decif. 170. per tot. qui num. 10. dixit non videri rationem diuersitatis aliquam subesse quare alienata non imputentur in creditum hæ-*

redis prouenientem, ex contractu, vel statuto quemadmodum imputantur in creditum proueniens a lege *Anellus de Amaris conf. 68. num. 8. cōf. 88. num. 3. Mendell. conf. 377. num. 26. 29. Duci*
 30 *exemplo legitime † quæ licet non possit eligi a filio in vna re hereditaria, vel in bonis, quibus vult se iudicem adhire debere, vt etiam assignet in vna ex rebus hereditarijs ex mediocribus Bald. in l. filius quem habente num. 4. C. famul. crei. eundem. Ripa in l. in quartam num. 112. Alciat. num. 24. Soccin. Inn. nu. 130. ver. contrarium ff. ad l. falsid. Oldrad. cōf. 113. Aret. conf. 156. col. fin. Rol. conf. 78. nu. 19. seq. Pernu. dec. 65. n. 18. Menoc. de arbitrar. casu. 163. nu. 16. Peregrin. de fideicommiss. art. 36. num. 28. 74. Cephal. conf. 719. num. 32. 33. 34. Honded. conf. 66. num. 22. vol. 2. Mollif. conf. 9. num. 18. post. 1. super Consuetud. Neapol. Gratian. dec. 181. num. 19. 20. & discept. 265. n. 20. volum. 2. Carpan. ad statut. Mediolan. 46. num. 263. 485. n. 53. p. 2. Dec. conf. 6. num. 11. lib. 5. Roia Aucionen. decif. 52. num. 2. 4. Aluar. P. elase de partition. c. 18. nu. 24. 28. Seraph. dec. 385. n. 2. Gabr. de legitima lib. 6. concluf. 4. num. 1. seq. per totam Grassi §. legitima q. 17. num. 2. 4. Maggon. decif. 35. num. 15. Florentin. Burfat. conf. 132. n. 9. Mandel. conf. 377. num. 29. conf. 503. num. 1. Barbosa in l. que dotis a num. 139. ff. solut. matrim. A. n. ton. Faber. lib. 3. tit. 19. c. de offic. testament. diffinition. 3. Bimi. conf. 130. nu. 6. vol. 2. & conf. 274. num. 6. Papou. conf. 146. num. 5. Card. Tufsch. concluf. 195. litt. L. num. 24. & concluf. 196. num. 1. vol. 5. Intrigi. decif. 45. num. 18. 36. Canalic. dec. 7. num. 34. part. 3. Masull. in addition. ad Copie. decif. 2. num. 3. Cewall. commun. contra common. quæst. 217. num. 1. Gama. dec. 284. num. 3. Camer. resol. 1. cap. 3. n. 7. Merlin. de legitima lib. 2. tit. 2. quest. 3. n. 3. Couarr. in cap. Rainaldus §. 2. verbo adiones n. 5. de Testament. Corroc. de remed. contra sententiam*

31 *except. 122. n. 5. Tamen alienari † per filium in eius legitimā, & si sit grauatus etiam in re bellianicam imputatur Gabr. de legitima concluf. 4. n. 9. Surd. dec. 316. n. 2. 18. 19. conf. 71. n. 1. conf. 128. nu. 21. Peregrin. de fideicom. articul. 39. Fab. de Anna conf. 25. num. 4. 1. volum. 1. Dec. conf. 27. num. 8. lib. 5. Gratian. dec. 54. n. 4. 5. & discept. 265. n. 5. Aretin. conf. 118. Raudens. dec. 22. num. 34. 35. 36. decif. 28 125. 160. Menoc. conf. 1277. num. 23. Vincent. de Franch. decif. 80. num. 23. dec. 293. numer. 5. Gabriel. conf. 46. numer. 45. 46. seq. volum. 1. conf. 114. 123. 137. 138. volum. 2. Farinac. q. 25. nu. 41. Morot. conf. 13. n. 19. Intrigi. de substitution. centur. 3. q. 73. num. 438. 439. sequen. Burfat. conf. 133. num. 45. 49. Grassi §. legitimo. q. 17. Ascan. element. de patr. potest. cap. 6. Effect. 16. nu. 41. Ioseph. Ludouic. decif. Luenens. 64. num. 22. 23. Macabre. conf. 34. n. 38. Matt. Brun. conf. 15. num. 130. Sforz. Odd. conf. 67. num. 79. Cardin. Tufsch. concluf. 196. litt. L. num. 5. 6. & sequen. lib. 5. Merlin. de legitima lib. 2. tit. 2. q. 3. Seraphin. decif. 1365. n. 24.*

Quibus non alienando quamuis eorum opinionem de iure subtenabilem esse credam, proinde in factū contingitā tutius visum fuit secundum prædicta respondendum, curatorem hereditati quasi iacenti dandum esse citatis etiam creditoribus, & legatariis, quorum tunc intererat ne-

dum

dum pro eius validitate, sed ut heres ab aliis creditoribus propter citationem exclusivam molestationem non pertimeat ad se in l. si eo tempore C. de remission. pign. quod ita exequutum fuit.

S V M M A R I V M .

- 1 Partita banci adversus bancherium scribentem habet executionem paratam.
- 2 Hypotheca an detur in bonis bancherij pro partita banci.
- 3 Bancherius semper presumitur debitor pro eo quod scripsit in libris banci ex causa depositi, nisi de alia causa appareat.
- 4 Liber banci plenam fidem facit.
- 5 Contra bancherios ex eorum confessione depositi irregularis oritur actio.
- 6 Bancherij confessio, vel partita scripta tempore, quo erat decedens alijs creditoribus non nocet, nisi de vera causa, vel numeratione legitime constet.
- 7 Partita banci, vel tabula an habeat executionem paratam adversus tertium, qui ex dicta partita esset debitor, & n. 8.
- 9 Via executionis datur contra debitores ex apodixa, vel actum mandatorio directis tabula, vel banco, que non sunt in banco solute, vel falsa bona.
- 10 Quicquid, dilatio, vel guidascum denegantur debitoribus ex partita, seu apodixa, vel actum mandatorio tabula, vel banco directis, & quando, & num. 11. 14. 15. & seq. & num. 22. 23. & seq.
- 11 Vigore apodixarum, vel partiarum banci, vel tabula potest procedi via executionis etiam super bonis debitoris.
- 12 Statutum potest inducere hypothecam.
- 13 Novatio non inducitur, quando promissio fit ex eadem causa non autem ex diversa.
- 14 Secunda obligatio primam, non novat quando secunda illud idem quod prima continet.
- 15 Novatio non fit, quando secunda obligatio sit ad executionem observantiam, vel implimentum prima.
- 16 Obligari, quis potest pro eadem causa, & summa ex pluribus instrumentis, sed unica solutione, vel implimento liberatur.
- 17 Novatio non inducitur, quando confectis calculis in summa calculata se debitorem, quis constituit.
- 18 Obligatio pro recto debito vigore aliorum contrahentium an novationem inducat.
- 19 Instrumentum secundum, quod favore creditoris plenius disponit, magis attendendum est, nec potest dici prioris confirmatorium, sed novum, & non dispositio.
- 20 Depositaris adversus restitutionem depositi non potest quidquam opponere.
- 21 Pactum de non opponendo, licet implicite continueatur in partita banci, vel tabula, seu apodixis ibidem directis tamen non continetur pactum ad discursum, nec hypothecam, & quando n. 16.
- 22 Directio (super) importat hypothecam.
- 23 In correctorijs correctio iuris communis debet esse expressa.

ARGUMENTVM.

Terminus quindenæ an in repetenda pecunia soluta vigore partita tabule, vel banci debitori denegandus sit ad interpretationem Ritus 114.

RESOLUTIO. LVII.

- 1 lfonso Rex † scripturam banci adversus bancherium contra se scribentem exequi posse sua sanctione statuit in c. Ritus 114. quod omnium scripturam voto approbatu est ac † etiam tantam hypothecam dari in bancherij bonis pro eo, quod ex banci scriptura promissit, probat. Ioan. Aloys. de Septimo in dicto ritu 114. colum. 2. in vers. tacite obligatus fol. 34. ex Bartol. in l. an res publica. C. de iure reipublica l. 11. & ex Conseruat. v. eneta dixit Peregrin. conf. 89. num. 2. volum. 4. Et quidem scriptum † semper presumitur a bancherio in libro banci in dubio, ex causa depositi, & uti bancherius, nisi ex precedentibus, vel alijs appareat de alia causa, Felin. vbi DD. in eap. si cautio de fide instrumentor. Ioan. Andr. ad speculatore de deposito. Carroc. de deposit. p. 2. quest. 126. Huiusmodi enim † bancheriorum, siue argentarioum libri plenam fidem faciunt, maxime adversus eundem scribentem, & bancherium cum eorum officium, siue ministerium publicu habeat causam, & auctoritatem l. quedam. §. Numularios. & l. argentarius in princ. ff. de edendo Bolognet. in l. 1. n. 25. C. de edendo Bal. in rubr. C. de constit. pecunia. & in leg. quedam §. numularios ff. de edendo. Ioseph Ludovicus concl. 129. ampl. 8. Hipol. Rimuald. conf. 506. n. 14. 15. Menoch. de arbit. casu 91. num. 11. & seq. Masf. de probat. conclus. 255. & 976. n. 87. cum seq. cōcluf. 971. n. 9. Camill. Borell. in summa dec. tit. 22. tit. de libris, & eorum fide num. 31. vol. 2. Cumia ritu 19. num. 89. 90. Muñoz de Escebar. de rationin. c. 11. nu. 7. Bero. conf. 87. num. 22. libr. 3. Carpan. ad statut. Mediolan. c. 317. num. 9. vol. 1. Alexand. conf. 186. num. 6. vers. nec etiam obstat lib. 1. Mastril. dec. 135. nu. 3. Anton. de Balis libr. 5. in Pragmatica de bancherijs nu. 4. fol. 248. Granan. dec. 1. §. 17. sub num. 2. Castill. Sottomaior. controuerf. iuris lib. 1. cap. 16. n. 60. 57. & seq. Rosa Genua dec. 38. n. 2. Cardin. Tusc. concl. 347. li. L. n. 1. & seq. & n. 5. & seq. Bardellam. conf. 116. n. 1. vol. 2. Cauet. variar. resolution. lib. 1. c. 22. n. 7. & seq. Peregr. conf. 92. n. 1. lib. 2. Trentac. variar. resol. lib. 2. tit. de probation. resol. 7. sub n. 22. & 31. Dec. con. 78. num. 25. vol. 4. Mandel. conf. 141. num. 13. Valenzuol. conf. 33. num. 194. Proinde Bancherij † etiam ex sola pecuniarum confessione legitima actio depositi, quamvis irregularis alitringuntur Pont. cōf. 56. n. 34. lib. 1. Roland. conf. 17. n. 6. lib. 1. per Intrigh. dec. 1. num. 16. Lupus de vlturis §. 4. num. 110. Giurb. dec. 98. num. 1. Cardin. Tusc. conclus. 299. num. 7. cum sequent. lict. D.
- 2
- 3
- 4
- 5

6 Nisi in \dagger fraudem bancaleum creditorum per Bancherium fiat confessio, vel scribatur partita ad tertij fauorem in libri benci paulo, vel per aliquos dies, antequam esset decocturus, quod ita factum fuisse ex coniecturis deducitur, *Rota Genue decif. 184. vbi si intra dies quindecim ante rupturam Bald. conf. 400. vol. 5. Stracca de mercatur. rubr. de decoctionibus p. 3. nm. 30. Milanes. decif. 1. 1. nm. 62. lib. 1. Intrigol. Sing. 73. m. 4. li. 2. & fortius si post decoctionem Bald. conf. 432. lib. 1. Quidquid sit cum de vera causa, vel numeratione legitime constet, cum tunc valeat obligatio, & confessio Bald. conf. 432. lib. 1. *Bursat. conf. 119. m. 28. Additio ad Mandellum conf. 585. litt. G. Paul. de Castro conf. 179. li. 2. prout vidimus practicum in omnibus decoctionibus, & fraudibus, precise in decoctione benci de la Impugnana.**

7 Verum respectu tertij, \dagger qui ex partita benci, vel tabule debitor esset paratam executionem aduersus eum denegati videtur, quia ille fuit casus omissus a ritu predicto, *vt Cumia ritt 19. secundum suum ordinem n. 92. firmat.*

8 Sed hodie \dagger ex Pragmaticali constitutione olim Proregis Marci Antonij Columna tit. 16. p. 2. §. 1. & 2. fol. 45. datur etiam via executiua, & de persona contra debitores ex partita ei soluta in banco,

9 vel tabula: Item \dagger datur via executiua contra debitores ex apodixa, vel actu mandatorio directis tabule, vel banco, quæ a Banchero solute non sint, vel vt diximus factæ bonæ, quo casu

10 \dagger nec conceditur quindena, dilatio, vel guidaticum, sed ad effectiuam solutionem huiusmodi debitores coguntur, *Anta ritt 114. n. 35. in fine, &*

11 *n. 48. & in vtroque \dagger casu nouissimè virtute dictarum apodixarum, vel partitarum benci, vel tabule datum est posse procedi via executiua, etiam super debitoris bonis per Pragmaticam nouissimam*

12 *anni 1618. §. 27. regulariter enim \dagger statutum hypothecam inducere posse probat Soccin. conf. 240. in princip. lib. 2. Gratian. decif. 203. n. 10. de Consue-*

13 *tudine \dagger tamen datur quindena dierum quatuor ad soluendum, non ad opponendum, quam potius ex æquitate debitori dari credo, cū ex dicta prag-*

14 *maticali Constitutione omnis denegetur dilatio. Immo \dagger vidimus quandoque nostros iudices iuxta ex causa pro suo arbitrio motos concessisse, etiam quindenam de soluendo, quod interpretatur esse, id est ne dum ad solutionem fiendam, sed etiam ad opponendum, vt communem praxim in dies approbasse vidimus, dummodo quindena tunc dierum quatuor curriculum non excedat:*

15 Alij etiam putarunt, \dagger non obstantibus predictis, debitorem ex apodixa, vel actu mandatorio directis tabule, vel Banco admittendum etiā ad quindenam dierum quindecim, iuxta formam ritus, quando apodixa contineret causam contractus præambuli, & in satisfactionem debiti vigore contractus facta sit, pro quo quindena competere. (Quicquid sit quando pro alijs totidem de contenti a creditore receptis apodixa, vel mādaturum causam contineret) idque sublinet præteritum, quod quemadmodum debitori ex publico cōtractu, si ex eo cogereetur quindena competere, ita quando ex apodixa tabule directæ in executione-

nem, & satisfactionem illius debiti, cum ex ea nō sit inducta nouatio, immō posset creditor ad suam electionem pro debitore exequendo apodixa vt, vel instrumento, prout debitorem ita exequuta-

16 rum quandoque vidimus; Nouatio \dagger enim nō inducitur, quando promissio non sit ex diuersa causa, sed ex eadem, maximè citra stipulationem, nisi expresse agatur Gabr. de nouation. concl. r. n. 24. 55. & 69. versic. contrarium. *Rota Genue decifion. 2. nm. 19. Paul. de Castro. in l. qui bis idem vbi Alex. col. 1. per prædictis etiam addè lason col. 2. in 2. limitatione ff. de verbor. oblig. Canalean. decif. 20. sub n.*

17 *7. lib. 1. vel quando \dagger secunda obligatio illud idē, quod prima continet Menoch. lib. 3. præsumpt. 134. n. 10. Sord. conf. 385. n. 19. maximè si \dagger sit ad executionem, & obseruantiam primæ, vel pro eiusdem implemento, aut perfectione, Bart. in l. singularia nm. 10. vers. quandoque procedit vbi Alex. l. 1. Deci. Purpurat. Bologneti. & Curt. l. un. ff. si cert. petat. Cramer. conf. 436. n. 7. & conf. 666. nm. 5. Cephal. conf. 351. nm. 23. & sequent. Decian. conf. 1. nm. 51. vol. 1. Menoch. lib. 3. præsumpt. 134. n. 26. & sequent. Sord. conf. 385. n. 15. Hippol. Riminiald. conf. 201. n. 26. vol. 2. Barzi. decif. 20. n. 19. addè decif. 33. n. 23.*

18 nec est \dagger in comparatione, quid ex duobus instrumentis deberi, cum vnica solutione liberetur debitor, *l. qui bis idem ff. de verbor. obligat. Sord. conf. 345. & 471. nec debitum ex instrumento dicitur transfusum incompatibiliter in apodixam in tabula, vel Banco directam, dum pro extinctione*

19 *eiusdem debiti facta est, quod comprobatur \dagger exemplo, quādo confectis calculis in summa liqui data, & calculata se constituerit quis debitor, quod non idē nouatum dicitur cum nihil de nouo inducat ex eo, Menoch. conf. 809. n. 16. li. 9. vel quā-*

20 *do \dagger sit obligatio alicuius summe pro resto aliorum contractuum Bertrand. conf. 291. & 338. li. 3.*

21 *Canalean. dec. 20. lib. 1. verumtamen \dagger pro huiusmodi quindena iuxta formam Ritus eo casu denegandam, sed tantum concedendam eam dierum quatuor ex equitate moribus introducta cō-*

22 *siderati posse videtur, quod apodixa, vel actus mandatorius tabule, vel banco directi, licet pro eadem causa contractus præambuli, tamē plenus disponit fauore creditoris, saltem quo ad effectū denegandi quindenam iuxta formam Ritus, ideo*

23 *non videtur posse ille secundus actus, & apodixa appellari prioris confirmatorius, sed vovus, & noua dispositio magis attendenda, cum creditoris fauore introducta videatur l. ius civile. ff. de inst. & iur. alios concordantes asserti. Cephal. conf. 35. nm. 32. Canale. decif. 20. n. 3. lib. 1.*

Proinde congruenter ad præmissa dicendum est, \dagger quod in debitore ex partita benci, vel tabule non videtur deneganda quindena, vel dilatio, siue guidaticum, licet sit concessa executio, etiā de persona, & quamuis denegetur quindena ex apodixa, vel actu mandatorio tabule, vel banco directis, ex eo potissimum est, quia potest considerari diuersa ratio in vno, quam in alio casu: Nā in primo agitur de repetitione pecuniarum, de quibus iure habita fides, prout in omnibus debitoribus, qui aliquid soluere tenentur, nec videtur considerandum quantum, vel ex quo loco debitor pecu-

pecuniam recepit, sed quomodo se obligauerit
soluere; in secundo casu consideratur forma ob-
ligationis soluendi, scilicet per tabulam, & sic per
depositarium, quasi quod creditor non contraxit
seu, si non fuisset asserum, quod in tabula, vel bā-
co potuisset creditas pecunia in promptu cōsequi,
14 Sic si uideretur debitor cogendus ꝑ vti possit cogi
ipā tabula, vel depositarius, cui non licet aduer-
sus depositi restitutionem quidquam opponere
lfi quis vbi Doctores. C. depositi Decian. conf. 61. n. 2. lib. 4. l. 1. f. om. conf. 26. n. 14. 15. lib. 3. Carroc. de de-
posit. p. 1. tit. de remod. dist. 1. l. f. quis n. 32. 33. R. au-
uen. singular. 128. Surd. conf. 322. n. 8. & sequen. lib.
3. Cumia ritu 19. nu. 18. 15. vbi quod depositario
quindena ideo denegatur Mantie. de tacti. & am-
big. conuention. lib. 20. tit. 10. n. 3. vol. 1.

15 Illud etiam ꝑ io materia aduertendum, quod li-
cet ex istis patris bano, vel tabulæ, seu apodi-
xis decur via exequutiua, & denegetur quindena,
vt supra, & per consequens iste apodixæ implici-
tē continere pactum de non opponendo, tamen
non continent pactum vendendi debitoris pigno-
ra, quem ad discidium appellamus, nec hypo-
thecam contra tertium (heer. quo ad hypothe-
cam contrarium disposuerit Pragmatica nouissima
26 §. 27. ex dictione ꝑ super ibi super bonis, quod hy-
pothecam importat Bar. per illum textum in l. Co-
diellus §. institutio ff. delegat. 2. & in l. fundus qui ff.
de auct. legat. Roman. conf. 388. nu. 2. conf. 508. in
princip. Negusant. de pignor. in 4. memb. 2. p. princi-
pal. n. 164. verſ. seruandus casus Castrenſis. conf. 333.
lib. 1. Ripa in rubrica ff. de pignor. n. 5. Alex. consil.
157. n. 3. vol. 6. Affili. de eff. 162. nu. 2. Crauet.
conf. 20. n. 10. conf. 217. n. 5. verſ. idem voluit Na-
ta conf. 142. n. 6. Bellamer. conf. 44. in fine Bertram.
conf. 126. n. 3. lib. 1. & conf. 186. lib. 3. Ber. consil.
17. n. 4. lib. 1. conf. 150. a nu. 20. & sequen. lib. 3. O-
saje. de eff. 56. n. 1. Casalean. de eff. 29. nu. 32. in fine
lib. 3. Mandos ad Roman. disto conf. 388. Almar. Vela-
lasque de iure emphiteot. q. 32. nu. 13. & 17. Decian.
conf. 108. n. 14. lib. 3. Pedroeb. conf. 3. n. 81. & se-
quent. Euerard. conf. 197. Menoch. conf. 952. num. 3.
Surd. conf. 112. n. 92. conf. 330. nu. 30. conf. 162. n.
10. conf. 243. n. 12. & de aliment. tit. 8. priuileg. 1. n.
4. Milanens. de eff. 13. n. 94. 55. 56. 57. lib. 2. Pomie
27 conf. 1. nu. 19. lib. 1. tūm quia nō ꝑ legitur in pra-
matica l. constitutione, siue actū Viceregij, tūm
etiam, quia possunt dicte apodixæ habere viam
exequutiuam absque quindena, & absque pacto
addicturum, nulla enim tōgie necessitas, quod
pactum prædictum impliciter, & inclusum dica-
28 tur, etenim ꝑ in correctorij itat conclusio, quod
correctio iuris communis debet esse expressa in
l. p. accipimus C. de appellat. Quibus non perpen-
dis defacili seruabitur contrarium.

S Y M M A R I V M.

- 1 Donatarius omnium bonorum ne dum hæres, sed
nec vniuersalis dicitur successor.
- 2 Donatarius omnium bonorum dicitur titulo particu-
lari, & singulari bona donata possidere licet vni-
uersitatem bonorum consequatur, & passiva iura in
eum non tranſeunt. Vniuersalis successio non potest

- dari ex contratu.
- 3 Donatarius omnium bonorum ad iudicarij confe-
SSIONem non astringitur ideo ultra bona donata
non tenetur ad al. alienum donatoris.
 - 4 Onus aris alieni non sequitur singulari successio-
rem, vel donatarium omnium bonorum.
 - 5 Iura passiva cedi non possunt, nec dicuntur esse in no-
stra potestate.
 - 6 Iura, & aliane passivæ non transferuntur ex con-
tractu inter vivos, quamvis vniuersa bona ex eo
contractu transferantur.
 - 7 Donatarius omnium bonorum eatenus ad instar hæ-
redis accipitur, vt onus aris alieni donatoris ad
eum spectet quatenus de iure tanto minus ei cen-
setur donatum, quantum as alienum donatoris im-
portat.
 - 8 Donatarius omnium, vel maioris partis bonorum,
de iure non tenetur respondere donatoris credito-
ribus personalem exercentibus actionem.
Quid non dato alio hærede donatoris, vel eo non
soluendo existente n. 13.
Quid in Regno stante actū Viceregij n. 14.
 - 9 Creditores donatoris an personali actione, & exe-
quutiua possint compellere donatarium omnium
bonorum si ex pacto tacito, vel expresso inter do-
natorem, & donatarium actum esset, quod dona-
tarius creditoribus satisfacere teneatur.
 - 10 Personalis actio de iure ordinaria est sicut, quamvis
alia actio fecus si conuentionalis ex contractu, quia
tunc de exequutiua intelligitur.
 - 11 Creditores donatus hypothecaria agere possunt con-
tra donatarium omnium bonorum.
 - 12 Emptor an possit de emiliene agere contra donata-
rium omnium bonorum venditoris.
 - 13 Fraus presumitur in donatione omnium, vel maio-
ris partis bonorum.
 - 15 Donatarius donatarij omnium, vel maioris partis
bonorum nō est comprehendendus in dispositione actus
Viceregij, vt via exequutiua a donatoris credito-
ribus compellatur.
 - 16 Hæres donatorij omnium, vel maioris partis bono-
rum comprehenditur sub statuto, & actū Vicer-
egij concedente exequutionem creditoribus dona-
toris contra donatarium omnium, vel maioris par-
tis bonorum.
 - 17 Hæres debitoris comprehenditur sub statuto loquen-
te de debitore sic etiam in hærede creditoris n. 18.

A R G V M E N T V M.

Hæres donatarij omnium bonorum ea-
dem via exequutiua, qua donatarius ip-
se a donatoris creditoribus cohercen-
dus an sit ex iure Regni.

R E S O L V T I O. LVIII.

Vaniis controuersum de iure sit an cō-
tra donatarium omnium bonorum in-
strumenti exequutio creditor pro do-
natoris debito permittatur ꝑ cum ne
dum hæres, sed nec vniuersalis dicatur successor
secundum Castrensem in l. hæreditatem n. 2. ff. de do-
natione.

- 3 nation. Nam ꝑ licet donatarius huiusmodi bonorum vniuersitatem consequatur tamen ea titulo particulari, & singulari potitur, per quem nec iura, passiuia, vtilia, vel directi, transiunt in eum, cum vniuersalis successio, non possit ex contractu dari *Anton. Faber. C. lib. 8. tit. 36. de donation. definitio. 4. num. 2. & sequent. Guid. Papa decisio. 460. Alciat. consil. 107. num. 4. 5. lib. 5. Deci. consil. 237. Abbas consil. 102. sub num. 2. lib. 2. Bologniet. consil. 20. num. 10. & sequent. Cancr. variar. resolut. lib. 3. cap. 7. de passis sub num. 128. & 129. in fine.*
- 3 Hinc ꝑ est donatarium prædictum ad inuentarii confessionem non astringi, vt nisi quatenus est in bonis donatis donatoris creditoribus teneatur *Crauet. consil. 139. num. 5. Cancr. variar. resolut. lib. 3. cap. 7. de passis sub num. 129.* Et ꝑ quod onus alieni æris ac passiuia iura singularem successorem, & donatarium omnium bonorum non assequantur est text. in l. final. §. primo ff. de contrahend. empt. *Anton. Faber. C. de donation. lib. 8. tit. 36. definit. 4. num. 7. in allegat. & num. 15. Deci. consil. 237. Bellamer. decis. 32. Guid. Papa. & Alciat. vbi supra late Peregrin. de fideicommiss. art. 53. sub n. 13. Cum*
- 5 ꝑ iura passiuia cædi nequeant, & passiones non dicantur esse in nostra potestate *Bald. in l. 2. in 1. ep. positio. C. de passis. & in l. 2. Co. de hæreditat. vel assign. vendit. Tiracuell. de retrah. liguer. §. 26. num. 6. Natta consil. 367. num. 21. Sord. consil. 208. num. 5. lib. 2.* Et ꝑ actiones passiuæ non transeunt ex contractu inter viuos quamuis vniuersa bona ex eo transferantur. *Idem. de primogen. lib. 1. cap. 3. num. 15. & sequent. & cap. 10. u. 5. licet ꝑ ad instar hæredis, quo ad id accipitur donatarius omnium bonorum, vt onus alieni æris ad eum spectet, & vt tanto minus quantum æs alienum est donatum censetur Anton. Faber. C. de donation. lib. 8. tit. 36. definit. 4. num. 1. in allegat. & definit. 5. in principio. L. aris alieni 15. C. de donation. & l. mulier bona ff. de iure donum Guid. Papa dec. 105. Deci. consil. 237. sub num. 2. & num. 3. Bellamer. decis. 32. Carroc. decis. 115. sub num. 1. versic. contrarium in princip. Ponte de potestat. Præregis tit. 8. de refutation. pbeudor. §. 4. num. 12. fol. 269. Moyses in Consuetud. Neapolit. p. 3. de successione. x. testam. quæst. 8. n. 22. Fontanell. de passis nuptial. clausul. 7. glof. 3. p. 7. n. 57. vol. 2.*
- 8 Magis ideo probata est in hoc eorum sententia, qui ꝑ donatarium bonorum omnium presentium, & futurorum hæredis loco non habendum putant, vt donatoris creditoribus personale actionem exercere debitoris respondere compellatur. *Guid. Papa decis. 105. decis. 460. n. 4. & decis. 576. nu. 3. Bellamer. Alciat. supra Bologniet. consil. 20. nu. 16. Deci. d. 20 consil. 237. per totum Capell. Tholo. decis. 186. Carroc. decis. 125. n. 3. Thesaur. decis. 211. sub num. 8. Vincent. de Franch. dec. 686. num. 4. lib. 4. Ricci. Collectan. 178. Fontanell. de passis nuptial. clausul. 7. glof. 3. par. 7. num. 58. volum. 2. Peregr. de fideicommiss. artic. 53. num. 14. in uel. 1. 3. Diuina regul. 277. lib. 3. Bellacomma. inter commun. opinion. diuerfor. tom. 2. loco 4. tit. 11. cap. 12. in fine. Costa subsidiar. remedi. 108. quilibet plures casus distinguat non bene omnes soluit Anellus de Amatis consil. 71. num. 14. Rebuss. in l. bonorum co-*
- lum. 2. versic. & sic inferius ff. de verbos. significat. *Anton. Faber. C. de donat. lib. 8. tit. 36. definit. 5. Cancr. variar. resolut. lib. 3. cap. 7. de passis n. 128. & 129. & cap. 3. de donation. nu. 14. Boniornus ritu 103. qui dicit decum per Magnam Regiam Curiam, sed ante actum Vicerarium, de quo infra intelligas, qui tempore Boniorni non erat in mundo Boeri. decis. 104. num. 43. vbi ꝑ nisi ex pacto tacito, vel expresso actum esset donatarium creditoribus donatoris satisfacere teneri, & licet tunc nec etiam a creditoribus, sed a donante præcisè compelli posse concludat, & sensus Carroc. decis. 125. sub num. 3. versic. Idque verum ex l. cum res C. de donation. Tamen ad euicandam circuitum ex bono, & æquo procedendo iudicem posse donatarium condemnare ad satisfaciendum creditoribus non expectato, quod a donatore prius cõueniatur Boer. testatur decisum, quod procedere posse credo via sua non autem exequatoria personali sꝑ etenim actio, de qua Doctores præcitati loquuntur sunt cum conuenientialis sit ex contractu de exequutiua intelligenda est secundum Mansuerum in praxi tit. de exequutiua, sub glof. colum. 1. versic. Itemque dicta sunt quamuis personalis actio de iure ordinaria sit veluti, quous alia actio ex iuris dispositione oriens. Iudices C. de iudic. l. minor. viginti quinque annis ff. de minorib. 1.*
- 11 Concurrent tamen ꝑ omnes contra huiusmodi donatarium hypothecaria agi posse, de quo verè non est dubium *Bologniet. consil. 20. num. 16. 17. Diuina regul. 277. lib. 3. Rebuss. & alij superius adducti.*
- 12 Igitur superioribus consequens ꝑ est vt donatarius licet vniuersorum bonorum non possit de euictione conueniri ab emptore ob res a donatore venditas nec si ante donationem vendidisset quoniam exempto, & de euictione actio personalis est *Anton. Faber. C. de donation. lib. 8. tit. 36. de. sunt. 5. in fine.*
- 13 Non dato tamen ꝑ alio donatoris vniuersali hærede, vel donante ipso non soluendo existente subsidarie donatarium huiusmodi hæredis locum obtinere ita vt personali etiam actione donatus creditoribus teneatur probant *Guid. Papa decis. 105. & 460. num. 4. ex glof. & Doct. in l. aris alieni C. de donation. Nicolaus Mocius de contractib. tit. de donation. in rubr. de natu. donation. num. 25. fol. 157. Gugliel. de Benedict. in cap. Rainius versic. cetera bona num. 46. de testamen. fol. 234. Bero. in cap. in presentia num. 90. de probatio. additio Matthei ad dictam decis. 105. Guid. Papa Deci. consil. 237. sub num. 6. in fine Carroc. decis. 125. num. 3. & sub nu. 9. versic. & prædicta. Celus Pgon. consil. 13. & conf. 96. Marcus dec. 322. Coss. de ratione rate qu. 90. num. 9. 10. 11. Cassene. in Consuetud. Burgund. rubric. 4. §. 12. Zanari consil. 92. Ricci collectan. 178. Parlador. rer. quotidianum lib. 2. cap. final. part. 4. §. 2. num. 3. Boita consil. 6. numer. 14. Bellon. consil. 7. Fab. de Ann. consil. 108. num. 27. volum. 2. Papon. arrelo 1. & 2. lib. 11. tit. 2. Cancr. variar. resolut. lib. 1. cap. 8. de donation. num. 44. Figuera decis. 123. Intriгол. decisio 30. num. 2. Gattier. practicar. quæst. lib. 3. quæst. 58. num. 6. Peregrin. de fideicommiss. artic. 53. num. 14. in fine ab iuribus tamen*

- ramen sententia prorsus discedit subtilissimus, & Eminentissimus Antonius Faber. C. de donat. lib. 8. tit. 36. definit. 5. vers. Ergo non est generaliter verum Gerius Spinus conf. 52.
- 14 Verum † apud nos præmissa de iure Regni cessat controversia per actum Illustrissimi Marci Antonij Columna olim Proregis, quo passim vitum contra bonorum omnium, aut maioris partis donatarium exequutiue procedi posse disponentem per donatoris creditores, & ære alieno ante donationem initio, & idque ex fraude præsumpta in donationibus huiusmodi omnium, vel maioris partis bonorum statutum est leg. omnes §. huius ff. que in fraud. creditor. Alexan. conf. 55. num. 5. lib. 1. & consil. 108. lib. 4. in 1. columna iunctis notatis per gloss. & Doct. in l. qui testamentum ff. de probation. notat. Bald. in leg. prima in 3. quest. C. si quid in fraud. patron. per gloss. in l. nomen §. filio ff. de legat. 3. Decian. consil. 37. n. 38. lib. 2. Bologniet. consil. 18. num. 7. Anton. Faber. in C. lib. 5. tit. 2. definitio. 3. circa finem Bald. in l. 1. num. 14. C. qui bon. ceder. pos. Afflicti. decif. 86. n. 2. & in cap. si quis obligavit nu. 60. de fendo datum in vim leg. commissi. Roman. singul. 616. Ponte de potest. Proregis tit. 8. de refutato fendar. §. 4. n. 13. 14.
- 15 Sed actus prædicti dispositionem † in donatarium quatenus non extendi censuit Giurb. dec. 62. n. 34. quem rectè sentijlic credo.
- 16 Quæsitum itaque est quandoque de facto num actus prædictus de Columna aduersus donatarium omnium, vel maioris partis bonum via exequutiua perdonatoris eteditores procedi posse permittens, quoque huiusmodi donatarij hæredem comprehendat, & pro affirmante opinione respondendum est quemadmodum censuit Magna Regia Curia pro Prospero Simeria contra Barone Prioli, & responsum fuit in alia causa pro Antonio, & Vico Vento licet in dicto statuto nulla de hæredibus fuerit facta mentio siquidem adeo hæres † defuncti personam representant, quod in statutis debitoris appellatione continetur eius hæres cum eadem, qua defunctus persona reputetur. gloss. in l. hærede ff. de regular. iur. & §. 1. vbi glossa Anden. de iure iurand. l. 2. §. tam si in falso vbi Iason nu. 1. & 2. ff. de verb. obligation. Ioseph. Ludouichs concl. 16. ex qua regula soluit 118. quæstiones late Asin. de exequ. §. l. c. 45. per tot.
- 18 Et eadem ratione † dico quod actus ille Proregis è conuerso procedit favore hæredum creditoris licet de hærede creditoris nulla in dicto actu, vel statuto fiat mentio, & hoc ex generali ratione, quia hæres semper censetur in statuto inclusus. Nostrates in ritu 103. vbi Muta numer. 5. 6. 7. Asinius dicto cap. 45.

- 3 Qui tenentur edere, vel exhibere conueniuntur per modum iniunctionis, vel præcepti.
- 4 Inventarium est caput rationum in reddendis computis.
- 5 Inventarium probat debitum tutoris plene.
- 6 Bonainventariata per tutorem præsumuntur durare, & in esse nisi talia sint, qua vsu præsumerentur consumpta, vel ex tempore iuxta eorum naturam corrupta.
- 7 Capitale societatis semper præsumitur saluum nisi contrarium probetur.
- 8 Inventarium habet exequutionem paratam etiam contra tutorem, ac etiam si sit minus solemniter factum, & quando vide numero 21. 22. 23. 24.
- 9 Tutor conuenitur ad restitutionem rerum in inventario descriptarum, vel rei particularis non expectata generali administrationis ratione.
- 10 Dupliciter procedi potest contra tutorem, vel alium administratorem scilicet, vel quod condemnetur ad certam quantitatem, vel ad reddendam rationem.
- 11 Exequutio summa liquida non retardatur per inliquidum contr. n. 20.
- 12 Reliqui, vel residui appellatione venit totum.
- 14 Tutor, vel alius administrator nunquam dicitur debitor nisi visis computis & x falso calculo.
- 15 Indicandum est tota lege peracta.
- 16 Exequutio denegatur instrumeto pro summa inliquida.
- 17 Statutum dans exequutionem instrumeto intelligitur de liquido.
- 18 Causa redditionis computi tutela est summaria, vel ordinaria si ab iuribus viginti supra, & numero 23. 24.
- 19 Statutum vnum limitatur, & declinatur ab alio.
- 25 Rationum redditio est adeo connexa, vt nunquam prauidetur confessio imroitus nisi acceptentur expensa, & è contra.
- 26 Tutor procurator, vel alius administrator, qui inuenerit, & promiserit accepta restituere cum reliqua tñ finita administratione simpliciter potest pro eis via exequutiua conueniri.
- Secus si promiserit reddere rationem, & reliqua soluere n. 27.
- 28 Tutor, vel alius administrator si ratione administrationis iam facta de summa fecerit instrumentum debitorum garantigiatum tenetur via exequutiua.
- 29 Tutor, vel alius administrator pro summa confessata cogitur via exequutiua si librum rationum non exgebat.

ARGVMENTVM.

Contra tutores pro redditione computi, an possit procedi per viam præcepti, & iniunctionis ad intellectum Capitulum Ritus 139. 102. & 114.

- 1 Modus procedendi per viam præcepti, & iniunctionis est modus exequutiuis.
- 2 Contra tutores pro redditione computi tutela administrata an possit procedi via exequutiua per modum præcepti, vel iniunctionis ad exhibendum computum, & reliqua restituendum, & n. 13.
- Ant. de Amat. P. II.

RESOLVTIO. LIX.

Modus procedendi per viam iniunctionis, vel præcepti t de quo fit mentio per Riturum nostrum c. 139. verè est modus exequutius quâdo instrumentum promissio, vel sententia adessent, & non est modus diuersus a modo procedendi via exequutia, seu verius modus iste procedendi per viam iniunctionis, & præcepti sub modo exequutius continetur vt late dixit Corsett, lib. 2. Forens. quæst. cap. 1. num. 4. 5. 6. & sententiæ Reginald. de Appellat. 5. 2. cap. 3. num. 805. 808. vtriusq. replicatur. Carpan. super Statut. Mediol. ca. 156. n. 33. 34 lib. 1. Intrig. de feud. centur. 2. art. 97. nu. 12.

- Cumque aliquando in Regno contra tutores pro redditione t computi tutelæ administrationis processum fuerit per modum iniunctionis, & præcepti facti de mandato iudicis, & sic exequutius, vt tot. tit. C. communia. vel epist. ad exhibendum, & præstandum computum, & reliquum restituendum de bonis in inuentario annotatis, fuit ideo reuocatum in dubium an rectè illo modo contra tutores agatur, & videbatur vtique rectè illo modo agi posse contra tutorem; Est enim certum, & ita quotidie praticatur, quod contra tutores t argentarios, & omnes alios, qui tenentur edere, & exhibere alio modo non proceditur nec procedi solum fuit, quam per viam præcepti, & iniunctionis iuxta notata in l. nequequam 5. vbi decretum ff. de officio proconsul. cum similibus, & in rationibus reddendis t inuentarium est caput rationum l. 1. §. officio ff. de tutel. & ration. distr. ad. l. tutor, qui reperiuntur ff. de administratione. tutor. Bald. in leg. cum tale ff. de condition. & demonstrat. Angel. consil. 143. ad suum Osa. decisio. 147. num. 22. Berro. consil. 118. numer. 2. Aufser. ad capell. Tholosan. decisio. 115. num. 3. Boer. decis. 61. num. 6. Garfia de expen. cap. 11. num. 64. Molin. de primogen. libro 1. cap. 28. num. 3. Ayora de partition. par. 1. cap. 2. num. 10. Peralta, & Morque. per Cancer. vari resolut. libro 3. cap. 2. de innocent. num. 1. Zafius consil. 18. num. 25. libro 2. Roland. de inuentur. par. 1. in princip. numero 5. fol. 2. Cephal. consil. 392. numer. 13. Valenzuela consil. 89. num. 4. Gal. lib. 2. obseruat.
- 5 138. num. 6. probatque inuentarium t tutelare debitam contra tutorem pro descriptis, & annotatis in eo, quod quidem probat pleno iure, & præsumptionem iuris, & de iure contra eum indicie excludentem probationem in contrarium iuxta text. in l. final. Codic. arbit. tutel. Bartol. in leg. tutor. qui reperiuntur ff. de administratione. tutor. Salicet. in leg. tutores, Cod. eod. Alciat. in rubr. de præumpt. part. 2. num. 5. 12. Deci. consil. 60. num. 2. Soccin. consil. 61. in princip. libr. 1. & consil. 159 in princip. lib. 2. Mandell. Alibesi. consil. 109. num. 13. Sord. decisio. 184. num. 3. & consil. 290. num. 27. Affili. decisio. 11. num. 1. Mascard. de probatione. concl. 938. Paris. de Puteo de re integra fendi folio 158. num. 9. Canealean. de tutor. num. 60. 65. 66. Molina de iussit. & iure tractat. 2. tomo 1.

disputation. 223. num. 14. 15. folio 967. Berzi. decis. 5. num. 23. Rota Roman. diuersor. decisio. 71. num. 3. part. 1. Rota Genue decis. 191. numer. 1. Aluar. Vela. dec. 52. num. 13. Paris. consil. 26. num. 55. lib. 2. Beretta consil. 77. num. 3. Vini. decis. 61. num. 16. Menoch. præsumpt. 97. lib. 6. & consil. 1017. numer. 25. Rota Romana in re collectis per Farinac. dec. 426. num. 2. tom. 1. part. 1. & dec. 762. num. 1. part. 2. tom. 4.

- 6 Res etiam inuentariæ t cum semel fuerint in administratione tutoris, & eius posse adhuc præsumuntur in esse nisi tales sint, quæ vsu præsumerentur consumptæ, vel ex tempore iuxta eorum naturam corruptæ, Affili. decis. 13. num. 7 primo. Hinc inter socios dicimus capitale t societatis seu la colonna præsumi semper saluum, & extare nisi damnum sequatur, vel amissio probetur. Alexandr. consil. 170. num. 3. libr. 2. Bald. consil. 385. in fine. & consil. 493. num. 3. lib. quarin. Ruy. consil. 140. colum. penultim. lib. 1. Rota Genue decis. 71. num. 3. deci. 124. num. 6. deci. 173. num. 8. Canealean. de tutor. num. 214. Cartar. decis. 74. num. 25. Mogon. decisio. 1. num. 35. in Lucensibus Mogon. de Escobar. de ratiocinijs cap. 21. num. 7. Cofa de facti scientia, & ignorantia centur. 2. distinctio. 80. num. 22. Cardinal. Tufeb. concl. 303. littera S. num. 11. tom. 7. Fabi. Turret. consil. 3. num. 20. libr. 2. Petrus Sanchez de decisio. honor. libr. 2. cap. 9. num. 16. 20.

Er in hoc habemus textum specificum Ritur capit. 102. & 114. per quem disponitur inuentarium habere t exequutionem paratam contra scribentem, & particulariter contra tutorem, quo ad bona in eo descripta vbi Cumia numer. 44. 78. Ioan. Aloys. de Settimo ibidem. Boniorn. in rub. 102. num. 6. Nuta super Consecutio. Panormitan. 59. num. 60. & ritu 114. num. 12. vbi etiam si inuentarium esset minus solemniter factum Masfill. decisio. 189. num. 5. ex quo non videtur remanere dubitationi locus cum habemus casum leges permittentis ex inuentario contra tutorem exequutius agi posse ergo, & per viam præcepti, & iniunctionis etiam ante redditam rationem, quia Ritur loquitur indistincte, & vbi lex non distinguit neque nos distinguere debemus immò videtur Cumiam dicto loco hanc gualtasse difficultatem, & responder ad Alexandr. in vulgus consil. 192. libr. 7. Er videtur, quod si Ritur intelligeretur reddita ratione esset inutilis, & seruire de vento, quia reddita ratione præsumitur, quod si iuxta sententia, & per calculum summa effecta liquida, & ideo tunc habebit exequutionem paratam ex alio ritu tribuente exequutionem paratam sententis.

- 9 Tum, quia potest tutor conueniri t ad restitutionem rerum in inuentario adnotatarum exequutius non expectata generali ratione totius administrationis Socin. consil. 24. num. 16. seq. volum. 1. Benintend. decisio. 90. in fine Sord. decis. 184. qui testatur decum in Senaru Montisferrati sedenribus Rolando Analle, & Francisco Beccio senatoribus, & consil. 296. num. 23. vbi consuluit contra Purpuratum, Portij consil. 179. num. 3. Bald. consil. 493. num. 3. libro 4. Masfill. decisio. 189. numer. 5. Firma

mis ritu 114. *Muta super Consuetudin. Panorm. capitul. 50. numer. 60. & ritu 114. numer. 12. vbi dicit alias decifum per Magnam R. Cutiam in causa luminis Dionifii Cennia ritu 19. fecundum suum ordinem alias ritu 114. numer. 68. vbi dicit ita terminasse dum iudex efflet. Camillus de laraba cof. 30. nu. 24. Flavius Amendula in additione. ad Vincen. de Franch. decif. 206. numer. 4. Ricci. Collecian. 2027. Fontanella de paffis dotal. clauf. 7. glof. 3. par. 12. numer. 49. Cancr. varior. refolutio. libr. 3. cap. 15. de renuntiation. numer. 314. & fequent. Duplici enim ꝑ via procedi potest contra tutorem administratorem, vel alium; qui teneatur reddere rationem nempe, vel quod conceditur ad certam quantitatem, vel ad redendam vniuerfalem rationem dicit glof. & Bartol. in l. 1. C. si aduers. rem iudicat. Rota Genua 202. & prius decif. 72. numer. 7. vbi allegat textum, & Bald. in l. cum proponas C. pro socio Bald. in l. si negotium Cod. de negot. gesti. & in l. 1. Cod. commodat. Ego addo Glof. in l. 3. §. 1. ff. de tutel. & in §. final. institut. de attilian. tutor. Syluestr. Aldobrandin. in §. si inter numer. 13. 14. de auctori tutor.*

11 Exequutio enim liquidi, & certi ꝑ ex inventario contra tutorem resultantis non debet retardari in certi, & inliquidi ratione, quamuis ex calculo fiendo inde possit reddi inliquidum l. si autem liber rationum ff. de statu. liber. l. residuum vbi Doct. Cod. de distract. pignor. l. pecuniam, quam ff. si certi pectat. vbi Soccin. numer. 10. & conf. 24. colum. 11. versic. & primo vol. 1. & confil. 256. colum. 3. versic. aliquando volum. 2. Bald. conf. 493. numer. 3. libr. 4. Cephal. conf. 133. numer. 36. conf. 768. nu. 11. Afflicti. in Consiliis. eorum fraudibus numer. 4. in fo. lib. 2. rubr. 42. & decif. 205. numer. 7. Gaspar. Auton. Thesaur. libr. 2. quæst. 96. numer. 12. Muscatell. in praxi part. 3. glof. afflorem numer. 15. Giegor. Lopes in l. 10. titul. 10. par. 5. glof. verbo Perdiendo se. Ofese. conf. 47. numer. 20. Benimend. decifio. 90. numer. 3. versicul. contrarium tamen Menoch. de adipiscend. possession. remed. 4. numer. 596. versicul. declaratur. Canalcian. de tutor. numero 214. versicul. tamen magis Cancr. libr. 2. refolutio. cap. 3. de instrument. Guarent. numer. 49. §. 1. Gramatic. decif. 58. Andr. Georg. allegat. 12. nu. 27. Corne. confil. 223. part. 2. Barza de deie capitul. 36. numer. 20. Alexand. conf. 99. libr. 3. conf. 192. numer. 2. libr. 7. Carraz. dec. 49. numer. 8. dec. 83. numer. 1. Surd. dec. 184. numer. 4. Cornazan. dec. 2. numer. 37. Rota Genua decif. 191. numer. 6. & dec. 124. numer. 11. Amatus dec. 80. numer. 30. Turret. conf. 60. numer. 20. vol. 1. Rota Anconen. decif. 124. numer. 11. Cancr. varior. refolut. libr. 1. cap. 11. Abexca de paffis fol. 394. Carauterita 567. numer. 28. 29. Rebuff. ad reg. Confil. titul. de lictor. obligator. artic. 2. glof. 1. nu. 31. Caball. conf. 12. numer. 6. Foller. in additione. ad Marant. par. 6. titu. 8. sub numer. 4. Mynors de Efcobar. de ratiocin. cap. 33. numer. 28. 28. 28. 28. decif. 10. numer. 68. sequens. lib. 1. Intrigiol. decif. 10. numer. 12. & singular. 12. & 50. numer. 5. lib. 2. Calliud. decif. 143. numer. 24. lib. 2. Fontanella de paffis dotal. clauf. 7. glof. 3. par. 12. numer. 47. volum. 2. Mutarum 100. numer. 52. Schrad. de feud. part. 9. 2. partis principalis section. 11. numer. 65. Sessa decif. 88. numer. 4. Seaccia de appellat. li. An. de Amat. P. 11.

br. 3. cap. 2. quæst. 17. limitat. 9. numer. 30. Seraphin. de privileg. iuram. priuileg. 77. numer. 3. 4. 8. Gratiao. disceptat. 129. numer. 10. disceptat. 183. nu. 31. 32. Lancellot. de assenta. cap. 4. limitat. 28. numer. 1. Costa de portion. rat. quæst. 110. numer. 1. Cardinal. Tufch. conclus. 304. lit. S. nu. 8. co. 7. Martia clausul. 86. n. 1. Galles. de obligation. in forma Camere confider. 2. nu. 3. tom. 6. par. 2. traft.

Quæ procedere videntur quamuis ex præcepto, & inunctione à tutore non petantur expresse bona descripta in inventario, vt procederet dispositio capituli ritus 114. quod si fuerit petita reliquorum restitutio, nam reliquorum petitio ꝑ iam continet etiam bona ipsa in inventario per tutorem descripta, & penes eum peruenta generale namque est, quod appellatio et reliqui, vel residui secundum subiectam materiam venit totum l. certarum l. potest ff. de verbor. signification. l. 2. vbi Doct. C. de hered. institut. l. plerumque §. si seruus ff. de iure dot. l. inter eos §. 1. ff. de fideiussor. l. Luenus ff. de emulion. cum eo ff. ad l. Iulianam peculiat. Rebuff. & Aluar. in dicta l. potest ff. de verbor. signification. Angel. conf. 286. numer. 2. Alexand. conf. 110. numer. 7. volum. 2. Zabarell. conf. 68. Beuiazol. de clausul. claus. 34. glof. 11. numer. 1. Roman. singul. 35. Cephal. conf. 124. numer. 6. Herring. de fideiussor. ca. 20. §. 21. nu. 36. hæc post omnes Gmra super Consuetud. Messensens. part. 1. cap. 2. glof. 2. & sequent. Seraphin. decif. 544. n. 2. Cardinal. Tufch. conclus. 255. n. 8. 13. 14. lit. R.

Contraria tamen opinio vetior est, quam passim approbat praxis quod immò contra tutorem ꝑ nullo modo procedi possit per viam inunctionis, & præcepti in causa computi tutelæ, & sic exequutio etiam pro restitutione eorum, quæ in inventario annotata fuerint, sed tantum ordinariè disputationis partibus totius calculi, & demum facta liquidatione secundum, quam opinionem pluries in regno iudicatum testatur Corset. quæst. forens. libr. 2. quæst. prim. numer. 3. & seq. fol. 85. & præcisè in causa illotum de Scorio improbando modum illi procedendi per viam inunctionis, & præcepti in causa computi tutelæ, & fuit decifum in Curia Prætoriana pro Stefano Confi, contra Don Ioseph Bonaiuto leu D. Antonium Bonaiuto, & Amari, seductus Augustino Lauagi olim Regio Consiliario cum Collegis, & idem dicit Alexandr. confil. 193. numer. 3. libro 7. Bald. confil. 61. nu. 1. libro 2. Morosi. conf. 74. numer. 24. vbi quod opinio Alexand. est agnor. reuelo Benimendi, & alijs Gratian. decif. 179. numer. 1. & disceptat. 129. numer. 4. & sequent. disceptat. 335. numer. 25. disceptat. 665. nu. 22. lib. 4. Surd. decif. 184. numer. 9. & conf. 296. numer. 21. Valenzuel. conf. 86. nu. 3. 1. Mynors de Efcobar. de ratiocin. cap. 21. numer. 12. sequens. sentit Maffrill. decif. 189. nu. 3. Cephal. conf. 768. numer. 14. conf. 769. numer. 11. lib. 5. Guttier. de tutel. par. 3. cap. 1. numero 53. vbi quod offerendo administrator rationem excludit viam exequutionem. Barza de decreta tutor. præstat. cap. 3. numer. 168. 170. Canalcian. de tutor. numer. 114. Cardinal. Tufch. conclus. 408. numer. 9. lit. E. qui omnes ad excludendum viam exequutionem contra tutore profutient Cramer. conf. 231. sub

limitari, & declarari ab alio. *non est novum ff. de legibus l. si servus plurium §. final. ff. de legat. primo Decian. conf. 62. nu. 15. lib. 2. Honded. conf. 9. nu. 17. lib. 2. Grass. de exception. except. 3. nu. 5. Lanar. conf. 26. nu. 4. Surd. conf. 53. nu. 10. Turret. conf. 22. nu. 10. lib. 2. Berro. conf. 110. nu. 17. lib. 3.*

Secundum responderetur, quod aliud est petere executionem inuentarii ex dicto Ritu 114. aliud vero petere redditionem computi tutelae cum reliquorum restitutione, quamvis per viam praecepti cum tunc procedat capitulum Ritus 133. eam causam connumerando inter causas summarias & ordinarias ut dicam infra nu. 23.

Minus obstant Socin. dicto conf. 24. Benintend. dicta decif. 90. & alij nam ex dictis evidenter patet magis communem Doctorum opinionem concludere contra praedictos, quae opinio est vix recepta in Regno in casibus contingentibus de facto, minimeque mutanda sunt, quae certam interpretationem habuerunt, ad quod plura possent adduci circa vim consuetudinis interpretativae, & filii. Item id intelligitur nisi tutor exciperet, quod non tenetur bona particularia in inventario reddere nisi computa sua examinarentur, quae computa offerat, ut tunc debeat admitti tutor, vel administrator, ad examen suarum rationum, & non cogatur nisi facto dicto examine ad aliquis rei aut quantitates restitutionem. *Cancer. variar. resolution. lib. 1. c. 7. de tutor. nu. 81. 83. 84. & lib. 3. cap. 15. de renuntiation. nu. 316 sequent.*

Pariter quoque respicitur, quod dictum est ex 20 incerto, & inliquido si non retardari executionem liquidi ex inventario tutelari nam contraria opinio verior est interminis, in quibus agimus, ratione patris inliquidi torum reddi inliquidum, & inexecutable cum causa vicia sit & indivisibilis liquidi, & inliquidi ex computi redditione ad textum in *l. si servus. §. bene subrepto. ff. de conditio. furti. Doctores in l. pecuniam, quam ff. de cert. petat. Cephal. conf. 183. Barjat. conf. 104. Gabr. conf. 146. Vincent. de Francib. decif. 292. Surd. conf. 38. Pignea decif. 181. nu. 3. Cancer. variar. resolution. lib. 3. cap. 17. nu. 499. Milanen. decif. 1. nu. 28. lib. 2. Giurb. decif. 60. nu. 2. Mutaritu 101. nu. 52. & decif. 19. nu. 9. Intrigiol. singular. 50. nu. 6. lib. 2. & decif. 10. nu. 11.*

Alijs inter istas contrarias, & inter se pugnantibus Doctorum opiniones placuit distinctio, si quod aut ex inventario agitur contra tutorem pro bonis mobilibus existentibus, & in inventario descriptis, & pro eis potest procedi via executionis ex inventario contra tutorem ex Ritu 102. 114. & procedit opinio Socin. conf. 24. Benintend. dicta decif. 90. & aliorum. Aut agitur pro redditione pecuniarum ex inventario, vel mobilium, quae iuxta iuris dispositionem, vel testatoris distinctionem, & ordini teneretur tutor vendere ad incantum publicum. Iuxta dicta per Bartol. & alios in *l. final. de magist. Communiend.* Ex quia pecunia recipit functionem in genere suo, vel si aliter bona mobilia in inventario descripta essent corrupta aut consumpta secundum sui naturam, tunc via ordinaria posita rationibus, & disunctis partibus introitus, & exitus esset procedendum ita Rosa *Ans. de Amat. P. 11.*

Auenion. decif. 158. nu. 15. Baeza de decim. tutor. praefat. cap. 2. nu. 185. Surd. conf. 296. nu. 22. 23. & decif. 184. nu. 11. Guttier. de tutel. p. 1. cap. 1. nu. 94. Giurb. decif. 15. nu. 8. 9. Gratian. disception. 129. nu. 6. 7. & sequens. lib. 1. Philippus Pasqualis in tract. de viribus patr. potest. par. 3. capit. 9. nu. 41.

Praedictam tamē distinctionem procedere possunt praetendi quando peteretur si executio inuentarii: secus esset in terminis propositae questionis quando quomodolibet ageretur etiam per viam praecepti contra tutorem non ad exequentium inuentarium, sed ad redditionem computi tutelae, & restitutionem bonorum quamvis in inventario descriptorum. Nam veritas est, si quod aliud est petere executionem ex inventario pro bonis descriptis, aliud vero est petere rationē administrationis, & ista diversitas apparet, quia Ritus noster in capitibus separatis posuit haec duo tamquam inter se distincta, & diversa nam in dicto capitulo 114. tribuit executionem inventario si ex inventario executionis ageretur, sed in cap. 133. ponit causam redditionis computi tutelae inter causas summarias, & ordinarias, aliud ergo est petere executionem inuentarii, aliud rationem petere licet per viam praecepti, & quomodolibet executionis pro rebus in inventario annotatis, quod ex evidentiā rei, & sermonis significatione, & importantia apparet, & inter se differunt, & speciem vnde valde resiliit si in terminis nostris cap. Ritus 133. qui inter causas summarias enumerat causam redditionis computi tutelae, vel alterius administrationis usque ad vicias viginti, & non ultra ubi *Cumia nu. 242. 243. 244.* dicit quod si excederet summam vnciarum viginti esset procedendum ordinariē ergo in omnem eventum causa redditionis computi semper est, vel ordinaria, vel summaria, & per consequens numquam executio ita ut magis quadrat in nostris terminis opinio Alex. conf. 191. & aliorum, ut nullo casu contra tutorem agatur via executionis etiam pro descriptis in inventario pro computi tamen redditione, sed ordinariē viro calculo, & ratiocinijs disunctis nisi executio inventarii peteretur iuxta distinctionem propositam nisi offerat administrator rationem, quia excludit viam executionis *Guttier. de tutel. p. 3. c. 1. nu. 53.* cum ratio si etiam pro annotatis in inventario habeat semper connexam insitam admixtam & indivisibilem causam redditionis computi, & calculi sunt. n. ista adeo connexa ad inuicem, ut numquam praedictet confessio introitus nisi acceptetur expensa, & contra Alex. conf. 85. ponderatis narratis u. 7. vol. 3. *Auendagn. de exequent. mandat. Reg. p. 2. c. 10. nu. 30. 31. Baeza de decima tutor. praefat. ca. 2. Magnos de Elcobor. de ratoc. c. 2. l. 1. nu. 12. sequens. Rota Genue decif. 16. nu. 8. Cephal. conf. 374. nu. 8. lib. 3. Muta decif. 84. nu. 27. Cardinal. Tusch. concl. 347. nu. 40. litt. L. volum. 5. Menoch. de arbit. casu 209. nu. 31. & alij supra sub nu. 14.*

Circumscriptra distinctionem praedicta, forte possit procedi si via executionis contra tutorem procuratorem, vel alium administratorem, qui iuraverit, vel promiserit accepta restituere cum

reliqutu finita administratione simpliciter M^ugnos de Ejeobar de ratiocina, capitul. 3. 1. numer. 3. & 24. allegat. Alexand. consil. pradielo 192. num. 3. lib. 7. Sord. decif. 184. num. 9. & consil. 96. numer. 23. Awenigend. de exequend. mandati. part. 2. capis. 29. num. 5. versic. ex hoc inferitur sentiant Causcan. de tutor. num. 24. Corfete, question. forens. lib. 2. capis. 2. licet M^ugnos dicto num. 34. in fine puer eo casu ante exequutionem dandum esse bre-

27 ut terminum: Secus tamen si esset tutor, vel
alius administrator promiserit, vel se obligauerit,
quod finita administratione reddet rationem,
& reliqua soluet, quia tunc restitutio reliquorum
intelligitur promissa dispendiis partitis ratiocini-
j, & viso calculo, quia tanquam copulata de-
bet concurrere computi redditio, & reliquorum
restitutio. *Magnos de Eleobar dilo capis. 21. num.*
19. 20. C. num. 22. in fine refert multoiores iu-
dicatum in Pinciano Senatu. Allegat. Alexan. con-
fil. 90 num. 1. 2. Bald. in l. si plures num. 17. C. de
condict. infer. Metoach. de arbit. casu 209. num. 3. C.
Bonadilla in sua politica lib. 5. cap. 4. num. 72. 78.
Gutierrez. de iure lib. 3. capis. 1. num. 53. Ruyon. con-
fil. 53. num. 7. lib. 1. Crauet. confil. 9. num. 25. Bald.
confil. 243. Visit ad medium versic. item natura lib.
3. Mandos. regul. 32. quest. 1. num. 4. Gratian. de
sequestratione 129. num. 14. 15. Causale. de tutor. n.
214. versic. utinam quia Cumia Ritu 114. n. 68.

28 Poterit etiam via exequutiva agi contra tutorem, vel administratorem si ratione administrationis fecerit de aliqua summa instrumentum debitorum garantentiatum *Mugnos de Escobar, de ratiocin. capit. 2. t. nm. 23. versis*, Ego autem Gu-tier. de iurament confirmator. par. 2. capit. 6. *Parlendor, lib. 2. rer. quotidianar. capit. final. par. t. 5. 12. limitacion. 4. nm. 34. qui corrupte allegat Socin. dicto confil. 24. in confil. 265. Gratian. de perditione. 665. n. 22 lib. 4.*

29 25. postea exequutur agi contra tutorem, † vel
administratorem, qui falsus fuisset aliquam sum-
mam liquidam librum tamen rationum non exhi-
beat ex præsumptio dolo Causale. de iuror. nu.
214. Molinat. de retemption. num. 323. versic. sed
quid dicendum. Mattesilam. singul. 50. Piot. de in
iure iurando. n. 543. Roland. consil. 31. lib. 2.

S Y M M A R I P M.

- 1 Infantia non currit impedito facto proprio legiti-
mo, vel adversarij.
- 2 Littera P. de mandato Iudicis appofeta impedit cur-
fum infantia.
- 3 Infantia currit contra impeditum facto Iudicis li-
cet deat reftitutio ex elamida generalis.
Limita in facto Iudicis iuxta n. 6.
- 4 Proteftatio requiritur ad hoc, ut impedito facto Iu-
dicis non currat infantia, vel concedatur reftitu-
tio contra n. 11. t. 2.
- 5 Sententia obfcurè lata ob periculum peremptionis
in infantia an fit nulla fa ad infantiam impediti ius-
to impedimento fuerit produm, & per tot.
- 7 Infantia non currit fit Iudex n. fupiore, vel a Iu-
dice Ecclefiaftico fuerit imbutus.

8 *Infantia non currit pendente articulo prejudiciali.*

9 Infantia nō currit dum altercatur de mandato procuratoris, vel de legitimatione persona.

10 Infantia non currit pendente termino probatorio
ultramareno.

12 *Protestatio non requiritur quando impedimentum est notorium.*

ARGUMENTVM.

Sententia obscure prolata ob periculum
peremptionis instantie an sit Nulla si ad
instantiam impeditenti iusto impedi-
mento fuerit prolata ad intellectum.
Pragmaticalis Constitutionis sub titulo
de le sententie obscure.

RESOLVTIO. LX.

Lias laeius firmatum est per nos *resol.*
66. sententiam obscure latam videlicet
condemnamus clausula condemnamus con
cedendum, & absoluius absoluen
dum,que iure nō subdineri; nisi ista Iudice ob
periculum peremptionis instantiz proferatur,quā
do de causa infra terminum instantiz,ius dicens
instruendus esse uon posset, idque propter tertium
Conflictu Aduocatorum allegationes, vel aliter
eueniat,ita vt dicatur constitutus in angustia ex
tremitatis temporis. Euenit quandoque, vt ex ali
quibus iustis impedimentis instantiz cursus retar
detur; ita vt dubitari contingit; an possit pars im
pedita sine periculo nullitatis impedimento non
obstante sententiam obscure decidi facere praes
telle periculo peremptionis instantiz, & habere
se pro expedita nolens de impedimento se letare.

In quo articulo dicendum, quod si factio ⁊ proprio legitimo, vel aduersarij impedimentum eneniat, & tunc licet ita impeditur ne cōtra eum curat infancia sit tutus e. ex ratione vbi communiter canoniste de appellat. l. cū ipse de efesus. eutor. iur. Eo summario Nicolai de Neapol. Alex. confil. 42. lib. 3. Afsui. in praxi §. 2. de. 6. 7. Cagnol. in Lea est iur. r. n. 9. ff. de reguli. iur. Afsui. in consilij. appellatio: nemo tempore in fine. & decij. 39. g. 2. Marand. de ord. indie. p. 5. num. 43. 30. Myfinger. eutor. 5. obserua. 98. nu. t. 2. eutor. 3. obseru. 59. 62. Hyppol. Rimin. confil. t. 39. Newizan. confil. 42. n. 8. 9. Boeri. c. 2. 7. Ludovic. decij. Perusini. 36. Gramat. decij. 69. Craceti. confil. 833. Mastrilli. decij. 275. num. 9. & decij. 18. Tiraquel. de ratiat. signat. 5. 12. gl. 2. n. 3. 4. Gail. lib. 1. obser. 91. & 142. Rolan. confil. 82. lib. 4. Bero. confil. 36. n. 3. lib. 3. Scaccia de appellat. lib. 3. c. 2. q. 15. art. 3. per cot. fol. 318. Tbesaur. decij. 10. Rebuij. de appellat. ar. 6. glof. vnica. Eugen. confil. 74. n. num. 14. Cuius r. iem. 88. a. n. 56. ad. n. 73. Nepesin. supra Confuetud. Cntm. Confuetud. prima infra, quod tempus sic. 40. num. 38. Rauden. decij. 10. Ferrar. tracta de appellat. eap. 9. Roger. confil. 2. 4. lib. 2. Muta super Confuetud. Panor. cap. 16. num. 89. 90. 91. 2. Lucard. confil. 37. Pontic. confil. 142. n. 7. 8. 9. 10. di. 2. Valen.

Valenzuel. conf. 44. num. 52. Mari. Anguissol. conf. 24. n. 6. Carroc. de remed. contra sent. excep. 127. num. 61. Ioan. de Amic. conf. 6. & conf. 139. Natta. conf. 172. num. 17. Intrig. Singular. 84. nu. 15. lib. 3. Sola super constitut. Sabaudie de iudicij. Glos. 3. nu. 4. 5. Carp. super statum Mediol. c. 1. n. 95. vol. 1. cūque instantiis curis impeditur consequens esse videtur, vt non dicatur periculum peremptionis adesse, vt obscure sententia valide proferri possit; quia tunc de instantia tollitur tempus impediendi, seu verius instantia relictur. Tamen quia impedimentum prouenit tūc factio proprio, & esset simpliciter introductum fauore impediti, puto quod eo impedimento non obstante valide peti impedimentum peti posset sententiam obscure proferri ob periculum peremptionis instantie; cuique namque licet iuribus in eius fauorem introductus renuntiare.

At si impedimentum factio iudicis iusto proueniat, vt si de eisdem iussu legitima causa subsistente impedimentū libero cursu instantie de mandatis sit, vt si apponatur lit. p. per quam cursus instantie suspenditur *Rim. Sen. cōf. 66.* Et videtur, quod iudicis impedimento non obstante possit valide sententia obscure decidi ob periculum peremptionis: Nam instantia tamen accepta suo mare curret, etiam contra impeditiū tatio iudicis; licet inde in integrū restitutio ex clausula generali, si qua mihi iusta causa concedatur ex magis communi. *Marrant. de ordin. Iudic. part. 5. nu. 31. Affin. in praxi. 5. 2. cap. 6. Perus. conf. 36. num. 1. Nissinger. centur. 1. obler. 42. Surd. confil. 168. num. 35. Capic. decif. 11. n. 15. 16. Gramat. dec. 69. Soccin. conf. 31. num. 9. vol. 1. Tbfaur. dec. 10. p. i. opinio. 307. Sfarca de restitution. quest. 67. Scaccia de appellation. lib. 3. cap. 2. quest. 15. num. 123. seq. fol. 372. Trentacing. variat. refoiut. lib. 3. de iudic. refoiut. 4. num. 27. vers. in tertio, cap. sequens. & versic. Primam opinionem Carroc. de remed. contr. sentent. excep. 127. num. 61. Censil. commun. contra commun. qu. 338. Rimi. conf. 58. num. 5. 6. vol. 2. P. Malob. in antimonio iuris lit. 1. num. 81. 82. fol. 88. Carp. super statum Mediolan. cap. 2. 1. num. 59. 60. vol. 1. Et tanto magis inreparabiliter currit instantia si impeditus factio iudicis de impedimento protestatus non fuerit *Crauet. conf. 270. num. 3. Olaf. decif. 12. num. 7. 8. Natta conf. 32. nu. 15. 16. Moberan. decif. 2. de iudic. Dec. conf. 677. num. 3. Tbfaur. dec. 10. n. 12. Hippol. Riminald. conf. 115. nu. 50. Castill. dec. 47. num. 7. merito si currit instantia, rursusque factio iudicis videtur posse sententiam obscure proferri valide, cum imminet peremptionis periculum.**

Sed contrariam sententiam puto vtiorem, nempe non esse in potestate partis impeditæ factio iussu iudicis, & appofita lit. p. valide sententiam obscure decidi facere non obstante impedimento, quia tunc instantia cursus retardatur, & nullatenus imminet periculum peremptionis, & licet recepta sit opinio, quod impedito factio iudicis currit instantia, quamuis impeditus ex clausula generali restituatur; Tamen hoc receptum est a pud nos nisi factum iudicis iussu sit, & ex causa legitima processerit, tunc enim restitutio-

ne opus non esse, sed instantiam ipso iure non currere omnes firmiter ita Abbas in ea. venerabilis n. 10. de iudic. *Marrant. de ordin. iudic. p. 5. Affin. in praxi. 5. 2. c. 1. n. 29. Natta super Constitut. Panor. cap. 16. n. 9. 1. Ponte conf. 142. num. 7. lib. 2. Cuius ritum 137. n. 6. 4. Trentacing. dist. Iaco. nu. 27. in fin. vers. in quinto, & vlt. & n. 8. seq. Hinc etiam influit, quod si index secularis ab ecclesiastico, vel a superiore sic inhibitus instantia non currit, quomodo impedimentum factio iudicis iuxta terminos cap. in de ordin. cognition. Abbas in cap. venerabilis nu. 10. de iudic. *Marrant. p. 5. n. 39. Cofert. lib. 2. quest. 5. n. 2. ante versic. sed hęc consideratio fol. 124. Affin. in praxi. 5. 2. cap. 1. 1. num. 3. 4. Affin. in conf. de leg. num. 6. Trentacing. variat. refoiut. lib. 2. de iudic. refoiut. 4. n. 27. vers. in quarto cap. Carp. super statum Mediol. cap. 2. 1. n. 71. vol. 1. Idem est si articulus præiudicialis penderet, & de eo discipandum sit, quia intentio instantie cursus suspenditur, veluti emergente articulo audientie, attentatorum, peremptionis instantie, nullitatis, desertionis, in competentie iudicis admissionis, appellationis; vel de compromittendo vigore statuti, vel quod testes producantur, vel non, vel simili l. petende vbi Bart. declarat. C. de temp. in integr. restitut. *Lutra vtile ff. de minor vbi Doctores Clementi: quando de appellation. cap. cum de ordin. cognition. Paul. de Cofit. conf. 21. fol. 135. vol. 2. Riminald. conf. 394. n. 4. vol. 2. Hippol. Riminald. conf. 136. n. 6. lib. 2. Decian. conf. 396. in fine. Alexandr. conf. 42. num. 1. 1. lib. 3. Bero. conf. 36. num. 2. 4. conf. 51. num. 8. lib. 3. Natta conf. 172. nu. 16. Affin. in praxi. 5. 2. c. 11. nu. 1. 2. sequent. Sforz. de restitut. in integr. quest. 71. num. 10. Carroc. decif. 44. nu. 9. Tiraquell. de retract. l. i. glos. 5. 1. glos. 10. num. 40. & seq. 8. 12. gl. 2. per tot. Tbfaur. decif. 10. num. 6. A. O. Carp. ad statum Mediolan. c. 2. 1. n. 67-68. seq. num. 78. 79. vol. 1. Affin. in constitut. hac lege Brunor. a Sole quest. 14. a nu. 49. sequent. Cuius ritum 88. num. 63. 65. Capic. decif. 11. nu. 10. sequ. Mandel. conf. 182. Radens. decif. 10. p. i. u. dec. 186. Rosa Romana decif. 102. de appellation. & in nominissimis dec. 81. nu. 3. p. 2. Natus ritum 171. n. 28. Gabr. de arbitri. concl. 4. Costa de ratione vata q. 234. num. 12. Scaccia de appellation. lib. 3. cap. 2. q. 15. num. 82. seq. f. 126. Sola super constitut. Sabaud. tit. 32. glos. 10. num. 8. Cardinal. Tbfaur. Concl. 207. 208. lit. 1. vol. 4. Gratian. discept. 61. num. 3. Bredero. de appellation. p. 2. col. 157. seq. Papon. arrefla. 17. lib. 12. tit. 3. Bilib. decif. 183. vel si de mandato procuratoris dissetatur, licet de persone legimatione. Bald. in l. contra maiores. colum. final. C. de inoffic. testam. & in l. post edictum 5. circumdu. glo. ff. de iudic. l. ason. in leg. propter annum. 6. C. de iudic. Costa in memorial. verbo instantia Catald. de Sindicat. num. 72. p. i. commun. opin. verbo index non potest num. 10. Natta super Constitut. Panor. c. 12. n. 10. Affin. in praxi. 5. 2. c. 1. n. 3. vel pendente termino probatorio ultra marito iuxta ritus dispositionem, vel in longinquis partibus. Abbas in ea. venerabilis n. 10. de iudic. Scaccia de iudic. l. 2. c. 3. n. 201. 202. & de appellat. lib. 3. c. 2. q. 15. sub n. 191. f. 368. Ioan. de Amic. conf. 6. n. 10. Trentacing. variat. refoiut. lib. 2. de iudic. fol. 4. n. 27. vers. prima est Affin.***

in praxi §. 2. c. 11. n. 25. in fine. & num. 26. Guttier. de iurament. confirmator p. 3. c. 5. num. 16. Adita ritu 171. a. num. 2. 2. sequent. Cum in ritu 137. num. 63. Argued. ad decr. Pinan. cap. 6. num. 87. in fine. vers. secunda limitatio. Scipio Romit. super Pragmat. Regni Neapol. in tit. de ordin. iudicior. Pragmat. 7. num. 36. Carpan. super status. Mediolan. cap. 21. num. 75. 76. volum. 1. in quibus casibus legitimis impeditur cursus instantie legitime iuxtaque ex causa procedere dicitur Iudicis impedimentum, cum littera P. que Articuli, & iusti impedimenti pendentiam denotet itaque moribus in Regno receptum est quare Iudicis prouisio huiusmodi, vel impedimentum sue iusta, siue iniusta, sine facile de albo nigro, & ius inter partes, de non ente ens. Nec in absoluta potestate impediri est vires impedimenti enervare, cum etiam ex illa Iudicis prouisione ius dicatur ambabus partibus questum, & sententia obscure lata nulla rediretur, si iudicis periculo preemptionis ipsius deficiente.

Nec absolute receptum est partis protestatione requiri dato impedimento facto Iudicis contra.

- 1 rium ¶ namque firmanunt Affm. de exequation. 4. 2. cap. 7. Natta consil. 173. Crassetta consil. 833. m. 2. Mari. Anguissol. consil. 241. n. 2. Lancellos. Gall. consil. 111. n. 16. Franc. Caldas de Pereira. de renouation. 12 emphyteus. lib. 1. q. 7. n. 4. Sed cum ¶ notorium extat impedimentum, vel per acta publica de eo doctum sit nulla exigitur protestatio, sed ipso iure dato impedimento legitimo, & ex iusta causa pro veniente facto iudicis instantie cursus impeditur Crauet. consil. 270. numer. 3. dum respondet Iason. Raudens decif. 10. numer. 11. Ojic. decif. 9. num. 4. Decian. consil. 356. vers. non obstat Cognol. in leg. in omnibus causis ff. de reg. iur. Scradet. de feud. part. 6. cap. 2. n. 43. Ruin. consil. 138. num. 5. lib. 5. Afflick. decif. 29. & decif. 50. lib. 5. Eugewius consil. 75. num. 15. Boeri. decif. 40. num. 7. Massil. decif. 185. n. 7. Iacob. de Lauremio in tract. de Iudic. suspect. c. 14. nu. 132. f. 140.

S P M M A R I U M .

- 1 Ad iudicationes bonorum debitoris, cum euormissima latione procedentes per viam relationis Principi facta per Regui Tribunalia rescinduntur, non obstante pacto ad discursum.
- 2 Remedium l. 2. C. de rescind. venditione locum habet etia in venditionibus subbaltata ex iudicis decreto factis.
- 3 Onera accollata a creditore in decreto an ad lationem ultra dimidium inducenda iuxta l. 2. C. de rescind. vendit. pars pretij dicatur pretium augendo, vel diminuendo, & num. 4. 7. 8. 14. 16. 17. 18. 19. 20. seq. 23. seq. 30. seq. 34.
- 5 Ius quod habet venditor, vel concedens non censetur venditum tantum, vel translatus ex titulo oneroso, sed res tota absque aliqua deductione dicitur vendita secus ex titulo lucratiuo, in quo tantum ius concedens concessum datum, vel legatum dicitur nu. 6.
- 7 Creditor bona sui debitoris sibi distrabens cum aliquo onere dicitur rem possidere ne dum ex causa sui crediti cuius vigore processit distractio, sed etia ex causa oneris accollati, & n. 8.
- 8 Exceptio anterioritatis pariter privilegiata uo admittitur aduersus executionem census iuxta formam bulle si opponens rem quam possidet sibi distraxerit pro credito anteriori sibi accollando creditum posterius, & sic rem in parte pro causa posteriori detineat.
- 9 Debitor cuius bona fuerunt adindicata cum onere non verro, nec debito agit contra oblatorem, vel creditorem distracientem pro valore onerum accollatorum non debitorum.
- 10 Accollans non potest difugere solutionem onerum vere debitorum.
- 11 Debitor qui in termino ad redimendum vult redire rem adindicatam tenetur cum pretio, pro quo processit rei distractio quoque creditori, vel oblato soli solvere debetum pro eum solutum pro quo debitori fuerit elapsa quindena, vel nulla ei competeat aduersus eum exceptio, & num. 35.
- 12 Vendita re simpliciter excusetur vendita frauca, & libera.
- 13 L. singularia ff. si certum petatur eiusq. fitione vincens alius occultatur.
- 15 Gabella an, & quando ex oneribus accollatis in venditione, vel decreto debeatur, & n. 38.
- 17 Diffio videtur fitionem, & improprietatem denotat.
- 18 Onera minuunt rei valore 19. seq. 23. & seq. 30. sequen.
- 19 Pretium verum indicatur inspecto praesenti statu rei cum suis qualitatibus minuentibus eiusdem valore 20.
- 20 Res tantum valet quantum vendi potest.
- 21 Reditus appellantur, qui de pactis oneribus super sunt.
- 22 Landinium non computatur in pretium ad lationem inducendum, & ad rescindendum venditionem.
- 23 L. pro ultra dimidium in terminis l. 2. C. de rescind. vendition. est computanda deductis rei oneribus 24. & n. 12.
- 24 Pacti de retrovendendo, vel termini ad redimendum omnes deducendum est d. calculo pretij ad lationem inducendum, & contractum rescindendum remedio l. 2. C. de rescind. vendition.
- 25 Pactum de retrovendendo an minuat tertiam, vel quartam partem pretij rei vendite 26. 27.
- 26 Terminus ad redimendum an minuat tertiam partem rei adindicata, & n. 25. 27. 28. sequen.
- 27 Pactum de retrovendendo non perpetuum, sed ad breue tempus an tertiam, vel quartam partem minuat.
- 28 Terminus ad redimendum prorogatur per Principem in Regno, & elapsus ab eodem reuocatur prorogando non obstante preemptione.
- 29 Princeps ex gratia terminum elapsum prorogat, & Spiritum vite ei insufflat.
- 30 Insinuatio non requiritur in donatione si ultra quantitatē taxatam ad insinuandam donationem res donata valeat cum oneribus super re debitis, quia sine oneribus minus valeret.
- 31 Decretum est validum licet onus accollatum non sit verum, & non debeatur.
- 32 Debitor redimens rem ad indicatam infra terminum ad

ad redimendum tenetur tantum solvere creditori, vel oblato creditum, seu pretium pro quo exequutio & distractio processu non autem onera accollata, vel soluta 35.

33 Pingue valens creditori ex forma ritus debetur de pretio pro quo exequutio processu non autem de oneribus accollatis.

36 Fictio singularis ff. si certum petatur, ut procedat requiritur omnium partium presentia tempore actus super quo presentia lex ipsa fingit Lex non fingit super impossibili n. 36.

37 Singularis ff. si certum petatur, cumque fisco supponit alium super quo fingit resolutum, & extinguitur, & novum inde creatum ex fictione translationis.

39 Onera non accollata in secundo decreto an sint deducenda de valore rei distractæ franche, & libere adimnenda lesionem, & n. 41.

40 Emisso debetur si res francha & libera fuerit vendita.

ARGUMENTVM.

Adiudicatio ex secundo decreto an cum enormissima lesione procedere dicatur, si onera accollata a rei valore in pretij computatione deducantur, ad nullitatem decreti inducendam pacto ad discursum non obstante.

RESOLVTIO LXI.

Ex viam relationis f. facit Principi per suprema Regni Tribunalia adiudicationes omnes iudicales de bonis debitoris ad discursum venditis in quibus lesio ultra dimidium interuenit absolute hodie rescinduntur pacto de vendendo ad discursum non obstante cui latissime post Castrenf. conf. 156. lib. 2. respondet Illustr. Præregis Confultor de escudero in suis iustificacionibus in causa Baronisse Biffare cum Iacobo Cagio impressis post dec. 247. Mastrill. tom. 3. idem Mastrill. dec. 33. Gimb. dec. 105. Castil. dec. 14. quibus accedunt Morla. n. 2. emptor inuis. q. 23. de contrabend. emption. Parlador. rerum quotidian. lib. 2. c. f. s. 16. n. 13. Gama dec. 30. 66. 94. 95. & 168. Rodric. de annu. redit. lib. 1. q. 34. n. 62. Mugnos de Escobar de ratioc. p. 1. c. 3. n. 12.

2 Quod etiam f. Iudicis decreto, vel subhastationibus non obstantibus procedere concludunt. Morla. d. c. q. 23. Añsi de exequution. 5. 7. cap. 147. lib. 2. Burgo de Paz. conf. 3. num. 26. & conf. 29. n. 23. Cwell. commun. contra commun. quæst. 121. 172. 536. & 633. n. 6. Intrigol fugul. 320. lib. 1. Grazian. disceptation. 7. num. 10. sequens. Fach. controuers. inuis lib. 2. cap. 12. vers. amplius, & sequens. reiectis contrarij Franc. dec. 244. n. 2. Muscatel. in praxi. gloss. venduntur n. 53. 54. Burg. de Laudim p. 2. in specul. 45. num. 12.

3 Ad ostendendum, vel excludendum f. immodicam, quam ultra dimidium veri pretij vocamus

lesione alioquin indistractionibus huiusmodi interuenisse, vel non controuersum vehementer extitisse vidimus, an ne diu annorum an reditum, quorum comparatio veras iustitque rei valor dignosci solet spectandus sit, sed etiam onera a creditore in decreto super re accollata computentur, vel a rei valore deducantur. Ita ut si res valoris centum distrahenti creditori pro decem ad iudicetur cum onere soluendi quinquaginta non dicatur lesionem ultra dimidium adeile cum onis, & pretium importent sexaginta, & ideo inspectio valore rei quod est centum non dicatur enormissimam lesionem locum habere, nec remedium l. 2. c. de rescindend. vendition. An vero f. de valore rei deducendum primo loco potius sit onus accollatum, & lesio mensuranda a residuo pretij deductis oneribus veluti si res valoris 100. adiudicaretur creditori pro decem cum onere soluendi quinquaginta debita super re computatio fieri debeat, ut deductis quinquaginta accollatis res adiudicata, quæ est valoris centum re maneat valoris quinquaginta, & ideo facta adiudicatione rei valoris quinquaginta pro credito decem remaneat cogens lesio ultra dimidium in quindecim.

Et pro fundamento opinionis, quod onera accollata calculanda sunt c. pretio, pro quo processerit exequutio ad lesionem, in modum ultra dimidium excludendam, potissime deducimus f. quod quando onerati debitoris bona distrahantur pro credito oblato cum oneribus rei accollatis non tantum ius debitoris, quod habet super illis bonis deductis oneribus, & ere alieno. Sed tota res totumque prædium distrahitur atque venditur, ex quo in titulo oneroso non tantum venit cōcedentis ius, quod in re habet: Sed res tota absque alia deductione dicitur vendita leg. qui Tebernas, & leg. si cum venderes ff. de contrabend. emption. Sord. conf. 13. num. 29. sequens. & dec. 265. num. 28. Berro. conf. 156. n. 3. conf. 158. num. 29. volum. 1. Gomez. variar. resolution. lib. 1. cap. 12. sub num. 15. Castil. dec. 14. num. 44. & 46. Menoch. conf. 1105. & 1106. numer. 2. lib. 1. Quod fecus esset f. si in traslatione ex gratuito titulo essemus prout huiusmodi sunt legata donationes, & similes nam tunc semper de iure tantum concedentis dicitur facta dispositio, & de eo quod deductis oneribus, & ere alieno in re habet etiam quod de eis nulla fuisset facta mentio Bald. in rubr. C. de contrabend. emption. Angel. 1. mol. Alex. Roman. & Bertrand. per Castil. d. dec. 14. n. 45. Sord. d. conf. 13. n. 2. 3. 29. conf. 112. n. 13. 14. q. 1. sequens. & conf. 235. n. 15. & dec. 172. n. 7. Dec. conf. 354. n. 11. Conar. pract. quest. c. 2. Gomez. var. resol. lib. 1. c. 2. n. 15. & lib. 2. c. 3. n. 4. Gratian. dec. 56. Moroc. conf. 19. dñtic. de consuet. ultim. volum. lib. 9. tit. 1. num. 15. sequens. Menoch. conf. 1145. num. 4. lib. 2.

7 Secundo, ex quo f. onera accollata sunt pars pretij rei per creditorem distrahæ, quæ non solum pro pretio oblato, sed etiam pro oneribus accollatis, quæ sunt pars pretij vendita dicitur leg. fundi partem ff. de contrabend. emption. Castil. dec. 40. n. 9. & dec. 109. num. 69. 70. sequens. Mastrill. dec. 37. num. 7. & dec. 209. num. 2. & sequens. lib. 3. Gutier. de Gabellis quasi. 51. num. 2. 3. ubi quod augent

gent onera contrahens, & ideo extimari debent *Petrus. dec. 97. Gama dec. 256. Pelf. dec. 43. & 70. Sord. dec. 114. n. 24. & conf. 181. n. 20. & conf. 217. num. 6. Decian. conf. 106. num. 32. lib. 3. Grass. executiv. 28. n. 41.*

- 8 Quod admodo verum est ut creditor cui rei sit adiudicatio, ne dum ex causa pretij oblatus tantum possidere dicatur, sed onerum accollatorum, pro quibus etiam venditio, & distractio facta dicitur per ea, quae post omnes dixit *Mastrilli. dec. 37.* ita ut si onera accollata posteriora habeant causam, & pretium, seu creditum pro quo processerit exequutio, sit antierius adversus creditorem nullam medium agentem non potest excipere possessione ex causa anterioris, ut passim servatum est.

- Accedit praedictis, quod licet verum sit decretum secundum invalidum non redi, quando onera accollata non vera, seu indebita super distracta te detegeretur. Attamen debitoris cuius bona iudicialiter distracta sunt adversus oblatores, seu distrahentem creditorem pro valoris reparatione huiusmodi onerum accollatorum, & indubitatorum actione consilium ut dixit *Intrigl. Singul. 173. num. 63. lib. 2. Boniari. in causa Floridie. & Mutat. 112. nu. 81. & 82.* Et quando onera sunt vera debita non potest ille, qui sibi accollavit solutionem diffugere ut post *Vicent. de Franch. & alios dixit Castili. dec. 4. n. 9.* quod non esset si bona non dicerentur distracta, item pro oneribus accollatis, & non essent computanda in pretio.

- 11 Item etiam in diem videmus quod quando onera accollata fuerunt per illum cui debitoris bona fuerunt distracta soluta creditoribus adversus, quos nulla competeat debitori exceptio, ut puta quia fuerit ei lapsa quinquena, si in termino ad redimendum vult redimere debitor tenetur etiam, cum pretio depositare onera praedicta, ut late dixit *Mastrilli. dec. 88. per tot.* Quod non procederet si bona dicerentur distracta pro pretio oblato deductis oneribus, & onera non auferent rei pretium ad excludendum enormissimam lesionem, sed tantum salua esset actio contra debitorem, prout illo creditori cuius favore fuit facta accollatio competeat.

Nec praedictis obviare videtur. *Guttier. de iuramen. confirmator. p. 1. cap. 16. num. 14. & 15. cum alijs post eum infrascriptis num. 23.* dum iuxta terminos l. 2. *C. de rescind. vendit.* dicunt rem extimandam deductis prius oneribus super ea impositis; Nam praedicti loquuti fuisse videntur in casu, quo res esset simpliciter vendita, & non quando cum oneribus fuerit vendita, & diversitas ratio de vno casu ad alium esse videtur, quia quando venditur simpliciter videtur vendita franca, & abique aliquo onere, ut post *Sardus dec. 165. nu. 3. & seq. & conf. 2. voluit Castili. dec. 14. nu. 41. sequent.*

Ob id si onera essent in extimatio deducta emptor deceptus, & in damno remaneret. Quando vero est facta venditio cum oneribus illud onus est pars pretij, & venditor consequitur liberationem ab obligatione per eum contrahita, vna cum

alijs suis bonis ex accollatione facta per emptorem, quam accollationem loco pretij ipse consequitur *Gratian. disceptat. 258. num. 34. & 38.* Proinde nullatenus dicendum videtur quod onera, accollata primo loco sint a calculo pretij rei deducenda, cum sint pretium rei venditae ex dictis.

- 13 Videtur enim in casu isto quod interuenisse fictionem *lege singul. l. si certum petas.* per quam vnusquisque accusator, super qua lex vere fingit dum venditor loco pretij recipit obligationem, & accollationem factam per emptorem, licitatore, vel creditorem *Mastrilli. dec. 209. n. 5. lib. 3.*

Ex quibus cessaret quoque obiectum, quod in hoc fieri posset de quo infra nu. 34. Nemp. quod si onera essent ad calculum pretij rei distractae computanda ad exclusionem lesionis sequeretur inconueniens, quod cuiuslibet pro minimo pretio liceret sibi adiudicare bona magni valoris, accollando sibi onera super eis debita: Quia aut onera sunt debita, & tunc ex accollatione debitor principalis est indemnus servatus, tam de persona, quam super alijs bonis ex accollatione emptoris, & creditoris, ut diximus, & semper pro suo interesse agere potest contra adiudicatarium ex accollatione facta, ut creditoribus accollatis soluat; Aut non sunt debita onera, & potest creditorem cogere ut sibi soluat onera accollata, quae non debentur, ut supra dictum est.

- 15 Nec obstant, qui voluerunt quod ex oneribus accollatis non solvatur gabella, si debeantur tam per se libili alienata, & quod ideo onera ante omnia deducenda sint a calculo valoris rei pro lesione detegenda, quasi si dicatur onera praedicta non esse pretium rei venditae cum gabella solvatur tantum de pretio, quod penes venditorem peruenit. Quia ultra quod contrarium opinionem tenent sunt *Gironde de gabell. in prolog. num. 34. Laforce de decim. venditione. c. 15. num. 10. 15. 19. cum seq. Guttier. de Gabell. quali. 5. l. sub n. 4. vers. & ideo, & hodie servari, ac decisi pluries in Regno. Nostres in allegat. pro Nicolao Fimia contra Ioh. Mariam Scaniglia ex Bald. conf. 164. in fine lib. 5. C. faglion. in suo repertor. verbo Gabella, & decisi in dicta causa de Scaniglia novissime *Mastrillos testatur dec. 209. lib. 3. in fine* secundum distinctionem per eum relata. Nec recte, vel necessario inferri videtur non solui gabellam de onere, ergo ante omnia onus a pretij calculo est deducendum, & de eo quod super est facienda extimatio valoris rei distractae; Quia iam in casu isto firmavimus, quod distractio facta etiam pro onere, quod est pars pretij & pro eo onere seu eius causa res dicitur possideri, & ex accollatione rei venditor, seu debitor fuit consequutus liberationem super alijs bonis, & debet indemnus servari a creditore, vel licitatore, cui cum dicto onere fuerit facta rei distractio.*

- 16 Praedicta tamen videantur dubium redere huius questionis punctum pro opinione, ut in enormissima lesione consideranda, onera accollata pretij rei distractae augeant, contrariam opinionem veriori magisque de iure probaram esse arbitror, quod immo onera praedicta rei distractae valorem minuant, ita ut in lesione detegenda ante omnia onera tollantur in calculo valoris rei, & de residuo

- rendition. *Cefal. conf.* 261. num. 9. *Pedamontan. dec.* 41. num. 14. *Surd. conf.* 217. num. 8. & *conf.* 451. n. 3. *Gama dec.* 138. n. 2. *Velfe. dec.* 70. num. 10. *Casualcan. dec.* 16. num. 8. p. 2. *Fontanella de poff. doal. clauf.* 4. glof. 18. p. 1. num. 77. volum. 1. *Anton. Faber. C. de refcindend. vendition. lib.* 4. titul. 30. definition. 17. *Thefaur. decif.* 120. nu. 2. *Bim. conf.* 21. num. 11. *Mandell conf.* 79. 1. nu. 1. 22. lib. 4. *Menoch. lib.* 3. *prafump.* 122. nu. 9. *Manica de tacitis. & ambig. connection. lib.* 4. titul. 20. num. 41. *Roland. conf.* 58. num. 12. lib. 4. *Bero conf.* 169. num. 17. lib. 1. *Ludou. decif.* 492. num. 10. *Molin. de contract. difputat.* 393. num. 7. & *fequent. Laderch. conf.* 129. num. 5. *Conarru. variar. refolut. lib.* 3. cap. 10. num. 1. *Roderic. de Ann. redit. lib.* 2. q. 3. num. 6. 7. 8. *Mafcard. de probat. concluf.* 417. num. 10. *Rota Romana decif.* 746. num. 6. apud *Farin. in imprefcindendo loco. Scaccia de Commere. & cambij* 5. l. 1. q. 7. p. 2. ampliat. 8. num. 37. *Gratian. difcept.* 786. num. 17. *Gabr. cōf.* 74. num. 2. lib. 1. *Guirb. decif.* 105. n. 6. qui loquitur in termino ad redimendum dato a Ritu debitori cuius bona fuerunt adiudicata, & per partem aduerfam nulla fit facta probatio valoris bonorum adiudicatorum cum termino ad redimendum ex *Anton. fol. ad decret. Sabaud. tit. de pign. & subafiation. glof.* 3. n. 26. 28.
- 25 Quamuis in Termino ad redimendum difficultas fit an minuat tertiam, vel quartam partem pretii veluti in pacto de retrovendendo firmant *Soccius conf.* 15. n. 56. vol. 1. *Alex. Raudens. conf.* 17. num. 75. & 139. par. 1. lib. 1. *Barz. decifion.* 123. num. 6. *Surd. conf.* 226. n. 2. *Caveau. dec.* 16. nu. 8. p. 2. & *decif.* 1. num. 25. 26. p. 2. *Peruff. dec.* 97. *Berretta conf.* 114. *Anton. Faber. C. de refcindend. vendition. l. 4. tit. 30. difin.* 27. *Hippolit. Rimin. qui plures refert conf.* 218. num. 117. cum fequen. *Lehius Zechus in tract. de vfur. c. 1. in fine Bouffig.* in *tract. ad iuxta negotiationes tit. de vendition. ad tempus cap.* 13. num. 5. *Turret. conf.* 28. num. 19. & *conf.* 80. num. 6. vol. 2. ubi de multorum opinione textatur, & quod alij id arbitrio Iudicis remitti dicunt *Molin. de contract. difput.* 393. num. 7. & *fequent. Fontanella de poff. doal. clauf.* 4. glof. 18. p. 1. num. 78. volum. 1. *Ioseph Ludouic. concl.* 51. vers. fed dubium facit. *Cagnol. in l. 2. n. 58. C. de poff. inter emptor. & venditorem Cypoll. de Simulation. contract. p. 5. fump.* 2. *Burf. conf.* 17. n. 15. *Conarru. variar. refolut. lib.* 3. cap. 10. n. 1. *Roderic. de Ann. redit. lib.* 1. q. 6. n. 21. & 1. lib. 2. q. 3. num. 6. 7. 8. & 24. & qu. 11. nu. 33. *Gregor. Lopez l. 28. tit. 8. p. 5. glof. magna, verbo a cinto ad finem Decian. conf.* 2. nu. 170. lib. 1. & *cōf.* 27. num. 18. lib. 5. *Velfe. dec.* 70. nu. 5. *Mafcard. de probat. concluf.* 417. nu. 11. 12. *Menoch. de arbitrar. cofu* 217. n. 4. 5. *libr. 2. centur. 3. Rota Romana diuerfer. dec.* 746. n. 5. p. 4. *Tirac. de retrat. comment. in pref. tion. n. 20. Nauarr. Azor. Sol. & alij per Scacc. de commere. & cambij* 5. l. 1. q. 7. par. 2. ampliat. 8. nu. 38. *Gami decif.* 138. num. 2. & *dec.* 178. num. 9. *Petr. Cened. collect.* 226. num. 4. *Bimi. conf.* 35. num. 6. *Cabal. de vfur. q.* 35. n. 267. *Roger. conf.* 53. nu. 8. *Aluaf. conf.* 106. n. 12. *Cafanate conf.* 10. num. 45. *Sola in confit. Sabaud. tit. de paffis inter emptorē gl. vii. p. 1. n. 4. Serafin. dec.* 1063. nu. 5. ubi quod in Rota vifque ad iuxtam partem pretii extimari pactum
- de retrovendendo dicit idem *Farinas. decif.* 563. n. 5. p. 2. 4. *Gratian. difcept.* 600. n. 8. qui curiam tertiam pluries decimam in Rota Romana refertur *Honded. conf.* 33. num. 32. lib. 2. *Bertaz. confil.* 2. num. 33. & 34. lib. 1. *Cal. de modo articulandi* 5. n. num. 209. *Bardellon. conf.* 34. n. 52. lib. 1. *Gabr. conf.* 74. n. 21. lib. 1. *Romitus conf.* 56. num. 12. Et videtur, quod 26 sic ex identitate rationis, quae ita in termino ad redimendum procedere videtur, prout in pacto de retrovendendo, in quo tantum Doctores considerant conditionem illam, cum qua emptor nō efficitur Dominus irrevocabilis, sed revocabilis tempore venditionis quod tempus solum effit infpiciedū, quando rex extimatur, & nihil operatur si ex post tempus ad redimendum fit elapsum per ea quae dixit *Dec. conf.* 307. num. 3. & post *Alfon. Tirac. de retrat. consent. in prafat. n. 24.* Sed contra, quod non fit extimandus terminus ad redimendum, ut minuat tertiam partem pretii, ut in pacto de retrovendendo, sed satis minus quia dictus terminus ad redimendum per ritum effit restrictus ad quatuor menses tantum sed Doctores, qui in pacto de retrovendendo loquendo dicunt tertiam minuire supponunt pactū de retrovendendo simpliciter, & perpetuum, vel saltem non restrictum ad tam breue tempus mensium quatuor,
- 27 et est dictus terminus ad redimendum nam quo breuius est eo certe minoris est, & conſequenter tato minus pretii diminuit *Ant. Fab. C. de refcind. vñ l. 4. r. 30. defin.* 27. si licet dicat hoc non probari. *Peruff. dec.* 97. ubi ait ita uniformiter extimandū pactū de retrovendendo etiā si ad triennium restrictum sit, sed cum Fabri opinione concordat *Roderic. de Ann. redit. lib.* 1. *quæst.* 6. num. 3. in fine bene *Aluar. P. l. dec.* 70. n. 5. vers. *led. & vltimus. Cabalin. de vfur. q.* 35. num. 267. *Bertaz. conf.* 229. n. 20. tom. 1. in *crimen. Testai allegat.* 3. n. 188.
- 28 Nec aduersarius consideratio, & quod fieri posset id in Regno locum non habere dū videmus, quod licet terminus ad redimendum sit mensium quatuor quotidie prorogatur quasi in perpetuum ad Illust. Proregibus. Et quando est preceptus restauratur per prouisiones, quae per principem solent fieri, quod prorogetur non obitante perentione, quod prouisiones sunt ordinarie ut post omnes dixit *Guirb. dec.* 58. n. 1.
- 29 Nam hoc et prorogare, & insufflare spiritum vite est ex Gratia Principis *Affiff. in c. 1. num.* 45. *que sint regalia Gramat. dec.* 103. num. 117. *Roland. conf.* 4. num. 12. lib. 3. *Carauitaru* 248. num. 5. 6. *Surd. conf.* 199. n. 13. 14. *Virrig. dec.* 15. num. 38. *Casfil. dec.* 11. num. 17. *Mafful. ad Capic. dec.* 165. *Burf. conf.* 2. num. 8. *Marant. p. 5. nu.* 33. *imit.* 12. *Maffill. dec.* 70. num. 8. & plenius de magistrat. lib. 3. cap. 4. a num. 368. ad num. 279. *Natta conf.* 636. num. 76. *Caveau. decif.* 14. num. 30. p. 1. *decif.* 2. num. 29. p. 4. *Sola ad decret. Sabaud. tit. de iudic. glof.* 3. num. 7. 8. *Muscatell. in prax. ciuil. par. 7. glofa sententiam nu.* 46 & *fequent. Cagnol. ad decret. Montisferat.* 13. 5. 6. *quæst.* 4. in fine. *Carpan. ad statut. Mediolan.* 21. n. 118. *Lancellot. Gall. conf.* 109. num. 22. *Costa Iulijdiar. remedi.* 94. nu. 1. & de retrotraction. cap. 9. casu 17. *l. along. reclamatio.* 106. *Cabal. confit.* *Egidian. lib.* 6. cap. 11. *glof.* *A. num.* 7. *Menoch. conf.* 380. num. 38.

38. *Copie. dec. 165. num. 5. Borell. de regis praestand. c. 62. num. 87. 88. Papon. conf. 12. 4. num. 12. Afini. in praxi. g. 2. cap. 16. num. 8. cum sequen. Pute. de Sindicat. s. refat. num. 5. Boer. dec. 2. 47. Hipol. Riminald. conf. 496. n. 41. Pant. de nullitates defect. iurisdic. n. 127. Frac. dec. 250. Marta de iurisdic. p. 4. ca. 1. 1. 41. num. 1. & 11. Aldouin. conf. 54. n. 1. Mosel. in Consuet. Neapol. tit. de renuntiat. q. 1. n. 53. Card. Tyse. conclus. 215. lit. 1. & concl. 672. lit. P. & concl. 83. num. 4. lit. F. Proinde cum in principis sit voluntate confidentabile non est veluti quid in certum, super quo non potest fieri fundamentum si quidem non cogitur Princeps gratiam indulgere.*

Et ad nostrum redendo institutum ecce ex praedictis fundarum, quod ex oneribus non pretiū augetur, sed valor rei minuitur.

Quod etiam secundo loco comprobatur ex Alexandr. ad Bal. in l. Sancimus. C. de donat. dum in 30 simili dicit, † quod licet praedium valeat ultra quantitatem taxatā ad insinuādam donationem, sitam praedium oneribus obnoxium sit ex quo onera minus praediū faciunt valere, non erit necessaria insinuatio, cum re vcta ex deductione oneris, quae omnino faciendi est dicatur donatum praedium, tanti valoris, quod insinuatione non indiget.

Tertio magis comprobatur ex eo quod hodie passim a nostris Tribunalibus receptū est quod si pretium, & creditum, pro quo sit distractio non sit verum, decretum sit ipso iure nullum tanquam pro non debito, quomais in obulo deficiat. Er 31 tamen † si onus accollatur verum non sit decretum validum sublitur, ex quo onera non sunt vere pretium in decreto, nec pro eis pignus vere distractitur ita Boniorn. in causa Floridie post dec. 7. Castil. in praesens Mastril. dec. 37. num. 4. Muta riu 112. num. 82. Intrig. Singul. 173. nu. 67. lib. 2. Giurb. dec. 53. n. 11. Castil. dec. 109. n. 50. 79. seq. & decil. 127. n. 8. lib. 2.

32 Quarto ad idem videmus, † quod in relictione quam facit debitor infra terminum ad redimendū tenetur offerre solum verum pretium, pro quo exequutio, & distractio processit non autē onera accollata quae vere pretium non dicuntur, ideo non sunt in relictione per debitorem soluenda ex Milan. dec. 12. n. 124. p. 2. Mastril. dec. 37. nu. 5. & dec. 88. Muta dec. 12. n. 14. 15. seq. Castil. dec. 127. numer. 9. Nostrates in causa D. Francisci Riquisus cum D. Ioannello Campo & recentius vidimus in causa D. Petri de Vigneti milles, cum D. Elena de Vingtimitis, vt tufius allicis diximus in alio loco.

Quinto haec probatur opinio ex eo quod videmus in 33 pignus valenti, quod creditor † distracti pignus iuxta formā ritus non debetur de pretio, & oneribus, accollatis in decreto fed tantūmodo de ipso pretio, pro quo processit exequutio, & res fuit distracta secundum nostrates quorū sentētia fundatur in expresse cap. ritus 12. in illis verbis. *Quarta pars eius, pro qua processit exequutio, vt si sit exequutio in quadraginta pignueales tri decem.*

34 Alia quoque ratione † sententia praedicta fundatur si enim aliter decretur nimirū, quod onera sint pars pretij, ac pretium augeat in computanda Ante de Amat. P. 11.

laxione sequeretur maximum inconueniens, quod pro minimo credito adjudicaretur magis praedia ingentis valoris, quae ad iudicationis inde sublitteretur ex onera cessualium accollatorum, quae onera sepius ad dimidium, & vitra ascendere videmus. Item sequeretur, quod pro centum, quis posset sibi ad iudicare baronia cuiusque varis etiam liberam cum onere soluendi baroni tot reditus quolibet anno, quantum importaret medietas veri pretij, & non ab te verior, & communior est haec sententia, quam ego sequor, & secundum eam pluries de eisum vidimus in supremis Tribunalibus maxime in Consistorio, vt in causa illorum de Gliberto, & valdes, & in causa illius de Campagna Baronis Camastre cum Petro Pullicino in qua valde esitatum vidimus, & decifum refert Castil. pro ista opinione deis. 127. in causa, illius de Cardenas, cum Sebastiano Zara, quamuis aliis quandoque magis contraria placuerit opinio.

Declinantur quoque fundamenta pro contraria opinione adducta ad primum de d. l. fundi partem id ne dum ea lege non probatur verum totum oppositum ex ea clare desumitur, prout latissime superius comprobatum est, vel dicendum est onera eatenus dici partem pretij, quatenus illud minuunt, & sic sunt pars pretij detractio à vero pretio, prout in exemplo quando res valebat centum sine oneribus, verum vendita cum oneribus quinquaginta, ista onera dicuntur pars pretij quādo quidem verū pretij minuunt, & reducant ad quinquaginta, quod clare, sentit Mastril. d. dec. 37. n. 7. in illis verbis ibi, *quia pro illo onere census minus soluit pro pretio rei, & adducit Follerium superius pro ista opinione adductum, cum quo concordant omnes supra allegati n. 18.*

35 Illud etiā, quod pro contraria opinione dicitur, facile, retorquetur; nam veritas est quod debitor infra tēpora volēs redimere non tenetur solvere onera accollata, ex quo supra probauimus onera non esse vere pretij, & quamuis aliud sit quādo aduersus creditum debitori nulla cōpetebat defensio, vt quia & elapsa fuerat quindena respectu ipsius, id nihilominus iō est, quia onera sint pretij, sed quia onus dicitur verū seu vere debiti, stante quindena, & in relictione tenetur debitor illud solvere creditoribus, cui facta distractio, qui vere soluerat, ideo & cōuerso quādo respectu onerū accollatorū nō sit data, nec elapsa quindena, opus est per necesse cōcludere, quod d. casu onera nō sint vere pretij, nec debito tenetur illa solvere in relictione, nec fortius sūt habēda in cōsideratione in detegēda, vel excludēda laxione nisi eis teletis a calculo valoris rei, & sic de eo, quod super erit. Vltimū vero, quod fundabatur in fictione l. sing. si ff. si cer. per. nō bene adatur ad terminos nostros, si quidē id procederet in oneribus, accollatis, quae ipsi creditoribus distracti debentur, & in illis forte dici posset militare fictione l. singul. sed respectu onerum debitorum alijs creditoribus absentibus 36 non adaptatur haec fictio. Nam † requiritur ad inducendam dictam fictionem patts creditricis, & debitoris praesentia tempore, quo induciit fictio, quod si defecerit, non poterit lex fingere; D quia

quia in ijs, quæ per naturam sunt impossibilia, non cadit fictio. Ratio est: quia cum lex singularia fingat, & vnicus actus occultatur quod est solutio breui manu ficta, quæ non potest cadere inter absentes lex non fingit super impossibile, sicut per naturam est impossibile quod minor natu gingat maiorem, ob quod in eo casu non potest fingi adoptio §. *minorem in filiis. de adoptione.* & hæc est pulchra ratio *Paul. de Castro in dist. 4. singularia ubi prius Bald. eolum. 2. versic. sed approb. in dist. alio seq. vers. incipien. unde ergo, & sequitur Alexau. n. 30. Soecin. num. 5. & 10. Cognol. num. 198. qui concurrunt ad fundandam dictam fictionem necesse esse debitoris, & creditoris præsentiam ex ratione prædicta.*

Item ex alio in hac re non est adactabitur fictio 37 *l. singularia.* Nam præsupponitur iuxta terminum illius legis prædictum contractum resolutum esse ac nouum inde creatum fuisse ex illa transuisione, quam lex prædicta fingit ut dicit *Dec. in dist. 4. num. 6. Alexand. num. 7. Cognol. num. 29. Bolognes. num. 28. Surd. consil. 62. num. 38. Milan. decis. 2. num. 46. & sequent. lib. 2.* & tamen onera accollata vere respectu principalis cum suis creditoribus non sunt extincta, & resoluta ex accollatione, cum adhuc remaneat debitor suis creditoribus obligatus, licet tantum remaneant onera accollata per creditorem distrahentem.

Et quæ dicuntur de gabella quod ex oneribus debeatur, & ita in pretio rei venditæ veniant cõ- 38 putanda in contrarium tunc est magis communis opinio, quod respectu oneris cõsus accollati alteri debiti, vel eidem emptori non debeatur Gabella, sed tantum respectu pretij soluti Felician. de censibus lib. 2. cap. fin. num. 11. & in additione, ad dictum capitul. num. 5. volum. 2. Didac. Peres in rubr. tit. 2. l. 8. ordinat. fol. 25. colum. 2. Parlador. rerum. quotidiarum. cap. 4. §. final. num. 53. Azuend. in l. 1. tit. 17. limit. §. num. 117. 118. noue recompilation. Gratian. disceptation. 258. num. 41. & decis. 216. nu. 8. Laforce de decima vendition. cap. 10. num. 19. per Molin. de contract. disput. 384. num. 5. versic. dubium est. Muta ritu 112. num. 5. ex Bald. consil. 16. quaeritur de gabella volum. 4. Lara de annuier. & Capel. lib. 1. cap. 20. num. 74. Bertach. de Gabellis in 3. membr. 8. partis. num. 45. Gomes vari. resolution. t. 1. cap. 12. de legatis num. 25. Anellus de Amatis cõs. 22. n. 22. P. Arignus in quibusdam suis allegationib. pro ista opinione pluries decisa retextat præcipue in Consistorio Præfidente Illustre de Gabacorta non satis laudaro, & doctissimo Regente, præcipue sub patrocinij Oñauui Corsetto *Maistril. decisum. 209. numer. 1. & 6. qui cum Laforce, & Molina reuelis a Feliciano & Azuendo locis prædictis.* Id cum distinctione oneris census perpetui, vel redimibilibus debiti eidem emptori: vel extra-neo, procedere ait, ut ipse latius ibi per totum firmant secundum distinctionem prædictam in Regno decisa in illa causa de Fimia, & Scanghla, & ita intelligendum dicit Peres Laforce. Parlador. Felician. & Azuend. loquutos fuisse.

Præterea eandem prosequendo materiam ali- 39 quando quaesitum est: an i distracti debitori, vel

tertio oblatoi ad lationem elcludenda liceat de oneribus non accollatis excipere, quæ super re deberi repetitætur, re tamen franca, & libera eisdem iudicialiter distracta prætextu, quod ex eo onere quandoque iacturam, & damnum sentire creditor ipse, vel oblatoi posset, quod mihi durum, 40 latius visum est: ex eo potissimum quod i tali creditori, vel oblatoi, cui res franca, & libera sit distracta in casu, quo ex dicto onere molestaretur, euictionis remedio prouisum est aduersus alia debitoris bona *Surd. consil. 15. per tot. Franc. dec. 200. n. 13. 14. 15. Giur. dec. 113.* quod ita hac in re statuendum existimo. Nisi si onus non posset ad creditore, vel oblatoe aliunde pro euictione repeti, ex carentia bonorum debitoris, vel si alia non sint pro onere obligata bona nisi distracta, atque adiudicata de quo videndum quod determinet *Castil. dec. 14. sub n. 17. & seq. ad fin.*

S V M M A R I V M.

- 1 Constitutum adiectum contractui conditionali: conditionale efficitur eiusque sequitur naturam.
- 2 Constitutum purum adiectum in contractu conditionali statim operatur, nec sequitur naturam conditionalis contractus, & num. 3. 6. Possessio est quid facti n. 2.
- 4 Constitutum ad hoc, ut dicatur conditionale debet conditio adesse in ipso constituto non in contractu.
- 5 Dominium, & possessio transferitur ex contractu conditionali, si deuenium sit ad traditionem, etiam per actum factum.
- 7 Possessio potest statim de consensu partis transferri ex actu conditionali.
- 8 Constitutum adiectum in donatione inter viuos collata, & exequenda post mortem statim operatur 12.
- 9 Constitutum operatur in ultimo vita spiritus donantis, si tunc verificatur conditio 11. ut in donatione causa mortis.
- 10 Constitutum non operatur post mortem constitutentis.
- Constitutum statim operatur in actu puro, licet ad tempus futurum differatur eius exequutio.

ARGVMENTVM.

Constitutum purum per verba præsentis temporis: an ex nunc translationem Dominij operetur, in actu conditionali; & quid in donatione inter viuos collata, & exequenda per mortem.

RESOLVTIO LXII.

Præfens articulus negatiue resolendus videretur, constitutum nempe non operari ex nunc dominij traslationem, veluci adiectum i contractu conditionalis effectum à tempore, & euentu conditionis.

ditionis expectatorem, & pro inde naturam contractus conditionalis, cui adijcitur id sequentem, *Tiraquellus de constitutione. p. 2. ampliat. 15. & 17. & part. 3. limit. 7. nu. 16. Oldrad. conf. 139. Dec. conf. 247. & in leg. contractus num. 23. ff. de regul. iur. Alexan. conf. 153. num. 3. lib. 6. Gabr. conf. 51. num. 7. 8. lib. 1. Coradin. conf. 28. Rin. conf. 136. num. 2. lib. 2. Decian. conf. 1. num. 60. lib. 3. & conf. 3. num. 68. lib. 4. Alciat. conf. 256. num. 16. Nata. conf. 188. num. 1. Crot. conf. 12. num. 21. Surd. decis. 157. num. 5. conf. 365. num. 7. conf. 369. num. 34. conf. 372. num. 7. Magon. dec. 31. n. 34. 35. in lucensibus Gargiat. Patrocin. 3. num. 6. Cardinal. Insc. conclus. 789. num. 9. & 10. lit. C. vol. 2. Gratian. decis. 191. n. 3. Honded. conf. 23. num. 24. & conf. 84. nu. 30. lib. 1. Ofsce. decis. 14. num. 1. Mandel. conf. 367. num. 4. Menoch. conf. 663. n. 13. 14. lib. 7. Bolognet. conf. 6. num. 5. Fontanell. de passis dotal. clausul. 4. glof. 3. num. 19. Anton. Faber. in C. leg. 7. tit. 7. definit. 27. in princ.*

2. Contrarium verius est in constituto puro ꝑ per verba presentis temporis, quamvis adiecto super conditionali, & suspensivo contractui absolute suum effectum operari, non expectatio conditionis euentu: Nam cum possessio eiusque traditio, quamvis per actum fictum, sit quid facti *Idem. 19. ff. ex quibus. alius maior l. 1. §. si vir uxori. ff. de acquir. possess. l. 1. §. scilicet. ff. si quis testam. lib. eff. iust. Anton. Faber. C. de Sacrosanct. Eccl. lib. 1. tit. 2. definit. 3. 1. num. 2. in allegat. sufficit, quod per constitutum tradatur, quia cõteratibus potest esse conditioalis, & traditio pura, cum quid facti sit *Carroc. decis. 3. num. 1. 2. in fine Abbas. in c. olim. n. 8. de rebus. spoliat. Innocent. in cap. cum nostris de Concession. prebendar.**

3. Secundo venior est opinio, ꝑ quod constitutum purum adiectum in contractu conditionali illico effectum operetur ad translationem dominij, & possessionis, ut ex Bald. *Tiraq. Dec. Capic. Vrsil. & Camalcan. de tutor. num. 260. testatur. magis communem Carroc. decis. 3. num. 7. & 10. Surd. conf. 221. num. 55. Milan. dec. 4. num. 92. 93. 94. 95. lib. 2. Ofsce. decis. 34. vbi respondet ad notumque accessorem sequitur naturam principalis late Rota *Persus. in dec. impressa post secundum volumen consiliorum Turret. num. 121. 13. vbi pro expresse citat textum in leg. sed nisi ff. de iure dotum. & nu. 16. resolu. quod opinio Oldrad. conf. 139. Dec. conf. 247. & aliorum aut est contra claram legum dispositionem, aut contra communem, vel demum adeo ambigua, quod super ea non potest fieri fundamentum, & n. 36. cumular autoritates maxime Bolognet. qui textatur magis communem, & ex Molau. conf. 99. dicit quod ita passim praticatur & num. 26. & seq. late respondet ad Ripam conf. 8. de donat. Fab. Turret. conf. 48. vol. 2. Burg. de laudim. p. 2. in specul. 16. nu. 23 in fine in addit. aliqua dici Sforza conf. 22. Vñ opinio 623. facit Glof. in l. Papinianus ff. de donation. inter vir. & ux. Bolognet. conf. 6. num. 64. & conf. 7. num. 101. Gomes l. Tauri 45. num. 93. Guier. qu. 65. lib. 4. & late vidimus alius diffusum in causa Baronie Martinorum.**

Comprobator, tertio quia ad translationem suam pendenda, ꝑ oportet conditionem apponi in clausula. *Ant. de Amat. P. II.*

sulam ipsa constitutus fecus si in contractum *Bart. in l. sub condit. ff. de solut. vbi distinguit, quod aut conditio titulo dominij apponitur, & tunc non impeditur translatio, aut vero apponitur translationi, & tunc impeditur per textum in l. qui absent. §. 1. ff. de acquir. possess. & Bart. ad hoc libere expendit Rota *Persusina d. loco num. 13. addo Hypp. Riminald. conf. 529. num. 55. Surd. conf. 221. num. 55. facit Iafon. conf. 260. Rota per Honded. conf. 86. n. 46. lib. 2. quod quando conditio non refertur ad translationem, sed ad alia tunc non impeditur traditionis, & possessionis translatio, ex condicioe alias adiecta.**

5. Quarto tam, & si pro constanti detur, ꝑ quod ex actu conditionali absolute non transferatur possessio, nec dominium; tamen secus erit si fuerit deuentum ad traditionem, etiam si tunc per constitutum, si constitutum adijciatur contractui conditionali pure, & per verba presentis temporis late *Carroc. dec. 3. nu. 7. 8. 10. Angel. & Castren. in l. 2. C. de periculo & commod. rei vendite, & alij plures per Carroc. d. loco. Dec. in l. traditionibus num. 6. C. de passis edito Prepsis, & Pancirol. late Rota *Persus. decis. dec. num. 15. super qua consilium Turret. conf. 49. lib. 1. & iterum num. 29. 30. per l. dotis fructus cui leg. ff. de iure dotum addit. ad dec. lucen. 2. 1. Vincen. de Anna. singular. 573. per Petr. & Ma. iust. ad Capic. dec. 14. vbi plures citat idem Capic. dec. 10. Tiraquell. de constitut. p. 1. num. 77. & facit de retract. Lign. greg. §. 1. gl. 2. nu. 28. Pet. de Gregor. in q. impress. post dec. 3. Milan. lib. 1. nu. 22. 23. Surd. conf. 221. nu. 55.**

6. Quinto, quia constitutum purum ꝑ per verba presentis temporis formatum, etiam quod conditionali contractui adijciatur nõ ideo conditionale efficiatur cõstitutum, sed illico trasfertur possessio, & solum traditionis effectum operatur *Gomes l. tauri 45. num. 93. versic. advertendum colum. 2. f. 131. Rota Persus. d. loco num. 17. & ex Iafon. conf. 147. num. 42. lib. 2. Nata. conf. 453. nu. 9. Surd. conf. 221. num. 55. lib. 2. Cephal. con. 147. num. 4. Accedat, quod quando fit constitutum purum, & per verba presentis temporis, etiam in conditionali contractu satis consistere dicitur, de voluntate partium, quod voluerint in continenti possessionem transferre.*

7. Permissum ꝑ est enim partibus etiam ex actu conditionalis statim transierit possessionem *Rota Persusina. num. 17. ex Riminald. Senior. conf. 461. numer. 22. Malual. conf. 99. numer. 12. 15. & 25. Barz. decis. 66. numer. 41. Surd. conf. 221. numer. 55. Bolognetus. in lege 1. §. si vir. uxori. num. 76. ff. de acquir. possess. vbi de magis communem textatur Turret. conf. 49. lib. 1. Honded. in sequent. Rotam *Persusina. conf. 86. numer. 48. lib. 2.**

Vsq̃ue adeo dicta quamvis aliquam patiautur contradictionem tamen procedunt in fortioribus terminis, quam presentis articuli resolutio propo- sita est nempe de constituto puro adiecto contractui conditionalis, & ad maiorem confirmationem.

8. At in contractu puro videlicet ꝑ in donatione inter viuos collata ad tempus mortis, & de puro constituto eidem adiecto, absolute dicendum est huiusmodi constitutum in ea donatione adiec- tum.

Quum in continenti operare traditionem, & dominij translationem in donatarium; quia sumus in actu, quamvis eius executio post mortem delata sit in puncto tradidit *Tiraquel. de constit. ampliat. 16. late Roland. consil. 61. n. 45. 46. lib. 2. Menoch. lib. 3. præsump. 35. num. 36. 37. Bolognet. conf. 7. n. 101. ex Oldrad. conf. 114. Alex. conf. 83. v. i. facti narratione n. 6. in fin. & n. 13. l. 2. Card. Tufeli. concl. 789. n. 1. litt. C. vol. 2.*

- Nec aduerfatur, quod per constitutum transferatur possessio donatario in ultimo vite spiritus donantis ex *Oldrad. conf. 139. Alex. Dec. Alber. Tasson. Negusen. & Tiraquell. dicit Sforz. Odd. conf. 22. 10. n. 10.* Cum constitutum generale sit in suum translationis effectum, operare non posse post mortem donantis, veluti collatum in eum calum, & tempus unde incipere non poterat, *Tiraquel. de Constitut. limitat. 2. Paris. conf. 98. num. 21. lib. 2. Bero. conf. 58. num. 14. lib. 3. Mandel. conf. 103. late Sord. conf. 166. num. 25. conf. 171. num. 11. 22. conf. 221. num. 13. conf. 225. num. 14. Crauet. consil. 890. num. 8. Menoch. conf. 465. num. 1. Thefaur. dec. 38. Fontanella de passis datilibus clausul. 4. Glos. 3. num. 20. vol. 1. Cardin. Tuse. concl. 789. num. 3. litt. C. vol. 2.* Nam id mera donatione causa mortis procedit, in qua conditio per mortem constituitur, eiusdemque donantis adimpletur: ac pro inde constitutum in ultimo vite spiritus, quo, & donatio effectum obtinet operabitur, in quibus terminis loquitur *Sforza d. loc. Sed non ita in donatione simplicis, & pura inter viros ab initio perfecta quamvis executionem expectet tempore mortis donantis, tunc enim constitutum in ea donatione adiectum suum operatur effectum incontinenti tanquam super actu puro impositum, non autem in ultimo vite spiritus donantis in puncto idem Tiraquel. de constitut. limitat. 2. num. 18. Paris. conf. 11. num. 90. & sequent. lib. 1. Natta. consil. 453. num. 1. lib. 2. qui affert Tassonem, quod magis inspicendum tempus actus, quam eiusdem executionis, & effectus, quibus discussis ita censuit Magna Curia inter Paulum, de Melia, & Veronicam Stampa de anno 1610.*

S V M M A R I U M.

1. *Modus procedendi visione scripturarum, vel dato termino extraordinario est modus procedendi parte non dissentiente.*
2. *Terminus an dandus sit, vel procedendum visione scripturarum, quando partes habent intentionem fundatam ex publicis instrumentis n. 4. 7.*
3. *In nullitate sententia, vel decreti proceditur dato termino extraordinario.*
4. *Instrumentum habens dicitur habere casum legis.*
5. *Termini non dantur in mero iuris articulo, sed libris apertis terminatur.*
6. *Instrumentum publicum de iure non habet executionem paratam.*
7. *Sententia executio lapsa anno actione in factum petitur.*
8. *Actor si se dirigit per viam effectus pretextu quod habeat intentionem fundatam ex instrumentis, sirens dissentire in modo procedendi remanet effectus loco possit, & proceditur iuxta naturam cause idem in feudaliibus n. 17.*
9. *Articulus iuris non dicitur quando litigantes in facto discordant.*
10. *Quaestio iuris, vel facti quaeritur.*
11. *Quaestio iuris dubij facti quaestioni aequiparatur.*
12. *Constitutio uno casu recepta maxime contra ius ad alium non extenditur.*
13. *Factum clarum non deditur dubium ex sola negatione partis.*
14. *In feudaliibus an possit procedi ex abrupto visione scripturarum, vel per viam effectus in mero iuris articulo.*

Est loco possit, & proceditur iuxta naturam cause idem in feudaliibus n. 17.

11. *Articulus iuris non dicitur quando litigantes in facto discordant.*
12. *Quaestio iuris, vel facti quaeritur.*
13. *Quaestio iuris dubij facti quaestioni aequiparatur.*
14. *Constitutio uno casu recepta maxime contra ius ad alium non extenditur.*
15. *Factum clarum non deditur dubium ex sola negatione partis.*
16. *In feudaliibus an possit procedi ex abrupto visione scripturarum, vel per viam effectus in mero iuris articulo.*

ARGUMENTUM.

An iuxta naturam cause, & terminos dando procedendum sit, etiam in feudaliibus in mero iuris articulo, vel ex abrupto aut dato termino extraordinario ad intellectum Ritus c. 139.

RESOLUTIO LXIII.

Modus procedendi in visione scripturarum, vel dato termino extraordinario non est de quinque modis comprehensis in c. Ritus 99. vel 139. merito Nostres dicitur esse modum procedendi parte non dissentiente cum, dicto Ritu 99. num. 2. & in prealud. num. 40. 42. *Petr. de Greg. de indic. cansar. fend. q. 21. Corset. lib. 2. q. 1. num. 1. & seq. Mastrill. dec. 196. n. 18. & seq. lib. 2. Castil. dec. 48. num. 5.* ex quo modus ex abrupto absque solemnitatibus, & terminis per Ritus requisitis iuxta naturam cause consistit.

1. Inoleuit praxis prateriti temporibus procedendi in visione scripturarum, & dato termino extraordinario in casu quo actor eius intentionem fundat ex publicis instrumentis adeo quod ex eius parte telum receptione, vel termino probatorio non indigeat praxis hæc defendi pretenditur exemplo alterius praxis, vel casus in Regno recepti, quando scilicet petitur nullitas sententia, vel secundi decreti, quam petens doceret ex facie actonum iudicialium, quo casu, vel visione scripturarum per viam effectus, vel saltem dato termino extraordinario, si consensus dissentit proceditur ex Rota decisione quam refert *Ferret. consil. 45.* preteritum, quod tunc agatur tantum de iuris articulo, quia factum habetur pro constanti de quo casu *Milan. dec. 3. num. 156. & decif. 5. n. 9. lib. 1. Intrig. singul. 173. lib. 2. num. 80. 81. Mastrill. dec. 125. n. 2. l. 2. Giurb. dec. 49. sub num. 4. ex Bellamera dec. 317. Roman. Singul. 5. t. 9.* quod hodie est solum per Pragmaticam Comiti Castri in novis declarationibus, 8. qua tantum in causa nullitatis permittitur per dationem termini extraordinarii procedi: ita ut videatur in reliquis iuxta naturam cause procedendum esse, ut infra dicitur.
2. Secundo defendi: præceditur pretextu, quod sumus

† in articulo iuris, quando actor intendit habere publica documenta ex quo faciunt probationem probatam, & † instrumentum habens dicatur habere casum legis *Bald. conf. 215. colum. 2. lib. 2. Roland. conf. 57. n. 3. conf. 79. num. 87. lib. 3. conf. 46. n. 15. lib. 4. ubi ex Bart. refertur, quod instrumentum dici potest noli me tangere, & quod est probatio probata, & non probanda non indigens disceptatione, siue discussione fori *Bald. in leg. 2. ff. de stat. hominum. l. in l. ad monendi col. 83. Tirag. per Roland. dist. locis, & conf. 40. n. 8. conf. 58. num. 6. lib. 2. conf. 49. n. 4. conf. 60. n. 55. conf. 63. n. 3. lib. 4. imo instrumentum habet vim distinctionis, & sententia ex vulgata, & quadoque articulus est iuris iudicialis ordo non seruatur, nec termini dantur, sed visione scripturarum visis libris de questione iuris, veluti super notorio causa definienda est ex *Bald. in l. Aretusa ff. de statu hominum, & in l. generaliter C. de Episc. & Cler. Doct. post gl. in c. sepe de appellat. Ferret. vulgato conf. 45. Corset. quass. 1. n. 1. 2. lib. 2. Castil. decij. 48. n. 4. 6. 8. & seq. Milan. dec. 3. n. 156. & decij. 5. num. 9. lib. 1. Emilian. conf. 44. Vincent. de Franch. dec. 22. 1. num. 12. & dec. 262. in fine Rous. in Pragmat. post pradicta num. 9. & seq. Anna. Singul. 470. incipiendo. sententia Amendula ad Franc. dist. dec. 2. 1. num. 1. Pont. conf. 59. num. 1. lib. 1. Blanc. de compromiss. q. 4. Menoc. de arbit. lib. 1. q. 54. n. 6. Burg. de land. p. 3. in spec. 24. n. 17. & de modo procedendi ex abrupto centur. 1. q. 5. n. 56. & seq. Marebesan. de Saluon. inter. p. 2. cap. 1. n. 12. Muta Ritu 99. n. 29. Mastri. dec. 125. n. 2. Petr. de Gregor. de indic. conf. feud. q. 2. 1. Dec. conf. 17. n. 6. l. 5. Philip. Pasch. de viribus patrie potest. p. 2. c. 5. n. 7. fol. 246. Inuigil. Singul. 173. n. 8. l. 1. 2. & de feud. cent. 2. art. 97. n. 23. 24. & seq.***

7 Contraria tamen † praxis, quam hodie oculati Iudices seruant verior est etiam secundum iuris principia, & erronea detegitur illa prima opinio abique fundamento introducta, & secundum istam opinionem in pluribus causis magni momenti vidimus decisum in M. R. C. & Consistorio pro Horatio, & Vincetio Vani contra D. Victorii Valguarnera nuru Baronis Guderanide 15. Aprilis 1606. & in Consistorio pro Monasterio SS. Conceptionis huius virbis, contra vniuersitatem Comitatus Mohac anno 1611. & D. Blasco Isfar, & Coriglias Mohac Siculianz contra D. Blaschum Corbino anno 1613. & satis ante in pluribus causis fuit decissum in Consistorio tempore, quo presidebat in d. Tribunali Ill. Praef. D. Modestus de Gabacurta Marchio Mottz, ex inde Reges meritisissimus, & non satis laudatus, reuocando interloquutorias latus per M. C. tamquam contra iuris dispositionem, & veram, & antiquam Regni praxim, quam post hec scripta sequutam vidi per *Mastri. dec. 217. lib. 3. qui n. 16. eisdem medijs textatur decissum inter Baronem Pictine cum Alfonso Saladino anno 1630. & ad instantiam Marchionissae Fabariae contra D. Marinum Cenamz anno 1633. in Sacro Consilio Neapolitano id resolutum testatur Franc. dec. 22. n. 12. 13. quod daretur terminus in causa non obstante instrumentum idq. etiam actum est inter Comitissimum Clusaz, & D. Ioannem Barresi, & in causa vxoris quondam Illust. Praefidis de Ambe-
*Ant. de Amat. P. 11.**

scua, & in causa feudi Plachz inter D. Antonium Starella, & Illust. Regem de Quintana Duegna, iisque fundamentis haec tueretur opinio.

8 Primo, quia licet actor habeat profua intentione † publicum instrumentum: tamen ordinari agere cogitur oblato libello lite contestata, & datis terminis iuxta iuris ordinem, nec via executiuam habet *l. minor viginti quinque annis cui si de commissum ff. de minoribus Tbes. dec. 26. in princ. Assin. de execut. §. 1. c. 1. Barz. de gnarent. par. 1. in princ. q. 8. vers. aliquando autz Bec. conf. 17. n. 2. Menoc. de arbit. cas. 17. n. 1. Ofase. dec. 129. n. 2. Seraph. de iuram. prin. 77. n. 1. Craf. de exceptis prelud. n. 1. Cumia. rit. 16. num. 22. sed melius rit. 7. num. 27. 28. ubi hoc aperte offendit *Mastri. dec. 217. n. 10. l. 3. Nepita in consuet. Catina tit. 26. consuet. vnica num. 11.**

9 Simile videmus in sententia, in qua quando ex ea proceditur actione in factum, veluti si post lapsum anni eius executioni per Ritu constituit, licet ex ea fundetur intentio actoris, non tamen proceditur ex abrupto, sed offendendus est libellus, & procedendum est seruato iuris ordine *Cumia rit. 19. n. 104. 137. & Ritu 91. n. 21. Caraita rit. 262. Troisi rit. 128. n. 4. Rota Lucen. dmer. dec. 24. l. 1. c. 1. in consil. dilaciones vers. circa tertiu Affili. ibid. n. 13. Marat. de ord. Indic. p. 7. adu. 3. n. 8. Assin. in praxi §. 3. 1. c. 2. n. 4. & c. 10. n. 2. Alex. conf. 50. d. 2. Carpan. super stat. Mediol. c. 158. n. 10. & seq. ergo non sufficit actori habere intentionem fundaram ex instrumentum, vt ordo iudiciarius permittatur, si conueniens dissentiat in modo procedendi per viam effectus, vel visione scripturarum, nullis datis terminis petendo seruari iuris ordinem iuxta naturam causae.*

Comprobat, quia *Ritus 132. volens subuenire creditoribus oblapsum decennii exclusus est a via executiuam, per eundem Ritu concessa executioni instrumenti fauore creditoris, & pariter volens fauore victori, qui lapso anno vult contra victum agere pro executione sententiae actione in factum ne attempta iuris communis dispositione cogatur agere via ordinaria statuit quendam modum procedendi minus viam ordinariam, quem per via cedulae condemnatores vocat licet ageretur de instrumentum inter nominatos, & contrahentes, & vt Neapolitani dicunt de facie ad faciem, vel de sententia, aduersus quam in actione in factum sole exceptiones modificatur, & non peremptoriae opponi possunt, & fertur noua sententia cogendo non condemnando, vt est materia *Ritus 132. ubi Nostrates scribunt.**

10 Tercio auctoritate Nostrarum defenditur istius illius opinionis; in *Petr. de Greg. de Indic. caus. feud. q. 2. n. 5. 6. ponit casum in terminis de actore, qui incipit per via effectus praetextu, quod ex parte sua nihil habet per testes probare, sed haberet intentionem fundatam ex publicis documentis, & scripturis, & dicit, quod si conueniens dissentiat in isto modo procedendi, remanet effectus loco postea, id est posuit qualis petitionis, & seruatur termini iudiciali iuxta naturam causae, idem tradit *Cumia in prefat. Ritus n. 42. ubi dicit, quod ita in M. R. C. seruatur nec dissentit. Conf. q. 12. p. 2. col.**

1. & 2. *¶* Pet. de Greg. de iud. caus. feud. q. 20. Intrig. de feud. cent. 2. ar. 97. n. 25. 26. 27. *¶* Masfr. dec. 2. 17. n. 16. l. 1. alias huiusmodi praxis dimissionis effectus loco posita nullo casu verificaretur, & fuisset erronea, & ita passim in M. C. servatū videmus in multis causis, & in Tribunalis S. Officii anno 1623. inter D. Fraciscū Schifaldo cū D. Vincētiō Vassallo.
- 11 Nec potest dici articulus *¶* iuris quando vius ex litigantibus discordat in facto, & sic quādo probationes sunt recipiende ex parte conventi ad auctoris ius aliudendum, ut in puncto allegatur *Emilian. conf. 40. n. 1. 4.* vbi dicit, quod hoc patet lippis, & tonforibus: quia si ex parte conventi sunt recipiende probationes dicitur questio facti, & nō iuris vel litem mixta, quę equiparatur questioni facti, & Doctores loquentes de questione iuris supponunt quod factum ab utraque parte ponitur pro constanti, vel quod nulla sit alteratio in facto, & ita intelligendi sunt Doctores de hoc loquentes quando questio iuris, vel facti dicatur, videlicet *Glosiū c. sepe in verbo iuris questio, & verbo facti q. de appell. Bald. Franc. Prepos. Dec. & alij in d. c. sepe. Cast. cōf. 2. & 109. n. 3. lib. 2. vbi late Bald. in l. generaliter n. 4. C. de Episcop. & Cler. & in l. cū proponas C. de rebus creditis, & l. ancilla. C. de furt. & l. Arretus ff. de statu hominum, & in l. cum quē temere ff. de iudic. vbi Angel. Socin. in rubr. ff. de reb. dubijs l. si quis in conscribendo nu. 21. C. de pactis Curt. Im. in repetit. d. l. cōf. fin. Blanc. de Compromissis q. 4. *¶* Men. l. 1. pral. 11. Franc. dec. 22. n. 12. Anna Sing. 470. *¶* Ferret. cōf. 45. in secūdo dubio. *Emil. conf. 40.* qui optime loquitur. *Corf. q. 1. n. 3. p. 2. Milan. decif. 3. num. 156. lib. 1. Intrig. Singul. 173. nu. 82. lib. 2. Dec. consil. 17. num. 6. lib. 5. Dec. in leg. quamdiu num. 1. C. qui admitti Roland. consil. 22. n. 37. 38. 39. vol. 3. Plot. de lite in litem intrando §. 4. n. 49. *¶* Sord. consil. 4. num. 28. 29. 30. *¶* Socin. consil. 51. vol. 1. *¶* Cognol. in l. quatenus num. 11 ff. de regul. iuris.**
- Haec tamen quę in questione facti dicta sunt, dicendum videtur procedere etiam *¶* in questione iuris dubij veluti si opinionum inextricabilis perplexitas adesset, vel quando legi plures intellectus possent accomodari, quia tunc non diceretur, ius certum, & apertum esse, & ea questio iuris dubij questionī facti equiparari *Ang. Arret. in §. bone fidei num. 2. in lit. de arb. Socin. conf. 56. col. 2. vers. nec enim in iure lib. 3. Capic. dec. 10. num. 19. 20. Gabr. de legitimat. concl. 7. Roland. consil. 32. num. 38. lib. 3. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 5. n. 4. & 7. *¶* Zuecard. consil. 30. *¶* Masfril. dec. 2. 17. nu. 19. l. 3. *¶* Burs. consil. 129. n. 57. lib. 2.*
- Erroneum est ergo dicere, quod est questio iuris pretextu, quod actor veniat cū in iustimento, si Conventus discrepat in facto aduersus instrumentum, vel in eo contenta, vel aliter ab extra, instrumentum proponit aliqua probare pro eius defensione.
- Nec releuat praxis isto modo procedēdi super
- 14 nullitate decreti: nā consuetudinē vno casu receptā maxime contra ius ad aliū nō posse extendi firmat *l. in l. fin. C. quas sit longa consuet. Frac. dec. 17. Carp. ad stat. Mediol. c. 289. n. 14.* secundo plurimum differre quod agatur de nullitate actorum iudicium, qui tamquam requiritentium scripturam pro eorū substantia, seu validitate iuxta capitulū quoniam contra de proo. si in eis legitur vitium proceditur quasi super notorio, & ita Rota in decif. relata per *Ferret. cōf. 45. loquitur Milan. dec. 3. n. 156. & dec. 5. n. 9. l. 1.* vbi ait in Regno esse receptam opinionē *Bald. in l. post quam litis C. de pactis Emil. consil. 44. Intrig. Sing. 73. nu. 81. lib. 2. Franc. in c. dilecto nu. 48. da appellat.* ex hoc ergo nō est facienda regnla ad oēs casus etiam extra iudiciales, & statueretur regula contra ius commune fateor tamen quod in quocumque casu, vel negotio, quo factum ab utraque parte ponitur pro constanti, & sunt in eo concordēs, vel debeant esse cōcordes, cū factū
- 15 *¶* clarū nō redatur dubiū ex sola negatione partis *Corn. consil. 290. volum. 3. lib. 1. Blanc. de cōprom. q. 5. n. 3. vers. & tenēdo. Sord. consil. 4. n. 28. & seq. & solum discipulatur de interpretatione puta cōtractus, vel privilegij, & interpretatio pendet solū in iure, quod tāquā punctus, & questio iuris sola librorum visione posse decideri omissis terminis probatorij, vel ordine iudiciario, & sic sola scripturarum visione procedi posset; nec levis reputata est presens disceptatio, quoniam plurimum interest conueniens si modus procedendi alteretur, itū respectu angustationis defensionis ex denegatione terminorū, quod iuxta natura causę posset cōpetere in primo, & secūdo iudicio, itū etiam quia mutatur natura, causę, & stante Ritu 139. amittit appellationem, per quam corrigitur iniquitas, vel imperitia primi iudicis iuxta text. in l. 1. ff. de appellationibus, quate in premissis casibus circūscripta causa nullitatis in qua dato termino extra ordinario, procedendum est ex forma nonnulla *Pragmatica d. §. 8. parte differente*, quia non cōcordes in facto iuxta naturam causę, & datis terminis procedendum est, sicut quocummodo suam intentionem actor ex publicis instrumentis fundaram habere intēdat, ex quibus patet quatenus subsistantur dicta per *Castill. decif. 48.**
- 16 Et quamvis *¶* in feudalibus *Federicus Campiziani*, in quodam sua allegatione teneat, quod actor semper debeat procedere iuxta naturam causę, & non ex abrupto: hodiē nō dubitatur etiam in feudalibus, in quibus licet ordinari, & duplicatis terminis procedendum est secundum Ritu 171. *Petrus de Gregor. de iudic. casuarum feud. quest. 5. Masfril. decif. 117.* si tamen est merus articulus iuris, & partes essent cōcordes in facto, quod non detur terminus iuxta consilium *Ferreti*, sed proceditur ex abrupto per viam effectus, vel visionē scripturarum tamquam supernotorio *Petrus de Gregor. de iudic. casuarum feud. quest. 2. Cum. Ritu 76. num. 42. Intrig. de feud. centur. 2. articul. 97. Masfril. decif. 196. n. 1. & seq.* in causa feudi Bessime inrer Tulium Triona, & Donnā Siluam Crizimanno, & in pluribus causis, feudalibus, tā antiquis, quam recēter seruatum est, & factum in causa Castri ad mare Martinorū, & aliis, & in causa Castri ad mare fuit decifus articulus in Magna Regia Cutia coram Auo meo Antonino Bonfari, causam patrocinando Ferius Andreas Gtimaldi, & inde in Supremo Consilio, & in causa Don Hieronymi Barresi contra Comitē Clusę.

17 Si vero partes in facto concordēs † non sint, & fuerit causa incepta per viam effectus, parte dissentiente in modo procedendi tamen scriptura loco postea, & proceditur iuxta naturam causae datis terminis in feudalibus requisitis, ex Ritibus dispositione, ut in alodialibus dictum est Petr. de Gregor. dist. 4. q. 2. n. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Dotans potest convenire de dote sibi, vel suis restituenda à principio, secus ex intervallo.
- 2 Pactum de dote redenda sibi, vel suis potest per dotantem apponi, etiam ex intervallo, quando à principio ita inter partes fuisse conventum.
- 3 Vel ante sequutum matrimonium licet post dotis constitutionem n. 3.
- 4 Filia dotata potest de dote disponere infra legitimam quantitatem, non obstante pacto de dote redenda. Intellege procedere si filia decesserit post mortem patris dotantis, secus eo vivente, quia pactum subsistit n. 5.
- 5 Limita, ut n. 7.
- 6 Dos quando succedat loco legitime.
- 7 Filia dotata vel suam quantitatem legitimam à patre potest in excessu gravari pacto redendi dotes sibi, vel suis.
- 8 Filia à Patre dotata si expressè consenserit pacto, ut non possit de dote disponere, nisi ad certam summam sibi praedictat, ut ultra dictam summam etiam de quantitate legitima disponere non possit.
- 9 Vxor potest de dote disponere non obstante pacto de dote restituenda, quando de proprijs bonis dotatur à fratre, Patre, vel extraneo.
- 10 Frater non potest apponere pactum de dote sibi redenda in praedictum sororis, quando dotas de paraggio, vel ex necessitate statuti, & n. 8.
- 11 Declara num. 11.
- 12 Frater, vel extraneus dotans, an praesumatur de proprijs bonis dotare, vel mulieris.
- 13 Pactum à fratre, vel dotante appositum de dote restituenda sibi, vel suis, quando mulier de proprijs bonis dotatur, subsistit: quando in Vita non fuerit conquesta, vel ab incestu decesserit.
- 14 Pactum de dote restituenda dotanti, vel suis in casu dissolutionis matrimonij oblique dotantis stipulatione, an sufficiat, ut mulier non possit ad libitum de dote disponere?
- 15 Quid in Patre, Avo, vel Extraneo? V. n. 13. & n. 15.
- 16 Extraneus dicitur in materia dotis danda, qui non est pater, vel Avus.

A R G V M E N T V M.

Pactum de dote restituenda dotanti, vel suis absque dotantis stipulatione, an sufficiat: ita ut mulier non possit de dote ad libitum disponere.

R E S O L V T I O. LXIV.

A Pertis iuribus Sanctum est dotantem extraneum convenire posse † de sibi, vel suis, seu

cui ius, & casus dederit redenda dote, dissolutionis matrimonij, & dotis restitutionis casu contingente, vel aliter, etiam circa modum quomodolibet leges apponere, & huiusmodi pacta attendenda esse decernimus, si ab initio nempe tempore promissionis intercessisse constet, si à promissione dos habuit initium, vel traditionis tempore, si à traditione ceptum sit: sed non ex post, & ex intervallo, nisi ad id contrahentium consensus de nouo concurreret. lex morte in fine C. de pact. convent. l. final. §. Primo C. de iure dotium l. unica §. accedit C. de rei vxor actio. vbi Glos. Bartol. & alij Glos. Bart. Bald. & Salicet. in dicta lex morte lason in l. 2. in principio n. 8. ff. solut. matrim. Negusant. de pignori. in 4. membr. secunde par. num. 27. Surd. conf. 255. nu. 10. 23. vol. 2. confil. 113. nu. 1. 23. sequen. vol. 1. Ponte confil. 61. n. 21. 26. sequen. vol. 1. Angel. confil. 209. n. 1. Gabr. confil. 58. n. 4. lib. 1. & confil. 79. n. 1. 2. Bald. Nouell. de dote par. 7. primil. 11. limit. 10. Cracet. confil. 106. nu. 13. circa medium, & confil. 112. n. 12. Gratian. disceptat. 308. n. 14. 15. & disceptat. 565. n. 29. vol. 3. & disceptat. 759. Castill. Sotomaior. controuer. iur. lib. 3. cap. 10. n. 54. 55. Molseus in Consuetud. Neapol. p. 6. q. 2. ex n. 19. Fontanella de pactis dotal. clausul. 5. gloss. 1. c. p. 1. n. 2. 1. 5. 6. vol. 2. Manica de tacit. & ambig. Conuention. lib. 12. titul. 32. n. 20. volum. 1. l. f. card. de probation. concluf. 571. n. 1. sequen. Socin. confil. 58. n. 9. vol. 1. Card. Tusch. concluf. 787. litt. D. vol. 2. & concl. 721. & concluf. 782. n. 19. eadem litt. D. Decian. conf. 3. nu. 56. 67. 84. vol. 5. Berro. confil. 47. n. 1. vol. 2. Gaspar. Anton. Thesaur. quaff. Forens. lib. 1. q. 63. nu. 1. 13. Polidor. Ripa obferuatio. 2. n. 3. 6. 7. Mastrill. dec. 74. Natta conf. 455. n. 10. Suarez confil. 1. nu. 278. 287. 281. 288. 289. Georg. alleg. 26. n. 1. Hoded. confil. 4. n. 53. sequen. vol. 1. Paschal de viribus patri. potestate p. 2. c. 6. nu. 15. 16. Idemque in patre (licet cum distinctione Plutium casuum) onus doti imponere possit. text. in l. 1. §. accedit Co. de rei vxor. actio. l. 2. §. quod si in patris, & ibi Ripa. l. quoties l. si post dotem l. si facer. ff. solut. matrim. Bald. conf. 89. lib. 1. Peregrin. conf. 79. n. 21. Moroci. confil. 19. n. 4. Lancellot. Galvia confil. 50. n. 75. Giur. ad Consuetud. Messan. cap. 3. gloss. 7. p. 1. a nu. 66. vbi respondet ad Corneum confil. 162. vol. 2. Cephal. confil. 743. Cracet. confil. 84. alioque passim declarat. & deum distinguunt post praedictos. Ramonius (vix quidem doctissimus, & occultissimus) in confil. 1. n. 69. versic. & de huius. Fontanel. de pact. dotal. clausul. 5. gloss. 1. c. p. 1. n. 34. vol. 2.

- Attamen huiusmodi pacta, & conventiones † dotis restitutioni, etiam post illius constitutionem, & ex intervallo apponi posse non prohibetur; cum ab initio nuptialibus in tabulis, quibus dos promissa, vel constituta sit de apponendis inde conditionibus consentum extiterit, siquidem, quod ex intervallo factum est, ex conventionne praetambula, à principio factum censetur Petr. de Ancharan. confil. 7. in quaestione agitata in princip. nu. 3. & sequen. versic. non obstat, quod declarat Cardin. Tusch. concl. 721. n. 3. litt. D. volum. 2. Gabr. conf. 58. n. 13. 14. vol. 1. Idem seruari possit per dotantem ante sequutum matrimonium, pactum huiusmodi de dote sibi restituenda apponere posse com-

compertum est; efflo quod post dotis constitutionem id actum sit l. quoniam in fin. ff. solut. matrimou. Bald. in l. legem, quam n. 2. versic. alia lex dicit C. de pactis. Doctores in l. post dotem ubi Bologner. n. 4. ff. solut. matrimou. Burdigar. in tract. de dote n. 6. Odo-fred. de dote restituend. num. 5. Bartol. in dicta l. Quo- ties in summario; fuisse resolutum in Rota in vna Ro- mana dotis de Ballis 26. May 1612. testatur Farinac. dec. 381. n. 3. p. 2. r. 3.

Onus tamen ex predicto pacto restitutionis, Primo si filia dotata, quæ intuitu dotis ex renun- ciatione, vel statuti dispositione, à paterna suc- cessione excluderetur, imponi non potest; quia tunc, cum dos succedat loco legitimæ filia est ef- fecta domina dotium, itaut potest de illa textare pro libito, non obstante stipulatione, vel pacto de dote redenda Patri, vel suis hæredibus, vel cui ius, & casus dederit. Nam dictam promissionem, & stipulationem, remittere, & relaxare tenentur hæredes filiz dotate, quatenus dos cum legitima cõcurreret ne filia penitus omni sua legitima pri- uaretur fuit originalis sententia. Iacobi de Arena in l. uxore §. Pater naturalis ff. de legat. 3. quam re- fert, & commendat Bald. in l. final. colum. 1. vers. sed pone, quod statutum C. de dotis promissi. Ioann. Bat- tist. de Sancti Severin. in l. omnes populus in 6. questio- nem principal. versic. an statuta recipiant interpretationem ff. de iust. & iure Bald. Nouell. de dote p. 6. pri- uil. 17. colum. 2. versic. & prædicta conferunt ad sta- tutum Rubens in l. Pater filium 24. num. 162. versic. quarta sit conclusio ff. de officio testam. Laurus de Palazolis in repetit. Scæterum institut de legit. agna- tor. successio. fol. 9. in tract. de statu, quod stanti- bus masculis filia femina non succedat versic. quæro modo stante statu, quod agnati, qui vltra Roman. & Bald. allegat. text. in l. si pater pro filia ff. de collat. dot. Lucas de Penna magis communiter receptus in l. vnicæ colum. penult. versic. hæc faciunt ad questio- nem C. de impon. Lucr. de scripti libr. 10. Paul. de Ca- stro consil. 370. num. 2. lib. 1. & in l. Titio centum 70. §. Titio Genero num. 8 ff. de condit. & demonst. rat. Deci. consil. 106. n. 3. lib. 1. Alexan. consil. 209. n. 20. lib. 6. Socin. consil. 75. n. 11. lib. 3. Vni. vulgata de- eis. 9. qui testatur decimum in Sacra audientia Ba- rensi Angel. Aret. conf. 81. n. 27. Gabr. conf. 11. n. 5. volum. 1. & conf. 116. n. 30. eodem lib. 1. Bursat. conf. 32. n. 65. lib. 1. Menoch. conf. 238. num. 54. 55. 56. vol. 3. Cuccus de legitima §. nec vsu fructu defrau- dari n. 5. fol. 108. Ancheran. q. 51. n. 3. lib. 2. Roder. Suarez in repetition. l. quoniam in prioribus ampliat. §. 6. & 12. C. de in officio testam. Ferdin. Valquez de successio. lib. 1. §. 10. n. 259. Sura. de aliment. tit. 3. q. 2. n. 41. & titul. 9. q. 2. n. 9. Georg. allegat. 26. n. 1. 2. Fontanell. de pactis dotal. claus. 5. glof. 10. p. 1. nu. 28. sequ. 37-38 sequen. & fuit per totum vol. 2. Brun. in tract. quod stant mascul. femina non succedant art. 11. n. 48. 49. & 50. Bosfi. de honor. publication. n. 2. in huc Cavalcant. de tutor. & curator. n. 251 Gaspar. Anton. Thesaur. quest. forens. lib. 2. q. 63. Ponte cõ- sil. 65. n. 17. vol. 1. Cephal. consil. 245. n. 31. Merliu. de legitima. lib. 3. tit. 1. q. 9. n. 30. & sequ. Spi- no de testament. glof. 4. n. 31. Milanens. dec. 8. a. num. 398. & dec. 10. n. 2. 53. lib. 1. Petrus de Gregor. de dote de Paragio q. 35. n. 2. ubi Masfrill. in additio.

Alciat. consil. 479. n. 2. Franch. decif. 196. Vrsul. dec. 160. n. 4. Sura. consil. 291. n. 23. Cardin. Seraphin. dec. 815. Gratian. discept. 556. n. 6. volum. 3. Fran- cisc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 3. q. 31. n. 9. Thil- lipp. Paschal. in tract. de viribus patri. potestas. p. 2. c. 4. n. 190. fol. 198. Quod declarat ut procederet, si tamen post mortem patris dotantis fieri con- tingat dotis restitutio per morte filiz dotatz quo tempore filiz incipit deberi legitima, secus si pa- tre dotante adhuc viuentem, decedat filia nam substatuer stipulatio de ei cedenda dote, & filia de ea disponere prohibetur, etiam infra quanti- tatem legitimæ. Nam licet conclusio sit in ve- ra, quod dos, quæ succedit loco legitimæ, non possit patrem pergrauari pacto ad concurrentem legitimæ quantitatem; ea tamen sano modo in- tellecta procedit, vt non statim, quod dos à patre data est, locum legitimæ obtineat: nam resultat absurdum, cum patre viuentem, nulla debeatur legiti- ma, sed ium demum dos succedit loco legiti- mæ, cum primum competit ius petendi legitimā, quod est patre decedente tunc enim siue ad effec- tum imputationis, siue ad effectum retemptionis, vel oneris reiectionis, siue petitionis, supple- menti, dos sortitur naturam legitimæ, itaut de ea idem, quod de legitimā, sit iudicandum. Vnde quoties per pactum dotale apponitur aliquod onus restitutionis, quæ fieri debeat patri, illud nū- quam scijcitur, cum effectum suum forciatur vi- uente patre, idell ante, quam inceperit dos ha- bere naturam legitimæ: sed si patre mortuo, fiat locus restitutioni dotis, quæ fuerit stipulata per patrem sibi, vel hæredibus redijcunt quia dos for- citia iam est naturam legitimæ, non possunt hære- des eam petere, sed tenentur, vel remittere con- ditionem filiz, vel eiusfructu, & dispositioni ac- quiescere infra legitimæ quantitatem, vel ipsam legitimam soluere, Deci. consil. 106. n. 1. omnino Bu- tri. consil. 9. n. 3. & per totum Capie. decif. 176. n. 11. Cephal. consil. 26. n. 59. lib. 2. qui alios allegat, & in specie reprehendit Socin. consil. 9. lib. 1. & in istis terminis nempe post mortem patris loquitur. Vi- ni. dicta dec. 9. late Cardin. Seraphin. decif. 815. qui testatur ita decimum in Rota Romana in vna Navenfi dotis, 12. Maii 1588. Cardinal. Tusch. conclus. 782. num. 1. lit. D. volum. 2. Gabr. consil. 116. n. 30. vol. 1. Roderic. Suarez in l. quoniam in prioribus ampliat. 15. C. de in officio testam. Mencha. de successio. Creation. §. 10. n. 165. Franc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 32. n. 9. fol. 250. Peregrin. consil. 9. n. 21. lib. 1. Morot. consil. 19. n. 4. 6. 7. 8. Farinac. decif. 708. n. 3. par. 1. tom. 2. Gratian. disceptat. 700. lib. 4. Fonta- nell. de pact. dotal. claus. 5. glof. 10. par. 1. n. 3. se- quent. vol. 2. & in terminis dotis de paragio sentien- tur cum in caput, si aliqui verbo maritata n. 96. & sequ. Franch. dec. 618. lib. 4. Caut. in dicto cap. si aliquem fol. 3. 14. vers. sed quantum sit ista dos n. 6. & sequen. Neapodem. in Consuetud. si moriatur in versic. eas, in glossa in verbo paragium ubi Anton. de Alexand. Ponte conf. 65. per totum lib. 1. & consil. 74. n. 6. Loffred. conf. 26. per Masfrill. in additio. ad Petrum de Gregor. de dote de Paragio q. 2. lit. A. 6 quæ pulchram dicit distinctionem: vel nisi filia vltra legitimam fuerit dotata. nam poterit onere res- tu-

restitutionis, vel alio à parte libere grauaretiam quod contingat filiam decedere post patris obitum; unde prohibetur pro ea parte legitima quantitate excedente quoque dispendere *Bart. in leg. Lucius §. maritus ff. ad Trebellum. quem omnes sequuntur* *Oldrad. consil. 132. titius habens nu. 5. vers. nunc autem de tertio. Phanue. de dote Gloss. l. o. n. 59. Cagnol. in l. final. C. de passis nu. 102. Bald. consil. 59. super secundo lib. 2. consil. 281. quidam Seren. Cola. u. 2. versic. nec obstat, & consil. 282. Pater habens lib. 3. Roder. Suarez in l. quoniam in prioribus ampl. 12. u. 1. 2. C. de iure officio. testamen. & consil. 1. num. 279. 2. 92. Gabr. consil. 92. u. 15. lib. 2. & consil. 16. u. 9. & 29. vol. 1. & consil. 119. nu. 49. vol. 2. Cephal. consil. 2. num. 2. consil. 56. n. 18. vol. 1. Sord. consil. 255. n. 20. consil. 391. nu. 23. lib. 2. Valquez de successione. creation §. 10. u. 39. P. vii. dec. 9. & Latus decif. 238. ubi testatur decem in sacra Audientia Apulia Canalean. decif. 29. n. 29. p. 3. Moros. consil. 19. nu. 8. Craff. de legitima q. 41. u. 4. Gaspar. Auton. Thefaur. lib. 1. quæst. forens. q. 63. n. 5. Rendina in promptuario iuris tit. 3. de dote u. 2. Polidor. Ripa obseruat. 2. 2. n. 5. Masfrill. ad Petr. de Gregor. de dote de paragio q. 35. Cardinal. Tuseb. concl. 782. litt. D. n. 17. volum. 2. Natta consil. 455. u. 10. Gratian. dec. 4. nu. 66. Milanens. dec. 10. nu. 21. lib. 1. Cardinal. Seraphin. decif. 815. u. 2. Spino de testamen. Gloss. 19. n. 74. Per Gregor. consil. 79. nu. 8. lib. 2. 1. lib. 12. Farinac. dec. 381. nu. 4. par. 2. 10. 3. & dec. 511. Marefcot. variar. resolution. lib. 1. c. 28. nu. 1. 2. Fontanell. de passis dotal. claus. 5. gloss. 10. p. 1. u. 28. 29. & sequent. vol. 2. Mangil. de imputat. & detract. q. 16. n. 12.*

7 Quæ procedere dicendum est, nisi p. oneri dotis restituendæ per patrem impositi ei sciendæ, vel cui ius dederit, ita vt filia non possit nisi de certa dote summa dispendere, vel aliter grauata filia per quietationem, vel renunciationem expressæ tali conventioni, vel oneri consensit vel onus agnoverit: quia tunc sublinetur huiusmodi onus, etiam quo ad summam legitimæ, & in tota dote in eius preiudicium, & suorum hæredum, vt non possit ultra summam conuentam, & in pactum deductam dispendere, vt post Ciumm Iacobum de Arenæ Bald. & Salicet. in l. Ania C. de iure dotium, & Boeri. consil. 50. dixit Milanens. dec. 10. n. 26. 27 sequent. lib. 1. & dec. 8. nu. 395 sequ. eodem libro. Castrens. consil. 370. nu. 2. lib. 1. Menoch. consil. 1285. u. 9. & Latus in addition. ad præsumption. 96. lib. 4. Barbosa in l. 1. p. 4. n. 136. ff. solut. matrim. Seraphin. decif. 815. in fine Aluar. Velsce. dec. 130. n. 3. 45. Georg. allegat. 26. nu. 4. Merlin. de legitima lib. 3. lit. 1. q. 9. nu. 43. Ramonens. consil. 1. sub n. 69. in fine vers. quod si filia.

Secundo pacto, & onere prædicto non obstante de dote restituenda, potest foror, vel filia t. dotata de suis dotibus dispendere ad libitum, quando a fratre, Patre, vel ab extraneo, de bonis propriis mulieris, vel ei quomodolibet debitis datur, quamuis pactum de dote eis, vel suis restituenda fuerit oppositum muliere sine suis decedente; nam tunc tale pactum mulieri non nocet: quin restare, & dispendere de suis dotibus possit, quatenus importat quantitatem dotium proprium bonorum, & tenentur hæredes restituere ta-

le pactum, vel ius stipulationis, veluti si à fratre de bonis communis patris datur, vel de bonis matris, vel dos à patre fuerit filie legata, vel ab extraneo, aut esset dos aduentitia, quam pater redi sibi, vel suis stipulare neque potest, Lucas de Penna in l. prima colum. antepenultim. versic. hæc faciunt ad questionem C. de impon. Lucr. descri. lib. 10. Bald. in l. si Ania u. 10. C. de iure dotium, & consil. 479. n. 3. vers. & hoc pertinet lib. 4. & consil. 2. u. 2. lib. 3. Ripa in l. 1. num. 54. ff. solut. matrim. Loffred. consil. 26. nu. 34. 35. Ancharan. 434. Deci in l. pactum nu. 8. C. de collation. & consil. 229. col. 3. vers. tertio non videtur obstat renuntiatio post Paul. de Caspr. consil. 174. colum. 2. in princip. vol. 1. Affili. in Consil. fratribus notab. 2. q. 2. Franc. decif. 196. qui testatur decifum, & decif. 491. Boeri. consil. 50. nu. 10. Vincent. de Anna allegat. 116. nu. 2. p. 2. Menoch. lib. 3. præsumpt. 10. nu. 2. 4. Milanens. dec. 10. n. 24. lib. 1. Suarez in l. Quoniam in prioribus ampl. 12. nu. 1. C. de in officio. testamen. Petrus de Gregor. de dote de paragio q. 35. n. 3. P. vii. decif. 9. Sord. consil. 113. Gaspar. Auton. Thefaur. lib. 1. q. Forens. 63. n. 13. Cranau. disceptat. 556. nu. 25. 26. & discept. 769. nu. 27. 28. & sequent. lib. 4. Peregrin. de fideicommiss. art. 42. nu. 5. 1. & consil. 79. n. 21. 28. vol. 1. Natta super Consuetud. Penormit. c. 47. nu. 18. Cardinal. Tuseb. conclus. 782. litt. D. nu. 18. vol. 2. Franerje. Molin. de Ritū nuptiar. & pass. dotal. lib. 3. qu. 31. per tot. Greg. Lopez l. 30. Gloss. final. tit. 1. part. 4. Barbosa in l. 1. par. 4. num. 135. ff. solut. matrim. Anellus de Amatis consil. 5. nu. 4. Mangil. de imputation. q. 17. nu. 28. Philipp. Pasch. in tractat. de viribus patri potestate p. 2. cap. 4. num. 191. folio 198. fuisse resolutum in Rota Romana in vna Afculana dote Lunæ 18. Aprilis 1616. testatur Farinac. decif. 710. u. 1. p. 1. 10. 2. quid hoc quoque allegat. Iasonem consil. 127. nu. 5. lib. 1. & Soccia. l. u. consil. 27. n. 5. 6. lib. 1. Moros. consil. 1. nu. 4. 6. 7. 8. Castil. decif. 25. u. 10. Fontanell. de passis dotal. claus. 5. gloss. 10. p. 1. nu. 9. volum. 2. Similiter, & quando frater 9 t. teneretur ex forma statuti docere sororem exclusam, vt in dote de paragio, ex dispositione nostræ constitutionis in aliquibus nun potest stipulare dorem sibi redi: Bald. in l. final. num. 30. C. de dot. promission. & in l. Agnita C. de iure dotium nu. 10. & consil. 150. n. 3. volum. 5. Paul. de Castro consil. 265. colum. final. vol. 1. Alexan. consil. 140. vol. 2. Petr. de Gregor. de dote de paragio q. 35. nu. 1. 2. Peregr. de fideicommiss. art. 42. nu. 5. 1. & consil. 79. n. 26. lib. 1. Gratian. disceptat. 65. n. 3. Cardinal. Tuseb. concl. 782. nu. 10. litt. D. vol. 2. Menoch. lib. 3. præsumpt. 10. nu. 24. Cagnol. in decreto Montisferrati 73. §. 5. q. 2. Thefaur. lib. 1. quæst. Foren. 63. n. 13. Barbosa in l. 1. p. 4. nu. 135. 136. ff. solut. matrim. Insu- 10 per, & præsumit fratrem, t. vt extraneum dotasse de bonis propriis fororis, vel mulieris, si bona materna, vel paterna adhuc inter eos essent cõmunia, vel eorum administratio penes eos existeret tempore dotationis. l. final. C. de dotis promission. Bald. in l. Nefennius ff. de negot. gest. Ancharan. consil. 201. Mascard. de probation. conclus. 333. n. 14. conclus. 571. nu. 12. conclus. 813. num. 3. 4. 5. sequent. Gratian. disceptat. 556. n. 26. 27. Mandel. consil. 12. num. 1. consil. 456. nu. 2. lib. 4. Bursat. consil. 450. num. 21.

num. 1. 2. 3. Socin. conf. 135. volum. 1. Deci. conf. 66 in fine. Vrsill. decif. 178. n. 13. Sord. conf. 119. n. 25. 26. conf. 324. n. 17. Afflicti. in Constit. in aliquibus n. 12. sequent. Cum de feud. verbo maritata n. 428. Menoch. de arbitrar. casu 88. nu. 46. & libr. 3. p. 1. sumpt. 16. in princip.

Declaratur tamen, quod dictum est pactum appositum dotis restitutioni, quando mulier de proprio dotatur, non sublineri favore fratris, vel al-
11 terius dotantis procedere quando si mulier viuis de dicto grauamine pacti dotis restituendæ conquesta fuerit, vel reclamauerit, aut moriens sine filijs de dotibus prædictis testaretur; secus si ab intestato decedat, vel alter conquesta non sit; quia tunc videtur decessisse taliter dotata sub huiusmodi pacto, & onere appositum super eius bonis. Vinctur. de Franch. decif. 491. Castill. decif. 25. nu. 11. Torus in compend. decifion. Verbo Pater 1. Caceri. variat. resol. lib. 3. cap. 2. nu. 200. 201. 202. vbi testatur decifum in illo Senatu Flaminio Amendula in addition. ad Franc. decif. 196. n. 1. quicquid dixerit in addition. ad dictam decif. 491. vbi laiffe allucinatus dixit Giurba in Commentar. super Consecut. Meffan. c. 3. glossa 7. p. 1. nu. 78. Fontanell. de pactis dotal. clausul. 5. glossa 10. p. 11. nu. 10. 27. volum. 2. fol. 213. Qui n. 12. & sequentibus id etiam declarat non procedere, quando foris, & si de bonis propriis dotata pacto, & oneri a fratre adiecto expressè consenserit, adinlar dicta de Patre supra nu. 7. quia tunc pactum sublinetur ad sororis præiudicium: nam id, quod dictum est fratrem eo casu non posse apponere pactum, intelligendum sit in vita mulieris secus ea expressè consentiente, & de certa summa sedis, posituram conueniente, ceteris renuntiando, cum quo concordat. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 31.

Sed difficultas fieri potest in materia. ex l. cum maritus 29. §. fin. ff. de pact. dotal. vbi dicitur textus quod mulier de dote, quam dedit pacta est, vt sit in Matrimonio decessisset fratri eius rederetur, isque in eum casu stipulatus est, mulier quædam res dotalis decedens marito legauit; Quæritum est an maritus earum rerum nomine, quas legauit mulier, fratri teneatur respondi nihil proponi eum non teneretur.

12 Ex quo textu, si data est occasio dicendi; quod frater, vel extraneus tunc habet actionem pro restitutione dotum legatarum per vxorem viro, vel alijs; quando ipse frater, vel extraneus stipulatus est restitutionem dotis alijs; secus.

13 Er quid sit in patre vel aucto dotante, vt quando si dos à Patre filijs constituitur, vel ab Aucto simplex pactum non sufficiat pro dotum restitutione: sed eorum requiratur stipulatio. Et hanc diffinitionem inter patrem, & alium dotantem extraneum considerant. Doctores in proposito l. Aucta C. de iure dotium vbi Glossa Bart. Bald. & Communiter Doctores. Oldrad. conf. 132. nu. 1. Cardinal. Tusch. conclus. 782. n. 1. list. D. volum. 2. Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 31. nu. 9. & q. 59. nu. 6. Cephal. conf. 713. nu. 32. 33. Bald. Nouell. de dote p. 6. prim. leg. 64. nu. 1. Constan. Roger. de dote rubric. dotal. constituit. nu. 24. vers. 6. in rigol. sing. 89. n. 80. lib. 3. ea potissimum ratione, quia talis contractus

dotis est necessarius ipsi patri, qui tenetur ad talem Contractum in eundem favore ipsius filie. l. final. C. de dote promission. & Lqui liberos ff. de ritu nupt. ideo non videtur exequum, quod Contractus causatus ex præambula obligatione patris, vestiat cum eius cohærentia tale pactum circa stipulationem, licet; secus si, in extraneo dotante vt infra dicam.

Tamen fratri vel alio extraneo dotanti, cum
14 improposito extraneum si, intelligimus omnem, citra parentem per virilem sexum ascendentem, & in potestate dotatam personam non habentem l. unica §. extraneum C. de rei vxor. actio. Gabr. cõf. 146. nu. 19. vol. 2. Mandell. conf. 456. nu. 2. lib. 4. Menoch. conf. 771. nu. 2. vol. 8. Honded. conf. 91. a n. 82. ad nu. 85. lib. 1. Gratian. discept. 769. nu. 2. lib. 4. Sord. conf. 131. nu. 30. & conf. 534. n. 4. Fontanell. de pactis dotal. clausul. 5. glossa 10. p. 1. nu. 7. 8. vol. 2. Maria de successio. legal. p. 3. quest. 4. art. 155. nu. 13. fol. 940. solo pacto si vel stipulatione sororis, vel mulieris acquiratur ius, & actio; etiam si ipse dotans non fuerit stipulatus, & non potest in eius, & suorum præiudicium mulier renouare, nec legare viro: Nam tunc pactum nudum appositum iuxta contractum, vestiat eius cohærentia, ex quo non est frater vel extranei onus, dotem constituere; vt in patre, vt supra. Et sic ipsi contractum, & eius veterem actionem informat, vt detur actio ex eo contractu ad id, quod in pacto deuenit, & nouam parit actionem præscriptis verbis, vt bene dicit Bald. nouell. & Constan. Roger vbi supra. Becchi. conf. 76. nu. 9. vers. 4. vbi ita adducit & intelligitur textus in dicto §. final. quasi quod obiter in dicto textu adducitur stipulatio fratris ex contingentia facti, non quod de substantia requiratur. Item Vini. decif. 245. nu. 9. lib. 2. clarè ex multis dicit, quod mulier nequit de dote testari, quando ex pacto statuto vel consuetudine est alijs applicanda, & sic non requiritur stipulatio alterius Franch. decif. 196. vbi licet in casu suo addatur stipulatio fratris; tamen ipse non facit vim in stipulatione: sed in pacto, dum dicit, quod vxor potest apponere legem, quam vult, & clarificatur ex eo dem. Franco decif. 491. in princip. & nu. 2. & sumitur ex Petr. de Gregor. de dote de Paragio quest. 35. nu. 2. vers. quin immo. item Cagnol. in l. final. C. de pactis nu. 99. & sequent. & 125. clarè agit de hæ materia, & loquitur clarè, quando ex speciali cõtentione, vel pacto dos, vel pars eius alteri certis casibus esset debita, vel promissa, quod tunc non potest vxor testari de dote, instituendo maritum, vel alium; quia est applicata ex vi pacti, & contractus, & allegat. text. in dicto §. final. & Bald. in l. pro hereditarijs. colum. 2. C. de heredit. actio. & alios est bene verum; quod Cagnol. postea loquitur de statuto, & etiam confundit, & misce conventionem, & stipulationem. Gratian. disceptat. 556. nu. 1. vers. non obstat vol. 3. & disceptat. 769. lib. 4. qui licet supponat stipulationem pro fratre dotante, hoc est per contingens factum de quo agebatur non per necessesse, prout etiam in disceptat. 251. nu. 36. vbi allegando text. in dicta l. cum maritus §. final. nullam vim facit in stipulatione: sed in conuentione & pacto. Aretin.

Arctin. conf. 74. col. 5. in fine versic. pro ista conclusione adduco casum singularem num. 9. in fine Socin. conf. 127. Versic. quod autem ipsemet lib. 1. Roland. de Intro dotis quæst. 82. Barboza in l. que dotis 34. à n. 95. ad num. 103. ff. solut. matrim. vbi latè Bald. in l. Ania in princip. C. de iure dotium Adol. de pactis nuptial. lib. 3. q. 3. t. Decian. conf. 2. num. 56. & 66. vol. 5. vbi quod sufficit simplex pactum de dote restituenda per text. in l. Ania Cod. de iure dotium per quem requiritur stipulatio, quando tantum à patre, vel Auo dos progreditur; & l. 1. §. accedit C. de rei vxor. act. Mandell. conf. 50. Surd. conf. 123. in princip. & nu. 1. vsque ad nu. 5. vbi citat plures semper loquitur de pacto: & licet quandoque miscet de stipulatione, tamen semper se fundat & facit vim in pacto & Surd. citat & Fini. dicto loco & conf. 572. nu. 26. qui de statuto loquitur sicut & in statuto loquitur Thezaur. dec. 34. arguendo de statuto ad pactum & Bald. Nouell. de dote p. 6. privileg. 64. num. 1. vbi quod sufficit pactum Boer. dec. 353. nu. 15. curia finem ex Romano conf. 26. & idem Boeri. conf. 50. optimè loquitur de matre, fratre, patruo, vel extraneo dotante; & tandem num. 50. concludit: quod vxor non potest de dote testari, instituendo maritum, etiam si tunc sola conuentione, & etiam si tunc pacto nudo per text. in dicta l. Ania vbi Bald. Salic. & alij C. de iure dot. Morroc. conf. 19. Ojase. dec. 20. qui clarè loquitur quando dos est alteri applicata vigore contrahus, quod vxor non potest testari, & allegat dictum §. fin. & Bald. dict. loco Cagnol. Roland. & alios & nihil dicit de stipulatione Milanens. decisio. 10. per tot. & tandem n. 4. t. lib. 1. dicit, quod quando desit conuentio, & pactum, quod dos certis casibus alteri redatur, tunc vxor nō potest institueri virum de toto, nec de parte, & allegat. Claud. Cagnol. & Surd. dictis locis & prius num. 24. obiter citas Boer. dicto loco Fontanell. de pactis docet. clausul. §. Gloss. 10. p. 1. nu. 5. 16. 17. vol. 2. nec vim facit in stipulatione, & affert text. in dicto §. final. & secundum prædicta: ita per donna Catharina de Homodeis, & Bononia resolutum vidimus.

S V M M A R I V M.

- 1 Restitutio in Integrum conceditur minori aduersus sententiam.
- 2 Restitutio in Integrum an concedatur maiori aduersus sententiam contra eum prolata ex processu, & iudicio incepto tempore minoris ætatis, & n. 3. 4. 7. & sequent.
- Quid si minor iudicium instituens ab initio effecit in angustia temporis positus, ita vt vsque ad conclusum, dando terminos necessarios iuxta naturam, causa, maior, efficeretur. n. 5.
- Quid in minore conuento. n. 6.
- 3 Initium spectandum est, & non finis, quando finis habet necessarium antecedens cum principio, secus si non necessariam, sed voluntariam habeat consequentiam. n. 12.
- 4 Finis est de esse principati, sicut pars de esse totius, ideo spectatur initium sicut fundamentum.
- 5 Initium prædominat in sequentibus.
- 6 Initium attendi debet vbique, quid in exequu-

tionem præcedentis actus sit.

- 7 Restitutio in Integrum conceditur maiori aduersus sententiam contra eum latam, si calliditate aduersarij, vel iudicis culpa ad tempus maioris ætatis fuerit protelata causa conclusio, vel sententia prolata iudicio cum minore incepto & n. 14.
- 8 Terminus restitutorius an concedatur post conclusionem in causa a maiore, factam, iudicio tamen tempore minoris ætatis incepto.
- 9 Minor mulier, & alia persona de iure restituibilis aduersus probationes, post conclusionem in causa in tela Iudicij restituuntur.
- 10 Causa conclusa in Magna Curia sedis ciuilit non bermodiciatur.
- 11 Causa conclusa in Tribunali Regij Patrimonij non bermodiciatur.
- 12 Causa conclusa in Tribunali Consistorij bermodiciatur, præter pseudales. n. 20.
- 13 Privilegium concessum inferiori non censetur concessum superiori.
- 14 Causa ciuilit conclusa in Magna Curia sedis criminalis, & causarum delegatarum non transeunt in bermodicum, & sequent. & num. 27. & sequent. & num. 48.
- 15 Mandatum iurisdictionem suscipiens proprium nihil habet, sed eius, qui mandauit, iurisdictione utitur.
- 16 Delegatus dicitur ordinarius, qui non pro suo imperio agit, sed pro eo cuius mandato ius dicit.
- 17 Iurisdiclio secularis remanet, quamuis sit delegata, & de mandata Clerico, vel Episcopo.
- 18 Nominatio separata arguit diuersitatem rei.
- 19 Ordinarius non efficitur delegatus ex commissione, causa a Principe eidem facta, quando illa causa antea spectabat ad illum ordinarium cum Collegis ex propria natura sui officij: quia tunc dicitur excitata iurisdiclio ordinarij, & n. 29.
- 20 Iudex Criminalis nō potest principaliter se intromittere in causis ciuilibus, sed tantum incidenter.
- 21 Magna Regia Curia Sedis Criminalis habitu dicitur habere iurisdictionem in causis ciuilibus ex natura officij: licet non actu ex diuisione Iudicij M. R. C. quæ per Proreges in Regno fit.
- 22 Iurisdiclio omnis residet, & radicata est in Principe, & ab eodem profuit, & refuit.
- 23 Magna Curia diuisio, quæ fit per Proreges in Regno iudices in causis ciuilibus, & Criminalibus separatè constituendo, fit pro faciliiori causarum expeditione, & dicitur tantum diuisa administratio, & non iurisdiclio, quæ quo ad habitum est indiuisa, Consilium vnicum dicitur, licet fuerit diuisum in plures aulas ratione facillioris expeditionis negotiationum. n. 33.
- 24 Delegatus a Principe, sicut delegatus a lege, propriam dicitur habere iurisdictionem.
- 25 Iudices M. R. C. Sedis criminalis, & causarum delegatarum in Regno, si tunc reformatione Tribunalium, dicuntur delegati a lege unde in causis ciuilibus dicuntur ordinarij.
- 26 Ordinarius Iudex quis dicatur.
- 27 Delegatus ad vniuersitatem causarum ordinario comparatur.
- 28 Idem indicatur de iurisdictione prorogata, & de sententijs eius vigore latis, quod de sententijs latis vigore propria iurisdictionis; ita vt si ab vna

non appellatur, nec ab alia appellari potest.

- 39 Iurisdiclio dī. R. C. Sedis Criminalis in causis civilibus fuit augmentata, & prorogata per Capitulum Regni.
- 40 Iurisdiclio prorogari potest a lege etiam vna, hoc est a Principe.
- 41 Iurisdictionem ordinariam dicitur habere Iudex, cui sub nomine officij fuit de mandata alicuius causa cognitio, & quando n. 42.
- 42 Controversia nominum est relinquenda perinatibus.
- 43 Arbitrium nomen non inficit, sed veritas, & essentia rei est attendenda.
- 44 Nominatio diuersa non arguit diuersitatem rei, nisi accedente diuersitate substantiæ.
- 45 Nominatio diuersa arguit diuersitatem rei in dubijs.
- 46 Nominatio diuersa diuersitatem rei non probat, cum ex alijs constet vnicam rem, vel idem corpus esse.
- 47 Causa conclusa in Teibuali Sancti Officij non hermodiecentur.
- 48 Turnus nihil aliud est, nisi omnimodæ administrationis, & iurisdictionis partitio.
- 49 Vidua, Pupillus, & alia miserabilis persona forum Principis eligentes, privilegio legis vnica. C. quando Imperator inter pupillum, & viduam, etiam si vidua nubat, pupillus maior effectus sit, vel miserationis privilegium crasset, in foro Principis adhuc earum causæ remanet & n. 54.
- 50 Cessante causa, non cessat effectus iam consumatus, si alicui ex eo ius quasiuim sit, nisi causa successina, sine momentanea successuum producat effectum. num. 53.
- 51 Causa incepta cum maritata, licet postea effecta sit vidua, causa erit appellabilis, & e converso causa incepta per viduam, vel contra viduam postea cōuolentem, causa est in appellabilis. & n. 57.
- 52 Mutatio fori post litis contestationem non mutat iurisdictionem, nec respectu causæ, nec respectu executionis.
- 53 Causa vidua an sit appellabilis si ea Allex sit, & non comenta; vel si succumbatur. & num. 59. & sequent.
- 54 Privilegium causæ summarie a ritu concessum est causis, & non personis.
- 55 Appellatio quando prohibetur vni ex litigantibus, censetur etiam alteri parti prohibita.
- 56 Causæ ane dum ab Allore, sed etiam a Reo denominatur.

ARGVMENTVM.

In integrum Restitutio aduersus sententiam prolatam tempore maioris ætatis an concedatur iudicio cum minore incepto. Idemque in termino restitutorio, si conclusionis tempore minor maior factus sit, atque ideo semper in Iudicij initium sit spectandum, & quando ad interpretationem Capitulorum. Ritus 172. 184. 133. & 139.

RESOLVTIO. LXV.

Ductus sententiam † diffinitiuam, cuiusque executionem restitutionis in integrum beneficio iuari minorem læsum cuique constat. l. prima. & tot. 117. C. si aduers. rem indicatam l. prece. & l. sequent. ff. de minor. cap. 1. de restitution. in integrum in 6. cap. iustitiam cod. tit. l. Sforz. Odd. de restitution. in integrum q. 72. art. 1. & art. 4. num. 66. & q. 43. n. 1. & 55. Turres. conf. 54. num. 3. lib. 3. Burjat. confil. 101. n. 25. Sord. conf. 79. n. 13. Morla in tempor. iuris. tit. de restitui. in integrum q. 3. nu. 12. & sequent. Sed dubium quid † in minore restitutionem petente aduersus sententiam prolatam ex processu, & iudicio cum eo incepto tempore minoris ætatis, eo iam effecto maiore: in quo magis probatam sequendam esse Sforz. distinctionem de restitui. in integrum quasi. 72. artic. 5. a nu. 76. & sequent. censuimus. Etenim aut maior factus † prætenu iniustitiam ipsius sententiæ restitutionem petit, & non esse dandam restitutionem probat text. in l. 3. §. 1. ff. de minor. 25. annis. ea potissimum ratione; quia contra eum iam maiorem factum lata fuit. unde non potest de sua in prudentia recte conquerere, quod iudicari petimur antequam Iudex melius de actis, & processu fuerit instructus. quod comprobatur ex l. 1. C. si aduersus rem indicatam. Ita Sforz. dicto art. 5. nu. 78. Francisc. de Caldas Pereyra in repetition. si Curatorem verbo implorare nu. 50. fol. 157. Mauris. de restitui. in integr. cap. 196. Vrsill. decis. 210. n. 2. 3. Mastrik. decis. 268. n. 5. lib. 3.

Aut aduersus sententiam † prætenu erroris propet petita est in integrum restitutionem, ex eo quod in processu non probauerit, quæ probare debbat. Et hoc distinctionis membrum subdistinguit Sforz. dicto num. 78. Quod aut fuit conclusum in causa postquam ipse maiori factus est, & cum iam maiori factus probationibus per conclusum tacite renuntiauerit, sibi imputet, quod ita voluerit errorem, & defectum probationum ita censurando confirmare. Bart. Bald. & Alberic. in dicta leg. 3. §. 1. ff. de minor. & faciunt dicta per eundem Sforziam q. 25. n. 62.

Ego verò id duobus modis congruè declarari posse dico Primo † vt non procedat, cum minor est actor, & ab initio litis vsque ad conclusum adeo esset in temporis angustia positus, vt dando terminos teo iuxta naturam causæ ab initio litis necessario conclusionis tempore maior efficeretur; tunc enim omnino restitutio indulgenda est aduersus inde latam sententiam tempore maioris ætatis, non obstante cōclusionem eo tempore maioris ætatis facta; cum tunc ea conclusio habeat necessariam consequentiam ad actum factum in minori ætate, & initium est spectandum, vt infra subnectam. Secundo declaratur † restitutionem concedendam etiam quod fuerit conclusum per minorem tempore maioris ætatis, cum minor maior factus conclusionis tempore

pore conuentus effet, & non actor, & confequenter non teneretur caufæ expeditionem, & conclufionem curare fieri tempore minoris ætatis; & tunc cum aduerfarij calliditate, & malitia fuerit caufæ conclufio protelata ad tempus maioris ætatis, omnino minori conuentus reftituendus venit ex inferius conftitutus ex l. 3. §. 2. ff. de minorib.

- 7 Aut fuit conclufum eo t adhuc exiftente minore, licet inde maior fiat tempore fententiæ; cum caufa in M.C. conclufa non hermodician; & tunc reftitutionem concedi concludit Angel. in dicta l. 1. in fine & Aretin. per illum textum C. fi aduerfus rem iudicatam. Iacob. de S. Georgio ibi num. 10. Fulgof. in l. 1. num. 1. ff. de minor. quos fequutus eft Sforz. dicto art. 5. sub num. 78. Francife. de Caldas Pereyra in repetitio. dictæ l. si curatore verbo implorare num. 50. Mauris. dictæ cap. 196. col. final. quamuis Glof. in dicta l. prima in verbo iudicij Cod. si aduerfus rem iudicatam in contrariam in hoc defeuderit fententiam, dum vult, quod denegeret reftitutio, etiã si vique ad vltimum diem minor quis fuiffet, & in prima die maioris ætatis fententia proferretur) etenim cum tunc fententia licet lata in tempore, quo minor iam maior effectus eft, dependeat à geitis in minori ætate, cum probationes omiffæ, vel aliquid aliud, & fic t finis habeat neceffariam antecedens cum principio, tunc principij fpectandum effe indubitatum eft Afflic. dicta de cif. 2 10. Mauris. dicto cap. 196. colum. final. & Caldas Pereyra dicto num. 50. Pont. decif. 21. num. 19. Anebbaran. conf. 28. nu. 6. 7. verfic. & per illa non obftant Cardinal. Tufch. concluf. 703. nu. 16. 17. & fequent. litt. P. Anton. Faber in C. lib. 3. tit. 19. de inofficiof. teftam. definit. 23. n. 20. in allegatis Surd. decif. 297. nu. 12. nam eft t de effe principiati, ficut pars de effe totius, & fpectatur ficut fundamentum. Oliv. drad. conf. 200. Et t prædominat in fequentibus.
- 11 Anebbaran. conf. 148. n. 21. quemadmodum initium t attendi ubi cumque quid in executionem præcedentis actus fit probat Anebbaran. conf. 28. n. 3. Bald. confil. 153. l. 54. lib. 4. Secus fi actus gefus in maiori ætate t neceffariam confequentiam non haberet ad actum in minori ætate gefum, fed tantummodo volũtariam, puta fi a minore quod promiffum fit sub conditione poreltantia, quæ tẽpore maioris ætatis implemẽtum haberit, vel fi minor hereditatem adijiffet, & factus maior legata exoluiffet: quia tunc reftitutionem non competere probat Sforz. de reftitut. q. 25. art. 6. n. 63.

- Planẽ, & fi in fuperioribus conclufum fit aduerfus tunc fententiam t reftitutionem non dari maiori effecto tempore fententiæ prolata, procedere intelligas, nifi calliditate aduerfarij id actum effe probaretur, etiam fi fiteatur in hoc aduerfarij fufpicio, calliditatis, fit, quod eius dolo vique in maiorem ætatem minoris, & ferendæ fententiæ tempus iudicij protracum fit. Quod idem Vulpia. ftatuit in dicta l. 3. §. 2. ff. de minor. l. intra vtile ff. codẽ Sforz. dicta qu. 72. art. 5. num. 79. & quæft. 25. ar. 4. nu. 32. Francife. de Caldas Pereyra de reftitution. in integro verbo implorare num. 50. fol. 157. Mauris. de reftit. in integ. cap. 196. Molfef. in Conftitutio. Neapolitan. tom. 1. part. 4. de Succelfion. ab interftato 149. quæft. 6. n. 4. Quod autem ibi Inris Confultus t sub Antule Amat. P. II.

dit de aduerfarij calliditate, extendendum quoque eft ad factũ iudicis, fi id eius factũ, & culpa quocunque eueniat ex Afflic. decif. 2 10. n. 5. Francife. Caldas in dicto verbo implorare sub n. 50. Giurb. dec. 82. n. 10. Molfef. in dicta q. 6. n. 4.

- Prædicta omnia, in quibus firmavimus minorem maiorem iam effectum tempore prolata, & definitæ fententiæ non reftitui, vel reftitui fecundum diftinctiones prædictas. Amplia procedere, 15 t nõ dum in reftitutione obtinenda aduerfus fententiam; fed etiam aduerfus probationes poft conclufum fieri omiffas inftitendo diftinctioni Sforzæ loci præcitatis quemadmodum profiteatur. Afflic. decif. 2 10. Lancellos. de attemat. c. 4. limitat. 10. n. 13. & alij fupra.

- 16 Quod tum in minore procedit, qui t aduerfus probationes in tela iudicij omiffas, regulariter poft conclufum reftituitur; quemadmodum quilibet alia reftituitibilis perfona de iure Surd. confil. 79. n. 1. 2. & fequent. Gabri. de minor. concl. 1. Thefaur. decif. 240. n. 3. Farinas. q. 75. num. 444. & poft omnes probant Giurb. decif. 1. num. 3. 4. & 5. tum etiam in muliere ex Conftitutione obfcurotate vbi Ifernia. & Afflic. decif. 2 16. Cumia ritu 39. num. 45. 46. Franch. decif. 284. Caffill. decif. 23. nu. 21. 22. 23. & El. citus 171. Viui. decif. 127. num. 10. Sforz. de reftitut. q. 10. ar. 6. Intriugiol. decif. 45. n. 5.

- Cumque in fuperioribus dictum fit fententiam quandoque proferri in maiori ætate, quamvis cũ minore inceptum, vel Conclufum fit iudicium, id in fupremis non fctis Tribunalibus de facili continet, t in quibus caufæ conclufæ non hermodician, vt de caufis in Magna Curia conclufæ eft cap. ritus 184. vbi moderni quemadmodum exemplo 18 t Magnæ Curie, nec hermodicianur caufæ conclufæ in Tribunali Regij Patrimonij vigore actus Vicetegij de Anno 1552. vltimo Augufti. Quod Tribunal Magnam Curiam rationũ appellamus, vt teftatur Prouinzal. ad Bertacch. In verbo inflantia: Quicquid fit in Tribunali Confiftorij, in quo 19 t caufas præter feudales hermodician expediffimum eft, (quamvis inter noftros olim fuerint opinionones hinc inde); quia preeminẽtia ifta eft reftrefta ad Magnam Regiam Curiam, & Priuilegium t concedum inferiori, non cenfetur concessum fuperiori. l. Quibus legibus vbi Bart. de teftam. militar. l. 3. §. & quidem ff. ad Turpillian. ex quo motiuo hanc fundat opinionem Boniorn. fuper dicto Ritu vbi Ioannes Alexius de fettimo, & alij Cumia ritu 89. n. 4. 5. 6. & fequent. Maftrell. decif. 66. nu. 13. 14. 15. (Quamvis Petrus de Gregorio de Indic. caufar. feudal. q. 47. n. 3. arguendo à maioritate rationis contrarium fenferit.), & in quadam caufa Baronis Zaffiti in Tribunali confiftorij tunc verente, vbi Auus mens maternus Antoninus Benfari tunc temporis digniffimẽ fedebat, fuit refo lutum ex caufidicorum informationibus fuper ftyle Curie, receptis, caufas in dicto Tribunali conclufas in hermodicium tranfire, nifi feudales fint, de quo amplius non fuiffe dubitatum vidimus, & fecundum prædicta fuperuenit inde Pragmatica nouiffima anni 1618. §. 17. edita per Comitẽ Caftri tunc Proregem.

Et quamuis olim etiam in Regno difceperetur, E tur,

- 21 tur, ¶ si dispositio *Rius* 184. & *Pragmatica vnicat.* 11. de *Instant. causar.* etiam in Magna Curia sedes Criminalis, & causarum delegatarum locū haberet ex opinione eorum, qui dixerunt, quod *ritus* 184. procedat, & intelligi debeat de causis, quæ in vim propriæ Iurisdictionis ordinariæ, & de natura ipsius Officii Magnæ Regiæ Curie ad illam pertinerent; non autem de causis delegatis, quarum Iurisdictione est Magnæ Regiæ Curie sedes Criminalis; ex eo quod ¶ qui mandatam Iurisdictionem suscepit, proprium nihil habet, sed eius qui mandavit Iurisdictione utitur l. 1. §. qui mandatum ff. de offic. eius l. & si prator ff. eodem vbi quod
- 22 ¶ si ordinarius sit delegatus, non pro suo Imperio agit, sed pro eo, cuius mandato ius dicit, diciturque merus delegatus *Castell.* decif. 87. nu. 5. proinde in illo Textu non consideratur qualitas Prætoris, quoties Prætor alienam Iurisdictionem exequitur, ut est textus in l. more & in l. Jolet ff. de Iurisdictione omn. Iudic. & *Doffores* in rubric. ff. de offic.
- 23 eius inde est quod ¶ si Clerico, vel Episcopo secularis delegetur Iurisdictione, illa demandata Iurisdictione secularis remanet, & non efficitur Ecclesiastica. *xxi.* & ibi *Bald.* in autem. si quis litigantium C. de Episcopa. *Audent.* *Jason.* in dista l. & si prator. *Passeri.* consil. 23. num. 1. consil. 24. num. 3. consil. 46. num. 3.
- 24 Tum quod esto ¶ quod Iudices Magnæ Regiæ Curie sedes Criminalis in his causis essent ordinarii, vel ordinarii equiparati, ac propriam habent Iurisdictionem: non ideo sequi videretur, quod in dictis causis præheminentia ipsius Magnæ Regiæ Curie ex natura ipsius officii, cum compatibile sit, quod sint ordinarii, vel ordinarii equiparati, & quod præheminentia Magnæ Regiæ Curie non vicietur; Tum quia ex ¶ separata, & differente de nominatione Magnæ Regiæ Curie sedes Criminalis, & causarum delegatarum à Magna Regia Curia sola arguatur rei differentia. *Memoch.* consil. 409. num. 76. consil. 252. num. 8. consil. 287. num. 15. consil. 1087. nu. 4. *Mandell.* consil. 119. nu. 4. consil. 750. num. 18. & 59. & consil. 172. nu. 30. *Surd.* consil. 127. nu. 32. *Milanes.* decif. 14. num. 56. lib. 1. *Cardinal.* *Tu-*
- 25 *sch.* conclus. 58. litter. N. Tamen hodie ¶ quæstio ista est etiam expedita, & clara, nec eget disputatione; eum pluries in Contradictorio Iudicio pro ipsa instantia decisum fuisse precise inter Marchionem Geracis, & Don Nicolaum de Bononia; & inter Comitem Buxemi, & Baronē Palfaniti, & communem praxim ita approbasse constat; Nam non obstat dicere *Capitulum ritus* 184. & *Pragmaticam vnicam titul.* 11. de *Instant. causar.* procedere in causis conclusis in Magna Regia Curia, quæ in vim propriæ Iurisdictionis ordinariæ eidem pertinerent: non autem de delegatis causis, quæ pertinet ad Magnam Regiam Curiam sedes Criminalis, & Causarum delegatarum: quia pro responsione adducitur *Bald.* in l. final. col. final. versic. sed facit C. ubi Senatores vel Clarissimi. fir-
- 26 mans, ¶ quod si Princeps alicui Tribunali, vel vni ex pluribus Iudicibus, vel Officialibus causam aliquam committat, vel plures, ex hoc Iudex ille delegatus non efficitur in causa commissa, sed prout antea erat ordinarius remanet. Nam talis com-

missio potius dicitur partitio Curie, & administrationis Iurisdictionis. *Franch. decif.* 143. nu. 8. sicut dicimus de pluribus testamentariis tutoribus, alteri quorum esset à Iudice decreta administratio. Nā non ex hoc definitur testamentarius esse, nec datus efficitur ex administratione Iudicis mado decreta. Quibus accedere possunt ea, quæ dicitur cum causa, committitur vni ex pluribus Senatoribus ex *Speculatore* *Tibolof.* de appell. *Cagnol.* in l. 1.

29 de Origine Iuris. & quamvis ¶ verum sit *Baldum* in *superiori loco* cit. loqui, & intelligi debere, quando illa causa commissa per antea inspectabat ad illum Officiale simul cum Collegis ex propria natura sui officii, prout generale est, quando ordinario committitur causa sine alteratione, qui non efficitur delegatus; sed dicitur ex cecitate eius Iurisdictionis, quæ non videtur euenire M. R. C. sedes criminalis, quæ ¶ de natura sui officii non potest principaliter se intrinsecare, sed solum incidenter in causis criminalibus. *I. Jo. lemnus* §. latrunculator ff. de Iudicis. Verum *Baldi* doctrinam recte procedere, ac applicari posse censeo in terminis adductis. etc.

30 tum ¶ Iudices Magnæ Regiæ Curie sedes criminalis habuit habet Iurisdictionem in causis civilibus ex natura officii, & propriæ Iurisdictionis ob id quia indultit per Regem creantur sex Iudices, licet inde in Regno per Proregem deputentur tres Iudices civilibus causis, & tres criminalibus, diuidendo in duas aulas Criminalem scilicet, & Civilem, ut testatur *Massili.* de Magistr. lib. 5. c. 8. num. 49. volum. 2. licet olim Iurisdictione totius Magnæ Curie in Causis Civilibus, & Criminalibus ex ca.

31 211. sub Imperatore Carulo durabat per Annum alternatim; si quidem tres Iudices, qui civilem Iurisdictionem exercuerant vno Anno, in alio exercebant criminalem, & è eouerso, proinde Magna Curia sedes criminalis non erat Iurisdictione funditus, & respectu originis in Civilibus causis, quamvis eas per exceptionem elidibilibus; sic Iudicibus, æqualem dicuntur habere Iurisdictionem vtrique aula Magnæ Regiæ Curie, & indubitanter respectu originis, quæ semper est inspicienda l. eum qui ff. mand. & l. nec Creditores C. de pignori. vnum Tribunal iudicatur postquam vtrique Tribunal à Sereñissimo Rege Nostrò, & vnic

32 co dependat, penes quem ¶ omnis residet Iurisdictione, atque in eo radicata est, & ab eo profluit, & refluit. *Marant.* part. 4. distict. 5. num. 3. *Bald.* in cap. 1. quæ dicitur *Dux.* *Ponte* decif. 2. numer. 6. *Azned.* recompilationum lib. 3. tit. 9. l. 9. nu. 2. volum.

33 1. & inde ¶ Prorex Iurisdictionem in Regno diuidendo, hoc quidem facere dicendum est, respectu diuersitatis causarum, & pro facilitati earumdem expeditione, ac commodiori vni Iurisdictionis: quo casu vterque Iudex remanet sue Iurisdictionis dominus, & dicitur tamen diuisa administratio, & non Iurisdictione; quæ quo ad habendum est indiuidua; quamvis eius vsus diuidi possit. *Burni.* in Cap. *Prudentiam* colum. 9. de offic. delegat. *Surd.* consil. 57. num. 6. *P. elanzol.* consil. 94. nu. 42. vbi quod Consilium vnicum dicitur, licet fuerit diuisum in plures aulas ratione facilitatis expeditionis negotiorum, prout de Tribunali Regiæ Cameræ, & Tribunali Sacri Consilii Regno Neapo-

Neapolis dixit *Franch. dec. 601. num. 10. & melius decif. 722. num. 20. lib. 4. vbi de M. R. C. sedis Criminalis*. Et ad id, quod superius dictum est, et delegatum nihil proprium habere, respondetur non procedere in delegato Principis *cap. in litteris & cap. quarenti. & cap. fin. de offic. delegat. l. Et quia ff. de iurisdictione. omni. iudic. probans delegatum a lege propriam habere iurisdictionem iure suo, ac iure magistratus. pluresque casus distinguit. Menoch. lib. 2. praesumpt. 16. num. 1. & sequent. quod idem est, quando habet a lege animata, scilicet Principe, quod tanquam verius resolutum. Camillus Plancius in rubric. ff. de offic. eius cap. 10. num. 3. 5. & sequent. fol. 38. & 39. recitata contraria opinio-*

34 ne. Imò dico, quod si stante reformatione Tribunalium in Regno per viam legis condendae, introducendo formam, isti Iudices Magnae Regiae Curiae sedis criminali sunt delegati a lege; proinde in causis civilibus dicuntur ordinarii. Nam

36 si ordinarius dicitur is, cui a lege Consuetudine, Populo, vniuersitate, Principe, aut legitima praescriptione iurisdictionis potestas super negotiorum vniuersitate competere l. more, & l. Et qui vbi Doctores ff. de iurisdictione omni. iudic. p. ann. de nullis et. ut de nullitate ex defectu iurisdictionis num. 31. Marant. de iudic. p. 4. distinct. 5. n. 2. vbi Apostolica Morla in compo. iuris. part. 1. tit. 2. in princip. n. 89. Hinc Petrus de Gregorio de iudic. causis. feudis. quaest. 48. dicit, quod Iudices Tribunalis Consistorij, qui antea singuli singulis causis dabantur, hodie iure ordinarii. Accedat secundo pro responsione, quod si saltem isti Iudices Magnae Regiae Curiae sedis Criminali, & causarum delegatarum erunt delegati ad vniuersitatem causarum, qui ordinarii equiparantur, ac pro ordinariis habentur. Abbas in capitulo super de officio delegati. Marant. dicto loco n. 55. Bero. confil. 209. num. 3. lib. 3. Bartol. & Decius. Curt. & Purpurat. in dicta l. more Menoch. lib. 2. praesumptio. 16. num. 38. Alexander. confil. 12. visu processu num. 5. libro 6. Rayn. confil. 60. num. 12. lib. 5. p. ant. de nullis. in tit. coram, quo possit, & debeat nullitas proponi num. 17. Sord. confil. 56. num. 33. in fine, & de aliment. tit. 4. q. 25. num. 12. 13. Fontanella de passis dotal. clausul. 4. Gloss. 12. num. 145. Cancer. variat. resolut. part. 2. cap. 2. num. 268 Gratian. disceptat. 100. num. 3. Nec obstat, quod dictum Tribunal Magnae Regiae Curiae sedis criminalis, & causarum delegatarum licet habeat iurisdictionem ordinariam, vel saltem ordinatam equiparatam in civilibus causis, quod non ex hoc cum habeat cum eadem praesentia Magnae Regiae Curiae. Respondetur eum quod ista iurisdictionis cognitionis causarum civilium fuit ipsi Tribunali Magnae Regiae Curiae sedis criminali, & causarum delegatarum addita cumulatim, & ampliatiue non primaria eius ordinaria iurisdictione; non autem priuatiue, & separato modo; quia id ex praemissis habitu dictum Tribunal habebat dictam iurisdictionem communem cum ipsa Magna Regia Curia respectu originis, & creationis; quamvis inde per partitionem curiarum per Proregem in Regno iurisdictionis administratio diuidatur, ita ut dicta cognitio, seu iurisdictione de dictis causis

Ant. de Amat. P. 11.

ius civilibus cognoscendi fuit addita prorogando, & ampliando, & verius excitando eorum primaria iurisdictionem, quasi vniendo id, quod pro faciliiori causarum expeditione, & Curias diuidendo separare solet Prorex in Regno. sequitur ergo

38 ex hoc iuris conclusio, quod si vbiusque iurisdictioni alicuius officialis ampliatur, & prorogatur, idem iudicandum sit de iurisdictione prorogata, & de sententiis per eam latis, quod iudicabatur de sententiis latis vigore praedictae iurisdictionis, etiam respectu qualitatibus, adeo vt si a sententiis illius non poterat appellari: ita nec appellabitur a sententiis latis vigore prorogationis. nam prorogata iurisdictione eadem reputatur l. Episcopale vbi Bartol. C. de Episcop. audient. Decius. confil. 3. num. 8. Matthaeus de Antonio in tract. prorog. fori cap. 77. post principium Gama decif. Lusitana 222. num. 10. 11. Petrus. Calefar. in l. 1. ff. de iudicijs num. 18 facit Angel. in l. praecipimus C. de appellat. vbi quod non potest appellari a delegatio fiat sub nomine officij Grammaticae. decif. 9. Marti. decif. 72. & 204. lib. 1. Tholosan. de appellation. part. 4. cap. 8. num.

39 11. modo si praesupposita in Regno reformatione Tribunalis ex cap. 3. Regis Philippi Secundi probatur, quod iurisdictione Magnae Regiae Curiae sedis criminalis fuerit augmentata, & prorogata. nam in dicto capitulo per viam legis condendae mandatur, quod remedia a sententiis, & interloquutionis Consistorij Sacrae Regiae Conscientiae debeant tentari coram Magna Regia Curia sedis criminalis. Ecce ergo, quod Rex, & statum propexit ad Magnam Regiam Curiam sub nomine dignitatis, & officij, & ista cognitio fuit tantquam alicuius, quae residet super subiecto, & tantquam accessorium prorogatum, & vnitum inseparabile naturam principalis, nec est nouum officium prorogari posse l. quaro ff. de solutio. & quem

40 admodum iurisdictione si prorogari potest ab homine ita etiam potest prorogari a lege viua, hoc est a Principe l. 1. & l. de qua re ff. de iuric. & Gama in decif. superius adducta loquitur de prorogatione facta a lege hinc si ex praedictis argumentis, & rationibus respondit. Collegium Perusinum ex consilio Baldi, vt est relatum inter allegaciones Lapi allegat. 88. Angel. confil. 310. Ioannes Baptista Seuerinus in l. more num. 26. & ibi Decius num. 36. ff. de iurisdictione omni. iudic. Franciscus Panum de officio, & potestate Capituli sede vacante, part. prima quaest. 2. versic. per statuta, & parit. 2. quaest. 10. num. 29. Socinus. Sen. l. prima si quis simpliciter num. 3. de verbis. obligat. quod si mandatur cause cognitio, vel diffinitio alicui iudicij habenti iurisdictionem ordinariam sub nomine officij, & non personae. Exemplum si Pratoris Verbis mandetur, quod iudicet de talia causa. isto casu dicitur data iurisdictione ordinaria, & ista iurisdictione ordinaria secundum eos erit iurisdictione prorogata, non autem propria, quia vt dixi officium, & iurisdictione ab homine a lege, & a lege viua prorogari potest. Ceterum, & si iurisdictionem secundo, negari non possit, quod multi contrariam sequuti sunt sententiam, vt videre est ex allegatis per Menoch. l. 2. praesumpt. 16. num. 24. & 25. reprobans superiorem opinionem, ac sedere distinctionis vtens, nempe,

E 2 quod

quod aut illa causa commissi spectabar ad officium, & potestatem illius ordinarii, & tunc ex hac noua commissione absque alteratione solum videtur euitata iurisdicção, & ideo erit propria, & non prorogata, aut vero causa commissi aliquo modo ad illum ordinarium non pertinebat, prout in casu nostro, vt supra firmaui per textum in §. latronculator. Iudex causarum criminalium non cognoscit principaliter de causis civilibus, & tunc ista iurisdicção dicitur delegata, pro inde ex dicta distinctione post alios Menoch. videtur concludere, quod nunquam, & vltro casu iurisdicção dicatur prorogari.

Est verum, quod Menoch. post Bald. fatetur num. 26. quod prorogatio potest fieri, tam a lege, quam ab homine, sed dicit ipse, quod in hoc casu non reperitur facta; praterea subdit, quod prorogatio non datur de viua re ad aliam diuersam. Ego vero non recedendo a primæua opinione dico, quod in terminis nostris constat, quod prorogatio iam facta sit quia vt dixi Rex Dominus noster voluit reformato Tribunalia. Primo per Pragmaticas, vbi fuit facta reformatio Tribunalis Consistorii, exinde per dictum Capitulum Regis Philippi Secundi fuit facta reformatio eiusdemmet Consistorii, & etiam dicit Magnæ Regi Curie sedis criminalis circa causas deuolutas a Consistorio; & hoc non solum vnius causæ, sed vniuersitatis omnium causarum.

Ergo non est dubitandum, quod verè Regnum petierit, & Rex concesserit, quod dicta iurisdicção Magnæ Regi Curie fuerit expresse ampliata, & prorogata, & dicta cognitio fuerit addita, & vnica cum iurisdicçãoe primæua, quæ non est contraria, nec incompatibilis. nec refert, quod adhuc retineatur illa denominatio causarum delegatarum; quia controuersia nomen est teliquenda pertinacibus, vt dixit Bald. in cap. ex parte colum. penultima de appellatio. ex notatis in l. secunda ff. de constitut. Princip. Marius Anguissola consil. 75. num. 8. Peregrin. consil. 101. nu. 10. lib. 3. Mastrilli. de Magistrat. lib. 1. cap. 22. nu. 44. volum. 1. & illud nomen seu istius nominis reliquæ remanserunt ab illo primordio, & origine, quando ante reformationem, & congregationem aquarum particulariter iter, & sparsim singulares causas singulis personis; & priuatis committebantur, & est quoddam; nomen adsumum, quod non inficit, sed veritas, & assentia rei attendenda est. Arcem. consil. 24. in secundo dubio, & notatur in cap. 1. quis dicatur Dux, vel Marchio Decian. consil. 21. n. 11. lib. 1. consil. 23. n. 6. & consil. 35. n. 39. lib. 2.

Nec nominatio; diuersa arguit diuersitatem rei, nisi accedente diuersitate subiecti. Roder. de Ann. reddit. lib. 1. quest. 1. n. 19. Menoch. consil. 345. nu. 7. 11. 13. Item procedit in re dubia Menoch. dilo. conf. 345. nu. 21. nec arguit diuersitatem, cum ex aliis consiliis tantum rem esse, vel idem corpus Ponte consil. 57. num. 1. 2. & sequens. 48. & num. 38. 39. lib. 1. Hæc, si si hodie in Regno sopita sint ex Pragmatica nouissima Anni 1618. §. 18. disponente in Magna Regia Curia sedis criminalis Ritum 184. locum habere; tamen non quinutiliter hæc posita esse censeo. Pari ratione,

& exemplo tum Magnæ Curie vtriusque aule, tum etiam Consistorii eundem Ritum 184. seruari videmus in Tribunali S. Officii, cum dictum Tribunali Tribunali Magnæ Regi Curie exequatur; quemadmodum communis praxis, & obseruantia Tribunalis eiusdem quotidianè docet, & prout in Magna Curia proceditur. Castill. decisio. 75. nu. 8. Quia Tribunal Sancti Officii per vim clausule abdicatiue representat omnia Tribunalia, a quibus abdicata est iurisdicção, nempe in primo iudicio representat Magna Regia Curia; in secundo Consistorium; & postquam per capitula Regni Tribunal causarum delegatarum, quod antea vagabatur, fuit reformatum, in tertio iudicio ipsam Magnam Regiam Curiam sedis criminalis, & causarum delegatarum representat, & alias resolutum fuit pro Ioanne Royas eiusdem Tribunalis Sancti Officii Secretario; in quo Tribunali causa quilibet trinum habet iudicium per Turnum coram quolibet ex Illustrissimis, & Reuerendissimis Inquisitoribus, per quem omnimoda Tribunalis iurisdicção in Civilibus causis, & etiam Criminalibus extra aulam, Secreti transfertur in quolibet Illustrissimo, & Reuerendissimo Inquisitore durante eius Turno. qui Turnus nihil aliud nisi administrationis iurisdictionis partitio, est Gonzal. ad regul. Cancellarie §. glof. 4. §. 1. nu. 15. 16. 36. & 37.

His constitutis adeoque vtget in Iudiciis spectandum esse initium, quando finis, & id quod progreditur habet necessarium antecedens cum principio, quod videmus Vadum, pupillam, vel aliam personam miserabilem videntem beneficio l. vnica C. quando Imperator inter pupillum, & Viduam, & Constitutionis Regni Statumuria secunda, tempore durantis viduitatis pupillaris eratis, vel miserationis causæ forum Principis eligentem, si inde nubat vidua, vel pupillus maior effectus sit, aut cesset miserationis privilegium, adhuc in foro Principis causa manere debeat. Folleri. in constitut. Statumuria. 27. Gramatic. n. 11. vbi Frez. in a. d. d. Tapia. nu. 15. 18. 19. Franch. decis. 257. in fine Thefaur. decis. 177. Menoch. de arbit. cap. 66. n. 28. & n. 36. in addition. Cuius ritu 45. n. 2. Trentac. variar. resol. lib. 2. tit. de citation. resolut. 2. nu. 5. Cuiuslib. decis. 82. n. 14. & in Consuetudin. Messan. cap. 10. Glof. 4. n. 12. Ricci. Colle. An. 300. Burgi. de Landimio p. 3. in preli. 4. nu. 2. Turnus in Compend. decision. verbo Vidua in Mutat. in Consuetud. Panormit. cap. 3. nu. 47. Mastrilli. decis. 268. testans decemum in Magna Curia Noui inus de electione, & variatione fore quæstion. 7. n. 4. session. 1. & quæst. 10. n. 1. session. 2. Aluar. V. elaje. decis. 57. respondens ad regulam quæstionis cellant causa, vi non cesset effectus iam consumatus, si alieni esse ius quæsitum ad textum in l. final. ff. unde liberi. Surd. consil. 25. c. num. 24. & decis. 163. nu. 12. Vincent. de Franch. decis. 719. num. 1. 2. lib. 4. Indicus Perez lib. 3. ordination. Casselle tit. 5. sub rubric. de las remisiones de los yuerez quæst. 5. num. 569. Gratus consil. 63. n. 37. lib. 2. Fannu. de momen. tempor. cap. 29. num. 13. Cuiuslib. decis. 82. sub num. 12. & in Consuetudin. Messan. c. 10. glof. 4. nu. 6. 7. Teraquell. in l. si vnamquam verbo suscepit liberos nu. 155. & de cessante causa limit. 12. Burf. consil. 252. n. 2. & Honded. consil. 29. num. 69.

num.69. lib.1. Intrigiol. de subſtitut.centur.3. q.73. n.337. Gama decif. 27.n.4.5. Caldas de nominatio-
ne emptytenf. p.3. de poteſt. eligend. an.2. Caſſanat.
conf.4. n.101. conf.26. n.31. conf.41. nu.74. & conf.
53 25. n.14.15. 16. & ſequent. niſi cauſa ꝑ ſucceſſi-
ua, ſive momentanea ſucceſſuum producat effe-
ctum; quia tunc ſaltem pro futuro ceſſante cauſa,
ſemper ceſſat effectus ſucceſſuum. Monter-decif. 2.
n.62. & latius Caſſanat. diſſo conf.25. num.16. Hon-
ded-conf. 29.n.110. volum.1. Gama diſſa decif. 27.
54 nu.5. Et quamvis ꝑ videatur contrarium ſenten-
tiam ſequutum fuiſſe Caranza ritu 233. n.12. & ſe-
quent. quem ſequitur eſt Calá de modo articulandi
& probandi Gloſ. 1. §.1. n.82. & ſequat. tamen ſub
n.18. dicit in praxi non ſervari.

Similiter quamvis ex ritu 133. inſerito ritu 139.
conſideratum ſit cauſas Viduarum, ac miſerabiliu
perſonarum ſummarias, & in appellabiles eſſe;
55 tamen ꝑ ratione initiꝝ ſpectandi in iudiciis, ſi lis
eſt incepta cum maritata, quæ poſtea effecta ſit
Vidua, non ideo cauſa viduæ dicitur, ſed remanet
appellabilis, & eiufdem naturæ; quemadmodum
initiatum ſuit iudicium ipſum, & e conuerſo quã-
do cauſa incipitur pro vidua, vel contra viduam
poſtea conuolantem, quod non mutatur cauſæ na-
tura, quæ erat in eius initio, & proinde inappella-
bilis, ſemper remanet ratione initiꝝ in iudiciis ſpe-
candi Marita ritu 133. nu.28. Cumia ritu ſuo ordine
45. num.2. Ioannes Aloyſius de ſeptimo ritu 139. in
princip. in verſic. Summaria Gurb. dec.81. n.2. in fin.
& n.9. Carolus Tapia in Conſultat. ſtatutum nu.29.
Maſtrill. decif. 268. n.1. 3. & 4. lib.3. ad text. in leg.
cum quadam Puella de iuriſdiſſ. omn. iud. & ex Bar-
tol. Alexan. & Iabu in l. ſi diem ff. de offi. Praſ. ad
quod faciunt Afflicti. in ſuperioribus citatis diſſa
decif. 110. Sforz. Odd. & alij. Feſch. decif. 599. nu.2.
lib.4. Schrader. de feud. p.10. feſſ. 7. n.110. Gonzal.
ad regul. Cancell. Gloſ.6. n.191. Lancelloſ. de atten-
tati. part.2. cap.4. in præſation. nu.572. Roſa Roma-
na decif. 32. n.1. par.1. & decif. 43. nu.2. p.2. con-
56 ſert ꝑ præmiſſis text. inſuper poſtea, quam & in l. cum
quadam §. Quoties ubi omnes maxime Cognol. nu.23.
ff. de iudiciis, ubi quod mutatio fori poſit litis con-
teſtationem non mutat inſtantiam, nec reſpectu
cauſæ nec reſpectu exequutionis. Ex quibus non

57 ꝑ eſt curandum de eo, quod dixit Alexand. ad
Bart. in l. prima ff. de panis, quem reſert Ioſſed. de-
cif.70. ſequitur Lancelloſ. de attentat. p.2. cap.4. li-
mitat. 20. num.19. addo Marcol. conſil. 22. nu.25. &
ad Alex. remittit Marell. Calá de modo armenlan-
di, & probandi n.84. in fine fol.10. Graſſi. exception.
3. num.38. Gurb. decif. 82. n.7. ad quod ſolet alle-
gari Provingat. in l. cum quadam puella ff. de iuriſ-
diſſion. omn. iudic. quod itante ſtatuto, quod cau-
ſa viduæ ſit Summaria, ſi cauſa fuerit incepta per
mulierem nuptam, & cauſa pendente, maritus
mortuus eſſet, & cauſa ſit ſummaria tanquam viduæ
iuxta formam dicti ſtatuti, & illud privilegium vi-
duæ ſuperueniens, quod ad cauſam pendente
trahatur, cum non fuerit effectatum, vel procurat-
um, ſed cauſa ſuperueniens, & cum privilegium
non eſt procuratum, non ſpectatur inritum non
obſtante textu in diſſa l. cum quadam puella. Quia
hic caſu noſtro non agitur de foro, & Alex. diſſo
Ant. de Amat. P.11.

loco, quamvis loquatur de cauſa Summaria, tamẽ
ex eo concludenrer intentio non aperitur, & ex di-
ximus contraria opinio poſitur particulari, & in-
diuiduali autoritate noſtrarum; quemadmodũ
pro iſta opinione alias cenſuit M.C. pro Aleonora
del Porto cõtra illos de Tignoſo, & inde ſuperue-
nit noniſſima Pragmatica Anni 1618. ita determi-
nans §.11.

Conſequutiue ad præmiſſa in terminis diſſi ri-
tus 133. & 139. diſceptatũ ſæpius fuit in Regno,
58 An ꝑ eorum diſpoſitio procedat, quando vidua,
vel alia miſerabilis perſona Aëtrix ſit, & non con-
uenra, & pertuentes opinionem fauẽtem miſera-
bilem perſonam ponderabatur, quod ritus prædi-
cti diſpoſitio tantummodo procedat, quando miſe-
rabilis perſona in iudicio ſententiam fauorabi-
lem reportaret, non autem ſi ſuccumbere, erenim
privilegium introductum per dictum ritũ in eius
favorem, quod cauſa ſit inappellabilis in odium
retorqueretur privilegiatæ perſonæ, contra text. in
l. quod fauore ff. de legibus, & magis quod cauſa ab
aëtre denominatur.

59 Ego verò ꝑ in facti contingencia conerarium
dicebam in Tribunali Conſilioris pro Dõna Por-
ſia lo Giglio contra Rectores Confraternitatis B.
Marie Annunciatæ diœ de la Pinta, quod inno-
Pruilegium cauſæ ſummariz ex ritu 133. nõ fue-
rit conceſſum iſpis perſonis miſerabilibus, vel pri-
uilegiatis, ſed fuit conceſſum cauſis earum, prout
hoc noſtræ omnes, tam in diſſo ritu 133. quam
in ritu 139. abſolute firmant Caſtill. decif. 108. nu.
15. lib.17. vol.2. Vnde etiam quod ſi privilegium, eſt
conceſſum cauſæ fruſtra diſſeritur, & contrahitur,
an perſona privilegiata ſit aëtrix, vel Conue-
ta, vel ſi obtrinerit, vel ſuccumbuerit, in quo om-
nes reſoluunt in vtroque membro diſtinctionis,
vt equalitas in iudiciis ſeruetur, quod ſemper cau-
ſa ſit inappellabilis, tam ſi perſona privilegiata
ſit aëtrix, vel conuenra, vel ſi obtrinerit, quam ſi
ſuccumbuerit iud. dicit Hieronymus Fimia ritu 139.
Cumia ritu 44. in fine, & ritu 76. nu.40. Intrigiol.
de feud. art.95. n.20. centur.2. & decif. 22. qui reſert in
Magna R.C. decifum. Magon. decif. 52. & decif. 58.
Graſian. decif. 228. Maſtrill. decif. 134. nu.26. & 27.
lib.2. Engen. conſil. 89. nu.68. Barzjus decif. 41. nu.
17. Caſtill. decif. 30. nu.12. 13. ex Franch. dec.136.
& 520. & iterum pluries decifum dicit Caſtill. de-
60 cif. 108. nu.15. 16. 17. & cum via ꝑ Pars prohibe-
re appellare, cenſetur etiam alia pars prohibita
ex eadem ratione equalitatis ſeruandæ Philippi
Frane in c. ſi duobus col. penult. de appellat. Crauerit.
conſil. 70. n.1. Engen. & Berzi. ſuperius citati Caſtill.
diſſa decif. 30. n.13. Graſian. decif. 220. & in addit.
n.1. & 2. dec. 72. n.11. Maſtrill. dec. 133. n.27. Cu-
mia ritu 44. n.18. Franch. dec. 136. num.5. Baiard. ad
Clarum q.94. n.26. Magon. decif. Lucenſ. 58. Bertez.
conſil. 15. in princ. vol.1. & conſil. 469. nu.13. vol.2.
Roſa Romana dec. 52. n.2. in fine p.2. fo.4. ſurd. de
alimēt. lit. 3. privilegio 60. n.32. Canale. dec. 40. nu
54. p.2. Seaccia de appellat. lib.3. c.2. q.17. limitat. 7
n.24. Ragmel. eodem tr. §.1. c.3. m.237. & 238. Pute.
decif. 136. n.2. lib.2. Contard in l.1. limitat. 17. n.9. &
16. C. ſi de moment. poſſeſſ. fuerit appell. Gonzal. ad
regul. Cancell. 8. Gloſ. 6. nu.173. & Magon. decif. 52.
E 3 num.

num. 16. præcisè respondit ad text. in l. quod favore de legibus referendo Bellamer. in cap. ex co q. 8. de re lit. spoliat. qui dictam legem præcisè limitat in priuilegijs redditibus ad iudiciorum ordinaria
61 ratione æqualitatis seruendæ, nec verum est fab-
-soluitè assumptum ex aduerso deductum, quod
causa sit Actoris, & ab eo denominetur, nam ea
denominatur, & vites, & nomen sumit etiam à
Reo, & Conuento, vt expresse dicit Glos. in c. for-
-de verbor. significatio, & pro ista opinione fuisse
decisum in M.C. pro Donna Dorothea de Ope-
-zinghis testatur Intrigl. dicta decis. 12. & satis an-
-te in Anno 1574. 26. Marijsfuit decium in Ma-
-gna Curia inter Ioannem Baptistam de Ioanne, &
-Antonellam de Contari, ac etiam inter Franciscū
-de Diaria contra Susanam Scignio, ac in pluri-
-bus alijs causis relatis per Calli. dicta decis. 108.
nu. 16. quamvis verum sit dictam de cisionem M.
-C. relatam per Intriglos. fuisse reuocaram per
-Consiliorum sub die 16. Maii 1601. Quemadmo-
-dum etiam in causa prædicta contrarium censuit
-Consiliorum anno 1614. in qua dicta de Giglio
-succumbit, non obstantibus superius adductis,
-sed minus rectè fuisse iudicatum per Consiliorū
-in vtraque causa. euidens est. Nam verior opinio
-est pro eis, quæ superius adduxi, quemadmodum
-inde vidimus periculissimos viros, & supremos
-Consiliarios omnibus numeris absolutos sentisse in
-compilatione nouissimæ Pragmaticæ anni 1618.
h. s. qua dispositum est, quod causæ personarum
-numeratarum in cap. titu 13. sint, & intelligan-
-tur non appellabiles. esto quod personæ prædictæ
-in litibus succumberent.

S V M M A R I V M.

- 1 Instantia causa appositoria vnicæ est mensium sex
de iure: licet ex communī practica diuidatur pro-
pter pactum reueliūm.
- 2 Sententia, siue interlocutoria super articulo reueli-
uolata post trimēstre est nulla.
- 3 Declaratoria sententia obscura extra duos menses
an sit nulla tanquam extra instantiam.
- 4 Pragmatica super sententijs obscuris refertur.
- 5 Declaratoria sententia obscura debet ferri infra duos
menses, & quando, & quid in sententia Sindacato-
rum.
- 6 Declaratoria sententia obscura de iure communi po-
test quandoque ferri infra instantiam triennij.
- 7 Sententia obscura lata est nulla, cum debeat conti-
nere clarā condemnationem, vel absolutionem, &
contrarijs per se, vel saltem per aquipollens.
- 8 Sententia non trahitur ad non expressa, nisi quatenus
necessariò, & præcisè ex eius verbis inferretur.
- 9 Sententia potest proferri obscura cum clausula con-
demnationis condemnandum, & absoluius absol-
uendum tantum ob periculum peremptionis instans.
- 10 Periculum peremptionis instantia non dicitur im-
minere, quoties de instantia superesset spatium tē-
poris vtrò similiter sufficientem ad Iudicem in-
struendum.
- 11 Sententia obscura debet ferri in vltima die instantiæ
vel saltem in penultima, & quid si vltima dies sit
feriata n. 12. 13.
- 12 Instantia statutoria subrogatur in locum instantiæ
iuris cōmuni, & secundum eius naturā regulatur.
- 13 Sententia lata extra instantiam, vel ea perempta,
est nulla.
- 14 Forma dicitur indultā a statuto, quando fuit aliquid
de nouo indultum sub certa modificatione aliter,
quando iure disponitur.
- 15 Forma dicitur a statuto indultā, quando actus ex-
peditiōis certus tempus adijcitur.
- 16 Forma data a statuto in dubio presumitur substan-
tialis.
- 17 Sententia contra formam statuti lata est nulla.
- 18 Permissum ad cēpus censetur post tempus prohibitū.
- 19 Sententia lata extra instantiam, & terminum a sta-
tuto præfixum causæ expeditiōi, est valida, quan-
do verba statuti cum pena in Iudicem diriguntur
simpliciter, licet Iudex incidat in pœnam.
- 20 Actus a lege, vel statuto prohibitus etiam cum pœ-
na, non est nullus, nisi lex viterius procedat actum
annulando.
- 21 Terminus expeditiōis causæ dicitur præfixus in di-
ci, quando verba expresse in Iudicem diriguntur.
- 22 Terminus in dubio censetur præfixus instantiæ, &
non Iudici ad expediendas causas.
- 23 Sententia lata extra terminum a statuto præfixum,
expeditiōis causæ est nulla, etiam si verba dirigun-
tur in Iudicem, si tamen sint pœna.
- 24 Sententia lata extra terminum a statuto præfixum
expeditiōis causæ est nulla, quamvis verba in Iu-
dicem dirigantur favore publico, vel Ecclesiæ.
- 25 Sententia est nulla, quando verba statuti ad expedi-
tionem causæ terminum præfixit, & simul Iudici,
& instantiæ diriguntur verba si extra instantiam
proferatur.
- 26 Sententia lata extra instantiam, & terminum a sta-
tuto præfixum est nulla, quando verba diriguntur
in Iudicem negative.
- 27 Sententia delegati lata extra terminum a statuto
datum, expeditiōis causarum est nulla, siue verba
dirigantur in Iudicem, vel instantiam.
- 28 Terminus quando a statuto dicitur consensus cau-
sæ, & instantiæ, & ex quibus verbis.
- 29 Sententia in dubio debet dici valida.
- 30 Declaratoria sententia obscura ferri potest infra dies
quindecim post lapsum bimēstris temporis, quando
per partem infra bimēstre fuit initiatum pro causæ
expeditiōe, & declaratione, alias secus.
- 31 Terminus præfixus Iudici expeditiōis causarum in-
telligitur parte petente, & instante.
- 32 Declaratoria sententia obscura debet ferri ex eisdem
actis, & quid si fuerit petitus terminus ultra ma-
rinus.
- 33 Declaratoria sententiæ obscuræ debet ferri ab eodem
Iudice, qui obscuram protulit.
- 34 Declaratoria sententiæ obscuræ non dicitur reliqua
causæ in terminis consuetudinis Panormitanæ 3.

A R G V M E N T V M.

Declaratoria sententiæ obscuræ post duos
menses lata an tanquam extra instantiam
nulla dici possit ad intellectum Pragmaticæ
Constitutionis sub titulo de sen-
tentijs obscuris.

RESOLVTIO LXVI.

Vnde in puncto iuris est opinio illa, quod instantia cause, ꝛ oppositorie vnica, sit duratura per semel, que incipit a die presentationis oppositionum: licet ea ex communis practica in duas diuidatur instantias propter vim patris reiectiui, & de non opponendo, vel Priuilegiu Pragmaticæ Regis Alfonso super censibus, videlicet in instantia Articuli reiectionis oppositionum, que durat per primum trimestre, & in instantia, que vocatur oppositoria cursiva in sequenti trimestre. Sed vere articulus reiectiui propriam non habet instantiam, sed includitur in semeltri causæ oppositorie. Hinc est, quod sententia, siue interlocutoria sit, vel reiciatur, lata post primum trimestre, sit nulla, tanquam lata extra instantiam *Corfetti. qm. Forens. lib. 2. qm. 5. Cmmia ritu 113. fol. 17. m. 103. 104. 105. Milan. decis. t. m. 166. lib. 2. Mutu rit. 110. 111. m. 9. Castildec. 102. m. 6. 7.*

Cumque per Magnam Regiam Christi pro loa. Andrea Barrabino contra D. Mariu de Marchesio ob periculum peremptionis instantie primi trimestris fuerit decisis articulus reiectionis obsecræ, qui fuit inde declaratus reiciatur post nouem dies, ultra menses duos præfixos per Pragmaticam ad declarandum sententias obscuras, (vt infra dicam) licet declaratio fuerit instantiam semelstris causæ oppositorie. Conringit dubitari de validitate dictæ declarationis factæ post duos menses, & quamuis causa inde fuerit transactioe diffinita. Tamen pro nullitate sententiarum multa dicebantur.

Sancitum namquam est per Pragmaticam ꝛ impressa in volumine Pragmaticalium constitutione p. 2. f. 26. in titulo de le sentenze oscure §. 1. per hæc verba. Per decreto fatto a l'upplicatione del Regno d. 5. di Settembre della 6. del 1547. e vietato d. Giudici della Gran Corte, & altri Magistrati, e Delegati dar nelle cause ciuile, e criminale sentenze chiamate oscure cum clausula condemnandus condemnandum, & libertamus liberandū exceptuato il caso di peremption d'instanza, nel quale si permette dare somigliante sentenze oscure remanendo obligationi a medesimi Giudici di spedire tali cause fra due mesi, procurando, & insistendo le parti, alle quali è concesso il primo mese per sollicitari, & il secondo è dato per la espeditione alli Giudici. Hor à fin che attorno a ciò si trôchi ogni occasione d'abuso, s'incarica la coscienza di Giudice a procurare di preuenire cō la decisione delle cause la peremptione dell'instanza, e quando pure alcuna hata sia necessaria la sententia oscura, si comanda, che inuolabilmente s'osserui la sudetta forma, & obligacione in tutte le cause criminali, e ciuili, che fra parte, ò fra il fisco, e persone particolari pendino, e nel auenire si trattaranno dauanti i Tribunali della gran Corte del Real Patrimonio, della Sacra Conscienza, Magistrato della Monarchia, & ogn'altra Corte, & officio di qualsiuoglia dignità, e potestà, & an-

co dauanti qualunque delegato, e le sentenze, & anco interlocutorie, che con detta clausula si pronuntiassero oscure, si dichiarino conforme la giustitia fra il detto tempo infallibilmente da medesimi Giudici, che l'haueranno dare procurandolo, e sollicitandolo le parti nel primo di due mesi sudetti, che cora dal giorno, nel quale detta interlocutoria, ò sententia oscura sarà stata data: se il Giudice, ò Giudici hanẽdo le parti satisfatto all'obligatione loro sudetta contrancerranno, cada ciascheduno di detti Giudici in penna d'onze ducento d'applicarle alla Regia Corte à conto à parte di fiscalie per fortificatione del Regno, & anco ad altre pene reuerate ad arbitrio Regio, ò Viciregio, & passando senza tale dichiarazione il termine delli due mesi, sia pute obligato il Giudice sotto la medesima pena dichiarare la sententia oscura trà l'altri 5. giorni frequent. E si la dichiarazione non sarà stata fatta per dispetto, ò colpa di Giudici non s'intenda esser itata perentia l'istanza delli due mesi, e resti ualida la sententia lata fra li 15. giorni: Ma non essendo stata dichiarata per dispetto, ò colpa delle parti, l'istanza di li due mesi si intenda perempta, e la sententia data fra quindici giorni resti nullo ipso iure, come data fuore della istanza.

Patet igitur infra bimestre ꝛ scendum per Iudicem esse declaratorias sententias obscuræ ex forma dictæ Pragmaticæ sanctionis. Idem dicit *Mura super Consuetud. Panorm. cap. 3. num. 165. Castil. decis. 76. num. 2. Corfetti. quest. forens. lib. 2. q. 5. & quest. 6. Giurb. decis. 37. in princip.* Et si declaratoria detectu Iudicis prolata non fuerit infra dictū bimestre proferri posse infra alios dies quindecim permissit pragmatica prædicta. Secus si partium culpa instantia mensium duorum elapsa fuerit. Sindicatibus tamẽ dineris statuitur terminus ad declarandum eorum sententias obscuras vt in dicta Pragmatica, §. 2. & dicit *Boll. in l. 5. super Pragm. de fecit. obscur. n. 12.* Sed de iure cōmuni quando instantia tempus Iudici præfigitur, ꝛ licet si infra illud non iudicet clarè, sed obscurè, instantia non pereat tamen infra tricenarium instantie iuris communis sententia m. claram proferre debet. *Doctores, & Soc. in cap. venetabilis de iudic. Bart. & Iason. in leg. propterandum C. de iudic. tit. pol. Rimin. conf. 176. num. 43. Asin. in praxi §. 2. cap. 2. num. 4. Caranis. ritu 145. num. 6. Bero. conf. 213. num. 5. lib. 3. Vanci. de nullitate defect. iurisdic. ordin. num. 124. Paris. conf. 158. num. 3. lib. 4. Bero. in cap. de causis de officio delegat. num. 49. Scaccia de iudic. lib. 2. cap. 2. nu. 709. seq. & de appellation. lib. 3. cap. 2. q. 14. num. 280. & 333. Cardinal. Tufeb. conclusion. 433. lyster. S. tom. 7. num. 13. Trencing. variar. resolution. lib. 2. tit. de appellation. resolution. 3. sub num. 3.*

Non tamen sententia ꝛ obscuræ per Iudicem regulariter proferretur, & esset reuocatoria contrarium asserere, cum in se debeat claram condemnationem, vel abolitionem, seu declarationem contrarietatis per se clare, vel late per æquipollens continere. *L. p. res. l. cum Index C. de sentent. & interloc. quoniam. omni iud. l. 1. d. ait prator S. l. p. res. l. in summa ff. de re iudic. leg. nõ quem ad modum ff. de iud. p. cura.*

re instituit. d. action. *glos. in l. diem proferre § si plures ff. de arbit. specul. et. de sentent. §. qualiter vers. Item de best. et certa Fulgosi. conf. 217. viso exemplo in princip. Alexandr. conf. 123. viso processu in princ. vers. non obstat. Secundo conf. 181 in hac num. 2. volum. 2. conf. 109. viso num. 1. lib. 5. Ancbaras. conf. 201. num. 3. vers. tertio probatur. Decian. conf. 8. num. 6. Zabarella conf. 29. P. auci. de nullitas. ex defect. process. num. 90. 101. 102. Curt. l. un. conf. 312. n. 66. volum. 3. Paul. de Cast. conf. 16. nu. 7. conf. 425. vol. 1. conf. 275. ad primam colum. 1. vers. tum quia vol. 2. Marci. decis. 418 par. 1. R. un. conf. 146. num. 8. volum. 4. conf. 49. num. 6. volum. 5. R. un. id. Sen. conf. 285. n. 10. Rota Roman. in nouis. de restitu. spoliat. dec. 4. num. 2. fol. 135. & in recollectis nouissimis diuersor. dec. 40. n. 9. p. 2. Anton. Faber. in C. lib. 3. tit. 12. d. finit. 9. num. 3. in allegat. & lib. 4. tit. 10. diffin. 1. num. 14. in allegat. Hippol. R. un. id. conf. 495. num. 44. Rebuff. in tit. de rest. in fin. tom. 3. Misinger. Centur. 5. obseru. 100. num. 2. Corfeli. lib. 2. q. 5. in fine Cartar. dec. 119. num. 9. 11. Gimb. dec. 37. nu. 1. Menoch. conf. 71. num. 6. & conf. 509. nu. 19. Villadiego in sua Politica. c. 1. de la instruction. num. 64. fol. 16. Alfonso. Modicus in suis dubitat. lib. 2. §. Principum placita dubitat. 157. num. 3. fol. 188. Decian. confil. 37. num. 1. lib. 5. Carcin. Tusc. concl. 108. num. 78. & concl. 132. tit. 5. vol. 7. Ariar. Angus. cōf. 275. nu. 9. Cāpeg. de dote. q. 4. Gabr. confil. 61. num. 11. lib. 2. Vill. lib. in antimonas inuis. tit. S. num. 50. fol. 162. Scarcia de appellation. lib. 3. c. 2. quæst. 4. n. 20. fol. 3. Cornaz. dec. 29. num. 10. d. andel. conf. 575. nu. 22. Cranet. conf. 592. numer. 35. lib. 4. Torniola conf. 12. num. 13. Sola super constitut. Sabaudia tit. 27. de senectus *glos. in l. 7. fol. 468. & tit. 37. quomodo procedens in exequut. can. glos. in l. 10. Bro. conf. 104. num. 26. lib. 3. conf. 193. nu. 61. volum. 1. Tude. dec. 126. lib. 2. Mastrell. dec. 241. num. 71. lib. 3. Cef. l. conf. 374. num. 30. lib. 3. Barbo. in 3. parte rubricæ ff. solui. matrimon. num. 47. & latius in lege viro atq. uxori num. 14 ff. solut. matrimon. fol. 407. vol. 2. Gratian. discept. 201. num. 44. Muscatell. in praxi civilis p. 7. gl. condempnando num. 34. 35. 59. **8** *Muta dec. 55. n. 21. Hinc dicimus ex sententia tñ nō inferri ad non expressa nisi quatenus ex ipsius verbis necessarius & precise de positum est l. si Index ff. de iis. qui sunt sui. vel alieni iuris leg. 2. ff. de ordin. cognition. l. 1. C. de ordin. cognition. Bart. in l. iulianus nu. 5. ff. de condit. indeb. Bart. sequens est Fulg. conf. 139. Alex. cōf. 49. n. 1. lib. 7. Dec. confil. 43. n. 4. cōf. 348. num. 6. Menoch. conf. 110. num. 17. lib. 2. Cef. l. conf. 374. num. 29. volum. 3. Cranet. de antiquis temp. p. 4. §. transeio num. nu. 64. 65. 66. & conf. 174. num. 2. R. un. conf. 33. num. 1. lib. 5. conf. 146. num. 7. lib. 1. Coutard. in l. unica limit. 24. num. 35. C. si de momentan. possess. Peregr. conf. 8. num. 1. lib. 1. P. clausol. confil. 86. num. 52. Scacc. de appellation. lib. 3. c. 2. quæst. 17. limit. 6. membr. 9. num. 12. fol. 606. Gaspar. Anton. Thezaur. lib. 1. quæst. 13. num. 1. Natta. confil. 637. num. 30. Scrafin. dec. 815. num. 5. Causalcan. dec. 38. num. 18. lib. 1. Caputaque dec. 148. num. 5. par. 3. Farinac. dec. 51. num. 2. in primis recollectis per eum & decis. 440. numer. 5. part. 1. tom. 1. & decis. 332. numer. 5. ead. part. 1. tom. 1. Rota Genæ dec. 17. num. 3. Surd. decis. 261. num. 6. Mari-***

lian. decis. 78. Franc. dec. 228. Cardinal. Mantica dec. 48. num. 10. Rota Romana. decis. 317. num. 4. par. 2. Bim. conf. 203. num. 29. volum. 2. Cabal. conf. 172. n. 18. volum. 1.

Permittitur ramen Iudici non adhuc bene de causa f. instructio, vel si negotium nō esset faciliter expeditibile, vel esset intrinsecu propier relictū Confictus, vel aduocatorum allegations, vel aliter, & esset periculum peremptiois in instantia ut de instantia parum superfluo, sententia obfcure profertur; videlicet cū elaufela condēdandus condemandū, & absolūmus absolūcū iuxta notata in l. 4. §. si Index ff. de re iudicat. vbi Bart. n. 4. Abb. & Butr. in c. penult. de iud. illen. 2. o. i. se col. 2. Bart. in l. cum Index. C. de sent. Jacob. Butrigr. in l. Iudices C. de Sentent. Bald. in l. terminatio, C. de furt. & lit. expens. colum. 2. & in lege. peremptoria C. senectus, res. in. non posse in lege si mens §. final. ff. de arbitrar. Cornei. confil. 221. num. 1. lib. 2. Paul. de Castro confil. 20. incipit. Inpradella exceptiones num. 2. vers. prater quos vol. 1. Deci. conf. 517. n. 1. Guid. Papa dec. 67. P. auci de nullitas. ex defect. process. num. 32. vers. & sic. Cranet. conf. 75. 1. num. 19. volum. 5. Asini in praxi §. 2. c. 17. nu. 4. 5. 6. sequent. & de exequut. §. c. 161. num. 3. Borrel. de compromiss. §. 7. glo. 3. num. 8. Ofsc. dec. 146. sub num. 10. Card. Tusch. concl. 108. num. 36. l. iter. S. volum. 7. Cumia de Suidcan. tit. de sentent. num. 97. 98. sequent. fol. 219. Borrel. de Suidic. c. 23. Corfeli. lib. 2. q. 5. in fine. Ant. de Ballis lib. 4. in comm. ad Pragm. de sent. obscur. num. 8. fol. 335. C. alibi. decis. 76. num. 2. 11. d. n. 3. conf. 161. num. 60. Garba dec. 37. num. 1. Intrigl. de feud. cent. 2. art. 97. n. 51. 52. & clare de terminat. pragmatica pradiata.

10 Ob id interit periculum peremptiois tñ instantie imminere non dici, ut sententia obfcure valide profertur, quod instantia superfluo spariū iati temporis, quod versimiliter ad Iudicem instruendum, & videbū, procelum sufficeret, vel saltem, quod non posset Iudex dici in angustia extremis temporis constitutus proinde praxis approbauit, quod sententia obfcure **11** profertur tñ in vltima die instantie a tollendis disputaciones si prima dies litis cōtēlationis computetur in instantia, vel ne secundum Cumia de Suidcan. tit. de sentent. num. 99. vbi dicitur **12** cit procedere etiam si vltima tñ dies instantie esset ferriat in honorem Dei si iurisdicō Iudicis esset tempore peritura ex Marant. p. 6. tit. de aliorum edit. num. 37. qui citat Abbacem c. fin. de iudic. & specul. in tit. de feriis & §. sequitur vers. penult. couariarum ramen, quod quādo vltimus dies instantie est ferriat in honore Dei debet ferri in penultimo, & quod ita praecieat in M. R. C. dixit Corfeli. lib. 2. q. forens. c. 7. n. 6. vbi quod quādo sententia lata die Dominico fuit declarata nulla licet immineret periculum peremptiois instantie ex Paris. conf. 107. num. 26. volum. 1. R. un. conf. 209. n. 17. volum. 1. Guid. Papa dec. 211. Boer. dec. 219. Menoch. de arbit. lib. 1. casu 30. n. 8. Borrel. de cōpromiss. §. 3. glo. 4. num. 66. Intrigl. de feud. Centur. 2. art. 97. num. 54. 55. Causalcan. dec. 17. num. 24. par. 1. **13** Et vtrius hodie tñ co iure vitmur in Regno, quod etiam si in penultimo die, vel per duos dies ante

- peremptione in instantia sententia obfcurè proferatur, valida fit ex Bolognin. *conf. ultimo*, quem sequitur Cagnol. in l. ubi lex. num. 4. ff. de regul. iur. & testatur conclusum in Consistorio Guibae. dec. 37. in causa grauarum illorum de Scatoza, & Sirugo: Inrigl. de feud. art. 97. num. 545. Centur. 2. cum dies litis contestate non computetur in instantia affert Neuzan. *conf. 41. num. 2. Carpan. ad statut. Mediolan. 26. num. 151. Asini in praxi §. 17. cap. 6. vers. secundo loco num. 1.* licet nouissime aduersus Guibam teneat Paul. Bellon. de potestate eorum, quæ in continenti fiunt c. 84. f. 157.
- 14 Dicebatur igitur instantia missam statutuam mensum duorum à Pragmaticam in dictam declarationem sententiæ obfcurè in locum instantiæ iuris communis subrogari, & secundum eius naturam regulati. Roman. *conf. 504. Iaf. in l. prope-randum num. 23. C. de iudic. Alexan. conf. 42. nu. 2. 3. volum. 3. & conf. 24. vol. 4. Neuzan. conf. 42. num. 1. 3. Asini in praxi §. 1. c. 1. nu. 5. Roland. conf. 18. n. 4. libr. 1. conf. 15. num. 2. lib. 2. conf. 2. 1. nu. 7. lib. 3. Sforza de rebus. qu. 67. num. 10. Honded. *conf. 24. num. 12. 13. sequens. volum. 1. Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. glof. 10. numer. 79. Surd. dec. 178. numer. 10. conf. 139. num. 9. Gabr. de regn. iur. conclus. 3. nu. 57. Causalcan. dec. 27. num. 30. p. 1. Bero. conf. 36. nu. 1. lib. 3. Cardin. Tusch. §. 7. 1. num. 5. litter. S. volum. 7. Inrigl. Sing. 84. num. 38. lib. 3. & de feud. centur. 2. art. 97. num. 50. Trossi Causen. ritu 245. n. 9. Scappa de iure non Scripto lib. 3. cap. 89. n. 5. Martches. de commissione p. 3. §. 1. n. 15. Nepita super Coniunctud. Catine tit. 40. n. 41. Sola super cõstit. Sabaudia de Iudicis Glof. 1. n. 7. Carpan. super statut. Mediolan. c. 21. num. 4. volum. 1. Quare sententiæ extra dictâ instantiâ lata, vellea perempta, esse nulla etiam si à statuto præfixa breuior iuris communis sit l. prope-randum, & ibi notatur in principio C. de iud. vbi communiter DD. & Glof. Paul. de Cestr. *conf. 184. vers. quinto, & ultimo lib. 1. Alexan. conf. 33. volum. 1. conf. 136. 137. in principio lib. 2. conf. 165. in princip. lib. 6. conf. 82. num. 1. lib. 3. Cornese. conf. 49. num. 16. lib. 2. Alberici. de Rosas. de statuto par. 1. quæst. 56. num. 6. Vancie. de nullitat. ex defect. iurisdic. ordin. num. 115. & seq. Causalcan. dec. 11. num. 19. 34. libr. 1. & dec. 2. 1. num. 10. & dec. 24. num. 4. lib. 1. Natta *conf. 32. num. 13. Crauetz. conf. 270. num. 7. Afflic. dec. 283. num. 4. & in consil. hac lege. num. 25. Bero. conf. 101. num. 18. lib. 3. Roland. conf. 21. num. 5. lib. 3. conf. 82. num. 3. lib. 4. Marant. de ordin. iudic. par. 5. nu. 58. Hypel. Rimm. conf. 203. nu. 94. lib. 2. Gratus *conf. 103. n. 1. 9. vol. 1. Serzini. de iuram. priuit. 74. num. 60. Cefal. conf. 507. num. 19. vol. 4. Io. de Amic. conf. 13. Turzan. cõmun. opinio 62. Mascard. de generali statu interpretat. concl. 9. num. 40. Vincent. de Franch. dec. 643. lib. 4. Trossi Causen. ritu 245. num. 9. 10. Gram. dec. 91. n. 4. Scaccia de appellat. lib. 3. cap. 2. q. 15. num. 354. sequens. fol. 379. Sola ad decretum Sabaudie tit. de iudic. Glof. 3. num. 1. Asini in praxi. §. 2. cap. 1. q. nu. 3. 4. 5. Mâ dell. Alexus *conf. 96. num. 1. Raudens. dec. 10. Rota Genue dec. 13. n. 8. Did. Petes in Comment. ad lege Castelle lib. 1. tit. 1. de iudic. volum. 1. 5. vers. Amplia etiam fol. 345. Azegued. lib. 4. recopilas. tit. 17. lege 10. num. 65. 66. Monacus dec. 40. in luc-******

sibus num. 2. Montes perello *conf. 70. nu. 5. Mariseor. variat. resol. lib. 2. resol. 134. num. 1. Cofia de re integr. distint. 109. num. 3. Masfiri. dec. 70. num. 6. 7. Cumia ritu 137. num. 65. Cornazan. dec. 12. 2. 161. Inrigl. dec. 23. num. 9. de feud. centur. 2. art. 97. num. 49. sequens. Anton. de Bal. trañ. ver. lib. 6. q. 2. num. 8. 16. Menoch. *conf. 100. num. 272. Borell. de compromiss. §. 3. glo. 4. num. 14. & sequens. Mufeatel. in praxi p. 7. gl. sententiam num. 60. fol. 105. Cardinal. Tusch. conclus. 143. litt. S. volum. 7. Bolognes. *conf. 38. numer. 4. Ricci. Collectan. 1247. Lancellottus Gallia *conf. 107. num. 39. Corfess. lib. 2. quæst. 9. nu. 3. Trentacing. variat. resol. lib. 2. de iudic. resolution. 4. num. 41. 42. Castill. de cis. 102. num. 10. volum. 1. Caballus *conf. 145. num. 32. volum. 1.*****

- Fortius cum ex dispositione dictæ Pragmaticæ dicatur data, & inducta forma circa decisionem, & declarationem sententiæ obfcurè cum enim à statuto ¶ aliquid de nouo inducitur sub certa modificatione, aliter quàm de iure disponitur, dicitur inducta forma. Anebharan. *conf. 242. Dec. *conf. 332. & 334. num. 1. Crauetz. *conf. 182. num. 10. Oja-se. dec. 165. num. 11. Roland. *conf. 72. num. 61. vol. 3. Beccici. *conf. 12. num. 23. 24. *conf. 62. nu. 43. Surd. *conf. 124. num. 3. 4. Menoch. *conf. 1124. num. 31. lib. 12. Ball. trañ. variat. lib. 6. quæst. 2. num. 11. vel quando********
- 17 à statuto expenditioni actus adiciatur certum tempus intelligitur de forma. Auten. *quæst. suppli-cet. 10. ibi sub hac forma Cod. de preci. prom. offe-rend. vbi DD. Brunus in trañ. de forma in tit. quan-do aliquid censetur tradit pro forma conclus. 16. Hyp. de Marfil. *conf. 65. nu. 4. Soccin. lun. *conf. 37. n. 10. volum. 2. Riminald. *conf. 9. num. 18. Becci. *conf. 12. num. 25. *conf. 62. num. 44. *conf. 66. num. 8. Crauetz. *conf. 230. Surd. *conf. 124. n. 4. 6. *conf. 375. n. 38. lib. 3. Cefal. *conf. 77. n. 20.***********
- 18 Quæ forma à statuto data in dubio præsumitur substantialis. Bal. in leg. comparationes in 3. oppos. in fine C. de fide instrum. Decian. *conf. 10. num. 2. *conf. 222. num. 4. Becci. *conf. 12. nu. 15. Surd. *cõf. 124. n. 5. Tiraq. de retract. p. 1. §. 36. glof. 2. num. 29.****
- 19 Porro actus, & sententiæ, quæ contra formam à statuto datam proferantur, vel instant nulla te-duntur. cap. cum dilecti de restrict. Paul. de Casiro *conf. 184. num. 1. lib. 1. Alexan. *conf. 43. num. 16. lib. 1. Natta *conf. 59. num. 14. Alber. Brun. in trañ. at, de forma in rubrica volum. 7. Menoch. *conf. 35. num. 7. & *conf. 918. num. 9. 29. libr. 10. & de arbitrar. lib. 1. q. 2. 1. num. 14. vbi dicit instantiam, & terminum clare causæ præfixum obseruandum esse. Laurent. de Penn. *conf. 118. num. 12. Causalcan. *dec. 13. num. 18. 23. dec. 23. num. 1. dec. 30. num. 7. lib. 1. dec. 2. 1. num. 12. lib. 3. Surd. *conf. 375. num. 39. & *conf. 186. num. 19. & *dec. 144. num. 17. Honded. *conf. 34. libr. 1. Cumia in praludys Ritus num. 29. Asin. de execution. 6. 1. cap. 3. 5. num. 3. Vincent. de Franc. dec. 185. num. 3. Decian. *conf. 3. n. 2. 8. lib. 5. vbi de sententiæ cõtra formam statuti Cefal. *conf. 42. n. 48. & sequens. Bursi. *conf. 73. num. 23. *conf. 307. n. 105. vbi quod sententiæ etiam Principis contra formam statuti nulla est Stracca de Mercat. rubric. mandat. numer. 9. Graff. de exception. exception. 33. num. 6. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. gl.***************

21. num. 11. *Turret. conf. 86. num. 5. consil. 91. num. 20. volum. 1. Hippol. Rimin. conf. 179. num. 21. Becci. consil. 12. num. 18. 19. 22. 33. conf. 66. num. 1. 21. Milan. decil. 2. nu. 173. lib. 2. Ancharan. Regens. In-nior. lib. 2. q. 7. num. 16. Gratian. decil. 167. num. 15. & disceptat. 18. num. 1. Borell. de compromiss. §. 3. gl. 4. num. 15. Anon. de Ballis lib. 6. quast. 2. num. 10. 1. *Ofale. dec. 165. V. elanzuola conf. 3. num. 28. vbi de sententia lata contra formam datam à statuto idem Gratius conf. 26. nu. 2. 7. lib. 2. Cornazan. decil. 97. nu. 5. & decil. 182. nu. 1. 2. 3.**

Quoquecum performam Pragmaticæ prædictæ permittatur infra dictum bimelle declaratoriam per Iudicem proferri possit obstat sententia iuxta iur. post dictum tempus censetur omnino prohibuisse leg. stat. liberorum §. sicum ff. de legat. 3. l. 5. si mulier. iur. lo principio ff. de liber. agnoscend. autem. hodie C. de appellation. cap. de causis de officio delegat. l. vnus §. r. vbi Bald ff. de leg. 1. Paul. de Castro conf. 184. num. 1. lib. 1. Craueti. conf. 426. n. 8. 26. Sord. conf. 8. n. 7. 8. conf. 88. n. 7. 8. conf. 371. num. 10. 1. dec. 75. num. 1. seq. decision. 203. Tiraquel. de retract. conuen. §. 1. glof. 2. num. 44. Afini. in praxi §. 2. cap. 1. num. 4. 5. Card. Tusch. concul. 143. lit. S. n. 4. 4. vol. 7. *Ofale. dec. 85. n. 3. Cefal. conf. 422. n. 4. Becci. conf. 12. n. 7. conf. 32. n. 1. Decian. conf. 34. num. 14. lib. 3.*

Pro validitate verò, & subsistētia declarationis prædictæ, licet post terminum mensium duorum prolatus, videmus. Quæstionem istam de noitratibus tetigisse, licet remissius, Ostauium Corsetum in suis quæstion. Forens. lib. 2. q. 6. n. r. qui dicit quod coram eo vti pluries Iudice, tam Magnæ Regiæ Curiz, quam Consistoriæ Sacræ Regiæ Cōscientiæ, & Curiz Prætorianæ nunquam contingit de facto dubitari, nec etiam patrocinando refert tamen antiquitus examinaram in causa Baroniz Calarasi inter Comitum Mohac, & quendam de Aiutami Christo: in qua causa pro comire consuluisse dicit Dominum Ferdinandum Boniorno, & pro dicto de Aiutami Christo, D. Petru Agliara, ad quos remittit, & nihil resoluit. Et tamen verissima est iuris conclusio, quod sententia
21. lata f. extra instantia, vel terminum à statuto præfixum Iudici ad decisionem causæ validam, si dictus terminus præfigatur Iudici sub pena à statuto, & non instanti, quia tunc statuti mens non est annullare sententiam post terminum præfixum Iudici laram, licet Iudex incidat in penam. Iacob. in l. propter andum num. 19. C. de iudic. & ibi Iacob. de Arena, Oldrad. Cimus, Bartol. & Bald. C. hrens. col. 2. versic. aut dirigit verba Iaf. num. 26. vers. limitat. primo. & Alex. ibidem Bero. in cap. de causis de offic. deleg. Iaf. in l. vniuersa sub num. 4. C. de precii. imper. offerre Soccin. in c. venerabilis de iudic. art. 12. & in tract. de instant. in 12. artic. principal. versic. sed communis opinio Felin. in cap. penultim. de iudic. num. 26. Abbas, & Doctores omnes in cap. de causis de offic. delegat. in cap. venerabilis de iudic. Bald. conf. 298. permittendum est in princ. lib. 3. Pomat. ad Bar. in l. admonendi num. 60. ff. de iur. iur. ind. est magistrale Consilium Pauli de Castro 184. lib. 1. incipi videtur dicendum, quod dicta declaratio Rimin. conf. 26. n. 9. 4. Alex. conf. 181. n. 14. vol. 6. & prius

conf. 24. num. 2. & conf. 73. num. 10. cod. vol. Cori. ei. conf. 49. num. 16. volum. 2. Roman. conf. 415. num. 25. Paris. consil. 67. num. 9. lib. 1. vbi de simili statuto Bononiensi testatur Iudici tempus statuentem, & conf. 158. num. 1. 2. 3. lib. 4. Rumin. Senior. conf. 90. Gandin. de maleficis in tit. de multis quæst. dependen. à statuto statum. 10. fol. 286. volum. 2. Vanci. de nullitat. defecit. iur. id. fol. 10. num. 119. 120. 123. sequen. Carauit. rit. 245. numer. 6. Bero. conf. 101. num. 8. & conf. 213. num. 5. 15. lib. 3. qui loquitur in statuto Bononiense statuentem terminum Iudici duorum mensium ad expeditionem causæ Cathal. de Sindicat. solut. 6. fol. 3. Scaccia de iudic. lib. 3. c. 2. num. 709. 711. & de appellation. lib. 3. cap. 2. quæst. 15. num. 288. 289. 353. Afflic. in consil. Hæ lege num. 3. rubr. 39. lib. 1. Hippol. Rimin. conf. 71. num. 23. Afini. in praxi. civil. §. 2. cap. 2. num. 2. & idē statuto Florentinum in dicto §. 2. quem commentat Afini. dicto loco expressis verbis ad euitandum cōclusionem istam iracit terminum duorum mēsum expeditioni causarum disponendo per hæc verba. Quætempora sint, & esse intelligantur præfixa, non solum Iudici, & officiali, coram quo venturales, sed etiam instanti talium causarū ad eas expediendas, & terminandas, & cetera bene Cinnia de Sindicat. cap. 17. num. 28. Ostauius Corset. lib. 2. q. 5. num. 3. fol. 128. sequen. Cardin. Tusch. concul. 143. lit. S. n. 4. 4. vol. 7. 12. 2. 2. 49. & concul. 571. num. 10. vol. 7. Bardellon. conf. 171. num. 21. conf. 200. num. 13. vol. 2. Muscatell. in praxi p. 7. glof. condemnando num. 10. fol. 108. Tentacinq. variat. resol. lib. 2. tit. de appellation. resol. 3. sub n. 3. & per tot. & in fine refert bis decemum in Curia aquilana & in M.R.C. Vicariæ Rota Genue decil. 13. num. 7. 8. 9. Sola super consilium. Sabaudia p. 2. tit. de sententis glof. 1. m. 1. fol. 408. Cioffia conf. 26. nu. 17. 18. Carpan. ad statu Nediolan. capit. 21. numer. 25. vol. 1. Caball. conf. 152. numer. 6. 7. volum. 1. & conf. 62. numer. 5. volum. 2. Carroc. de exception. exception. 217. numer. 12. 13. & sequen. licet ab illa magis communiter recepta, solus Ricardus Malubrius dissentiat in quæstione per ipsum disputata incipi statuta cauetur, cuius determinationem refert. Io. de Andr. in addit. ad speculator. tit. de officio delegat. §. resstat, quid si statuto, & in tit. de appellation. §. nunc breuiter vers. licet autem, qui determinauit, quod si statutum mandat Iudici quod causa expediat infra mensem etiam dirigendo verba in Iudicem si expedit post mensem non valet. Sed veritas est, vt aduertit Paulus de Castro d. conf. 184. num. 3. quod nec Ioann. de Andr. dictam opinionem Riccardi Malumbrij sequitur sed tantū recitat, vbi dicit quod est spernenda eius auctoritas tamquam sola inter tantos maxime auctoritatis doctores, & altè d. instantiam, vt intelligatur opinio Malubrij, quando instantiæ, & causæ non aut ipsi Iudici esset præfixus terminus idem dicit. Vanci. de nullitat. ex defecit. iur. id. ord. num. 120. vers. illo igitur, & ab opinione Malumbrij recedit eum improbando Tiraquel. in l. si vnquam in Glofa Reuertantur num. 58. 59. Card. Tusch. concul. 571. num. 11. lit. S. vol. 7. vnde male concludit. Anson. de Ballis lib. 6. quast. 2. num. 16. 20. qui mouetur ex fundamentis Riccardi Malum-

Iombuij reprobatis magis communiter in hoc. Igitur cum verba nostri statuti ad declaratoriā proferendam sententię obfcurz infra bimefite iudicium pēna diriganter dicendum est declaratoriā post dictum tempus latam esse validam; licet iudex incidat in pēnam, dummodo sit lata infra instantiam mensum sex causę oppositoriz, sicuti de iure teneatur proferre infra instantiam iuris communis, vt diximus num. 6. quia statutum voluit iudici pēnam imponere actum autem sub 22 tineri. Nec actus ꝑ lege vel statuto prohibitus, etiam cum pēna, nullus est nisi lex vltieris procedat actum annullando. l. si. C. de sentent. ex breu. recitat. vbi notat Salicet. Iafon. in l. non dubium nu. 13. C. de legibus Abbas, & Felin. post alios in c. venerabilis de iudic. Felin. in cap. cum dilecti. ampliat. 10. versic. est verum de refer. Alexand. consil. 24. l. 6. cōf. 2. q. 1. l. 4. v. anc. de nullit. ex defect. iurisd. ordin. nu. 124. Carroc. de exception. exception. 127. num. 16. Surd. consil. 360. numer. 46. lib. 3. Trentac. variat. resol. lib. 1. tit. de legibus, & consilium. resol. 1. Ponte conf. 5. num. 84. conf. 81. vol. 1. Asin. in praxi §. 2. c. 2. num. 1. Menoc. conf. 1193. nu. 36. 37. 38. volum. 11. Gratian. dec. 167. num. 16. Caball. conf. 62. num. 5. vol. 2.

Nec in terminis nostri statuti ambigendum est si verba iudici, vel instantię dirigantur, ad hoc vt predicta præcedat, quia sumus in claris verba tantum 23 iudicię Pragmaticę ꝑ dirigi iudici expresse cū pēna, vt eis patet Bart. in l. proferendum. C. de iudic. vbi Butrigar. Fulgos. Alexand. Salicet. Abbas in cap. venerabilis de iudic. Bero. in cap. de causis nu. 48. de offic. delegat. Corner. conf. 49. num. 16. 17. lib. 2. v. anc. de nullitat. ex defect. iurisd. ordin. nu. 118. 122. R. num. conf. 26. num. 9. lib. 4. Asini. in praxi §. 2. cap. 1. numer. 2. & cap. 2. num. 1. Scaccia de appell. lib. 2. cap. 2. quæst. 15. num. 356. §. 379. Cardinal. Tuse. conclus. §. 71. num. 14. lit. S. vol. 7. Carroc. de exception. exception. 127. num. 10. licet in dubio tempus 24 ꝑ expeditioni causę a statuto præfixum censeatur præfixum instantię, & causę: non autem iudici ad eñcētum, vt immortaliati litium obuietur Imola in c. de causis de offic. deleg. Bal. in l. si. C. vt infra cert. temp. & in l. obijrnare §. prolixi qu. 3. ff. de offic. pro consul. Fel. in cap. venerabilis col. 6. vers. Secunda conclusio de iudic. v. anc. de nullitat. ex defect. iurisd. ordin. sub num. 116. & num. 120. Bero. conf. 101. num. 15. lib. 3. Hypollit. Riminald. conf. 144. Intrig. singular. 84. nu. 61. lib. 5. Rota Romana apud Cassador. de appellation. decis. 9. num. 4. fol. 317. Anton. de Ballis lib. 5. in comentar. ad Pragm. de sentent. obfcur. numer. 2. fol. 33. 4. Asin. in praxi §. 2. c. 3. nu. 3. 4. sequen. Rota genua dec. 13. m. 9. Scaccia de appellat. lib. 3. cap. 2. q. 15. num. 357. fol. 380. Corset. lib. 3. quæst. 9. sub num. 3. Carpan. super statuto. Mediolan. cap. 21. m. 2. 3. vol. 1. Trentac. variat. resol. lib. 2. de iudic. resol. 4. num. 43. Carroc. de except. exception. 127. nu. 9.

Quandoque rament licet statuti verba tempus prefigentis expeditioni causarum iudici dirigantur, tamen si sententia post terminum feratur 25 nulla erit. Ex primo si verba dirigantur iudici sed tamē sine pēna: quia tunc tēpus dicitur præfixius iurisdiccionis, & instantię licet verba iudici

dirigantur. Bartol. in leg. prat. ff. de nomi oper. num. Alexand. in leg. proferendum num. 22. C. de iudic. Bero. in cap. de causis num. 48. versic. hoc tamen verum de test. Iacobin. in leg. proferendum nu. 19. C. de iudic. Caruaristu 245. n. 6. Castrens. conf. 184. circa finem vers. preterea posito. vol. 1. Cardin. Tuseb. conf. 571. num. 12. lit. S. vol. 7. Anton. de Ballis lib. 6. q. 2. num. 14.

26 Secundo sententia lata extra terminum ꝑ a statuto pto causę diffinitione traditum etiam, quod verba simpliciter iudici dirigantur, nullius redeo- ter roboris, quando id sapore Ecclesię, vel fauore publico esset. Bero. in eisd. causis. nu. 49. de offic. delegat. Asini in praxi §. 2. cap. 2. versic. 3. num. 12. fol. 18. Carpan. super statuto. Mediolan. c. 21. num. 27. in fin. vol. 1.

Tertio sententia est nulla, si extra terminum a statuto datum proferatur, quando verba statuti, 27 & termini præfixi ꝑ ad causę expeditionem dirigerentur, & simul iudici, eiusque officio, & instantię. Bart. in l. omnes. Popul. in secunda quæst. principal. §. de iurisd. & iure Alex. conf. 138. colum. 2. lib. 2. & conf. 166 in causa in principio lib. 6. v. anc. de nullitat. ex defect. iurisd. ordin. num. 120. versic. idem for. res. Corner. conf. 49. num. 16. vol. 2. Alberic. de statuto. par. 1. quæst. 56. Rota Genua dec. 13. num. 7. 8. 9. Scar. de iudic. l. 2. cap. 2. num. 709. 712. in secundo casu, & de appellation. lib. 3. cap. 2. q. 15. num. 352 fol. 379. Asin. in praxi §. 2. cap. 1. n. 3. Causal. decis. 11. num. 19. lib. 1. Mandel. conf. 777. n. 7. lib. 4. Cardin. Tuseb. concl. 143. n. 11. lit. S. vol. 7. Afflic. in consil. Hac l. n. 3. rub. 39. lib. 1. Mansueti in praxi Civil. p. 7. glof. cō demando num. 10. Trentac. variat. resol. lib. 2. tit. de appel. resol. 3. sub n. 3. Carroc. de except. except. 127. n. 11. Caballus conf. 152. n. 7. lib. 1.

Quarto sententia nulla est lata extra termi- 28 num datum a statuto expeditioni causę ꝑ etiam quando verba tantum iudici diriguntur, & non causę, vel instantię, sed tamen negatiue, videlicet, si dixisset quod iudex non posset certo termino decurso decidere, vel se intromittere, vel cognoscere, vel similia verba negatiua, & prohibitoria proferret, quamuis iudici directa. Bart. in l. 1. C. de dilation. Ancharan. conf. 171. Corner. cōf. 126. colum. 2. volum. 1. Alexand. consil. 77. num. 1. 2. 3. lib. 3. v. anc. de nullitat. ex defect. iurisd. ordin. num. 121. 122. Tiraquel. in l. si in quacumq. glof. reuer- tatur. n. 60. C. de reuocand. donation. Asin. in praxi §. 2. c. 2. vers. secundo igitur num. 12. fol. 18. Carroc. de exception. exception. 127. num. 12. 13. vbi testatur de magis communi.

29 Quanto non procedit in delegato ꝑ siue iudici dirigatur, verba siue iurisdiccionis causę, vel parti- bus, quando cūque transactio termino, intera quem causa dicenda foret ex forma statuti, vel refer- pti lata sententia erit indiffinidē ipso iure nulla, cum mandata iurisdiccionis lapso temporis expi- rauerit. l. 2. §. si iudex. ff. de iudic. c. in causis de offic. deleg. & de arbit. est textus in l. 1. C. de arbit. Bero. in cap. de causis n. 5. de offic. deleg. Corner. conf. 49. nu. 16. vol. 3. v. anc. de nullitat. ex defect. iurisd. ordin. n. 118. Bero. conf. 14. n. 8. lib. 3. Magon. decis. 90. n. 12. in florentin. Asin. in praxi §. 2. cap. 1. num. 6. Causal. cen. decis. 11. num. 19. lib. 1. Trentac. variat. resol.

solut. lib. 3. tit. de appellation. resolution. 3. sub num. 3. Carroc. de exception. exception. 127. num. 5. licet contrarium iure Regni si dispositum per Pragmaticam prædictam ibi, & anco dauante quali- uoglia delegato.

- 30 Similiter, & tempus dicitur appositum insti- tia, & causæ quâdo per statutum fuerit tacta men- tio de causa, & instiãtia, & inde dicatur, quæ debeant terminari infra certum tempus, vel si simpliciter quod causa infra certum tempus expediri de- beat, vel quod post tantum tempus instiãtia cau- sæ perempta censetur, vel quod instiãtie causæ du- ret spatio duorum mensium, vel per similia verba in tem- & causam non in personam Iudicis loquẽ- tia, vel dicta Bald. in l. obferuare §. proxi q. 3. ff. de offic. proconsul. & in l. fin. c. ut infra certum tempus Rumin. conf. 26. nu. 9. lib. 4. Alex. conf. 24. n. 2. l. 6. Anton. de Ball. lib. 6. q. 2. num. 8. Vanci de nullitat. ex defectu iuris ordin. num. 119. Cardin. Tusc. conclus. 571. m. 13. lit. S. vol. 7. Troyss. Cauens ritum 245. num. 11. Rota Genue dec. 13. m. 7. 8. p. Carroc. de except. except. 127. m. 8.

Et sufficeret articulum esse dubirabilem, &

- 31 ¶ quia in dubio sententiam validam esse pronun- ciandum esset ne actus periret, & quia nullitas pena cū Decian. conf. 356. Bero. conf. 60. lib. 2. conf. 1. num. 25. 36. 37. 101. lib. 3. Mandell. conf. 161. 262. 281. 352. Hipol. Rumin. conf. 376. num. 41. Perns. dec. 36. Lancellos. Gallia conf. 111. num. 38. Rota Genue dec. 164. num. 18. Aldowin. conf. 17. num. 13.

Tâdem videbatur Barrabinos esse in casu cla- ro validitatis dictæ declarationis sententiæ ob- scure nam constabat per partem instiãtissimẽ fuis- se curatum, & petitum, & supplicatum infra terminum duorum mensium causam declarari debere, & per Iudices sterit, quin causa decla- retur infra dictũ tempus sed per 9. dies post; idcõ ex forma dictæ Pragmaticæ poterat valide decla- rari, eo casu infra dies quindecim post dictũ ter- minum mēsiũ duorum, quod utique non ita fuis- set paribus nõ curantibus, vel petentibus, quia tunc si infra duos menses non fuerit declarata in- stiãtia censeretur perempta, ut sunt aperta verba dictæ Pragmaticæ, & ita intelligit Iorlãd. de Syndic. c. 23. Cumia eod. tract. in capit. de sententiis n. 98. Muta super consuetud. Panor. c. 16. n. 60. & eap. 2.

- 32 ¶ num. 65. quando enim terminus præstitutus Iudi- ci expeditioni causarum, intelligitur parte peten- te & instiãtie Iasu l. propter ad. n. 15. c. de iudic. Ang. cõs. 140. n. 2. Afm. de exequut. §. 3. c. 1. num. 9. & eap. 2. num. 3. Grass. de except. cap. 32. num. 149. In- trigh. singul. 119. num. 2. lib. 1. Carauita ritum 245. n. 45. qui ritus est simili statuto nostro in hoc Gail. lib. 2. obferu. 46. num. 14. Scradet. de feud. par. 10. sectio. 20. num. 301. Surd. conf. 161. num. 15. Cana- guol. ad decret. Montiserratis. 155. l. 1. q. 4. num. 4. Barzi dec. 130. num. 19. Blanc. de compromiss. q. 5. in princ. Marfil. sing. 341. Natta conf. 581. Bimi consil. 158. n. 10. volum. 3. Ballus lib. 6. q. 2. n. 2. Catald. de Syndic. vers. adde quod sit Iudex Vanci de nullitat. ex defectu iuris ordin. num. 116. Seaccia de appellation. lib. 3. c. 2. q. 15. num. 289. Canalean. dec. 11. num. 19. par. 1. Borell. de compromiss. §. 7. glo. 3. numer. 8. Troyss. Ca-

uens ritum 245. m. 15.

- 34 Declaratio autem sententiæ obscure ¶ debet feri super eisdem actis, & scripturis presentatis, nec possunt de nouo presentari post decimam causam obscure quomodolibet, nec super ei sententia de- claratoria fundari, nisi pars infra tempus instan- tiæ, sibi expetit terminum ultra marimum ad pro- bandum iuxta ritus dispositionem, quia super illis attestacionibus poterit quoque dicta sententia ob- scura declarari, & instari in causam tanquã pro- bationes facit infra instantiam, ut aduertit. An- ton. de Ballis lib. 5. super comentar. ad Pragmat. de senten. obscur. num. 10. 11. qui offert. Bald. in l. si Iu- dex c. de sent. & interlocutor. omni. iud. & cõs. 229. lib. 1. Rumin. conf. 133. num. 11. lib. 5. Iaf. in l. ait pra- tor. §. si Iudex ff. de re iudicat. num. 19. Ripa ibid. nu. 8. 9. 17. quibus addo Rota Rom. apud Cassard. de appellat. dec. 9. n. 10 fol. 318.

- 35 Item ab eodem Iudice ¶ non à diuerso profe- rendæ est declaratoria sententiæ obscure, qui pro- luit obscuram ibi si dechiarano conforme la giu- stizia fra il detto tempo infallibilmente da medesimi Giudici, che l'haueranno date Muta super cõ-

- 36 suetud. Parnom. c. 3. nu. 65. ubi ¶ ideo dicit, quod declaratio sententiæ obscure non potest dici cau- sæ reliqua, ut remaneat coram ordinario deciden- da ex dicta Consuetudine 3. cum debeat ab eo- dem Iudice declarari.

S V M M A R I V M.

- 1 Assensum generalem Regis habemus in Regno in seu- dorum alienatione.
- 2 Decima pars pretij feudi venditi, vel permutati fisco Regio soluenda est.
- 3 Decima ex feudori alienatione soluitur Regi in Do- minij recognitionem, & ex quo ex generali Regis assensu feudum alienatio, & venditio validatur.
- 4 Decima est onus consequentium consensus à Rege venditori præstiti.
- 5 Decima dicitur onus deductum pretij feudi ven- diti.
- 6 Venditor feudi à Regia Curia non consequitur in- tegrum pretium feudi, sed decimam partem mi- nus, quando Rex elegit in feudi venditione præ- ferri.
- 7 Decima ex pretio venditionis feudi Regi debita est ad landimij similitudinem, quod in venditione em- phiteusis directo domino præstatur.
- 8 Decima, & Relenium quandoque profronima ap- pellatur n. 7.
- 9 Res, & Regia Curia pro credito decime debita ex pretio feudi venditi supersendo omnibus alijs an- terioribus præferuntur sicuti pro alijs in rebus domini- calibus eidem competentibus.
- 10 In decima, & Rolenij sunt impræscriptibilia aduer- sus dominum.
- 11 Tertia pars decime solet relaxari emptoribus feu- di per Præregis in Regno. Dilatio mensium sex, & quandoque anni vnius concedi solet per Pro- roges emptoribus feudis pro decime solutione: præ- stito tamen per emptorem idonea de ea soluenda.
- 12 Decima debetur de toto pretio, vel erogato occasio- ne

- ne venditionis feudi quamvis tota pecunia ad venditorem non pervenerit.
- 12 Decima debetur de pretio feudi convento inter partes: non autem de intrinsicco feudi valore: licet plus feudum valeat, & quando.
- 13 Decima debetur tantum de pretio feudalium venditorum.
- 14 Decima non debetur de feudo vendito, quod fuerat concessum in francum allodium.
- 15 Decima sisco Regio non debetur ex pretio venditionis demanialium.
- 16 Ex Permutatione feudi, qua interveniente pecunia fit decima sisco Regio debetur.
- 17 Decima ex datione insolutum voluntaria, & extrajudiciali feudi debetur. Quid in iudiciali, & adiudicatione feudi u. 18.
- 19 Decima ius non ex omni specie alienationis feudi debita est quamvis interveniente pecunia fiat: quia ius istud circa decimam est ius novum inductum capitulo volentes quod tantum loquitur in venditione, & permutatione.
- 20 Feudo ex transatione recepta pecunia relaxato: an decima sisco Regio debita sit.
- 21 Ex contractu divisionis feudi, seu ubi feudum venit in divisione: an decima debita sit.
- 22 Decima ex donatione feudi, vel ultimum voluntate non debetur.
- 23 Decima non debetur si in comprehensum inuestitura fuerit feudi alienatio.
- 24 Laudimium an debetur, ex alienatione emphyteusis comprehensum in inuestitura facta.
- 25 Feudum si in dotis constitutione, vel restitutione extimata datum sit, an decima sisco Regio debeatur.
- 26 Decima non debetur de venditione feudi conditionali nisi impleta conditione.
- 27 Decima non debetur ex promissione de vendendo feudum.
- 28 Decima non debetur ex venditione nulla, vel non perfecta feudi.
- 29 Fructus feudi si venduntur, siue a solo separati, siue non debetur decima.
- 30 Ex revenditione feudi vigore pacti de retrovendendo, non debetur decima sisco Regio.
- Amplia: quamvis pactum de retrovendendo in alio contractu ex intervallo appositum sit u. 31.
- 32 Decima an debeatur si fiat venditio feudi in casibus exceptis in capitulo volentes.
- 33 Decima non debetur de subingatione ex causa efficiendi facta super feudo.
- 34 Emptor solus feudi astringitur ad decima solutionem: nisi contraria lege contrahentium conventum extiterit.
- 35 Decima an debeatur de pretio venditionis iurislenendi feudum.
- 36 Decima decima quando sisco Regio debetur ex pretio venditis feudi, & u. 37 38.
- 37 Emptor feudi cum pacto de retrovendendo, si ultra pretium promittat solvere decimam sisco Regio, in revenditione u. venditore recuperat, ne dum pretium, sed etiam decimam sisco solvat.
- 39 Decima an debeatur sisco Regio, ne dum de pretio venditionis feudi, sed etiam de unitis, & perpetuo aggregatis feudo per feudatarium simul venditis, & n. seq. per totum.
- 40 Vnio, & aggregatio probatur, tum per actum facti, & rei incorporationem, & unicam possessionem, & vacationem, tum etiam ex animi destinatione perpetuo viventis, & num. 57.
- 41 Vnio, & aggregatio non presumitur cum sit quid facti ideoq. ab eo probanda est, qui in vniione se fundat & 42.
- 42 Vnio strictè est interpretando veluti odiosa.
- 43 In dubio fit interpretatio contra reum, qui se fundat in verbis ad inducendam vniorem, & num. 44.
- 44 Rex plures potius indicatur, quam vnicus.
- 45 Vnitatum pariformis debet esse dispositio, ut idem ius, & iudicium.
- 46 Vnitatum eadem est natura, & essentia.
- 47 Vnita vnicum indicantur corpus, & substantia.
- 48 Quod vnitur vniione facta extinguitur, & annihilatur.
- 49 Feudum non presumitur nisi per eum, qui se fundat allegando rem esse feudalem probetur.
- 50 Feudum dicitur continere servitutem.
- 51 Servitutis impositio in dubio non presumitur.
- 52 Allodium feudo unitum, & incorporatum per vasallum non efficitur ex hoc feudale, sed allodiale remanet: si tale sit, quod de per se subsistere possit, & separari a feudo, & num. 55, & 56.
- 53 Feudale non presumitur unitum, & aggregatum feudo, quando feudo habere certos fines, & bona essent extra fines feudi.
- 54 Vnita, & aggregata emphyteusi maioratui, vel fideicommissio, qua per se possunt subsistere non sunt eiusdem naturæ, nec augent rem unitam.
- 55 Merum, & mixtum imperium, seu iurisdicctio super feudo casiro, vel territorio a feudatario, vel alio acquisita non fit feudalis, nec rem auget cum de per se possit subsistere, & num. 53, & seq.
- 56 Voluntas, & potestas in quocumque actum, ac dispositionem requiruntur.
- 57 Allodium proprium an quisque possit facere feudale, & qualiter u. 60, 61, 62, 63, 64, & sequen.
- 63 Consensus recipientis facit rem feudalem, & quando.
- 64 Inuestitura, & fidelitas sunt de essentia, & substantia feudi.
- 65 Fidelitas est ius de feudi substantia, ut nec possit per dominum remitti: licet actus iuramenti fidelitatis pacto remitti possit.
- 66 Feudum a fidelitate differt.
- 67 Feudum non probatur ex nuda assertionem, vel confessione feudatarii si res res allodialis sit.
- 70 Augmentum, vel res unita non semper sortitur naturam, & qualitate augere utat, quando diversa est ratio augmentantis, & augmenti: vel quando est diversa, & incompatibilis origo, & natura u. 71. vel quando a sola voluntate, & dispositione vnus non dependet, num. 72.
- 73 Vnio, & aggregatio plurium rerum fieri potest, ita ut utraque res propriam retineat naturam.
- 74 Vnio, & aggregatio, vel augmentum quandoque fit feudo a feudatario, ut tanto magis introitus feudi augeatur ad commodum successoris Vnio, & aggregatio quandoque fit plurium rerum gratia commodioris perceptionis fructuum u. 74.

ARGVMENTVM.

An de pretio vnitorum feudo per feudatarium decima Regia Curia debita sit (sicut de pretio ipsius feudi deberetur) si feudum cum corporibus aggregatis integrè venditum sit ad interpretationem extrauagantis volentes sub Rege Fiderico.

RESOLVTIO LXVII.

VAMVSVSUS [†] ex dispositione Capituli volentes 28. sub Rege Fiderico habeamus in Regno Generalem Regis assensum in feudotum alienatione, ex quo indulgetur Comitibus, Baronibus, & feudatarij, sine alia permissione, & regia licentia feudum suum integrum pignorate, vendere, donare, permutare, & in ultimis voluntatibus relinquere. Illud tamen [†] ex eiusdem capituli aperta dispositione permittitur esse constat dummodo de pecunia venditionis, vel permutationis ipsius integra decima Fisco Regio solvatur, cuius decimæ [†] solutio sit in domini recognitionem; & quia Rex ex d. l. Regni validat feudi alienationem, ac licentiam alienandi præstat, ut ex eiusdem capituli Medulla colligitur vbi Canner. in f. de uenio f. 188. n. 4. & seq. & 5. at non est omittendum fol. 189. num. 9. & 6. sed præstat querere num. 10. fol. 196. 10. Alois. de Settimo super Bulla. num. 15. Masfrill. dec. 18. num. 12. decil.

4 87. num. 6. & num. 13. dicit effect onus consequitum consensus à Rege venditori præfati Burg. de land. p. 1. in specul. 5. n. 22. & p. 2. in specul. 20. n. 32.

5 [†] & dicitur onus deductuum pretij feudi venditi secundum Boniorum in dict. cap. volentes in verbo decima in 1. lesur. proinde ipse [†] inferre, quod quando Rex elegit in feudi venditione præteri infra terminum in dicto capitulo perstitutum non consequitur per venditorem à Curia integrum pretium. sed decimam partem minus refert Masfrill. decil. 87. num. 16. & seq. & n. 19. ac ideo

7 [†] huiusmodi decimam est ad similitudinem laudimij, quod in alienatione emphiteutis directo domino pro reitatur, ac etiam pro sinonima cum relesio appellari dicunt Cumia in repet. cap. si aliquem verbo antiquis num. 234. & 242. Frezza de sub feud. lib. 2. per. 27. f. 119. Burg. de land. p. 1. in specul. 1. num. 14. in fine, & quia feudi onus est pro decimæ credito præfertur dominus omnibus alijs anterioribus, sicuti pro alijs iuribus domini calibus eadem competentibus Masfrill. dec. 112. n. 20. Muta dec. 24. n. 8. ad id ut [†] in præscriptibile sit ius decimæ aduersus dominum sicut, & ius relesij Paris. de Put. de reintegr. feudi fol. 97. vol. 1. num. 1. & seq. Burg. de land. p. 3. in specul. 20. n. 19. Nec multoties

10 [†] integrè decimam fisco Regio solui contingit cum solum sit per Proregem relaxari ad tertiam vique partem, data etiam dilationem emptori

quandoq. mensium sex, & quandoque anni vnus præstito tamen per emptorem idonei Petr. de Gregor. de concess. feud. p. 8. q. 16. tit. de iure decime num. 29. Masfrill. in cons. vnico impress. post t. 1. dec. ante num. 72. & de Masfrill. lib. 5. cap. 6. num. 131. vol. 2. Muta dec. 44. num. 13. Burg. de laudimio. p. 1. in specul. 6. n. 36. in addit. Et [†] debetur de toto pretio, vel erogato occasione venditionis quauis; tota pecunia ad venditorem non peruenit Petr. de Gregor. de concess. feud. p. 8. quæst. 16. de iure decime n. 14. Burg. de laudimio. p. 2. in specul. 26. num. 8. in addit. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 956. Ac

12 etiam [†] de pretio inter partes conuenio debetur, nõ autè de intrinseco feudi valore; licet plus feudum valeret Petr. de Gregor. d. q. 16. de iure decime n. 15. vbi Masfrill. in add. Burg. de laudimio. p. 1. in specul. 6. n. 35. in addit. quod procedere intelligi si contra fraudis suspensionem id actum sit: debetur tamen [†] de pecunia integrè venditionis feudi: sed de feudalibus tantum. Cumia in c. si aliquem verbo antiquis num. 236. ex expressa dispositione dicti capituli volentes Castil. decil. 56. num. 13. Intrig. de censibus q. 45. num. 5. & de feud. centur. 2. art. 5. n. 982. & seq. Burg. de laudimio. p. 2. in specul. 1. n. 6. & n. 34. in addit. Petr. de Gregor. de concess. feudi p. 8. quæst. 16. tit. de iure decime, & num. 19. dicit quod [†] ideo non debetur de feudo vendito, quod fuerat concessum infrancum allodium ex dispositione capituli Regis Joannis .67. quem sequuntur Intrig. de feud. centur. 2. art. 5. num. 983. Burg. de laudimio. p. 2. in specul. 1. n. 9. Cumia in c. si aliquem verbo antiquis num. 243. unde nec debet [†] de demanialibus pariter dispositum est per cap. Reg. 79. Regis Joannis. Petr. de Gregor. d. q. 16. de iure decime. nu. 30. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. n. 982. & seq. Burg. de laudimio. p. 2. in specul. 1. n. 6.

16 Ceterum ex [†] permutatione feudi, que interueniente pecunia fit, huiusmodi decimam debet [†] disponit capitulum prædictis volentes vbi Blasius Lanza in 7. notabil. Canner. fol. 189. §. at non est omittendum num. 6. 7. Petr. de Gregor. de concess. feud. p. 8. dist. quæst. 16. num. 4. Cumia in c. si aliquem verbo antiquis num. 236. Burg. de laudimio. p. 1. in specul. 1. num. 15. & par. 2. in specul. 1. num. 6. & in specul. 4. num. 7. & num. 15. in addit. Muta in cap. 10. Regis

17 Fiderici num. 66. sic etiam [†] in datione insolutum voluntarij, & extra iudiciali: feudi cum emptorie comparatur. Blasius Lanza in dicto capitulo volentes Canner. fol. 191. §. Retenta per totum. Petr. de Gregor. de concess. feud. p. 8. quæst. 16. de iure decime n. 10. Pronunziat. ad Bertachin. verbo venditio, Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 963. & seq. Burg. de laudimio. p. 2. in specul. 3. v. 6. Cumia in c. si aliquem verbo antiquis num. 237. & 38. 2. 39. vbi

18 [†] quid in iudiciali adiudicatione pro quo vide c. Regis Alfonsi. 389. Muta in cap. Regis Fiderici. 28. num. 180. & cap. 110. num. 64. 65. Canner. cap. volentes f. 193. §. sed maior Burg. de laudimio. p. 2. in specul. 45. n. 3. & 20. in addit. Petr. de Gregor. de concess. feud. p. 8. quæst. 16. de iure decime num. 11. Intrig. de feud. centur. 2. art. 5. n. 967. & seq. secus in alijs specie-

19 bus [†] alienationis feudi, quamuis interueniente pecunia contrahantur: quia ius istud circa decimam est ius nouum inducunt ex dicto capitulo, quod tantum loquitur in venditione, & permutatione.

tione *Cumia* in cap. si aliquem verbo antiquis num.
 236. *Canet. in c. volentes* f. 189. §. at nō est omittendū
Blasius Lanza in eodem cap. volentes notab. 7. *Burg.*
de Landimio p. 2. inspectio. 1. 4. num. 10. & si con-
 trarium censuerit *Petr. de Gregor. de concessio feudi*
 p. 8. q. 16. de iure decime num. 2. quem videtur se-
 quutus *Intrig. de feud. cent.* 2. art. 5. a. n. 938. inde est
 10 ¶ quod non debetur ex translatione si relaxatum
 fuerit recepta pecunia *Burg. de landim.* p. 2. m. spe.
 14. num. 10. & si contrarium defendat *Gregorius*
 11 *dist. 4. quæst.* 16. num. 5. nec de t. contractū diuisionis
 feudi decima debita est *Cumia* in c. si aliquem
 verbo antiquis num. 2. 17. *Intrig. de feud. cent.* 2. art.
 5. num. 962. *Petr. de Greg. de concessio feud.* p. 8. quæst.
 16. de iure decima num. 9. *Burg. de Landimio* par. 2.
 12 inspectio 40. nu. 36. in addit. in nec de t. donatio-
 nis contractū, vel vitima voluntate *Cumia* in cap.
 si aliquem verbo antiquis num. 2. 37. *Muta* in cap. *Regis*
Ferdinand. 110. num. 88. *Intrig. de feud. centur.*
 2. art. 5. numer. 960. 961. *Burg. de landimio* par. 2.
 inspectio. 30. num. 33. in addit. & inspectio.
 13 48. nu. 18. in addit. vel si t. in compræhenum
 in inuestitura fieret feudi alienatio *Cumia* in c.
 si aliquem verbo antiquis num. 2. 38. *Intrig. de feud.*
cent. 2. art. 5. num. 966. *Burg. de Landimio* par. 2.
 14 inspectio. 3. num. 15. in addit. ad instar *laudimii*
 quod nec in cū casum in alienatione emphyteu-
 sis in compræhenum facta debitum est, vt dixi-
 mus in resol. 84. n. 25. & quid si feudum in dotis
 15 ¶ constitutione, vel refectione extimate obu-
 nerit, an decima debeatur proficentur *Blasius*
Lanza in disto cap. volentes *Cumia* in cap. si aliquem
 verbo antiquis num. 2. 40. 2. 41. *Intrig. de feud. cent.* 2.
 art. 5. num. 954. & seq. *Petr. de Gregor. de concessio*
feud. par. 8. quæst. 16. de iure decima sub numer. 5.
 6. & est capitulum *Regis Alfonsi* 437. *Burg. de*
laudimio par. 2. inspectio. 1. numer. 8. & par. 2.
 inspectio. 3. num. 12. & inspectio. 12. num. 30.
 num. 37. in addit. *Muta* in cap. *Regis Federici*
 16 110. num. 89. Item non debetur de t. venditione
 conditionali nisi aduenientæ, & impleta condi-
 tione *Petr. de Gregor. de concessio feudi* par. 8.
 quæst. 16. de iure decima nu. 16. *Intrig. de feud. cent.*
 2. art. 5. num. 985. *Burg. de landimio* par. 2. inspectio.
 17 16. num. 18. in addit. sicut t. nec ex promissione
 de vendendo deberetur. *Gregor. dist. 4. quæst.* 16. de
 iure decima num. 17. *Intrig. disto* art. 5. num. 986.
Burg. de landimio par. 2. inspectio. 8. num. 26. in ad-
 18 *dist.* vel venditionis t. nullæ, aut non perfectæ; vt
 cum conlar partes in scriptis voluisse contrahe-
 re, & non interuenerit scriptura *Petr. de Gregor. de*
concessio feudi par. 8. quæst. 16. de iure decima nu. 18.
Canet. in c. ap. volentes fol. 188. f. de venio num. 6.
Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. nu. 987 988. *Burg.*
de landimio par. 2. inspectio. 2. numer. 62. in ad-
 dition. & inspectio. 10. num. 5. *Muta* in cap. *Regis*
 19 *Ferdinand.* 110. nu. 73. vel ex t. venditione fructuū
 feudi *Gregor. dist. 4. quæst.* 16. num. 21. siue a solo
 separatorum siue non *Intrig. de feud. cent.* 2. art.
 5. num. 979. & seq. *Burg. de landimio* inspectio. 25. in
 30 *adit.* n. 15. p. 2. Nec ex t. reuenditione vigore pa-
 cti de retrouendendo, cum non sit noua vendi-
 tio, sed resolutio primæ, ex causa antiqua, & ne-
 cessaria stante pacto, licet ex venditione ipsa cum

pacto de retrouendēdo debeat *Petr. de Greg. de*
concessio feud. par. 8. quæst. 16. de iure decima num. 12.
 13. vbi *Mastrill.* in addit. *lit. C. Intrig. de feud. cen-*
tur. 2. art. 5. nu. 981. *Muta* in c. *Regis Federici* 110.
 & num. 102. *Burg. de landimio* par. 2. inspectio. 50.
 31 num. 6. 11. & in addit. n. 18 quod procedit t. etiam
 si pactum de retrouendendo in alio contractū ex
 intervallo appositum fuerit ex cap. *Regis Ioan-*
 32 *nis* 80. & quid si fiat t. venditio, vel permutatio
 feudi in casibus exceptuatis in eodem capitulo
 volentes, puta in personam non aq̃ue dignam,
 vel in Ecclesiā. Ecclesiasticasq̃ue personas, vel
 pars feudi alienata sit, & sit facta feudi dismem-
 bratio an decima debita sit ex expressa *Regis* li-
 centia *Canet. in c. ap. volentes* fol. 188. f. de venio
 & 5. sed aggredior. *Mastrill.* in addition. ad *Petrum*
de Gregor. de concessio feud. par. 8. q. 16. *ad. de iure*
decime *litter. B. Burg. de landimio* par. 2. inspectio.
 33 34. num. 7. Multo fortius t. nec debetur de subin-
 gatione super feudo legitime imposita, cum non
 sit debita decima nisi alienato feudo quo ad do-
 minium, & possessionem non autem pro hypothe-
 chæ impositione *Canet. in c. volentes* fol. 196. f.
 sed prestat querere per totum. *Burg. de landimio* p. 2.
 inspectio. 20. num. 31. 32. & *sub* num. 50. in addit.
Ioannes Aloysius de settimo super Bulla nu. 14. 15.
 & seq. *Intrig. de feud. centur.* 2. art. 5. nu. 971-972.
 & sequent ex glossa distinctione *Petri de Gregor. de*
concessio feud. p. 8. quæst. 16. de iure decima num. 21. 22.
 sequen. scilicet si subingatio imposita fuerit super
 fructibus feudi a solo separatis, vel non solum.
 34 ¶ tamen emptore ad decime huiusmodi solutio-
 nem abstinere nisi aliter inter partes conuentam
 fuisse consistit dicunt *Cumia* in cap. si aliquem
 antiquis sub num. 241. *Canet. in c. ap. volentes* 5. sed
 prestat querere num. 15. circa finem fol. 196. *Petr.*
de Greg. de concessio feudi par. 8. quæst. 16. de iure
 decima num. 25. 26. & sequen. *Muta* in cap. *Re-*
gis Federici 100. a. num. 76. *Intrig. de feud. centur.* 2.
 art. 5. nu. 957. *Mastrill. dec.* 87. pluries decimū di-
 cens. Quicquid leniat *Burg. de landimio* p. 1. inspectio.
 35 3. num. 3. licet ibi addito cogitandum relinquat.
 ¶ Insuit ex iis queri. An decima debeatur de pre-
 tio venditionis iuris luendi feudum, seu pacti de
 retrouendendo feudum & deberi fuit resolutum
 in venditionis iuris luendi terrarum Sancti Petri
 & Montis fortis. *Ioannes Aloysius de Settimo* in
 causa Siculiana, & *Blaschus Lanza* in causa
 Montis Rubei, pro quo videndi sunt *Mastrill.* in
 addition. ad *Petr. de Gregor. de concessio feudi* par. 8.
 quæst. 16. de iure decime *lit. C. vers. sed dubium* *Fab.*
de Anna cons. 4. n. 78. *libr.* 1. late *Burg. de landimio*
 par. 2. inspectio. 11. num. 8. & in addition. sub nu. 11. 12.
 deberi putat cum cessacionis iuris luendi vigore
 feudum recuperat: ex quo dicitur tunc seu-
 dum ad nouam personam peruenire, quæ noua
 36 eget inuestitura viterius t. videmus etiam quan-
 doque fisco Regio nē dum decimam pretii vendi
 per victum capitulum constitutam in feudi ven-
 ditione competere sed etiam decimam decimæ,
 quod vere locum obinet, quando pro certo pretio
 facta est feudi venditio cum pacto de retrouen-
 dendo, & empto ultra pretium sibi accollat fi-
 sco decimam pretii conuenti solvere, quia tunc

quod aut illa causa commissa spectabat ad officium, & potestatem illius ordinarii, & tunc ex hac noua commissione absque alteratione solum uideatur euitata iurisdicção, & ideo erit propria, & non prorogata, aut uero causa commissi aliquo modo ad illum ordinarium non pertinebat, prout in casu nostro, ut supra firmamur per textum in §. *latrunculator*. Iudex causarum criminalium non cognoscit principaliter de causis ciuilibus, & tunc ista iurisdicção dicitur delegata, proinde ex dicta distinctione post alios *Menoch.* uidetur concludere, quod nunquam, & uilo casu iurisdicção dicatur prorogari.

Et uerum, quod *Menoch.* post *Bald.* fatetur num. 26. quod prorogatio potest fieri, tam a lege, quam ab homine, sed dicit ipse, quod in hoc casu non reperitur facta; praterea subdit, quod prorogatio non datur de una re ad aliam diuersam. Ego uero non recedendo a prima opinione dico, quod in terminis nostris constat, quod prorogatio iam facta sit: quia ut dixi Rex Dominus noster uoluit reformato Tribunalia, Primo per Pragmaticas, ubi fuit facta reformatio Tribunalis Consistorii, & etiam dicte Magnæ Regiæ Curie sedis criminalis circa causas deuolutas ad Consistorio: & hoc non solum vnius causæ, sed vniuersitatis omnium causarum.

Ergo non est dubitandum, quod uerè Regnum petierit, & Rex concesserit, quod dicta iurisdicção Magnæ Regiæ Curie fuerit expressè ampliata, & prorogata, & dicta cognitio fuerit addita, & unita cum iurisdicçãoe primæua, que non est contraria, nec incompatibilis, nec refert, quod adhuc retineatur illa denominatio causarum delegatarum; quia controuersia nomen est relinquenda peritacibus, ut dixit *Bald.* in eap. ex parte colum. penultima de appellatio. ex notatis in l. secunda ff. de consuet. Princeps. *Marius Anguissola* consil. 75. num. 8. *Peregrin.* consil. 101. num. 10. libr. 3. *Mastrilli.* de Magistrat. lib. 1. cap. 22. num. 44. volum. 1. & illud nomen seu illius nominis reliquæ remanserunt ab illo primordio, & origine, quando ante reformationem, & congregationem aquarum particulariter, & sparsim singulares causæ singularibus personis; & priuatis committebantur, & est quoddam nomen abusuum, quod non inicit, sed ueritas, & assentia rei attendenda est. *Aretin.* consil. 2. q. in secundo dubio, & notatur in eap. 1. quis deatit Dux, vel Marchio Decian. consil. 21. m. 1. 18. lib. 1. consil. 23. m. 6. & consil. 35. m. 39. lib. 2.

Nec nominatio quod diuersa arguit diuersitatem rei, nisi accedente diuersitate substantiæ. *Roder.* de Ann. reddit. lib. 1. quaest. 1. n. 19. *Menoch.* consil. 845. num. 7. 1. 13. Item quod procedit in re dubia *Menoch.* d. l. c. 845. num. 21. nec arguit quod diuersitatem, cum ex aliis conilat unicam rem esse, vel idem corpus *Ponte* consil. 57. num. 1. 2. & sequent. & num. 38. 39. libr. 1. Hæc, si hodie in Regno sopira sint ex Pragmatica nouissima *Anni* 1618. §. 18. disponente in Magna Regia Curia sedis criminalis *Ritus* 184. locum habere; ramen non 49 iuxtiliter hæc posita esse censleo. Pari ratione,

& exemplo tum Magnæ Curie utriusque aule, tum etiam Consistorii eundem *Ritus* 184. seruari uideamus in Tribunali S. Officii, cum dictum Tribunali Tribunali Magnæ Regiæ Curie exequatur; quemadmodum communis praxis, & obseruantia Tribunalis eiusdem quotidiè docet, & prout in Magna Curia proceditur. *Castell.* decis. 75. num. 8. Quia Tribunal Sancti Officii per vim clausule abdicatæ representat omnia Tribunalia, a quibus abdicata est iurisdicção, nempe in primo iudicio representat Magna Regia Curia; in secundum Consistorium; & postquam per capitula Regni Tribunalia causarum delegatarum, quod antea vagabar, fuit reformatum, in tertio iudicio ipsam Magnam Regiam Curiam sedis criminalis, & causarum delegatarum representat, ut alias resolutum fuit pro Ioanne Royas eiusdem Tribunalis Sancti Officii Secretario in quo Tribunali causa quælibet trinum habet iudicium per Turnum coram quolibet ex Illustrissimis, & Reuerendissimis Inquisitoribus, per quem omnimoda Tribunalis iurisdicção in Ciuilibus causis, ac etiam Criminalibus extra aulam, Secreti transferretur in quolibet, Illustrissimo, & Reuerendissimo Inquisitore durante eius Turno, qui si Turnus nil aliud nisi administrationis iurisdicçãois partitio, est *Gonzal.* ad regul. Cancellarie 8. glof. 4. §. 1. num. 15. 16. 36. & 37.

His constitutis adeoque urget in Iudiciis spectandum esse initium, quoad finis, & id quod progreditur habet necessarium antecessed. cum principio, quod si uidimus Viduam, pupillam, uel aliam personam miserabilem utentem beneficio l. unica c. quando Imperator iuxta pupillum, & Viduam, & Constitutionis Regni statutus la secunda, tempore durantis uindictas pupillaris ætatis, uel miserationis causæ forum Principis eliget, si inde nubat uidua, uel pupillus maior effectus sit, aut cesset miserationis priuilegiu, adhuc in foro Principis causa manere debeat. *Folleriam* consilium statutus nu. 27. *Gratic.* m. 1. ubi *Frez.* in ad. l. 1. Tapia. nu. 15. 18. 19. *Franch.* decis. 257. in fine *Thesaur.* decis. 177. *Menoch.* de arbitr. casu 66. m. 18. & m. 36. in adduon. Cum ita ritu 45. m. 2. *Tronc.* ciu. variar. resolut. lib. 2. tit. de citation. resolut. 2. num. 5. *Guarb.* decis. 82. m. 1. 3. & in Coniunctum. *Messan.* eap. 10. Glof. 4. m. 12. *Ricer.* Collecta. 300. *Burgi.* de laudimio p. 3. in p. 1. 4. m. 2. 7. *Teris* in Compend. decisum, verbo Viduam dicta in Coniunctum. *Panorm.* eap. 3. nu. 47. *Mastrilli.* decis. 268. testans decem in Magna Curia Nouum de electione, & variatione furi quæstion. 7. n. 4. *sestion.* 1. & quæst. 1. om. 1. *sestion.* 2. *Aluar.* *Velas.* de 52 *ex.* 57. respondens ad regulam quod cessante causa, ut non cesset effectus iam consumatus, si alieni effectus quæsitum ad textum in l. final. ff. unde liberi. *Surd.* consil. 250. num. 24. & decis. 163. nu. 12. *Vincen.* de *Franch.* decis. 719. num. 1. 2. lib. 4. *Uladus Perez* lib. 3. ordination. *Castelle* m. 5. sub rubric. de las reuenciones de los ynez. quæst. 5. num. 569. *Gratus* consil. 63. n. 37. lib. 2. *Fau.* de momen. tempor. eap. 29. num. 13. *Guarb.* decis. 82. sub num. 12. & in Coniunctum. *Messan.* c. 1. glof. 4. nu. 6. 7. *Trauell.* m. 1. si nunquam uerbo suscepit liberos nu. 155. & de cessante causa limit. 12. *Burj.* consil. 25. a. n. 2. 3. *Hondod.* consil. 9. num. 69.

num. 69. lib. 1. Intrigiol. de subfiliis. centur. 3. q. 73. n. 337. Gama decif. 27. n. 4. 5. Caldas de nominatio-
ne emptoris. p. 3. de potest. eligendi. a. n. 2. Cassanat.
conf. 4. n. 101. conf. 26. n. 41. conf. 41. n. 74. & conf.
33. 25. n. 14. 15. 16. & sequent. nisi causa fit successi-
ua. siue momentanea successuum producat effe-
ctum; quia tunc saltem pro futuro cessante causa,
semper cessat effectus successuum. *Monter. decif. 2. n. 62.* & latius *Cassanat. dicto conf. 25. num. 16. Hon-
ded. conf. 29. n. 110. volum. 1. Gama dicta decif. 27. n. 5.* Et quamvis videatur contrariam senten-
tiam sequutum fuisse *Caranta ritu 23. n. 12. & se-
quent.* quem sequutus est *Calé de modo articulandi
& probandi Glof. 1. §. 1. n. 82. & sequent.* tamen sub
n. 18. dicit in praxi non feruari.

Similiter quamvis ex ritu 133. inuictio ritu 139.
constitutum sit causas Viduarum, ac miserabiliu
personarum summariar, & in appellabilis esse; tamen
55 tamen ratione initii spectandi in iudiciis, si lis
est incepta cum maritata, quae postea effectua sit
Vidua, non ideo causa viduae dicitur, sed remanet
appellabilis, & eiusdem naturae; quae modum
initiatum fuit iudicium ipsum, & e converso quā-
do causa incipit pro vidua, vel contra viduam
postea conuolantem, quod non mutatur causae natu-
ra, quae erat in eius initio, & proinde inappella-
bilis, semper remanet ratione initii in iudiciis spe-
ctandi *Mura ritu 133. n. 2. 8. Cumia ritu suo ordine
45. num. 2. Ioannes Aloysius de seipso ritu 139. in
princip. in versic. Summaria Gurb. dec. 82. n. 2. in fin.
& n. 9. Carolus Tapia in Constitut. Statutus n. 19.
Masfrill. decif. 268. n. 1. 3. & 14. lib. 3. ad text. in leg.
cum quadam Puella de iurisdic. omn. iud. & ex Bar-
tol. Alexan. & Iason iul. si diem ff. de offic. Praef. ad
quod faciunt Afflict. in superioribus causis dicta
decif. 110. Sforz. Odd. & alij. Franch. decif. 99. n. 2.
lib. 4. Schrader. de feud. p. 10. §. 1. n. 110. Gonzal.
ad regul. Cancell. Glof. 6. n. 191. Lancellet. de atten-
tatis. part. 2. cap. 4. in praefatione. n. 572. Rosa Roma-
na decif. 32. n. 1. par. 1. & decif. 43. n. 2. p. 2. con-*

56 fert per praemissas text. in l. postea, quam & in l. cum
quadam §. Quoties ubi omnes maxime Cognol. n. 2. 3.
ff. de iudiciis, ubi quod mutatio fori post litis con-
testationem non mutat instantiam, nec respectu
causae nec respectu executionis. Ex quibus uenit
57 est curandum de eo, quod dixit Alexand. ad
Barr. in l. prima ff. de pams, quem refert Iaffred.
decif. 70. sequitur Lancellet. de attentat. p. 1. cap. 4. li-
mitat. 20. num. 19. addo Masfrill. confil. 2. n. 2. 5. &
ad Alex. remittit Marcell. Calé de modo articulan-
di, & probandi n. 84. in fine fol. 10. Grassi. exception.
3. num. 38. Gurb. decif. 82. n. 7. ad quod solet alle-
gari Promisual. in l. cum quadam puella ff. de iurisdic-
tion. omni. iudic. quod illante statuto, quod causa
viduae sit Summaria, si causa fuerit incepta per
mulierem nuptam, & causa pendente, maritus
mortuus esset, causa fit summaria tanquam viduae
iuxta formam dicti statuti, & illud privilegium vi-
duarum superueniens, quod ad causam pendente
trahatur, cum non fuerit effectatum, vel procurat-
um, sed casu superueniens, & cum privilegium
non est procuratum, non spectatur iniuriu non
obstante textu in dicta l. cum quadam puella. Quia
hic casu nostro non agitur de foro, & Alex. dicto
Ant. de Amat. P. 11.

loco, quamvis loquatur de causa Summaria, tamē
ex eo concludenter intentio non aperitur, & ut di-
ximus contraria opinio potitur particulari, & in-
dividuali auctoritate nostratrum; quemadmodum
pro ista opinione alias censuit M. C. pro Aleonora
del Porto cōtra illos de Tignoso, & inde superue-
nit nouissima Pragmatica Anni 1618. ita determi-
nans §. 11.

Consequutiue ad praemissa in terminis dicti ri-
tus 133. & 139. disceptatū saepius fuit in Regno,
58 An tunc dispositio procedat, quando vidua,
vel alia miserabilis persona Aetrix sit, & non con-
uenta, & pertinentes opinionem fauētem misera-
bilem personam ponderabatur, quod ritus praedi-
cti dispositio tantummodo procedat, quando mi-
serabilis persona in iudicio sententiam fauorabi-
lem reportaret; non autem si succumberet, etenim
privilegium introductum per dictum ritum in eius
favorem, quod causa sit inappellabilis in odium
retorqueretur privilegiae personae, contra text. in
l. quod fauore ff. de legibus, & magis quod causa ab
aetore denominatur.

59 Ego verò tunc in facti contingentia contrarium
dicebam in Tribunali Consistorii pro Dōna Por-
fia lo Giglio contra Rectores Confraternitatis B.
Marie Annunciatæ diēde de la Pinta, quod inuicem
Privilegium causae summariae ex ritu 133. nō fue-
rit concessum iuxta personam miserabilibus, vel pri-
uilegiatis, sed fuit concessum causis earum, prout
hoc nolirats omnes, tam in dictorum 133. quam
in ritu 139. absolute firmant Castill. decif. 108. n.
15. 16. 17. vol. 2. Vnde etiam quod si privilegium, est
concessum causae frustra disseritur, & contrahitur,
an persona privilegiata sit aetrix, vel Conuē-
ta, vel si obtinuerit, vel succumbat, in quo om-
nes resoluuntur in utroque membro distinctionis,
ut equalitas in iudiciis seruetur, quod semper cau-
sa sit inappellabilis, tam si persona privilegiata
sit aetrix, vel conuēta, vel si obtinuerit, quam si
succumbat iuxta dixit Hieronymus Fimia ritum 139.
Cumia ritu 44. in fine & ritu 76. n. 40. Intrigiol.
de feud. art. 9. §. 5. n. 20. centur. 2. & decif. 22. qui refert in
Magna R. C. decisum. Magon. decif. 52. & decif. 58.
Garian. decif. 228. Masfrill. decif. 134. n. 26. & 27.
lib. 2. Engen. confil. 89. n. 68. Barzj. superius decif. 41. n.
17. Castill. decif. 30. n. 12. 13. ex Franch. dec. 136.
& 520. & iterum pluries decifum dicit Castil. de-
60 cif. 108. n. 15. 16. 17. & cum vna ¶ Pars prohibe-
tur appellare, censetur etiam alia pars prohibita
ex eadem ratione equalitatis seruandae Philippi
Franc. in c. si duobus col. penult. de appellat. Craueti.
confil. 70. n. 1. Engen. & Barzj. superius citati Castil.
dicta decif. 30. n. 13. Gratian. decif. 220. & in addit.
n. 1. & 2. dec. 72. n. 11. Masfrill. dec. 133. n. 27. Cu-
mia ritu 44. n. 8. Franch. dec. 136. num. 5. Baiard. ad
Clarum q. 94. n. 26. Magon. decif. Lucen. §. 8. Bertaz.
confil. 15. in princ. vol. 1. & confil. 469. n. 13. vol. 2.
Rosa Romana dec. 52. n. 2. in fine p. 2. to. 4. Surd. de
aliment. tit. 8. privilegio 60. n. 32. Causale. dec. 40. n.
54. p. 2. Scaccia de appellat. lib. 3. c. 2. q. 17. limitat. 7.
n. 24. Raginell. eodem tit. §. 1. c. 3. m. 37. & 238. Pute.
decif. 136. n. 2. lib. 2. Concord in l. 1. limitat. 17. n. 9. &
16. C. si de moment. possess. fuerit appell. Gonzal. ad
regul. Cancell. 8. glof. 6. n. 173. & Magon. decif. 52.
E 3 num.

num. 16. præcisè respondit ad text. in l. quod fauore de legibus referendo Bellamer. in cap. ex eo q. 8. de re lit. spoliat. qui dictam legem præcisè limitat in priuilegijs tendentibus ad iudiciorum ordinaria
 61 ratione æqualitatis seruendæ, nec verum est falsoluitè assumptum ex aduerso deductum, quod causa sit Adoris, & ab eo denominetur: nam ea denominatur, & vires, & nomen sumit etiam à Reo, & Conuento, vt expressè dicit Glof. in c. forus de verbor. significatio, & pro illa opinione fuisse de ciliam in M. C. pro Donna Dorothea de Opezinghis testatur Intrigl. dicta decis. 12. & satis ante in Anno 1574. 26. Martij fuit decisum in Magna Curia inter Ioannem Baptistam de Ioanne, & Antonellam de Contari, ac etiam inter Franciscum de Diaria contra Susanam Scigno, ac in pluribus alijs causis relatis per Callul. dicta decis. 108. nu. 16. quamuis verum sit dictam decisionem M. C. relata per Intrigiol. fuisse reuocatam per Consistorium sub die 16. Maii 1601. Quemadmodum etiam in causa prædictæ contrarium censuit Consistorium anno 1614. in qua dicta de Giglio succumbit, non obstantibus superius adductis, sed minus rectè fuisse iudicatum per Consistoriū in vtraque causa euidens est. Nam verior opinio est pro eis, quæ superius adduxi, quemadmodum inde vidimus peritissimos viros, & supremos Consiliarios omnibus numeris absolutos sentisse in compilatione nouissimæ Pragmaticæ anni 1618. §. 5. quæ dispositum est, quod causæ personarum numeratarum in cap. ritu 139. sint, & intelligantur non appellabiles. esto quod personæ prædictæ in litibus succumberent.

S V M M A R I V M.

- 1 Instantia causa appositionis unica est mensium sex de iure: licet ex communi practica dividatur propter passum reuelatum.
- 2 Sententia siue interlocutoria super articulo reiecto lata post irremovere est nulla.
- 3 Declaratoria sententiæ obscuræ extra duos menses an sit nulla tanquam extra instantiam.
- 4 Pragmatica super sententijs obscuris refertur.
- 5 Declaratoria sententiæ obscuræ debet ferri infra duos menses, & quando, & quid in sententijs Indiciorum.
- 6 Declaratoria sententiæ obscuræ de iure communi potest quandoque ferri infra instantiam triennij.
- 7 Sententia obscuræ lata est nulla, cum debeat continere clarā condemnationem, vel absolutionem, controuersia per se, vel saltem per aquipollens.
- 8 Sententia non trahitur ad non expressam, nisi quatenus necessarius, & præcisè ex eius verbis inferretur.
- 9 Sententia potest proferri obscura cum clausula condemnantis eundem, & absoluitur absoluitur tantum ob periculum peremptionis instantiæ.
- 10 Periculum peremptionis instantiæ non dicitur imminere, quoties de instantia superesset spatium 12. poris verò similiter sufficientem ad Iudicem instruendum.
- 11 Sententia obscura debet ferri in vltima die instantiæ vel saltem in penultima, & quid si vltima dies sit feriata u. 12. 13.

- 14 Instantia statutoria subrogatur in locum instantiæ iuris cōmunis, & secundum eius auctoritatem regulatur.
- 15 Sententia lata extra instantiam, vel ex peremptoria, est nulla.
- 16 Forma dicitur inducitur à statuto, quando fuit aliquod de nouo indultum sub certa modificatione aliter, quando iure disponitur.
- 17 Forma dicitur à statuto inducitur, quando alius expeditioni certus tempus adijcitur.
- 18 Forma data à statuto in dubio præsumitur substantialis.
- 19 Sententia contra formam statuti lata est nulla.
- 20 Permissum ad tempus censetur post tempus prohibitiū.
- 21 Sententia lata extra instantiam, & terminum affixum præfixum causæ expeditionis est valida, quando verba statuti cum pena in Iudicem diriguntur simpliciter, licet Iudex iudicat in penam.
- 22 Actus a lege, vel statuto prohibitus etiam cum pena, non est nullus, nisi lex vltius procedat actum annullando.
- 23 Terminus expeditioni causæ dicitur præfixus Iudici, quando verba expressè in Iudicem diriguntur.
- 24 Terminus in dubio censetur præfixus instantiæ, & non Iudici ad expediendas causas.
- 25 Sententia lata extra terminum à statuto præfixum, expeditioni causæ est nulla, etiam si verba dirigantur in Iudicem, si tamen sint pena.
- 26 Sententia lata extra terminum à statuto præfixum expeditioni causæ est nulla, quamuis verba in Iudicem dirigantur fauore publico, vel Ecclesiæ.
- 27 Sententia est nulla, quando verba statuti ad expeditionem causæ terminum præfixit, & simul Iudici, & instantiæ diriguntur verba si extra instantiam proferatur.
- 28 Sententia lata extra instantiam, & terminum à statuto præfixum est nulla, quando verba diriguntur in Iudicem negative.
- 29 Sententia delegati lata extra terminum à statuto datum, expeditioni causarum est nulla, siue verba dirigantur in Iudicem, vel instantiam.
- 30 Terminus quando à statuto dicitur constitutus causæ, & instantiæ, & ex quibus verbis.
- 31 Sententia in dubio debet dici valida.
- 32 Declaratoria sententiæ obscuræ ferri potest infra dies quinquem post lapsum bimestri temporis, quando per partem infra bimestre fuit instantum pro causæ expeditione, & declaratione, alias secus.
- 33 Terminus præfixus Iudici expeditioni causarum intelligitur parte petente, & instantiæ.
- 34 Declaratoria sententiæ obscuræ debet ferri ex eisdem actus, & quid si fuerit petitus terminus ultra moram.
- 35 Declaratoria sententiæ obscuræ debet ferri ab eodem Iudice, qui obscuram protulit.
- 36 Declaratoria sententiæ obscuræ non dicitur reliqua causa in terminis consuetudinis Panormitanæ 3.

A R G V M E N T V M.

Declaratoria sententiæ obscuræ post duos menses lata an tanquam extra instantiam nulla dici possit ad intellectum Pragmaticalis Constitutionis sub titulo de sententijs obscuris.

RESOLVTIO LXVI.

Verior in puncto iuris est opinio illa, quod instantia causæ, ꝛ oppositorie vnica, sit duratura per semelitre, quæ incipit a die præsentationis oppositorum: licet ea ex communis practica in duas diuidatur instantias præpter vim patet reiecti, & de non opponendo, vel Priuilegi, Pragmaticæ Regis Alfonso super censibus, videlicet in instantia Articuli reiectionis oppositionum, quæ durat per primum trimestre, & in instantia, quæ vocatur oppositoria cursura in sequenti trimestre. Sed vere articulus reiectiū propriam non habet instantiā, sed inclusam in semelitre causæ oppositorie. Hinc est, quod sententiæ, siue interlocutoria sententia, vel reiciantur, lata post primum trimestre, sit nulla, tanquam lata extra instantiam. *Corfetti. qm. Forens. lib. 2. qm. 5. Cumia ritu 112. fol. 17. n. 103. 104. 105. Milan. decis. 1. nu. 166. lib. 2. hnta rit. 110. 111. nu. 9. Castil. dec. 102. nu. 6. 7.*

Cumque per Magnam Regiam Curiam pro Io. Andrea Barrabino contra D. Mariam de Marchese ob periculum peremptiois instantiæ primi trimestris fuerit decisus articulus reiectionis obsecræ, qui fuit inde ꝛ declaratus reiciantur post nouem dies, ultra nescies duos præfixos per Pragmaticam ad declarandum sententias obscuras, (vt infra dicam) licet declaratio fuerit instantiam semelitre causæ oppositorie. Contingit dubitari de validitate dictæ declarationis factæ post duos menses, & quamuis causa inde fuerit transactione diffinita. Tamen pro nullitate sententiæ multa dicebantur.

4 Sanctum namquam est per Pragmaticam ꝛ impressa in volumine Pragmaticalium constitutione p. 3. f. 16. in titulo de le sentenze oscure §. 1. per hæc verba. Per decreto fatto a duplicatione del Regno à 5. di Settembre della 6. del 1547. e vietato à Giudici della Gran Corte, & altri Magistrati, e Delegati dar nelle cause ciuili, e criminali sentenze chiamare oscure cum clausula condemnauis condemnandum, & liberamus liberandū exceptuato il caso di peremption d'instanza, nel quale si permette dare fomigliante sentenze oscure remanendo obligationi a medesimi Giudici di spedire tali cause fra due mesi, procurando, & insinuando le parti, alle quali è concesso il primo mese per sollicitario, & il secondo è dato per la espeditione alli Giudici. Hor à fin che attorno a ciò si trôchi ogni occasione d'abuso, s'incarica la coscienza di Giudice a procurare di preuenire cō la decisione delle cause la peremptione dell'instanza, e quando pure alcuna fiata sia necessaria la sententia obscura, si comàda, che inuolabilmente s'osserui la sudeta forma, & obligacione in tutte le cause criminali, e ciuili, che fra parte, ò fra il fisco, e persone particolari pendino, e nel auenire si trattaranno da oanti i Tribunali della gran Corte del Real Patrimonio, della Sacra Conscienza, Magistrato della Monarchia, & ogn'altra Corte, & officio di qualsiuoglia dignità, e potestà, & an-

co dauanti qualumque delegato, e le sentenze, & anco interlocutorie, che con detta clausula si pronuntiaseno oscure, si dichiarino conforme la iustitia fra il detto tempo infallibilmente da medesimi Giudici, che l'haueranno dare procurando, e sollicitandolo le parti nel primo di due mesi sudetti, che cora dal giorno, nel quale detta interlocutoria, o sententia obscura sarà stata data: se il Giudice, o Giudici hauêdo le parti satisfatto all'obligacione loro sudetta contraueranno, cada ciascheduno di detti Giudici in pena d'onze ducento d'applicarle alla Regia Corte à conto à parte di fiscalie per fortificatione del Regno, & anco ad altre pene referate ad arbitrio Regio, ò Viciregio, & passando senza tale dichiarazione il termine delli due mesi, sia pure obligato il Giudice sotto la medesima pena dichiarare la sententia obscura trà l'altri 3. giorni frequenti. E si la dichiarazione non sarà stata fatta per difetto, ò colpa di Giudici non s'intenda esser itata petenta l'istanza delli due mesi, e resti ualida la sententia lata fra li 15. giorni: Ma non essendo stata dichiarata per difetto, o colpa delle parti, l'istanza di li due mesi si intenda perempta, e la sententia data fra quindici giorni resti nullo ipso iure, come data fuor della istanza.

5 Patet igitur infra bimestre ꝛ ferendum per Iudicem esse declarationem sententiæ obscuræ ex forma dictæ Pragmaticæ sanctionis. Idem dicit *Muta super Consuetud. Panorm. cap. 3. num. 165. Castil. decis. 76. num. 2. Corfetti. quæst. forens. lib. 2. q. 5. & quæst. 6. Giurb. decis. 37. in princip.* Et si declaratoria detectu iudicis prolata non fuerit infra dictū bimestre proferri posse infra alios dies quindecim permissit pragmatica prædicta. Secus si pattiū culpa instantia mensium duorum elapsa fuerit. Sindicatos tamē diuersos statuit terminus ad declarandum eorum sententiæ obscuras vt in dicta Pragmatica, §. 2. & dicit *Ballin l. 5. super Pragm. de fecit. obscur. n. 12.* Sed de iure cōuincendo instantiæ tempus iudici præfixū, **6** ꝛ licet si infra illud non iudicet clarè, sed obscurè, instantia non pereat tamen infra tricuennium instantiæ iuris communis sententiā clarā proferre debet. *Doffores, & Socci. in eap. venerabilis de iudic. Barr. & Iafon. in leg. propterandum C. de iudic. Hippol. Rimin. conf. 176. num. 43. Asin. in praxi §. 2. cap. 2. num. 4. Caraniti. ritu 245. num. 6. Bero. consil. 213. num. 5. lib. 3. Vanci. de nullitate defect. iurisdict. ordin. num. 124. Paris. consil. 158. nu. 3. lib. 4. Bero. in eap. de causis de officio delegat. num. 49. Scaccia de iudic. lib. 2. cap. 2. nu. 709. seq. & de appellation. lib. 3. cap. 2. q. 14. num. 288. & 353. Cardinal. Tufsch. conclusion. 143. litter. S. tom. 7. num. 13. Trenequ. variar. resolutio. lib. 2. tit. de appellation. resolutio. 3. sub num. 3.*

7 Nullitet enim sententia ꝛ obscuræ per Iudicem regulariter proferretur, & esset temerariū contrarium asserere, cum in se debeat clarā condemnationem, vel abolitionem, seu de fisionem controuersie per se clarè, vel late per æquipollens continere. *L. praxi l. cum Index C. de sententia. & interlocutoria. omni iud. l. 1. l. air. prator §. 1. l. p. res. l. in summa ff. de re iudic. leg. nō quem ad modum ff. de iud. p. cure.*

peremptionem infantie sententia obscure proferatur, valida sit ex Bolognin. conf. ultimo, quem sequitur Cognol. in l. ubi lex. nu. 4. ff. de reg. iur. & testatur conculum in Consistorio Giurba. dec. 37. in causa grauiamini illorum de Scarozza & Sirugo: Inrigl. de feud. ar. 97. num. 54. 55. Centur. 2. cum dies litis constellate non computetur in infantia offert Nenizan. conf. 41. num. 2. Carpan. ad statum. Mediolan. 26. num. 15. 1. Afini in praxi 5. 17. cap. 6. vers. Secundo loco num. 1. licet nouissime aduersus Giurba tenet Paul. Bellou. de potestate eorum, quæ in continenti fiunt c. 84. f. 15. 7.

14 Dicebatur igitur infantia missam statutariam mensum duorum à Pragmaticam in dictam declarationem sententia obscure in locum infantie iuris communis subrogari, & secundum eius naturam regulari. Roman. conf. 50. 4. In sin. l. prope-
randum num. 2. 3. C. de iudic. Alexand. conf. 42. nu. 2. 3. volum. 3. & conf. 24. vol. 4. Nenizan. conf. 42. num. 1. 1. 1. Afini in praxi 5. 1. e. 1. nu. 5. Roland. conf. 18. nu. 4. lib. 1. conf. 15. num. 2. lib. 2. conf. 1. nu. 7. lib. 3. Sforza de re iudic. qu. 67. num. 10. Honded. conf. 24. num. 12. 13. sequent. volum. 1. Tiracuell. de retract. lignag. f. 1. glof. 10. numet. 79. Surd. dec. 178. numer. 10. conf. 139. num. 9. Gabr. de reg. iur. concul. 2. nu. 57. Casalcan. dec. 17. num. 20. p. 1. Berro. conf. 36. nu. 1. lib. 3. Cardin. Tufch. 571. num. 5. litter. S. volum. 7. Inrigl. Sing. 84. num. 18. lib. 3. & de feud. centur. 2. art. 97. num. 50. Trossi Cauens. titu. 245. n. 9. Scappa de iure non Scripto lib. 3. cap. 89. n. 5. Marches. de commissione p. 3. §. 1. n. 15. Nepita iur. consuetud. Cative tit. 40. n. 41. Sole super cõstituit Sabaudia de iudic. Glof. 1. n. 7. Carpan. super statum. Mediolan. c. 15. 21. num. 4. volum. 1. Quare sententia à extra dicta instantia lata, uel ea perempta, esse nulla etiam si à statuto præfixa breuior iuris communis sit l. properandum, & ibi notatur in principio C. de iud. ubi communiter DD. & Glof. Paul. de Cast. conf. 184. vers. quinto, & ultimo lib. 1. Alexand. conf. 33. volum. 1. conf. 136. 137. in principio lib. 2. conf. 165. in princip. lib. 6. conf. 82. num. 1. lib. 3. Cornueus conf. 49. num. 16. lib. 2. Alberic. de Rosat. de statuto par. 1. quæst. 56. num. 6. Panci. de nullitat. ex defect. iurisdic. ordin. num. 115. & seq. Casalcan. dec. 11. num. 19. 34. lib. 1. & dec. 21. num. 10. & dec. 24. num. 4. lib. 1. Natta conf. 32. num. 13. Crauet. conf. 270. num. 7. Afflic. dec. 283. num. 4. & in consil. hac lege. num. 2. 5. Berro. conf. 10. 1. num. 18. lib. 3. Roland. conf. 21. num. 5. lib. 3. conf. 81. num. 3. lib. 4. Marant. de ordin. iudic. par. 5. nu. 58. Hypol. Rimm. conf. 203. nu. 94. lib. 2. Gratius conf. 103. n. 19. vol. 1. Serfina. de iuram. priuileg. 74. num. 60. Cefal. conf. 507. num. 19. vol. 4. 10. de Amic. conf. 13. Turzan. cõmun. opin. 62. Mascard. de generali statu interpretat. concul. 9. num. 40. Vincent. de Franch. dec. 643. lib. 4. Trossi Cauens. titu. 245. num. 9. 10. Gram. dec. 91. n. 4. Scaccia de appellation. lib. 3. cap. 2. q. 15. num. 354. sequent. fol. 379. Sole ad decretum Sabaudia tit. de iudic. Glof. 3. num. 1. Afini in praxi. §. 2. cap. 14. nu. 3. 4. 5. Madell. Alberic. conf. 66. num. 1. Randens. dec. 10. Rom Genue dec. 13. n. 8. Did. Perts in Comment. ad lege Castelle lib. 1. tit. 1. de iudic. colum. 15. vers. Ampliati etiam fol. 345. Azemud. lib. 4. recomputat. ut. 17. lege 10. num. 65. 66. Monacus dec. 30. in lucè-

sibus num. 2. Montes perello conf. 70. nu. 5. Martisfor. variat. resol. lib. 2. resol. 134. num. 1. Costa de re inter. distict. 109. num. 3. Mastil. dec. 70. num. 6. 7. Cumia ritu 137. num. 65. Cornazan. dec. 22. & 161. Inrigl. dec. 23. num. 9. de feud. centur. 2. art. 97. num. 49. sequent. Anton. de Bal. straff. var. lib. 6. q. 2. num. 8. 16. Menoch. conf. 100. num. 273. Borell. de compromiss. §. 3. glo. 4. num. 14. & sequent. Muesat. in praxi p. 7. gl. sententiam num. 60. fol. 105. Cardinal. Tufch. concul. 143. litt. S. volum. 7. Bolognes. confil. 28. numer. 4. Ricci. Collectan. 1247. Lancelottus Gallia conf. 107. num. 39. Corfetti. lib. 2. quæst. 9. nu. 3. Trencacing. variat. resolur. lib. 2. de iudic. resolution. 4. num. 1. 42. Castill. dec. 102. num. 10. volum. 1. Caballus conf. 145. num. 32. volum. 1.

Fortius cum ex dispositione dictæ Pragmaticæ dicatur data, & inducta forma circa decisionem, & declarationem sententiæ obscure cum eum à statuto f. aliquod de nouo inducitur sub certa modificatione, aliter quàm de iure disponitur, dicitur inducta forma Ancharan. conf. 242. Dec. conf. 331. & 334. num. 1. Crauet. conf. 181. num. 10. Oja-
sc. dec. 165. num. 11. Roland. conf. 72. num. 61. vol. 3. Becci. conf. 12. num. 2. 3. 4. conf. 62. nu. 43. Surd. conf. 124. num. 3. 4. Menoch. conf. 124. num. 3. 1. lib. 12. Ball. straff. variat. lib. 6. quæst. 2. num. 1. vel quando
17 à statuto expenditionis actus adicitur certum tempus intelligitur de forma. Auten. quæst. suppli-
eq. 10. ibi sub hac forma Cod. de prec. imper. offe-
rend. ubi DD. Brunus in tractat. de forma in tit. quan-
do aliquid censetur tradit pro forma concul. 16. Hyp. de Martil. conf. 65. nu. 4. Soccin. l. un. confil. 37. n. 10. volum. 2. Riminald. conf. 9. num. 18. Becci. conf. 12. num. 25. conf. 62. num. 44. conf. 66. num. 8. Crauet. conf. 230. Surd. conf. 124. n. 4. 6. conf. 375. n. 38. lib. 3. Cefal. conf. 77. n. 20.

18 Quæ format à statuto data in dubio præsumitur substantialis Bal. in leg. comparationes in 3. oppos. in fine C. de fide instrumentor. Decian. conf. 10. num. 2. conf. 222. num. 4. Becci. confil. 12. nu. 15. Surd. conf. 124. n. 5. Tiraq. de retract. p. 1. §. 36. glof. 2. num. 29.
19 Porro auctus, & sententia, f. quæ contra formam à statuto datam proferatur, vel iamen nulla re-
duntur. cap. cum dilecti de retract. Paul. de Castro conf. 184. num. 1. lib. 1. Alexand. conf. 42. num. 16. lib. 1. Natta conf. 59. num. 14. Alber. Brunus tractat. de forma in rubrica colum. 7. Menoch. conf. 35. num. 7. & conf. 918. num. 9. 29. lib. 10. & de arbitrar. lib. 1. q. 21. num. 14. ubi dicit instantiam, & terminum clare causæ præfixum obseruandum esse Laurent. de Penn. conf. 18. num. 12. Casalcan. dec. 13. num. 18. 23. dec. 21. num. 1. dec. 30. num. 7. lib. 1. dec. 21. num. 12. lib. 3. Surd. conf. 375. num. 19. & conf. 186. num. 19. & dec. 144. num. 17. Honded. confil. 34. lib. 1. Cumia in praludij Ritui num. 29. Afini de execution. §. 1. cap. 5. num. 3. Vincent. de Franc. dec. 185. num. 3. Decian. conf. 3. n. 2. 8. lib. 5. ubi de sententia cõtra formam statuti Cefal. conf. 421. n. 48. & sequent. Barf. conf. 73. num. 23. conf. 307. n. 105. ubi quod sententia etiam Principis contra formam statuti nulla est Stracca de Mercatura rubric. mandati. numer. 9. Grassi. de exception. exception. 33. num. 6. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. gl.

31. num. 11. *Turrett. conf.* 86. num. 5. *conf.* 91. num. 20. volum. 2. *Hippol. Rimin. conf.* 179. num. 21. *Becci. conf.* 12. num. 18. 19. 22. 33. *conf.* 66. num. 11. 21. *Mulan. dec.* 2. num. 273. lib. 2. *Ancharan. Regiens. Inuitor. lib.* 3. q. 7. num. 16. *Gratian. dec.* 167. num. 15. & *disceptat.* 18. num. 1. *Boreil. de compromiss.* 3. gl. 4. num. 25. *Anon. de Balis lib.* 6. *quæst.* 2. num. 10. *Ofalc. dec.* 165. *V. elanzola conf.* 3. num. 28. ubi de sententia lata contra formam datam à statuto idem *Gratus conf.* 26. n. 27. lib. 2. *Cornazan. dec.* 97. nu. 5. & *dec.* 182. nu. 1. 2. 3.

Quoque cum per formam Pragmaticæ prædictæ permittatur infra dictum bimestre declaratoriam per Iudicem proferri posse obicere sententia iæ lata post dictum tempus censetur omnino prohibuisse leg. *statu liberorum* §. *dicum* ff. de legat. 3. l. 1. §. si mulier. iuncto principio ff. de liber. agnoscend. autem. hodie C. de appellation. cap. de causis de officio delegat. l. unus §. t. ubi Bald ff. de leg. 1. Paul. de Castro conf. 183. num. 1. lib. 1. *Crauers. conf.* 426. n. 8. 26. *Surd. conf.* 8. n. 7. 8. *conf.* 88. n. 7. 8. *conf.* 377. num. 20. 11. *dec.* 75. num. 1. *seq. decis.* 203. *Tiraquel. de retract. comm.* 5. 1. glof. 2. num. 44. *Asin. in praxi* §. 2. cap. 1. num. 35. *Card. Tusch. conclus.* 143. *lit. S. n. 44. vol. 7. Ofalc. dec.* 85. n. 13. *Cesil. conf.* 422. n. 4. *Becci. conf.* 123. n. 7. *conf.* 32. n. 1. *Decian. conf.* 34. num. 14. lib. 3.

Pro validitate verò, & subsistitia declarationis prædictæ, licet post terminum mensium duorum prolata, vidimus. Quæstionem istam de noitratibus tetigisse, licet remissius, Octauium Corsetum in suis quæstion. *Forens. lib.* 2. q. 6. n. 1. qui dicit quod coram eo uti pluries Iudice, ram Magnæ Regiæ Curiz, quam Consistoriæ Sacræ Regiæ Cōscientiæ, & Curiz Prætorianæ nunquam contingit de facto dubitari, nec etiam patrocinando refert tamen antiquitus examinata in causa Baroniz Calarissimi inter Comitem Mohac, & quendam de Aiutami Christo in qua causa pro comite consultuisse dicit Dominum Ferdinandum Boniorno, & pro dno de Aiutami Christo. D. Petru Agliata, ad quos remittit, & nihil resoluit. Et tamen verissima est iuris conclusio, quod sententia lata extra instantia, vel terminum à statuto præfixum Iudici ad decissionem causæ valida sit, si dictus terminus præfixatur Iudici sub pena à statuto, & non instantie, quia tunc statuti mens non est annullare sententiam post terminum præfixum Iudici tamen, licet Iudex incidat in penam. *Iacobin. in l. properandum num.* 19. C. de iudic. & ibi *Iacob. de Arenz. Otrad. Cinn. Bartol. & Bald. Caflrenseol.* 2. *versic. aut dirigis verba* l. 1. num. 26. *vers. limitat. primo.* & *Alex. ibidem Bero. in cap. de causis, de offic. deleg. l. 1. in v. nimeria sub num.* 4. C. de prec. imper. offeren. Socien. in c. venerabilis de iudic. art. 12. & in *tratt. de instant. in 2. artic. principal. versic. sed communis opinio Felin. in cap. penultim. de iudic. num.* 26. *Abbat. & Doctores omnes in cap. de causis de offic. delegat. in cap. venerabilis de iudic. Bald. conf.* 298. *permittendum est in princ. lib.* 3. *Pommat. ad Bar. in l. admonendi num.* 60. q. de iuric. iud. est magistrale Consilium Pauli de Castro 184. lib. 1. incipi videtur dicendum, quod dicta declaratio. *Rimin. conf.* 26. n. 9. l. 4. *Alex. conf.* 181. n. 14. *vol.* 6. & prius

conf. 24. num. 3. & *conf.* 73. num. 10. *cod. vol. Cor. et. conf.* 49. num. 16. volum. 2. *Roman. conf.* 415. nu. 15. *Parif. conf.* 67. num. 9. lib. 1. ubi de simili statuto Bononiensi testatur Iudici tempus statuenti, & *conf.* 158. num. 1. 2. 3. lib. 4. *Rimin. Senior. conf.* 90. *Gandin. de malefic. in tit. de multis quæst. dependen. à statuto numer.* 10. fol. 286. volum. 2. *Vanci. de nullitat. defec.* iur. iudic. ordin. num. 119. 120. 123. *sequen. Carauit. ritu* 245. numer. 6. *Bero. conf.* 101. num. 8. & *conf.* 213. num. 5. lib. 3. qui loquitur in statuto Bononiensi statuente terminum Iudici duorum mensium ad expeditionem causæ *Cathal. de Sindicat. ordin.* 6. fol. 3. *Scaccia de iudic. lib.* 2. c. 2. num. 709. 712. & de appellation. lib. 3. cap. 2. *quæst.* 15. num. 288. 289. 333. *Afflic. in conf.* *Hac lege num.* 3. rubr. 39. lib. 1. *Hippol. Rimin. conf.* 71. num. 23. *Asin. in praxi. civil.* §. 2. cap. 2. num. 2. & de idem statuto Florentinum in dicto §. 2. quem commentat *Asin. disto loco* expressis verbis ad evitandum cōclusionem istam itatur terminum duorum mensium expeditioni causarum disponendo per hæc verba. Quætempora sint, & cite intelligantur præfixa, noui Iudici, & officiali, coram quo ventileretur, sed etiam instanti talium causarum ad eas expediendas, & terminandas, & cetera bene Cumia de Sindicatu. cap. 17. num. 28. *Ottavium Corset. lib.* 2. q. 5. num. 3. fol. 128. *sequen. Cardin. Tusch. concl.* 143. *lit. S. num.* 12. 2. 49. & *concl.* 571. num. 10. *vol.* 7. *Bardellon. conf.* 171. num. 21. *conf.* 200. num. 13. *vol.* 2. *Muscattell. in praxi* p. 7. glof. *condemmando num.* 10. fol. 108. *Trentacing. variat. resol. lib.* 2. tit. de appellation. *resol.* 3. sub n. 3. & per tot. & in fine refert bis decium in Curia aquilana & in M. R. C. Vicariz Rota Genue *dec.* 13. num. 7. 8. 9. *Sola super conf.* *Sabaudia p.* 2. tit. de *severitatis glof. c. n.* fol. 468. *Cioffia conf.* 36. nu. 17. 18. *Carpan. ad stat. Mediolan. capit.* 21. numer. 25. *vol.* 1. *Cabail. conf.* 152. numer. 6. 7. volum. 1. & *conf.* 62. numer. 5. volum. 2. *Carroc. de exception. exception.* 227. numer. 2. 13. & *sequen.* licet ab ista magis communiter recepta, solus Ricardus Malubrius dissentiat in quæstione per ipsum disputata incipi statuta cauetur, cuius determinationem refert. *Io. de Andr. in add. ad speculator. tit. de officio delegat.* §. *res.* *lit. q.* ubi si statuto, & in tit. de appellation. §. *nunc breuiter vers.* licet autem, qui determinatur, quod si statutum mandat Iudici quod causa expediat infra mensem etiam dirigendo verba in iudicem si expedit post mensem non valet. Sed veritas est, ut aduertit *Paulus de Castro d. conf.* 184. num. 3. quod nec Ioann. de Andr. dictam opinionem Riccardi Malubrij sequitur sed tantum resultat, ubi dicit quod est spernenda eius auctoritas tamquam sola inter tantos maxime auctoritatis doctores, & saltè dat instantiam, ut intelligatur opinio Malubrij, quando instantiæ, & causæ non aut ipsi Iudici esset præfixus terminus idem dicit. *Vanci. de nullitat. ex defec. iurid. ordin.* num. 120. *vers. iusto igitur*, & ab opinione Malubrij recedit cum improbando *Tiraquel. in l. si inquam in Gloja Ruerantur num.* 58. 59. *Card. Tusch. conclus.* 571. num. 1. *lit. S. vol.* 7. unde male concludit. *Anon. de Balis lib.* 6. *quæst.* 2. num. 16. 20. qui mouentur ex fundamentis Riccardi Ma-

lumbri) reprobatis magis communiter in hoc. Igitur cum verba nostri statuti ad declaratoriā proferendam sententiā obfcurā infra bimestre iudicium pena dirigantur dicendum est declaratoriā post dictum tempus latam esse validam; licet iudex incidat in penam, dummodo sit lata infra instantiam mensium sex causae oppositoris, sicuti de iure teneatur proferre infra instantiam iuris communis, ut diximus num. 6. quia fratum voluit iudici penam imponere actum autem sub itinere. Nec actus à lege vel statuto prohibitus, etiam cum pena, nullus est nisi lex veterius proceat actum annullando. l. si c. de sentent. ex breu. recitand. ubi notat Salicet. l. ason. in l. non dubium num. 15. c. de legibus Abbas, & Felin. post aliorum in c. venerabilis de indic. Felin. in cap. cum dilect. ampliat. 10. versic. est verum de respic. Alexand. consil. 24. l. 6. cōf. 2. q. 2. l. 4. v. ane. de nullit. ex defest. iurisd. ord. in num. 124. Carroc. de exception. exception. 127. num. 16. Surd. consil. 360. numer. 46. lib. 3. Trentac. variat. resolut. lib. 1. tit. de legibus, & constitut. resol. 1. Pontec. consil. 5. num. 84. conf. 81. vol. 1. Afini in praxi §. 2. c. 2. num. 3. Menoc. consil. 1193. nu. 36. 37. 38. vol. 11. Gratian. dec. 167. num. 16. Caball. consil. 62. num. 5. vol. 2.

Nec in terminis nostri statuti ambigendum est si verba iudici, vel instantie dirigantur, ad hoc ut predicta praecedat, quia sumus in clavis verba tantum dictae Pragmaticae f. diriguntur iudici expressis cum pena, ut eis patet Bart. in l. proferendum. c. de indic. ubi Butrigar. Fulgos. Alexand. Salicet. Abbas in cap. venerabilis de iudic. Bero in cap. de causis num. 48. de offic. delegat. Cornet. consil. 49. num. 16. l. 7. lib. 2. v. ane. de nullitat. ex defest. iurisd. ord. num. 118. 122. Rumin. consil. 26. num. 9. lib. 4. Afini in praxi §. 2. cap. 1. numer. 2. & cap. 2. num. 1. Scaccia de appell. lib. 3. cap. 3. quæst. 15. num. 356. f. 379. Cardinal. Tufch. conel. 571. num. 14. lit. S. vol. 7. Carroc. de exception. exception. 127. nu. 10. licet in dubio tempus expeditionis causae à statuto praefixum cenleatur praefixum instantie, & causae non autem iudici ad effectum, ut immaterialitati litium obviatur Imola in c. de causis de offic. deleg. Bal. in l. si. c. vi infra cert. temp. & in l. obviare §. proxi. qu. 3. ff. de offic. pro consul. Fel. in cap. venerabilis col. 6. versic. Secunda conclusio de indic. v. ane. de nullitat. ex defest. iurisd. ord. in num. 116. & num. 120. Bero. consil. 101. num. 15. lib. 3. Hypolit. Riminald. consil. 144. Intrig. singular. 84. num. 6. lib. 5. Rota Romana apud Cassador. de appellation. decil. 9. nu. 4. fol. 117. Anton. de Ballis lib. 5. in comenar. ad Pragm. de sentent. obsecr. numer. 2. fol. 33. 4. Afini in praxi §. 2. c. 3. nu. 3. 4. sequen. Rota genua dec. 13. nu. 9. Scaccia de appellat. lib. 3. cap. 2. q. 15. num. 357. fol. 380. Corset. lib. 2. quæst. 9. sub num. 3. Campan. super statu. Mediolan. cap. 2. l. 1. m. 2. 3. vol. 1. Trentaciq. vari. resol. lib. 3. de indic. resol. 4. num. 43. Carroc. de except. exception. 127. nu. 9.

Quandoque tamen licet statuti verba tempus praefigunt expeditioni causarum iudici dirigantur, tamen si sententia post terminum feratur nulla erit. Et primo si verba diriguntur iudici sed tamē sine pena, quia tunc tempus dicitur praefixum iurisdictionis, & instantie licet verba iudici

dirigantur. Bartol. in leg. prat. ff. de noui oper. nunc. Alexand. in leg. proferendum numer. 23. c. de indic. Bero. in cap. de causis num. 48. versic. hoc tamen verum de testi. Iacobin. in leg. proferendum num. 19. c. de indic. Caracitarum 145. n. 6. Castrens. consil. 184. circa finem versic. praeterea posu. vol. 1. Cardin. Tufch. consil. 571. num. 12. lit. S. vol. 7. Anton. de Ballis lib. 6. q. 2. num. 14.

26 Secundo sententia lata extra terminum f. à statuto pro causae distinctione traditum etiam, quod verba simpliciter iudici dirigantur, nullius redeo- retur roboris, quando id favore Ecclesiae, vel favore publico esset. Bero. in eisdem causis nu. 49. de offic. delegat. Afini in praxi §. 2. cap. 2. versic. 3. num. 12. fol. 18. Campan. super statu. Mediolan. c. 21. num. 27. in fin. vol. 1.

Tertio sententia est nulla, si extra terminum à statuto datum proferatur, quando verba statuti, 27 & termini praefixi f. ad causae expeditionem dirigantur, & simul iudici eiusque officio, & instantie. Bart. in l. omnes. Popul. in secunda quæst. principal. ff. de iurisd. & iure Alex. consil. 138. column. 2. lib. 2. & consil. 166. in causa in principio lib. 6. v. ane. de nullitat. ex defest. iurisd. ord. in num. 120. versic. idem fo- ret. Cornet. consil. 49. num. 16. vol. 2. Alberis. de statu- par. l. quæst. 56. Rota Genua dec. 13. num. 7. 8. 9. Scac. de indic. l. 2. cap. 2. num. 709. 712. in secundo casu, & de appellation. lib. 3. cap. 2. q. 15. num. 353. fol. 379. Afini in praxi §. 2. cap. 1. n. 3. Canale. decil. 11. num. 19. lib. 1. Mandel. consil. 777. n. 7. lib. 4. Cardin. Tufch. conel. 143. n. 11. lit. S. vol. 7. Affili. in consil. Hac l. n. 3. rub. 19. lib. 1. Muscatel. in praxi Civil. p. 7. glof. cō demando num. 10. Trentac. vari. resol. lib. 2. tit. de appell. resol. 3. sub n. 3. Carroc. de except. excepti. 127. n. 11. Caball. consil. 152. n. 7. lib. 1.

Quarto sententia nulla est lata extra termi- 28 num datum à statuto expeditionis causae f. etiam quando verba tantum iudici diriguntur, & non causae, vel instantie, sed tamen negatiue, videlicet, si dixisset quod iudex non posset certo termino decurso decidere, vel se intromittere, vel cognoscere, vel similia verba negatiua, & prohibitoria proferret, quamvis iudici directa. Bart. in l. 1. c. de dilation. Ancharan. consil. 171. Cornet. cōf. 126. column. 2. volum. 1. Alexand. consil. 77. num. 1. 2. 3. lib. 3. v. ane. de nullitat. ex defest. iurisd. ord. num. 121. l. 2. Tirraquel. in l. si inquam glof. reuer- tatur. n. 60. c. de reuocand. donation. Afini in praxi §. 2. c. 2. versic. secundo igitur num. 12. fol. 18. Carroc. de exception. exception. 127. num. 12. 13. ubi testatur de magis communis.

29 Quinto non procedit in delegato f. siue iudici dirigantur verba siue iurisdictioni causae, vel parti- bus, quando eoque, transacto termino, intra quem causa dicenda foret ex forma litatus, vel rescri- pti lata sententia erit indistincte ipso iure nulla, cum mandata iurisdictionis lapso temporis expira- uerit. l. 2. §. si iudex ff. de iudic. c. in causis de offic. deleg. & de arbit. est textum l. 1. c. de arbit. Bero. in cap. de causis n. 53. de offic. deleg. Cornet. consil. 49. nu. 16. vol. 3. v. ane. de nullitat. ex defest. iurisd. ord. n. 118. Bero. consil. 14. m. 8. lib. 3. Magon. decil. 90. n. 12. in florentin. Afini in praxi §. 2. cap. 1. num. 6. Cana- lean. decil. 11. num. 19. lib. 1. Trentaciq. var. re- solut.

solus lib. 2. tit. de appellation. resolution. 3. sub num. 3. Carroc. de exception. exception. 127. num. 5. licet contrarium iure Regni si dispositum per Pragmaticam prædictam ibi, & antea dauante qualif- uoglia delegato.

- 30 Similiter, & tempus dicitur appositum instā- tia, & causæ quādo per latatum fuerit facta men- tio de causā, & instātia, & inde dicat, quæ debeant terminari infra certum tempus, vel si simplici- ter quod causā infra certum tempus expediri de- beat, vel quod post tantum tempus instantia cau- se perempta censetur, vel quod instātie causæ du- ret spatio duorum mensum, vel per similia verba in tem, & causam non in personam Iudicis loquē- tia, vel dicta *Bald. in l. obseruare §. proxi. q. 3. ff. de offic. proconsul. & in l. fin. c. vi infra certum tempus R. in cons. 26. nu. 9. lib. 4. Alex. cons. 24. n. 2. l. 6. Anton. de Ball. lib. 6. q. 2. num. 8. Vñci de nullat. ex defect. iuris. d. ordin. num. 129. Cardin. Tuse. coneluf. 571. n. 13. l. 13. tit. 5. vol. 7. Troysi. Caneu ritu 245. num. 11. Rota Genue dec. 13. n. 7. 8. p. Carroc. de except. except. 127. n. 8.*

Ex sufficeret articulum esse dubitabilem.

- 31 † quia in dubio sententiam validam esse pronun- ciandum esset ne actus peteat, & quia nullitas pena est *Decian. cons. 356. Berro. cons. 60. lib. 2. cons. 1. num. 25. 36. 7. 101. lib. 3. Mandell. cons. 161. 262. 281. 352. Hipol. R. in cons. 376. num. 41. Perus. dec. 36. Lancellot. Gallia cons. 111. num. 38. Rota Genue dec. 164. num. 18. Aldonin. cons. 17. num. 13.*

Tādem videbatur Barra binos esse in casu cla- ro validitati dictæ declarationis sententiæ ob- scure nam constabat per partem instātrissimæ fuisse curatum, † & petitum, & supplicatum infra terminum duorum mensum causam declarari debere, & per Iudices stetit, quin causā declaratur infra dictū tempus sed per 9. dies post; ideo ex forma dictæ Pragmaticæ poterat valde declarari, eo casu infra dies quindecim post dictum ter- minum mēsum duorum, quod vtique non ita fuisse partibus nō curantibus, vel petentibus, quia tunc si infra duos menses non fuerit declarata instātia censetur perempta, vt sunt aperta verba dictæ Pragmaticæ, & ita intelligi Iordā de Sindie. c. 23. Cumia cod. tracl. in capit. de sententiis n. 98. *Muta super consuetud. Panoz. c. 16. n. 60. & cap. 1.*

- 33 num. 65. quando enim terminus præstitit Iudici expeditioni causarum, intelligitur parte peten- te & militāte *Ias. in l. prop. ad n. 15. c. de iudic. Ang. cōs 140. n. 2. Afm. de exequut. §. 3. c. 1. num. 9. & cap. 2. num. 3. Graff. de except. cap. 12. num. 149. In- trigl. singul. 119. num. 2. lib. 1. Caruitta ritu 245. n. 45. qui ritus est simili featurio nostro in hoc Gail. lib. 2. ob. crn. 46. num. 14. Scader. de feud. par. 1. o. section. 20. num. 301. Surd. cons. 161. num. 15. Cana- guol. ad decret. Montiserrat. 15. §. 1. q. 4. nu. 4. Barzi dec. 130. num. 19. Blanc. de compromiss. q. 5. in princ. Marsil. sing. 341. Natta cons. 581. Bimi consil. 158. n. 10. volum. 2. Ballus lib. 6. q. 2. n. 2. Catald. de Sindie. vers. adde quod si Index Vñci de nullat. ex defect. iuris. ordin. num. 116. Scaccia de appellation. lib. 3. c. 2. q. 15. num. 289. Causalean. dec. 11. num. 19. par. 1. Borcil. de compromiss. §. 7. glof. 3. numer. 8. Troysi. Co-*

uentsu 245. n. 15.

- 34 Declaratio autem sententiæ obscure † debet ferri super eisdem actis, & scripturis præsentatis, nec possunt de nouo presentari post decimam causam obscure quomodolibet, nec super ei sententia declaratoria fundari, nisi pars infra tempus instā- tiæ, sibi experit terminum vltra marinum ad probandum iuxta ritus dispositionem, quia super illis attestacionibus poterit quoque dicta sententia ob- scura declarari, & ingrant in causam tanquā probaciones factæ infra instantiam, vt aduertit. *Anton. de Ballis lib. 5. super comenar. ad Pragmat. de senten. obseur. num. 10. 11. qui offert. Bald. in l. si Index c. de sent. & interloquimur. omni. iud. & cōs. 229. lib. 1. R. in cons. 123. num. 1. lib. 5. Ias. in l. ait pra- tor. §. si Index ff. de re iudicat. num. 19. Ripa ibid. nu. 8. 9. 17. quibus addo Rota Rom. apud Cassador. de appellat. dec. 9. n. 10 fol. 318.*
- 35 Item ab eodem Indice † non à diuerso profe- renda est declaratoria sententiæ obseuræ, qui pro- tulit obscuram ibi si dechiarano conforme la giu- stitia fra il detto tempo infallibilmente da mede- simi Giudici, che l'haueranno date *Muta super cō- 36 suetud. Parnom. c. 3. nu. 65. vbi † ideo dicit, quod declaratio sententiæ obseuræ non potest dici causæ reliqua, vt remaneat coram ordinario deciden- da ex dicta Consuetudine 3. cum debeat ab eodem Iudice declarari.*

S V M M A R I V M.

1. Assensum generalem Regis habemus in Regno in sen- dentum alienatione.
2. Decima pars pretij scudi venditi, vel permutati fisco Regio soluenda est.
3. Decima ex feudorū alienatione soluitur Regi in Do- minij recognitionem, & ex quo ex generali Regis assensu feudi alienatio, & venditio validatur.
4. Decima est onus consequentium consensus à Rege venditori præstiti.
5. Decima dicitur onus deducium pretij scudi ven- diti.
6. Venditor feudi à Regia Curia non consequitur in- tegrum pretium feudi, sed decimam partem mi- nus, quando Rex elegit in feudi venditione præ- ferri.
7. Decima ex pretio venditionis feudi Regi debita est ad laudemij similitudinem, quod in venditione em- phiteusij directo domino præstatur.
8. Decima, & Relenium quandoque pro suonimis ap- pellantur n. 7.
9. Rci, & Regia Curia pro credito decima debita ex pretio feudi venditi superscudo omnibus alijs an- terioribus præstatur, sicut pro alijs iuribus domini- calibus eidem competentibus.
10. Ius decime, & Relenij sunt in præscriptibilia aduer- sus dominum.
11. Tertia pars decime solet relaxari emptoribus feu- di per Præregis in Regno. Dilatio mensum sex, & quandoque anni minus concedi solet per Pro- reges emptoribus feudi pro decime solutione; præ- stito tamen per emptorem idonea de ea soluenda.
12. Decima debetur de toto pretio, vel erogato occasio- ne

- ne venditionis feudi quamvis tota pecuniā ad venditorem non pervenerit.
- 12 Decima debetur de pretio feudi conuento inter partes: non autem de mirifico feudi valore: licet plus feudum valeat, & quando.
- 13 Decima debetur tantum de pretio feudaliū venditorum.
- 14 Decima non debetur de feudo vendito, quod fuerat concessum in francum allodium.
- 15 Decima fisco Regio non debetur ex pretio venditionis domanialium.
- 16 Ex Permutatione feudi, quae interueniente pecunia fit decima fisco Regio debetur.
- 17 Decima ex datione insoluto voluntaria, & extrajudiciali feudi debetur. Quid in iudiciali, & adiudicatione feudi n. 18.
- 19 Decima ius non ex omni specie alienationis feudi debita est quamvis interueniente pecunia fiat: quia ius istud circa decimam est ius nouum inductum capitulo volentes quod tantum loquitur in venditione, & permutatione.
- 20 Feudo ex transactione recepta pecunia relaxato: an decima fisco Regio debita sit.
- 21 Ex contractu diuisionis feudi, seu ubi feudum venit in diuisione: an decima debita sit.
- 22 Decima ex donatione feudi, vel vltima voluntate non debetur.
- 23 Decima non debetur si in comprehensum inuestitura fieret feudi alienatio.
- 24 Laudimium an debetur, ex alienatione emphyteusis comprehensum in inuestitura facta.
- 25 Feudum si in dotis constitutione, vel restitutione extimata datum sit, an decima fisco Regio debeat.
- 26 Decima non debetur de venditione feudi conditionali nisi impleta condicione.
- 27 Decima non debetur ex promissione de vendendo feudum.
- 28 Decima non debetur ex venditione nulla, vel non perfecta feudi.
- 29 Fructus feudi si venduntur, siue a solo separati, siue non debetur decima.
- 30 Ex reuenditione feudi vigore pacti de retrovendendo, non debetur decima fisco Regio.
- Amplia: quamvis pactum de retrovendendo in alio contractu ex intervallo appositum sit n. 11.
- 31 Decima an debeat si fiat venditio feudi in casibus exceptuatis in capitulo volentes.
- 32 Decima non debetur de subugatione ex causa afflictionis facta super feudo.
- 33 Emptor solus feudi astringitur ad decima solutionem: nisi contraria lege contrahentium conuentum extiterit.
- 34 Decima an debeat de pretio venditionis inuisitandi feudi.
- 35 Decima decima quando fisco Regio debeat ex pretio venditis feudi. & n. 37 38.
- 36 Emptor feudi cum pacto de retrovendendo, si vltra pretium promittat soluere decimam fisco regio, in re venditione a venditore recuperat, ne dum pretium, sed etiam decimam fisco soluat.
- 37 Decima an debeat fisco Regio, ne dum de pretio venditionis feudi, sed etiam de vnitis, & perpetuo aggregatis feudo per feudatarium simul venditis, & n. seq. per totum.
- 38 Vnio, & aggregatio probatur, tum per actum facti, & rei incorporationem, & vnicam possessionem, & vacationem, tū etiam ex animi destinatione perpetuo vnitis, & num. 57.
- 39 Vnio, & aggregatio non praesumitur cum sit quid facti ideoq. ab eo probanda est, qui in vnione se fundat & 42.
- 40 Vnio strictē est interpretando veluti odiosa.
- 41 In dubio fit interpretatio contra rem, qui se fundat in verbis ad inducendam vnionem, & num. 44.
- 42 Rex plures potius indicatur, quam vnica.
- 43 Vnitorum pariformis debet esse dispositio, ac idem ius, & iudicium.
- 44 Vnitorum eadem est natura, & essentia.
- 45 Vnita vnicum indicantur corpus, & substantia.
- 46 Quod vnitur vnione facta extinguitur, & annihilatur.
- 47 Feudum non praesumitur nisi per eum, qui se fundat allegando rem esse feudalem probetur.
- 48 Feudum dicitur continere seruitutem.
- 49 Seruitutis impositio in dubio non praesumitur.
- 50 Allodium feudo vnitus, & incorporatus per vassallum non efficitur ex hoc feudale, sed allodiale remanet: si tale sit, quod de per se subsistere possit, & separari a feudo, & num. 55 & 56.
- 51 Feudale non praesumitur vnitus, & aggregatum feudo, quando feudo haberet certos fines, & bona essent extra fines feudi.
- 52 Vnita, & aggregata emphyteusi maioratui, vel fideicommissio, quae per se possunt subsistere non sunt eiusdem naturae, nec augent rem vnitam.
- 53 Merum, & mixtum imperium, seu iurisdicctio super feudo castro, vel territorio a feudatario, vel alio acquisita non fit feudalis, nec rem auget cum de per se possit subsistere, & num. 53, & seq.
- 54 Voluntas, & potestas in quocumque actu, ac dispositione requiritur.
- 55 Allodium proprium an quisque possit facere feudale, & qualiter n. 60. 61. 62. 63. 64. & sequen.
- 56 Consensus recipientis facit rem feudalem, & quando.
- 57 Inuestitura, & fidelitas sunt de essentia, & substantia feudi.
- 58 Fidelitas est ita de feudi substantia, ut nec possit per dominum renouari: licet actus iuramenti fidelitatis pacto remitti possit.
- 59 Feudum a fidelitate dictum est.
- 60 Feudum non probatur ex nuda assertionē, vel confessione feudatarii, si vere res allodialis sit.
- 61 Augmentum, vel res vnita non semper sortitur naturam, & qualitatem augmentati, quando diuersa est ratio augmentanti, & augmenti: vel quando est diuersa, & incompatibilis origo, & natura n. 71. vel quando a sola voluntate, & dispositione vnus non dependet, num. 72.
- 62 Vnio, & aggregatio plurium rerum fieri potest, ita ut vtraque res propriam retineat naturam.
- 63 Vnio, & aggregatio, vel augmentum quandoque fit feudo a feudatario, ut tanto magis introitus feudi augetur ad commodum successoris Vnio, & aggregatio quandoque fit plurium rerum gratia commodioris perceptionis fructuum n. 74.

ARGVMENTVM.

An de pretio vnitorum feudo per feudatarium decima Regia Curia debita sit (sicut de pretio ipsius feudi deberetur) si feudum cum corporibus aggregatis integrè venditum sit ad interpretationem extrauagantis volentes sub Rege Fiderico.

RESOLVTIO LXVII.

- V**amuis nos ¶ ex dispositione Capituli volentes 28. sub Rege Fiderico habeamus in Regno Genetalem Regis assensum in feudorum alienatione, ex quo indulgetur Comitibus, Baronibus, & feudatarij, sine alia permissione, & regia licentia feudum suum integrum pignotare, vendere, donare, permittitur, & in ultimis voluntatibus relinquere. Illud tamen ¶ ex eiusdem capituli aperta dispositione permissionis, vel permutationis ipsius integra decima Fisco Regio soluitur, cuius decimæ ¶ solutio sit in domini recognitionem, & quia Rex ex d. l. Regni validat feudi alienationem, ac licentiam alienandi præstat, ut ex eiusdem capituli Medulla colligitur ubi Caneet. in §. de uenio f. 188. n. 4. & seq. & 5. at non est omittendum fol. 189. num. 9. & 6. sed præstat querere num. 10. fol. 196. 10. Alois. de Sextimo super Bulla. num. 15. Masfrill. dec. 18. num. 12. decif. 47. num. 6. & num. 13. dicit effectus onus consequitum consensu à Rege venditori præstiti Burg. de laud. p. 1. in specul. 5. n. 22. & p. 2. in specul. 20. n. 32. ¶ & dicitur onus deductum pretij feudi venditi secundum Boniorum in d. l. cap. volentes in verbo decima in 1. lesur. proinde ipse ¶ insert, quod quando Rex elegit in feudi venditione præteri infra terminum in dicto capitulo perliturum non consequitur per venditorem à Curia integrum pretium. sed decimam partem minus refert Masfrill. decif. 87. num. 16. & seq. & n. 19. ac ideo ¶ huiusmodi decimam est ad similitudinem laudimij, quod in alienatione emphiteuticis directio domino pro testatur, ac etiam pro finissima cum releuo appellari dicunt Cumia in repet. cap. si aliquem verbo antiquis num. 234. & 242. Freza de sub feud. lib. 2. vers. 127. f. 19. Burg. de laud. p. 1. in specul. 1. num. 14. in fine, & quia feudi onus est pro decimæ credito præfertur dominus omnibus alijs anterioribus, sicuti pro alijs iuribus dominicalibus eidem competentibus. Masfrill. dec. 11. n. 20. Muisa dec. 24. n. 8. ad eod. ut ¶ in præscripibile sit ius decimæ aduersus dominum sicut, & ius releuij Paris. de Put. de reintegr. feudis fol. 97. vol. 1. num. 1. & seq. Burg. de laud. p. 3. in specul. 20. n. 19. Nec multoties ¶ integrè decimam fisco Regio solui contingit, cum solum sit per Pto regem relaxari ad tertiam vique partem, data etiam dilationem emptori

- quandoq. mensium sex, & quandoque anni vnus præstito tamen per emptorem idoneis Petr. de Gregor. de concess. feud. p. 8. q. 16. tit. de iure decima num. 29. Masfrill. in cons. vnico impress. post l. 1. dec. ante num. 72. & de Magistrat. lib. 5. cap. 6. num. 731. vol. 2. Muta dec. 44. num. 13. Burg. de laudimio, p. 1. in specul. 6. n. 36. in addit. Ex ¶ debetur de toto pretio, vel erogato occasione venditionis quauis; tota pecunia ad venditorem non peruenit Petr. de Gregor. de concess. feud. p. 8. quæst. 16. de iure decimæ n. 14. Burg. de laudim. p. 2. in specul. 26. num. 8. in addit. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 956. Ac ¶ etiam ¶ de pretio inter partes conuenito debetur, nõ autè de intrinseco feudi valore; licet plus feudum valeret Petr. de Greg. d. q. 16. de iure decima n. 15. ubi Masfrill. in add. Burg. de laudim. p. 1. in specul. 6. n. 35. in addit. quod procedere intelligo si contra fraudis suspicionem id actum sit: debetur tamen ¶ de pecunia integre venditionis feudi: sed de feudalibus tantum. Cumia in c. si aliquem verbo antiquis num. 236. ex expressa dispositione d. l. c. volentes Castil. decif. 56. num. 13. Intrig. de censibus q. 45. num. 5. & de feud. centur. 2. art. 5. n. 982. & seq. Burg. de laudim. p. 2. in specul. 1. n. 6. & n. 34. in addit. Petr. de Gregor. de concess. feudi p. 8. quæst. 16. tit. de iure decima, & num. 19. dicit quod ¶ ideo non debetur de feudo vendito, quod fuerat concessum infrancum allodium ex dispositione capituli Regis. Joannis .67. quem sequuntur Intrig. de feud. centur. 2. art. 5. num. 983. Burg. de laudim. p. 2. in specul. 1. n. 9. Cumia in c. si aliquem verbo antiquis num. 243. unde nec debet ¶ de demanialibus pariter dispositi eil per cap. Reg. 79. Regis Ioan. Petr. de Greg. d. q. 16. de iure decimæ. num. 20. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. n. 982. & seq. Burg. de laudim. p. 2. in specul. 1. n. 6. ¶ Ceterum ex ¶ permutatione feudi, que interueniente pecunia fit, huiusmodi decimam deberi disponit capitulum prædictum volentes ubi Blasius Lanza in 7. notabil. Caneet. fol. 189. §. at non est omittendum num. 6. 7. Petr. de Gregor. de concess. feud. p. 8. d. q. 16. num. 16. Cumia in c. si aliquem verbo antiquis num. 236. Burg. de laudim. p. 1. in specul. 1. num. 15. & par. 2. in specul. 1. num. 6. & in specul. 4. num. 7. & num. 15. in addit. Muta in cap. 10. Regis ¶ Fiderici num. 66. sic etiam fin datione insolutum voluntarij, & extra iudiciali: feudi cum emptione comparatur. Blas. Lanza in dicto capitulo volentes Caneet. fol. 191. §. Retenta per totum. Petr. de Greg. de concess. feud. p. 8. quæst. 16. de iure decimæ num. 10. Prouinzal. ad Bertachin. verbo venditione, Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 963. & seq. Burg. de laudimio p. 2. in specul. 3. n. 6. Cumia in c. si aliquem verbo antiquis num. 237. 238. 239. ubi ¶ ¶ quid in iudiciali adiudicatione pro quo vide. Regis Alfonso. 389. Muta in cap. Regis Fiderici. 28. num. 180. & cap. 110. num. 64. 65. Caneet. cap. volentes f. 193. §. sed maior Burg. de laudim. p. 2. in specul. 45. num. 3. & 20. in addit. Petr. de Greg. de concess. feud. p. 8. quæst. 16. de iure decima num. 11. Intrig. de feud. centur. 2. art. 5. n. 967. & seq. secus in alijs speciebus ¶ alienationis feudi, quauis interueniente pecunia contrahantur: quia ius istud circa decimam est ius nouum inducitur ex dicto capitulo, quod tantum loquitur in venditione, & permutatione.

tionem Cumia in cap. si aliquem verbo antiquis num. 236. Cane. in C. volentes f. 189. §. at non est omittendū Blasius Lanza in eodem cap. volentes notab. 7. Burg. de Laudimio p. 2. inspectio. 14. num. 10. & si contrarium censuerit Petr. de Gregor. de concessio feudi. p. 8. q. 16. de iure decime num. 2. quem videtur sequatur Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. a n. 938. inde est
 10 ¶ quod non debetur ex transacione si relaxatum fuerit recepta pecunia Burg. de Laudimio p. 2. inspectio. 14. num. 10. & si contrarium defendat Gregorius
 11 dicta quæst. 16. num. 5. nec de t. contractu diuisionis feudi decima debita est Cumia in e. si aliquem verbo antiquis num. 237. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 962. Petr. de Greg. de concessio feudi. p. 8. quæst. 16. de iure decime num. 9. Burg. de Laudimio par. 2.
 12 inspectio. 40. num. 36. in additio. nec de t. donationis contractu vel vltima voluntate Cumia in cap. si aliquem verbo antiquis num. 237. Muta in cap. Regis Ferdinan. 110. num. 88. Intrig. de feud. centur. 2. art. 5. numer. 960. 961. Burg. de Laudimio par. 2. inspectio. 30. num. 33. in additio. & inspectio.
 13 48. num. 18. in additio. vel si in comprehensum in inuestitura fieret feudi alienatio Cumia in C. si aliquem verbo antiquis num. 238. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 966. Burg. de Laudimio par. 2. inspectio. 3. num. 15. in additio. ad instar t. laudimii quod nec in eū casum in alienatione emphyteusis in comprehensum facta debitum est, vt diximus in resol. 84. n. 25. & quid si feudum in dotis
 15 ¶ constitutione, vel restituitioe extimate obueniret, an decima debeatur profiteretur Blasius Lanza in dicto cap. volentes Cumia in cap. si aliquem verbo antiquis num. 240. 241. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 954. & seq. Petr. de Gregor. de concessio feudi. par. 8. quæst. 16. de iure decime sub numer. 5. 6. & est capitulum Regis Alfonso 437. Burg. de Laudimio par. 2. inspectio. 1. numer. 8. & par. 2. inspectio. 3. num. 12. & inspectio. 12. num. 30. num. 37. in additio. Muta in cap. Regis Federici
 16 110. num. 89. Item non debetur de t. venditione conditionalis nisi adueniente, & impleta conditione Petr. de Gregor. de concessio feudi par. 8. quæst. 16. de iure decime nu. 16. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 985. Burg. de Laudimio par. 2. inspectio.
 17 16. num. 28. in additio. sicut ¶ nec ex promissione de vendendo deberetur. Gregor. dicta quæst. 16. de iure decime num. 17. Intrig. dicto art. 5. num. 986. Burg. de Laudimio par. 2. inspectio. 8. num. 26. in ad-
 18 dict. vel venditionis ¶ nullæ aut non perfectæ vt cum constet partes in scriptis voluisse contrahere, & non interuenerit scriptura Petr. de Gregor. de concessio feudi par. 8. quæst. 16. de iure decime nu. 18. Cane. in e. ap. volentes fol. 188. §. de venio num. 6. Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. nu. 987. 988. Burg. de Laudimio par. 2. inspectio. 3. numer. 61. in additio. & inspectio. 10. num. 5. Muta in cap. Regis
 19 Ferdinandi 110. num. 73. vel ex t. venditione fructu feudi Gregor. dicta quæst. 16. num. 21. siue a solo separatorum siue non Intrig. de feud. cent. 2. art. 5. num. 979. & seq. Burg. de Laudimio inspectio. 25. in
 20 additio. 15. p. 2. Nec ex t. rependitione vigore pacti de retrovendendo, cum non sit noua venditio, sed resolutio primæ, ex causa antiqua, & necessaria stante pacto, licet ex venditione ipsa cum

pactio de retrovendendo debeat Petr. de Greg. de concessio feudi. par. 8. quæst. 16. de iure decime num. 18. 23. vbi Masstrill. in additio. l. i. C. Intrig. de feud. centur. 2. art. 5. num. 981. Muta in e. Regis Federici 110. & num. 102. Burg. de Laudimio par. 2. inspectio. 50.
 31 num. 6. 11. & in additio. n. 18 quod procedit ¶ etiam si pactum de retrovendendo in alio contractu ex interuallo appositum fuerit ex capit. Regis Ioannis
 32 80. & quid si fiat ¶ venditio, vel permutatio feudi in casibus exceptuatis in eodem capitulo volentes, puta in personam non æque dignam, vel in Ecclesiasticam, Ecclesiasticasque personas, vel pars feudi alienata sit, & sit facta feudi dismembratio an decima debita sit ex expressa Regis licentia Cane. in cap. volentes fol. 188. §. denemo, & §. sed aggredior. Masstrill. in additio. ad Petrum de Gregor. de concessio feudi. par. 8. q. 16. art. de iure decime licet. B. Burg. de Laudimio par. 2. inspectio.
 33 34. num. 7. Multo fortius ¶ nec debetur de subingatione super feudo legitime imposita, cum non sit debita decima nisi alienato feudo quo ad dominium, & possessionem non autem pro hypothecæ impositione Cane. in e. volentes fol. 196. §. sed prestat querere per totum. Burg. de Laudimio p. 2. inspectio. 20. num. 31. 32. & sub num. 50. in additio. Ioannes Aloysius de settimo super Bulla nu. 14. 15. & seq. Intrig. de feud. centur. 2. art. 5. num. 971. 972. & sequent ex glossa distinctione Petri de Gregor. de concessio feudi. p. 8. quæst. 16. de iure decime num. 21. 22. sequent. scilicet si subingatio imposita fuerit super fructibus feudi à solo separatis, vel non solum.
 34 ¶ tamen emptore ad decime huiusmodi solutionem abstringi oīsi aliter inter partes conuentam fuisse consistit dicunt Cumia in cap. si aliquem verbo antiquis sub num. 241. Cane. in cap. volentes §. sed prestat querere num. 15. circa finem fol. 196. Petr. de Greg. de concessio feudi par. 8. quæst. 16. de iure decime num. 25. 26. & sequent. Muta in cap. Regis Federici 100. a num. 76. Intrig. de feud. centur. 2. art. 5. num. 957. Masstrill. de 37. pluries decimū dicens. Quicquid sentiat Burg. de Laudimio p. 1. inspectio. 3. num. 3. licet ibi additio cogitandum relinquat.
 35 ¶ Insistit ex iis quæti. An decima debeatur de pretio venditionis iuris luendi feudum, seu pacti de retrovendendo feudum & deberi fuit resolutum in venditionis iuris luendi terrarum Sancti Petri & Montis fortis, Ioannes Aloysius de Settimo in causa Siculiana, & Blaschus Lanza in causa Montis Rubei, pro quo videndi sunt Masstrill. in additio. ad Petr. de Gregor. de concessio feudi par. 8. quæst. 16. de iure decime l. i. C. vers. sed dubium Fab. de Anna conf. 4. n. 78. libr. 1. late Burg. de Laudimio par. 2. inspectio. 11. num. 8. & in additio. sub nu. 11. 12. deberi putat cum cessionario iuris luendi, eius vigore, feudum recuperat: ex quo dicitur tunc feudum ad nouam personam peruenire, quæ noua
 36 eger inuestitura veteris ¶ videmus etiam quandoque fisco Regium nē dum decimam pretii feudi per victum capitulum constitutam in feudi venditione competere, sed etiam decimam decimæ, quod vere locum obtinet quando pro certo pretio facta est feudi venditio cum pacto de retrovendendo, & emptor ultra pretium sibi accollat fisco decimam pretii conuenti soluere, quia tunc

tunc de dicta decima accollata cōpetit fisco alia decima, quam decimam decimæ, seu contra decimam appellamus, idque ea potissimum ratione constitutum est quia ea obligatio decimæ, quæ per emptorem sit vere pars pretij feudi dicitur: quoniam in redemptione usæ, eam a venditore recuperat emptor una cum principali pretio venditionis feudi Petr. de Gregor. de concess. vend. p. 8. quæst. 16. de iure decima num. 1. 4. Burg. de laudimio part. 3. inspectio. 5. num. 7. in additione. secus est in venditione citra pactum de retrovendendo, & perpetuo contracta; ex qua decima decimæ non exigitur per Fiscum Regium cum cesset, tunc ratio prædicta, & eo iure passim vniur ac pluries de plano seuari vidimus vitra decisiones, quas assertit Masfril. dec. 87. a num. 20. & sequens, per tot. nempe pro Don Cesare Lanza, pro comite Nafi, & pro Duce Terranova, qui ab impetitione decimæ ad infantiam fisci Regij fuerunt liberati Burg. de laudimio p. 1. inspectio. 6. n. 42. in additione.

39 Cumque per feudatarium † feudo aggregatū fuerit fundum contiguum, vel redditus, etiam si nō dū per actum facti vnio aggregatio, & incorporatio, cum feudo, & eius corpore fieri contingat, sed etiam si de animo, & destinatione feudatarii aggregantis, & perpetuo cum feudo vniens expressè consuet, ut cum feudo ipso integre in successorem feudi in perpetuum transire deberet corpus vnitum, veluti si feudale esset feudo ipso, inde integre vendito cum aggregatis vnico pretio, dabitur fuit: namquid de pretio aggregatorum feudo, decima fisco Regio etiam deberetur.

Et pro fisco considerari potuisse videbatur, 40 ottenire de vnione † tūm per actum facti, & rei incorporationem, ac locationem simul factam, & vnica possessione tū etiam ex destinatione perpetua, & animo vniens, quæ bonis iudicetibus vniens sufficiunt Fab. de Anna. conf. 44. num. 16. 38. & 88. lib. 1. Ponte conf. 63. num. 38. 41. 4. 4. & 70. & conf. 57. lib. 1. Alexand. conf. 68. num. 6. lib. 3. Palaez. de maiorat. p. 4. q. 3. num. 9. Auendagn. in leg. Tauri 46. Glofa. 6. numer. 10. & Glofa. 7. d. num. 1. gl. 1. num. 3. Molin. de primogen. Hispan. lib. 1. cap. 16. num. 5. vbi de bonisardis, & alijs ad perpetuum maioratus vsum destinatis Aluar. velasc. de iure emphys. q. 25. sub n. 17. Azemed. 6. tit. 7. l. 5. ordin. n. 3. Garf. de expens. & melioram. c. 13. n. 47. Gutier. lib. 3. ad leges Regni quæst. 70. a num. 21. ex doctrina Bald. in d. cap. 1. §. si quis de Manso num. 4. de controvers. inuestitur. Greg. Lopez. l. 1. tit. 18. p. 2. gl. en los Castillos. Barbosa. in l. diuerso §. fin. p. 1. num. 12. 4. & sequens. ff. solut. matrim. vol. 1. Rosenthal. de feud. cap. 10. conclus. 41. num. 29. & sequens. Serader. de feudo in 2. p. 9. pars principalis Sectio. 2. sub num. 10. vers. nec obstat. Castill. Sotomaior. cōtrouers. iuris lib. 3. c. 1. o. sub num. 9. vers. 2. constituto, & numer. 10. & sequens. Garzia de expens. cap. 12. numer. 6. non altercabatur, quia de feudatarij intentione, & voluntate constabat; cum voluerit fundum aggregatū esse cum feudo, & trauisitorum perpetuo ad feudi successorem iuxta formam privilegiorum.

41 Quamuis regulare † sit vnionem, & aggrega-

tionem non præsumi, cum sit quid facti, & consequenter probanda ab eo, qui in ea se fundat Fab. de Anna. conf. 44. & 66. lib. 1. Vincent. de Anna alleg. 29. num. 19. lib. 1. Ponte conf. 63. num. 38. 42 Atque † vnio sit stricte interpretanda, veluti odiosa, quia per eam donatio inducitur ex Menoch. & Mendos. scribit. Fab. de Anna d. conf. 44. num. 35. & conf. 66. num. 1. 3. & 35. lib. 1. arguendo de beneficio ad feudum. Mascard. de probation. conclus. 1412. Menoch. conf. 303. num. 84. Perusini. dec. 209. num. 5. Georgii alleg. 5. n. 22. Maluasia conf. 1. num. 52. Casanat. conf. 43. num. 69. Card. Tufch. conclus. 41239. num. 5. lit. V. Quamobrem in dubio † sit interpretatio contra eum, qui se fundat in vebis ad inducendum vnionem Anna d. locis, & in proposito si dubitatur an vnica sit res, vel dū in dubio potius dūz inducantur, vnionē excludendo Rwin. conf. 95. lib. 5. maxime, quando ex coniecturis deprehenderetur Cor. & Rwin. per Mil. dec. 14. n. 74. l. 1. Ac idem inuit quod cum de vnione nō dubitatur decima huiusmodi debita sit de pretio vnitōrū feudo veluti de pretio ipsius feudi debetur etenim vnitōrū † pariformis debet esse dispositio, ac idem ius, & iudicium Ferret. conf. 124. num. 12. lib. 2. Menoch. conf. 123. num. 34. conf. 904. num. 83. 84. conf. 1179. n. 5. Petr. de Perusini in trac. vnione quæst. 2. principalis Casanat. conf. 47. num. 23. & conf. 54. num. 14. 15. Rota Romana dec. 2. de excess. Prelat. alias 273. in nouis. & dec. 753. n. nouis. diuers. p. 1. Decian. conf. 3. n. 58. 59. 60. l. 1. Mandell. conf. 32. num. 87. Rwin. conf. 208. num. 7. vers. hoc procedit lib. 1. Velaz. vol. conf. 33. nu. 16. 17. 18. Peregr. conf. 102. num. 2 §. lib. 4. Cabal. conf. 21. sub n. 10. l. 2. Meroc. conf. 29. n. 20. Crumet. conf. 701. n. 43. & cōf. 930. n. 50. Natta cōf. 44. 6. n. 1. Gab. conf. 28. nu. 10. lib. 1. Peregr. de fidei commiss. art. 10. vbi de rebus aggregatis, & vnitis fidei commissis, ac de vnitis maioratus plene Castill. Sotomaior. controuersia iuris lib. 3. c. 10. a num. 10. ad num. 17. Micres. de maiorat. p. 2. quæst. 5. par. 4. quæst. 8. Molina de primogen. lib. 1. c. 26. Gregor. Lopez. 37. tit. 9. part. 6. verbo se aiunt assen. Garf. de expens. & mel. ca. 22. n. 5. 6. 22. 23. Auendagn. leg. 45. Tauri i. Glof. 1. nu. 5. & leg. 46. glof. 7. Molin. de iust. & iure disp. 63. 47 643 & 644. de maiorat. t. 4. p. 1. & vnitōrū † eadē est natura, & assensio leg. in rem §. item si quæcumq. ff. de rei vendic. vbi Bald. leg. sed si plures filios vbi Angelus, & Imola ff. de vulgar. & pupillar. Bal. Angel. in leg. item fundi §. huic conuulsi per illum textum ff. de usufruct. Bald. in leg. cum eiusdem ff. de edilicio edict. Rebuff. conf. 106. vers. nam quando Bursat. conf. 200. numer. 97. Ripa conf. 1. numer. 65. lib. 1. responsor. titol. de legibus. & long. consuetudin. Surd. de aliment. titol. 9. quæst. 31. numer. 17. Decian. conf. 64. numer. 2. lib. 5. Sebastian. de Medicis in tractat. de legibus. part. 3. quaestio. 17. numer. 2. Marcanens. conf. 49. num. 32. & conf. 50. num. 15. Menoch. conf. 26. num. 26. conf. 904. num. 13. & sequens. & num. 83. 84. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 27. num. 1. 14. & sequens Velaz. vol. conf. 33. numer. 20. 21. Cardinal. Tufch. conclus. 229. num. 4. & conclus. 141. lit. V. Trentacinq. variar. resoluit. lib. 1. titol. de consuetud. in resol. 1. sub num. 9. vers. ego a prima. Molin. de primogenit. lib. 1. c. 2. p. 20. num.

numm. 4. & numm. 31. ubi quod ideo vnitum
defertur ad eum, cui defertur maioratus: ex quo
in M. C. fuit defensus pro Francisco Daniele,
contra Hieronimum Daniele Baronem Canticati-
ni pro successione aggregatorum Baronie predictae.
48 Ita ut fuit vnitum iudicentur, corpus, & substā-
tia *Feres. conf. 325. numm. 6. lib. 2. Pucian. de proba-
tion. lib. 1. e. 27. numm. 20. Vclanzuol. conf. 33. numm.
19. Ponte. conf. 132. sub numm. 2. volum. 2. Et id quod*
49 vnitum vnione facta extinguitur, & annihilat-
ur, nec in consideratione habetur, sed spectatur id
cui sit vnio, & aggregatio. *Dec. conf. 64. n. 2. & 30. lib.
5. Anton. Faber. C. de Sacrosan. Eccles. lib. 1. tit.
2. definit. 64. Rot. Roman. dec. 199. numm. 5. p. 2. tom. 3.
& dec. 710. numm. 2. par. 2. tom. 4. apud Farinac. Gon-
zal. ad regulam Cancellariae regul. 8. Glos. 5. 7. n. 2.
& seq. Garz. de beneficiis p. 1. e. 2. numm. 12. & seq.
Card. Mantica decisi. 22. n. 3. proinde vna eademque
res non debet diuerse iure censi *Leum qui ades ff.
de v. iucapion.**

Contra hunc tamen ex pluribus concludendum:
quamuis tota itat inuidentia sit perpetuo vnita, &
aggregata feudo feudalia effecta sint: itat ex eo
pretio debita decima sit cum tantum de feuda-
libus, eorumque pretio decima huiusmodi sit de-
ducenda. ut supra numm. 13. quod quidem huius est
50 intentionis fundamentum: cum tamen feudum non pre-
sumatur nisi per eum probetur qui allegando rem
esse feudalem se fundat. *Bursar. conf. 46. numm. 9.
conf. 234. numm. 51. Peregr. conf. 102. numm. 7. lib. 2.
Bero. conf. 65. numm. 157. lib. 1. conf. 49. numm. 6. lib. 3.
Mandel. conf. 16. numm. 1. conf. 185. numm. 1. Bellon.
conf. 10. numm. 9. Dec. conf. 498. numm. 3. Alciat.
de praesumptio regul. 2. praesumptio. 3. n. 1. 2. Clarus
de feudum. qu. 18. numm. 1. Brun. conf. 2. numm. 8. Bald.
Alexand. Decian. per Caball. conf. 98. sub numm. 1. lib.
2. Boffi. in tit. de Principe numm. 238. Affili. dec. 277.
numm. 7. circa finem Marchard. de probat. concl. 766.
numm. 1. & concl. 768. numm. 1. Mantica de sacis, &
ambigu. conuenit. lib. 2. tit. 4. Dec. conf. 119. numm. 12.
51 lib. 3. conf. 33. numm. 50. & seq. lib. 1. Et res tamen feuda-
lis dicatur seruicium quandam habere *Glos. in l.
si cuius 5. si usufructus in verb. oportet ff. de usufr. Ro-
land. conf. 1. numm. 68. lib. 1. conf. 50. numm. 37. & consil.
46. numm. 40. & sequent. lib. 3. Natta conf. 634. numm.
18. lib. 3. Surd. conf. 135. numm. 24. conf. 251. numm.
23. & decisi. 320. numm. 1. 2. Menoch. conf. 191. numm.
22. conf. 395. numm. 6. & conf. 1023. numm. 1. & lib. 3.
praesump. 91. numm. 2. Cardin. Tusc. conclus. 104. nu-
8. listera F. Mantica de sacis, & ambigu. conuenit.
lib. 2. tit. 4. & tit. 6. numm. 38. Peregrin. conf. 102. n.
7. lib. 2. Soc. conf. 68. n. 44. lib. 1. Anellus de Amatis
conf. 5. numm. 1. Glos. observatio. 69. n. 5. lib. 2. Cabal.
conf. 98. numm. 1. lib. 2. Testi alleget. 2. numm. 7. Ro-
fensal. de feud. cap. 1. conclus. 7. numm. 5. ubi additio Pn-
ris, de Puteo de reintegrat. feud. fol. 47. numm. 7. col. 3.
Intsig. de feud. centur. 1. quast. 29. numm. 53. Marta de
iurisdiction. par. 4. centur. 1. casu 16. numm. 22. cuius ser-
52 uicium tamen impositio nunquam in dubio praesumienda
est. *Leum eo & l. imperatores ff. de seruis. Surd. conf.
17. numm. 2. & conf. 135. numm. 24. Bursar. conf. 49. nu-
11. Roland. conf. 50. numm. 38. lib. 3.***

53 Et non ex eo quod tamen allodium feudo incorpo-
ratum sit per Vassallum mutauit allodij naturam,
Aut. de Amat. p. II.

& effectum fuit feudale, sed allodium remanet, si
tale sit, quod de per se subsistere possit, & separari
a feudo *Coller. dec. Germ. 219. Ricci Collect. 2434.
versis. nota etiam Aluar. V. elasc. de iure embphy. qu.
25. numm. 17. in fine Tiraquell. de retract. lignag. f.
32. Gl. 1. sub numm. 77. ex doctrina Bald. in l. 1. in 6.
quast. ff. de reum diuisio Peregr. de fideicommiss. art.
10. numm. 19. Franc. de Caldas Pereira a Castro de
emptio. & venditione. 27. n. 46. in fine. ubi quod
vnitum fundo feudali per vassallum licet fiat idē
fundus non fit idē feudum, nec qualitate fuscipit
feudalem. *Pont. conf. 11. n. 8. l. 1. cum ē dicatur ac-
cessio dilecti, & non concreta Surd. conf. 151. n. 1.
101. Paris. de Put. de re integrat. feud. c. 99. n. 7. Bolog.
conf. 23. numm. 5. 6. Bursar. conf. 41. numm. 5. 6.
conf. 46. numm. 18. Rūm. conf. 14. numm. 4. lib. 1.
Pernus. decisi. 24. numm. 17. Bero. quast. 96. Tho-
rus in compendio de verbo augmenti. feud. l. 1. Ta-
cob de Belusio. Aluaros. Propos. & Affili. in cap.
1. f. ex contraria per illum textum de inuestitur. de
re alien. finit. Gugl. de Benedic. in cap. Rainut. verbo
ortum numm. 6. de testam. Scader. de feud. in 2. part. 9.
partis principal. Section. 2. numm. 8. 9. 10. & sequent.
Antior. damnatus in Glos. Parisiens. p. 1. §. 1. Glos. 5.
numm. 20. & numm. 108. Lohar. conf. 2. a numm. 6. seq.
54 tāto magis tamen quando feudū haberet certos fines,
& bona essent extra fines feudi *Surd. conf. 135. n.
28. Menoch. conf. 395. in princ. & numm. 1. Lancellos.
Gall. conf. 27. numm. 11. 9. idemque dicimus in vnitis*
55 t & aggregatis & emphiteusi maioratui, fideicom-
missio, vel indifferenter cuique rei: si tamen per se
subsistat cum ea non augeant re munitam, ut in
omnibus exequatur eius natura, sed potius tan-
quā de per se, & secundum propriam naturā spe-
ctanda sint *Molin. de primogenis. Hispan. l. 1. c. 26. a
n. 2. sequent. ubi de augmento separabili industria
maioratus possessoris Peregrin. de fideicommiss. ars.
10. numm. 19. Greg. Lopes l. 2. tit. 1. §. p. 2. verbo se no el
hyo maior Tiraquell. de retract. lignager. f. 32. Gl. 1.
numm. 7. Garz. de expens. & meliorament. cap. 15.
numm. 19. & cap. 22. sub numm. 6. 7. Aluar. V. elasc.
de iure embphy. q. 35. numm. 17. Dionis. Pontan. in consue-
tud. Blesens. art. 101. in fine Bursar. conf. 76. numm.
37. in fine Paris. de Puteo de reintegrat. feud. fol. 92. n.
10. Caualean. dec. 37. sub numm. 43. lib. 3. Ponte. cōf.
52. numm. 1. lib. 1. T. borus in compend. dec. verbo au-
gmento feudi. Molin. de contrah. disp. 463. numm. 7.
Testi alleg. 1. numm. 10. 11. 12. Palac. Ruben. repeti-
r. vrb. de don. inter virum, & vxor. §. 62. numm. 16. Ga-
ma dec. 218. numm. 1. Barbo. in l. d. mortuo §. final. p. 1.
sub n. 12 §. solut. matrim. Intsig. de feud. centur. 1.
q. 59. numm. 2. Scader. de feud. p. 2. §. par. princip. sect.
2. numm. 8. & seq. Rosenthal. de feud. cap. 10. concl. 43.
numm. 5. 7. ubi additio lib. E. Francisc. de Caldas Pereira
de emptio. & vendition. cap. 27. sub numm. 46.
Burdellon. conf. 184. numm. 30. Bertazol. consil. civil. 73.
numm. 2. in ultio numer. 14. & 15. Cassill. Soto
maior lib. 3. contronetr. iuris cap. 10. sub numm. 9.
vers. secundo constituto. Molin. de iustit. & iur. tom.
3. par. 2. de maioratibus disp. 463. a numm. 11. & seq.
56 quod etiam exemplificatur tamen in iurisdictione,
ex mero, & mixto imperio super Castro, vel
alio territorio, aut feudo a feudatario, vel posses-
sore acquisitis quod non sunt feudalia cum de***

per se possint subsistere. *Lanar. conf. 41. num. 13. Instrigrol. de feud. centur. 1. quasi. 59. num. 3. Bald. in cap. 1. §. de contrariis num. 4. de inuestitur. de re alien. facta de communi. Ruin. consil. 14. post princip. lib. 1. Clar. §. si idum quasi. 88. vers. sed pone Garfi. de expens. caput. 22. numer. 7. Gregor. Lopes lib. 2. tit. 1. §. par. 2. Molin. de contract. dispnt. 463. num. 7. Pont. conf. 11. num. 8. conf. 52. num. 31. & seq. T. Elai al. legat. 1. num. 43. Molin. de primogen. disto cap. 26. n. 6. lib. 1. Matthieus lib. 6. tit. 7. lib. ordination. Glof. 2. a. num. 5. Barbofini. diuortio. §. fin. p. 1. num. 126. vers. neque his ff. solut. matrim. Scrad. de feud. p. 2. §. part. principal. Section. 2. num. 11. & sequent. Rosent. l. de feud. cap. 10. conclus. 41. num. 7. 18. Facchin. controuer. iuris lib. 7. c. 89. Card. Tusc. conclus. 206. n. 4. list. E.*

57 Non obstat dici prædicta procedere si possit, quando res vestiretur in dubio an vnio facta sit, vel non quæ tantum præsumeretur ex coniectura incorporationis, & vnionis per actum facti, vt ex aggregatione, vnica possessione simul facta, & simulibus fecus quædo de animo voluntate, & destinatione perpetuo venientis, & aggregantis, vel patris familias expresse constaret. quia nuuc cessaret coniectura, & dispositioni, ac destinationi venientis standum omnino esset l. quod in rerum §. si quis possit ff. de legat. 1. l. prædix §. qui domum vbi Bartol. ff. de legat. 1. l. Caus §. si de legat. 2. Bald. in l. 1. num. 6. ff. de rer. diuision. Surd. conf. 151. n. 101. & conf. 195. num. 1. Ramon. conf. 49. num. 17. Ad id etenim responderetur, quod in proposito vnionis alioquin faciendæ feudo, quæcumque id expressa destinatione, & verbis disponat ac vnionis fieri velle in feudo statuat feudatarius hæc non est quæritio voluntatis sed potestatis feudatarii, quæ

58 t vnice in omni actus, & dispositione requiruntur l. cum te vbi Bald. c. de donat. ante nuptias Dec. conf. 198. num. 3. Surd. conf. 2. num. 33. Fab. de Anna conf. 96. num. 9. lib. 1. consilens in videndo num. post feudatarius aliodum feudo vniedo, & aggregando facere augmentum, & aggregatum feudale. Quo circa dicenda, quod quamvis expeditum sit de iure, vt liceat cuicque rem propriam liberâ, &

60 aliodiale feudalem facere tamen si intelligitur si expresse, & scienter aliodium recognoscatur in feudum à Principe, & ab eodem cum inuestitura, & fidelitate recipiatur, quia recognoscens videtur tum rem, & aliodium domino donasse eadē ab eo breui manu in feudū accepisse, quæ recognitionem preiudicare hæredibus, & successoribus recognoscens dixerunt Bar. & Du. in l. si res aliquam ff. de acquit. poss. l. Ruin. conf. 208. n. 10. lib. 1. Curt. Jun. conf. 140. Guliel. de Bened. in cap. R. in nu. in verbo uxorem nomine Adelaßiam num. 444. de testam. Cefal. conf. 168. num. 71. Socin. l. in conf. 65. n. 3. & seq. lib. 1. Roland. conf. 50. num. 14. lib. 3. Bil. speulat. Castren. & alij per Bursat. conf. 46. sub nu. 14. 15. 16. & sequenti lib. 1. Aluaro. in cap. 1. §. ex eadem col. 2. vers. nota ab extra deleg. Conrad. Alex. conf. 69. n. 64. 5. Surd. conf. 135. n. 2. 1. 2. 3. 106. & 107. & seq. Instrig. Singul. 16. num. 1. 2. 3. lib. 3. Graet. pro Genere. num. 43. Moroc. conf. 10. num. 15. Gail. obseru. 158. lib. 2. Rosent. de feud. cap. 5. cõcl. 9. tom. 1. Mandel. conf. 382. numer. 46. & conf. 508.

numer. 9. in fine cõf. §. 11. n. 40. conf. 568. num. 10. Menoc. conf. 1. num. 63. Gabr. conf. 79. num. 2. lib. 2. Dec. conf. 517. num. 22. Decian. conf. 83. num. 42. lib. 4. V. elaf. de iure empir. quasi. 8. num. 18. Rebuff. ad consilient. Gall. tit. de consuet. numer. 8. Alesat. conf. 45. num. 3. volum. 3. Cabal. conf. 95. a. numer. 32. 24. 25. 26. & seq. lib. 2. Bardellon. conf. 72. sub nu. 3. 70. 1. Paris de Puteo de re integr. feud. fol. 6. col. 3. num. 4. Coller. decil. German. 156. per Ricci Collet. 61 2434. vers. intellige, & debet aliodium tunc in feudum recognoscitur, non tanquam res domini, & Principis, à quo recognoscitur: sed vt res propria recognoscitur, & subiectis, vt fere omnes nuper citati dicunt. Menoc. conf. 1. n. 87. Natta conf. 669. n. 10. Alesat. cõf. 160. n. 16. Alex. Ar. R. d. m. R. m. Dec. & Curt. per Surd. conf. 135. num. 208. Caball. cõf. 95. n. 3. 2. 6. & 28. lib. 2. Paris de Puteo de re integr. feud. f. 66. col. 3. lib. 2. num. 4. Item clare collate debet de voluntate, & consensu recognoscentis quod scienter scilicet vellet bona propria, & aliodialia in feudum recognoscere, fecus si recognotio facta fuerit, vel petita inuestitura, de alodio errone, vel ex falsa causa collate errore deficiat subiectis voluntas, nec aliodium feudū afficitur, quævis inuestitura pro eo accedat Card. in Clem. fin. in 15. notab. de iur. iurand. Surd. cõf. 135. n. 120. Menoc. cõf. 86. n. 95. cõf. 162. n. 29. conf. 191. n. 72. Felice. de censib. l. 3. c. 6. n. 4. Intrig. lib. 3. sing. 16. n. 2. Berta. 201. conf. 46. num. 17. in civil. Ferret. conf. 248. num. 16. Cabal. conf. 95. n. 27. lib. 2. Bardellon. conf. 72. sub n. 32. vol. 1. Pont. conf. 95. num. 8. 9. lib. 1. consen-

63 sus t enim recipientis facit rem feudalem, etiam qui inuestituræ sibi factæ de re propria & aliodiali consensit specul. de feud. f. 2. sub n. 5. vers. nec etiâ Socin. l. in conf. 65. n. 3. l. 1. Roland. conf. 2. num. 109. l. 1. Cefal. conf. 168. n. 5. Jacob. Gallus. conf. 32. n. 14.

64 non enim licet quicque ex ipso ex proprio alodio feudum construere Anton. Faber. in c. de iurisd. omni. iudic. lib. 3. tit. 12. definit. 17. num. 6. Pont. conf. 95. num. 20. & conf. 11. num. 9. lib. 1. Proin-

65 de est t in inuestitura, & fidelitas, sint de essentia, & substantia feudi necessaria alias res semper erit degenerans à substantialibus, & naturalibus feudis, nec feudalis dici, ac iudicari potest. c. 1. §. si de feud. cogit. Oldrad. conf. 133. Hypopol. Rimin. conf. 6. lib. 1. Alexand. conf. 129. lib. 1. Bald. in cap. 1. de Capi. qui cur. vend. Gozadin. conf. 7. num. 8. Ponte conf. 95. num. 21. lib. 1. & de success. feud. l. est. 1. num. 37. & l. est. 9. num. 33. impress. in tomo eiusdem decisionum. Roland. conf. 1. num. 9. conf. 90. n. 24. l. 4. & conf. 50. num. 8. 9. & 11. lib. 3. Peregr. conf. 16. num. 12. conf. 24. num. 12. lib. 1. I. ferni in cap. 1. §. similiter de Capi. cur. vend. Rimin. conf. 34. num. 7. lib. 1. Menoch. conf. 1. num. 28. & 32. lib. 1. conf. 202. num. 27. & 30. conf. 504. num. 2. conf. 191. num. 31. & lib. 3. præsump. 91. num. 37. & 41. Decian. conf. 63. num. 32. lib. 4. & conf. 95. num. 1. & 3. lib. 5. & conf. 19. num. 202. l. 3. vbi air nec sufficit seruitutis vel census solutionem Bero. conf. 65. num. 83. lib. 1. Rota Romana apud Farinas dec. 127. num. 9. in fine par. 1. t. 1. Affus. dec. 267. num. 6. vbi v. r. s. l. num. 2. & seq. & dec. 129. num. 3. Mantie. de tacit. & Ambig. conuen. lib. 2. tit. 5. n. 2. 3. Bos. in tit. de Principe num. 217. Scrad. de feud. p. 5. caput. 3. nu. 12. volum. 2. Bursat. conf.

confil. 129. n. 96. confil. 127. nu. 9. & 15. Camil. de
laratu confil. 40. sub n. 6. Ojase. decif. 163. Borrell. in
summa decision. tit. 57. n. 60. Bardellon. confil. 93. n.
6. confil. 72. num. 32. lib. 1. Cardin. Tuseb. conclus.
104. nu. 12. lit. V. & conclus. 104. num. 41. & se-
quent. lit. F. Marta de iurisdic. p. 4. centur. 1. casu
16. nu. 19. & casu 192. Gabr. confil. 83. n. 11. lib. 1.
Purpurat. confil. 367. nu. 26. Petr. de Gregorio de con-
cess. feud. p. 2. q. 2. nu. 6. & sequent. vbi Masbrill. in
addit. lit. D. & p. 1. qu. 9. num. 78. Paris. de Puteo
de re integra. feud. fol. 7. nu. 28. Rosenthal. de feud. c.
28. conclus. 16. nu. 16. & additio ad Rosenthal. de
feud. cap. 6. conclus. 1. lit. C. vbi quod est vnicus
modus feudum constituendi, & signum necessa-
rium feudis, & cup. 10. conclusio. 34. n. 59. 60. Intrig-
niol. de feud. centur. 1. q. 43. nu. 45. Aluar. V. claje.
de iure emphit. q. 39. nu. 4. Surd. confil. 135. nu. 58.
59. 106. & sequen. & confil. 111. nu. 10. Mandell.
confil. 657. nu. 1. vbi quod minus concludens pro-
batio, quam per inuestituram non est sufficiens
ad demonstrandum feudum Jacob. de Franch. in
pralud. feudor. nu. 4. inter decision. Vincen. de Frane.
66 Adeoque fides de essentia, & substantia feudi
est, ut nec possit per dominum remitti possit ac-
tus iuramenti fidelitatis pacto remitti possit c.
1. final. per quos fiat inuest. c. 1. final. quasut pri-
ma causa Zasius de feud. p. 12. num. 34. dunsat. confil.
122. n. 1. lib. 1. Alfidi. dec. 129. nu. 7. & in pralud.
feudor. n. 42. Cephal. confil. 117. n. 1. Petreg. confil. 16.
n. 14. lib. 1. Decian. confil. 19. n. 203. confil. 8. nu. 47.
lib. 2. Guil. de arrest. Imper. c. 6. lib. nu. 30. Roland.
confil. 52. n. 8. lib. 2. Paris. confil. 23. n. 6. lib. 1. Bero. co-
fil. 77. n. 7. lib. 1. Menoch. confil. 1. n. 28. 29. Borrell. in
summa decision. tit. 57. n. 59. 60. 61. Petr. de Grego-
rio de concess. feud. par. 1. qu. 9. n. 7. 8. Cuncta in pralud. c. si
aliquem n. 176. & 177. Intrig. de feud. centur. 1. q.
2. n. 13. & 14. & sequen. Scradet. de feud. p. 2. c. 28.
n. 25. 26. 27. 28. Aluar. V. claje. de iure emphit. q.
39. nu. 4. Mantie. de iacit. & ambig. conuent. lib. 23. n.
67 c. n. 8. ad m. 1. feudum fides namque a fidelitate di-
ctum est, quia magnopere exuberat in feudo plus,
quam in ceteris contractibus Ifern. in c. 1. m. 3. col.
vers. verius de prohib. feud. aliena per Feder. Ros-
sental. de feud. c. 1. concl. 6. n. 3. 4. Petr. de Gregorio
de concess. feud. p. 8. qu. 7. n. 5. & par. 1. qu. 9. num. 7.
Clar. in feudum q. 5. Marta de iurisdic. p. 4. centur.
2. cas. 188. n. 8. Paris. de Puteo de re integ. feud. in
proamio n. 1. fol. 1. Intrig. de feud. cent. 1. q. 2. n.
12. & sequen. Cuncta in pralud. c. si aliquem nu. 178.
Cephal. confil. 369. num. 9. confil. 123. num. 12. Tho-
mas de Marin. in tract. de genere, qualitate feudi ru-
br. de feudo cum fidelitate num. 1. rebus. in declara-
tione feud. in princip. col. 3. Scradet. de feud. p. 2. c. 28.
1. n. 5. Cardinal. Tuseb. conclus. 104. nu. 3. lit. A. mi-
am. de iure emphit. in pralud. sub nu. 15. Mantie. de
iacit. & ambig. conuent. lib. 23. tit. 1. n. 3. &
68 sequen. Qua propter f concludendum est per ab-
solutam aggregationem vnitionem, incorpora-
tionem alioquin a feudatario feudo factam, non
esse effectum alioquin feudale: quamuis accede-
re animi expressa declaratio, & delimitatio per-
petuo vniendi cum feudo; quia non in sola po-
testate aggregantis est facere rem feudalem; sed
requiritur inuestitura, & fidelitas: ac oportet

per feudatarium recognosci in feudum a Principe,
& dictum est.

- 69 Nec ex f feudatarii assertione, & nuda confes-
sione feudum esse probatur, si sit vere alodium,
veluti ex falsa causa procedens; cum per nostrum
affirmare, vel negare, rei veritas non immutetur,
in specie Paris de Puteo de re integratio feudi fol. 16.
col. 3. n. 2. Rosenthal. de feud. c. 10. conclus. 34. n. 60.
Rum. confil. 108. n. 19. vol. 2. Albert. Brun. confil. 127.
n. 12. Bossi. in lit. de Principe n. 253. in fine vbi ait
iudicatum contra confessionem, quando ex aliis
constabat bona esse allodialia Cephal. confil. 369. n.
143. Sola in constituto. Pedamontan. super decret. res-
publ. par. 3. Glof. 1. n. 14. vbi ait ita iudicasse Tau-
rinense collegium Surd. confil. 31. n. 73. Mascard.
de probation. conclus. 768. num. 11. Menoch. confil.
191. n. 59. & 62. Boer. decif. 211. nu. 24. Rurlus
70 nec semper f augmentum vel res, quæ vnitur
fortitur naturam, & qualitatem augmentati, nec sub
dispositione de augmentato loquente compre-
henditur, quando diuersa est ratio augmentati,
& augmenti l. si finis b. ex hoc editioff. de dumno
infecto, Brunus in tract. de augmento conclus. 5. num.
23. Scradet. de feud. in 2. p. 9. partis principalis scilicet
71 c. 2. n. 10. versic. namque respondeo vel quando f di-
uersa, & incomparabilis origo, & natura est rei
auctæ a natura, & origine ipsius augmenti, dicto
b. ex hoc editioff. de dumno infecto Felu. in cap. cum
olim nu. 5. de maiorat. & obediens. Brun. de augmen-
to dicta conclus. 5. n. 24. 25. & Scradet. supra nec non
72 f quo ad ea, quæ ex sola voluntate, & disposi-
tione vnus non dependent. Autor damnatus in
consuetud. Paris. par. 1. §. 1. Glof. 5. num. 108. prout hu-
iusmodi differentie sunt allodia feudo vnita, &
73 aggregata. Hæc est inconueniens f posse eam vnâ
alteri iriuritate utraque suam retineat naturam,
DD. in c. 1. ne sede vacante, & in c. sicut vnire de
excess. pralator. Guttier. pract. qu. lib. 3. qu. 14. num.
74 41. Velanz. confil. 33. n. 14. Nam, f & augmentum
quandoque sit in feudo a feudatario, & tãto ma-
gis introitus feudi augeatur ad commodum suc-
cessoris, vel gratia commodioris perceptionis
fructuum Lanar. confil. 2. ante nu. 6. Ponce confil. 63.
n. 46. lib. 1. facit Milan. dec. 14. nu. 54. lib. 1. licet
loquatur in diuisione, quo ex fuadamento. ita
alias fuit etiam in M. R. C. defensum pro Don Fran-
cisco Calatixibetia Barona Cumitini, aduersus
fratres petentes vitram militiam super aggregaris
dictæ Baronie per Don Martheum olim Baronem.

S V M M A R I V M.

- 1 Remedium l. 2. C. de rescindend. venditionem etiam in
locationis contractu procedit.
- 2 Remedium l. 2. de rescindend. venditionis, procedit,
& locum habet post finem locationem, & rem
traditam.
- 3 Remedium l. 2. procedit in omnibus contractibus
bonæ fidei.
- 4 Singularis successor ex iudicis decreto, vel sententia
teneatur stare colono.
- 5 Singularis successor ex sententia non teneatur stare
colono: si per extinctionem iuris locatorem success-
serit.

- 6 *Singularis successor ex sententia non tenetur stare colono: si in locatione fraudis, vel doli suspicio interuenierit.*
 7 *Creditor ex secundo decreto succedens: an possit locationem a debitore factam remedio l.2. Co. de rescindend. vendition. rescindere.*

ARGUMENTVM.

Creditor ex secundo decreto succedens:
an remedio l.2. C. de rescindend. vendition. locationem infringat.

Necesse est iuris est institutum, quod inter omnes convenit et constitutionem l.2. Cod. de rescindend. vendition. ad contractum locationis extendi, ad emptionis, & venditionis similitudinem, veluti

pariter bonæ fidei, & emptioni vicinæ. *Testis. de i. 29. nu. 46. non restringendo verba legis prædictæ, quæ in hac specie convenire non videntur.* Sed magis rationem ex æquitate, quæ illa nititur attendendo. *Alexan. consil. 107. nu. 20. lib. 3. Bald. nu. 5. Cremenf. & Cognol. num. 58. in dicta l. 2. post Glossam magnam ibi Bart. nu. 4. Alberic. nu. 7. Salicet. nu. 8. Cistrenf. nu. 1. 4. Azon. in summa cod. tit. antesignat. Roman. consil. 423. pro pleniori discussione nu. 1. 2. post gloss. in l. si ea passione de usur. & in l. si olei C. locat. Pinell. in dicta l. 2. p. c. cap. 3. nu. 1. & 17. Alciat. consil. 12. nu. 14. lib. 8. Cardinal. Mantien de sacris, & Ambig. comment. lib. 1. tit. 2. nu. 21. & lib. 22. tit. 2. num. 16. Cistrenf. consil. 39. & præf. qu. 138 in princ. lib. 2. Farinae. dec. 319. in dicta l. 2. de. 106. nu. 27. & 40. lib. 2. Gregor. Lopez l. 56. tit. 5. p. 5. gloss. 4. in præf. Facchine. controuer. iur. lib. 2. cap. 22. Gratian. discept. 777. nu. 10. lib. 4. Anso. Padill. in dicta l. 2. nu. 13. Corne. consil. 140. lib. 4. Gozadin. consil. 44. col. final. Guid. Pap. singul. 736. Grat. consil. 66. nu. 10. lib. 1. Gabri. de emptio. & vendit. conclus. 1. nu. 19. 30. Euerard. loco a ratione legis nu. 79. Pinell. in dicta l. 2. p. 1. c. 3. nu. 15. Scaccia de commerc. l. 1. q. 7. p. 2. ampliat. 10. nu. 5. Trentacim. var. resol. lib. 3. tit. de empt. & vendit. resol. 3. nu. 1. Vclanzuol. consil. 3. nu. 75.*

3. *Pariter creditor per ex secundo decreto succedens colono, debitoris regulariter stare tenetur l. in venditione §. 1. Bartol. nu. 2. ff. de bon. auct. iud. possid. Bald. in l. emptorem C. locati. Iason. in l. in mortu. in princ. nu. 35. Cuman. consil. 20. Soccin. consil. 32. nu. 7. lib. 1. Cephal. consil. 154. nu. 24. 37. 38. Alexan. consil. 118. nu. 18. lib. 5. Roland. consil. 49. nu. 1. lib. 2. Moñ. ill. dec. 5. nu. 10. post Paul. de Montepico consil. 6. nu. 28. Ojale. dec. 82. nu. 6. Franch. dec. 216. nu. 4. 6. & dec. 488. nu. 2. 7. Surd. dec. 40. nu. 2. & consil. 183. nu. 29. & de alimen. nu. 9. 43. nu. 36. Decian. consil. 14. nu. 9. lib. 2. Anguissol. consil. 210. nu. 1. consil. 68. nu. 1. consil. 272. nu. 2. Bero. consil. 83. nu. 10. lib. 1. Natta consil. 517. nu. 4. Peregrin. de fideicom. art. 4. nu. 100. 101. 102. Sequen. Martian. in repetit. l. quoties post eius decision. nu. 230. Carro. de local. tit. de creditore qu. 7. & tit. de singular. successor. nu. 19. Tiraguell. de retract. commun. 3. §. glo. 1. nu. 18. sequen. Benard. dec. 54. ad finem Rota Roman. dec. 105. nu. 12. apud Pacificum de Salmano interdicto. Magon. dec. 97. Carpan.*

magis recepta est opinio, *Pinell. in dicta l. 2. par. 1. c. 3. nu. 18. & 20. qui testatur dec. 107. Valquez controuer. illustr. lib. 3. cap. 61. nu. 12. Guttier. prædicar. quæst. lib. 2. c. 138. Censual. commun. contr. 6. num. 9. 536. nu. 28. 29. Gama dec. 19. ubi plenè dec. 107. testatur Alexan. consil. 107. nu. 18. vers. & si fructus lib. 3. Gratian. discept. 777. nu. 11. 12. lib. 4. Fachin. controuer. iur. lib. 3. cap. 22. in principio. Matthiens. l. r. non recomptation. tit. de las venias, y compras lib. 5. gloss. 6. nu. 5. Carro. de local. part. 1. tit. de rescindend. location. num. 40. vers. declaratur. 7. & nu. 42. Molin. de contract. disp. 349. nu. 12. vers. excipitur etiam hanc æquorem videre asserens, Riccius collect. nu. 1712. Amatus consil. 23. per totum, testans dec. 107. pro illa veriori opinione, iunctis Regis Consiliariis trium aularum cū interuentu supremi Collateralis Consilii Regni Neapolis, pro Comite Villæ Medianæ. Et ex nostris Mastrilli. dec. 247. nu. 7. sequen. nu. 9. 10. sequen. lib. 3. reprobando omnes Decij opinionem in consil. 583. qui in hoc dissentit; ratione quia, nunc contractus locationis iam finitus in rerum natura non est, nec per consequens videretur terminos dictæ l. 2. adaptari posse, quamvis Secum sequuti sint Aluar. Vela. de iure emptor. qu. 28. Magon. in Florentin. dec. 110. nu. 9. Azem. super. r. recomptation. tit. 1. l. 1. nu. 24. Tapat. vari. seu. tit. de rescind. vendit. fol. 117. Cognol. in dicta l. 2. nu. 170. Pantal. Cremenf. nu. 11. quod etiam in omnibus contractibus bonæ fidei dispositionem prædictæ l. 2. procedere omnes in dicta l. 2. firmant Bar. col. 1. vers. quid in alijs contractibus Bald. col. 2. in 7. opposition. & col. 4. vers. tertio quæro Azon. col. 2. vers. in eadem glossa Paul. de Castr. col. penul. vers. in 3. quæst. Saluces. col. 3. vers. quæro quarto Cognol. nu. 56. Corne. consil. 240. vol. 4. Gozadin. consil. 44. col. final. Guid. Pap. singul. 736. Grat. consil. 66. nu. 10. lib. 1. Gabri. de emptio. & vendit. conclus. 1. nu. 19. 30. Euerard. loco a ratione legis nu. 79. Pinell. in dicta l. 2. p. 1. c. 3. nu. 15. Scaccia de commerc. l. 1. q. 7. p. 2. ampliat. 10. nu. 5. Trentacim. var. resol. lib. 3. tit. de empt. & vendit. resol. 3. nu. 1. Vclanzuol. consil. 3. nu. 75.*

4. *Pariter creditor per ex secundo decreto succedens colono, debitoris regulariter stare tenetur l. in venditione §. 1. Bartol. nu. 2. ff. de bon. auct. iud. possid. Bald. in l. emptorem C. locati. Iason. in l. in mortu. in princ. nu. 35. Cuman. consil. 20. Soccin. consil. 32. nu. 7. lib. 1. Cephal. consil. 154. nu. 24. 37. 38. Alexan. consil. 118. nu. 18. lib. 5. Roland. consil. 49. nu. 1. lib. 2. Moñ. ill. dec. 5. nu. 10. post Paul. de Montepico consil. 6. nu. 28. Ojale. dec. 82. nu. 6. Franch. dec. 216. nu. 4. 6. & dec. 488. nu. 2. 7. Surd. dec. 40. nu. 2. & consil. 183. nu. 29. & de alimen. nu. 9. 43. nu. 36. Decian. consil. 14. nu. 9. lib. 2. Anguissol. consil. 210. nu. 1. consil. 68. nu. 1. consil. 272. nu. 2. Bero. consil. 83. nu. 10. lib. 1. Natta consil. 517. nu. 4. Peregrin. de fideicom. art. 4. nu. 100. 101. 102. Sequen. Martian. in repetit. l. quoties post eius decision. nu. 230. Carro. de local. tit. de creditore qu. 7. & tit. de singular. successor. nu. 19. Tiraguell. de retract. commun. 3. §. glo. 1. nu. 18. sequen. Benard. dec. 54. ad finem Rota Roman. dec. 105. nu. 12. apud Pacificum de Salmano interdicto. Magon. dec. 97. Carpan.*

Carpeu. ad statut. Mediolan. 309. num. 53. 63. Affin. de pignori. §. 4. c. 1. nu. 17. Gratian. discept. 37. nu. 4. Intrig. dec. 46. nu. 57. Sola ad decret. Sabaud. ut de pignorat. & Subhast. glos. 5. nu. 4. 5. Marta voto 139. nu. 6. Cancer. vari. resol. lib. 1. c. 13. de locat. n. 21. Parador. rer. quotidian. lib. 2. c. final. p. 4. §. 5. n. 13. Costa consil. 67. nu. 4. Tepas. tit. locat. an success. stat. teneat. Mantica de tacitis, & Ambig. conven. lib. 5. tit. 10. nu. 27. Morla in empot. iur. ut. 10. de locat. q. 2. nu. 9. Cardinal. Tusch. conclus. 418. n. 53. 54. 81. lit. L. Cognol. in l. 2. nu. 221. C. de passis inter empot. & vendi. Giurb. dec. 58. sub nu. 7. Si per translationem, & acquisitionem iuris locatoris successerit singularis successor, ut in creditore; si fecus si per priuationem, vel iuris extinctionem locatoris, ex sententia successerit Abbas consil. 108. lib. 1. Soccin. consil. 32. n. 6. vers. secundo predicta conclusio lib. 1. Ofase. dec. 82. n. 2. vers. secundo Franc. dec. 216. nu. 5. Mandell. consil. 108. n. 1. 6. lib. 1. Surd. dec. 40. nu. 9. 10. Mailbril. dec. 5. nu. 2. Peregrin. de fideicom. art. 40. nu. 104. Gratian. discept. 37. nu. 6. Mantica de tacitis, & ambig. conven. lib. 5. tit. 12. nu. 9. Parador. rerum quotidian. lib. 2. cap. final. p. 4. §. 5. n. 11. 12. Marta. voto. 139. nu. 5. Cognol. in l. 2. n. 220. C. de passis inter empot. & venditor. Barboj. in l. si filiofamilias §. final. nu. 10. ff. solut. matrim. Gutier. pract. qu. lib. 2. q. 8. num. 8. Cardin. Tusch. conclus. 418. lit. L. nu. 31. 60. Cephal. 6. conf. 354. Farinas. dec. 400. nu. 56. Item si nulli fraudis, vel doli suspitionem in locatione factam subesse dignoscatur; alias, nec successor ex sententia conductorem sublinere teneatur. Surd. dicta dec. 40. nu. 6. & consil. 83. n. 6. & dec. 172. n. 9. & dec. 199. Mailbril. dec. 5. n. 3. Angussol. consil. 210. n. 5. Benintend. dec. 54. in fine. Ofase. dec. 82. nu. 7. Carroc. de locat. tit. de successor. q. 12. & tit. de creditore q. 5. 7. Pinell. in l. 2. p. 1. c. 3. nu. 36. Co. de rescind. vendi. Tiraquell. de retract. conven. §. 3. glos. 1. nu. 19. per textum in l. venditione §. 1. ff. de bonis auctorit. iud. possiden. & in l. 1. §. si quis in fraudem ff. si quis in fraud. patron. Gratian. discept. 37. n. 5. Gutier. dicta q. 8. num. 49. Sola. ad Decret. Sabaud. tit. de pignorat. & subhast. glossa. 5. nu. 56. Cancer. vari. resol. lib. 1. c. 13. de locat. nu. 21. in fine Giurb. dec. 58. n. 7. Cognol. in l. 2. nu. 221. C. de passis inter empot. & vendit. Farinas. dec. 662. num. 4. dec. 670. nu. 1. Pini. dec. 178. num. 8. Decian. consil. 68. nu. 17. vol. 4.

7 Articulum itaque resolvendo; Num? Creditori ex secundo decreto succedenti, qui locationi per debitorem facta regulariter stare teneretur, ut diximus remedio l. 2. Co. de rescind. vendi. eam rescindere liceat: sicut ipsemet debitor dicto remedio uti poterat: Et quidem negariue concludendum videretur, Nam in hoc Pinell. in dicta l. 2. p. 1. c. 3. nu. 35. 36. redarguens Doctores de in aduertentia, dicit, quod non potest creditor dicto remedio aduersus locationem uti, ex glossa in l. in venditione §. 1. in verbo etiam si minoris ff. de bonis auctorit. iud. possiden.

Sed Pinellum manifeste errasseprehendimus in intellectu dictae Glossae; nam textus in Glossa loquuntur de minori pretio infra dimidium; quia infra dimidium licet contentibus inter se de-

cipere, idque probatur ex textu, quem allegat. Glossa in l. item si pretio §. 1. & l. sequenti, qui textus intelligendi sunt de minori pretio infra dimidium, scilicet quando ultra dimidium, quia tunc equiparatur venditioni: & ita intelligunt dictum §. 1. Butrig. Alber. Salicet. & Fulgos. ibi. & idem dicit Glossa in d. §. 1. in venditione ff. de boni. auctor. iud. possiden. quae Glossa demum contrarium dicit, quando lesio est ultra dimidium, & allegat l. 2. C. de rescind. vendition. & quod Glossa opponat de dicta l. 2. dicit Rayner. de Forlino in dicto §. 1. super expositione Glossae predictae.

Et quod ille sit verus intellectus dictae Glossae comprobatur, quia ad hoc per Doctores solet allegari. Et per Carroc. de locat. & conduct. tit. de rescind. location. nu. 2. fol. 47. Comprobatur etiam; quia remedium l. 2. equalitate in locatione procedit, ut iam dictum est supra. Nec in dicto §. 1. ad est dictio tantum; ut scilicet creditor possit tantum rescindere ex capite locationis factae in eius fraudem; nam Pinellus in hoc somnauit: & licet Glossa videatur Mendosa debuit ad errorem impressionis adducere; quasi plus dictum, & minus scriptum ut in l. totum ex familia §. omni §. ff. de legat. 2. Hunc errorem sequutus est Carroc. de locat. ut. de creditore q. 7. n. 3. fol. 111. oblitus de eo, quod melius dixerat tit. de rescind. location. nu. 2. fol. 46. ob id, euidenter contra Pinellum in hoc concludendum est.

S P M M A R I U M.

- 1 Clausula, siue protestatio cum potestate addendi, & probandi etiam per testes, si qua desunt, impedit conclusionem in causa.
- 2 Probationes admittuntur post conclusum, cum clausula cum potestate addendi, & probandi etiam per testes, si qua desunt.
- 3 Clausula, siue protestatio cum potestate addendi, & probandi etiam per testes, si qua desunt, prodest tantum parti pro resilianti; non autem alia parti, & n. 4. & sequen.
- 4 Dilatio, qua solet esse communis utrique parti, non prodest alteri parti, qua probationibus renunciauerit etiam per propriam conclusionem in causa facia.
- 5 Resiliationes an concedantur maioribus, & non resiliabilibus personis post aperta punita, & conclusum in causa, staute clausula cum potestate addendi, & probandi etiam per testes, si qua desunt declar. n. 6. & sequen. & n. 1. 12.
- 7 Maior, & non resiliabilis persona, ad euitandum, cause conclusum, debet venire paratus cum capitulis probatorijs, antequam Index primus visor super processu punita aperiat.
- 8 Conclusionem propriam in causa, quamuis maior fecerit, non potest rescindere, nec potest aduersus eam restitui, Limita nisi sit minor, vel resiliabilis persona, qua fuerit lesa ex propria conclusione num. 9. 10.
- 10 Resiliatio in integrum non conceditur minori, vel alia resiliabilis persona aduersus lapsum termini, seu dilationem ad probandum; nisi constet minorem aliquam in facto probanda habere reuerentiam, ex quibus obtinuerit si probasset.

13 *Restitutio non conceditur maiori, qui sint aperti puncta super processu ad Iudicem missio, etiam per aliam parte.*

ARGUMENTVM.

Protestatio addendi, & probandi etiam per testes, si quæ defunt, an ita conclusionem in causa impediatur, ut post aperta puncta concedenda sit restitutio maiori, & non restituibili persone, altera parte concludente ad intellectum capituli Ritus 172.

RESOLVTIO LXIX.

Vm magna virtute operandi ꝑ stat clausula, & protestatio, quæ passim apponi videmus in modo procedendi per viam effectus, & contrarii effectus videlicet, cum protestate addendi, & probandi etiam

per testes, si quæ defunt, cum ea impediatur conclusionem in causa, quæ induceretur permissio-
nem scripturarum ad effectum, & contrarium effectum, absque clausula, & protestatione prædicta; vt alias diximus, vnde ꝑ & probationes nunc positi conclusum præsentationem effectus, & contrarii effectus admittuntur. Innocent. in cap. cum venisset de testibus Cappell. Tholosan. de e. 14. quam allegat Cuman in sua praxi post communiaria super Ritu sol. 1. in prime. Felin: in cap. insinuante in fine de officio delegati Afflict. dec. 27. 2. & in e. 1. n. 4. si de ruestit. inter domin. & Passall. Rot. Roman. de testibus dec. 2. in nouis Caracis. Ritu 238. n. 3. Ripa in e. ex parte n. 71. de rescript. Minicatel. in sua praxi p. 7. Glossa in verbo conclusio sub num. 1. Bellamcr. dec. 55. 56. 57. Gayl. lib. 1. obseruat. 107. n. 15. Giurb. dec. 47. n. 9. 11. & sequen. Muta Ritu 134. & super. consuetud. Panor. cap. 5. n. 34. & ita sepius vidimus resolutum in his terminis, & Giurba dicto loco referentur pluries.

Vtraque tamen parte inuicem cum eadē protestatione, & reservatione ad effectum, & contrarium effectum mittendo ꝑ quod non ita; si vna tantum pars ad effectum, cum protestatione, & clausula prædicta addendi, & probandi etiam per testes, si quæ defunt, mittat, alia verò pars ad contrarium mittat effectum, sine clausula prædicta; quia tunc conclusio in causa dicitur facta quo ad eum, qui sine clausula, & protestatione prædicta misit ad contrarium effectum, vel ad effectum: & dicitur probationibus ex propria conclusione renunciasse; quare nec tunc iuuari potest protestatione partis aduersæ, cum dispositio textus in l. prætende C. de empt. in integr. restit. ꝑ quo dilatio probatoria, & restitutio communis fieri solet vtrique parti, non habeat locum, quando vna ex partibus improbationibus renunciauerit: vt per conclusum, & præsentationem contrarii effectus, probationibus iam dicitur renunciatum ita Felin, in cap. cum dilectus nu. 16. de fide instrumentor. ex traditis per Batr. & Bald. in autben. iubemus Co. de

iudic. dixit Affin. in praxi §. 23. cap. 6. limita. 11. nu. 2. ex quibus aduersus doctissimus Giurba dicta deest. 47. num. 10.

5 Hinc autem est ab aliquibus indistincte ꝑ firmari Ritu 172. per quem disponitur, quod in causis ciuilibus, post aperta puncta, siue iudicis motiua non concedantur restitutiones, non procedere, & non habere locum, stante dicta protestatione, & reservatione, seu clausula addendi, & probandi etiam per testes, si quæ defunt in conclusione cause; & terminis, restitutoris siue restitutiones concedendæ sint, etiam post aperta, maioribus, & non restituibilibus personis; cum puncta aperire nil aliud sit, quam processum, recitare, quod recitati non potest nisi sit conclusum vnde in summa semper spectatur conclusio, ad excludendas restitutiones, vt sentit Petr. de Greg. de iudic. caus. stud. q. 30. nu. 8. & quæst. 37. sed sic est, quod conclusio nunquam fit stante dicta protestatione; ergo nec aperitio punctorum facit conclusum, nec maiores impediuntur restitui posse eam non verificato igitur supposito, nec & dispositio verificari debere videtur. vnde cum per Ritu prædictum 172. supponatur conclusum, sine quo processus recitari non posset, nec puncta consequenter aperiri, si conclusum prædictum deficit, stante dicta protestatione; ergo, & dispositio dicti Ritus 172. quoque deficere videtur.

Ponderandum in contrarium tamen censio, ꝑ quod in terminis dicti Ritus 172. non refertur ita absolute dicere: nec nos admittimus, quod stante clausula, & reservatione prædicta cum potestate addendi, & approbandi etiam per testes, & cetera non fuerit in causa conclusum, ita vt punctis apertis, & recitato processu maioribus restitutiones concedantur, dispositione Ritus prædicti non obstant. ex Capella Tholosana, & alijs supra citatis, quando quidem protestatio prædicta non operatur, quando per aliam partem fuisset conclusum in causa, vel permissioem scripturarum Iudici decidendum, vel per visam Iudicis super eis appositam, vel per aperitionem punctorum, qui omnes sunt modi concludendi in causa, vt alibi diximus in resolut. 71. quia tunc sufficeret, & post aperta puncta non possent concedi restitutiones maioribus: Nam Ritus requirit conclusionem, & non dicit oportere, quod conclusio fiat, hinc inde ex vtraque parte. vnde stat est, quod conclusio adit ex parte vnius facta, vel ex parte Iudicis per aperitionem punctorum: Alias enim resullaret maximum inconueniens, quod si aduersarius nunquam vellet concludere in causa, nunquam posset fieri missio scripturarum ad Iudicem, & punctorum aperitio fieri, & seruatur totum contrarium: sufficit enim, quod vna pars concludat, & scripturas mittat Iudici decidendas, super quibus puncta aperiantur. Et eo casu ꝑ pro aduersario, qui non vult concludere cautela cit. quod statim compareat cum capitulis probatoris, aut equam Iudex aperiat puncta: alias non poterit amplius restitutionem petere, si non est persona restituibilis, & ita scribit Cuman super dicto Ritu 172. vel 77. n. 4. ante finem. vnde aliquando, quod consequitur pars venire, dum processus incipit

pit reasumi per Iudicem primum visorem. Certum quoque est, quod si ex parte vnius fiat conclusio, ei amplius non competat restitutio; quia per propriam conclusionem factam ex sui parte, se ipsum exclusit; & renunciauit omnibus defensionibus terminis, & dilationibus antea competentibus; & ideo tunc amittit beneficium restitutionis, esto quod non sine aperta puncta, si non est restituibilis; quia non potest rescindere propriam conclusionem, quam ipse fecerit *Giurb. de ci. 47. n. 9. & 10. & sequent.* si nisi sit persona restituibilis, tanquam lesa ex propria conclusione facta, ut scribit *Cumia in dicto Ritu 39. vel 134. n. 56. & 62. & dicto Ritu 77. vel 172. n. 5. 20.* vbi sic explanat id, quod dicit *Petr. de Gregor. de iudic. caus. feud. dist. 4. qu. 30. nu. 8. vbi additio lit. B.* citat eundem *Cumia licet sub num. corrupto*, & iterum *Cumia dicto Ritu 144. vel 49. n. 10. in criminalibus* vbi allegat semetipsum in *pract. Syndicat. c. 19. sit de restitut. n. 2.* & hoc dixit *Io. Aloys. de Settimo citatus per Cumiam dicto Ritu 77. vel 172. n. 5.* Probatur tamen per minorem, vel restituibilem personam, quod in termino restitutorio aliqua releuatio in facto probanda haberet, ex quibus obtineret, si probaret, cum ad restitutionem etiam minori indugendam solus lapsus termini non sufficeret, ex quo solo lapsu predicto lesio non resulteret, & tamen extremum necessarium, in restitutione in integrum obtinenda, lesionem esse omnes adiuvant ita post *Barthol. Angel. Salicet. Abbas. Deci. Bero. & alios dixit Roland. conf. 10. n. 15. vers. quinto accedat volu. 4. Narr. confil. 34. per tot. Barthol. in leg. nam. & postea §. si minor ff. de iure iurand. Surd. conf. 126. n. 6. & nu. 17. vers. respondeatur secundo vol. 2. Sforz. Odd. de restit. in integr. qu. 65. art. 11. & n. 7. & art. 12.* & fuit discussum in causa illorum de Ruxina, cum commendatore della Marra, de qua meminit *Casill. nouissime decisio. 197. vol. 2.* qua propter clarissimum est, quod apertio punctorum excludit maiorem ad beneficium restitutionis, etiam si ex parte eius non fuerit facta conclusio, non obstante protestatione, & reservatione predicta: alias *Ritus predictus* setuieret de vento, & eius dispositio tolleretur per simplicem protestationem partis, & esset modus facilis eludendi *Ritus predictus dispositionem*, ut nuncquam altera parte in vita daretur causae conclusio, quod est absurdissimum; & nihil *Ritus predictus* operaretur aduersus eum, qui ex parte sua concludit. Tunc enim concludens excluditur ex proprio facto sue conclusionis, & probationum reuocationis: Sed quando pars maior sine apertis punctis, per Iudicem excluditur ex dispositione legis, & *Ritus*; quia omittit petere restitutionem, & permittit apertis puncta. Vnde videtur tacite, & omittendo consentire, & adherere conclusioni factae per aduersarium, vel per iudicem, qui aperit puncta non obstante protestatione, & tacitis illi consensu idem operatur, ac si ipse conclusionem fecisset, cum conclusioni consentiat, non comparando cum capitulis, & restitutionibus antequam processus reassumatur per Iudicem primum visorem, & puncta aperiantur, & ita censuit M. C. anno 1609. pro Laurentio Ro-

meo contra Vincentium Romeo confert tandem nam vera ratio, qua potuit moueri *Ritus*, & eius conditores doctissimi, quare post aperta puncta denegeret maiori restitutione, ea potuit esse, quia ille maior ex cogitata malitia, & arte expectet, quod Iudex puncta aperiat, ut exploret Iudicis intentionem, quam si videt sibi propitiam omittat petere restitutionem; si autem secus: cui artificio, & fraudi credo, quod voluit occurrere *Ritus* cum moxina Iudicis sententiam declarare, eiusque partem esse iudicentur. *Boer. dec. 172. nu. 25. Soccin. Iun. confil. 181. nu. 89. lib. 2. Magon. in Florent. dec. 47. nu. 10. dec. 54. nu. 1. dec. 133. num. 16.* quae *Ritus* caute frustratoria redderetur, & eluderetur si pars cum protestatione concluderet, & expectaret apertitionem punctorum, quibus visis deberet restitutiones presentare, vel non: ut cautius ei videretur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Diuisio crediti inducitur per solutionem partis debiti, & Correis acquiritur exceptio tacti pelli, ita ut per virili, & non in solidum a Creditore conueniatur.*
- 2 *Diuisio crediti inducitur, ne dum per partem solutionem, & receptionem: Sed etiam si a creditore pars debiti fuerit petita.*
Diuisio crediti a creditore fit, si omnes correos debendi in solidum pro suis portionibus, & ratis conueniat. num. 2.
- 3 *Diuisio crediti inducitur, si creditor plures correos in solidum conueniat absque clausula, quod vnica solutione sit contentus.*
Clausula, & protestatio vnica solutione contentus, quid importet n. 3.
- 4 *Solutio partis debiti a correo debet fieri, ut ratha punctualiter correspondeat, nec plus, nec minus, & debet solui pro sua persona, vel ratha, ad hoc, ut inducatur debiti diuisio.*
- 5 *Creditor si recipiat ratham ab vno ex correis debendi in solidum soluente de usuris, seu interesse, & non de sorte principali, debitum non diuidit.*
- 6 *Protestatio saluo iure solidi, vel aequipollentia verba prohibent debiti diuisionem.*
- 7 *Protestatio declaratoria voluntatis non dicitur contraria factio.*
- 8 *Protestatio contraria factio, non vero, sed praesumptio subsistit.*
- 9 *Protestatio saluo iure solidi, ad hoc ut inueniat, & impediatur debiti diuisionem, fieri debet in ipso actu solutionis, vel petitionis rathae debiti.*
- 10 *Protestatio post actum consummum non prodest, etiam, quod ab animo tantum dependat.*
- 11 *Diuisio debiti non fit tacite, quando aliquis ex correis debendi in solidum non est soluendo.*
Limita nisi post diuisionem factam aliquis ex correis factus fuerit non soluendo u. 2.
- 12 *Dominus directus consentiens absque protestatione diuisioni emphyteusis facta inter plures emphyteutas, vel cohæredes, debitum pensionis diuidit, & quilibet ex eis tenetur ad ratham pensionis diuisionem obueniam.*
Possessor quilibet cuiusque partis rei emphyteutica

- tica tenetur ad pensionem insolvidum un. 13 & 32.
- 14 *Heredes de legato alternatiue per testatorem grauati, possunt per legatarium insolvidum conueniri.*
- 15 *Diuisio debiti inducitur per exactionem vel petitionem ratha ab uno ex heredibus per legatarium, quando quilibet ex heredibus teneretur insolvidum.*
- 16 *Diuisio debiti inter plures correos insolvidum, an sicut potest tacite diuidi per creditorem, ita etiam per Iudicem in sententia.*
- 17 *Diuisio debiti inducitur ex acceptilatione facta per creditorem de ratha tangentē alicui ex correis debendi insolvidum.*
- 18 *Diuisio debiti facta ab uno ex correis credendi ceteris correis creditoribus nocet.*
- 19 *L. si creditores C. de pactis procedit inter quoscunque debitorum insolvidum.*
Diuisio debiti per petitionem, vel receptionem rathę fit inter plures tutores, qui insolvidum astringuntur num. 19.
- 20 *Exceptio taciti pacti, & debiti diuisionis quę sita ceteris correis insolvidum absentibus ex solutione ratha facta ab uno ex correis, an eis sit quę sita in reuocabilitate, vel soluens penitentia possit renouari?*
- 21 *Stipulari alteri nemo potest, ne dum ad acquirendam actionem, sed nec exceptionem.*
- 22 *Ratum habere non possumus, quod nostro nomine gestum non est.*
- 23 *Pactum cum uno gesto ceteris non prodest.*
- 24 *Absentibus non acquiritur, nisi stipulatio, nuntius, vel epistola interueniat.*
Amplia in pacto resolutino, vel liberatorio, in quo absentis sine stipulatione, ne dum actio, nec exceptio acquiritur. n. 25.
- 26 *Pactum ad fauorem tertij adijunctis sine stipulatione potest renouari.*
Limita in Pacto tacito, & a lege sub intellecto, vel presunto n. 27.
- 28 *Diuisio debiti pro futuris annis pręstationibus an inducatur, si creditor census bullaris ab uno ex correis, vel possessoribus insolvidum obligatis, recipiat partem census pro sua ratha.*
- 29 *Creditor census si ab uno ex correis insolvidum obligatis recipiat ratham census vnius anni, non censetur facta debiti diuisio, quo ad census antea maturatos.*
- 30 *Diuisio debiti inducitur inter plures correos insolvidum ad census bullaris pręstationem obligatos, si unus ex reis redimat, & sortem census solui pro sua ratha.*
- 31 *Prescriptiones tot esse debent, quot sunt annę pręstationes.*
- 32 *Debiti diuisio inducitur inter plures emphyteutas, vel heredes, vel possessores ad censum emphyteoticum obligatos insolvidum, si Dominus ab uno ex eis exegerit, solutionem census receperit pro sua ratha.*
- 33 *Tutor, Procurator cum libera, vel alius quilibet administrator, non potest diuidere debitum, solutionem recipiendo, vel petendo pro ratha contingente ab uno ex correis insolvidum obligatis.*
- 34 *Prohibiti de iure alienare veluti minores, & similes non possunt debitum diuidere.*
- 35 *Diuisio debiti ex receptione ratha, an fiat inter*

plures fideiussores, vel correos habentes beneficium diuisionis inter se.

ARGUMENTVM.

Quę partis solutio, vel petitio inter plures correos debendi insolvidum debiti diuisionem inducat.

RESOLVTIO. LXX.

Remititur solidi obligatio ex receptio-
 ne † partis debiti ab uno ex correis
 debendi soluta recipienti creditore,
 & debiti diuisio inducitur, non dum
 fauore debitoris soluenteis, sed omni-
 bus correis debendi acquiritur exceptio taciti pacti
 ita ut pro vitilibus partibus tantum conueniendi
 sint, ad eorum vbi communiter. Doctores in
 l. si creditores C. de pactis. lib. 2. C. de fideiussoribus.
 Afflict. & Vrsill. decisio. 142. Gratian. discept. 359.
 & disceptat. 566. a nu. 20. & sequen. Mantica.
 de tacti. & ambigui. conuention. lib. 1. tit. 5. num. 8.
 vol. 1. & lib. 15. tit. 5. per tot. Treutacin. var. resolut.
 lib. 3. tit. de solut. resolut. 6. Roderie. de ann.
 redd. lib. 2. q. 5. sub nu. 40. Costa de ration. ratha. q.
 130. Petr. Beninens. decis. 31. nu. 6. Giurb. dec. 46.
 nu. 3. & in conuersu. de ssan. cap. 9. Gloss. 6. par. 1.
 n. 18. Bellon. consil. 44. Tepat. variar. resolut. lib. 2.
 tit. de duobus reis. col. 2. Canalic. decisio. 30. num.
 116. & 117. p. 2. Cepoll. cautel. 257. Boeri. dec. 310.
 sub num. Ronchegall. in l. 3. vers. utique nu. 23. ff. de
 duobus reis Paris. cons. 5. num. 204. lib. 4. Asini.
 de executione. 57. cap. 9. q. 5. Lanar. consil. 19. Pont.
 consil. 81. lib. 2. Theaur. dec. 203. Fontanell. de pact.
 doial. claus. 4. gloss. 18. p. 5. nu. 48. vol. 1. Cardin. Tusch.
 conclus. 539. litt. D. vol. 2. Peregr. consil. 104. lib.
 3. Bursia. consil. 428. nu. 20. lib. 4. Francis. de Caldas.
 Pereyra de empt. & vendition. cap. 33. nu. 54. 55. &
 sequen. & nu. 65. & sequen. Anton. Faber. C. lib. 4.
 tit. 21. definit. 20. n. 10. Anne. Rober. verum Iudicat.
 tar. lib. 4. c. 7. Vincent. de Anna. alleg. 3. n. 6. & sequen.
 Ricci. Collectan. 1053. Carroc. de excussione
 p. 2. q. 1. per totum Io. sep. Ludovic. deci. Lucens. 21.
 Felician. de censibus. p. 2. lib. 3. cap. 2. num. 4. Pirrus
 Manrus de fideiussor. sect. 6. c. 4. nu. 53. & sequen. et
 de solution. cap. 38. per totum Scipio Romulus consil.
 20. n. 1. lib. 2.

Idemque censuit glossa verbo promidebit in dista
 2 *L. si creditores procedere, † ne dum accipiendo
 creditor partem debiti, sed etiam petendo partem
 ab altero ex correis diuisionem induci; vel fortius
 si omnes in iudicio æqualibus portionibus pro
 eorum ratha conueniantur: quia totum ius suum
 diuidendo, in iudicium creditor deduxisse dicitur
 i liberum C. de fideiussor. Afflict. decis. 142. vbi
 Vrsill. n. 23. Gratian. discept. 359. nu. 1. & dis-
 ceptat. 566. nu. 22. Mantica de tacti. & ambigui.
 conuention. lib. 5. tit. 5. nu. 22. Treutacin. var. resolut.
 lib. 3. resolut. 6. tit. de solut. n. 8. vers. secunda est opi-
 nio. ex maxima reuerentia decisionum. Sacri Con-
 siliij*

filij bellon. consil. 44. Gaspar. Caballi. de diuicijs. & indiuidu. par. 2. n. 61. deagon. decif. 98. nu. 32. in Lucensibus. Scradet. de feniis. par. 2. 9. par. principal. section. 1. q. nu. 25. vol. 1. Costa de ration. rathæ q. 130. nu. 7. Peregr. consil. 103. sub nu. 1. vers. secundo videtur lib. 3. & n. 6. Franc. Caldas Pereyra de empt. & vendit. cap. 33. sub n. 56. & nu. 87. 88. 89. 90. Carroc. de excessibus par. 2. q. 1. n. 6. & sequen. vbi de veriori testatur. Gabriel. Pereyra de Castro in decisione supremi Senatus Portugall. 85. n. 5.

3 Vel si contra plures correos f insoluidum actum sit, qui diuisionis beneficio renunciasent, prout est in Regno de silo, & ereditor, non fuerit protestatus, quod vna solutione sit contentus indicatur diuifio. bona fides enim non patitur, vt bis idem exigatur l. bona fides ff. de reg. iur. ideo pro virili conueniunt censentur. vt notatur in autentica hoc ita C. de duobus reis iudicatur in Sacro Concilio Neapolitano testatur. Affili decif. 142. Matrica de tacit. & Ambig. conuention. lib. 5. tit. 5. nu. 8. vol. 2. Trentacin. variat. resolut. lib. 3. tit. de solutio. resolut. 6. sub num. 8. vers. apud me. & vers. tertius, & vltimus casus. Benntend. decif. 81. num. 8. vbi de vi clausulæ prædictæ vna solutione contentus. Idem Franc. decifion 305. Vrsill. decif. 125. præf. Papiens. in forma libelli contr. plures reos. debendi vers. contra, & aduersus. Rota Genue decifio. 202. sub n. 3. bene Caneale. decif. 30. nu. 116. part. 2. Card. Tusch. conclus. 39. n. 12. tit. D. Giurba in consuetud. Messan. c. 9. Glof. 6. part. 1. num. 22. Francisc. de Caldas Pereyra de emptio. & vendition. cap. 13. sub num. 88. Gregor. Lopez l. 8. tit. 12. part. 5. Molin. de contract. disput. 543. sub nu. 2. 10. late Carroc. de excessibus. p. 2. q. 1. n. 2. 3. 4. 5. Ioseph. Ludovic. decif. Lucens. 30. n. 19. 20.

Proinde dubitari contingit. Creditore petenti, vel recipiente partem debiti ab vno ex pluribus correis insoluidum obligatus, ad hoc vt debiti diuifio inducitur dicatur, & acquiratur ceteris correis exceptio taciti pacti ab eis non petendi, nisi pro virili qualiter solutio partis, vel petitis esse 4 debeat, & resolutum est requiri. Primo quod f correus debendi, & insoluidum obligatus soluat partem, & ratham suam tantum, & non plus nec minus, ita vt solutio punctualiter corefpondat rathæ, & portioni soluentis: quia si in aliquo excedat, vel minor sit dispositio legis prædictæ non intrat. ite quod soluat pro ratha sibi tangente ex tota obligatione, vel pro sua persona, & ita ereditor recipiat solutionem, vel petat; secus si alter ex dictis correis pro parte tantum conueniat, quia ea electio est, & non diuifio: nec ereditori, quo ad ceteros correos debendi insoluidum in aliquo præiudicaret petito partis prædictæ Iafone in l. si creditores C. de pact. nu. 3. vers. secundo limita Roman. num. 2. Paulus de Castro nu. 1. vers. fed quia dixi Alex. n. 6. Bald. n. 4. vers. si vero decif. n. 2. 12. vbi de commun. Paul. de Castro in l. si ex toto s. si ita scriptum num. 3. ad fin. ff. de legat. 1. & ibi Bald. ad fin. vers. aut non diuifit actionem suam in omnes, & in l. librum num. 3. Co. de fideiussor. Glof. in l. inter eo s. 5. 1. in verbo. soluit. vbi Angel. in fine ff. de fideiussor. de magis commun. testatur. Alexan. consil. 178. n. 12. vers. præterea lib. 7. Burfa. consil. 42. 8. nu. 20. Roderig. de annuis Ant. de Amat. P. II.

redditis. lib. 2. quæst. 5. sub num. 40. & seruatum in Sacro Concilio eo patrocinante testatur Vrsill. ad Affili. decif. 142. n. 1. ex Iafone dicto loco. Affili. de excess. 5. 7. cap. 94. n. 5. Laar. consil. 19. nu. 1. in fine. Matrica de tacitis, & Ambig. conuention. tit. 5. lib. 15. num. 2. 3. vers. vnde si ereditor, & sequi. Guerber in consuetud. Messan. cap. 9. Glof. 6. par. 1. num. 18. in fine. Pirrus Maurus de fideiussor. section. 6. cap. 4. nu. 59. 60. & de solutionibus cap. 38. num. 3. 4. Gratian. disceptat. 359. num. 2. & num. 6. & 10. & sequens. lib. 2. & discept. 566. num. 20. Aldobrand. consil. 114. nu. 49. lib. 1. Bellamer. consil. 44. num. 3. circa medium Ronsheggall. in l. 3. vers. vtiq. n. 23. 34. 92. ff. de duobus reis. Lanfranc. decif. 289. Rota in vna Romana pecuniaria 23. Martij 1607. apud Sanctissimum Ludouisum dec. 302. nu. 7. 8. Tremacin. variat. resolut. lib. 3. tit. de solutio. resolut. 6. n. 1. 2. 3. & sequen. Aponte. decif. 81. n. 10. lib. 2. Costa de ratione rathæ q. 130. n. 1. & sequen. & nu. 4. Caneale. dec. 30. n. 117. lib. 1. Cepol. cautel. 257. Tbesaur. decifion. 203. Fontanell. de pact. dona. elauf. 4. glof. 18. p. 5. nu. 48. vol. 1. Cardinal. Tusch. conclus. 39. tit. D. nu. 2. 3. 8. 9. Peregrin. consil. 104. n. 5. lib. 3. Duenna regul. 266. exceptio taciti pacti Villalobus commun. opinio. verbo. diuifio. Francisc. de Caldas Pereyra de emptio. & vendit. c. 33. n. 56. 57. 60. 61. vbi relatis Bart. Cino. Alberic. Angel. I Molina, & alijs contrarium tenentibus hanc receptionem modernorum esse testatur nu. 62. 63. & n. 9. 1. 92. Anna allegat. 3. nu. 6. Ricci. collectan. 1053. Seff. decif. 202. nu. 23. 24. lib. 2. Carroc. de excess. p. 2. q. 1. nu. 6. 7. 8. 9. cum pluribus sequen. 33. & seq. Ioseph. Ludov. decif. Lucens. 21. n. 6. & seq.

Et licet considerabilis aduersus hoc primum requisitum videatur ratio Decij, & Curtij, Junioris, in dicta l. si creditores C. de pactis, qui profuturum non requiri, quod pars soluta per correum putatualiter, nec minus corefpondeat rathæ, & portioni soluentis respectu totius summe debite, sed sufficere, quod pro ratha tangente coreo aliqua pars soluat. & ita a ereditor recipiatur, vel petatur, ex quo ereditor accipiendo a debitore soluento quicquam pro sua parte videatur facere actum contrarium obligationi solidi, & ideo non mirum si diuifio, & remissio obligationis solidi inducitur: quia id renuntiare tantum pedit ab animo, & voluntate ereditoris, & sic quando debitor soluit pro sua ratha, licet pars soluta rathæ punctualiter non corefpondeat, videtur etiam consistere de animo ereditoris, quod voluit diuidere etiam daro, quod plus, vel minus solutum sit, & quod vtiq. illud, plus, vel minus videatur per errorem potius solutum, arbitrans ereditor, & credens illam portionem solutam, vel petitam esse ratham correi soluentis, & sic ex receptione illius summe pro parte tangente videtur induci diuifio, & remissio obligationi solidi, & dicitur illo modo consistere de voluntate ereditoris circa remissionem solidi, & debiti diuisionem: nec illud plus, vel minus ex errore vtiualiter causatum remouet, præsumptionem voluntatis tacite ex solutione, & receptione illius partis causatæ Decium sequitur est pluribus relatis, Vincent. de Anna allegat. 3. num. 7. Tamen a contraria opinione non puro recedendi saluo meliori teste: quia a duobus dicta

dicta *Decij*, & *Curtij* considerandum etiam est ex erronea partis solutione, & receptione veluti ratha punctualis contingens correo solvendo non causari creditoris voluntatem, & scire errore predictio non presumitur ex receptione illius maioris partis, vel minoris induta diuisione, & remissione solidi *Carroc. de excussione par. 2. quasi. 1. nu. 12. in fine* tanto magis, quod hac solidi remissio est donationis, vel perditionis species, ut infra laus dicemus, ideo non esset capienda donationis presumptio, ubi etiam erroris suspicio versatur; sed potius ea lumenda est interpretatio, scilicet quod creditor eam partem receperit, ut pro ea parte obligationem extinguerit, & ultimo loco residet. *Curtius Iunior. sub num. 13. in fine*, quod comprobatur ex dispositione l. inter eos §. 1. ff. de fideiusor. & est de mente omnium in dicta l. si creditores, quam meam excogitaram rationem, & opinionem post hac scriptam sequutam vidi per *Trentacium. variar. resol. lib. 3. resol. 6. de solution. nu. 3. & doctissimum Franc. de Cals. Pereyra de emptio. & venditio. c. 33. n. 92. qui concludit Decij calumniam, & argumentum rejici.*

Secundo quod creditor ꝑ de forte principali recipiat, & non de visitis requiritur; *Iason. Castres.* *Alexand. Soccin. Deci. Curt. in dict. l. si creditores. Vrsill. dict. decis. 142. nu. 1. tale pactum ꝑ post diuisionem ff. de pactis Trentacium. variar. resol. lib. 3. tit. de solution. resol. 6. n. 4. Costa de raton. resolu. q. 130. n. 4. Ripa in lex toto §. si ita scriptum n. 12 ff. de legatis l. nuda C. de contrahend. stipulat. DD. in l. pacto, quo pignus C. de pactis, & in l. si ex toto §. 1. ff. de legatis l. 1. Io. Ferrarius. in l. 3. §. vltique num. 37. 39. ff. de duobus reis Franc. de Cals. Pereyra. de empt. & venditio. cap. 33. n. 58. fol. 791. & nu. 83. fol. 802. ubi late disputat. Gurb. in consuetud. Mess. c. 9. Gloss. 6. par. 1. num. 24. Pirrus Maurus de fideiusor. sect. 6. c. 4. n. 61. & de solut. c. 8. n. 5. Ricci. Collect. 1053. Carroc. de excuss. p. 2. q. 1. n. 35.*

Tertio quod si ꝑ protestatione aliqua per creditorem recipiatur partis solutio, vel petatur vel uti salvo iure solidi, vel similibus verbis, quibus constet creditorem in diuisione debiti sibi per petitionem, vel receptionem partis, vel rathæ non preiudicasse. *Iason. Alex. Deci. Curt. Iunior. & alij. & præcipue Guid. de Suzaria. Cin. Baldus Solices. & Alberic. de rofat. qui sicut, & Castrensis dicunt vidisse de facto sequuti in dicta l. si creditores Arentin. Soccin. Ripa. n. 12. & alij in l. si ex toto §. 1. ff. de legatis l. 2. Costa in memorial. versic. decur. Vrsill. ad Affus. dicta decisio. 142. n. 1. Gratian. discept. 359. num. 17. Mantus. de tacit. & ambig. convention. lib. 25. tit. 5. num. 4. Trentacium. variar. resol. lib. 3. tit. de solution. resol. 6. n. 4. Roderic. de Ann. reddit. li. 2. quasi. 5. sub num. 40. Pirrus Maurus de fideiusor. sectio. 6. c. 4. num. 62. & de solution. cap. 38. nu. 6. Gomez in l. 8. Tauri. nu. 11. Bellon. consil. 44. Ronchebal. in l. 3. verbo vltique nu. 23. cum sequenti ff. de duobus reis. Asini. de exequationibus §. 7. cap. 94. Costa de raton. rathæ quasi. 13. c. nu. 3. Gurb. decis. 46. n. 3. & in consuetud. Messan. c. 9. Gloss. 6. p. 1. sub nu. 23. Causalean. decis. 30. num. 117. par. 2. Cepoll. consil. 257. Boer. decis. 310. sub num. 8. Lassar. consil. 19. n. 3. Franc. de Cals. Pereyra de emptio. &*

vendit. cap. 33. n. 59. Ricci. collectam. 1053. Carroc. de excuss. par. 2. quasi. 1. num. 39. 40. & sequen. Felician. de censibus p. 2. lib. 3. cap. 2. nu. 5. Azcud. l. 1. tit. 16. n. 8. lib. 5. recompil.

Placuit tamen *Soccino in l. si ex toto §. 5. ff. de legatis l. 2. ab ista communi, & proxima propositione recedere prætextu, quod protestatio predicta veluti contraria factio creditori non prodest, nec ius solidi protestanti præseruet: cum receptio rathæ sit contra naturam integralis solutionis. At *Soccino* dupliciter, sed sufficienter respondet *Trentacium. variar. resolution. l. 3. tit. de solution. resol. 6. n. 5.* Primo quod ꝑ illa protestatio est declaratiua voluntatis creditoris recipientis, & ideo potest stare simul cum facto, nec ei contrariatur, & veluti cum facto compatibilis subsistit. ex *Bartoli declaratione in l. 1. in penult. col. C. de litis contest.* Secundo nam id, quod dicitur diuisionem esse inductam ex receptione rathæ, procedit ex præsumpta mente creditoris, sed ꝑ factum quando est contrarium protestationi non verè, sed præsumptè protestationem non tollit. *Gemmian. in cap. penult. §. 1. in tertio notab. per illum textum de procuratoribus in 6; quare non obstante Soccini impugnatione ab ista communi non esse recedendum dixit. Trentacium. dict. loco. Franc. de Cals. Pereyra de empt. & vendit. cap. 33. num. 84. 85. 86. Carroc. de excussio. p. 2. q. 1. n. 40. 41. & sequ.**

Si tamen protestatio ꝑ predicta in ipso actu solutionis, vel petitionis fieret, alias post dictum actum consummatum non inuaret. *Purpurat. in d. l. si creditores col. 4. n. 24. in fine versic. & intelligit C. de pact. Gratian. discept. 359. nu. 18. 19. Carroc. de excuss. p. 2. q. 1. sub n. 10. versic. fine igitur; Sicut ꝑ videmus similes protestationes post actum consummatum non adueniri, etiam quod ab animo ratum dependant. Gloss. in l. in concubinas. n. 3. in verbo. refectione de concubi. Roman. consil. 257. primo dicti potest. in fine Alex. in l. si ita scriptum l. 4. nu. 3. de delegat. 1. Gratian. dicta discept. 359. n. 18.*

Quarto requiritur, ꝑ quod omnes correi sint soluendo ratham suam, secus si aliquis soluendo non sit. nam tunc non inducitur debiti diuisione. *Gloss. magna in dicta l. si creditores, ubi communiter Doctores. Affus. dict. decis. 142. sub n. 2. Vrsill. num. 2. ex Iasone in l. si ex toto §. si ita ff. de legat. 1. Ronchebal. in l. 3. §. vbi duo n. 39. 107. ff. de duobus reis. Costa de portio. rathæ q. 130. num. 6. Franc. de fideiusor. cap. 5. num. 44. 1. Trentacium. variar. resol. lib. 3. tit. de solution. resolution. 6. sub nu. 8. versic. apud me in fine. Gurb. decis. 46. nu. 3. Franc. de Cals. Pereyra de empt. & vendit. cap. 33. nu. 56. in fine Ricci. collect. 1053. Anton. Faber. lib. 3. tit. 28. C. de fideiusor. de fus. 7. & lib. 4. tit. 21. de fin. 20. num. 10. in allegatis Tomingi. decis. 47. Thorus in compend. decis. Neapol. versic. diuisio debiti. Joseph Lindoc. decis. Lucen. 21. num. 3. & sequen. Pirrus Maurus de fideiusor. sect. 6. cap. 4. num. 63. & de solution. c. 38. n. 2. quamvis istam opinionem non tutam arbitratas sit Gratian. disceptat. 359. n. 21. 22. & sequen. ex Iacob. de Arena. Bart. Bald. Castren. Solices. Alexan. Claud. Aquens. & alij per Purpurat. in d. l. si creditores nu. 34. C. de pactis. & n. 35. vbi Petrus Stella n. 7. in 2. declarat. & num. 13. in 2. declarat. & Curt. Iunior. num.*

10. & dictam opinionem non esse veram idem dixit. *discept. 566. n. 21. sentijt. Ponte consil. 81. n. 10. in fine lib. 2.*
12. Nisi post diuisionem factam t. alter ex correis non soluendo factus sit: quo casu cessat dictum quantum requisitum, quod procedit, quando tempore receptionis correus iam in habilis erat *Purpurat. in l. si creditores n. 35. ad finem vers. & ultra ad illum C. de passis. Gratian. discept. 566. n. 23. lib. 3. Ponte consil. 81. sub nn. 9. vol. 2. Cardin. Tuseb. concl. 539. n. 11. lit. D. Et secundum prædicta censuit M.R.C. in causa Comitum Sancti Marci 7. Aprilis 1614. tante solutione vinciatum 258. facta creditori per Don Ioannem de Iocnio alterum ex correis pro rathia sibi tãgente ex causa infolidum obligationis cum Illustriss. D. Ioanne de Padilla Adalcentato Castellæ tunc tritemium Classis cuius Regni Generali Capitaneolusq. inde ex nouo capite deducto per Comitum exceptionis, scilicet cecidendum, fuerit per Tribunal Consistorij sententia prædicta reuocata 22. Iunii 1613.*
13. Cuius exemplo t. diuidi quoque videmus pensionis exactionem Domino absque protestatione consentiente diuisioni inter coemphyteutas; vel eius hæredes facit, quod si eo inconsulto facta, fuisset agere infolidum super qualibet parte fundi emphyteoticis, & eius possessore potuisset. *Corne. consil. 24. n. 17. lib. 2. Afflic. decis. 153. Peregr. de iure fisci tit. 6. lib. 6. n. 53. vers. attamen. & consil. 104. n. 4. in fine lib. 3. Gratian. disceptat. 36. n. 30. 31. & sequen. vol. 1. Iason in l. 2. n. 6. l. C. de iure emphyteot. Couar. variat. resoluit. lib. 3. c. 7. n. 7. Anna. allegat. 3. n. 4. late Caualecan. dec. 30. n. 118. & sequen. p. 2. Benedell. de retract. in princ. consilium. n. 113. Castill. decis. 41. n. 3. 4. lib. 1. Anton. Faber. C. de iure emphyteot. definit. 12. Thorus in cõpendij decis. Neapol. versio. diuisio Fab. de Anna consil. 16. & consil. 83. Amat. decis. 31. n. 18. 19. Marioscot. variat. resoluit. lib. 1. cap. 18. n. 1. Aloy. de Leo in authent. qui rem n. 20. C. de Sacrosanct. Eccles. Boeceac. de cens. p. 2. n. 106. Follet. de censibus ver. instrumentum gratie post n. 77. Gutier. consil. 49. n. 8. alios offert. Giurib. in consuetudin. Neffan. c. 1. glof. 2. n. 27. 28. 30.*
- Principalis conclusio nostra, & si de plurib. reis debendi posita sit, & sic in dispositionibus inter viuos, & in contractibus, viciorem tamen opinio:
14. nam puto illam t. extendi etiam in vltimis voluntariis, veluti in legatorio respectu pluriū heredum delegato alternatiuè per testatorem grauariorum, qui in solidum tenerentur iuxta dispositionem l. si ex toto 6. c. 1. de legatis primo nãlegati exactione etiam pendet a voluntate legataris l. passum
15. inter hæredes C. de passis. vnde t. si per legatarium ab altero ex hæredibus partem legati pro rathia receperit, cur non dicendum inducitur diuisionẽ, & renunciationem solidi, prout in contractibus. Iacob de Arena, Imola, Bald. Paul. de Castro, Ripa Vtinen. Herculan. in d. l. si ex toto 5. l. 1. Alex. Iason, Cinnus, Salicet. Decius, Curt. Iunior. in 2. lectura in d. l. si creditores, quorum opinionem sequutus est Trentacin. variat. resol. lib. 3. tit. de solut. 6. n. 7. Quamuis ex ratione fauoris vltimæ voluntatis, in qua non inspicitur solutio, sed iudicium defuncti, qui in solidum obligationem induxit in vltima.

Ann. de Amat. P. II.

mis voluntatibus non procedere solidi diuisionẽ, & renunciationem senserint. glo. Bar. Bald. Franc. Tigr. in d. l. si creditores Bart. Angel. & Imola in l. inter eos 5. l. ff. de fideiussor. Bar. in l. duobus in 2. col. ff. de duob. reis Bartol. & Angel. in d. l. si ex toto 5. l. ff. de legat. 1. Cardin. Tuseb. concl. 539. n. 6. lit. D.

Et quod diximus in diuisione facta per creditorem, idem dicimus procedere t. si huiusmodi diuiso inter plures correos infolidum facta sit per Iudicem aliquo modo in sententia, etiã quod per iniuriam, & grauando iudex solidi obligationem remiserit, nam dum sententia durat, subsistit diuisio prædicta, fortius si eius exequutio a creditore petita sit, vel ea in rem indicatam, quoquomodo transierit. nam pars si intendebat eam non iure latam suis debere aduersus sententiam prædictam tempore habili vti remedijs est sollemnĩ decisio Pauli de Castro in l. inter fideiussores ff. de fideiussoribus, & in l. amissi. 5. l. eodem, & in notabili casu consulti. Regens de Ponte consil. 81. vol. 2. præcisẽ n. 1. ex prædicta Pauli doctrina, & in eodem casu consulti contrarium Lanari. consil. 19. & Nouissimè videndus Scipio Romitus. consil. 20. vol. 2. per totum.

Eodem modo, quod se solutione pro rathia tãgente diuisioni inducere dictum est procedere t. etiam in acceptilatione pro creditorem eodem modo facta Bartol. in authent. hoc ita n. 39. vers. secundo quero C. de duobus reis. Cardin. Tuseb. conclus. 539. n. 14. lit. D.

Notanter etiam Bartol. in d. l. authent. hoc ita 18. n. 38. C. de duobus reis ampliat. quod t. sicuti creditor ratham recipiendo circa solidi renunciationem sibi præiudicat, ita ceteris correis credendi, ope tamen exceptionis præiudicat diuisio prædicta ab altero credendi correo facta sequitur Card. Tuseb. concl. 539. n. 16. lit. D. vol. 2.

19. In omni quoque t. debitorum specie ampliatur procedere dispositionem dictam l. si creditores, dum modo in solidum sint obligati, aut ex conuentione vt toto tit. ff. de duobus reis, aut quia lex illos infolidum altrius voluit, vt in fideiussoribus, qui infolidum obligatur vt in 5. si plures in fin. de fideiussoribus, quod idem in pluribus tutoribus, & curatoribus sancitum est in l. 2. C. de iuri. tutela, quod probat textus in d. l. si creditores quatenus generaliter nulla facta distinctione de creditoris, vel debitoris specie loquitur, vt ponderant. Alex. ibi potest. n. 6. & Iason aut n. 2. illum textum ad fideiussores extendentes sequitur Franc. de Caldas Perreira de empt. & vendit. c. 33. n. 65.

Sed exceptione prædicta taci pacis correis, vel infolidum obligatis absentibus quæfita, vt pro suis rathis a creditore conueniantur ex solutione facta ab altero ex correis pro sua rathia creditore recipiente, vel ita petente non leuis, nec vulgaris circa hoc possit oriri difficultas aut scilicet t. corpeis absentibus ex solutione huiusmodi, & taciõ pacto ius sit, quæ situm in reuocabilitate, itaut soluents penitentia illis non noceat. Quo circa resoluendum videtur fortissimis medijs pactum prædictum correis questum nuda voluntate, & penitentia correi, eo modo soluentis posse reuocari; cum quia t. alteri per alterum non quantur ius, & obligatio etiam

G 2 natu-

naturalis. leg. stipulatio ista habere licere & alteri ff. de verbor. obligatio. & in §. alteri insitut. de iurati. stipulat. Amb. de passis nu. 109. Gabr. de 3 per tot. obligat. concl. 1. nu. 1. Roman. conf. 441. nu. 5. Surd. conf. 179. num. 22. & de alimcatu tit. 8. priuileg. 71. num. 1. Item exceptio oritur. Secundum nota. in l. si tibi decem §. passus ff. de passis l. si actionem secundum lecturam Jacob. de Reuenn. Perri. Cini & Salicet. C. de passis Tiracquell. de retractu dignos §. 1. gloss. 9. nu. 127. Quare cum is, qui soluit, licet correus extraneus sit, neque ex his personis sit, per quas acquirere possimus, consequens est ex sua solutione non posse alijs correis etiam exceptionem acquiri, ne ultra partem sibi pro iurili 22 competentem exigatur; tunc quia si ratum habere non possumus, quod nostro nomine gestum non est, ad testum in l. si pupilli §. sed si ego ff. de negot. gest. notatur in cap. ratum de regulis iur. in 6. Corne. conf. 34. in fine vol. 4. Crot. conf. 15. num. 7. & sequent. Cephal. conf. 248. num. 35. Meno. conf. 12. num. 22. Surd. conf. 9. n. 52. conf. 183. n. 40. decif. 33. nu. 15. Lancellol. de attentat. p. 1. cap. 1. nu. 74. to 4. comm. opin. loco 12. tit. 16. cap. 2. Osajc. decif. 138. nu. 17. Rota Auenion. decif. 13. Gallia conf. 64. numer. 26. consequens videtur, cum predicta species solutionis solius soluentis nomine facta sit, correis etiam illam ratham habere volentibus inreuoabiliter 23 prodesse non posse: tunc etiam quia si conuenio facta cum aliqua persona ad aliam porrigi non solent, ad notata in l. iubemus C. ad Pelleianum, & in l. si stipulatus §. Cbristogonus ff. de verbor. obligatio l. si vnus §. ante omnia ff. de passis Ruiu. conf. 11. n. 8. vol. 1. Crot. conf. 89. n. 9. Paris. conf. 100. nu. 61. 63. vol. 1. Albia. Mandell. conf. 3. nu. 13. Cephal. conf. 317. num. 15. Capell. Tolos. decif. 263. Natta conf. 94. num. 7. Castreus. conf. 70. lib. 2. Roman. conf. 472. in princip. Surd. conf. 170. nu. 2. lib. 2. conf. 179. nu. 19. conf. 60. nu. 25. eod. 262. nu. 56. eod. conf. 424. nu. 13. decif. 132. num. 7. Tiracquell. de retractu. Confang. §. 1. gloss. 9. num. 117. Peregrin. de fideicom. art. 52. nu. 16. Rebus. ad Regias constitut. tit. de lit. obligat. art. 1. gloss. 9. num. 28. 29. Manjerium, Imbertum, & alios allegans Casanate conf. 19. num. 28. Menoc lib. 3. praef. n. 13. n. 6. Peregrin. conf. 4. num. 3. Engen. conf. 83. n. 16. Berrett. conf. 44. nu. 11. conf. 146. n. 4. Intrig. singul. 64. nu. 42. lib. 3. Vincent. de Franc. decif. 477. nu. 2. Mofes. in confuet. Neapol. to. 1. par. 4. tit. de renuntiation. quesi. 7. num. 18. Tan- 24 dem refragare videtur illa propositio, si inter absentes pacta miri non posse, uce eis acquiri, nisi nuntius, epistola, vel stipulatio interceat, vel aliud acquipollens, ut in l. 2. ff. de passis & in l. consensu ff. de action. & obligatio. & in l. absentis ff. de donatione. l. quacumque gerimus ff. de action. & obligatio. glossa final. communiter recepta in l. ludi. Cod. de sacrosanct. Eccles. Bart. in distal. absenti in princip. Paul. de Castre. in l. i. in d. ratio ff. eod. Roman. conf. 195. num. 1. Corne. conf. 73. num. 7. & conf. 254. volu. 3. Gozzadin. conf. 87. num. 3. Alex. conf. 110. vol. 1. & conf. 131. col. 2. vtr. nec praedictis vol. 4. Arctin. conf. 17. Paris. conf. 388. nu. 15. lib. 3. Guidon. Papa decif. 222. Capice. decif. 180. n. 8. Clarus. §. donatio q. 12. Aubaran. conf. 109. Gabr. conf. 112. lib. 2. Ruiu. conf. 131. n. 4. lib. 1. Boer. decif. 353. nu. 3.

Tiracquell. in l. si vnquam in verb. libertis. nu. 84. C. de reuocat. donation. Peregr. de fideicom. art. 51. n. 34. Surd. conf. 179. n. 2. lib. 2. Becci. late conf. 65. nu. 4. 3. 6. Seraph. de iuramento priuileg. 15. Meno. conf. 33. 31. 25 nu. 93. lib. 4. quae procedunt etiam in pacto reposito latius, seu liberatorio, quod absenti non prodest, nec naturalem obligationem oritur, nec exceptionem dixit. ab ex ea de passis n. 57. nu. 124. Proinde 26 de videtur, si quod pactum factum in fauorem tertii absenti absque uuntio, Epistola, vel stipulatione legitima posset in absentis praedictum quandoque reuocari, & sic penitentia debitoris soluentis, ratham in virili obligatione, & exceptione taciti pacti ex huiusmodi solutione quae ceteris correis praedicta posset ex Bartoli doctrina in l. qui Rome §. Plunius ff. de verbor. obligat. Bald. in l. cum a Socero. C. de iure dotium Couarr. variat. resolutio. lib. 1. cap. 14. nu. 7. Clarus §. donatio. q. 13. verset. difficultas est. Vbi de veriori, & magis communi testatur, & quod si casus contingeret non auderet ab ea recedere in iudicando vel consulendo Peregr. de fideicom. art. 51. n. 43. & sequent. & conf. 8. lib. 1. infinitos assert. Gabr. de donatione. concl. 5. nu. 1. qui Bartoli veriorum sequuntur opinionem Rolu. conf. 19. n. 19. vol. 1. Surd. conf. 150. n. 10. lib. 1. conf. 351. n. 35. lib. 3. conf. 209. Pini. decif. 257. Fab. de Anna conf. 32. 52. Molin. de inst. & iure lib. 4. e. 2. n. 74. Granadisept. 49. nu. 40. & discept. 575. nu. 7. Cephal. conf. 312. nu. 104. Meno. conf. 270. n. 74. 75. Mantie. de taet. & ambig. eod. lib. 12. tit. 48. n. 8. & 9. Ant. Faber. in l. lib. 8. tit. 37. de donat. quae sub modo desinit. 2. sed aduersus Bartoli opinionem etiam communiter alii te nuerunt & refert Fabi. de Anna conf. 32. nu. 32. nu. 1. lib. 1. Fachin. controuer. iur. lib. 8. c. 89. & alii. Quoniam stipulatione interueniente ius in reuocabiliter absenti acquiritur, ut ex magis communi, & veriori alias plenius diximus, in resol. 63. & pro illa opinione post Paulum de Montepico, & Petrum Siellam insurgat. Alciatus. in l. si Creditores C. de passis. Quae & si valde virgere videantur, verior tamen est contraria opinio, quod in iure correis exceptio taciti pacti acquiritur ex huiusmodi solutione in reuocabiliter, & in contrarium adducta 27 Vnicuius Verbo dissoluitur, si quia procedit in pacto expresso, per quod alteri per alterum non potest ius aliquod acquiri; Secus in tacito pacto refoctante ex receptione particulatis solutionis. hoc enim pactum tacitum hanc specialem prerogatiuam habet, ut Correus quantum absenti prodest, & commodum afferat, quod esse speciale in pacto tacito docuit. Bald. in autent. si quas ruinas col. penult. C. de sacrosanct. Eccles. et est de mente omnium in dista leg. si Creditores Cod. de passis, & in leg. 2. eodem tituli. vbi notant. Doctores maxime Alexas. in leg. si cum emptore num. 2. ff. eodem. titulo eandem etiam sententiam renunt. Decian. in dista leg. si Creditores num. 5. post Bartol. & alios ibi Alexand. in l. si cum dotem ff. solut. matrim. Bald. in l. 3. §. final. ff. de negot. gesti. per l. 4. eod. tit. vbi voluit donationem praesumptam absenti prodesse idem Peregrin. de fideicom. art. 51. sub num. 3. & vtr. fallit in donatione, & illam sequitur cum Bald. admissa longa dispo. & apertis iuribus Franc. de Celdas. Peregr.

Percyra de emptio. & vendit. cap. 33. a. n. 66. 67. ad num. 79. Carroc. de emptio. par. 2. quæst. 1. a. n. 50. ad num. 54. Laderch. consil. 131. versic. nec dicatur in fine.

18 In annuiss tam præstationibus ꝑ veluti in vno ex correis debendi ex causa annui census, si vnus ex eis, licet in solidum obligatus, pro sua ratha soluat, vel conueniatur cum omnibus requisitis ad diuisionem debiti inducendam: non ideo erit aliorum diuisa obligatio respectu sequentium canonum, & præstationum: Sed tantum respectu caramenti, & præstationis illius anni, quo alter ex dictis correis ad ita soluendum pro ratha sua fuerit admissus. *Alciat. in l. si creditores nu. 15. Co. de passis ibidem Petr. Stella column. 5. ad finem nu. 41. circa medium vers. verumtamen non est ab hac limi-*

19 *tatione. Gratian. discept. 359. num. 13. 15. & ꝑ quo ad alios fructus iam maturos, & decursos dixit. Stella dis. loco num. 43. ad num. 48. ut non censetur inducta diuisio Roderic. de annis reddit. lib. 2. q. 5. nu. 40.*

30 *Qui in ꝑ solutione, & receptione rathæ sortis principalis solutæ ab altero ex correis debendi in solidum census præstationi obligato, & redimente pro sua parte, vel ratha, resoluit diuisionem, & renunciationem solidi induci, & exceptionem ratiæ pacti cæteris. Correis in solidum obligatis acquirit. Gomb. decis. 45. num. 3. & sentit in consuetud. Mejsan. cap. 9. Gloss. 6. p. 1. num. 24. in fine dum remittit ad Rodericum dicto loco, etiam si toties solutio, reiterata sit, vt præscriptioni sufficiat. Nam præscriptionem nostra suprema tribunalia non admittunt, nisi immemorabilem. Itē*

31 *ꝑ ror deberent esse præscriptiones perfectæ, quot sunt præstationes. Surd. consil. 302. nu. 8. lib. 3. Pontec. consil. 48. n. 11. lib. 1. Gratian. discept. 359. n. 14.*

32 *Quod, quid sit ꝑ in censu, & annua præstatione emphyteusis, vbi inter plures emphyteutas heredes, vel possessores emphyteusis diuisio, & renuntiatio solidi inducitur, vt censuit, & refert iudicatur Peregrin. consil. 104. lib. 3. si fuerit pro sua ratha exactum à Domino à quolibet emphyteusis possessor ex Fulgoc. cons. 80. vlt. & fuisse decisum refert Vincentius de Anna alleg. 1. Quamdiu enim diuisio facta non est ius Canonis annui est inditiduum Anton. Faber. C. de iure emphyteos. li. 4. tit. 43. definit. 39. & num. 9. in allegatis. Et ratione magni præiudicii versantes circa dictam remissionem solidi obligationis, & debiti solutionem; quasi id donare, vel perdere sit Administratoribus*

33 *non permittum prohibita ꝑ est diuisio prædicta, tutoribus, & procuratoribus, etiam cum libera, & Administratoribus quibuscumque nisi de eorum mandato specialiter constaret: qui non possunt agendo pro ratha, vel debiti solutionem recipiendo creditum diuidere. Alex. & Iason in l. p. g. res. C. de transactio. idem Iason. in l. ius iurandum, quod ex conventionem ff. de iure inrado. Ripa in l. si ex toto. §. 1. n. 19 ff. delegat. 1. Alciat. in dict. l. si creditores C. de passis, ad finem gloss. 1. Ronchegai. in leg. 3. versic. visque n. 43. ff. de duobus reis. Petr. Stella in repetit. l. si creditores nu. 56. C. de pass. fol. 128. a. omo 7. repeten. Gratian. disceptat. 359. nu. 11. Lamar. consil. 19. num. 4. Franc. de Caldas Pereyra de emptio. & venditio. capit. 33. numer. 93. Carroc. de emptio.*

Ant. de Amat. P. 11.

part. 2. quæst. 1. num. 54. & sequent.

34 *In prohibitis quoque ꝑ alienare ex maiortate rationis, veluti in minore, id prohibitiis quoque ampliatur. Stella per Gratian. discept. 359. num. 12. Pontec. consil. 81. sub n. 9. volum. 2. vbi quod saltem via restitutionis in integrum minori succurrit dicto casu dicit. ad testum in l. amissis inter ff. de fideiussor. Francis. de Caldas Pereyra de emptio. & vendit. c. 33. n. 93.*

Sed quod diximus diuisionem induci ex receptione rathæ cum omnibus requisitis, vt supra, 35 restringitur ꝑ non procedere in pluribus fideiussoribus, & correis insolitum beneficium diuisionis inter se de iure habentibus, ad textum in authentic. de duobus reis in princip. Nam cum tunc ex necessitate iuris creditor dicatur recipere ratham solutam, non dicitur fecisse pactum de non petendo reliquum; sed conclusio procedit, si id creditor faciat ex libera voluntate, & nullo iure cogente, quod probari, ex dict. l. inter eos §. 1. ff. de fideiuss. post longam discussionem dixit Trentacin. variar. resoluit. lib. 3. tit. de solution. resol. 6. nu. 6. Cardin. 2. tit. de tacit. & ambig. conuent. lib. 15. tit. 5. nu. 3. versic. quod Cardin. Tusch. concl. 539. nu. 12. litt. D. nisi per correos dicto beneficio diuisionis renuntiatio esse proponatur, quod de iure non dubitatur permitti, quo casu procedit nostra conclusio. Alexan. in dict. l. si creditores Ripa in l. si ex toto §. 1. sub n. 11. ff. deleg. 1. vbi Vincent. de Herculian. in penult. col. n. fin. Trentacin. variar. resoluit. lib. 3. tit. de solution. resol. 6. nu. 6. in princip. Anton. Faber. in C. lib. 4. tit. 21. definit. 20. num. 11. Ideo in Regno de plano procedit nostra conclusio stantibus prægnatissimis clausulis, in instrumentis de stylo apponi solitis renunciationem prædicti beneficii diuisionis inducentibus respectu creditoris.

Vkra quod nec sine contradicatore stat, quod dictum est de pluribus fideiussoribus beneficium diuisionis inter se habentibus. Nam contrarium resoluit. Alexan. in l. si ex toto §. 1. col. final. ff. delegat. 1. motus ex generalitate dictæ l. si creditores, et per l. in his §. 1. & l. quoslibet ff. de solution. Nec videt fundamentum contrariæ opinionis, quamvis creditor potuerit compelli vt patrem accipiat: non ramen potuit compelli adicere in receptione, quod pro ratha portione soluentis quota vel virili recipit. Item potuerat etiam cum protestatione de non diuidendo debitum recipere, vt inde constaret noluisse diuidere, quod cum creditor, non fecerit potius voluntarie quin ex necessitate solutionem recipere dicendum est, & cum in eo concurrant omnia de quibus in dicta l. si creditores resoluebatur non sibi minus nouisse particularem debiti solutionem, quam cuique alio creditori; quam opinionem sequutus est Francis. de Caldas Pereyra de emptio. & venditio. cap. 33. sub num. 65. versic. quo circa.

S Y M M A R I V M.

- 1 Sententia lata nõ visis actis utrinque partis est nulla. Amplia n. 2. 3. 4.
- 4 Sententia est nulla non visis scripturis ab extra præsentatis.

G 3 Scri-

Scriptura ab extra sunt de actis.

5 Recitatio processus fit in feudalibus.

6 Visa iudicis super scripturis apposta an probet causam cognitionem intervenisse, & u. 10.

7 Assertioni iudicis regulariter non creditur.

8 Assertioni iudicis non creditur, quando eius sententia redargueretur nulla, vel valida refutaretur.

9 Assertioni iudicis non creditur testanti causa cognitionem intervenisse.

11 Sententia non est nulla, si deficiat visa super Processu, quando aliunde constare posset causam cognitionem intervenisse.

12 Sententia est nulla, licet sit apposta, visa super Processu, si tamen confiter etiam praesumptum iudicem causam cognitionem non adhibuisse 14.

13 Causa cognitio non praesumitur ex temporis brevitate.

Sententia praecipitanter lata est nulla n. 13.

15 Conclusio in causa non requiritur in summarijs causis, & alijs.

Declara vi n. 19.

16 Conclusio in causa fit per citationem ad collationem Processus, seu scripturarum parte non comparente, vel nihil apponente.

17 Processus, & scripturae non statim atque Pars fuerit citata ad earum collationem mittuntur iudici, sed statim in Archivio per spatium 24. horarum.

18 Sententia non visis actis partis adversae non est nulla si Pars fuerit citata ad collationem Processus, & scripturarum, & fuerit negligens in mittendo iudici acta ad eius favorem praesentata.

20 Conclusio in causa an sit de iudicij substantia in causis ordinarijs.

Quid ex Riis dispositione. n. 21.

Declara n. 24. sequent.

22 Conclusio in causa an sit de forma in causis summarijs. Dec. ara num. 24. sequent.

23 Adversarius cogi possit ad concludendum in causa.

25 Summarie iuxta formam ritus quando dicatur Processum.

26 Ordinarie iuxta formam ritus quando dicatur fuisse Processum.

27 Definitio cui non convenit, nec convenit definitum.

28 Collatio Processus, & scripturarum habet vim conclusi.

29 Conclusa causa fieri potest ab una tantum parte alicuius visa.

30 Iudex ex officio potest in causa concludere.

31 Missio scripturarum siue Processus ad iudicem habet vim conclusi.

32 Missio ad effectum, & contrarium effectum habet vim conclusi.

Declara nisi ad sit proestatio eum possit late addendi, & probandi; ex qua impeditur conclusio. n. 33.

34 Apertio pactorum, & Processus recitatio habet vim conclusionis in causa.

35 Ultimus actus habet vim conclusi in spolio, & alijs summarijs.

36 Conclusio in causa, nec publicatio fit in spolio.

37 Visa super Processu habet vim Conclusi.

38 Termini lapsus ad probandum, & probatum habendum habet vim conclusi.

ARGUMENTVM.

Pars ad scripturarum collationem citata, num possit de nullitate sententiam arguere ex capite, quod per iudicem actis utriusque partis non recognitis pronuntiatur sit. Ad intellectum capitulorum ritus 134. & 171.

RESOLUTIO LXXI.

Cita litis, & causae ab utraque parte ius dicenti, ut instructus ad decisionem causae deveniat, & cognitionem partis utriusque iuribus eique auditis; nē in civiliter iudicet tota lege non perfecta.

1 mitti eaurum. Liu Cibile ff. de legibus quibus 1 per cum non visis nullius tororis redditor, quod inde pronuntiat. Bart. & Doctores in l. prolatam C. de sentent. cap. abbate sane de re iudicata in 6. Felin. in cap. Ecclesia Sancta Maria. num. 13. & nu. 17. de Constit. Paris. consil. 124. nu. 1. & sequent. libro 4. Cephal. consil. 518. n. 43. Angel. in 5. oportet in antea. quomodo oport. Episcop. ubi loquitur, quando non sunt visae exceptiones rei. Paut. de nullitate ex defectu process. num. 34. Hippol. de Marsil. de benedictis in Verbo sententia. 3. q. n. 91. & 5. an. 42. Grammatic. consil. 96. in civil. Cognol. in l. 2. n. 64. 66. 67. & 68. C. de edend. ubi Curt. & Ripa Bart. nu. 18. Bologniet. n. 40. Petr. de Gregor. de iust. caus. feudal. q. 37. Cumia ritu 76. nu. 127. & 128. Gabri. de sentent. conclus. 9. nu. 10. Vers. contrarium, Massill. decisi. 80. n. 1. lib. 1. Castil. decisi. 45. n. 5. 7. lib. 1. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quest. 33. num. 6. siue
2 Interloquutoria, siue diffinitiva sit Paris. consil. 124. n. 1. 3. 22. lib. 4. consil. 185. nu. 47. lib. 3. Cumia
3 ritu 76. nu. 127. Quod 1. maximè procedit, quando scripturae non visae relevanter faciunt ad causam Felin. in cap. Ecclesia Sancta Maria col. 7. vers. 9. de Constit. ubi dicit verorem, & communium esse doctorem sententiam Massill. decisi. 80. num. 2. lib. 1.

4 Etiam 1. si scripturae post conclusum in causa (quas ab extra ex fori consuetudine appellamus) praesentatae parte citatae visae non fuerint, sententia erit nulla: Quia sunt de actis, cum sint parte citata praesentatae ex Pragmatica Excellentissimum Comitis Aluae de anno 1589. per quam fuit dispositum omnes scripturas ab extra fore praesentandas parte citata: & consequenter de actis fiunt ex Guid. Papa decisi. 241. Bologniet. in l. 2. nu. 39. Cod. de edend. & vltra de mandato iudicis praesentatae dicuntur de actis ex Bald. in leg. illud nu. 3. versic. deinde nota Cod. de Sacrosanctis Eccles. Praet. de probation. cap. 65. num. 4. part. 1. Bologniet. in l. 2. num. 28. C. de edend. vt de Anno 1607. fuit decisum in Consitorio inter Don Ioseph Russio cum Don Aloysio de Magistro Antonio vt testatur. Castil. decisi. 71.

Idco-

5 Ideoq. in feudalibus † fieri recitationem Processus in Iudicio dixit *Petr. de Gregor. de indic. caus. feud. 4. 37.*

Constat igitur debet pro sententiae validitate iudice partes audivisse, & Instruētū de causa fuisse nē dum scripturas simpliciter visas fuisse hinc vti-
 7 mum Iudices apponere solere visas fuisse scripturis super quibus pronuntiant ut dixit *Mastrill. de-
 cif. 80. num. 2. lib. prim.*

Quæ super scripturis, vel processu terminando
 6 per Iudicem apposita † licet sola non faciat testi-
 monium ad plene probandum iudicem fuisse in
 instruētū, processum visum; causæque cognitionē
 7 fuisse adhibitam: cū Iudicis † Assertioni in quo-
 cumque casu non credatur. *c. cum a nobis de testi-
 bus c. post cessionem de probation. Leo. C. de appellat.
 Dec. 1. 2. num. 35. C. de edend. Gabr. de sentent. concl.
 9. num. 12. lib. 2. Menoch. de arbit. casu 187. num.
 31. & lib. 1. quæst. 76. Farinac. quæst. 9. num. 7. &
 quæst. 46. a num. 76. & sequent. Mastrill. dec. 195. u.
 1. lib. 2. Mascard. de probation. conclus. 951. num. 2.
 & nu. 10. Gratian. decis. 100. num. 11. dec. 198. num.
 34. Surr. conf. 472. n. 37. conf. 452. n. 54. Et maxi-
 8 me in eo, quod redargueretur eius sententia nul-
 la, vel valida redderetur dixit *Burr. in cap. cum a
 nobis num. 10. col. 4. vers. secundum quando proceditur
 Felin. nu. 8. vers. Item procedit conclusio de testibus
 Ausser. de reprob. testibus num. 11. verbo arbitrer
 vers. procederet etiam ista conclusio Crasset. conf.
 265. per totum Menoch. de arbitrar. quæst. 73. num.
 8. Mascard. de probation. conclus. 123. nu. 9. Hæstor.
 Emill. de testibus verbo arbitrer num. 15. Farinac.
 9 q. 60. num. 108. quemadmodum nec Iudici † credi-
 tur attestāti causæ cognitionem interuenisse Hyp-
 pol. de Masill. in tractat. de Bannitis in verbo sentent.
 §. 6. num. 46.**

10 Concurrentibus tamen † aliis adminiculis, vel
 coniecturis dicta visa causæ cognitionem in-
 teruenisse probat; & iudicem fuisse de causa instru-
 ctum ad validitatem sententiae, vel ut si aduocati
 aut Causidici fuerit auditus, vel aliter Iudex infor-
 matus, vel si appareat scripturæ ab eodē Iudice
 tacturæ, vel mox atque etiam super his data ip-
 sius Iudicis conscientia, ut discussio negotio fuisse
 decisiū in Consistorio pluries testatur *Mastrill.
 dicta decis. 80. in. 11. & 12. ex Ancharan. conf. 439.
 Crauetti. dicto loco. numer. 22. Mascard. de probation.
 conclus. 351. num. 15. Decian. conf. 18. num. 202.
 volum. 1.*

11 Exterum & si † super processu, vel scripturis
 deficiat visio manu Iudicis non scripta; si tamen
 aliunde apparere posset causæ cognitionem per
 Iudicem fuisse adhibitam, valida erit sententia
*Bolognesi in leg. 2. nu. 3. 9. vers. Præterea si notarius
 Cod. de edendo Castrenf. conf. 19. lib. 1. Paris. conf.
 79. vol. 1. Castil. dec. 71. n. 6. Mastr. dec. 80.*

12 Vnde ex duobus † licet in dorsum Processus sit
 annotata visio per Iudicem si tamen aliunde con-
 stare posset extrinsecè etiam ptesumptione iudicē
 causæ cognitionem nō adhibuisse sententia quo-
 que erit nulla. Nam vis nō stat in mera visione scri-
 pturarum ad validandā sententiam, sed in cogni-
 tione, & discussione causæ: licet scripturarum
 visio Pars cognitionis sit principalis ut aduertit.

*Castil. dec. 71. nu. 4. Cuius potest esse exemplum si
 13 † magnus processus terminandus Iudici obla-
 tus in sequenti die fuerit decisus: quamvis
 in dorsum eius apponatur visa, cum verisimilitu-
 dini congruum satis sit, Iudicem infra tām breue
 spatium temporis non potuisse de causa mature
 prout decet insinui, & sententia erit nulla tam-
 quam præcipit ante, & sine causæ cognitione pro-
 lata; cum precipitatio in sententiis sit nouerca ius-
 titiæ *Bart. Bald. & alij in l. prolatam C. de sententijs
 Alex. & alij in l. 2. C. de edendo, & l. Index. C. com-
 mination. vel Epistol. Felin. & alij in cap. Ecclesie
 Sanctæ Mariæ de Constitution. Soccin. conf. 66. viso
 n. 2. & conf. 87. penfatis n. 5. & seq. conf. 92. n. 12.
 lib. 4. Paul. de Castil. cōf. 336. volum. 2. Ancharan.
 conf. 255. Decian. conf. 544. nu. 18. Paris. conf. 89. u.
 47. lib. 1. Crauetti. conf. 153. & cōf. 179. in principio.
 Menoch. de arbitrar. lib. 1. quæst. 19. num. 7. & quæst.
 42. & conf. 208. num. 17-18 lib. 3. Gabriel. de sen-
 tent. lib. 2. conclus. 6. a nu. 5. cum plur. sequent. Ma-
 scard. de probationibus. conclus. 241 a num. 2. & seq.
 & conclus. 1296. num. 36. 37. Ferret. cantab. vltima
 nu. 8-9. Aleiat. regnl. 3. præsumptio. 9. num. 8. Grä-
 matie. dec. 15. num. 13. Vant. de nullitat. ex defect.
 process. num. 30. & sequent. Mita dec. 12. num. 28.
 Eugen. conf. 1. num. 51. 52. Milanens. decis. 2. num. 35.
 part. 1. Castil. decis. 71. num. 5. & decis. 194. num.
 63. Surr. decis. 334. n. 4. p. 2. Cephal. conf. 518. num.
 42. lib. 4. Causalcan. decis. 46. a num. 454. sequent.
 lib. 1. Decian. conf. 38. n. 69. lib. 3. Becchi. conf. 52. nu.
 113. Paris. de Puteo de sindicatu vers. sententia ca. 8.
 num. 1. 2. Muscatell. in praxi p. 7. Glosa sententiam a
 num. 28. 29. & sequent. Traus. ritin 86. num. 3. Simon-
 cell. da decret. lib. 3. titul. 7. in pte 3. num. 17. Ric-
 cius in sua praxi. dec. 8. lib. 3. vel si tempore decisio-
 14 nis † coram Iudice non curauerit pars omnes
 scripturas apportari facere: quamvis a principio
 fuerit super eis apposita visa ordinaria, ut mori-
 bus receptum est. Quod fit, ut tempore, quo causa
 vocanda est, diligentius Iudex profertat, cum mul-
 tis inuolutis negotijs immemor ptesumatur de
 gestis coram eo a principio; quamvis fuerit
 tunc temporis de omnibus instructus *Iuxta no-
 tata per Decium, & Ripam ubi Cognol. num. 63. in
 principio, Bolognesi. num. 14. & 34. vers. non in me-
 rito, & num. 42. vers. sextus intellectus in leg. 2. C. de
 edendo Donald. conf. 38. num. 28. volum. 1. Surr. de-
 cif. 175. numer. 10. per Castil. decis. 71. numer. 8. &
 seq. lib. 1.***

Inoleuit Igitur praxis, & cautela pro emi-
 tanda nullitate sententiae ex isto Capite visionis
 15 actorum, ut in summarijs † causis, & in aliis in
 quibus non sit formale conclusum ut post *Marrant.
 de ordini Iudic. p. 4. di. 11. c. 9. num. 22. Petr. de Gregor.
 de Iudic. caus. feud. q. 21. num. 2. 3. Burr. conf.
 129. num. 24. Cumea ritu 39. num. 63. Cardia. Tusch.
 conclus. 59. num. 12. littera C. volum. 2. Castil. dec.
 196. num. 3. 4. lib. 2. Caracita ritu 75. num. 1. ritu
 238. numer. 3. Alexandr. conf. 84. volum. 4.
 Roman. conf. 17. 1. Asin. in praxi §. 3. c. 11. n. 1. §. 23.
 cap. 6. limit. 7. nu. 2. Capie. dec. 1. n. 33. 34. Affili. de-
 cif. 272. num. 4. in cap. 1. nu. 109. de inuestitur. inter
 domin. & vassal. & in Consist. Iuris peritorium num.
 41. & in Consistut. pacis culturam numer. 54. &
 11*

in *conf. vniuers.* n. 6. 7. *Giurb. dec.* 74. n. 1. *Menoch.* de arbitrar. *quæst.* 35. n. 11. & de adipiscenda possessione. *remed.* 4. n. 682. *Vant.* de nullis. ex defectu process. num. 45. *Seaccia* de iudicij lib. 2. cap. 12. num. 8. *Mafinger.* obseruat. 17. num. 1. *centur.* 3. *Mafcard.* de probatione. *conclus.* 1176. n. 47. citatur Pars \dagger ad collationem scripturarum. quia citata non comparent. vel nihil opponente sit collatio. & conclusum dicitur esse in causa *Affili.* in *Constitut.* vniuersos n. 6. lib. 2. rubr. 44. *Mufcatel.* in praxi p. 7. gl. script. n. 12. *Argon. dec.* Florent. 39. *Bellam.* dec. 55. & decif. 17552. *Rice. Collect.* 1478. Er non statim vel eadem die mittuntur scripturæ Iudici. sed statim in Archivio per spatium 24. horarum vt testatur *Muta ritum* 171. n. 2. 5. quod fit ad hoc vt Pars ad collationem scripturarum citata ex parte sua in dicto tempore curet vt mittat etiam inclusæ. seu suæ iudici omnes scripturæ. & acta facientia in eius fauorem. quæ si negligens fuerit in hoc curando. & Iudex pronunciauerit super actis. & scripturis ab vna parte tanto missis valide pronunciat: nec potest infringi sententia. ex quo non visis actis partis aduerse pro lata fit. quia suæ negligentie hinc sibi imputet pars ista doctrina *Felin.* in c. *Ecclesiæ Sanctæ Iudicia* num. 18. de Constitutione. magis in expresso *Pronin.* al. in additione. ad *Bertach.* in verbo *sententia.* *Gabr.* de sentent. *conclus.* 9. num. 15. *Cassador.* decif. 2. num. 19. de appellatione. quos sequitur *Intrigliol.* singular. 87. num. 2. lib. 2. & testatur *Cumia* in ritu 77. secundum eius ordinem num. 1. 26. & num. 127. & ita fuit decifum in Curia primarium appellationum Iulius virbis pro Donna Laura Vaidina Contra Paulum Anzalone de Anno 1622.

Animi aduersione tamen dignum est circa. 19 \dagger id. quod supra diximus conclusionem non requiri in causis summarijs. procedere tantum in summarijs iuxta formam Pragmaticæ nouissimæ. per quam causæ omnes in regno effectus sunt summarie *Mastrill.* decif. 237. lib. 3. Nam licet de iure controuersum sit \dagger an conclusio in causa sit de iudicio substantia: & quod de iure communi non requiratur in ordinarijs. nisi in causis Ecclesiasticis. *Abbas Fel.* in c. c. 1. & A. de verb. signific. in *Clement. fape.* Et quia q. 19. de verb. signific. *Vant.* de nullis. ex defectu process. n. 45. *Cumia* ritu 39. n. 6. *Troisritiu* 40. n. 2. *Carot.* ritu 238. ubi late & ritu 75. n. 2. *Marrant.* de ordin. iudic. p. 4. distinet. 9. n. 2. & p. 6. actus 15. n. 9. *Mufing.* obseruat. 17. cent. 3. *Menoch.* de arbitrar. lib. 1. *quæst.* 35. num. 8. *Affili.* in constitutione. *Vniuersos* lib. 2. rubr. 44. num. 6. *Mufcatel.* in praxi par. 7. *Glof.* de iure num. 8. *Afisi.* in praxi. §. 3. cap. 11. num. 3. & §. 23. cap. 7. tamen ex 21 \dagger forma ritu 171. conclusio in causa in ordinarijs est de forma: quia dicitur ibi concludatur. & cetera. Ita notat ibi *Fimia* quem refert *Muta* ibid. num. 22. & in *Constitut.* *Panormit.* e. 2. n. 3. & cap. 5. num. 27. & cap. 67. num. 14. *Corsett.* lib. 2. *quæst.* *Forens.* 11. qui in feudalibus. & hoc est indubitatum.

22 Pariter \dagger ex forma Ritus 39. seu 134. Conclusio in causa est de forma. etiam in summarijs iuxta formam ritus *Mastr.* dec. 237. lib. 3. *Cumia* d. Ritu 39. num. 63. Inde est vt aduersarius \dagger cogi possit

ad concludendum in dictis causis *Guid.* Pap. dec. 587. ubi additio *Tafon.* in l. admonendi num. 50. §. 1. ff. de iure iurando refert. *Muta* d. *Constitut.* *Panbor.* 5. n. 27. & *seq.* *Menoch.* de arbitrar. lib. 1. *quæst.* 35. num. 7. *Affili.* in *Constit.* *Vniuersos.* num. 6. rubric. 44. lib. 2.

24 Quod declaratur tamen \dagger procedere si fuerit ordinariæ. vel summarie iuxta formam ritus processum: Secus si alio modo iuxta formam Pragmaticæ. vel ex abrupto: quia tunc conclusio non 25 requiritur. Ideo \dagger summarie iuxta formam ritus tunc dicitur procedi. quando fit citatio inculcatu Contumacia. & sit litis contestatio *Bartol.* in l. ne quicquam §. de plano ff. de officio pro consul. *Ioan.* *Aloys.* de *Settimo* d. ritu 134. ubi alij. & *Cumia* n. 3. 26 & qualiter procedatur dixit ritus *prædictus* \dagger Ordinarie vero iuxta formam ritus dicitur processum. si fuerint seruata contenta in cap. Ritus 171. ubi *Cumia.* & *Muta* late verum si nullo ex dictis modis fuerit processum non potest dici conclusionem 27 requiri quia cui non Conuenit \dagger definitio non conuenit diffinitum l. si seruum. §. non dixit ff. de acquirend. hereditat. l. 4. §. toties. ff. de damno infecto *Roman.* *conf.* 442. num. 2. & de statu. *Decius* *conf.* 591. num. 2. *Becc.* *conf.* 1. numer. 25 *Surd.* dec. 274. numer. 32. bene *Petr.* de Gregor. de iudic. *causar.* *feudal.* q. 1. n. 1. 2. 3. seq. & late sunt discussiones pro D. Antonio de Quinara Duegna Marchione. Florenti in supremo rerum Italianarum Consilio consiliario. & Regni Siciliae Regente mentissimo. & Decano. contra Don Antonium Statella in causa feudi *Plachez.*

28 Cumque collatio \dagger prædicta scripturarum in dictis causis vim conclusi obtineat. *Petr.* de Gregor. de iudic. *causar.* *feud.* *quæst.* 2. num. 3. *Cassil.* decif. 196. n. 1. 4. lib. 2. *Bonioris* ritu. 184. *Intrigl.* singular. 158. num. 2. lib. 2. *Giurb.* dec. 74. n. 1. Quoque certum \dagger est quod sufficiat si conclusio. siue collatio 29 ad vna tantum parte fiat. quæ Scripturas Iudici mittat. Cum per Ritus 171. Conclusio requiratur fat est. quod facta. sit quamuis ab vna parte alia tantum citata ad accollationem faciendam: Nam si opoteret conclusionem ab utraque parte fieri si aduersarius nolet obcludere. vel conclusioni consentire numquam missio scripturarum ad iudicem fieret: vel aliter concluderetur: nec causa expediretur. & isto iure vitmur. *vt dixit Affili.* in *Constitut.* *vniuers.* n. 6. in fine. rubr. 44. lib. 2. *Mastrill.* decif. 37. num. 9. & 10. lib. 3.

30 Er quoque \dagger Iudici ex Officio permittitur altera parte mitta in causa concludere ad immortalitatem litum euitadum *Hypol.* de *Mastrill.* *traff.* de *Bannitis* verbo *Iudice* num. 232. *Tafon.* in l. admonendi n. 46. ff. de iure iurando *Mastrill.* ad *Capic.* decif. 82. num. 7.

31 Similiter. & \dagger missio scripturarum. siue processus facta Iudici vim conclusi habet. quia tunc petitur Iudici per partem sententia proferri *Felin.* in c. cum dilectus colum. 7. de fide instrumentorum. *Imola* & *Batr.* in *Clement.* 2. de causa possessione. & proprietate. *Bart.* in lege ex filio C. de appellatione. *Cagnol.* in leg. *Consilij* numer. 11. ff. de regularis iuris *Capic.* decif. 180. numer. 1. *O. Natta.* *conf.* 251. testatur decifum *Bonioris.* in ritu 184. in hæc ubi *Fimia* *Roland.* *conf.*

- conf. 52. num. 10. lib. 4. Menoch. de arbitrat. lib. 1. q. 35. num. 5. Curantia ritu. 239. num. 4. Muta in dicto cap. Ritas 184. num. 7. & in ritu 171. n. 2. 5. Guirb. dec. 74. n. qui testatur per M. R. C. decum pro Barone Siculianze de Anno 1600. Cauagnol. ad Decret. Montisferrat. 16. 8. 4. num. 4. Sola ad decret. Sabaud. tit. de conclusio. Gl. 1. n. 12. Surd. conf. 8. num. 21. conf. 160. num. 85. Gratian. dec. 198. num. 10. Afflict. in cons. numerosos. & singulos num. 6. lib. 2. Rubric. 44. Casil. dec. 196. num. 2. & num. 7. lib. 2. Masfrill. dec. 237. n. 6. lib. 3.
- 32 Vel si nullum sit f ad effectum, & contrarium effectum, per quem modum in causa concluditur. Petr. de Gregor. de iudic. causis fenda. quæst. 2. n. 1. 2. & 3. Masfrill. in addit. Cumia in praxi post ritum fol. 1. column. 1. Asini. in praxi 5. 23. cap. 6. n. 1. Joann. de Amicis conf. 108. Gail. lib. 1. observat. 107. num. 4. Casil. dec. 196. num. 5. & seq. lib. 2. Cephal. conf. 51. num. 19. Caacer. variar. resol. lib. 3. ca. 17. de sentent. numer. 16. Sola ad decret. Sabaud. tit. de conclusio. in causa p. 2. gl. 1. num. 5. Menoch. de arbitrat. 1. q. 3. 5. Ojase. dec. 142. n. 6. Causal. de Braccis regio tit. de numer. test. num. 150. Tapat. lib. 1. tit. de conclusio. in caus. Grauea. Tuse. & al. per Guirb. de cis. 47. num. 8.
- 33 Nisi pars, f quæ ad effectum miserit fuerit protestata, ponendo clausula cum potestate addendi, & probandi, etiam per testes, si quæ defuerit: ex qua refectione impeditur, quandoque conclusum. Idem est quo ad partem, quæ ad contrarium effectum miserit, eadem protestatoris, & clausula: alias, sicut Cappella Tholos. dec. 14. quem allegat. Cumia in sua praxi post ritum fol. 11. Rapa in ex. part. n. 71. de rescript. Muta ritu 134. num. 35. & super Consuetud. Panorm. cap. 5. num. 34. Bellamer. dec. 55. 56. 57. Muscatel. in sua praxi. part. 7. Glo. in verbo conclusio num. 1. fol. 179. Gail. lib. 1. observat. 107. num. 15. Curantia ritu 238. num. 3. Guirb. dec. 47. num. 9. 10. de quo latius alius diximus in resolutione 69.
- 34 Item recitatio Processus, & apertio punctorum habet vim conclusi. Imola in Clementin. final. de causa processu. & proprietate. Felin. de c. infirmante de officio delegat. Petr. de Greg. de iudic. causis fenda. quæst. 2. n. 1. num. 2. 3. ubi Masfrill. in additione, allegat. Barr. ex ratione quia tunc liquet iudici illo causa Tbesaur. dec. 33. Sola super Consuetud. Sabaud. tit. de conclusio. in caus. Glo. 1. par. 2. num. 132. Muta super Consuetud. Panorm. cap. 5. num. 33. Masfrill. dec. 237. num. 3. 4. 8. & 2. 1. lib. 3. Casil. dec. 196. n. 8. lib. 2.
- 35 Vitius quoque adus, qui fit habet vim conclusi, tam in spolio luminariissimo, quam etiam in omnibus causis in quibus expressam, & formaliter non sit conclusio, ut in luminariis Doctor. in c. infirmante de exceptione. Corn. conf. 235. col. 3. vol. 3. Fima ritu 183. Marant. de ordin. iudicior. dist. 1. 9. num. 24. Muta super Consuetud. Panorm. cap. 5. num. 32. Capic. dec. 1. Asini. in praxi 5. 3. cap. 11. num. 2. & 5. 23. cap. 6. limit. 7. n. 3. Casil. dec. 196. num. 6. lib. 2. Guirb. dec. 74. num. 1. Cardinal. Tuseb. 36 conclus. 559. luter. C. volum. 2. n. 15. Non enim sic conclusio, nec publicatio in spolio iudicio Petr. de Gregor. de iudic. causis fenda. quæst. 17. num. 3. Muta

in ritu. 135. num. 100.

- 37 Vita etiam f quæ super scripturis, & processu per Iudicem apponi solet in his causis vim conclusi habet, quia tunc iam iudici dicitur quoque de causa liquere Boniorn. ritu 184. ubi Bajus Lancea verbo concluditur. Guirb. dec. 74. n. 1. qui assert. Rebuff. ad Regias Constitutiones tit. de litera impetr. at renuntiatio. artic. 2. Gl. 1. Sola ad decretam Sabaudia tit. de Concl. gl. 1. n. 13. & testatur decum de Anno 1600. In Magna Regia Curia pro Barone Siculianze.
- 38 Quando etiam lapsus est f terminus datus parti ad probandum, & probatum habendum, dicitur in causa Conclufum. Glo. in Clementin. sepe in verbo Conclusio de verbor. significatio. Felin. in c. dilectus num. 29. de fide instrumentor. Anton. de Butr. in cap. licet causam eorum. 3. de probation. Lancelotti. Conrad. in sua practica cap. 9. de Pretore s. secundo de Officio pratoris in caus. civil. in tit. de publicatione. jub. num. 1. Lanfranc. in cap. Quoniam contra in tit. de dispos. test. num. 59. Lason. in l. licet. n. 2. C. de Procurator. & in l. admonendi in prima lectione num. 50. ff. de iur. e. l. iurando. & Institutione de act. in princip. num. 109. Lafranch. de Orsiano in tit. de exceptione. num. 10. Menoch. de arbitrat. lib. 1. q. 35. num. 6. Surd. conf. 8. num. 1. lib. 1. Fulgos. conf. 238. column. 3. versic. his illis consequens Alexandr. conf. 77. num. 9. lib. 1. & conf. 101. ubi processu. num. 4. lib. 2. & conf. 198. ubi processu num. 9. lib. 7. Cardinal. Tuseb. conclus. 559. num. 3. 4. 10. & conclus. 560. n. 5. luter. C. volum. 2. Bald. conf. 67. quia ex facto in fine lib. 1. Muscatel. in praxi p. 7. Glo. de iure num. 7. & Glo. scriptur. numer. 11. Roman. conf. 176. Curantia ritu 239. numer. 4. Hippolit. de Masfrill. in Tractat. de iuramentis in verbo Iudice n. 231. qui dicit esse modum singulare, & perpetuo mentientum ad concludendum in causa Andr. ab Exea de passis num. 4. 1. Bero. in cap. Quoniam contra num. 2. 1. de probatione. Marant. de ordine Iudic. pars. 6. tit. de Conclusione in causa num. 1. Asini. in praxi 5. 3. 6. 2. n. 2. qui de statuto Florentino idem disponente testatur Gratian. discepraz. 206. num. 29. lib. 2. Mascard. de probatione. conclus. 1176. num. 49. 46. volum. 3.

S V N M A R I V M.

- 1 Preceptum penale fieri potest a Iudice vel Principe ad inuendam propriam iurisdictionem, & auctoritatem, vel ad scandala, & in licita emittenda.
- 2 Muta dicitur pena in pecunia comminata a Iudice pena vero quæ iuris communis, vel statutarie dispositione imponitur.
- 3 Iudex in imponendis multis debet proprium arbitrium regulare pro factis, & personarum qualitate.
- 4 Muta quanta sit quando in precepto certa a Iudice non testatur, & exprimitur.
- 5 Muta excessiva irrogari non potest, & quæ sit excessiva.
- 6 Appellatio datur ab excessu multandi.
- 7 Appellatio an detur a Iudice precepto.
- 7 Tracatum non transit in iudicatum.

Appre-

- 8 Appellatio non datur a precepto facto fideiussori de reprobando licet ad Principem detur recursus.
- 9 Delegatus an possit multam irrogare.
- 10 Index ecclesiasticus an possit laicum multare.
- 11 Castellanus vel Iudices pedanei, & infime iurisdictionis an possint multare.
- 12 Procurator fiscalis an possit multam irrogare.
- 13 Arbitrarius an possit multam comminare.
- 14 Scriptura an sit de substantia in preceptis penali-
bus.
- 15 Index an possit multam modificare, vel in totum remittere contemnentis, & contumaci.
- 16 Princeps an de multa possit facere gratiam si sit Fisco applicanda, vel parvi.
- 17 Pro rex in Regno non potest facere gratiam de pecu-
neis Regio Fisco applicandis.
- 18 Præceptum Iudicis, vel Principis contemnentis qua-
liter puniri possit.
- 19 Contemptus Iudicis semper est punibilis.
- 20 Præceptum cum clausula iustificante per compari-
tionem resolvitur in vim citationis.
- 21 Multa Fisco applicantur.
- 22 Multa applicantur Fisco Baronis cum mero, &
mixto imperio.
- 23 Index an possit multam lotis pijs, vel parte appli-
care.
- 24 Præceptum penale, & multam in civilibus, quâ
in criminalibus potest per Iudicem comminari.
- 25 In criminalibus an a præcepto penali incipi possit
ante formatam inquisitionem.
- 26 Præcepta, & rescripta Principum non sunt exequen-
da, quando sint contra ius, vel tertij præiudicium,
sed Principi est consulendum, & expellenda secun-
da iussio superfecto in executione quid in rescrip-
tis Apostolicis, num. 29.
- 27 Proreges concedunt exequatorias privilegijs, &
rescriptis ab extra regnum venientibus audito
hijci patrono, vel tertio interesse pretendenti alias
exequi in Regno prohibentur.
- Amplius in rescriptis apostolicis, num. 28.
- 29 Beneficia patrimonialia favore certarum personarum
eligendarum non subiunguntur Regule octavae Can-
cellarij.
- 30 Terminus de novo dandus est contemnenti præce-
ptum penale ad dicendum causam quare præce-
ptum non obtemperaverit, num. 31.
- 31 Præceptum iniustum non tenetur quis obtempe-
rare.
- 32 Causa qualibet colorata excusata a pena in præce-
pto comminata.
- 33 In dubio dicendum præceptum non obtemperatum
ex causa saltem colorata non in contemptum.
- 34 Iudicis arbitrio remittitur ex facti qualitate si ex
causa, vel in contemptum præceptum non fuerit
obtemperatum.
- 35 Donativum non potest tribui proregi in Parlamento
per Congregatos.

ARGUMENTVM.

Penale præceptum Iudicis, vel Principis contemnentis an statim lapsò præcepti termino exigendus sit, vel debeat super causa non obtemperati præcepti citari, & terminus iterum dari, & quando liceat Principi consulere, & præceptum non exequi.

RESOLVTIO LXXII.

Ne Princeps, & ius dicentium Tribunalia contemnunt, & eorum deludatur auctoritas datur est illis penali præceptum iudicio propriam auctoritatem, & iurisdictionem tueri eorumque manda-
ta exequi etiam ad scandala, vel illicita evitanda, iuxta Text. & ibi Doctores omnes in leg. vna ff. si quis ius dicen. non obtemperauit. 2. ff. si quis in ius vocatus non ierit Bart. & Alexand. in l. 1. §. his videtur ff. si quis ius dicenti non obtemperauer. Roland. conf. 47. num. 1. volum. 2. Boffi tit. de multa, nu. 17. Menoc. de arbit. conf. 280. l. 1. Gail. l. 1. obfer. 13. Farin. qu. 107. num. 265. Engen. conf. 31. num. 11. Camill. Borel. in sum. decis. tit. 46. num. 97. 98. volum. 1. A-
sin. in praxi §. 2. cap. 3. n. 1. Et ea sunt alia dicitur si in pecunia comminetur quæ Iudicis arbitrio imponitur a differentiam pene, quæ de iure communi vel statuto infertur ad Textum in l. 1. c. de modo mulat. & in multis. c. de appellacion. l. 1. ff. si quis iur. duendi non obtemperauit, aliud est §. 1. c. lsi qui pena fide verbor. significat. cap. 1. de dolo, & contumacia speculator. de sentent. §. 2. verbo & est quarta. Alexand. in leg. ex cõsenso. §. final. de appell. Bald. in l. certa. c. quando prouoca. non est necessar. Capie. in inuestitur. feudal. in verbo cum multarum. Peguera decis. 6. num. 18. Peregrin. de iure hysci lib. 4. tit. 8. num. 2. Cardinal. in Clementina. 2. §. 1. de hereti. regulâ doct. Iudex arbitrium proprium in multis imponendis pro facti, & personarum qualitate, quicquid sit quando in præcepto certa non taxa-
tur pena iuxta text. in l. eos c. de modo multat. Iason. in l. 1. in 2. notab. ff. si quis ius dicen. non obtempe-
ra. Oldr. conf. 15. Marcan. in specul. in 4. §. par principul. num. 69. Boffi de multa. num. 3. in fin. & seq. Afflicam c. 1. num. 21. in fin. ex quibus caus. feudal. amittat Roland. conf. 47. num. 13. 14. lib. 2. Menoch. de arbitrar. casu 280. num. 2. Ponc. conf. 53. num. 12. lib. 2. Cognol. in l. vna num. 9. 10. 11. & 19. ff. si quis ius dicen. Farinae. q. 13. n. 11. 59. quamvis differen-
tia Bertazol. conf. 417. num. 10. 11. 12. & sequent. lib. 2.

4 Licet irrogari non possit pro summa, & multa graui, & omnes iudices ab ecclesijs multis cessare debent per Text. in l. fin. d. Co. de modo multat. Alex. conf. 53. viso themate col. 3. vol. 2. Alciat. in l. aliud est fraus. §. inter multa verbor. ex arbit. ff. de verbor.

- bor. significat. Anfr. ad Cappell. T. holoan. dec. 274. Cognol. in l. 1. in princip. n. 39. ff. si quis ius dicend. non ubi temperat. teccitibus multis dicentibus de consuetudine contrarium servati Roland. conf. 47. num. 49. 53. vol. 2. Boffi. tit. de multa. n. 10. Natta. conf. 240. num. 2. conf. 593. num. 5. Clar. in f. fin. q. 31. vers. item vero Beraz. cof. 354. n. 4. l. 2. & conf. 416. nu. 67. Farinac. q. 18. num. 29. Roia Lucen. dimerfor. dec. 43. in fine. Graz. difcept. 638. nu. 16. lib. 4. & excessivum in proposito declarant Cognol. in dista l. 1. Montan. de appellation. lib. 1. cap. fin. num. 93. Camill. Borrel. in summa decision. tit. 33. a. n. 699. cum plurib. sequent. volum. 2. & dicit correspondere delicto nec graviorem irrogari debere, & esse insolitam si contra stilum loci, & Curie, vel determinationem iuris sit, & si multetur in tota causa, vel ipsius valore ita ut nulla tunc reddatur multe comminatio abque appellatione dixerunt Rolad. disto conf. 47. nu. 52. lib. 2. Baiard. ad Cler. q. 31. numer. 27. Dec. conf. 458. numer. 10. Plot. conf. 3. numer. 7. inter conf. Criminal. dimerfor. Tom. 2. Boffi. in disto tit. nu. 10. Farinac. quest. 18. num. 30. & sequ. ad nu. 50. Natta conf. 594. num. 4. Cognol. in dista l. 1. num. 14. 21. R. min. Sen. conf. 270. num. 45. Beraz. conf. 415. num. 3. lib. 2. Claud. Berazol. ad 5 Petre cof. 354. liter. D. & ab excessu multandi appellationem dari Cognol. in dista l. 1. num. 19. 21. & sequen. Farinac. q. 18. num. 58. Boffi. de multa. nu. 2. 3. 4. & seq. Sicur q. & ab ipso Iudicis precepto, & multa quandocunque appellari potest Franc in c. cum cessante. num. 6. in fine, & sub num. 10. de appellation. secundum Sacce. de appellation. lib. 3. cap. 2. quest. 12 num. 160. fol. 258. Boffi. de multa num. 5. Bart. & Cognol. num. 105. in l. 1. ff. si quis ius dicen. non obtemperat. Serafin. decif. 972. num. 16. Borrel. in summa decision. tit. 33. num. 681. 686. 687. lib. 2.
- 7 Cum ¶ in iudicium non transeat Surd. conf. 160. num. 44. post Innocens. & Abbas Castrenf. conf. 182.
- 8 num. 1. 3. vol. 1. Secus in processo fidei iuratori de representando a quo non conceditur appellatio licet detur recursus ad Principem Menoch. lib. 1. de arbitrar. quest. 67. numer. 14. & quest. 70. & libr. 3. casu 40. Farinac. q. 34. num. 147. 148. & sequentes.
- 9 Ceterum an liceat ¶ delegato multam preceptumque irrogare, cum multare iurisdictionis sit & ius dicentibus permillum ita, ut eorum appellatione quoque delegatus veniat, vel non late differet Cognol. in rub. ff. si quis ius dicen. non obtemper. d. num. 13. & sequen. per totum & in l. 1. num. 56. & sequen. eodem Farinac. quest. 18. num. 49. & sequen. Roland. conf. 47. lib. 2. num. 11. 12. 13. seg. 74. 75.
- 10 seq. Idemque queritur an ¶ ecclesiastico Iudici quoque liceat preceptum multare laicum de quo Roman. singul. 448. Abbas in C. ad avres de Simonia in C. postulat de Iudeis, & in C. licet de penis. Cognol. in l. 1. num. 25. 26. ff. si quis ius dicen. Farinac. quest. 18. num. 39. Idem ¶ de Castellanis, & Iudicibus pedaneis vel infine iurisdictionis si multare possint querit Cognol. disto loco num. 43. & sequen. num. 53. & Doctores omnes in dista l. 1. Alberic. Fulgos. Paul. de Cast. Alexand. Iason. & Claud. Aquez. Peregrin. de Fisco lib. 4. tit. 8. num. 12.
- 12 29. Guid. Pap. dec. 626. Et ¶ in Procureatore Regii

- Fisciposs Plot. dixit Farinac. quest. 18. num. 48. Camill. Borrel. in summa decision. tit. 33. num. 715. vol. 2.
- 13 Quid ¶ in arbitrio dixit Cognol. in dista l. 1. num. 59. 60. & sequen. Plot. conf. 3. num. 40. in 2. vol. Criminal. dimerfor. Menoch. de arbitrar. libr. 1. quest. 474. num. 13. Farinac. q. 18. n. 47. Et ¶ in his similibus preceptis scriptura non esse de substantia dixit Mastrillus decif. 259. num. 56. 57. lib. 3. sed videndus Berazol. conf. 415. num. 1. lib. 2. Et ego dico quod scriptura iniunctionis, & precepti est, hodie de substantia per Pragmaticam tertiam in fine, tit. 8. 2. de penis temere accensantium, & de modo procedendi in spreis penis l. 1. fol. 272. dixit Castil. dec. 188. num. 13. lib. 2.
- 15 Poffe tamen nonnulli censuerunt Iudicem ¶ multam in precepto cominatam modificare, vel in totum remittere parti contemnenti maxime ex causa paupertatis, vel alia Doctores in l. 1. in principio ubi Cognol. nu. 81. 82. 86. ff. si quis ius dicenti Barbof. conf. 57. dub. 2. vol. 3. Alciat. in 5. inter multa leg. alind est fraus ff. de verbor. significat. Berazol. conf. 415. num. 6. & conf. 417. num. 3. vol. 2. Petra in tractat. de potestat. Principis cap. 12. num. 1. 2. & sequen. Brun. de cession. bonorum in 4. question. principal. num. 5. V. alq. contronerf. l. illud. 24. num. 15. Clar. §. fin. q. 95. num. 7. Boffi. de multa num. 14. Farinac. quest. 18. num. 56. 57. & seq. Baiard. ad Clarum quest. 31. num. 32. Peregrin. de Fisco lib. 4. tit. 8. numer. 19.
- Ego vero hęc non admittō cum iam sit fisco ex contumacia vel contraventionē ius questum, & predicta de consuetudine non servatur resse Boffi disto loco num. 14. nec nos servari in Regno
- 16 vidimus, & quavis de ¶ ca multa Princeps posset de iure communi contemnente a gratiæ quarens esset Fisco applicanda ut dixit Petra de potest. Principi disto cap. 12. num. 1. 5. & cap. 8. num. 48. Mastrill. de Magistrat. lib. 3. cap. 7. tom. 1. & de indult. cap. 24. num. 19. 20. & seq. ubi etiam si esset parti applicanda ea nō cōcordata Caracut.
- 17 Rit. 272. n. 2. in Regno tamen hoc ¶ Principi etiā est prohibutum sicut expressa dispositione Regia Pragmatica tit. 40. de rebus Regia Curia non concedend. & pariter ex litteris Regis emanatis de anno 1600. & in Regno exequuntur quibus negatur Proregibus gratiam facere posse de pecunijs, vel penis Regio Fisco applicandis. Mastril. de Magistrat. tit. de offic. Proreg. lib. 5. cap. 6. nu. 15. 1. seq. & dec. 205. numer. 34. & sequen. libr. 3. dista decif. 44. n. 28. & sequen. Proinde anno 1617. Magna Regia Curia non dubitavit gratiam concessam per Illustrem Ducem Ossung tunc Proregem Marco Antonio Straiolo qui fuerat condemnatus ad solvendum scutos duos milles pro apportatione scopi rocati Fisco Regio applicandis, iussisse nullam licet cum tunc gratia fuerit impetrata ad instantiam Eminētissimi Magni Magistri Hierofolimitane Religionis, fuerit reolutum consulendum esse sue Catholice Maiestati maxime, quod verisimiliter non erat dubitandum Regem concessurum ad petitionem tanti magni Principis celsibus Consiliarijs. de Mastrill. & disto locis predictis.
- 18 Contemnens ¶ hinc penale preceptum, & contumax etiam criminaliter puniri possit cum contuma-

- rumacia delictum sit licet in omittendo *conferuit* *Glof. in dicta lege vicia in Glof. magna §. final. in fin. Follet. in practice. criminal. canon. vers. non componentes continentes reputentur* cap. 10. numer. 24. *Farinac. quæst. 18. num. 27. Corn. conf. 95. num. 3. confil. 198. num. 9. volum. 4. Menoch. de arbitrat. casu 153. Matthesian. singul. 17. num. 7. Hippollit. in practica crimin. §. postquam num. 63. 64. Roland. conf. 47. num. 2. & sequent. lib. 2. Gail. de Pace public. 2. cap. 5. numer. 8. Cognol. in l. vicia ff. si quis ius*
- 19 *dicen. numer. 7. & sequent. Er. contempnent iudicis semper punibilis est Baiard. ad Clar. §. final. quæst. 21. num. 104. Mastrill. desir. 259. nu. 28. lib. 1. etiam puniunt contempnent Principis præceptum eius arbitrio secundum Franc. decif. 455. num. 3.*
- 20 In præceptis vero factis tunc clausula iustificata si senseris te grauium comparas per comparationem resoluisti præceptum in vim nude citationis dicitur *Balde. conf. 129. lib. 2. Castrenf. conf. 5. Cognol. in l. vicia ff. si quis ius dicenti num. 85. Ancharan. Regens lib. 1. quæst. 15. num. 9. Bologner. conf. 7. num. 69. Rota Genue decif. 28. num. 12. Gail. lib. 1. observation. 19. Muta decif. 35. num. 18. Pellan. conf. 6. num. 53. 54. & sequent. Parlador. lib. 2. rer. quotidian. cap. fin. p. 15. 1. num. 22. Rebuff. de litter. obligator. articol. 6. Glof. 2. numer. 4. Cavalcan. decifion. 19. num. 1. Gattier. canon. quæst. cap. 4. num. 18.*
- 21 Que multe tamen si filii hzari regulariter veniant applicande ut ait Testin. l. multarum C. de modo multa leg. 1. ff. si quis ius dicen. non obtemper. l. 2. §. 1. ff. si quis ius vocat. non terit *Farinac. q. 100. a. 15. in fi. Vm. decif. 59. num. 3. Peregr. de fisco lib. 4. tit. 8. num. 1. Vel fisco tamen Baronum cum iurisdictione vel mero, & multo imperio interrogantis late Scradar de fend. par. 10. Section. 3. quæst. 8. num.*
- 22 *91. 92. Tom. 2. Poterie Iudex tamen alijs causis personis publicis edificijs, vel pijs operibus applicare vel etiam partibus Bertachin. in verbo multe omnes Bald. in leg. multarum. C. de mod. multand. Test. in C. quæriti de verbor signification. Hostiens. in summa tit. de sentent. & reinduat. & in tract. de multa in §. quis possit. Abbas. Archidiacon. Præposit. Butrig. & alij quos refert. Follet. ubi supra Eugen. conf. 31. num. 11. 22. & sequent. lib. 1. Gail. de pace publica lib. 2. cap. 5. num. 2. Mastrill. de iudic. cap. 18. num.*
- 24 *8. & 9. Et vtique tam in criminalibus quam in ciuilibus posse Iudicem penam in præcepto comminare dixit Clar. in §. fin. quæst. 31. vers. Item quæ*
- 25 *ro. Improbant tamen vero in criminalibus incipiendum esse præcepto ante formatam inquisitionem secus si post Doctores omnes post Glof. in l. 1. ff. si quis ius dicen. non obtempera. Boss. in quomodo procedendum per præceptum Roland. conf. 37. n. 34. 45. lib. 2. Bertazol. conf. 354. num. 1. 2. conf. 416. 417. l. 2. ex Brunn. conf. 87. num. 46. & conf. 41. Baiard. ad Clar. quæst. 31. num. 14. 15. Farinac. quæstion. 18. num. 54.*
- 26 Principis tamen vel ius dicentium mandatis, & præceptis parendum semper non est nisi contra ius, vel in tertij præiudiciu referbat, vel præcipiat contra id per importunitatem impetrantis fecisse, præsumatur ideo super sedendum erit per quem, spectanti in executione, & consulendum Principi

vel Superiori auditis interesse pretenditibus, & expectanda secunda rescribenda iussio §. & hoc re ro inebemus in auctent. vt nulli iudicimus l. sibi vendicari C. de penis. cap. si quando de rescriptis Glof. notabilis in §. si quis autem verbo nuntians in auct. de mandatis. Princip. dicens quod Iudices rescribendo, & consulendo Principi deseruiunt. Cognol. in rubr. ff. si quis ius dicen. non obtemper. num. 8. Ponte de potestat. Prærog. titul. 2. de abundantia Ciuitatis §. 3. num. 13. 14. & sequent. ubi Torus additionator. & decif. 23. & conf. 53. num. 5. lib. 1. Afflic. in constitution. hac leg. nn. 11. & 12. qui undecim ponit casus in quibus Principi consuleri potest *Mastrill. de magistrat. lib. 5. cap. 6. numer. 22. 1. 22. 223. vol. 2. Lancelot. de attentat. par. 2. cap. 17. num. 86. Surd. conf. 358. num. 13. 14. 15. lib. 3. Farinac. quæst. 97. cas. 2. inquisition. 1. num. 33. & sequent. & casu 3. num. 75. 76. Bonadill. in ius politic. lib. 2. cap. 18. num. 208. Roias singul. 148. Conarr. prat. q. c. 35. n. 3. 4. Simancas de Carol. de institution. c. 4. 4. num. 32. Oliva. de iure fisci c. 15. n. 15. & sequent. Cenall. commun. contra commun. Tom. 4. quæst. 1. num. 29. 2. & sequent. quod idem prouisum est nostrorum Serenissimum Regum Sanctionibus vt est Regni capitulum sub Rege Martino 32. & sub Rege Alphonso cap. 27. 393. Cum Proreges in Regno tamen ex speciali potestate in privilegio per Catholicam Maiestatem demandata concedant litteras exequutoriales omnibus priuilegijs, & rescriptis, vel litteris ab extra Regnum venientibus cisrecognitis audito Regio Fisci Patrono pro interesse Regie iurisdictionis, vel tertio cui interesset, & alio modo exequi in Regno prohibentur *Petr. de Gregor. de concessione. feud. p. 8. quæst. 7. num. 8. Mastrill. de Magistrat. lib. 5. cap. 6. num. 220. volum. 2. post Contrarium. Capiblancon, & alios testantes ita seruati in Regijs Hispaniarum, Gallia, Neapolis, Flandria, Catalonia, Aragonia, Castelle, & in statu Ecclesiastico. Io. Salas de legibus dispur. 13. Scellion. 4. post Emanuel Roderic. Suarez. & Bannes. Borell. in addition. ad Beaug. in Specul. Principis rubric. 6. in verbo priuilegijs, & in tractat. de præstantia Regis in fine. Fabius de Anna conf. 7. num. 28. Anendagn. de exequend. mandat. lib. 2. cap. 30. in princip. Cabed. decif. Lufitan. 3. num. 7. Cancer. variar. resolut. lib. 3. c. 14. num. 60. Olivan. de iure fisci cap. 10. num. 2. Portules ad Molinam §. alienigena. Gramat. conf. ciuil. 109. Ferret. conf. 1. num. 14. 15. Morla in emptor. iuris tit. 2. quæst. 4. num. 9. Idque tamen struari etiam in rescriptis Apostolicis passim in Regno vidimus & dixit *Petr. de Gregor. de concessione. feud. par. 8. q. 7. nn. 8. ex Pragmat. Sanctione Catholici Regis Ferdinandi de anno 1479. per eum relata latissime Conarr. practicar. quæstic. 35. num. 3. 4. Pollerian. confil. post mundi machinam. Caneer. variar. resolution. lib. 3. cap. 14. n. 60. Mastrill. Olivan. & omnes supracitati.***

Que rescripta, & bullæ Apostolicæ si vere non tendat in præiudiciu tertij, vel damnu reipublice temporalis turbando Regalem iurisdictionem, & pacem subditorum, exequi debent per Principes *Emanuel Roderic. 10. 1. quæstion. regular. quæst. 6. articol. 8. Cenall. commun. contra commun. 4. quæst. 1. a nu. 36. 2. & in tractat. de cognition. per viam violentie glof. 6. a numer. 62. & sequent. in executione.*

39 ne quorum rescriptorum Apostolicorum in Regio si de eorum subreptione, vel obreptione aliquando ab interesse prætendentibus opponatur, & petatur exequutorias non concedi, ob reuerentiam tamen Sanctissimæ Sedis Apostolicæ debitam Consiliarij, & Regij Ministri quando id fieri potest, & rei apertius permittit exequutorias concedere solent saluis iuribus parti coram Apostolico delegato, ut de facto fuit seruatum de anno 1621. 17. Augusti inter Don Franciscum Nouello, & Dō Roccum Pitti pretemit exequutorias Bullæ Apostolicæ super impetratione beneficij de subbalato 16. Calendas Iunii 1619. & cognitis inde per Apostolicum Delegatum, vel exequutorem causis ex quibus rescriptum non sit exequendum etiam quod merus, & nō mixtus esset executor ex forma bullarū Apostolicarū in eius executione, quiesceret, & de omnibus qua deest modestia, & reuerentia Sanctissimū consulat eumque certiorando humiliter rescribat, & secundā iussionem expectet *Glos. in verbo nuntians in §. si quis autem in aut. de mandat. Princip. quæ contra Prelatos exclaimat, qui tantum timent literas Papæ, ut non audiant in contrarium replicare Cardinal. Zabarella. in cap. si quando de rescriptis num. 3. in fine vers. circa hec ubi dicit se ita alias consuli in casu quo Urbanus Papa VI. sub grauissimis penis preceperat Episcopo Florentino, ut publicaret quoddam processum per ipsum Papam factos contra Carolum Regem Siciliæ, & cum ex tali publicatione timeretur de scandalo consuli inquam esse rescribendum, & expectandum secundam iussionem late Farinac. questio. 97. casu 2. in spection. l. n. 33. 34. Censal. commun. contra commun. Tom. 4. q. 1. n. 292. & sequen. ubi ait quod id fieri debet, ab exequutore non animo, vel intentione impediendi exequutionem litterarū Apostolicarum sed ut Princeps, vel Pontifex maximus melius instructus de precibus supplicatis preiudicat illud quod magis sedi Apostolicæ cōueniat, & interim in exequutione supersedeatur. Ideo Redreandissimus Vicarius Generalis Catinensis Apostolicus Delegatus discussis subreptionis, & obreptionis capitibus terminauit quod rescribatur humiliter, & de omnibus certiofetur Sanctissimus in causam dictorum de Nouello, & de Pitti vltimo Septembris 1622.*

Patet etiam vidimus seruatum in rescripto Apostolico alias impetrato ad Instantiam Clerici Vicarij Caprino super impetratione beneficij, & Canonici, quod non fuit in Regno exequutum. Immo, Concorditer per Specialem filici Patronum & Illustres Præsidentes, & Consultorem Excellentie Sux ex speciali commissione eiusdem fuit prouidum, quod omnes de Sacro Consilio reserant, ut maturius potuissent Santissimus de omnibus certiorari de anno 1629. 29. Septembris Pro Collegio Maioris Ecclesiæ Sancti Nicolai Ciuitatis Nicomæ, & Sacre Theologiæ Doctore Don Ioseph Plazone Protonotario Apostolico, & Sacre Concisionis non vulgari professore contra Fiscum Curie Archiepiscopalis Ciuitatis Messanæ, dictūque de Caprino. Idque tunc ex centenaria, & im-

Aut. de Amat. P. 11.

memorabili consuetudine, ac quasi possessione capituli dicte collegiate eligendi in dicto canonice virtute singularis Apostolici indulti per felicē recordationem Leonis Decimi, concessi anno 1521. & ita inuolubiter passim seruatum etiam quia beneficiū erat iuris patronatus laicalis, & demum quia erat Patrimoniale fauore certarum personarum eligendarum, quod non comprehenditur sub dispositione regulæ 8. Cancellariæ, prout ita pluries Rotam Romanam sensisse resatur *Gargias de beneficijs. p. 7. cap. 15. num. 1. & 2. & per. 5. cap. 11. §. 1. l. volum. 1. num. 561. fol. 379. Massobrius in praxi Concursus in praludys Gonzal. Gl. §. 1. in regul. Cancellariæ. Et qua prædictus de Planzone per dictum Capitulum fuerat Electus cum non fuerit per Archiepiscopum Messanensē loci ordinariū Confirmatus, qui dixit quod habeat recursum ad Sanctam Sedem Apostolicam, tamquam de beneficio in prætenso mense reseruato Sanctæ Apostolicæ Sedi ex regula prædicta Cancellariæ 8. aut declaratione dicti de Planzone dictoque Capitulo fuisse in latum grauamen per duas Cōfessiones per Tribunal Apostolici delegati Regieque Monarchiæ 28. Iunii 1628. Tum etiam per Ecclesiasticum Iudicem cum voto Tribunalis Consiliorij, & Sacre Principis Conscientie. 30. Augusti, eiusdem anni. Quibus in Iudicium transactis fuit Planzone tradita Canoniceatus Possessio.*

Hinc ex superius firmatis (vnde discessimus redeundo cum præmissa non inutiliter inciderint,) 30 sunt in facto tentatum iustapo termino in penali præcepto præfixo multā, vel poenā exigi breui manu coherctionibus realibus, & personalibus non citato de nouo contemnite, vel contumace, & sunt resolutum penam exigi non posse nisi contumace iniuncto, & iterum citato ad dicendum causam quare præceptum non obtemperauerit ita *Bart. in l. 1. num. 13. ff. si quis iudicem non obtemper. ubi Cagnol. num. 97. l. 1. in l. ad rem num. 3. ff. de verb. obligat. Cast. conf. 49. lib. 1. Gail. obseruat. 15. lib. 1. Plot. in cons. criminal. diuersor. conf. 3. v. 17. & sequen. lib. 2. Bald. conf. 124. versicul. præterea multa l. 3. Rolan. conf. 47. n. 6. 43. 45. l. 2. Nicell. in concordia Glosar. 25. & in cons. commun. opin. centur. 5. conclusio. 70. Claudi. Bertazol. ad Patrem consil. 353. numer. 2. lib. 2. Clar. §. final. quest. 44. versicul. verumtamen seas. Bossi. tit. de multa num. 68. Baiard. ad Clarum question. 31. §. final. numer. 24. 29. late Farin. quest. 18. n. 44. ubi dicit pluries citandus ex iuridica Romanæ Curie practica *Cartar. dec. 37. n. 15. 16. Gratian. disceptation. 638. n. 16. lib. 4. cum super impositione multe nouis requiratur processus, & sententia Gail. dicta obseruation. 15 lib. 1. Grinellin decif. Dolan. 140. numer. 4.**

31 Et ideo in Regno datur terminus extraordinarius contumaci, & præceptum contemnit, qui est loco citationis ad dicendum causam quare non obtemperauerit, & ad illud *Pragmat. 3. tit. 81. de panis temere accusantium, & de modo procedendi in spretis panis tom. 1. f. 272.*

32 Ratio manifesta est quia in multis casibus in-

H

Iun-

iunctus non teneretur obtemperare præceptum ut si sit iniunctum *Plot. dicto. conf. 3. num. 31. sequen. Farinac. question. 18. numer. 45. question. 97. casu 2. inspection. 1. numer. 25. & sequen. Sura. decis. 7. nu. 3. 4. & conf. 424. numer. 36. & etiam in casibus in*
 33 *quibus teneretur obtemperare & ex multis causis potuit moveri ad non obtemperandum, & etiam quod causa non sit in effectu iuxta si tamē est colorata, & probabilis excusata a pœna in præcepto comminata cap. cum tenemur de præbend. vbi Glo. & omnes notant Plot. dicto. conf. 3. numer. 6. 28. Bald. ibi qui consuluit in eodem casu numer. 29. Castrens. confil. 49. libr. 1. Gomer. variat. resolution. libr. 3. tit. de iniuriar. num. 2. in fine Cardin. Tusch. litter. P. Conclusion. 237. in fine Farinac. question. 11. numer. 50. 51. question. 18. numer. 40. 42. question. 90. numer. 7. Bertazol. conf. 416. num. 14. libr. 2. qui de magis communi testatur. Grammatic. vot. 32. in fine. Costa de remedi. subsidar. caput. 110. numer. 7. Mastrill. decisio. 259. numer. 31. libr. 3. Honde. confil. 94. numer. 30. & confil. 100. libr. 2. Decian. confil. 51. numer. 36. libr. 3. Anton. Padill. in lege si quis maior. Cod. de transact. numer. 42. Guattier. de Iurament. confirmatorio par. 1. caput. 61. numer. 23. Gargiar. patrocin. 13. num. 25. Becc. confil. 78. num. 28. 29. conf. 96. numer. 17. Barz. decisio. 62. 139. & 145. Sura. decisio. 89. decisio. 116. numer. 40. & decisio. 285. Lud. decisio. 54. Vini. decisio. 80. Rota Gen. decisio. 35. nu. 4. it. conf. 56. num. 6. decis. 76. nu. 10. Turret. conf. 4. 8. & 15. libr. 1. Castil. decis. 188. libr. 3. quorum aliqui*
 34 *dicunt sufficere causam esse bellicalem, & in dubio præsumitur non obtemperasse ex causa salte colorata non autem præsumitur non obtemperasse in contemptum superioris Bald. inter conf. Crimin. vbi sup. nu. 29. in fin. Glo. magna in fin. in l. 1. Sin. dubii in fin. si quis ius dicen. non obtemper. &*
 35 *arbitrio Prudētis iudicis remanet ex facti qualitate pendere si ex contemptu, vel iuxta causa saltem colorata non obtemperauerit Bald. conf. 159. nu. 8. l. 3. Tusch. litter. P. concl. 478. nu. 10. Bertazol. conf. 416. num. 14. libr. 2. Farinac. quest. 90. nu. 44. & numer. 9. & question. 11. num. 50. sequen. Menoc. de arbitrar. cas. 353. Ex quibus fuit datus terminus defensionis Illustri Comiti Comisi veluti Prætori felici Vrbis Panhormi, & Marchioni Limine modo Principis Rocce floride, quibus tamquam Regni Deputatis de mandato Marchionis Viliensæ Proregis fuerat facta iniunctio cum termino hore vnus sub pœna scutorum viginti mille, ad subscribendum litteras donatiui ei per Regnum facti in generali Comicio, donec derempto de scutis sesaginta mille, ob subscriptionem non factam, & constanter denegatam, & ex quibusdam causis non fuit exacta dicta pœna, & fuerunt liberati superuenientibus etiam litteris id iubentibus Sug. Catholicæ Maiestatis eiusque Supremi Italię consiliu vtriam meminit Castil. decisio. 188. in fine libr. 2.*

Et si rationem licet inuestigare Suez Catholica Maiestatis, Suique Supremi Consilii credo fuisse, 36 quod quæst. & Parlamentis non possunt Congregati tribuere Donatiua, Pto regi idque,

expt esse iubētibus litteris Regis de Anno 1612. 20. Octobris aliisque nouissime ponderatis per P. Dianam in suis resolutionibus moralibus p. 127. 3. de parlamento resol. 29. f. 104.

S V M M A R I V M.

- 1 *Laudimium an debeatur ex adindicatione emphyteus infra terminum ad redimendum num. 4. 7.*
- 2 *Gabella debetur ex translatione rei inreuocabili.*
- 3 *Gabella non debetur ex conditionali contractu.*
- 4 *Laudimium debetur ex venditione emphyteus cum pacto de retrouendendo.*
- 5 *Laudimium an debeatur ex retomenditione necessaria ex pacto de retrouendendo, vel iure redimendi.*
- 6 *Possessor emphyteus tenetur Dominum recognoscere laudemia, & casus solvere, vel rem dimittere.*

A R G V M E N T V M.

Laudimium an debeatur a creditore pendente termino ad redimendum mentium quattuor, rem emphyteuticam sibi iudicialiter adjudicans, & quid redempta re per debitorem infra terminum prædictum.

R E S O L V T I O LXXIII.

- L** iudiciali ad indicatione emphyteus si sequuta tradicione nō duni termino ad redimendum elapso, an laudemia directo domino pro creditore debitū sit de facto vrger dubitari aduersus Dominū pro creditore solutionē laudemii denegantem adducimus exemplū decisio. 1. & gabelle, quę & si pro qualibet translatione cōpetat, de translatione inreuocabili intelligitur ubiq. in termino ad redimendum ex Tiraq. de retract. conuent. §. 6. glof. 2. nu. 16. in fin. Aponte de laudem. q. 37. col. 2. vbi terminis laudemii testatur decisum per Senatū, laudemium non deberi, quando breue tempus ad redimendum adiectū est, & emptor fructus non fuerit lucratus: secus si fructus saltem vnus anni percepit Bertrand. confil. 211. libr. 4. Sura. decisio. 305. vbi late veluti
- 3 *si de gabella ex conditionali contractu non debita dixerunt Gomes variat. resol. libr. 2. caput. 11. numer. 30. Lasserre de decima vendit. caput. 5. a nu. 2. Molin. de contract. disputat. 337. numer. 10. Hippolit. Riminald. conf. 722. Sura. dict. decisio. 305. numer. 16. Vini. decisio. 124. num. 9. Roderic. de Annu. redit. lib. 2. question. 22. sub num. 30. Guattier. de Gabelle. 8. Gironda cod. tractat. par. 6. in princip. numer. 1. & sequen. Parlador. rerum quotidianar. libr. 1. cap. 3. §. 3. nu. 25. Perusim. dec. 114. & 114. l. 1.*

num. 96. 97. tit. 17. lib. 9. re compilation. cum possit se habere ad esse, & non esse venditiones enim huiusmodi, que sub hacta sunt videntur conditionales propter redimendi ius, quod intra quatuor menses competit conditionalium autem venditionum naturam illam esse scimus, vt ante conditionis eueum in perfectè habeatur; & ob id nec prius laudemia ex ijs villa debeantur *Anton. Faber. C. de iure emphyt. lib. 4. tit. 43. definit. 28. nu. 2.*

- 4 Pro partes Domini directi tenebuntur, & videlicet laudimium competere etiam durate termino ad redimendū. Imò etiam infra dictum terminum per emphyteutā facta reuolutione, prout ita actum fuit in facti contingentia pro Notario Cesare Luparello, dico exemplum de gabella, seu decima ad rem non facere, seu non esse procedendum de similibus ad similia: ex quo in terminis laudimis Doctores magis communiter concludunt qd deberi laudimium, ex venditione sub facultate redimendi; quia venditio est iam ex omni parte perfecta, & dominium translatum, & possessio, & proutum est solutum licet sub conditione reuoluenda *Freza de sub fin. lib. 2. auctor. 2. vers. Hic quæro à n. 3. ad num. 7. Amicus de iure emphyteut. quæst. 55. numer. 5.* Nam per nulum intereſt vtrum venditio sub conditione contrahatur, an vero pure contrahita sit sub conditione reuolutiua *Anton. Faber. C. lib. 4. tit. 43. definit. 30. à num. 15. 16. & per tot.* Ita post antiquiores pro vtraque opinione relatos cōcludit *Tiraquell. de retract. comment. § 6. Gl. 2. num. 19. 20. idem dicit Aponte de laudimio, dista q. 37. Tesauro. decis. 75. numer. 2. 3. Plene Burg. de laudimio par. 2. in specul. 45. & 50 Alber. Bal. Paul. de Castro in l. ab emptione ff. de pactis. Neuzan. cons. 88. num. 17. Pirr. in Consuetud. Arelia. tit. de laudim. cap. 12. in fine Manucri tit. de locat. & iure emphyteut. § 1. Intrig. sing. 95. nu. 35. quæst. 3. Amicus de iure emphyt. qu. 55. a. num. 5. sequent. Caidas de extinctione emphyteut. l. 4. cap. 16. num. 55. ad nu. 58. Gratian. discept. 180. Faber. dist. definit. 30. nu. 21. Quidquid sentierint. Boer. decis. 182. num. 39. & dec. 234. in fin. Casim. in Consuet. Burgund. rub. 10. § 1. num. 15. vers. aduerte. Secundum Gallia consuetudinem loquentes, vt post Theſaur. dista decis. 75. nu. 1. in fine aduertit Burg. dista in specul. 50. sub num. 2. Amicus dista quæst. 55. num. 9. Adco vt pro illa*

- 6 sentientes opinione qd plura deberi laudimia dixerunt, si codē in termino fiat reuenditio, vel si pluries vendatur emphyteutis *Cagnol. in l. 2. n. 137. C. de pact. inter emptor. & venditor. Tesauro. decis. 75. nu. m. 3. Roderic. de Ann. reddit. lib. 2. quæst. 22. sub numer. 10. Intrig. lib. sing. 95. n. 361. 3. Solson. in sua lucerna laudimii cellul. 10. num. 20. licet in hoc absolute non assentiam ex Burgio dista in specul. 50. Sura. decis. 321. Amicus de iure emphyteut. q. 55. num. 6. in fine. Gratian. discept. 180. Mada in Consuetudin. Panorm. 26. nu. 124. Sola in constitut. Pedam. in tit. de pact. inter empt. & vendit. Glof. 1. p. 4. & idem esset forte dicendum in decima, vel gabella; vbi statutum, vel consuetudo non obstat, pro vt in Regno, in quo attenduntur instructiones Regie.*

Non obstat quod *Aponte dista quæst. 37.* refert in Anno 1464. fuisse decisum laudimium non

Amat. P. 11.

deberi, quādo pactum redimendi est infra menses. Primo, quia antiquo tempore hæc questio non erat ita clara, & resoluta, pro vt est hodie: Secundo quia *Aponte* (& merito) illam decisionem non sequitur, sed aliter distinguit *vers. ego vero.* Tercio quia loquitur, quando pactum reuenditionis esset conceptum per verba directa resolutiua ipso iure. Quarto illa determinatio hodie derigitur contra communem metito non est sequenda ex *Tiraquel. Aponte Burg. & alijs iam deducit.*

Patner nec refilit *Sura. decis. 305.* Tum quia loquitur in casu gabelle, & in casu quo erat facta venditio non translato dominio. Sed ex pacto fuerat retentum tam etiā quia n. 10. est pro nobis Nec n. 26. aduertat, quia ultra quod in diuersis loquitur terminis, nō se fundat in illo argumento, & in omni casu *secundum Tiraqu.* quem allegat intelligendum est, qui licet loquatur arguendo tamen aliter concludit n. 19. 20.

- 7 Hinc pro costanti qd debeti laudimium ex hac venditione licet retractabili ob terminum ad redimendum habet, *Burg. de laudimio p. 2. in specul. 45.* dum solum disputat, si sequuta reuolutione infra quadrimestre, vel durante prorogatio debeat aliud laudimium, sed quod semel debeat, non ambigit fortius quod in terminis iustitiarum redimendi facultas, non est mensi prout loquutus est *Aponte d. q. 37.* sed quadrimestris. Itē rursus cōcedit creditori vt interim fructus suos faciat, & licet de facto quandoq. fructus non percipiat nō ex hoc cessat natura contractus iam perfecti sequenda est ergo natura contractus, & id quod frequentius accidit, ad quod magis legum dispositio accommodatur l. nam ad ea ff. de legibus, & plenius firmat *Anton. Faber. C. de iure emphyt. l. 4. tit. 43. definit. 30. à n. 14. & seq. & per totum.*

Euenit in contingentia facti predicti, quod durante termino ad redimendum proprietarius qd condemnari fecerat creditorem cui bona fuerūt ad iudicata ad recognoscendum, & soluendum laudimia, vel dinuendum iuxta Regni praxim ex *glof. in final. vbi communiter Doctores C. de iure emphyteut. Sura. decis. 32. Aluar. V. claus. de iure emphyteut. quæstion. 32. Guirb. decis. 8. in principio Mastril. dec. 171. Vincent. de Franc. dec. 65. § lib. 4. Amicus de iure emphyteut. quæst. 57. lata dicta sententia iuxta petita superuenit debitor, & facto deposito rediit tē ad iudicatam a posse creditoris, & sic creditor desit possidere; quia possedit solum per menses tres proprietarius exequutionē distē, sententię cōtra creditore petebat excipiebat creditor, quod possidere cessauerat ex retrouenditione necessaria fratre deposito per debitorem facto, ex rursus dispositione replicabat tamen proprietarius laudemium semel ei fuisse questum ex venditione licet iudiciali, nec ius iam questum ex resolutione venditionis cessare Curia Pretoriana, seu vnus ex Dominis, cui causa erat commissa pro creditore contento, eum que ab soluendo pronūciauit, tēseruando iura contra debitorem redimētem a posse cuius bona fuerat ad iudicata; sed ex parte proprietarij reuisione petita in M. R. C. vnus ex Dominis sententiā in melius corrigendo, præfatum creditore ad solutionem laudimii cōdem-*

navit licet ex actu necessario possidere defierit ex redemptione predicta. Proinde textum in l. 1. ff. de appellatione. pro sententia Magna Regia Curia stare credimus.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatio non datur in executivis quo ad effectum suspensivum à sententia lata Panormi, Messana, Caribina, & Drepani.
- 2 Appellatio suspensiva in executivis non datur in Regno à sententia cuiuscunque iudicis inferioris cum voto iuris periti.
- 3 An locum habeat in sententia lata in secundo iudicio, & causa oppositoria tantum, an etiam in sententia in primo executivo iudicio lata, & num. 4. 5. 6. 8.
- 5 Limitatio, & exceptio est de regula.
- 6 Dispositio qualibet de primo actu intelligitur. Maxime in exorbitantibus, & odiosis n. 7.
- 8 Pactum de non opponendo non fuit cognitum per Ritus Condentes, sed vnicuique supponitur esse causam & instantiam oppositoriam.

A R G V M E N T V M.

Appellatio suspensivae denegata à sententia in causa oppositoria à Curijs inferioribus ad Magnam Curiam, An in sententia in primo iudicio executivo lata etiam procedat ad interpretationem Ritus c. 116. & Capituli Serenissimi Regis Ioannis 37.

R E S O L V T I O. LXXIV.

Curijs inferioribus sententia in causa oppositoria lata ad magnam Curiam succumbenti appellationis auxilium ad sententiam reformatorem, vel integrum restitutionem (vbi à iure com-

- 1 muni permittitur indulgetur præterquam si sententia in Ciuitatibus Panormi, Messana, Catina, & Drepani, proferatur in quibus iuris peritorum copia residet, proinde sententiam iuste verisimilem latam esse præsumitur, in quibus suspensivus effectus ab eorum appellatione ad Magnam Curiam denegat Ritus cap. 116. præfinito per Vicorem de relictione in casu succumbentis; Quod
- 2 hodie ne dū in Ciuitatibus prædictis, sed in qualibet Ciuitate, & Terra Regni si à iuris perito, vel cum eius voto fuerit sententia lata ampliatum est procedere per Capitulum Regis Ioannis 37.
- 3 Ancipitem circa hoc quandoque vidimus Iudicem in intellectu Ritus prædicti si Ritus prædicti, & capitulum 37. Regis Ioannis dispositio cum de sententia lata in causa oppositoria in eis, mentio fiat ad sententiam in primo iudicio executivo latam extendi posse, in negativam inclinationem ex auctoritate Curia in dicto capitulo Ritus 116. quod secundum suum ordinem est cap. 116. 33. & 24.

dum in interpretatione dicti Ritus de sententia lata in causa oppositoria Panormi, Messana, Catina, Drepani, ut non suspendatur per appellationem, vel in integrum restitutionem, in quibus est iuris peritorum copia, & presumitur iuste lata, ut intelligatur Ritus de sententia lata in secundo iudicio, quod tunc scilicet appellatio non suspendat executionem: secus si appellatur à prima sententia lata in primo iudicio, quia suspenditur executio, & ita dicit communiter Ritus prædictum interpretari ponderando verba Ritus loquentis in plurali videlicet à Curijs inferioribus ad Magnam Regiam Curiam.

- 4 Sed manifeste in hoc Ritus Curiam errasse ostendimus tum si respicimus interpretationem ex obseruantia, quæ etiam de sententia lata in primo iudicio est, quod passim servamus, & peritiores pro resolutio hoc semper habuerunt reiecto Curia tum etiam si consideramus verba Ritus; & utique eius verba expresse conveniunt sententijs latis in Curijs inferioribus in primo iudicio, seu inflatim nec pluralis locutio per Curiam considerata aliquid obstat, quia in Regno plures ad sunt Curie inferiores.

Item Ritus dat effectum suspensivum regulariter aduersus sententias latis in causa oppositoria per Curias inferiores, & sic indefinite siue in Curijs inferioribus, si prima, siue secunda sententia deinde excipit sententias latis, Panormi, Messana, &c. ergo limitatio est de regula. ex Dec. Cogn. in l. 1. ff. de regul. iuris hoc idem sentit dicti capitulum Regis Ioannis 37. vbi extendit privilegium Panormi ad alias Ciuitates Regni si sententia à iuris perito, vel cum eius voto lata sit, ut exequatur non obstante appellatione, vel restitutione in integrum.

Nec rationem differentie capio quia sententia lata in secundo iudicio, & causa oppositoria debeat exequi appellatione vel restitutione non obstante, & non in primo dum in Ritus, & Regni Capitula votum Doctoris soli considerant, vel quod sit lata Panormi, &c. vbi est peritorium copia, quam rationem, etiam in primo, quam in secundo iudicio militare planè constat.

Apertius tamen hoc idem ex eodem Ritu deducimus: postquam Ritus loquitur de prima sententia, in qua debitor succubuit triplici ratione.

- 6 Primo, quia quælibet dispositio de primo actu intelligitur l. bones h. hoc sermone ff. de verb. significat. vbi Tiracell. in sua repetitione d. 8. Sord. conf. 121. n. 11. & 12. & conf. 264. n. 7. & c. 281. & de aliment. tit. 4. q. 26. n. 15. tit. 8. priuileg. 31. n. 1.
- 7 Causil. dec. 125. n. 5. quod in omni dispositione maxime exorbitante, & odiosa procedere firmant latè Alex. conf. 16. n. 8. lib. 4. Card. T. m. conel. 499. litt. D. n. 25. Causil. decif. 125. n. 8.
- 8 Secundo quia Ritus loquitur de sententia in causa oppositoria, in qua debitor succubuit, & certè hæc est prima sententia quia Ritus vnicuique supponit causam, & instantiam oppositoriam, ex quo pactum de non opponendo quod instantia oppositoria diuiditur in primum, & secundum trimestre, ut alias dictum est, non fuit cognitum tempore coditi Ritus ex re vera debitor dicitur succumbere ex prima sententia, quæ fertur in causa oppositoria.

Tertio

Tertio ritus expressè loquitur de prima sententia, adversus quam interponitur appellatio, vel relictur in integrum, & vult, quod non suspendatur executio, sed exequatur præfinito per creditorem de restituendo in casu succumbentis in aliquo ex remediis predictis, & sic si succumbuerit creditor in appellatione. Cauendum igitur est à Cumia dicto loco conate ritum, loquente.

S V M M A R I V M.

- 1 Vita militiæ, & dos de paragio an super feudo ex linea transversali proveniente debeatur num. 28. Quid in feudo novo, vel antiquo num. 29.
- 2 Quid in feudo proveniente à communi stipite, & ascendentibus n. 46.
- 3 Vita militiæ, & dos de paragio aequiparantur, & in quibus num. 3.
- 4 Dos de paragio, & vita militiæ succedunt loco legitime vide num. 40. 41.
- 5 Dos de paragio, & vita militiæ succedunt loco portionis hereditaria.
- 6 Legitima proprie dicitur pars hereditatis, item appellatur debitum bonorum substitum n. 7.
- 7 Item quandoque appellatur debitum emolumentum num. 8.
- 8 Legitima non debetur à fratre fratri sorori, & transversali.
- 9 Dos de paragio, & vita militiæ debetur quando feudum ab extendentibus obtinet.
- 10 Vita militiæ an succedat loco alimentorum, vel sit quadam tertia species, & n. 41.
- 11 Alimenta non debentur à fratre fratri.
- 12 Bona fideicommissio subiecta, à transversalibus obtinentia non possunt pro dotibus alienari contra n. 46. Limita inter transversales venientes à communi stipite num. 45.
- 13 Authentice resque, dispositio locum habet in ijs personis quibus legitima competere in bonis testatoris, & num. 19. 45.
- 14 Statuta recipiunt interpretationem à iure communi.
- 15 Argumentum valet de fideicommissio ad feudum, & num. 17.
- 16 Feudum, & fideicommissum equiparantur.
- 17 Feudum pro dotibus de paragio obnoxium est, quod ab asecutibus prævenit non à transversalibus.
- 18 Dos de paragio, & vita militiæ non fuerunt cognita de iure communi sed per Regni constitutiones.
- 19 Statutum exorbitans, & correctorium non est extendendum.
- 20 Casus à statuto ommissus remanet in dispositione iuris communis.
- 21 L. eummodissime ff. de liber, & posthum. locum habet in quacumque dispositione.
- 22 Patrum an teneantur dotare nepotes,
- 23 Inclusio unus est exclusio alterius.
- 24 Statutum includens certas personas ad successionem an ceteros excludat. Quid ex identitate rationis an ad alias persona extendatur num. 52.
- 25 Qui tenetur ad aliqua onera expressa, & specificata in pacto, vel statuto censetur à reliquis oneribus exemptus.
- 26 Dos de paragio, & vita militiæ vere in Regno fuerint introducitur ratione exclusivæ à successionis portio-
Ant. de Amat. P. 11.

nis feudis stante iure francorum, per quod masculus femina, & maior natus, minori præferatur.

- 27 Dos de paragio, & vita militiæ debetur omnibus, qui à feudi successione excluduntur, illustris Regens D. Petrus Corsetius laudatur.
- 28 Soror, vel frater nepos, & nepis ex francorum iure ex prærogativa sexus, vel etatis, & feudi individuitate à successionis portionis feudi de iure competentis excluduntur.
- 29 Ius francorum habet locum etiam in linea transversali sicut in successionis ascenduntum.
- 30 Filij omnes de iure aqualiter succedunt in feudo, quia individuum est de iure.
- 31 Feudum in Regno est effectum individuum.
- 32 Feudum non potest pervenire in Regno nisi ad virum.
- 33 Femina hodie in Regno est habitata ad feudum: licet, cum prærogativa sexus n. 38.
- 34 Dos de paragio, & vita militiæ est loco portionis feudi, à qua quis excluditur propter prærogativam sexus, & etatis ex francorum iure, & feudi individuitate num. 40.
- 35 Dos de paragio, & vita militiæ per quot regula peti possit.
- 36 Et an una sola sufficiat ad petendum, vel omnes copulatim requirantur n. 44.
- 37 Rationes plures ubi concurrunt cessante una remanent alia.
- 38 Femina à statuto exclusa debet esse congrue dotata de bonis eius, de eius successione agitur etiam, quod per statutum nihil ei fuerit reservatum n. 48.
- 39 Statutum exclusivum faminarum semper intelligitur reservata congrua dote pro exclusis, & numer. 47. 48.
- 40 Generalis ubi est ratio legis generalis etiam eius erit dispositio.
- 41 Statutum ex identitate rationis extenditur ad alios casus, & personas.

ARGUMENTUM.

Vltra militiæ, & dos de paragio, an super feudo in successionis transversalium debeatur.

RESOLUTIO LXXV.

Am nos fratres, quam Neapolitanis non modice auctoritatis hinc inde pro utraque opinione ad resolutionem propositi attrichii multa ponderabilia adducunt. Et opinio ista negariæ autor existit originaliter Blasius Lanza in capit. si aliquem quasi. 21. quem sequuntur Canelet. in eadem extraxanti. 5. at pulcræ, & nodosa fol. 326. & num. 47. dicit Blasii opinionem veriorē Cumia ibidem verbo maritata n. 451. & sequent. & ex Neapolitanis firmat Fab. de Anna conf. 6. lib. 1. referens eundem fuisse sententia Regentem Villanum magnum feudorum interpetrem.

Ex pluribus ad id firmandum præfati patres potissimum moventur. Et primo, quia dos de paragio

- 2 ratio, & vita militia, quæ duo ¶ æquiparantur
Andr. de Ifern. in constit. comitibus in prima, & se-
conda lectura. Fab. de Anna. conf. 6. num. 11. & conf.
75. num. 6. Ponte. conf. 79. num. 5. 7. lib. 1. Amatus
conf. 1. 1. & 12. Lelius Capulus in consuetud. Neapol.
si moriatur p. 2. §. 2. num. 1. 9. Petr. de Gregor. de vita
militia quæst. 2. numer. 2. & 11. & quæst. 5. num. 6.
 3 & quæst. 6. numer. 11. & licet ¶ in multis differant
 tamen, quo ad rationem exclusionis ea æqui-
 4 parari firmat. Gregor. dictis locis succedunt ¶ loco
 legitime, & ne filijs aduersus naturalem etiam
 æquitatem a legitima excludantur introducta est
 dicunt Hostiens. Ioann. de Andr. & Doctores in cap.
 lica de nupto per Cannel. dicto loco num. 57. & in §.
 & cum præfati num. 3. fol. 316. Molin. de primogen.
 Hispan. lib. 2. cap. 1. num. 2. 5. Intrig. de feud. cent.
 2. artic. 73. num. 3. Loffred. conf. 26. Ponte. conf. 65.
 & 79. lib. 1. Malul. ad Capic. dec. final. n. 6. Milan.
 decif. 5. num. 76. lib. 1. Cumia in C. si aliquem verbo
 maritatus & numer. 84. & sequi. n. 96. Decian. conf.
 46. num. 20. 30. & 40. vol. 3. Zuccard. conf. 77. num.
 1. Becc. conf. 112. num. 9. Suid. de aliment. tit. 2. quæst.
 1. num. 39. cum sequente, plures casus considerat. Pe-
 5 regrin. de fideicommiss. artic. 38. num. 20. Franc. dec.
 618. lib. 4. Moroc. conf. 13. Vin. dec. 503. Minado cõf.
 1. num. 67. Fab. de Anna. conf. 75. & conf. 6. num. 3.
 post Canevari Tiraguel. Pernum. Paradem de Puteo,
 & Vincen. de Franc. ibidem adductos, qui num. 4. ex
 6 Andr. de Ifern. in constitutione comitibus paragiũ
 7 & militiam loco portionis hereditarie esse dicit
 a qua prop. et p. derogatum sexus, vel ætatis,
 quis a successione excluditur, & num. 7. 8. hanc
 hereditatis partem pro legitima filijs competentem
 intelligit, & Neapodan. in consuetud. si moriatur
 8 num. 29. 30. ubi nouissime Capulus dicti p. 2. §. 2. num. 2.
 9 ex quo proprie ¶ legitima dicitur pars heredita-
 10 tis filijs debita, quæ alioquin ¶ debitum bonorum
 subsidium appellatur, & quandoque ¶ debitum
 emolumentum, ut ex iuribus & auctoritatibus per
 Annam dicto loco adductis videre est. Obid. sicut
 11 in bonis fratris ceteris fratribus, & sororibus nõ
 debetur legitima l. fratres, & l. fratris C. de iust. test.
 Bald. in Ambros. ex causa, & n. 4. C. de liber. prater.
 Cumia Cannel. & Blas. Lancea dictis locis. Fab. de
 Anna conf. 6. numer. 29. Intrig. de feud. art. 73. num.
 4. Cent. 2. Vincent. de Franc. dec. 73. n. 8. Gabr. conf.
 94. n. 4. l. 1. Pont. cõf. 13. n. 29. Peregr. de fideicom. art.
 36. n. 4. eadem ratione neq. dorem de paragio,
 & vitam militiam debitam esse dicunt, quam lo-
 co legitime deberi firmant.
- Hinc per Constitutionem Comitibus in fine, &
 Constitution. vi de successione filijs autem ubi
 12 Ifern. iuramentum est ¶ dorem de paragio, & viũ
 militiam sororibus, & fratribus deberi quando
 feudi successio a communi patre ad primogenitu-
 13 m deuoluitur, secus si a transuersali, cum in a-
 scendentium bonis eis legitima debita tantum sit,
 ut latius in fra.
- 11 Similiter si dicatur ¶ vitam militiam loco ali-
 mentorũ succedere, vi profitemur Marin. Freza de
 feud. differ. 19. n. 2. Idem seruandum esset, transuer-
 12 salibus nec deberi, cum nec ¶ alimenta fratri de-
 bita de iure sine Fab. de Anna conf. 6. n. 19. 20. 21.
 Suid. de aliment. p. 7. q. 15.

- Secundo, quod sicut de iure magis communiter
 interpretatum est bona fideicommissio subiecta
 13 ¶ pro dotibus, & alimentis descendentiunt testa-
 toris tantum dilahi posse, quod propter verbum
 libetis in Auth. resque. C. commu. delegat. expre-
 sum dispositum est pænitus transuersalibus exclu-
 sis nõ ad euerfionem fideicommissi ad transuersa-
 les dispositio authentice prædictæ protrahatur ut
 per Doctores magis communiter in auth. resq. C. com.
 mun. delegat. resolutum est Bart. Angel. col. 1. Curt.
 Jun. n. 18. Padilla num. 62. & 114. Vincent. de Franc.
 decif. 241. Honded. conf. 76. n. 11. 12. lib. 1. Hippoll.
 Rumin. conf. 777. nu. 8. seq. lib. 7. lo. Cros in repetit.
 §. diui l. filius familias in 3. limitation. num. 6. ff. de
 legat. 1. Petra de fideicom. quæst. 8. nu. 411. & seq.
 Ludouicus decif. Lucens. 28. n. 90. Molin. de primog.
 lib. 4. cap. 6. numer. 6. vers. ex quibus inferitur. Be-
 ro. conf. 110. num. 6. Siluan. conf. 3. 3. Peregr. de fideicõ-
 miss. artic. 42. num. 49. Aretin. Rumin. Paris. & Sac-
 cin. ibi per cum Anton. Padill. in authen. resq. in pri-
 ma limit. numer. 114. 115. Couar. var. resolut. lib. 3.
 cap. 6. num. 10. Bursat. conf. 189. num. 58. lib. 2. Fer-
 din. Loazes in repetit. §. diui. num. 142. vers. ex quo
 infero, & num. 161. Menoch. conf. 3. 3. num. 5. Pontic-
 14 conf. 45. num. 4. Emeric. conf. 54. num. 17. alios vidi post
 hac scripta congestos per Don Marinum Cutella de do-
 nation. contemplation. matrimon. tractat. 1. diff. 1.
 14 sus 3. part. tit. 6. n. 65. fol. 245. vol. 1. Cum ¶ authen-
 tice resque cuiusque dispositio in iis personis pro-
 cedat, quibus in bonis testatoris legitima compe-
 tit, pro quarum dotibus, & bona ipsa testatione
 subiecta essent obnoxia, quæ ratio, ut euident est
 transuersalibus non conuenit, quibus legitima in-
 transuersalium bonis non debetur. Idque citæ
 colligitur ex textu dictæ authentice ibi (sed si libe-
 ris) portio legitime non sufficitur) Aleias, & Simon de
 Pratis per Honded. conf. 76. numer. 1. lib. 1. Padill.
 dicto numer. 114. Hippoll. Rumin. conf. 777. num. 18.
 15 similiter in super transuersali dorem de paragio, &
 militiam iuxta feudum non deberi dicunt. Cũ ¶ Re-
 gni constitutiones a iure communi passim re-
 cipiant interpretationem, ut ex Farinac. quæst. 19.
 numer. 5. & alij dixit Intrig. de feud. artic. 73. nu-
 16 169. citatur. 2. & valet ¶ argumentum de fideicom-
 missio ad feudum præcipue ¶ fideicommissio ad feudum
 17 dum ex pacto, & providencia. Et ¶ æquiparantur
 Ifern. Castrens. Peregr. Cannel. Menoc. Cefal. Rø-
 ger. & Rol. per Intrig. d. loco nu. 12. ex quo in fine
 18 inferre ¶ constitutiones feuda obnoxia pro para-
 gio, & militiam esse disponentes, intelligi cum feuda
 ab ascendentibus non a transuersalibus obno-
 cernit adde firmat Cumia in aliquem verbo Mari-
 19 satan. 453. & Cann. d. §. At pulcrum. 8. in fine.
 19 Ceterum cum ¶ super bonis fideicommissis sub-
 iectis a primo institutore, & sic ab a scedentibus le-
 gitima debetur, pro dotibus, & alimentis tunc
 ea alienari posse dicuntur Molin. de primog. lib. 2.
 c. 35. n. 67. Cannel. in d. §. At pulcrum. 8. Padilla d. n.
 114. Honded. conf. 76. nu. lib. 1. & ita est intelligendus
 Hypoll. Rumin. conf. 777. lib. 7.
 20 Tercio cum de iure Regni Siciliae & ¶ non in-
 re communis cognita fir militiam, & dos de paragio,
 ut tradit Cannel. in dicto §. At pulcrum, & nodosa n.
 4. Georg. alleg. 9. num. 15. Intrig. de feud. art. 73.

- na. 5. centur. 2. ideo cum per constitutionem comitibus in fine, & constitutionem, ve de successione. §. filij disponatur de paragio tantum debendo, ex successione patrum, & ascendente; non sunt
- 21 ¶ ad alium eorum eorum dispositiones protrahere, nempe ad successionem transuersalem. leg. si vero §. de viro ff. solut. matrim. quare cum casus
- 22 ¶ docis de paragio, & militie debenda intantuerfalem successione per constitutiones predictas dispositus non fuerit, remanere debet in iuris communis dispositione ad textum in l. commodissime ff. de liber. & posthum. Menoch. consil. 76. nu. 8. Intrigiol. de feud. art. 73. n. 8. cent. 2. quæ ex p. iunio
- 23 ¶ Tiragiol. li. Gozadin. Rimini. & Cephal. sub iuncte ¶ sanctionem dicta l. commodissime in quacunque dispositione locum habere, cumque iuris dispositione onus nepem dotandi maxime in allodialibus, vel feudaliibus ad patrum non protrahatur, cum in eis prædecessorum fideicommissio, vel providentia successisse contingat ex eo quod lege non cauetur, ut firmiter. Doctores omnes in l. ff. solut. matrim. vbi Ripa n. 86. de commun. testat. Sylvan. consil. 33. nu. 12. & 4. Bald. in dicit. l. 1. n. 47. & de dote p. 6. Specul. c. 6. n. 5. Hypoll. Rimini. consil. 777. Adolm. de primogen. Hispan. lib. 2. c. 5. nu. 67. Isernia in consil. comitibus in repetit. col. 4. vers. varius dicitur ideo paragium neque nepti deberetur, quod nec dispositum patrum teneri ad paragium nepti per Regni constitutiones reperitur.
- 25 Imò ¶ per constitutionem, in aliquibus quædam personæ includuntur, quibus paragium ex transuersalibus debent disponitur videlicet forores, & amice Baconis, unde consequens est, quod alie excluduntur cum viuis inclusio alterius exclusionem operetur l. cum prator ff. de iudic. Boec. consil. 53. nu. 11. Cardinal. Talsch. consil. 71. lit. i. numer. 43. qui
- 26 ¶ ex Baldo consil. 205. lib. 4. in statuto loquitur ad exclusionem certis includente personæ, quod alie censentur exclusi, & latius consil. 675. lit. 5. ad quod faciunt dicta per Cravet. consil. 11. n. 4. Corne. consil. 142. col. 2. lib. 1. Surd. consil. 334. nu. 16.
- 27 ¶ 17. lib. 2. vbi ¶ si quis per pactum, vel statutum teneatur ad aliqua onera specificata censetur à reliquis exemptus.
- 28 Contrariam opinionem ¶ in praxi seruata magisque receptam esse competitur eis, quam iuta ti sunt Petr. de Gregor. de dote de parag. q. 21. in fine, & q. 23. lute Intrigiol. de feud. centur. 2. art. 73. ex Neapolitanis Loffred. in parafrosi feud. l. in c. 1. §. quid ergo vers. habitator si motiur amicus de inest. de re alie. facit. Capie. decis. 21. c. Franc. decis. 73. & 87. vbi secundum consuetudinem Neapolitanam loquitur Minad. consil. r. qui testatur ita decisum fuisse Capinus ad consuetudinem si moriatur p. 2. §. 5. quam etiam Intrigiol. dicto loco nu. 17. receptorem dicit. Mastrill. ad Petr. de Gregor. de concessi. feud. p. 4. q. 12. eamque tenentur Prouinzel. Campixion. ¶ virtus de Marino consummatissimas Marianus de Iuliana, & alij noster, qui dicunt
- 29 non solum ¶ hoc in feudo antiquo, sed etiam in nouo procedere intrigiol. de feud. centur. 1. q. 5. n. 339. Cum in repetit. cap si aliquem verbo antiquis na. 543. vers. idem etiam concludit vbi ne dum in dote de paragio constituenda, sed restituenda sit-

mat, & in Regno secundum hanc opinionem sepius fuit decum, & præcisè anno 1597. pro Marchionis Guarratana, & anno 1603. 18. Decembris pro Donna Delia Sabia, & Spinello contra Donnam Belladamma Sabia, & Spinello.

- Et quidem euidentioribus magisque de iure probatis fundamentis istorum sententiam sub
- 30 tam esse detegimus si quidem vera ¶ & genuina ratio, qua introductum paragium, & militiam esse in Regno decernimus, fuit ratio exclusionis à successionem feudi stante ius fræcorum, per quod masculos semine, & maior natus minori in feudi successionem præfertur. ita Petr. de Gregor. de dote de paragio q. 23. & q. 4. num. 1. que regula desumitur ex medulla textus constitutionis in aliquibus vers. si autem vbi Isernia Pont. consil. 65. n. 1. lib. 1. Intrigiol. de feud. centur. 2. art. 73. nu. 19. Vinc. de Anna allegat. 70. n. 23. Fabius filius consil. 6. Zelius Caput ud conjur. Neapol. incip. si moriatur p. 2. §. 2. nu. 9. & 23. Lazar. consil. 70. nu. 4. vbi quod sola exclusionis ratio est causa, vt dos de paragio, & vita militie debeatur. Vinc. de Franc. decis. 73. maxime nu. 16. 17. vbi allegat Capie. Preci. & Minado. con-
- 31 cludendo ¶ quod omnibus à feudi successionem exclusis paragium, & militie debeatur, quam vtiorem potissimum rationem esse firmat Corset. consil. feudat. 16. cui accessit vir ille omni disciplinarum genere illustratus, & celeberrimus, cuius ingenij acumen sapientiamque nostra tempestate admiratur. Metitissimus Illustris Regens. D. Petrus Corsetus auctoris filius, & additionator.

Illud quoque (causis apud nos probatum) consequens est, vt ex iure francorum, quo in Regno vtiuntur propter prærogatiuam sexus, vel ætatis, soror, vel frater nepos, vel neptis aut deinceps vltioris gradus à successionem portionis, & quate super feudo tantum ascendente, quam transuersalem eis de iure communis competente excludantur: quod francorum ius ¶ etiam in transuersalem successionem sicut ascendente locum obtinet. Cane. in dicto §. At preterea, & nodis iuxtrauaganti si aliquem n. 19. fol. 327. Cum in verbo muritatus. 44. Petr. de Gregor. de dote de parag. quæst. 23. n. 2. & de successionem feud. p. 4. q. 2. Intrigiol. de feud. art. 73. n. 30. 21. centur. 2. Mastrill. ad Petr. de Gregor. de concessi. feud. p. 4. dict. quæst. 23. in princip. Vinc. de Franc. decis. 73. numer. 23. vbi quod in Regio primogenitura ¶ extensa est ad lineam transuersalem. Et enim iure communis feudorum, ¶ quo feuda diuina esse (preter aliqua) dispositum est, differentia sexus, & ætatis inter existentes in eodem gradu penitus sublata, cuiuslibet pro sua portione equaliter eorum defertur successio per extum in c. 1. §. præterea ductus de prohibita feud. alien. per Federic. & notant omnes in c. 1. §. omnes filij si de feud. fuer. contro. inter dom. & agnat. cum alij per Petr. de Greg. de vita militie q. c. n. 56. Surd. consil. 27. n. 1. Bammaccar. Serader. 35 Camill. de Curt. & alij quod ¶ nostro iure per Regni constitutionem, & capitulum volentes Regis Federici correctum est, cum feudum individuum est

36 scilicet sit, quate ¶ non potest nisi ad vnum deuenire Cane. in d. volentes & explicitis nu. 15. fol. 19. Cum in extrauag. si aliquem verbo francorum, & ex

de legat. lib. 6. tit. 13. defun. 10. quod fundari dicit. ex l. mulier 23. §. cum proponeretur ff. ad Trebellian. & sic quando de filii legitimis facta est mentio, ex qua videretur data licentia uxorem querendi ac proinde, ut pro dote posset bona sua obligare, & matrimonium contrahere, de quo latius sunt videnda, quæ dixit Cuselli potest hanc scripta visus de donation. contemplat. matrimon. tract. 1. discurs. 3. paricul. 6. a n. 60. ad n. 73. & sequen. folio 542. & sequen. respondendo firmatis per L. unum in cons. 40. a n. 40. & quæ ad finem quædam dixerit addisionator ad Francis. Anton. Consilium cons. 88. ad nu. 13. absque distinctione nec dictorum ponderatione super quo ne materiam transcendā iudicium pro modo non do.

Secundo dicta conclusio simpliciter de iure procedit secus in terminis paragi, quod non ita absolute in feudo ex linea transversali petitur quemadmodum dos de iure communi super bonis fideicommissis subiectionis. Sed ratione exclusionis à portione feudi ex dictis competit exclusio: 47 influunt. Propterea ut conclusiones de iure firmate, quod ad hoc, ut femina à feudi successione excludatur, de bonis eius, de cuius successione agitur, dotanda est, Cum in dicto cap. si aliquem verum maritata a nu. 380. & sequen. & nu. 442. 48 Item quod licet femina quandoque à statuto excludatur, nec aliquid exclusionum statutum pro ea referuaverit, nihilominus semper congrua dos 49 referuata censetur, & quod ita statum feminarum exclusionum interpretandum sit, dicit. Paris. cons. 36. n. 19. 20. lib. 3. ubi allegat. Bald. & alios per Cum. dicto loco nu. 441. & sic ratione exclusionis feuda etiam ex transversalibus obnoxia sunt pro paragio.

Postremo nec quidquam mouent, quæ tertio loco afferuntur, nam cum præcipua ratio concedendi dote de paragio, & militiam in feudis ascendendum fuerit exclusio à successione portionis feudi, idem erit firmandum in feudo ex linea transversali proveniente, à cuius successione eodem modo transversales propter feudi individuitatem, & sexius, vel ætatis prerogativam excluduntur, quemadmodum à feudo ascendenti ideo cum eadem militet exclusionis ratio in successione ascendenti, quæ intrafeudalium per constitutionem, ut de successione, & constitutionem Comibus idem ius sit statuendum. Cumque legis 50 ratio generalis sit itaque quoque eiusdem dispositionis. l. regula §. final. ff. de iuris, & falli ignorat. l. cum pater §. dulcissimus ff. delegat. 2. & ita arguit. Petr. de Gregor. de dote de parag. q. 23. n. 2. Intrig. defend. centur. 2. art. 73. nu. 21. quarum de feudo ex linea transversali proveniente per constitutiones prædictas non fuerit casus proutus, sed in iuris communis dispositione remanet, & de feudo ascendenti tammodo expressum fuerit, nec aduersat certatum Personarum inclusio ex aduerso considerata nempe Baronis sororis, & amite, quibus ex dispositis per constitutionem in aliquibus paragi debetur, ita ut ex ea exclusionis ceterorum transversalium resultet. Quia ponderandum est, quod cum exclusionis ratio, qua paragium, & militiam debet firmamus ge-

neralis admodum sit, utique militet, tam in forte, & amita, in dicta constitutione in aliquibus expressis, quam etiam in nepte, ex unitate, & idempeitate vniuersalis rationis prædictæ, qua constitutio ipsa etiam ad alias personas, & casus protrahenda est. Laderch. cons. 96. Cardinal. Tuscet. c. 71. lit. 1. & conclus. 675. lit. S. qui loquitur in 51 statuto et ad successionem certas personas includente, & ex rationis idempeitate ad alias personas non inclusas extendit, & quamvis constitutio in aliquibus nisi foretorem exprimat nec de nepte aperiat, attamen illam sororis expressionem ratione frequentioris usus factam fuisse decernimus, ut ex Ieru. & Frezia dixit Vincen. de Franc. dec. 215. nu. 8. & non ratione dispositionem, quo ad alias personas limitandi, pro qua tamquam magis probata ad ita sentiendum proclivis sumus.

Post hæc scripta vidimus Consiliarium Gizarellum de eis. 37. eandem scribentem questionem in vita militis, in qua causa pro Marchione Campaniz consulerunt Fabri de Anna cons. 6. Scipio Teodorus allegat. 20. & Camillus de Medicis cons. 8. & dicit questionem per difficilem, & famosam, & quod in illa causa excitavit ingenia periciorum aduocatorum tunc temporis Civitatis Neapolis, & positis vtriusque opinionis fundamentis, & authoritatibus tandem testatur Sacrum Consilium inclinasse in opinionem negativam aboluendo conuentum ab impetitione vite militis in feudo decollare rati linea proveniente, sed aduertatur ad rationem, & fundamentum dictæ decisionis situtum, vel verum sit, & correspondeat firmatis per nos, & Patres nostros eximie auctoritatis in Regno; Gizarellus enim censuit viram militiam non ratione exclusionis secundo genito debet super feudo, (prout ex medulla textus in constitutione in aliquibus desumi dixerunt. Nostrates supra citati n. 30.) sed sola Principis concedentis munificentia, ut in militia fecit secundo genitus, quod sustentabile an sit attentis iam dictis tu pondera.

S P M M A R I V M.

1. Patrum in contractu dotali, quod de dote non possit disponi nisi de certa summa, muliere consentiente renunciant, & quietant valet.
2. Mulier, cui ex patre permixtum fuerat de certa parte dotis disponere posse, quando dicitur de ea disposuisse, & an in hæredes ab intestato muliere sine testamento vita sancta, & nu. 3. 4. & sequen. nu. 9. & sequen. & n. 13. & sequ. & n. 41. & sequ. per totum.
3. Mulier, qua facultatem habet disponendi de certa parte suarum dotium an possit de ea disponere tam in vita quam in morte, & n. 5. 6. 7. & n. 8.
4. Disponere verbum an de dispositione, qua sit inter vivos, vel in ultima voluntate, vel vtriusque intelligendum sit, & n. 6. 7. & quid accedente verbo libere, vel ad libitum n. 8.
5. Mulier, qua ex patre potest de certa parte dotis disponere an ad hoc, ut dicitur de ea disposuisse requiratur particularis dispositio, vel iusticia Generalis per hæredes influentem, vel omnium bonorum.

norm donationem, & num. 10. 11. & 12.

- 10 Disposuisse de bonis, de quibus disponendi, vel alienandi facultatem, quis haberet an dicatur si in specie de eis particulariter non disposuerit, sed in genere per heredis universalis institutionem, vel aliter, & n. 1. & 12.
- Intestatus dicitur, quis decedere respectu certe rei licet testamentum conferret si de re illa non disposuerit n. 10. contra n. 11. declarata n. 12.
- 14 Disponendi facultatem habens ad hoc, ut dicatur vsus dicta facultate debet expressè disponere nec sufficeret tacita, & præsumpta dispositio.
- 15 Disponendi facultatem habens non dicitur disposuisse si intestatus decesserit contra n. 18. & seq. & n. 32.
- 16 Intestatus decedens non dicitur verè, disposuisse in suos heredes ab intestato, sed fidei, & improprie, & dicitur permissum non autem disposuisse testare, & disponere, declarata, ut n. 37. 35.
- Abintestato succedens non habet formalem titulum ab homine sed à lege sub n. 16. declarata n. 33. 34.
- 17 Verba contrahus strictè, & proprie sunt intelligenda.
- 18 Abintestato quis decedendo videtur in proximiores suos ab intestato succedentes disposuisse.
- 16 Vassallus inuestitus de fundo cum clausula, quibus dederit, decedendo sine testamento videtur fundum dedisse suis heredibus ab intestato succedentibus.
- 10 Hæres gravatus post mortem de restituenda universa hereditate cum facultate de ea disponendi ad summam mille, hæredes gravato sine testamento, vel dispositione decedente dicitur de mille, in eius heredes ab intestato disposuisse.
- 21 Legitimatus cum clausula, quod ad patris successionem venire possit ex testamento, vel ab intestato dummodo de eius patris processerit voluntate, non censetur exclusus a paterna successione, si pater ab intestato decesserit.
- 22 Donare videtur testator, qui non admittit id, quod poterat adimere, & non relinquere.
- 23 Donator omnium bonorum certa quantitate disponendi reservata si intestatus, vel sine dispositione decessat an in ea quantitate reservata donatarius ipse universalis succedat, vel venientes ab intestato ipsius donatoris, & n. 26. & n. 27.
- 24 Fructus perempti ex usufructu reservato a donatore omnium bonorum presentium, & futurorum existentes tempore mortis an pertineant donatario universali, vel hæredi donatoris, & n. 25.
- 28 Donator omnium bonorum presentium & futurorum certa parte pro disponendo reservata, potest de reservato ab initio in donatarium, vel alium disponere in casu, quo de reservato non disponeret, & valet donatio, & n. 29.
- 30 Donator decedens ab intestato an dicatur de reservatis in donatione in eius heredes ab intestato venientes disposuisse si de reservatis ab initio disposuerat in eundem donatarium, vel alium in casu, quo de reservatis non disponeret, & an requiratur specialis, & particularis dispositio, vel sufficiat generalis per heredis institutionem, & n. 31.
- 34 Dispositio hominis, & non legis dicitur quando lex præmit aliquid a partibus cogitatum quantumvis ex præsum non sit.
- 35 Dispositio quantumvis strictè intelligenda si verificatur

eat in casu præsumpto sicut in casu vero, quia legis præsumptio veritas est.

- Statutum quantumvis strictè intelligendum verificatur in casu præsumpto sicut in casu vero n. 35.
- 36 Beneficiatus, qui de fructibus beneficii potest etiam in morte disponere non dicitur disposuisse ab intestato decedendo, & an sufficiat generalis dispositio.
 - 37 Gravatus de restituendo quicquid supererit an possit alienare in testamento, vel ab intestato decedendo, vel tantum in vita, & per alium inter vivos.
 - 38 Intestatus decedens non censetur vocasse ad successionem inhabiles, vel a successione statuto, vel propria renunciatione exclusos.
 - 39 Dispositio L. consociuntur ff. de iure codicillorum, locum non habet quando defunctus non potuit de rebus suis disponere, & testare.
 - 40 Proximiores, qui in primo reperiuntur gradu succedendi tempore mortis censentur vocati ad intestatam successionem iuxta L. consociuntur ff. de iur. codicillar.
 - 42 Copula Copulatorum concursus requiritur. limita quando duo copulantur per se, & non respectu ad aliud n. 44.
 - 45 Copula natura quandoque est ampliata, & non restringere.
 - 46 Nommandi, vel eligendi facultatem habens a dicatur nominasse, vel eligisse eius universalis heredem, qui instituit, vel donatarium declarata n. 47. Et an in heredem ab intestato n. 48.
 - 49 Hæres ab intestato eodem modo in effectum heredes sui sicut instituit ex testamento licet una dispositio tacita sit alia vero expressa.
 - 51 Limitata dispositio limitatum producit effectum.
 - 52 Disponendi facultatem, qui habet in vita non potest disponere nisi per alium inter vivos, & non per testamentum, vel tacite per decessum ab intestato, et n. 53. & 54.
 - Intestatus decedens dicitur per viam ultime voluntatis disponere sub n. 52.
 - 53 Testamentum licet a vivente fiat non tamen dicitur dispositio inter vivos, sed post mortem, in quem tempus testamenti effectus confertur.
 - 55 Disponendi facultate concessa per modum ultime voluntatis an comprehendat modum disponendi inter vivos.
 - 57 Omitiens scienter aliquid facere, vel testare ex industria omisisse dicendum est.
 - 58 Dilectio liberè, vel ad libitum quid importet.
 - 59 Disponendi facultatem habens pro anima seu ad pias causas non potest aliter testare, vel disponere, & hæres ab intestato nec succedit.
 - 60 Disponendi facultatem habens tam in vita, quam in morte quid possit facere, & quando dicatur disposuisse.

ARGUMENTUM.

Mulier, cui ex facultate nuptialibus in tabulis per dotantes sibi attributa de certa parte dotis disponere permissum sit, an dicatur inuenientes ab intestato disposuisse, ea sine testamento vita functa, vel eiusdem generalis aut particularis dispositio requiratur.

RESOLVTIO LXXVI.

A conuentio vtrūq; moribus in-
ter dotantes parentes, & dora-
tas mulieres in Regno passim re-
cepta est ꝑ vtrūq; dotatæ obitu
marrimonio filioz dotatæ sine filiis
dotatarum mulierum de dotibus
disponendi potestas ad certam

earum summam coharctetur, nempe vt de do-
tibus decemum tantum filia disponere possit mul-
lietum tamen consensu, vel renunciatione acce-
dente, quo fit, vt vltra summam in pactum dedu-
ctam dotata filia disponere prohibeatur. Cuius
Iacob. de Arena Bald. & Salices in l. Ania C. de iu-
re dotum. Boeri. conf. 50. Milanens. decif. 10. n. 29.
& sequent. lib. 1. & decif. 8. n. 395. & seq. eodem li.
Castro. conf. 370. n. 2. lib. 1. Menoch. conf. 1285. n. 9.
Barbof. in 4. p. 1. n. 36. ff. solut. matr. Card. Seraph.
dec. 815. in fine Mandell. conf. 449. n. 1. Aluar. Ve-
las. decif. 130. n. 3. 4. 5. And. Georg. alleg. 26. n. 4.

Inde euenit quandoque dubitari ꝑ quando mul-
lier ea lege, & facultate disponendi dotata, vt de
certa parte doris disponere possit dicatur ea via,
vel si intestata decesserit dicatur in eius sanguinis
proximioribus ab intestato venientes iuris ministrio
disposuisse.

Mihi autem altius indagando visum est ad præ-
missorum resolutionem multos posse considerari
iuris casus huiusmodi pacti facultatini, formas,
& verborum conceptiones, ex quibus videtur in-
ter eos constitui posse differentiam.

Primus casus ꝑ considerari potest quando mul-
lieri simpliciter de certa parte dotis petmissum
est posse disponere; Quo circa ꝑ Primo quæren-
dum est an dicta facultate disponendi vti possit tã
in actu inter viuos, quam in testamento, vel aliis
vitæ causis mortis dispositionibus, & quidem
videtur ꝑ verbum hoc disponere de dispositione,
quæ fit ex contractu, vel actu inter viuos capien-
dum esse, quia tale pactum in contractu doris ap-
ponitur, & inter viuos, & sic secundum subiectam
materiam Iason. conf. 130. n. 21. vol. 4. per Surdum
decif. 272. n. 1. Gratian. discept. 539. n. 13.

Alii dicunt ꝑ verbum disponere vltimæ volun-
tatis propriæ convenire, & in dubio ad actum vlti-
mæ voluntatis referri ad text. in 5. disponat in au-
tiben. de nuptijs §. penult. & final. institut. quibus ex
caus. manum. non licet. 9. exheredatō in authen. de
hæred. & falcid. Gloss. in rubric. ff. solut. matrimo-
n. ubi Nicotus. n. 127. alios asserit. Alex. n. 16. & Iason.
in l. lectur. n. 29. Alber. in diction. verbi disponere.
Ruiu. conf. 182. sub n. 17. versic. secundo illud. Na-
ta conf. 563. n. 26. Boer. decif. 204. n. 46. Paris. con-
sil. 33. n. 57. vol. 3. Afflic. decif. 370. n. 12. per Surd.
decif. 272. n. 12. decif. 279. n. 7. Duran. de arte tes-
tand. tit. 5. cautel. 38. n. 2. Rolan. conf. 62. num. 15.
vol. 1. Soccin. conf. 13. n. 32. vol. 1. Berro. conf. 60. n.
20. lib. 1. Menoch. conf. 210. n. 1. conf. 476. n. 15. lib.
5. Peregr. de fidei commissu. art. 40. dubitat. 2. n. 58.
Vincenc. de Franch. decif. 518. n. 6. Vini. to. 2. com-
mun. opin. lib. 9. tit. 3. n. 351. Rota Romana decif.
879. n. 1. in vltimis reuocatis per Farinac. Marta de

elauful. p. 3. elauful. 34. n. 1. Gabriel. conf. 125. n. 17.

vol. 1. Cardinal. Tuseb. concl. 482. n. 3. list. D. Berra-

vol. conf. 10. n. 24. & 25. in eum lib. Rim. conf. 303. n.

64. Anasimg. 581. vbi de donatione causa mortis.

Verius tamen est ꝑ verbum disponere verificari,

& locum obtinere tam in dispositione, quæ fit

inter viuos, quam in ea, quæ in vltima voluntate

fit nec in propriæ de ea dispositione potest intel-

ligi, quæ inter viuos fit §. penult. & final. institut. quib.

alienar. licet c. 2. & c. illis de præbend. in 6. Alex.

in rubr. ff. solut. matrim. n. 16. dicens, quod verbum

disponere refertur ad actum, quemlibet sequitur

ibidem Ripsa n. 16. asserens contrariam opinionem

iure non probari. Roland. conf. 62. n. 16. vol. 1. Suard.

decif. 279. n. 6. conf. 265. n. 3. 2. & confil. 357. n. 7.

Nata conf. 270. n. 6. vbi quod verbum disponere

omni materiz conuenit Soccin. confil. 123. sub n. 3.

vol. n. 3. & conf. 13. n. 11. vol. 4. Rim. confil. 153. n.

2. lib. 2. Alecia. conf. 778. n. 2. Gabriel. confil. 99. n.

9. & 22. lib. 2. Bartol. confil. 76. pater filio lib. 5. Me-

noch. confil. 2006. n. 32. & 33. & libr. 4. præsumpt.

188. n. 8. versic. & hoc casu, & conf. 476. n. 13. De-

clian. conf. 32. n. 133. vol. 1. Frane. Molin. de Ritu

nuptiar. lib. 3. q. 18. n. 17. Barbof. de diction. 72. Rec-

ci. confil. 206. n. 19. versic. quia disponere lib. 2. Berro.

conf. 84. n. 80. versic. quod verbum vol. 2. Laderebi.

133. n. 8. in princ. Fontanell. de passis nuptial. class.

5. gloss. 10. p. 1. n. 71. vol. 2. Gratian. discept. 539. sub

n. 22. Canaleam. decif. 19. n. 48. p. 3. & decif. 12. n. 7.

9. 10. & 14. p. 4. Franc. decif. 607. n. 2. Hypol. R-

iminal. conf. 24. n. 126. Girba in consuetudin. Mes-

sancens. c. 6. Gloss. 7. p. 1. n. 12. Bimi. conf. 303. n. 63.

vol. 2. Randens. conf. 38. n. 1. vol. 2. Mantica. de cõ-

uict. vltimar. volunt. lib. 1. tit. 3. n. 9. Cardinal. Tu-

seb. concl. 495. n. 1. & 2. lit. D. maximè ꝑ acci-

dentem verbo libere, vel ad libitum secundum Ro-

landum diff. conf. 62. a n. 17. & sequent. vol. 1. Ga-

bril. conf. 99. n. 33. lib. 2. Menoch. libr. 4. præsumpt.

188. n. 8. Surd. conf. 357. n. 10. lib. 3. & conf. 572. n.

66. in fine lib. 4.

Secundo quæro ꝑ an data facultate prædicta,

disponendi necesse sit, quod mulier particulari-

ter disponat facta mentione bonorum seu quan-

titatis, de qua poterat disponere, an sufficiat ge-

neralis eiusdem dispositio, quæ fit per heredes vni-

uersalis institutionem, vel vniuersalem bonorum

donationem; Ex videretur ꝑ specialem dispositio-

nem requiri nec sufficere generalem per heredes

disponendi, vel aliter per ea, quæ dixit Surd.

conf. 572. n. 13. versic. tertio respondeo, & n. 4. &

15. volum. 4. & conf. 395. n. 16. 17. & decif. 272. n.

6. ad text. in §. quod autem institut. de legitimat. Agna-

tor. inel. Caccia in p. Soccin. conf. 92. n. 22. versic.

suceedit autem tertia dubitatio volu. 3. cum non dis-

taur testasse, quis respectu certe rei licet testa-

mentum conferret si de rei illa non disposuerit,

adde Soccin. similem text. in l. intestato parente ff.

de legat. inel. idemque probat Iason. conf. 396. col.

5. versic. item ex alio possit vol. 2. Corn. conf. 133. co-

in. final. vers. nec suadet ratio vol. 2. Bruni. de statu

exclusi. famular. art. 6. n. 18. & sequent. qui allegat

Cornetum, & Soccin. in locis præcatis Paris. confil.

44. n. 17. versic. ad confirmationem vol. 3. Alencu-

m l. 1. n. 27. ff. de vulgar. & confil. 647. Cramer. con-

fil. 171. n. 13. & conf. 136. n. 14. *verf. fed ultra premissa latè Siluan. conf. 14. per tot. Peregrin. de fidei commiss. art. 40. diffinit. 2. a n. 2. & sequent. Gabr. conf. 143. col. 2. lib. 1. Decian. conf. 83. lib. 2. Bertazoli. conf. 7. n. 7. inherens fundamentis adductis per Siluanum, & conf. 44. n. 2. & 23. in civil. Cephal. conf. 371. n. 27. Hypot. Rimin. ald. conf. 204. n. 11. Monte Sperell. conf. 159. Bursat. conf. 266. n. 17. Celf. Pgon. conf. 120. n. 10. Menoch. conf. 210. n. 23. 33. & sequ. Bero. conf. 107. n. 5. lib. 1.*

- 11 Contrarium tamen fatis esse mulierem testamentum condidisse instituendo hæredem in omnibus bonis, vel aliter vniuersaliter de suis disposituisse nempe donando omnia bona, ex eo enim est, quod de bonis, de qua poterat disponere specialiter non meminit satis diceretur in hæredem, vel donatarium omnium bonorum disposituisse, & sua facultate disponendi, vel alienandi vñam fuisse tenuerunt. *Rim. in l. Gallus §. Et quid si tantum. colum. 20. ff. de liber. & posthum. Paris. latè conf. 72. n. 60. & sequent. lib. 3. Alciat. de verb. significat. lib. 3. fol. 157. Zanchus in repetit. l. hæredes mei. §. cum ita in 10. p. n. 32. & sequent. ubi respondet ad contraria, & cum illa veriori refidet. *Surd. conf. 572. n. 67. & sequent. vol. 4. & conf. 430. lib. 3. & conf. 357. n. 30. & decil. 272. n. 36. versic. & non resistit, & n. 37. ubi in puncto Peregrin. de fidei commiss. art. 40. n. 55. 47. & sequent. qui contrariis respondet, & conf. 53. n. 14. lib. 1. Gabr. conf. 125. n. 15. & 16. conf. 91. n. 19. & conf. 143. post n. 4. & 5. lib. 1. Ofsa. decil. 85. n. 3. Honde. conf. 33. n. 48. & sequent. lib. 1. conf. 39. n. 33. 34. lib. 2. Hypot. Rimin. ald. conf. 80. colum. penult. Menoch. conf. 87. n. 60. conf. 323. n. 33. conf. 121. 0. per tot. & praeiud. a n. 64. & sequent. conf. 945. lib. 10. & conf. 1131. n. 35. & sequent. lib. 12. Fontanell. de pallis nuptial. clausul. 4. glof. 5. n. 64. Boer. decil. 204. n. 32. versic. & idco. Decian. conf. 78. n. 19. lib. 3. Macabrum. conf. 81. n. 10. & 15. Cephal. conf. 410. n. 67. latè Hicron. de Leo decil. Valentini. §. 8. per tot. Sessa decil. 48. n. 8. 9. & sequ. lib. 1. ubi decilum testatur & decilio 53. Craues. conf. 256. n. 70. Rota Romana apud Cardinal. Seraphin. decil. 569. sub n. 21. Granam. disceptat. 221. n. 9. & 6. Rota Romana in decision. libidem impress. Anton. Monach. in decil. Bonon. 71. n. 126. 131. & sequent.**

- 12 Nec obstat prædictorum authoritas, qui contrariam partem sequuti sunt sentientes, quod cum facultas disponendi, vel alienandi, cuique reueretur ad hoc ut disposituisse dicatur, specialis nõ autem Generalis requiratur dispositio, nam vere procedunt quando hæc facultas disponendi non reuertetur domino, sed alteri, qui dominus nõ est: nempe si alicui tribuatur facultas, quod de certis bonis alicuius possit disponere, quia tunc per generalitatem bonorum suorum dispositionem non censetur vñus facultate disponendi de bonis alienis sibi concessa, nam non videtur in dubio testando, vel generaliter disponendo de bonis nõ suis disposituisse, cum ea licentia disponendi non faciat eum dominum, secus quando facultas disponendi reuertatur domino, ut huiusmodi est mulier dotata, quia tunc generalis sufficit dispositio, vel hæredis institutio, per quam dicitur facultate

disponendi vñus Gabriel. conf. 143. a n. 5. 6. lib. 2. Gratian. discept. 50. n. 21. & 22. *Surd. decil. 272. n. 37. conf. 357. sub n. 30. & conf. 430. sub n. 4. versic. Rur'us. Hicron. de Leo decil. Valentini. §. 8. n. 18. Macabrum. confil. 81. n. 26. & sequent. Zanchus in l. hæredes mei §. cum ita p. 10. n. 32. versic. ad auctoritatem vero ff. ad Trebellian. Fontanell. de pallis doctoral. claus. §. glof. 10. p. 1. n. 68. & 69. volum. 3. Sessa decil. Aragon. 53. n. 5. & 7. ubi quod hoc fuit habitum pro Constanti in Regio Consilio Aragonie Cardin. Tufch. conclus. 260. n. 14. & 15. lib. 2. & concl. 483. n. 11. & conclus. 652. n. 32. & 33. & conclus. sequent. n. 16. & concl. 336. n. 5. n. 1. Rota Romana in decil. impress. post Gratian. discept. 221. n. 16. & 17. Anton. Monach. decil. Bonon. 71. n. 113. 114. & 127.*

- 13 Tertio consequutivè ad præmissa Quæro ¶ quid si per mulierem, cui potestas disponendi de certa summa dotis tributa sit, nulla facta sit specialis, vel generalis dispositio, sed ea sine testamento vel alia dispositione vita sua portio prædicta vna cum dote ad dotantes reuertatur, vel potius ad proximiores mulieris ab intestato succedentibus pertineat, & quidem videretur, ¶ quod si sine dispositione mulier intestata decedat ad dotantes reuertatur portio, de qua data erat facultas disponendi, quia requiritur, quod facultate disponendi expressè vñatur, nec tacita, & præsumpta, dispositio videretur sufficere, per ea quæ subdunt. *Siluan. conf. 144. Soccia. confil. 92. n. 23. lib. 3. Paris. conf. 44. n. 18. lib. 3. Cuman. in l. Titius ff. ad Trebellian. Monte sperell. confil. 119. Gabr. conf. 143. lib. 1. Decian. confil. 83. lib. 2. Bertazoli. conf. 7. n. 7. in civil. Hypot. Rimin. ald. confil. 22. n. 253. & conf. 1204. n. 111. Cephal. conf. 371. n. 27. per Cassinat. confil. 37. n. 29. Cognol. in l. final. n. 239. C. de pallis. Thebes decil. 97. *Surd. conf. 395. n. 19. Cardinal. Tufch. conclus. 482. n. 7. lib. 2.**

- 15 Et disponendi ¶ facultatem habens non dicitur disposituisse in venientes ab intestato sibi attinentes si intestatus decesserit ex Bero. conf. 84. n. 80. lib. 2. Anton. Padilla in lab eo n. 3. C. de fidei commiss. Gabr. conf. 143. post medium lib. 1. latè Bursat. confil. 256. per tot. Celf. Pgon. conf. 37. n. 13. & 15. Cephal. conf. 436. in fine, & conf. 721. n. 36. Iafon. confil. 130. n. 21. vol. 4. Craues. conf. 256. in fine.

- 16 Item dispositio illa, ¶ quæ a muliere, vel alio moriente intestato sit, dicitur non vera nec propria dispositio, sed ficta, & impropria, & decedens ab intestato dicitur permixtè testare, & disponere non autem dispositione, seu dispensatione, & aliud est permittere, in quo sola causa efficiens idest voluntas tacita morientis extat, & aliud est disponere, in quo apparet, & concurrir causa efficiens formalis, & materialis, & sic respectu cause formalis, & materialis dici non potest, quis disposituisse ab intestato decedens, quoniam secus respectu tacite voluntatis, & cause efficiens nempe ipsius defuncti, ut sentit Aresin. in l. Gallus in princip. ff. de liber. & postum Craues. cõf. 176. in fine. Bald. in l. non instans n. 8. Co. ad Trebellian. & melius in l. eum in p. in 8. oppositio. n. 11. C. collat. & ideo succedens ab intestato non habet (inquir Bald.) formalem titulum ab homi-

ne, sed à lege, quem sequutus est ibidem, Castrenf. In fou. conf. 102. colum. 7. lib. 2. Peralta in repet. leg. si quis in princ. testamenti n. 69. ff. delegat. c. Anto. Padilla. in lib. eo n. 5. in fine, C. de fideicom. Ioan. Garro in nubes. ex testamento n. 8. C. de secundis nuptijs Cephal. conf. 59. n. 21. lib. 1. & conf. 72. 5. a. n. 36. 37. 38. 39. & sequens. conf. 436. n. 118. & conf. 408. u. 60. Cardin. Tufch. conclus. 337. n. 2. dis. 1. Zanebus in Liberes mei s. cum ita n. 310 ff. de Trebellian. Alexan. conf. 44. n. 28. in fine, vol. 5. vbi dicit, quod est impropria dispositio Celsi. Vgon. conf. 37. a. u. 13. & sequens. Surd. conf. 272. n. 4. conf. 357. n. 9. & conf. 572. n. 12. & 13. Rustic. de liber. in condit. possit. lib. 1. cap. 2. p. 2. n. 18. Burfat. conf. 266. n. 3. 4. & 14. Bero. conf. 84. n. 80. lib. 2. Menoch. lib. 4. præsump. 27. a. num. 1. ad u. 10. & n. 11. & sequens. & conf. 922. n. 56. & sequ. Rota Romana dec. 304. n. 4. & 5. par. 1. diuerf. Gabr. conf. 91. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 40. sub n. 59. Carol. Anton. Put. in conf. in press. post vol. conf. 570. 2. Oddi n. 40.

- 17 Fortius cum verba sint pãti † in nuptialibus tabulis adiecta, quæ cum sint verba contractus stricti, & proprie intelligenda sunt. quicquid astringenda, & l. 3. ff. de verbor. obligat. l. quantur ff. de stat. bonum. l. hoc legatum ff. de legat. 3. l. 3. hæc verba ff. de negat. gest. Nat. a. conf. 373. n. 4. Menoch. cõf. 86. n. 47. Hypolit. Riminald. conf. 458. n. 95. & 102. Cravett. in respons. pro genero n. 11. Cephal. conf. 699. n. 15. Becci. conf. 105. n. 29. Surd. conf. 121. n. 17. & conf. 449. n. 28. & dec. 272. n. 3.

- Contraria tamen magis probata est sententia, 18 quam † complurimi Authores professi sunt, vt hæc magis communis videatur omnino sequenda, ita enim cõstitutum est ex dispositione textus in l. si quis cum nullum, & l. cõficiuntur in princip. ff. de iure codicillorum, vt decedendo, quis ab intestato videatur in proximiores disposuisse, qui erant ab intestato successuri, quia bona in venientes ab intestato transeunt ex tacita de functi voluntate, quod portio, de qua disponere poterat deueniat ad hæredes ab intestato, & voluit mulier consentire legi, quæ statuie sanguinis proximiores succedere ei, qui intestatus decesserat. Glossa in l. non. iustit. in verbo repetitum in fine, C. ad Trebellian. & in l. 1. §. vel maxime vbi Bartolff. de collation. bonor. Rustic. de liberis in condit. possit. lib. 2. cap. 2. p. 1. num. 92. & par. 2. num. 17. Zanebus in l. heredes mei s. cum ita par. 7. n. 5. ff. ad Trebellian. Bald. conf. 121. lib. 4. Curt. Iun. conf. 4. Spino. de testament. gloss. 12. n. 56. Ioseph. Ludouic. conclus. 16. versic. inferius 3. l. Codicillis s. matre ff. de legat. 2. vbi quod qui non testatur videtur in venientes ab intestato alienare Cravett. conf. 70. n. 13. & conf. 176. in fine, Causal. dec. 19. sub n. 48. lib. 4. & dec. 12. lib. 4. Petra de fideicommiss. quest. 9. n. 178. Socin. conf. 352. n. 19. vers. ista conclusio volum. 2. Roland. de lucro dotis quest. 75. n. 17. & secund. in l. cunctos populo n. 17. versic. venio ad secundum. C. de Summa Trinitat. & fidei Custodie, dicit, quod qui non testatur expressè, videtur testate tacite per textum in dict. s. matre ibidem Bald. conf. 1. 14. volu. 1. vbi quod decedens intestatus videtur relinquere bona successoribus ab intestato venientibus Bertr. conf. 116. n. 17. & 28. in civil. Anna singul.

An. de Amat. P. II.

361. Franck. dec. 45. n. 2. Auend. in l. 1. Tauriglof. 5. versic. & hinc Notanter Cephal. conf. 152. n. 8. & conf. 725. n. 11. & sequens. Socin. Iun. conf. 83. lib. 4. Cardinal. Tufch. conclus. 337. n. 1. lib. 1. Macabrun. conf. 81. n. 10. Anton. Moun. dec. 1. Bouon. 71. punt. 7. n. 106. & sequens. Burfat. conf. 266. n. 1. 2. licet ipse contrarium concludat Celsi. Vgon. conf. 90. in fine Polidor. Ripa obseruat. 103. num. 4. 5. 6. & de alic. in mort. art. cap. 70. num. 2. Menoch. de adipsed. posses. remed. 4. num. 7. 2. libro 4. præsump. 27. & conf. 87. num. 61. conf. 210. num. 50. conf. 1123. num. 13. & conf. 1152. n. 48. & conf. 922. & conf. 950. Maynard. dec. 109. 94. lib. 2. Cassanar. conf. 37. num. 28. Sessa dec. 108. Fontanell. de pactis nuptial. clausula 5. glossa 10. part. 1. num. 67. & sequens. & num. 70. volum. 2. & claus. 4. gloss. 23. num. 11. & sequens. Nat. a. conf. 123. n. 10. conf. 215. num. 10. conf. 246. in principio Peregrin. de fideicom. art. 14. num. 32. & art. 40. n. 59. & conf. 53. num. 7. lib. 2. Gimb. in consuetud. Mest. Janen. cap. 5. gloss. 4. part. a. num. 13. Bero. conf. 84. lib. 2. Hypol. Riminald. conf. 689. n. 9. Milanens. dec. 3. a. n. 48. & sequens. lib. 3. Moros. conf. 7. n. 15. Mantie. de coniectur. vltimar. voluntat. lib. 7. titul. 7. num. 14. Gratian. disciprat. 50. n. 21. & sequens. quam verior em dicit & disciprat 231. num. 1. 2. & sequens. Decian. conf. 38. num. 23. conf. 70. n. 12. lib. 3. & conf. 3. lib. 2. Molinus de ritu nuptiar. lib. 3. g. 18. num. 6. & sequ. & num. 11. Cancer. variar. resolutio. lib. 1. cap. 2. de Trebellian. n. 46. Mastil. dec. 277. n. 12. & sequ. lib. 3. Muta dec. 49. n. 1. & 6. Castil. dec. 142. n. 1. lib. 2. in puncto Surd. dec. 272. vbi ita per Senatuz Manuanum decem testatur, & conf. 29. n. 20. conf. 357. n. 8. 9. 10. conf. 572. a. n. 28. et sequens. et num. 60. & sequ. & conf. 381. n. 53.

- Quod aliis pluribus quoque exemplis ac 19 thoritatibus comprobatum est primo fidei Vassallo inuestito cum clausula, quibus dederit, qui decedendo sine testamento videtur secundum dedisse suis hæredibus ab intestato venientibus, vt inferit Bald. dicto conf. 1. 4. vol. 1. Surd. dec. 272. n. 9. in fine, & conf. 377. n. 9. in fine conf. 572. sub n. 3. Nat. a. cõf. 682. n. 14. Socin. Iun. conf. 33. n. 4. versic. ad fauorem, & sequ. volum. 4. Petra de fideicom. q. 9. n. 178.

- Secundo ex eo, quod firmat Bald. nouell. in repetition. l. cum filio familias num. 4. ff. de legat. 1. vbi 20 testator f. suam hæredem uxorem instituerat, ac dõpultuaret, quod post mortem suam vniuersam restituerat hæreditatem cuidam testatoris confanguineo, sed quod vxor ipsa possit de hereditate restituendo ad libitum disponere vsque ad valorẽ mille decesserat mulier intestata hoc est nulla facta dispositione de prædictis mille, & dubitabatur an hæredes ab intestato, qui successerant ipsi mulieri possint consequi illa mille, & resoluit Bald. quod sic, quia illa vxor satis videtur disposuisse cū ab intestato decesserit ex d. l. cõficiuntur & Baldi sequuti sunt Celsi. Vgon. conf. 97. n. 4. Menoch. conf. 210. num. 50. et lib. 4. præsump. 27. num. 10. Macabrun. conf. 81. numer. 10. Mastil. dec. 277. n. 14. ex Curt. Iun. conf. 4. n. 4. Surd. dec. 372. n. 22. & conf. 572. num. 29. et 30. Mantien de coniect. vlt. volum. lib. 7. titul. 7. n. 14. vbi ita dicit respondisse interrogatũ a grauissimo & sapientissimo

iuris consulto, quæ sententia fuit inde à iudice confirmata Molinus de ritu Nuptiar. lib. 3. q. 18. nu. 12. 13. 14. Franeb. decif. 45. sub nu. 2. Fontanell. de paffis nuptial. clauful. 4. glof. 23. nu. 11. fequendo Atlanticam loco prædicto Cancer. variar. refolut. lib. 1. cap. 2. de Trebellian. & falcid. nu. 46. Sefia deci. 48. nu. 6. Iofeph. Ludovic. concl. 1. 6. verfic. inferitur 3. Cardinal. Tufeb. concl. 482. n. 6. lit. D. Bertal. conf. 116. n. 27. in ciuil. Socin. lun. conf. 83. nu. 7. lib. 4. Crauett. conf. 70. nu. 13. & conf. 176. in fine. Natta conf. 216. n. 9. 10. maximè fi mulier hæredibus ab intestato venientibus nihil ademerit, cum nihil adimendo eos succedere voluiffe in omnibus conflat, vt ex eodem Baldo Nouell. fenfit idem Menoch. conf. 210. n. 50. & difta præfumpt. 27. n. 10.

Tertiò, quod per claufulam à Patre in legitima-
21 matione filiorum pofta, ¶ quod filius legitimatus ad patris fucceffionem venire poffit ex teftamento, vel ab intestato dum modo de eius patris procefferit voluntate, non cenfetur exclusus legitimatus à Paterna fucceffione, fi Pater ab intestato vita functus fit nec de alia Patris voluntate ediffet; imò filius legitimatus fuccedit in totum tamquam hæres ab intestato ex tacita voluntate, & difpofitione Patris Agnatis exclusus ita decidit. Iafon. in rubr. ff. de liber. & poftum. nu. 15. & 16. vbi dicit ita à fe aliquando interrogatum refpondiffe, vt verè refpondit in confil. 102. lib. 2. & potiffimum ratione motus; quia cum pater decelferit ab intestato fatis dicitur voluntatem fuam declaraffe, & difpofuiffe, quod volebat filium legitimatum fibi fuccedere debere ex Leconferuntur prædicta hanc Iafonis traditionem probarunt, Aleiar. in rubr. ff. de liber. & poftum. n. 32. & ibidem Bolognet. n. 58. per Menoch. conf. 210. n. 49. & lib. 4. præfumpt. 27. sub n. 10. in fine. & conf. 922. sub n. 3. & 4. Surd. conf. 772. sub n. 31. lib. 4. Iofeph. Ludovic. concl. 16. verfic. inferitur 4. Bertal. conf. 116. n. 28. in ciuil.

Quartò ex eo, quod & fi regulare fit non poffe eum, cui nihil fuerit relictum grauari. ab eo. Cod. de fideicommiss. tamen fubftitutus pupillaris po-
22 test fideicommissione re grauari ¶ nam videtur fibi data hæreditas, quæ à teftatore poterat additi, & donare videtur teftator. qui non admittit id quod potest adimere Cinnus, & Bart. in l. extribus C. de inofficio. teftament. vbi Caffr. n. 3. l. 1. §. sciendum. ibi dum eis datur, vel dum eis non admittitur ff. de legat. fecundo vbi Bald. Rota Romana decif. 304. nu. 7. p. 1. diuerfor. Peregr. de fideicommiss. art. 14. nu. 32. Corne. confil. 146. nu. 13. volum. 2. Petrus de fideicommiss. q. 9. nu. 179. Cephal. confil. 725. nu. 38. Dimi. confil. 213. n. 46. Surd. conf. 29. n. 18. 19. 20. & dec. 272. n. 10. 25. & 26. & conf. 572. n. 28. & fequ. & Rodrig. Zuerch in l. Quoniam in prioribus limitat. 1. num. 15. C. de in officio. teftament. vbi quod patia funt alicui relinquere, vel non adimere cum potest hoc facere, cum ergo decedat mulieri ab intestato nec admittit fuccellori, de qua in alium difponere, in eius erat libera facultate, & poterat adimere dicitur in hæredem ab intestato fanguine proximitatem de eadem difpofuiffe ex prædictis.

33 Quinto exemplo ¶ donatoris confirmatur, qui facta omnium bonorum præfentium, & futurorum donatione cum refervatione certæ congruæ quã-

titatis difponendi fi inestatus decedat nõ vnuerfalit ipfi, donatarius in refervatis fuccedens, fed ipfius donatoris venientes ab intestato. Natta confil. 216. n. 10. Cancer. variar. refolut. lib. 1. e. 2. de Trebell. nu. 46. Peregr. de fideicommiss. art. 40. sub n. 59. Vincent. de Franc. decif. 45. qui ita tellatur decifum in Sacro Confilio iunctis Confiliariis plurimum aularum, & decif. 600. lib. 4. Molfe. in conuetud. Neapolit. p. 2. titul. de bonis q. 22. n. 4. Francife. Molin. de ritu nuptiarum lib. 3. q. 18. Maffrill. decif. 277. a. n. 8. ad num. 16. Ricci. colleclan. 178. in fine Anna fingul. 391. Fontanella de paffis nuptial. clauful. 4. glof. 23. a. num. 9. 10. 11. & fequent. & difto nu. 21. ita decifum in Senatu Catalonia tellatur fauore venientium ab intestato ipfius donatoris refervantis Thefaur. decif. 97. Thorus in compend. decifion. verbo difponendi facultas Cautale. decif. 12. nu. 18. p. 4. Sefia decif. 48. n. 2. p. 1. qui tellatur decifum in Regio Confilio Aragonie Maurica de conest. vltimar. voluntat. lib. 7. titul. 7. nu. 14. ad finem Palqu. de viribus patr. potest. p. 1. cap. 8. num. 125. Natta decif. 49. num. 1. & fequ. & nu. 6. & feq. Gmab. in conuetud. Neffanenf. c. 5. glof. 4. p. 1. a. n. 6. Caball. in refolut. criminal. casu 207. num. 14. & feq. Anto. Monach. in decif. Bonon. 71. p. m. 1. a. n. 74. & feq. 24 p. m. 2. a. n. 80. & feq. quicquid fit ¶ quãdo fit iuxta donatione omnium bonorum præfentium, & futurorum refervatio pro ipfo donante vfufuictu nam fi fructus tempore mortis donantis extant ad donatarium omnium bonorum præfentium, & futurorum pertinere, & non ad hæredem donatoris. dicunt Ruy. confil. 182. nu. 21. in fine verfic. quanto, & nu. 22. lib. 1. bene Caffren. confil. 75 sub n. 3. lib. 2. Deci. in l. final. C. de paffis n. 32. Curt. lun. n. 58. Turpurat. nu. 252. Deci. confil. 32. n. 3. confil. 251. n. 3. Corne. confil. 176. volum. penult. lib. 2. per Contravariar. refolution. lib. 3. c. 12. nu. 1. Boer. decifion. 204. num. 37. Gabriel. confil. 177. n. 65. volum. 2. Ponce confil. 100. nu. 22. lib. 1. & confil. 15. n. 1. t. 2. 1. 3. lib. 2. Anton. Faber. in C. lib. 8. titul. 36. de donation. aftration. 9. sub num. 5. Cancer. variar. refolution. lib. 3. cap. 2. nu. 15. 23. in quo ¶ etiam contrarium communiter verius fenferunt quamplurimi, vt dicti fructus ex dicto vfufuictu perueni, & quonque donator vixerit quæfiti non veniant appellatione futurorum, vt donatario præfentium, & futurorum fpecuare dicendum fit, fed cedunt hæredi vfufuictuarii donatoris eo mortuo, quam magis fequendam puto Alexand. in l. ftipulatio hoc modo concepta nu. 18. in fine ff. de verb. oblig. Bertrand. confil. 168. col. 2. volum. 1. Aretin. confil. 54. n. 2. verfic. etiam apparet Socin. lun. confil. 143. volum. 3. vol. 1. qui reprobat Paulum de Caffro vbi fuprà Contravariar. refolut. lib. 3. cap. 12. sub num. 1. verfic. ex contrario Roland. confil. 65. num. 56. volum. 1. Natta confil. 146. num. 11. Hypopolit. Riminald. confil. 167. nu. 14. Clarus §. donatio quæst. 19. ad finem Inurghiol. fingul. 88. lib. 1. Gabr. confil. 139. & confil. 117. num. 35. lib. 1. Facechin. controuerf. variis lib. 6. cap. 89. & lib. 13. cap. 51. plures affert Honded. confil. 37. nu. 33. lib. 1. Franch. decif. 168. n. 3. Menoch. confil. 2. nu. 43. Mantica de tacit. & ambig. conuention. lib. 13. titul. 32. nu. 6. 8. & 11. & feq. volum. 2. Cardinal. Tufeb. concl. 648. a. num. 44. & fequent. lit. D. Tientacin. variar.

variar. resolution. lib. 3. tit. de donation. resolut. 3. sub num. 18. versic. in non recedas, & sequent. Molina de primogen. lib. 3. c. 10. num. 21. iuncto nu. 19. & 20. Cancr. variar. resolution. lib. 1. cap. 8. sub num. 48. & lib. 3. cap. 3. nu. 120. & sequent. Michael. Ferrer. in 3. parte obseruation. cap. 404. A. Peguera de decif. 141. Gregor. Lopez l. 9. tit. 4. p. 5. gloss. villa, Flores de Menca in additio. ad Gamam decif. 166. & Gamma dicto loco n. 5. plenè Fontanella de pactis nuptial. clausul. 4. gloss. 22. a num. 1.2. & sequent. & nu. 4. 5. & sequent. volum. 1. Paul. Emil. Gallus de exception. 4. exception. 4. part. 3. num. 3. fol. 244. Caballus conf. 31. num. 2. & 6. lib. 3. inde est, vt omnes magis communiter firmant, donationem omnium bonorum præsentium, & futurorum cum reservatione vsufructus subintellige ex eo, quod de fructibus libere permiffum fit donatorem testari ac hæredem inuenire posse.

16 Et quamuis *† Thefaurus in hoc dicta decif. 97. post Cognol. in l. fin. num. 246. C. de pactis distinctione, vtatur secundum, quam bis Senatui Pedamontanum iudicasse dicit, quam distinctionem sequutus videtur. Castill. decif. 142. sub n. 15. versic. sic comprobatur, & Caball. casu Criminal. 207. n. 15. Anna singular. 391. Carroc. in addition. ad Decim. conf. 30. num. 60. Quod aut per donatorem fuerat reservata facultas simpliciter disponendi super bonis donatis, vt puta de Florenis quingentis, & tunc si moritur donans intestatur portio, seu summa prædicta remanebit apud donatarium omnium bonorum præsentium, & futurorum, & non transibit in succedentes ab intestato donatori, cum non capiendū videatur portionem illam apud eundem donatarium reliquisse, cui omnia præsentia, & futura donauerat, Aur verò dixit donator, se reservare certā quantitatem, de qua disponere posset, & si intestatus decedat dicta portio non cedit lucro donatori, sed venientis ab intestato ipsius donatoris.*

17 Tamen aliis *† salua dicti Senatus auctoritate, non placuit dicta distinctio, & eam potius verbalem, quam iudicicam existimauerunt, cum nil referre videatur, an donator dixerit cum facultate disponendi de bonis donatis ad summam centum, vel si dixerit reservare sibi centum, de quibus possit disponere, ita Francif. Molinus de ritu nuptior. li. 3. quæst. 18. num. 15. & 16. & explosa distinctione Thefauri censuit Sacrum Consilium Neapolitanū tellè Franco decif. 45. & decif. 600. & decif. 544. sub nu. 11. & latius Fontanella de pactis nuptial. clausul. 4. gloss. 23. a. n. p. 10. & sequ. & præsi. n. 11. reitè Thefauro seu eius distinctione, Sacri Consilii Neapolitani distinctioni accedit Masbrill. decif. 277. n. 15. nonissimè Giorib. in consuetud. Massensens. capit. 5. gloss. 4. a nu. 7. ad finem, & cum ista videntur residere Sessa decif. 48. lib. 1. & Causalca. decif. 12. par. 4. Anton. Monac. decif. Bonon 71. punct. 2. n. 81. quam dicit in summis Tribunalibus receptam.*

18 Cauthelem proinde *† dar Thefaurus dicto loco num. 4. vt ad euertendas huiusmodi dubias hæsitaciones donator in reservatione ipsa expresse ab initio provideat, & disponat de referuatis in casu, quo sine dispositione de eis decederit, vel in donatarium ipsum, vel alium quemcumque in quem donator disponere maluerit ex Cognol. in d. l. final.*

Ans. de Amas. T. 11.

n. 239. Fontanella de pactis nuptial. clausul. 4. gloss. 23. n. 15. & 16. Castill. decif. 142. sub nu. 15. versic. vnde ibi Caball. casu criminal. 207. n. 17. Sessa decif. 185. Menca decif. 49. num. 14. quod optimum consilium dicit esse Franco. decif. 600. n. 2. in fine, & decif. 544. sub princ. num. 11. Anton. Monach. in decif. Bonon. 71. nu.

19 *† & sequent. Nec propterea † definit esse valida donatio ex eo, quod ab initio disponat donator de referuatis etiam in donatatum ipsum omnium bonorum, si de eis non disposuerit, sufficere enim potuisset disponere si voluisset, ita Gabr. conf. 139. n. 1. lib. 1. Fontanell. supra num. 20. & sequent. Sed fa-*

20 *† ita † per donatorem ab initio donationis dispositio de referuatis in eundem donatarium, vel alium in casu, quo de referuatis non disposuerit, iuxta præstatam cautelam, duplex cadit dubium primum an decedente ab intestato donatore de referuatis videatur tacite disposuisse in eius sanguinis proximiores ab intestato succedentes, ad præiudicium donatarii, vel alterius, cuius fuerat ab initio in eadem donatione in referuatis quæsitum in casu, quo donator de eis non disposuisset; secundum † an si decedat donator, & eius hæredes vniuersalem instituat dicatur de referuatis disposuisse in hæredem institutum excluso donatario, vel alio, in quem de referuatis disposuerat in casu, quo de eis non disponeret, an vero de referuatis requiratur specialis dispositio, legatum, vel institutio nominatim, & expresse in casu prædicto, vt dici possit de eis disposuisse in præiudicium donatarii, vel alterius, in quem disposuerat, & pro utroque casu remitto ad Antonium Monachum in decif. Bonon. 71. a. n. 1. ad n. 74. qui in sequentibus alias subdit ad propositum quæstiones & facit dicta infra n. 47. versic. quod restringit.*

22 Non obstat primo *† autoritates in contrariū adductæ pro opinione, quod decedens ab intestato mulier non dicatur in venientes ab intestato disposuisse de iis, de quibus poterat disponere; nam magis communiter contra eas esse conclusum iam compertum est, & eis fere sigillatim respondet Surd. decif. 272. in fin. versic. vlt.*

23 Secundo non obstat, *† quod ea successio ab intestato deferatur venientibus ab intestato à lege; ac proinde hominis dispositio non dicatur, quia permissive non dispositiue defertur, quandoquidem ea dispositio licet principaliter legi attribuitur, cum tamen decedens videatur suam voluntatem accommodare secundum legem, & videatur dare, & disponere non adimendo cum id poterit libere facere; ideoque hominis etiam appellatur dispositio, vt diximus ex d. l. consuevitur ita respondet. Surd. decif. 272. n. 25. & 26. ex Bart. & alij in L. hæredes mei §. cum ita ff. ad Trebellian. Alciac. in tract. de præsumpt. regul. 3. q. 32. per tot. Zauchus in dicto §.*

24 *† cum ita p. 9. nu. 5. Rursus cum † lex aliud præsumat a partibus cogitatur, quamuis expresse non sit, illa dicitur dispositio hominis ad text. in l. cum Aulus ff. de condit. & demonstrat. Barbos. in l. si constante in principio num. 135. ff. solut. matrimo.*

25 Similiter nec resistit, *† quod hæc dispositio, quæ ex decedentia ab intestato reulatur, sit impropria non vera, & verba pacti debeant proprie intelligi nam dispositio quantumvis stricte intelligenda*

fit, verificatur in casu p̄sumpto, sicut in casu vero: quia, & legis p̄sumptio veritas esse dicitur; idque procedere etiam in statuto stitit, & propriè interpretando, vt latè subdit. *Surd. dist. dec. 272. nu. 27. 28. 29. & sequent.*

Multipliciter vero restringitur dispositio p̄dicta l. *conficiuntur*. Et Primò in Beneficiario, qui licet secundum aliquos possit de fructibus beneficiis disponere, etiam in morte ad intelligitur si expressè disponat nec sufficit tacita dispositio ab intestato decedendo per ea, que firmat *Surd. cōf. 333. n. 1. lib. 3.* Imò in eo casu de mente aliquorū fuit, nec sufficere generale Beneficiarii dispositionē, vel heredis institutionem, vt de fructibus disposuisse dicatur: sed specialiter, & expressè de fructibus oporteat disponere, super, quo contrarium censuerunt. *Bertrand. & Bellon. per Surd. d. n. 11.*

37 Restringe secundo in gauiato † de restituendo quicquid supererit, vt si ei dotrautem posse alienare permisum sit: tamen requiritur alienatio in vita, nec sufficit decedere ab intestato, vt dotrautem alienasse dicatur inueniens ab intestato a duocorum p̄iudicium. *Bald. in autben. contra rogatos C. ad Trebell. Oddofred. Patr. de Bella Pertica, & communiter Doctores Salicet. n. 6. Alexand. nu. 9. Craff. §. fideicommissum q. 54. n. 2. Honded. conf. 32. nu. 134. volum. 1. Rūm. conf. 76. n. 11. volum. 3. Menoch. lib. 4. p̄sumpt. 188. n. 17. conf. 226. nu. 107. Gabr. conf. 99. nu. 21. libr. 2. Peregr. de fideicommiss. art. 4. c. sub num. 43. Surd. dec. 272. num. 7. consil. 382. num. 49. & 50. Intrigoli. de substitution. censur. 3. q. 73. num. 28. 29. & 30. At contra sentit Gloff. in dist. autben. contra rogatos, & alij per Surd. conf. 1. n. 20. conf. 333. n. 27. & sequent. & quamplurimi alij etiam magis communiter. Quod pro modo non firmo.*

38 Restringe tertio nisi † venientes ab intestato inhabiles, vel à successione defuncti per statutū, vel propriam renuntiationem exclusi sint, quia inhabiles, & exclusi vocati non presumuntur ex tacita mente defuncti iuxta distam l. *conficiuntur Bald. in l. p̄sumpt. quod dotali C. de collat. Georg. Nat. in cap. quamuis limitat. 9. de p̄ssis in 6. Part. conf. 26. num. 17. & 69. nu. 34. lib. 3. Menoch. lib. 4. p̄sumpt. 27. nu. 17. Christofal. de Castellon. inter conf. Bald. consil. 325. n. 1. versè. praterea dicit lib. 3. Part. dec. 29. num. 8. 9. lib. 2. Carol. Anton. P̄tens in consilio impress. post volum. Consiliorum Sforz. Odd. a nu. 39. & seq.*

39 Restringe quarto, vt demum † p̄sumptio ex dista l. *conficiuntur* proficiens locum habeat, quā do defunctus potuit de rebus suis disponere, & testari, & tamen non disposuit; aliis secus Ripa in l. *Centurio* n. 110. ff. de vulg. & pupillar. substitut. Menoch. lib. 4. p̄sumpt. 27. n. 26.

40 Declaratur † quoque eiusdem textus dispositio, vt locum habeat, quo aduenientes ab intestato, qui tempore mortis seu successione in primo reperuntur gradu succedendi *Bald. in l. non iustam n. 8. C. ad Trebellian. Menoch. conf. 1123. nu. 15. lib. 12. & lib. 4. p̄sumpt. 27. n. 28.*

41 Secundus casus † seu secunda verborum conceptio in p̄sumptum huiusmodi deducta est, cum mulieri dotatae de certa summa petisum sit dispo-

nere, & testari, quo casu videtur mulierem in proxime successuros nō disposuisse ab intestato decedendo ex vi d. l. *conficiuntur* nisi condito per eā testamento ex virtute copulæ, quæ vtriusque copulatorum concursus desiderare videtur leg. si heredi plures ff. de cond. inst. Ofosc. dec. 71. n. 66. *Surd. conf. 207. n. 7. 8. & dec. 272. n. 5. Surf. conf. 266. n. 12.*

43 Sed ab ista † dissentit *Surd. dec. 272. num. 35. & 36.* qui testatur ita sentisse Senatū Mantuanum concludens, quod si p̄sumptum conceptum esset verbis copulatiuis, nempe possit testari, & disponere tamen procedat dispositio l. *conficiuntur* nam quando † duo copulantur per se, & non respectiue ad aliud non requiritur concursus vtriusque *Secundum Bartolum in leg. 1. ff. de inst. & iure post. Surf. 1. mol. & Iafon. quos offert Natta conf. 626. n. 17. Rūm. conf. 79. n. 23. volum. 3. & Surd. dicit*

45 † num. 36. naturam copulæ eocasu esse ampliatæ non restringere.

46 Tertius est casus † quando data seu reservata est mulieri facultas disponendi in eum, quem ipsa nominauerit, vel elegerit: tunc enim suum heredem vniuersalem instituendo, vel in alium vniuersaliter disponendo, vel donando censetur in personam heredis instituti, vel donatarij electionem, vel nominationem fecisse, vt est probata doctrina. *Bart. per illum textum in l. vna ex familia §. si duos num. 3. ff. de legat. 2. & ita fuisse decisum testatur Michael. Ferrer. part. 3. observation. 319. Stffa dec. 53. n. 7. Fontanella de p̄ssis nuptial. claus. 4. gloss. 5. n. 63. & 64. & gloss. 9. part. 5. num. 14. et claus. 5. gloss. 10. part. 1. num. 69. in fine. Menoch. consil. 1123. num. 14. Peregrin. de fideicom. art. 40. sub n. 59. *Lazar. consil. 85.**

47 Quod restringit † *Gratian. disputation. 50. sub num. 23.* vt non sufficiat vniuersalis institutio, vel dispositio, sed immò specialis requiratur ad hoc, vt nominatio facta dicatur ab habente nominandi, & eligendi facultatem, itā vt non facta nominariæ intelligatur nominatus ditius, tunc enim requiritur specifica nominatio ad excludendum illum, qui aliās veniret non sequuta nominatione, nec per generale institutionem censetur exclusus ex *Corn. conf. 165. n. 2. 1. lib. 2. Arz. conf. 53. post r. n. 3. vers. sed quamuis & testatur decisum coram Bualo in vna Romana vinez depalude, & ite. r. n. *Gratian. discept. 221. n. 7. & 15. Rota Rom. dec. 262. in sup. p. 1. dicitur. Ant. Mena. dec. Bonon. 71. nu. 5.**

48 Sed quid si mulier, † quæ huiusmodi facultate expressè vsa non sit ab intestato decesserit, an venientes ab intestato tacitè disponendo elegerit, & nominasse videatur ex vi d. leg. *conficiuntur*, & licet negativè videtur respondendum tamen sentio venientes ab intestato nominatos, & electos fuisse nam si id instituendo, vel donando mulier fecisse dicitur ex p̄dictis cur non idem ab intestato decedendo dicendum est, ex quo dicitur tacitè disposuisse in venientes ab intestato ex d. l. *conficiuntur*, & alij supra, & seuit *Menoch. conf. 922. & conf. 4995. lib. 10.* Nec est † alia differentia nisi, quod vna est dispositio tacita, & alia expressa *Curt. Jun. conf. 4. n. 8.* in reliquis, & in effectu omnes eodem modo sunt heredes. *Anton. Monach. dec. Bonon. 71. nu. 4. & tacita, & expressi par est virtus nisi*

facul-

50 facultas ꝑ disponendi, & eligendi seu nominandi ad testamentum restricta fit scilicet, quod possit disponere de centum in personam nominandam, vel eligendam in suo testamento, quia tunc non veniunt succedentes ab intestato, ꝑ censentur nominari, vel electi (quamvis heredem vniuersaliter institutum in eis vti electum succedere sententiam.) Etenim ꝑ limitata dispositio limitatum producit effectum *vulgata l. in agris ff. de acquir. rer. dominio l. cum seruo ff. de contrab. empt. l. a. ff. de ser. exportan.*

52 Quartus est casus quando ꝑ verba pacti facultati disponendi mulieri concessi essent concepti, vt possit in vita disponere etenim non poterit tunc mulier nisi in vita disponere, & per actum inter viuos non autem in testamento veluti in tempus prohibitum, & multo magis ex intestata successione non potest dici eam tacite in venientes ab intestato in vita disposuisse, quia decedens ab intestato censetur per viam vltimæ voluntatis disponere, & sua bona relinquere venientibus ab intestato. *Cagnol. in l. fin. num. 246. in fine C. de passis. Ita ex Rmn. consil. 152. num. 17. lib. 1. Mantica de tacitis, & Ambig. Conuention. lib. 13. tit. 47. nn. 5. Bartol. consil. 72. ex sacro, & consil. 76. in fine lib. 1. Peregrin. de fideicommissis. art. 40. sub num. 43. vbi alios asserit, & sub num. 58. & nn. 62. vbi dicit Bartoli traditionem communiter esse per Doctores receptam Theaur. decil. 209. Cardin. Tusch. conclus. 482. num. 12. lit. D. Paris. consil. 33. num. 61. libro 2. Deci. consil. 30. num. 3. Ripan. vtriusq. solut. matrim. n. 17. Covarr. variaz. resolus. lib. 1. c. 12. num. 3. Cagnol. in dist. l. final. n. 245. C. de passis Alexand. in l. stipulatio hoc modo n. 18 ff. de verb. obligatio. Socin. consil. 126. num. 8. lib. 3. Clar. f. donatio. quest. 19. vers. sed bene Rauden. de analogis. cap. 27. Non ded. consil. 37. sub num. 34. lib. 1. Trentacin. variaz. resolus. lib. 3. tit. de donation. resolus. 3. sub n. 18. vers.*

53 procedit hæc: Et licet ꝑ mulieri viuentis testetur, quia tamen testamenti effectus consertur post mortem l. ff. de testamen. idco inspecto magis effectum, quam actum ipso, dispositio post mortem facta videtur, & non in vita ad l. in tempus ff. de hered. instit. Cagnol. in l. final. sub num. 246. vers. sed non est recedendum C. de passis quoniam Bartoli sententiam magis probam, & per Senatum Pedemontanum dista decil. 209. apud Theaurum decil. sam sequendam puto, quamvis ꝑ alii contrariam profiteantur opinionem. *Vt Iason. consil. 130. solu. 3. & 4. lib. 4. Aletat. in l. final. eodem. fin. C. de passis. Boer. decil. 204. n. 45. Covarr. variaz. resolus. lib. 3. cap. 12. num. 3. in fine Cardin. Tusch. dist. concil. 482. num. 13. quos reuocant Peregrin. & Theaur. superius citati.*

55 Quintus casus est proximiori aduersans ꝑ cum mulieri conceditur de aliqua parte dotis posse restare, in quo casu de duobus posset dubitari. Primo an stante dicta facultate testandi quoque liceat mulieri interuiuos de ea portione disponere, in quo vetè licet valde moueat authoritas decisionis Senatus Cathaloniz relata per Fontanelam de passis nuptial. claus. 5. glof. 10. p. 1. num. 71. vers. & vide etiam, qua sunt resolutum eo casu esse datam facultatem disponendi ne dùm in vltima

voluntate, sed etiã inter viuos, si quidem quando datur disponendi facultas per modum vltimæ voluntatis comprehenditur etiam modus disponendi inter viuos præsertim quando nulla diuersificatio considerari potest, vtget tamen aduersus determinationem prædicti Senatus considerari posse, vt eo casu non liceat mulieri per actum inter viuos de ea portione disponere, de qua data est facultas testandi cum nihil commune habeat dispositio inter viuos cum ea que ex testamento, vel alia causa mortis vltima dispositione perficitur, & dispositio inter viuos diceretur prohibita veluti in tempus prohibitum collata, cum vno tempore permittunt alio censetur prohibitum tanto magis quando accedunt clausulæ restrictiue tantum, vel dùm raxat, quæ non permittunt extensionem, vel ampliacionem dispositionis, vel clausula importans formam, vt nõ aliter nec alio modo:

56 Secundo ꝑ an stante dicta facultate testandi, seu quod mulier de certa summa possit restare si decedat intestata venientes ab intestato in ea summa, vel portione succedant: Et diro tunc sanguinis proximiores ab intestato venientes ad dicta portione penitus excludi debere tunc quia actus testandi actum positum, & declaratione expressæ voluntatis decedentis, ac solemnitates de iure debitas de essentia requirit, quæ cessant in decedente

57 ab intestato, Imò ꝑ mulier decedendo ab intestato expressè dicitur declarasse se noluisse testare vel vti dicta facultate testandi, & ex industria omisit testare dum permittit, & voluit ab intestato decedere Abbas consil. 57. sub n. 19. Cassanat. consil. 45. n. 25. Sola ad nonas constitut. Sabaud. de alienat. bonor. minor. glof. 3. sub n. 28. tunc etiam, quia quantum distent inter se causa testati à causa intestati cuique patet.

58 Sextus casus est quando ꝑ permittitur mulieri de parte dotis, seu aliqua eiusdem summa libetè disponere vel si dictum sit ad libitum suæ voluntatis, & tunc licet mulieri tam in vita, quam in morte, seu in vltimis disponere, & tam specialiter, & expressè, quam vniuersaliter per heredem institutionem, vel vniuersalem donationem, ac diceretur etiam in venientes ab intestato disposuisse ea sine testamento, vel alia dispositione vita functa. *Henoch. consil. 210. n. 50. & lib. 4. præsumpt. 189. num. 8. Sord. consil. 157. n. 10. & consil. 570. n. 66. in fine, & dec. 271. n. 14. 15. & n. 16. vbi si sint geminata Decil. 70. n. 12. li. 3. Bursat. consil. 266. Grat. discept. 50. n. 23. Roland. consil. 62. a n. 17. & seq. vol. 1. Gabr. consil. 99. nu. 33. lib. 2. Boeri. decil. 204. sub num. 46. Cautelan. decil. 12. lib. 4. Ancon. Monath. decisio. Bonon. 71. num. 107.*

59 Septimus casus est quando ꝑ facultas disponendi, & testandi mulieri conceditur restrictè, & limitatè nempe pro anima, seu ad pias causas quo casu siue per actum inter viuos, siue per testamentum, vel aliam vltimam voluntatem non potest mulier disponere de ea portione, nisi ad pias causas cum facultas disponendi, ita restricta fit, & decedendo ab intestato eius sanguinis proximiores ab intestato in dicta portione non succedunt, quia in eo casu termini dictæ leg. confirmantur ff. de iure Codicil. adaptari nequeunt,

nec pia causa ab intestato succedit. *Bursat. consi.* 266, num. 3. *volum.* 3. ad quod addatur, quæ subdunt Doctores de donatore omnium bonorum, qui reservauit portionem disponendi de donatis restrictè pro anima, & sic ad certum finem.

- 60 Quidam, & vicinus casus ¶ considerari potest cum data eis facultas disponendi, vel testandi tam in vita, quam in morte, sicut tam per actum inter viuos, quam per ultimam voluntatem qua forma videmus vfos fuisse passim contrahentes in nuptialibus tabulis, in quibus latissime, & liberè nimis solet concedi ista facultas, æquè vnum animam comprehendendo, atque alium, & in eo propter eius latitudinem cessat omnis contradictio, ut tam expresse, quam tacite, tam vniuersaliter, quam particulariter, tam per actum inter viuos, quam per testamentum, & etiam ex tacita voluntate ab intestato decedendo dicatur in venientibus ab intestato disposuisse mulierem & ea facultate vsum fuisse, quod satis comprobatur ex eis, quæ superius firmata sunt.

S P M M A R I V M.

- 1 In collationibus hereditatum iudicio familia bereiscenda diuidendum res ipse adduci debent non ipsarum estimatio.
- 2 Collatio est rerum propriarum adductio.
- 3 Pretium, & estimatio loco ipsius rei debet prestari non potest iniuncta parte.
- 4 Collatio fit per rei estimationem de partium voluntate, & in dote constante matrimonio conferenda.
- 5 Diuisio in iudicio familia ereiscenda debet fieri, ut de qualibet re æqualis fiat portio cuiuslibet adiudicanda.
- 6 Iudex quod fiat per quotas cuiuslibet rei inter heredes iudex ex officio tutare debet.
- 7 Iudex in diuisionibus non potest deuenire ad rei licitationem si res posset commode in regiones diuidi.
- 8 Diuisio rei, qua commodam diuisionem non patitur fit per adiudicationem eiusdem rei vni ex cohæredibus, vel socijs rescindendo portiones ceteris in pecunia.
- 9 Rem commodam diuisionem non patientem hereditibus, vel socijs contendentibus potest iudex subhasitare, & vni ex eis meliorem conditionem facienti adiudicare.
- 10 Licitatores extranei non admittuntur in subhasitationibus rei iudicatus si alter ex socijs, vel cohæredibus iustum rei pretium licitando offerat, & n. 11.
- 11 Hæres non potest cedere extraneo ius licitandi, quod habet in bonis non patientibus commodam diuisionem.
- 12 Rei diuisio fieri potest de consensu partium per eiusdem rei locationem pensionem pro æqualibus portionibus diuidendo.
- 13 Euiçtio debetur ad iniuriam inter plures hæres diuidentes pro rebus portionibus obiectis etiam quod promissa non sit.
- 14 Diuisio conuenientialis est permutationi similis.
- 15 Permutatio est similis emptioni.
- 16 Euiçtio inter plures hæres debetur pro re infra le-

gisimè quantitatem cohæredi assignata.

- 18 Euiçtio semper debetur causam onerosam habenti.
- 19 Hæres vt de emçtione agat aduersus cohæredes pro rebus diuisis euiçtis debet licem cohæredi denunciare, & rem victori restitutum esse.
- 20 Euiçtio debetur in diuisione data ignorantia rem esse alteri subiectam.
- Secus data scientia. 21.
- Pretium non debetur hæredi si scilicet in passionem rem alteri debitam, & obnoxiam acceperit.
- Declarat. n. 23, 24, 25.
- 26 Hæres si sciat rem sibi obuentam in diuisione purè ad alium cohæredem pertinere de emçtione non agit; quia censetur iure suo rennucciasse.
- 27 Euiçtio non datur contra Cohæredem succedentem in portione diuisa ex reciproco fideicommissi facta à communi auctore.
- 28 Frater poterit bona diuisa cum fratre reuendicare a filijs fratris defuncti si filij incapaces sint successionis illorum bonorum ex forma fideicommissi, vel inuestitura.
- 29 Hæres in casu quo agit de emçtione contra cohæredem, an tantum ad pretium, vel ad interesse agat. Euiçtio debetur quanti interest emçtionis tempore. num. 29.
- 30 Euiçtio non debetur re emçta ab altero ex cohæredibus diuidentibus ex natura rei, vel fideicommissi communis auctoris generali emçtionis promissione non obstante.
- Amplia num. 30, 31.
- 31 Euiçtionis generalis promissio inter cohæredes diuidentes an operetur fideicommissi rennucciasionem. num. 33.
- Quid si verbis vniuersalibus. n. 35.
- 32 Aequalitas seruanda est inter fratres ab initio secus ex post facto.
- 33 Euiçtio verbis vniuersalibus promissa quomodo iungatur, & qualitercumque debetur etiam si ex rei natura, vel aliter sequatur.
- 34 Euiçtio non debetur cohæredi pro re in diuisione obuenta si expresse quod de emçtione non teneatur actum sit.
- Amplia quod nec ad pretij restitutionem numero 37.
- 38 Emptor agit ad pretium licet venditor nisi pro suo facto de emçtione voluerit semere.
- 39 Euiçtio debetur in diuisione facta per iudicem.
- 40 Euiçtio non debetur in diuisione facta per testatorem inter cohæredes.
- Declarat. num. 44, 45.
- 41 Diuisio per testatorem inter cohæredes facta habet vim praelegatorum.
- 42 Euiçtio non debetur pro praelegato.
- 43 Euiçtio habet locum in permutatione.

ARGVMENTVM.

Qualiter ad iniuriam pro portionibus diuisis inter plures hæres debetur debeatur euiçtio.

RESOLVTIO. LXXVII.

Resciendum in collationibus, & diuisionibus inter plures heredes res ipsas non autem earum estimationes, & pretia adduci debere, quae sunt veteris opinio Bart. in leg. 1. §. iuber ff. de collatione, bonorum

Alexand. in l. si donatione num. 14. C. de collatione, Cagno in leg. si emancipati num. 33. & sequent. C. de collatione, cum collatio fit propriarum rerum adductio secundum Aluar. & clare. de partitione, bonorum caput. 12. nu. 4. ad Texum in leg. prima in princip. ff. de collatione, bonorum. ibi bona sua in medium conferant, qui appetant aliena, & in dicto §. iuber ibi bona propria contulerint, nam aliud res ipsa est aliud estimatio, Rufus in dicto §. iuber, ubi modi enumerantur collationis de estimatione vltimum fit verbum, tum quod alias si estimatio posset conferri coheredibus inferretur prejudicium circa affectionem ad rem ipsam suorum maiorum, qui in rei estimatione, vel pretio non caderent.

Tum quia si estimatio in vita parte loco rei prestatari nequit leg. secunda §. mutui ff. si certum petas. & clare. dicto tr. c. 14. qui dicit idem per ordinationes Regias in Regno Lusitanie statutum fuisse l. 4. tituli. 77. §. 12. 13. & in nouo eorumdem recopilat. libr. 4. tituli. 97. §. 14. 15. Quicquid senserint Roman. in autent. ex testament. C. de collat. Decian. l. si donas. in fine. C. eodem. Alciat. in l. 2. §. mutui num. 15. ff. si cer. pet. qui tutati sunt posse in collatione rei estimatio simpliciter adduci ex eodem §. iuber. & ex alijs quibus respondet & clare. dicto loco qui numer. 4. 5. duobus modis restringit, vt non procedat

si collatio fiat per estimationem de partium voluntate item in dote constante matrimonio conferenda, quando res ipsa deduci non posset. Contingit variè quandoque huiusmodi collata inter heredes diuidi; proinde si diuisio inter plures heredes facienda sit iuditio Erciscunde familiaritatis si de pluribus rebus, & corporibus agatur ita commodè patientibus diuisionem debet de qualibet referri equalis portio pro quolibet, & cuiuslibet, sua portio est adiudicanda l. hac edict. C. fam. Erciscunde. Mandell. conf. 322. num. 39. Aluar. & clare. de partitione, bonorum. cap. 22. nu. 4. Mangil. de imputatio bonorum. quæst. 82. num. 1. Et si per quotas fit facta diuisio cuiuslibet rei, sed per partes singulares iudex ex officio quo ad quotam reducat diuisio curare debet Costa de ration. rat. quæst. 195. numer. 4. Idem dicendum est si ageretur de diuidendo vnum corpus, vel prædium quod pateretur commodam diuisionem l. 1. versic. quod si diuisio C. commun. diuidund. quo casu

non est deueniendum per Iudicem ad eiusdem rei licitationem, & subhastationem per tex. in l. 1. Iason in §. quædam institut. de action. num. 59. sed debet in æquales regiones partiiri nisi ad id omnes consentiant, quoniam intererit. Anton. Faber. C. commun. vtriusque Iudic. libr. 3. tituli. 27. diffinition. 14.

Si res cetera, vel corpus quod peteretur inter

8 plures diuidi commodam non pateretur diuisionem, & alia diuidendi non supererit ratio, vni ex pluribus coheredibus adiudicabitur, vel socijs, & si vna pars prægrauabitur in sua portione ex huiusmodi assignatione reficietur grauato in pecunia, vt equaliter portiones ex iusto estimationis calculo si sunt similes. & §. eadem institutio, de offic. Iud. leg. ad officium versic. cum autem regionibus C. commun. diuidund. ubi doctores omnes leg. arbor. §. de vestibulo ff. commun. diuidund. & ff. de leg. 23. num. 6. cum sequent. Decian. conf. 15. num. 38. Iubr. 1. Capice dec. 36. Fontanell. de passis dotal. clausul. 4. Glof. 9. part. 2. num. 75. 76. & sequent. volum. 1. & Vincen. de Franc. decif. 160. num. 4. Gozadin. conf. 44. sub nu. 15. Maggon. decif. 43. num. 2. in Florentin. Barz. decif. 100. n. 14. Simon. de Pres. conf. 142. num. 40. Aluar. & clare. decif. 114. Anton. Faber. C. commun. vtriusque Iudic. libr. 3. tituli. 27. diffinition. 14. Serader. de feud. p. 8. cap. 2. num. 35. volum. 1. T. bonus in compendio decifion. verbo diuisio domus ubi etiam quando res, dicatur commodam diuisionem non pateri differunt; Quæ adiudicatio, vni ex pluribus coheredibus fieri debet permittitur iudici ex iusta difficultatis diuidendi causa, quod alias prohiberetur Angel. & Iason. in d. §. quidam. Institutio. de action. num. 10. per dictum textum, & §. eadem Institutio, de offic. Iudic.

Quæro an si inter plures heredes contentio sit quod eorum vnicuique res indiuisibilis adiudicaretur poterit iudex rem non patientem commodam diuisionem ponere subhasta publica ad licitationem in quibus subhastationibus primo loco heredes ipsi, vel socij ad licitandum admittuntur & socio plus licitanti tota res danda est, ita vt reficiat portionem consocio, vel coheredi in pecunia l. 1. & l. ad officium C. commun. diuidund. ubi Bar. Bald. Fontanell. de passis dotal. clausul. 4. glof. 9. part. 2. nu. 80. ad finem vol. 1. Caneet. variat. resolut. libr. 3. cap. 13. num. 9. 10. Anton. Faber. C. commun. diuidund. libr. 3. tituli. 26. diffinitio. 3. in fine Majul. ad Capic. decif. 36. T. bonus in compendio decifion. verbo diuisio Ricci collect. 201. in quoti defectu extranei admittuntur licitatores, d. l. 1. ubi ea actione, aut vniuersum prædium si licitatione viceris exoluta socio parte pretij obtinebis, aut pretij portiones si mellorem alius conditionem obtuleris consequeris, & l. ad officium eod. tit. ibi ad licitationem non numquam, etiam extraneo emptore admissio maxime si se non iustificare ad iusta pretia alter ex socij sua pecunia viceri vilius licentiam proficiantur.

Et intelligas eatenus tunc extraneum licitatoretem admitti, si quatenus aliquis ex socij, vel coheredibus licitantibus iustū rei pretium non offerat dicta l. ad officium ubi notat Bald. num. 4. recte intelligendo verbum, vilius, illius textus ibi pone comparative ad pretium rei non ad animositatem licitantis Salicet. ibid. num. 2. Castrenf. num. 6. & notat Iason. in dict. §. quædam nu. 60. Institutio. de action. Arctin. conf. 156. volum. 2. numer. 2. Aluar. & clare. de partitione, bonorum. cap. 11. numer. 4. 5. & decif. 14. num. 7. ne calore licitandi alter alterum ex socijs vincat, pretia rerum ad inuicem ascendendo, Caneet. variat. resolutio. libr. 3. caput. 13. num. 10. Barz. decifion. 100. & in tantum, si extranei licit-

tatores non admittuntur quando per coheredem & socium iustum rei pretium offertur, quod etiam si extranei offerant maius pretium, & meliorem conditionem faciant repelluntur. Bald. in leg. ad officium num. 4. Salicet. num. 25. Tiraquell. de retrat. lignagier. §. 1. glof. 1. §. num. 2. 3. facit Cozar. var. resolut. lib. 3. cap. 1. 4. numer. 6. Aluar. Velasce. de partition. bonorum cap. 2. 3. sub num. 10. quomodo Bald. contrarium sensisse videatur in leg. secundum quæst. vltima C. de reuendend. vendition. & Salicet. in l. d. dum C. de contrahend. emptio. Item quod si admittentur eo casu licitatores extranei ultra iustum rei pretium frandibus via a petireretur, quia non deberent suppositi licitatores ad augendum nimis rei valorem vt pariter augetur portio in pecunia coheredi debita, & nimium grauaretur coheres rem ad excessum extranei suppositi licitationem capere vt aduertit Tiraquell. dicto loco. hinc

12 nec poterit vnus ex socijs, vel coheredibus cedere extraneo ius hoc licitandi, quod habet cum prælatione prædicta Guliel. de Cuneo, & Bald. in d. leg. ad officium Roman. in l. prima §. usufructuario ff. de noni. oper. nuntiation. Paul. de Cast. numer. 4. las. in dicto §. Quædam Institution. de action. numer. 61.

13 Rursus, & alius datur modus ꝑ diuidendi rem indiuisibilem, & commodam diuisionem non patientem, videlicet per locando, & pensiones pro æqualibus portionibus diuidendo si partes in hoc genere diuisionis conueniant. l. commun. §. cum de usufruct. ff. commun. diuidund. Suarez in leg. quomodo in prioribus lita. 11. dñb. 2. a. 8. Gomes var. resolut. libr. 2. c. 3. num. 12. Quamuis aliter dicat procedere ex l. Regia Aluar. Velasce. de partition. bonor. c. 22. numer. 13. 14. f. 116. cetera præter institutum omittendo.

Propositi vero articuli resolutio tria habet membra. Primum circa diuisionem conuentionalem ad partibus initam, secundum ad iudicetrium a testatore.

Circa primū supposito quod diuisio fiat inter plures hæredes conuentionaliter si aliqua ex rebus in portionem obiecta euicta sit quatenus inter eos debeat euictio plures constituendi sunt

14 casus. Primus quando ꝑ fuerit facta diuisio nullam ad inuicem euictione promissa quo circa absoluit eo casu dicendum quod si aliqua res in portionem assignata fuerit legitime euicta de euictione cõpetit actio aduersus ceteros coheredes, qui tenentur pro ea parte euicta socijs, & coheredem integrare leg. si fratres Cod. commun. vtriusq. iudic. l. si famil. C. famil. Greifund. vbi Glos. Bart. Bald. Angel. Salicet. & Paul. de Castro. qui dicit integrari debere etiam si pro parte rei sequatur euictio Bart. in l. qui Roma S. duo fratres ff. de verb. obligat. q. 12. vbi Ripa n. 97. Peregr. de fideicom. art. 32. num. 53. Becce. conf. 24. num. 9. de commun. Burfat. conf. 6. num. 19. in fine lib. 1. Mantica de tacitis, & ambig. conuention. libr. 6. titul. 2. num. 16. 17. Aluar. Velasce. de partition. bonor. cap. 37. Petra de fideicom. quæst. 14. num. 40. Sances de diuision. bonorum. lib. 1. cap. 8. Cardin. Tustich. conclus. 534. litter. d. numer. 1. Turrest. conf. 8. num. 19. lib. 3. Alora de partition. p. 3. quæst. 9. num. 19. Mantent. decif. 13. Cabellin. de in-

tion §. 3. nn. 5. 1. Sord. conf. 67. num. 7. 8. conf. 311. nu. 26. V. bald. in Traff. de duobus fratribus par. 8. quæst. 2. a. 23. Lambert. de Contrah. C. qui sine certa solemnitate glof. a. 35. in fine Intrigul. singul. 63. nu. 7. lib. 3. Card. Scraphim. decif. 723. num. 2. seq. Franciscus de Calsas Pereira de emptio. & vendition. cap. 31. num. 9. 10. seq. Barz. decif. 96. nu. 41. Velasce. conf. 11. num. 2. Gabr. conf. 90. numer. 42. lib. 1. Facelin. controuerf. iur. lib. 6. cap. 68. versic. etria

15 couclusio. Cum conuentionalis ꝑ diuisio permutationis sit similis l. commune diuidendo. §. si debitor ff. commun. diuidendo l. cum pater, & hereditatem, & §. euictis ff. de legat. 2. & vtrobiq. Doctores omnes Paul. de Cast. in l. 1. Cod. commun. vtriusq. iudic. Burfat. conf. 171. num. 16. lib. 2. Magon. decif. 62. nu. 4. in florentin. Aluar. Velasce. de partition. bonor. cap. 37. num. 2. Facelin. controuerf. iuris lib. 6. cap. 68. versic. difficultas Calsas Pereira de emptio. & vendition cap. 31. num. 9. 10. Er permutatio ꝑ est similis emptioni l. sciendum §. tempore ff. de edili. edicto Cephal. conf. 64. num. 6. Becce. conf. 24. num. 13. Burfat. conf. 173. num. 17. lib. 2. Gamma decif. 242. numer. 6. Gratian. disceptation. 334. numer. 4. Iunio verus exillimatur contra dictum venditionis, quado res æstimata pro æstimata permutatur Glos. & Doctores in l. 1. C. de rer. permutat. Tiraquell. de retrat. lignagier. §. 1. gl. 14. num. 19. vbi etiam in statuato Boer. decif. 144. Fabian. de emptio. quæ. 2. Corbol. de casus priuation. ob alienation. limitat. 12. Gutierrez. de Gabell. qn. 71. Sord. conf. 333. Burg. de laudim. p. 2. in spection. 4. ideo sicut in permutatione debetur euictio. Item ex quo diuisio est a comunione recessus Gargiar. patrocin. 6. num. 4. & portio, quæ pro diuiso viui assignatur, succedit loco portionis, quæ prius cum socio pro indiuiso possidebat, merito permutationis locum obinet, Peregrin. de fideicom. art. 52. num. 53. in fine dñenoc. libr. 3. præsumpt. 118. num. 17. Mantent. decif. 13. num. 3.

16 Fortius id procedit euicta re ꝑ infra legitimam portionem, debitum filio, & coheredi competentem assignatam, quod quasi debitum, & loco æris alieni dicitur Berengar. Ferdinandus. in l. in quartam in tertio præfation. num. 52. verbo præcipue, ff. ad legem falcidiam Gomes l. Tauri 29. nn. 34. versic. quod tamen singulariter intellige. Aluar. Velasce. de partition. bonor. c. 37. nu. 5. 6. & coheres in ea portionem crederetur causam ouertam habere ꝑ quo casu semper debetur euictio. Anton. de Burgos de Salamanea de emptio. & vendition. num. 25. in repetitione capituli si venditori Franciscus de Calsas Pereira de emptio. & vendition. c. 31. a. 2. legitime tamen ꝑ lte coheredibus denouciata l. iuxta leg. emptor. C. de euiction. Velasce. in dict. cap. 37. numer. 1. Menoch. conf. 178. num. 17. conf. 894. num. 10. Burfat. conf. 106. n. 19. Intrigul. Singul. 63. num. 38. sequent. lib. 3. Anebrazan. Regens quæst. 36. nu. 1. lib. 1. Bim. conf. 37. num. 3. 1. 3. lib. 1. Item sequuta euictione & re victori tradita ad Textum in l. habere licere, ff. de iustition. l. 3. C. eodem Barc. decif. 584. part. 1. Cabellin. de euictione §. 5. num. 86. Aluar. Velasce. de Oca. 37. Sord. conf. 36. num. 4. & conf. 72. num. 1. conf. 359. num. 38. decif. 165. num. 7. Cravett. conf. 682. num. 6. Anguierol. conf. 173. num. 1. & conf. 174. num. 1. Intrigul. singul. 63. nn. 5. 1. lib. 3. Thezaurus decif. 85.

u. 1. 2. Carroe. dec. 96. num. 5. Fabi. de Anna conf. 15. num. 1. 7.

Ceterum si de euictione habeant scientiam diuidentes ante diuisionem rem esse fideicommissio subiectam, vel aliter conditionaliter aliquo futuro tempore alteri debitam, vel cum de euictione agant. Dicendum quod aut res, quæ in portionem obuenit ab extraneo euincitur, aut vero inter ipsos diuidentes in euentum alicuius conditionis purificande debetur, ut si de ea re esset inter eos reciprocum fideicommissum constitutum. Et si ad extraneum res pertinet, dicendum quod aut ignorabat diuidentem, aut sciebat ad extraneum rem pertinet, si ignorabat nulli dubium de euictione agere posse aduersus cohæredes, vel locios, qui tenentur euictam portionem integrare, quia ignorantia excludit omnem præsumptionem mutui periculi in rebus diuisis susceptis, si per errorem ff. de iurisdictione omni iudic. l. Mater decedens ff. de inofficiis, testamento Alexandr. conf. 21. m. secundo dubio l. 5. Bero. conf. 95. Causale. de usufruct. numer. 100. Beci. conf. 24. n. 3. qui dicit totum vim consistere in scientia eius qui rem obnoxiam accepit. Peregr. de fideicommissis art. 52. n. 5. Roland. conf. 51. num. 10. & sequent. libr. 4. Surd. conf. 15. num. 5. conf. 311. numer. 27. Mandel. conf. 311. numer. 7. Menoch. lib. 3. præsumpt. 118. n. 16. Burfat. conf. 173. nu. 10. seq.

31 Si vero sciebat rem diuidentium esse alterius iuris, vel conditione suppositam tunc cessat euictionis actio Glof. in dicta l. si familia per Textum in l. si frater Becci. conf. 24. num. 34. seq. Intrig. singular. 63. nu. 10. libr. 3. Gratian. discept. 234. n. 2. 11. seq. Facch. Controuersiar. iur. libr. 6. cap. 68. Vers. quinta conclusio. Menoch. libr. 3. præsumpt. 118. n. 22. num. 2. 1. 2. etiam respectu pretii data scientia cessat euictionis actio Bart. & Bald. in d. l. si familia, & l. emptorem §. fin. ff. de allion. emptio. Paul. de Cast. ibidem. col. 2. Curt. Senior. conf. 64. num. 64. Beci. conf. 14. n. 34. Menoch. lib. 3. præsumpt. 118. n. 22. omnes mori, quod in diuisionibus quilibet censetur mutuum periculum suscepisse.

33 Verum sanè intelligimus, si id procedere si in diuisionem utrique parti obuenierit bona infecta, puta aliena, vel condicionalia, ex quo tunc omnes hæredes subiacent eodem periculo, & ideo in dictis terminis præuolat ratio per Doctores adducta, quod quilibet censendum sit mutuum periculum in diuisionibus suscepisse. Peregr. de fideicommissis art. 52. num. 58. Ruin. conf. 146. numer. 2. lib. 1. conf. 137. num. 12. libr. 2. conf. 7. numer. 18. lib. 3. Roland. conf. 51. num. 10. 11. 12. libr. 4. Gratian. disceptation. 234. num. 3. & 4. Facchin. controuersiar. iur. libr. 6. cap. 68. versic. septima conclusio Burfat. conf.

24 173. num. 19. Secus quando in diuisione vni ex hæredibus peruenissent omnia bona obnoxia, & subiecta alteri veto omnia bona libera, nam tunc agi poterit ad pretium etiam data scientia argumento l. si §. fin. c. commun. deleg. Glof. in l. si familia c. familia Erici secund. ubi Paul. de Castro in princip. & Angel. post Bald. ubi num. 3. quæ sunt opinio satis canonizata. Guid. de Squeria in l. qui Roma §. duo fratres ff. de verbor. obligat. ubi Alexand. nu. 34. in fine. Angel. in fine Alciat. nu. 36. & conf. 135.

num. 5. & conf. 538. num. 3. in fine Ripa in d. 5. duo fratres num. 90. & 100. Crocus conf. 136. Menoch. conf. 87. n. 85. seq. Burfat. conf. 173. nu. 19. lib. 2. Surd. conf. 67. num. 54. Intrig. singular. 63. numer. 9. libr. 3. Becci. conf. 24. num. 1. Menoch. libr. 3. præsumpt. 118. n. 15. Peregr. de fideicommissis art. 51. num. 69. in fine versic. contra in his terminis. Gratian. discept. 234. num. 56. 7. Facch. Controuersiar. lib. 9. c. 68. versic. sexta conclusio.

Nisi qui bona fideicommissio obnoxia scienter in diuisione accepit principio vitiora esse sibi exillimauerit, & voluerit eam utilitatem cum futuro euentus periculo compensare Alciat. in leg. qui Roma §. duo fratres num. 40. ff. de verbor. oblig. Facchin. controuersiar. lib. 6. cap. 68. versic. dum tamen argumentol. de fideicom. c. de transact. Menoch. lib. 3. præsumpt. 118. n. 15 in fine versic. qui tamen. Peregrin. de fideicom. art. 52. num. 69. in fine versic. si acceptor. Gratian. discept. 234. n. 8. vol. 2.

Hinc facta diuisione, & obuentis omnibus feudalibus, vel emphyteoticis scienter vni, & alteri liberi si domino aperturam de euictione non agitur tamquam ex natura rei sequuta Alexand. conf. 311. colum. 3. l. 5. Ruin. conf. 11. lib. 3. Tirag. de reu. assignag. §. 1. gl. 9. n. 35. Roland. conf. 51. lib. 4. Menoch. libr. 3. præsumptio. 118. nu. 10. Peregrin. de fideicom. art. 52. num. 60. Surd. conf. 15. nu. 4. 5.

Si vero bona diuisa pertineant ad vnum ex diuidentibus tunc si res pure pertineat data scientia pure pertinere diuisionis tempore videtur ius suum remississe, ita vt nullatenus de euictione agat Peregrin. in dicto art. 52. num. 19. & 65. in princip.

37 Si vero conditionaliter pertineat si veluti si ex fideicommissio purificando collato post diuisionem morte de euictione aduersus cohæredem agi non posse diuidentem, & in fideicommissio vocatum, ex quo euictio sequi dicitur ex facto communis auctoris statne fideicommissio dixit Bart. in l. vendicauit. ubi quod si rem quam habes ex facto tuo, vel auctori tui euincio non teneo l. fundi ff. de euict. l. licet placeat ff. de dote prelegat. Corne. conf. 102. l. 4. Soccin. conf. 31. n. 7. libr. 4. Ruin. conf. 7. nu. 18. lib. 3. Peregrin. de fideicommissis art. 52. num. 65. quo casu fideicommissum non censetur per diuisionem remissum Peregrin. in dicto art. 52. sub 28. n. 19. In super si poterit frater bona reuendicare etiam si filius fratris defuncti si fuerint ex forma fideicommissi, vel inueldire incapaces successionis, cum frater superius rem pro ipsius natura aduocet Peregr. in art. 52. n. 67. Serad. de feud. p. 8. c. 5. nu. 27. volum. 1.

Ceterum in casu quo cohæres de euictione agit si antequam ad totale agat interesse sicut emptor ex l. venditor, & l. euicta ff. de euiction. leg. non dubitatur, & leg. si cum quatuor c. eodem. Raphael. Cumen. in l. qui Roma §. duo fratres ff. de verbor. oblig. & Bart. in ultima questione. Sentunt quod agi non possit nisi ad extimationem partis quæ obuenit in portionem, & euicta fuerit inspecto diuisionis tempore non autem euictionis, ex quo diuicio est actus necessarius, nec venditioni æquiparanda est, quæ actus est voluntarius in qua ad totale interesse agitur a quibus adducitur text. in lege

L. qui heres erat ff. famul. Ercij cum d. quem ad hoc reputant singularem. Sed Cumanus, & Bart. aduersantur ab Alexand. in dicto §. duo fratres num. 61. veluti loquentes contra textum in l. si fratres c. commun. vtriusq. iudicii quanti interest deberi disponentem Ponte conf. 27. num. 6. leg. si cum venditor. §. si. ff. de euict. vbi res euicta elimatur tempore euictionis pro vt creuerit, vel de creuerit vbi Glos. Bart. Bald. Salicet. & Fulgos. Surd. conf. 52. num. 50. ex quibus sicut in venditione ad totale interesse agi posse videretur Claudius Aquens. in hoc recte inueniundo in dicto §. duo fratres cum Cumanus resoluit ad interesse intra rem agi posse respectu eliminationis non autem ad totale rei, & quanti, interest euictionis tempore, & extra rem quod interest in euictione non venit ad textum in dicta leg. qui heres erat Gomez. variat. resoluit. libr. 2. cap. 2. num. 33. in fine Peregrin. de fideicommiss. artic. 52. numer. 55.

Secundus est casus quando facta inter coheredes diuisione ad inuicem generaliter pro diuisis de euictione promissum sit quo poterit indistincte de euictione agi euicta portione obuenta per extraneum, cum huiusmodi expressa euictionis promissio idem operetur quod tacita legum dispositio diuidentibus absque generali promissione debita pro inde militat quae (supradixi in casu quo nulla inter diuidentes euictionis interceserit) promissio. Difficultas maior est tunc ab vno ex pluribus ex ipsi coheredibus diuidentibus euicta, quod obuenit ex natura ipsius rei, vel facto communis auctoris ex fideicommissio. vel aliter, & resolutio euictionem non debet, nam vt euictio eo casu deberetur cum res ex sui natura alteri ex diuidentibus euincitur oporteret in eum casum specialiter de euictione stipulari, cum alias generalis euictionis promissio non sufficiat data scientia, & paritate mutui periculi ita declarando *Glin d. l. si familia dixerunt Gugli. de Cuneo. Guid. de Surar. Ricard. Malumb. Cinnus, Bart. Bald. Salic. Fulgos. Paul. de Cast. & Alex. in d. §. duo fratres n. 32. Alciat. n. 37. Paul. Leon. n. 113. Alex. conf. 21. l. 5. Arretin. conf. 3. Decian. conf. 4. t. 1. Curt. Sen. conf. 49. num. 71. conf. 50. num. 383. Ruin. conf. t. 37. num. 12. lib. 2. conf. 7. num. 18. conf. 92. num. 29. lib. 3. Soccinus inuicior. conf. t. 6. num. 63. lib. 2. conf. t. 4. num. 2. & conf. 119. lib. 3. Roland. conf. 52. n. 119. & conf. 67. lib. 4. Cardin. Tulch. conclusio. 367. n. 38. 9. & sequ. littera E. & conclusio. 368. num. 4. Becce conf. 24. n. 32. Burfat. conf. 173. num. 20. & 58. volum. 2. Sforz. conf. 41. numer. 108. 109. Surd. conf. 15. num. 4. 5. 24. Honded. conf. 3. n. 40. 42. volum. 1. Causale in decis. 8. numer. 18. lib. 2. Turret. conf. 83. lib. 1. Ioseph. Ludou. dec. 19. Ancbaran. conf. 76. num. 3. Signorol. conf. 117. numer. 4. Roman. conf. 503. num. 14. Cabellin. de euictio. §. 5. num. 33. 34. Bero. conf. 108. volum. 1. Lanari. conf. 3. num. 17. Intrigliol. singul. 63. in fine lib. 3. Crauet. conf. 936. num. 23. Gabriel. conf. 90. num. 42. lib. 1. Mandell. conf. 83. & 693. numer. 1. Grass. in 5. bonorum possessio quaest. 12. num. 9. Menoch. praesumption. 118. num. 11. 12. lib. 3. Facchin. controuerf. iur. lib. 6. cap. 68. Morros. conf. 83. numer. 16. 17. sequent. Bimi. conf. 97. num. 24. lib. 1. Rota Romana dec. 21. lib. 2. in nouissim. Berretta conf. 94. num. 3. 4. Surd. de a*

aliment. titul. 9. quaest. 11. num. 25. & seq. Costa de ratione rata quaest. 14. numer. 7. Barzj. decij. 3. num. 46. idque locum habere quauis vni aliodium alteri feudum, vel fideicommissum scienter in partem obuenit profuturum Peregr. de fideicommiss. artic. 52. num. 69. in fine versic. & hae communis Becce. conf. 24. num. 11. versic. nec resistit Surd. conf. 15. num. 5. Facchin. controuerf. iur. lib. 6. cap. 68. versic. bis ergo Scrad. de feud. p. 8. c. 5. m. 27. vol. 1.

Non obstat dici tunc generalis euictionis promissione inducitur renuntiationem inducitur esse ex Curt. Sen. conf. 64. num. 63. & Iun. conf. 49. numer. 13. Burf. conf. 64. numer. 32. proinde excludi coheredem ex hoc commisso agentem, namque de euictione tenet actio eundem agentem repellit exceptio leg. vendicente ff. de euictio. pro vt in proposito arguit Rom. conf. 457. Menoch. praesumpt. 115. num. 15. lib. 3. Decian. conf. 116. n. 17. lib. 3. conf. 38. n. 15. 16. lib. 4. nam verius ex generali euictionis promissione non censetur condicionali fideicommissio renuntiatum nisi alijs praegnantibus clausulis accedentibus Curt. Iun. conf. t. 6. n. 63. lib. 1. Peregr. de fidei. artic. 52. num. 69. conf. 93. num. 1. 2. lib. 1. Becce conf. 24. num. 15. 36. Cephal. conf. 37. c. & conf. 296. Sforz. conf. 49. num. 23.

Necque huius conclusioni aduersanturque de aequalitate seruanda inter fratres, & coheredes dici possent, & ideo omni casu de euictione actionem dari ad integrandam portionem deficientem, nam quod dicitur de aequalitate seruanda inter fratres intelligitur ab initio secus si ex post factio res ad inequalitatem inter eos redducatur Becce conf. 24. num. 37. Bero. conf. t. 08. in fine lib. 1. Soccin. Iun. conf. t. 9. n. 28. lib. 3. Rol. conf. 52. in fine dec. 62. n. 13. in Florentin.

Poterit tamen coheres in eum casum de euictione agere contra coheredes, & locus esset dispositioni lege vendicentem ita vt exceptione illius textus impeditur coheres rem alteri in portionem obuentam ex fideicommissio communis auctoris euincere quando in eum casum specialiter de euictione stipulatum esset quod omnes sentiunt vel si euictionis accesserit vniuersalis promissio in omni, & quocumque casu quomodocumque, & qualitercumque quae vim specialis promissionis obtinet Petra de fideicommiss. quaestio. 14. Decian. conf. 55. num. 91. 92. lib. 3. Soccin. Iun. conf. 116. num. 63. lib. 1. Surd. conf. 452. num. 12. Mandell. conf. 216. num. 1. Sessa decij. Aragon. 14. num. 13. 42. Tiraquel. de retrad. lignagier. ad finem num. 98. Honded. conf. 3. num. 75. Pedroch. conf. 28. n. 20. 23. 24. Rota Romana decij. 211. num. 5. part. 2. Carpan. ad statut. Mediolan. c. 4. 17. num. 757. volum. 1. Marefco. variat. resolutio. lib. 2. resolut. 19. num. 32. Mastrelli. dec. 61. n. 5. 6. Cabellin. de euictio. §. 5. num. 33. Surd. conf. 15. num. 17. decij. 244. num. 1. Hippolitus. Rimini. dec. 362. num. 6. Burfat. conf. 160. num. 17. cōf. 298. num. 5. Turret. conf. 86. num. 17. volum. 2. Molina de Contradict. disp. 380. Rauden. decij. Tifan. 22. num. 5. Ponte conf. 27. num. 5. 13. Felic. allegat. 10. num. 24. p. 3. Menoch. praesumpt. t. 15. num. 17. lib. 3. dicens talem vniuersalem promissionem euictionis fideicommissi renuntiatione operatur Peregrin.

grin.conf.93.num.13.4. lib.1. maxime relatis verbis vinctis alibus ad causas, & modus euictionis non ad tempus ex quibus fit, ac si in eum casum de euictione stipulatum sit. Decian. conf. 38. nn. 15. 16. lib. 4. Surd. conf. 1. 5. num. 17. Burf. conf. 173. num. 22. 3. sequent. vel si alias ex coniecturis appareat fratres in eum casum de euictione sequuta ex rei natura teneri vel pro portionibus ad iniucit assignatis octo coniecturas refert Burf. dicto loco n. 32. 5. cum sequen. Surd. conf. 442. nn. 11. Rauden. decif. 2. 2. num. 57. Barzi. decif. 6. 4. num. 58. veluti si in promissione euictionis accesserit scientia Aleiat. conf. 133. n. 5. Gabell. de euict. §. 5. n. 35. Hond. conf. 3. n. 5. Ponte conf. 37. Facch. controuerf. iur. l. 7. c. 14. Surd. conf. 442. n. 11. 15.

- 36 Tertius casus est ubi inter cohæredes ad iniucem expresse prouisum sit, pro rebus diuisis in partes quæ obuentis de euictione non teneri, nisi pro proprio, vel suorum facto quod pactum de iure subliatione non conuenit, proinde eo casu de euictione agi non permittitur, contraria diuidentium lege reluctant ad textum in sapient. allegat. l. si familia C. famil. erei. fund. Becci. conf. 24. num. 9. Burf. conf. 306. num. 16. lib. 3. Aluar. Vela. de partit. bonor. c. 37. n. 7. Menoch. lib. 3. prajump. 118. num. 23. lib. 3. Grat. disceptat. 234. n. 9. Francisc. de Caldas Pereira de emption. & vend. cap. 3. n. 11. Gomes. variar. resolut. lib. 2. cap. 2. num. 34. Rebuff. tom. 3. ad lege Galli. tit. de dilation. art. 5. glof. 1. n. 37. 54. Et ne dum tunc a petitione interesse excluditur, stipulator sed pretij, vel extinctionis restitutione mutui periculi suscepti ratione, in casu, quo portio obueniens cullebet diuidentium fidei commissi oneri esset obnoxia, argumento leg. fidei commissi, de transactio. Glof. communiter approbata in dicta l. si familia. Bart. in §. duo fratres qn. 11. n. 25. Ripa num. 100. Gratian. disceptat. 234. num. 10. Gomes. variar. resolut. lib. 2. cap. 2. num. 34. Peregrin. de fidei commissi. art. 5. num. 70. licet aliter
- 38 procedat in tempore, qui saltem prout sequuta euictione a venditore repetit: quamuis de euictione teneri venditor maluerit expresse nisi pro suo facto Peregrin. dicto art. 5. n. 71. conf. 91. num. 6. lib. 3. Gomes. dicto num. 34. Natta conf. 181. num. 1. lib. 1. Tapat. verbo euictio Surd. conf. 36. num. 6. 22. Cappel. Trosolan. dec. 360. Roman. sing. 387. Cassau. conf. 55. nn. 43. Anton. de Burgos a Salamanca cap. final. de emptio. & vendition. nn. 5. Burf. conf. 306. num. 16. lib. 3. Ruben. conf. 152. num. 2. Rebuff. de dilation. artic. 5. glof. unica n. 5. Gratian. disceptation. §. 66. nu. 3. Franc. decif. 239. num. 3. Mastrill. dec. 28. num. 13. Cranet. conf. 618. n. 6. Cabal. conf. 100. nu. 4. Thejeur. quest. forens. 77. lib. 1. Pafset. conf. 111. num. 13. Car. dial. Tuse. conclus. 362. num. 1. littera E. Intrig. de feud. censur. 2. artic. 5. num. 468. Covarr. lib. 3. resol. 17. Mantica de tacitis, & ambiguis. Conuener. m. lib. 4. titul. 24. num. 4. tit. 27. num. 20. Rosental. de feud. capit. 9. conclusion. 27.

- Secundum membrum principale est quando 39 in diuisione esset facta auctoritate Iudicis, & Magistratus nam euictio debetur, ac si partium consensu facta fuisset secundum ea que in primo casu diximus Glof. Bartol. Bald. Pam. de Castro, & alij in

dicta l. si familia per illum textum Bartol. in dicto §. duo fratres in final. question. Alexand. n. 61. Ripa num. 97. cum factum Iudicis factum partis reputetur l. si plus vel minus §. si in iussu ff. de euictione. Peregr. de fidei commissi. art. 5. num. 54. Curt. Seni. conf. 50. num. 387. Tum quia Iudex Iuris minister non censetur euictioni in eum casum de iure debitor derogare voluisse Menoch. prajump. 118. num. 19. 20. lib. 3. Cabellin. de euict. §. 4. n. 51. Intrig. lib. 3. n. 7. lib. 3. quod procedere quando pariter portio alteros cohæredes in eadē euictionis causa, & muto periculo esset mihi probatur cum Gugliel. de Cuneo, Bald. Castren. & alij per Menoch. d. num. 20.

- 40 Tertium membrum est de diuisione testatoris iussu inita inter cohæredes & sequuta euictione portionis alicuius aduectus cohæredes ad integram portionem euictam actione de euictione non dari dicimus ex l. cum Pater §. euictis ff. de legat. secundo vbi Bartol. & alij. Glof. Bart. Bald. Salicet. & alij in dicta l. si familia Bartol. in dicto §. duo fratres colum. vltima. Ripa num. 95. Peregrin. de fidei commissi. art. 5. num. 72. Gail. lib. 3. obseruat. 116. num. 2. Vajquez de successio. p. 1. lib. 3. §. 23. num. 37. & 43. cum seq. Burf. conf. 6. num. 19. circa finem Surd. conf. 517. num. 25. & sequen. lib. 4. Intrig. lib. 3. n. 63. n. 8. Menoch. conf. 87. & praj. 118. num. 1. lib. 3. Cabellin. de euict. §. 4. num. 51. versic. quid in diuisione Faciens controuerf. iur. lib. 6. c. 68. vers. secunda conclusio Francisc. de Calda Pereira de emptio. & vendition. cap. 3. n. 12. sequen. Cum ea
- 41 inter cohæredes vim habeat prælegati l. quod ergo ff. de legatis primo pro quibus contra cohæredes actio de euictione non datur l. cum Pater §. euictis ff. de legat. 2. l. si substituto §. 1. ff. de legat. 1. Peregrin. de fidei commissi. art. 5. num. 72. Vela. de partit. bonor. cap. 37. n. 8. & sequen. Burf. conf. 5. n. 24. conf. 6. n. 19. Surd. conf. 517. n. 27. Intrig. singul. 63. n. 11. lib. 3. Facchin. controuerf. iur. lib. 6. cap. 68. versic. prima conclusio Sforza conf. 3. num. 19. 20. Menoch. lib. 3. prajump. 118. num. 34. Quod non ita in diuisione Conventionali esse vel inditiam
- 42 li quæ vim permutationis obtinet in qua de euictione actio conceditur Gomes variar. resolut. lib. 2. cap. 2. num. 33. Aluar. Vela. de partit. bonor. cap. 37. numer. 1. 2. Menoch. conf. 88. num. 22. li. 9. & lib. 3. prajump. 118. num. 18. Cabellin. de euict. §. 4. num. 43. Anton. de Burgos de Salamanca in fine de emptio. & vendition. num. 25. Becci. conf. 83. num. 1. Macabr. conf. 55. num. 177. Vin. decif. 510. n. 7. Vine. de Franc. decif. 34. n. 2.
- 43 Nisi defunctus plures instituit hæredes æqualiter hæreditatem diuiderit, tunc quia inter eos equalitatem obseruare voluisse videretur euictionis remedium pro parte euicta denegandum non esset l. cum Pater §. euictis in secundo responso ff. de legat. secundo Roman. singul. 316. Dec. conf. 46. Pereira de emptio. & vendition. cap. 3. n. 13. seq. & num. 16.

Rursus nisi paterna diuisione, & portio cuique obuenta legitima filiorum relinquitur, quam nullo modo grauare potest testator, quare, nec per diuisionem infra quantitatem legitimæ filio nocere potest rem alienam assignans l. scimus vbi notat.

148 Bald. Salycet. & Iason. num. 4. C. de inofficio. testament. Gomez. variar. resolution. lib. 2. cap. 2. ante num. 33. Francisc. de Caldas Pereira de emption. & vendition. cap. 31. num. 17. Gaul. lib. 2. observat. 116. n. 3.

Post hæc scripta contingit videre Gufmannum, & Margilium in eorum tractatibus noviter impressis de cessionis ille q. 33. iste vero q. 114. & sequentibus, qui late ad materiam faciunt.

S V M M A R I U M.

- 1 Legitimitas persone actoris in quocumque iudicio quantum vis summario, vel exequutivo requiritur.
- 2 Cessionarius cessionis nomen in libello deducere de cessione docere oportet parte petente. Et ante omnia de cessionis instrumentum docere debeat cum qua exhibere parte opponente etiam ante litem contestationem, vel quindena in exequutivo n. 3. 4. 5. 6. 8. & 9.
- 4 Procurator ante omnia tenetur docere, & exhibere suam procuracionem, seu mandatum.
- 5 Cessionarius agens post litem contestatam potest docere, & ostendere cessionem quando sola facit veritate impellat proceditur.
- 6 Agens cessionario hereditario, vel alio nomine post litem contestatam docere potest de suo nomine quo agit. Imò referatur per iudicem in fine causa.
- 7 Cessionarius ad constituendum aliquem in mora an teneatur instrumentum publicum, & autenticum cessionis ostendere etiam quo ad effectum inducendi scientiam iuxta terminos leg. 3. C. de novacion. & quid in denunciations. iudiciali, vel extrajudiciali.
- 9 Agens exequutivus tamquam heres ante omnia de hereditario titulo, & nomine docere debet.
- 10 Ritur dat exequutionem creditori ostendendi, & prodimenti instrumentum.
- 11 Cessionarius in exequutivis ante omnia tenetur cessionem exhibere licet de ea in alio instrumentum mentio fiat.
- 12 Cessionarius non tenetur ab initio cessionis instrumentum exhibere parte ab initio non opponente.
- 13 Si de cessionis viribus discutendum est etiam in exequutivis id infra quindenam cognoscendum est: & non ante, & quando secus n. 14.
- 15 Exceptio notoria ex facie eiusdem instrumenti resultante admittitur aduersus eiusdem instrumenti exequutionem non obstante Rur, vel flauto omner aduersus instrumenti exequutionem reiicientem exceptionem.

A R G V M E N T U M.

Cessionarius an ante litem contestatam, vel exequutioni implementum, & quindenam teneatur de cessionis instrumentum docere parte petente.

R E S O L V T I O LXXXVIII.

Vemadmodum de cuiuslibet iudicii quantumvis summario, vel exequutivis natura, & essentia est personæ actoris legitimatio insudendo se talem esse qualem se facit maxime non si non suo nomi-

ne simpliciter, sed cum nomine qualificato in iudicio cõpareat vel cuique innoteat iuxta notata per Doctores in l. nō ignorat per illum text. C. qui accusari. non poss. cum alijs concordantibus Mufcatell. in praxi par. 3. Glos. compares num. 1. 2. Peregr. conf. 2. num. 47. lib. 1. Milan. dec. 1. num. 17. & decif. 3. n. 140. & sequ. lib. 2. Grass. except. 4. n. 88. 95. 96. 97. 98. qui omnes affert Intrig. sing. 173. n. 10. l. 2. Bolognet. conf. 11. n. 17. & magis omnium plene Scard. de feud. p. 10. in præambulo. n. 32. 33. cum plur. seq. & numer. 39. Laucellor. de attestat. p. 3. cap. 25. nu. 39. Ojase. dec. 1. num. 85. & nouissime Virgilius in suo tractat. de legitimat. person. in præfud. num. 1.

- 3 Ita & cessionarius de cessione docere oportet parte petente, si cessionis nomen in libello deductum sit, quia ea tamquam libelli pars venit edenda ad hoc vt constet, quod agens inter sit, & vt deliberare possit reus an cedere, vel let, vel contendere, Innocent. in cap. final. de probation. Bald. in l. qui stipendia in fine C. de procurator. ubi Doctores omnes, & in l. per diuersas num. 21. vers. adnerge C. mandati las. in rubr. C. de edendo n. 3. Decian. conf. 301. num. 1. 1. & sequen. Socr. conf. 89. vol. 3. Alex. conf. 95. n. 9. l. 2. Tiraquell. de reuicell. lignager. §. 26. Glos. 3. num. 44. Bertraud. conf. 21. vol. 1. Roland. conf. 20. num. 14. volum. 1. Anebar. Regiens. lib. 2. quæst. 3. num. 9. 10. 14. 15 Bolognet. conf. 11. num. 16. A. sin. de exequution. §. 1. cap. 49. Rodulph. de cautel. 256. Surd. conf. 22. numer. 1. 2. & 19. conf. 269. num. 25. Brunor. a sole quæst. 1. 1. num. 4. 5. & 18. 10. de amicis conf. 34. Cartar. decif. 63. Cappel. Tolos. decif. 295. ubi A. usur. Josef. Ludon. concl. 4. in prin. et sequ. Boer. dec. 10. Intrig. sing. 1. nu. 2. lib. 1. Milan. decif. 1. num. 17. 40. 41. et sequen. lib. 2. Scard. de feud. p. 10. sessio. 23. a num. 157. & sequen. Grass. exceptio. 25. num. 49. & in præfud. num. 103. Menoch. conf. 658. sub numer. 4. Iannin. de citation. real. lib. 2. cap. 2. num. 19. Roderiq. de annu. redit. lib. 2. quæst. 17. num. 34. Cardin. Tufesbul. conclus. 2. 14. l. 1. ter. C.

- 3 Quod vero obseruatione diguum magis est an ante omnia cessionis instrumentum per cessionarium exhibendum sit, si id a conuento ita petente opponatur, de quo ex facto dubitari contingit circa quod ego ac in re ita statuendum existimo, quod aut sumus in ordinatis, aut in exequutivis.

- 4 Et ad primum distinctionis membrum dicimus, quod si in ordinarijs iudicijs quando cessionarius viles sibi celsas actiones proprio nomine exercet licet petitionis originem ex persona alterius nēpē cedentis sumat, cum tunc cessio magis iustitiam causæ, quam legitimatorem personæ respiciat sufficit, quod cessionis instrumentum in processu causæ, & post litem contestatam exhibeat

beat quoniam quando utilis deducitur cessio non persona, sed merita respicitur, & aliud est causam, aliud personam iustificare, nec super causa ante litem contestatam recipiende probationes sunt, nam cognosceretur de causa meritorium ante litem contestatam, quod nec iuris prudentie rationi, nec ordinis cognitionis congruis, si vero cedentis nomen in iudicio deducatur: & veluti procurator in rem propriam cessionarius agat ante litem contestatam de cessione fidem facere astringitur cum tunc cessionarius directam non utilem actionem dicatur in iudicio proponere, & ipse tamquam procurator comparere licet in rem propriam constitutus, sit proinde antequam audierit statim, & in primo actu suam personam legitimare tenetur, (sicut quilibet procurator Bald. in l. si procuratorem §. 6. in princ. ff. de procurat. Boer. decis. 281. num. 1. Affin. in praxi §. 28. cap. 1. Scriver. de feud. l. 1. §. 10. in prefatione numer. 33. vol. 2. Gabr. de executione de re iudicat. consil. 3. numer. 28. Gratian. discepta 170. num. 22. Ita Iacob. de Butr. quem refert, & sequitur Bart. in l. qui stipendia in fine C. de procurator. & in l. si duo in fine de solutione & in l. 1. num. 13. C. de assion. & obligation. Bald. num. 13. bene speculator in tit. de instrument. edict. §. nunc dicamus numer. 4. Alberic. in l. final. C. de edendo Butr. Aretin. & Felin. num. 28. in c. 1. de probation. Bald. in l. 1. §. edit. col. 3. vers. venio ad secundum. ff. de edendo Alex. in l. arisi ff. de acquir. d. hered. Bertrand. consil. 138. num. 2. vol. 2. consil. 144. num. 1. vol. 6. Natta consil. 152. sub num. 11. volum. 1. Surd. consil. 160. num. 25. & consil. 22. num. 19. respondens Bald. in l. qui stipendia. C. de procurator. qui non constituit differentiam si utilem, vel directam cessionarius intenteat plenè Ioan. de Amicis consil. 24. per tot. Rebuff. ad consil. Gallia tom. 1. de literis obligat. glof. 11. art. 3. num. 17. 18. Ojase. decis. 57. sub num. 4. vers. non obstat quod fide. Ripa in rubr. C. de edendo num. 5. Iason. num. 3. Herculan. in tract. quis teneatur probare negativam nu. 86. Carter. plenè decis. 63. nu. 14. 15. 16. & sequen. & num. 18. respondens. Baldo in d. l. qui stipendia Dec. consil. 302. seq. n. 1. Scriver. de feud. p. 10. l. 18. a num. 157. & f. si ipse indistincte teneat in utroque casu ante omnia per cessionarium docendum esse de cessione Iamnia. de citation. real. lib. 2. c. 2. à num. 4. & seq. Card. Tufch. concl. 214. num. 2. 3. litter. C. Mastril. dec. 258. per tot. & num. 8. & 9. qui refert ita decisum loquens tamen in ordinarij Cappel. Tholosan. decis. 295. ubi Amfres. Bertrand. de clausul. instrumentor. claus. 29. Glof. 4. num. 3. 4. Roderiq. de ann. reddit. lib. 2. quaest. 17. n. 34. vers. an autem debeat Caraniza Rit. 294. num. 8. & 10. ubi etiam de agente hæreditario nomine Marantia in repetit. leg. si Bar. n. 25. ff. de procurator. Milan. dec. 1. num. 18. lib. 2. & plenius num. 43. & seq. Burdell. consil. 122. num. 19. vol. 2. Et tanto magis

5

gis tunc de cessione docendum esset post litem contestatam, & quandoque ante conclusum in causâ cessionario utile suo nomine deducendo actionem, quando sola facti veritate inspecta proceditur prout nos eodem procedendi modo utimur Apostol. ad Dec. consil. 302. in 1. Apostol. & fuisse in hanc opinionem Pedamontanum Senatuum testatur Ojase. dicta decis. 57. sub num. 4. vers. non obstat Ant. de Amas. P. 11.

quod fidem in fine sequitur Surd. consil. 22. num. 19. in fine.

6

Procedunt etiam superius firmata tunc dum si cessionario nomine in iudicio ordinario actum sit, sed etiam si cum qualitate hæredis filiationis, vel aliter & maxime in Regno ubi specialè Configurationem habemus incipientem exceptionis filiationis ubi Ifern. Affili. num. 1. & omnes scribentes exceptionem huiusmodi in fine causæ referendam esse disponens, unde de exceptione legitimatæ personæ agentis non est discutendum ante litem contestationem. Imò in fine causæ referendam esse censuit Consistorium, ut refert Mastr. dec. 258. lib. 3. confirmando sententiam Magne Curie.

7

Sic etiam tunc qui dicit se cessionarium ad constituendum debitorem, vel aduersarium in mora oportet, quod instrumentum cessionis ostendat publicum, & autenticum, & ei illud legat, vel copiam præbeat Bolog. consil. 11. n. 16. si id extrajudicialiter dicat secus si denuntiatio fiat Iudicis auctoritate, quia tunc constituitur in mora debitor abique ostensione instrumenti cessionis etiam quo ad effectum inducendi scientiam iuxta terminos leg. 3. C. de nonac. quidquid sit in denuntiatione extrajudiciali non ostenso Cessionis instrumento pro quibus posset videri Surd. consil. 22. num. 12. 13. & seq. 40. 41. 42. & dec. 240. num. 14. Gait. de Credito cap. 2. tit. 3. num. 463. & seq. Mastr. dec. 215. num. 27. 28. Roderiq. de ann. reddit. lib. 1. quaest. 18. num. 55. Bologniet. in l. non solum §. mori ff. de noui oper. nunciacion. num. 190. sub num. 191. vers. Si tamen repugnat. Fontan. de pass. nuptial. claus. 4. gl. 17. num. 90. & seq.

Quo vero ad secundum distinctionis membrum

8

tunc cum in executionis sumus quod frequentius est quid dicendum, & videretur non ante executionis implementum, sed infra quindena posse cessionarium cessionis instrumentum debitore ita instante, & petente exhibere exemplo eorum, quæ in Primo principali membro superius firmata sunt de exhibitione cessionis fienda per cessionario post litem contestationem, Tanto magis quod ex eo quod curiarum nostrarum stilus approbasse vidimus, & passimsetur, quod iuris dispositioni quoque correspondet nempe quod de Iudicis mandato sit actus quod non cutrar quindena nisi exhibitis actis in executione calendatis, debitore id postulante Cassil. dec. 77. n. 1. 2. videretur esse cõsultum debitori de exhibitione cessionis in libello, vel in executione deducere, & calendarum & pro ista sentiendo opinione in Curia, seu officio Montis Pietatis Verbis D. Petrus Castelli Baro Ialig. & Marchio Santa Crucis comparès pro liberatione Inquilinorum dictæ Baronie contra quos ad instantiam Montis vti cessionarij creditoris bullaris petebatur sigillario litterarum executionis, & petens quod exhibetur cessio ante omnia alias non sigillarentur litteræ prædictæ fuit coactus præstare, & dicebatur hoc in quindena videndum esse.

9

Sed de hoc tunc petito grauamine Matchio obtinuit in Magna Regia Curia, & in iudicio reuisionis, quia cessionis instrumentum ante omnia

est exhibendum in executionis maxime ubi a cap-
tura incipitur, cum de hoc debitor non possit ef-
fe certus, nec ante exhibitionem cessionis instru-
mentum liquidum dici posset *Bal. in l. per dimer-
fas num. 2. i. vers. aduerte tamen*, ubi quod ante ca-
pturam super hoc debet debitor citari vt discu-
tiatur an sit us celsum, vel ne *Ang. & Iaf. num. 7. in l. si sic legatum §. si quis ita. ff. de legat. 1. Innocent. in c. quia v. de indic. Angel. in l. 3. colum. fin. C. de pi-
gnor. Roman. conf. 142. incipit quod cessionarius circa
finem. Alex. conf. 96. i. numer. 3. lib. 4. & conf. 115.
nu. 10. lib. 7. ubi idem ad capturam debitoris agen-
te tanquam hærede; vt ante omnia de heredita-
rio titulo, & nomine docere debeat, & idem Boer.
infra num. 4. & Ancharan. numer. 10. in infra cita-
ta quest. 3. Castrens. conf. 91. num. 35. & in fine lib.
1. Hippolit. de Marfil. in l. si queramus ff. de testibus.
& in l. si quis ne questio in 3. vol. vers. adde etiam ff.
de questio. & in suo singulari. 26. ubi dicit Bononi-
us id in foro mercantiz practicasse in causa satis vr-
gent in quadam littera cambij Facchin. Contron.
Iuris lib. 13. cap. 27. Roderiq. de ann. reddit. lib. 2. q.
17. num. 34. omnino videndus *Asin. de exequu. §.
1. capit. 29. num. 14. & cap. 49. num. 1. & 4. ubi
plene Ioseph. Lindome. conclus. 4. in princip. Gratian.
dec. 111. in additio. Boer. decis. 10. per tot. Petrus
Pechinus de inre sistendi cap. 3. num. 6. vers. quam-
vis. Iammin. de citatione reali lib. 2. c. 2. num. 19. Sua-
rez. in l. post rem iudicatam si de re iudicata ampl. 7.
fol. 571. *Onenua regul. 277. num. 5. ampl. 5. Cephal.
conf. 419. num. 12. Brunn. a sole quest. 11. num. 45.
& 18. Muta Rit. 124. num. 8. Canalean. decisio. 19.
nu. 13. 14. lib. 3. Troisi Rit. 186. numer. 2. Surd.
conf. 22. num. 2. Auendan. in l. 4. de las excepciones.
num. 20. 23. Intriglosol. singular. 13. num. 1. 2. 3. lib.
1. Menoch. de adipisc. pos. remed. 4. num. 254. 255.
in fine plene Scrad. de fend. p. to. sectio. 18. a n. 157.
& sequen. & numer. 161. Ancharan. Regien. q. 3.
lib. 2. a num. 9. & seq. & num. 15. dicit quod vltus in-
ualut, vt ad exequutionem procedatur con-
tra debitorem nomine cessionarii exhibito ab in-
itio instrumento cessionis autentico, cum tunc di-
catur de cessione apparet; licet absq. aliqua debi-
toris citatione Roland. conf. 20. nu. 14. lib. 1. Ro-
dum. in tractat. de cambel. caubel. 256. Cardinal. Tn-
se. conclus. 214. nn. 4. liter. C. Prasas Vincen. Percolla
Rin 124. in princip. Grassi. de excepim. pralud. num.
203. Burg. de laudim. par. 3. inspectio. 40. num. 44.
Rebuff. ad confist. Gallia Tom. 1. de lueris obligato-
rij §. Glof. 1. art. 1. n. 8. Milan. dec. 1. num. 18. 40. 41.
seq. lib. 2. ubi quod de cessionis instrumento ante
omnia constare debet summari in vim extremo-
rum absque partis citatione, cessionis instrumen-
to simpliciter productio, prout etiam in Gallia ser-
uari dicit Boer. dista dec. 10. Roder. infra num. 34.
10 Etenim ¶ *Ritus noster* 101. & 110. loquitur de cre-
ditore ostendente, & producente instrumentum,
vt concedatur exequutio. Quod ampliatur licet
11 ¶ de cessione fiat mentio in aliquo instrumento;
nā aliud debet ante omnia exhiberi *Ancharan.
dist. quest. 3. in fin. Dec. conf. 302. num. 2. iuxta An-
12 thent. si quis in aliquo C. de edendo. Nisi pars ¶ non
opponat ab initio de exhibitione cessionis ut in
casu Cartarij decis. 63. nu. 2. 1. secus patte opponen-****

te ex Boer. dec. 10. Pech. Scrad. Roder. & Rebuff.
superius adductis.

- 13 Illud tamen ¶ in Regno de plano procedit,
quod ostensa ante omnia cessione si de viribus
eiusdem cessionis forte discutiendum veniret, id
non admittatur, nisi post impletam exequutionē,
& in quidam curcullo ante tamen solutionem
etiam in debito bullari quemadmodum probat,
& bene Milan. dec. 1. n. 42. J. 2. Intriglosol. singular. 13.
num. 3. lib. 2. Roderiq. de ann. reddit. 2. q. 17. sub num.
34. in fine.
 - 14 Quod intelligat ¶ verius procedere nisi ostensa
cessione, vel alio instrumento actoris perso-
nam legitimante, defectus eis obiceretur visi-
bilis ex facie instrumenti producti, veluti si noto-
ri; & apparet falsum, vel aliter defectuosum
apparent sit, secus si vitium contineat inuisibile
quia tunc de eo post impletam exequutionem
discutiendum veniret, & procedat superior opi-
nio exemplo eorum quæ notatur in terminis l. fin.
C. de edict. Dini Adriani. tollen. Menoc. de adipisc. re-
med. 4. n. 72. 6. Pereg. de fideicom. artic. 48. nu. 29.
ac etia exemplo eorum, quæ diximus in terminis
Capituli Regis Ferdnandi 43. in resol. 39. numer.
36. 37. quod prudenti iudicantis arbitrio remitti-
15 tur, & quamvis nulla exceptio impediat etiam id
in notorijs ex lacie instrumenti resultatibus non
procedat ex distis per Ioan. Aloysium de Septimo
in Rit. 11. in secunda columna versic. vel si oppo-
nent ¶ in terminis Regiæ Pragmaticæ Regis Al-
phonso super bulla dixit Milan. decis. 3. dec. 7. n. 32.
lib. 2.
- S V M M A R I V M.
- 1 Emphyteuta, & feudatarius naturaliter tantum pos-
sident dominus vero directus civiliter.
 - 2 V usufructuarius naturaliter tantum possidet proprie-
tarius vero civiliter.
 - 3 Sententia super possessorio lata contra vassallum em-
phyteutam, vel usufructuarium non nocet domino, vel
proprietary scienti.
Sententia lata contra naturaliter possidentem non no-
cet possessori civiliter. n. 3.
 - 4 Sententia super possessorio lata contra dominum di-
rectum, vel proprietarium non nocet emphyte-
a vassallo, vel usufructuario.
 - 5 Sententia super actione reali domino, vel si hypothecaria
lata contra emphyteutam feudatarium, vel
usufructuarium domino, vel proprietario ignoranti
non nocet.
 - Sententia lata contra emphyteutam feudatarium, vel
usufructuarium agentes contra alium actione reali, vel
concessoria an nocet domino, vel proprietario
scientibus.
 - 7 Sententia lata contra emphyteutam contentum no-
cet domino scienti, vel citato.
 - 8 Emphyteuta, vel vilis domus dicitur procurator
in rem suam.
 - 9 Sententia lata contra dominum nocet emphyteuta
scienti.
 - 10 Sententia lata contra usufructuarium nocet
pro-

proprietario scienti.

1. Sententia lata contra vassallū nocet domino scienti.
2. Sententia lata contra proprietarium nocet usufructuario scienti.
3. Decisum non dicitur quod non fuit cognitum, & discussum.
4. Collusio probatur coniecturis, & presumptionibus iudicis arbitrio, & an iura sufficiat.
5. Sententia contra legitimū contradicentem lata per collusionem non nocet alijs.
6. Sententia contra possessorem maioratus per collusionem lata non nocet successori.
7. Sententia contra heredem non nocet substitutis, & legatarijs si per collusionem fuerit prolata.
8. Sententia lata contra debitorem de dominio pignoris nocet creditoribus, nisi per collusionem fuerit lata num. 19.
9. Sententia lata per collusionem non habetur pro sententia nec meretur allegari. Imo est ipso iure nulla nec nocet nisi alias noceret.
10. Sententia collusive lata nec ipsi principali colludenti nocet.
11. Collusio probatur si causa non fuit plene defensa, & iura non fuerint deducta.
12. Collusio probatur si conventus passus fuerit vinciri.
13. Collusio presumitur si per conventum non fuerit aliorum laudatus.
14. Collusio presumitur si non fuerit de causa appellatum.

ARGUMENTVM.

Sententia lata contra emphyteutam an noceat Domino directo scienti.

RÉSOLVTIO. LXXIX.

Emphyteutam, & feudatarium naturaliter tantum possidere iure tamen proprio, non autem per domino directo dominum, vero directum ciuili-ter communiter constat ac vnanimis

est Doctorum omnium consensus Gl. Bart. Paul. de Castro, Alex. num. 6. 20. Iason. num. 44. & alij in l. 3. §. ex contrario ff. de acquirend. posses. Glof. in l. si vt certo §. si duob. ff. commodat. Barthol. nu. 4. Bald. colum. 2. in l. 2. C. de iure emphyt. Azor. in summa. C. de acquir. posses. col. 4. in princ. speculat. late in tit. de emphyteu. vers. 46. num. 59. Bart. Alex. & Iason. dicentes hoc esse expeditū in iure n. 15. in l. naturaliter in princ. ff. de acquirend. posses. idem Bart. Alex. Arotin. in Linterdum §. fin. cod. tit. Fulgos. cons. 1. n. 3. Alciat. post Gl. & omnes in leg. 1. ff. de acquirend. posses. n. 2. 3. in fi. Tiraqu. in trac. le mors Saisi. in §. 6. declar. 4. part. num. 1. & in tractat. de constitut. part. 1. limitation. 3. nu. 7. Ruin. cons. 156. num. 6. vol. 1. Paris. de Pacto de reintegr. feud. fol. 30. num. 13 fol. 98. n. 3. Couarr. in regular. posses. par. 2. Glof. 4. in princ. Gregor. Lopez leg. 5. tit. 30. p. 3. Aluarus P. elase. de iure emphyteut. q. 18. Gomes in l. Tauri 45. nu. 100. vbi enumerat omnes personas quæ habent na-

Ant. de Amat. P. 11.

turalem tantū possessionem Affli. dec. 380. n. 4. Bolognet. cons. 20. num. 21. Ponte cons. 147. num. 6. vol. 2. P. an. anel. de pact. nuptial. Claus. §. Gl. 8. part. 15. num. 65. fol. 304. volum. 2. Similiter de usufructuario dicimus, qui naturaliter possidet ipsam re proprietarius vero ciuili-ter per text. cum Ioan. Glofatoris ibidem communiter approbata secundum Iasonem nu. 5. in l. naturaliter ff. de acquirend. posses. & per l. possessio. in princ. ff. cod. Tiraqu. in Tract. le mors Saisi. p. 3. declarat. 1. n. 4. Quod quoque fateatur Couarr. in dist. regula possessio. p. 2. in princ. num. 5. qui adijcit declarationē quod licet in re ipsa dūtaxat naturalem possessionem habere attamen in ipso iure usufructus quasi ciuiliem, & naturalem habere dicitur ex Gl. in l. ait p. ror. §. Item ei in verbo quasi ff. ex quibus caus. maior Bart. in l. naturaliter in princ. & Paul. de Cast. ad finem Alexand. num. 5. 6. Iason. colum. pen. ff. de acquirend. posses. & in l. 3. §. ex contrario num. 20. & 45. Alexand. num. 51. ff. de acquirend. posses. l. 1. §. in l. 1. num. 62. Alciat. nu. 3. eodem tit. Bald. de praescrip. q. quasi. 9. nu. 1. Couarr. vbi supra num. 4. Aluar. P. elase. dist. 4. quæst. 18. num. 3. Gomes. variar. resolut. de Contra. c. 15. num. 29. & plenus in d. l. 45. Tauri disto num. 100. Castill. Sotomaior. de usufruct. l. 1. c. 6. n. 38. Francis. March. dec. 867. n. 1. p. 1. Fontan. de pact. dot. Claus. 6. §. 1. p. 2. n. 46. vol. 2.

Sententia itaque lata super Possessorio contra emphyteutam per vassallū, vel fructuario non nocet directo domino etiam scienti nisi citato, & causam defendere, quia sententia lata contra naturaliter possidentē ciuili-ter possessori non nocet Gl. magna in l. pompon. §. si is qui precario ff. de acquirend. posses. & ita intelligitur Bart. in l. sape nu. 6. ff. de re iudicat. Angel. ibidem, & Alexand. num. 106. Affli. dec. 380. num. 4. Couarr. Pract. quæstion. cap. 13. num. 8. Paponi. cons. 126. Aluarus P. elase. de iure emphyt. q. 38. num. 33. Camill. della rata cons. 1. num. 54. Sic 6. conuersio li contra dominum directum lata super possessione ciuili non nocet naturali possessori veluti emphyteuta vassallo usufructuario, & similibus si tamē super ciuili possessorio tantum lata sit Acut. in l. Pompon. §. si his qui precario vbi late Alexand. num. 13. ff. de acquir. posses. Glof. in Rubr. ff. de re iudicat. vbi Iacobin. nu. 15. Castill. in l. 17. Tauri num. 92. Coras. in leg. naturaliter §. nihil commune num. 27. 28. ff. de acquir. posses. Aluar. P. elase. de iure emphyt. quæst. 18. num. 21. Bart. Paul. de Cast. in l. sape nu. 6. ff. de re iudic. Card. Zabarin. c. penult. eod. tit. col. 2. Affli. in c. 1. §. si vassall. in l. 3. n. 6. si de feud. fuer. contr.

Si vero iudicium cum emphyteuta t usufructuario, vel feudatario sit propter dominio actione reali, vel iudicio reuendicatorio inhibitorium, quomodolibet data ignorantia domini directi nunquam ei sententia noceret. Doctores omnes infra citandi magis communiter prohibetur ex l. sape ff. de re iudicat.

Verum doct. scientia domini directi iudicij quod cum emphyteuta vassallo vel fructuario altercatur, cum dupliciter hoc contingat scilicet agentibus vel conuentis. Proinde sententia lata contra emphyteutam t vassallum vel fructuarium agentem contra alium actione reali vel fa-

K 2 per

per confessoria, vel negatoria tunc demum domino directio scienti nocet si reus in se onus probandi fuisse dominum assumpserit, & sententia declaratoria dominij pro ipso reo conuenio contra emphyteutam fructuarium, vel vassallum lata sit fueritque causa defensa, & de domino plene cognitum, & disculsum alias non noceret Bartol. in l. sape nu. 6. in ult. n. 3. ff. de re iud. Aluar. Vela. de iure emphy. 3. 8. nu. 33. Roffental. de feud. 5. 9. membr. 1. concl. 23. num. 456. vol. 1.

- Conuenio tamen emphyteutici super dominio vel reali actione aut hypothecaria, sententia contra eum lata non nocet domino directio saltem scienti, vel citato si de dominio fuerit cognitum iuraque deducit Angel. Paul. de Castro, Rafae. Alex. n. 105. in l. sape ff. de re iudicat. Cuman. nu. 7. Imola col. 15. vers. forte potest dici Afflicti. d. 3. 80. n. 4. 5. 6. sequen. Roland. conf. 92. n. 5. 13. lib. 4. Soccin. Inn. conf. 49. col. fin. vol. 2. Ifern. in §. si vassallus nu. 11. si de feud. fuerit. Aluar. Vela. de iure emphy. quafi. 38. nu. 33. Insuper super consuetud. Panbor. e. 71. n. 34. ex Afflicti. dicta dec. 380. Papon. conf. 126. per tot. qui opinionem Angel. contra Bartolum videntem profitemur. Costa de falsi scienc. & ignorati in fin. in tit. comm. vtriusque iudic. scienc. vel ignoret regu. p. Cravets. conf. 997. n. 10. li. 6. Quetta. conf. 91. quem effert. Papon. de loco Rojeus de feud. 5. 9. membr. 1. concl. 23. n. 10. Dicitur namque emphyteuta si vel alius utilis dominus a directo in rem suam procurator constitutus & potest causam defendere diciturque legitimus contradicere l. 2. §. fin. ff. de nou. oper. nuntiat. ubi Alexand. Aluar. Vela. de iure emphyteote. d. 4. 3. 8. nu. 33. circa finem. Papon. dict. conf. 126. nu. 6. Lanar. conf. 5. nu. 5. Costa de falsi scienc. & ignor. in fin. in tit. comm. vtriusque iudic. scienc. vel ignoret regu. p. numer. 12. fol. 554. Bartol. vero in dict. leg. sape nu. 6. contrarium sentit cui assentit Aluar. Vela. de iure emphyteote. quafi. 38. numer. 33. in fin. fretus quoque auctoritate Moderni Parisiensis in l. §. 31. num. 34. quod vtrique nec sententia directio eadem lata contra emphyteutam directio domino etiam sciente nocet nisi citato, & contradicente sed videtur magis communis fateri contra Bartolum ex dictis, vel saltem Bartoli opinio saluari posse videtur ut procedat in possessione ut supra diximus, & aduertit Papon. dicto conf. 126. sequen. opinionem Angel. & alior. in d. l. sape magis communiter recepta unde est cautela ut semper proprietarius saltem quatenus sua putauerit interesse, ut ei noceat inde sententia citetur, & ita seruatur ad praxim caudicis in facti contingentia.

- Sic quoque sententia lata si super dominio contra dominum directum emphyteute scienti nocet Glof. 1. in verbo vel emphyteuta in e. quibus de re iudicata per vtr. in leg. sape ff. cod. ubi Bart. in 4. & 5. quafi. Alexand. nu. 108. Ifern. in dicto §. si vassallus dicto num. 11. Paris. conf. 128. num. 13. 14. §. 4. vol. 1. Francisc. Caldas de Pereira de renou. emphyt. lib. 1. quafi. 10. num. 28.

Rursus quoque confert. Nam, & sententia lata contra si usufructuarium in iudicio reali vel reuendicatorio proprietario scienti, vel citato etiam nocet. Paul. de Castro l. sape nu. 6. ff. de re iudicat. Bologna. conf. 10. num. 20. 31. Mare. decif. 880. Papon.

conf. 126. numer. 4. cum sequen. Masfrill. decif. 146. numer. 6. 7. Burjat. conf. 203. num. 18. Castil. Sotomaior de usufruct. cap. 34. numer. 6. Carroe. de locat. & conducl. tit. de probation. quafi. 17. de sententia num. 1. fol. 266. Trentacius. var. resol. lib. 1. tit. de peculio resol. 6. sub numer. 3. in fine. Gama decif. 265. numer. 5. in fine. Achil. de Grassi. decif. 8. tit. de sentent. & reuendicat. Corfess. consil. feudat. 15. numer. 27. Costa de falsi scienc. & ignorati in fin. in tit. comm. vtriusque iudic. scienc. vel ignoret reg. 9. Sic lata contra vassallum

- 11 si sciente domino proinducit Imol. in l. sape. ff. de re iudicat. & in e. penul. de re iudicat. Ifern. in e. vassallus de suo feudo si de feud. fuer. controuer. numer. 11. Aluaroti. Propos. & Afflicti. num. 20. & decif. 396. nu. 5. Roland. conf. 92. num. 13. lib. 4. Loffred. conf. 10. 29. & 44. Comarr. praefat. 13. n. 8. Pute. decif. 336. n. 2. lib. 3. Costa de falsi scienc. & ignor. in fin. tit. comm. vtriusque iudic. scienc. vel ignoret regu. 9.
- 12 Et contra Proprietarium lata si nocet usufructuario scienti, vel citato alias fecus proprietarium tamen se defendente, & non per contumaciam forte condemnato Bart. in l. sape ff. de re iudicat. in 4. & 5. quafi. Imol. num. 27. Alexand. nu. 108. Afflicti. decif. 396. nu. 6. Burjat. conf. 203. n. 18. Pute. decif. 336. num. 1. lib. 3. Paris. conf. 128. num. 14. lib. 1. Cardin. Mantica decif. 246. num. 6. Trentacius. var. resol. 1. de peculio resol. 6. num. 3. in fin. Achil. de Grassi. dec. 10. tit. de sentent. & re iudicat. Rota Romana diuersor. decif. 1465. nu. 3. vol. 3. Mare. decif. 880. Tiraguel. de retr. comen. §. 1. Gl. 6. num. 29. Naffa. conf. 688. num. 12. Francij. de Percyca de renouation. emphyt. lib. 1. quafi. 10. num. 18. facit Cepb. col. 307. n. 79. Gais. de Credit. c. 2. tit. 1. n. 410. & sequ. ubi an etiam obfites transactio, & quando.

Duo praecipue concurrere debent ut sententia proprietario vel domino scienti noceat in actione reali lata contra emphyteutam vassalli vel fructuarium ut dicunt Doctores omnes in dict. l. sape Couar. dicto cap. 13. num. 8. 9. Cephal. conf. 107. nu. 29. Pap. d. consil. 126. Caldas de Pereira supra Vela. d. 4. 3. 8. n. 33. Roffental. de feud. caput. 9. membr. 1. concl. 23. sub n. 1. ubi sic dici posse accepi. Loffred. conf. 10. num. 25. Primo quod fuerit in iudicio contra emphyteutam de iuribus domini directi ex parte cognitum, & disculsum. Nam, & generale est quod non

- 13 potest dici decifum si nisi illud quod est cognitum & disculsum Bartol. in l. reeptione ff. de constit. pecum. Socce. conf. 94. lib. 3. Vincen. de Anna alleg. 102. num. 2. Lanar. conf. 83. num. 11. Franc. dec. 278. n. 6. dec. 367. num. 14. Card. Mantica. dec. 66. numer. 2. Lamberti. de contract. Glof. 16. verbo non valeat. n. 17. in fine.
- Secundo quod iudiciu ab emphyteuta sit defensum quacumque suspitione collusionis penitus cessante, cum sitius in materia suspensa propter regressum euictionis, quod competere contra directum dominum. Pro cuius dilucidatione, & probatione satis praualent coniecturae, & praesumptiones si cum collusio sit quidam latens, & fraudolenta conuenio inter actorem, & reum, quae coniectura iudicis arbitrio remittitur imo vnica sufficeret Glen cap. audiuius; extra de collusion. de tegeud. ubi Abbas in rubr. late Cephal. conf. 759. numer. 1. 2. sequen. Feb. de Anna conf. 104.

Mascard. de probation. conclusio. 322. & 447. Garg. Patrocin. 55. Menoch. lib. 3. p. 1. sup. 122. & de arbit. ead. 35. num. 3. Crutius. conf. 997. Castil. dec. 89. num. 18. 19. Seraphin. dec. 763. num. 11. Farinac. dec. 40. num. 4. in primis recollectis. & n. 5. Cipriusque dec. 143. num. 1. p. 1. Cardin. Mantie. dec. 146. num. 5. Alias dicto dominus penitus non noceret sententia per collusionem lata contra emphyteutam vassallum, vel usufructuarium; sicut nec lata sententia per collusionem contra legitimam contradicentem alijs nocet quibus aliter nouisset leg. si seruus plurimus §. si hereditatis Index ff. delegat. 1. Cui. Bald. Alber. in leg. in genus. Cod. de stat. homin. Abbas Imola, & Felin. in e. cum super de re indic. Felin. e. cum Bertold. eod. Doct. in l. p. 1. C. de pign. Rom. conf. 239. Corneil. conf. 261. lib. 4. Cels. Vgon. conf. 120. n. 20. & 70. Emil. conf. 6. Alciat. conf. 44. lib. 9.

16 Nec lata per collusionem contra possessorem maioratus nocet successori. Mol. de primog. lib. 4. c. 8. num. 7. 8. Celsus Vgon. conf. 120. num. 71. Gomes l. Tauri 40. num. 73. Alciat. conf. 493. num. 34. conf. 617. n. 4. Pinellus l. 1. p. 3. n. 50. C. de bon. mater. Marzar. de fideic. q. 72. Otalor. de nobil. p. 2. p. 1. p. 1. c. 8. num. 7. cum sequens. Aluar. Vela. de iure emph. q. 40. n. 3. Seff. dec. 163. n. 14. 15. vol. 2. Francis. C. de pign. Pereira lib. 1. q. 1. forens. q. 23. num. 84.

17 vel lata contra heredem scriptum, quae alias de sui natura foret legataria, & substitutus nocere, si per collusionem lata sit eis ipso iure non nocet. l. si seruus plurimus §. si hereditatis Index ff. de l. 1. Bors. in d. l. 1. §. 1. cuius opinionem dixit communem Iason. ibidem Couarru. praef. q. 13. in fine ca. 15. num. 2. idem dicunt in l. si per iusorio q. vltimo, & in l. absentis ff. de appellat. & in l. qui repudiatis. vltim. ff. de inofficio. testum. & in l. si suspecta. ff. cod. & magis in terminis. est text. in l. p. 1. C. de pign. Pinellus l. 1. p. 3. n. 3. & 4. limitation. num. 50. C. de bon. mater. Molin. de primog. lib. 4. cap. 8. sub numer. 10. Franciscus Caldas de Pereira in leg. si curatore in verbo prohiben. sub numer. 84. 85. C. de integ. restitu. lase Peregrin. de fideicom. arr. 53. n. 58. 59. 60. & sequens. Menoch. conf. 312. numer. 15. conf. 501. numer. 9. Sord. de aliment. titol. 9. q. 1. num. 42. numer. 38. Dec. conf. 306. Gomes leg. Tauri 40. numer. 73. Gabr. conf. 42. num. 41. lib. 2. Intrig. de substit. centur. 3. q. 1. numer. 73. numer. 125. Honded. conf. 28. num. 4. 5. lib. 1. Seson dec. 163. numer. 14. 15. Alciat. conf. 492. numer. 34. & conf. 617. numer. 4. Marzar. de fideicom. q. 1. q. 1. in princip. Aluar. Vela. de iure emphyteut. q. 10. n. 3. Pariter sententia lata contra debitorem de dominio pignoris licet soleat creditori scienti nocere Couarr. praef. q. 13. n. 7. Puri. conf. 28. n. 16. 17. 18. lib. 1. Scaccia de appellat. q. 5. num. 59. Loner. conf. 44. num. 34. Menoch. lib. 3. p. 1. n. 14. num. 64. Rofeul. de fideic. 9. memb. 1. com. 23. num. 17. Negus. de pignor. 3. memb. par. 6. num. 81.

19 Nihilominus si per collusionem fuerit lata ipso iure non nocet, & poterit creditor non resistente in aliquo sententia hypothecam super pignore expetiri est text. & Glof. in d. l. 1. p. 1. C. de pignor. quam ibi sequuntur Bart. Bal. Fulgo. Odoffred. Salicet. & alij Negus. de pignor. p. 6. memb. 3. num. 1. Am. de Amat. p. 11.

39. Dec. conf. 74. Angel. in l. si per iusorio ff. de appell. 10. Andr. Georg. alleg. 36. n. 3.

20 Per collusionem enim sententia lata non habet pro sententia, nec intererat allegati, imo est ipso iure nulla nec nocet cui aliis circumscripta collusione de iure noceret. l. cum nam in l. de collus. de regen. Glof. in cap. andimimus. & in cap. si eodem sit. Celsus Hugo. conf. 120. n. 73. Gra. dec. 143. Peregr. conf. 3. num. 115. conf. 24. num. 20. vol. 1. Decian. conf. 11. numer. 110. lib. 1. conf. 47. numer. 70. lib. 5. Cephalac. conf. 75. 9. Vm. dec. 296. Gomes variat. resol. lib. 2. cap. 1. num. 26. Sord. conf. 452. numer. 78. lib. 3. & de aliment. titol. 9. q. 1. num. 38. & dec. 104. num. 14. Fab. de Anna. conf. 104. numer. 19. 21. Gargiar. patrocin. 55. Puc. dec. 10. 118. n. 6. lib. 2. dec. 336. lib. 3. Farinac. q. 1. num. 13. limitation. 5. & q. 1. num. 14. limit. 5. & dec. 40. n. 4. in primis recollectis Gimb. dec. 91. numer. 15. Castil. dec. 89. num. 22. Seraphin. dec. 763. numer. 9. & dec. 120. num. 4. Seffa dec. 10. n. 6. fmo putat tunc sententiam collusae latam non nocere contra quem lata est principaliter ex Guido Papa conf. 147. numer. 5. vers. licet dista partes Marzar. de fideicom. q. 72. Molin. de primog. l. 4. cap. 8. n. 8. Intrig. de substitution. centur. 3. q. 1. numer. 126. Fab. de Anna. conf. 104. num. 18. lib. 2.

Et non mediocris reputatur coniectura ad collusionem detegendam si principalis si victus non eurauerit diligenter iura deducere, vel exhibere, vel iuris etiam allegationes omiserit. l. si seruus plurimus §. si quis antea. ff. deleg. 1. ibi vel minus plene defendit causam Dec. conf. 306. numer. 6. vers. & cum de facili probari possit Causae dec. 40. num. 22. lib. 3. Alciat. conf. 492. n. 54. vers. & dicitur collusione Gargia de nobilis. Gl. 40. n. 9. Greg. Lopez l. 20. tit. 2. p. 3. gl. 4. vers. quod forte Molin. de primog. lib. 4. c. 8. n. 9. 10. Andr. Georg. alleg. 36. num. 5. Mastr. de ci. l. 172. num. 26. Cephalac. conf. 709. num. 17. 18. sequens. Vela. de pign. conf. 60. numer. 67. Farinac. dec. 40. n. 3. in primis recollectis Intrig. de substit. centur. 3. q. 73. num. 126. in fine Muta dec. 35. num. 15. Menoch. lib. 5. p. 1. numer. 26. Francis. Caldas de Pereira lib. 1. q. 1. forens. q. 23. n. 84. Fab. de Anna. conf. 104. num. 10. lib. 2. vel si sub colore t. iuris passus fuerit vinci Causae in addition. ad Glof. in rubr. ff. de collus. de regen. Georg. alleg. 36. num. 3. Matta conf. 537. num. 32. Seraphin. dec. 763. num. 10. Farinac. dec. 40. num. 4. in fine. In primis recollectis Caldas Pereira d. q. 1. 23. num. 84. Idem in terminis non stris violeta insurgeret coniectura collusionis, si per conuentum dominus laudatus non fuerit, qui poterat melius causam defendere magis de iuribus instructus, ut sentit Mastrill. dec. 239. num. 6. lib. 3.

25 Vel si non fuerit appellatum contra leg. si seruus plurimus Dec. conf. 306. num. 4. Alciat. Molin. Mastr. dist. locis Menoch. conf. 588. num. 37. vol. 7. Caldas Pereira a dist. loco numer. 85. Perusin. dec. 126. num. 24. Osa. c. dec. 38. num. 6. & 56. Fab. de Anna. conf. 104. n. 10. lib. 2.

S V M M A R I U M .

- 1 Exceptio altiorum requirens indaginem in fine causa ad merita referuntur sicut in exceptione liquida quae referuari non potest alias processus esset nullus.
- 2 Sententia diffinitiva super meritis nulla est parte petente super exceptione reservata pronuntiata non sit sicut est parte ad id non instante.
- 3 Exceptiones altiorum requirentes indaginem, quae dicantur Iudicis arbitrio remittuntur.
- 4 Appellatio prohibetur in arbitrariis.
- 5 Appellari non potest a reservatione exceptionis terminanda in fine causa. Declarata nisi esset exceptio ordinem Iudicis pervertens, n. 6.
- Vel nisi esset exceptio liquida, & non reservabilis numer. 7.
- 8 Exceptio in fine causa reservata non dicitur decisa, sed in fine causa reservata decidenda.
- 9 Sententia an sit nulla si successit super exceptione reservata in fine causa, & super meritis pronuntiatum fuerit, & num. seq.
- 11 Ab interlocutorio M. R. C. ob eius preminentiam non appellatur.
- 12 De ordine cognitionis est prius super incidenti ad causam meritorum praedictali pronuntiare, & inde super meritis, & num. 13.
- 13 Ordinis praeposteratio in Iudiciis non potest reparari per appellationem a diffinitiva.
- 14 Appellari potest ab omni interlocutoria gravamen offerente quod per appellationem a diffinitiva reparari non potest.
- 15 Exceptio reservata decidenda in fine causa intelligitur si illic tempore ferenda sententia diffinitiva sicut reservatur ad merita processus.
- Processus redditur nullus si exceptio reservata in fine causa ad favorem exceptantis fuerit admissa n. 15.
- 16 Non est necesse separatum super incidenti pronuntiare.

A R G U M E N T U M .

Sententia an sit nulla si successit, & Paulo ante super exceptione reservata in fine causa, & super meritis pronuntiatum fuerit.

R E S O L U T I O . L X X X .

- 1 Ntricata exceptio t. de facto, vel Iure dubio altiorum requirens indaginem etiam peremptoria vel in vim dilatorie in Iudicio opposita, ac impediens litem ingressum in fine causae referuari de Iure potest nec negotium principale protegetur, nec retardetur eiusdem processus, ac praedictam Iuris dispositionem in praxi in M. R. C. & Supremis Regni Nostris Tribunalibus passim receptam vidimus pronuntiando super exceptione opposita, quod audiat, vel procedatur, & in fine,

causae de omnibus habebitur ratio liquida tamē exceptio in proptu probata autē liris ingressum terminanda est, nec in fine causae posse reservari ut si hodie constaret hodie agatur veluti etiam questio Iuris certi post omnes plena manu posuit Gurb. dec. 21. & nonnulli Cass. dec. 124. Canc. var. res. lib. 3. c. 17. n. 21. 22. Fab. de Anna conf. 18. in fin. Trentacius. var. res. lib. 1. tit. de rescriptis. & privileg. res. lib. 3. sub n. 35. Ladere. conf. 123. sub n. 5. Quē admodum t. firme, & de plano in Regno procedit prout pluries Iudicium servatumque est sententia diffinitiva super meritis inde per Iudicem prolatam validam esse, esto quod super exceptione per Iudicem in fine litis reservata pronuntiatio non fuerit, cum videatur partium consensu, per processum adulteriora exceptionem reservatam definitam esse, ac reiectam, cum debuerat pars opponere, cum sent Iudicem ad pronuntiationem diffinitivae devenire, sicut parte petente, & apud Iudicem instante, quod super quaestione reservata exceptionis ante diffinitivam pronuntiat, cum tunc nisi reservata exceptione, per sententiam prius terminata ad diffinitivam pronuntiationem Iudex deueniret nulliter agit, ita Trunf. plene dec. 2. n. 9. per tot. lib. 1. Gurb. a. dec. 21. Ceterum cū t. prudenti Iudicis arbitrio remissum sit, quae exceptiones altiorē dicantur requirere indaginem Rom. conf. 244. in fi. Bald. in lex falsis n. 11. C. de transact. Menoch. de arbit. casu 20. n. 3. & de recuperand. poss. remed. 1. q. 21. n. 230. Vincent. de Anna Singul. 605. Felin. c. exceptionem nu. 24. de exception. Grat. disceptat. 170. num. 4. Castil. dec. 124. num. 10. vol. 2. Tiraguel. in l. si vngum gloss. omnia, vel partem num. 31. C. de reuocand. donation. 10. de amic. conf. 63. num. 5. Asin. in praxi 9. l. 8. c. 4. Camill. Borell. in summa de decis. int. 48. de except. n. 118. 10. m. 1. Soccin. conf. 59. num. 2. lib. 3. Crauer. conf. 156. num. 17. in fine Newzan. conf. 56. num. 3. in fine Roia Roman. dec. 57. num. 3. p. 2. diuerforum. Gabr. de execution. rei iudicat. conclus. 1. n. 21. Caball. conf. 36. n. 10. vol. 2. Sicut in t. arbitrariis prohibetur appellatio quia Iudex Principi obcollatum sibi arbitrium aequiparatur Menoch. de arbit. qu. 70. a num. 7. ad nu. 13. Crauer. conf. 78. nu. 8. Gratian. discept. 170. n. 6. ita prohibetur t. appellari a pronuntiatione, per quam fuit proposita exceptio altiorum requirens indaginem in fine litis reservata Alex. in Lille a quo s. si de testamento num. 5. ff. ad Trebell. Felin. in cap. cum contingat. nu. 18. de officio delegati Milan. dec. 3. nu. 96. lib. 1. Gratian. disceptat. 170. n. 4. 1. 3. Mutarum 137. num. 21. Amatus dec. 15. nu. 21. Anna Singul. 605. Torus in compendio decisio. verb. appellari an possit. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 58. nu. 50. quicquidum Felin. supra intelligendum est Anton. Faber. C. de except. lib. 8. tit. 24. diffinit. 5. n. 1. in alleg. Corp. ad statum Mediolan. cap. 23. num. 112. Ruginel. de appellat. §. 2. cap. 3. nu. 303. Scaccia de Iuris. lib. 1. cap. 102. num. 2. & de appellation. lib. 3. cap. 2. qu. 17. limit. 47. memb. 1. numer. 97. fol. 746. Gurb. a. decisio. 21. numer. 3. 4. 5. Intergruol. singul. 161. lib. 2. & singul. 35. lib. 1. vbi n. 2. declarata nisi fuisse exceptio praedictalis ordinem Iudicii pervertens: puta in competentie Iudicis, vel huiusmodi, quia tunc

tunc non obstante reservatione Iurium predicta iure optimo poterit appellari ex *Alexand. in dicto 5. si testamento sub n. 5. Arret. conf. 7. col. 1. Felin. in cap. exceptionem na. 24. de exceptione. & in d. cap. cum contingat sub na. 18. Gratian. disceptat. 170. n. 1. & 2. Ruzinell. de appellatione. 5. 2. cap. 3. nu. 303.*

7 in fine, vel nisi ¶ liquidum, clarum, & non reservationem exceptionem de iure Iudex reservasset; quia reservandum diceretur generale. *Gratian. disceptat. 170. n. 3. Felin. in dicto cap. exceptionem n. 24. versic. secundum casus de exceptione. & in cap. cum contingat sub n. 18. de officio delegati. Pacian. dicto num. 50. quia secundum Felinum quem allegat debet intelligi Ruzinell. dicto cap. 3. num. 303. in fine;*

8 etiam ¶ potissimum ad id firmandum omnes verius mouentur, ad de negandum appellationem; quia, non dicitur adhuc finaliter decisus articulus, sed reservatus decidendus in fine causae *Interrog. dicto singul. 161. lib. 2. Milan. decis. 3. nu. 96. lib. 1. Giurb. decis. 21. n. 5. Carpan. ad statat. Mediolan. e. 23. num. 112. Castrensi. conf. 237. nu. 3. lib. 2. Camer. var. resol. lib. 3. cap. 17. de sentent. & eorum executione n. 538. & 539.*

Consequenter ad praemissa aliud incidit dubium

9 in materia reservatae exceptionis; ¶ si nunc adversus auctoris petitionem exceptionem in Iudicio per eum appositam esse, quam veluti anteriorem requirentem indaginem ambagibus iuris, vel facti innodatam, vel saltem dubiam Iudex in fine causae reservaverit, in qua de ea rationem habendam dixerit, si Reus mitaret, & peteret super exceptione reservata ante diffinitivam sententiam interloqui per Iudicem debere, & Iudex consequenter simul, & semel, tam super exceptione, quam super meritis diffinitive pronuntiaret, stante interloquutione paulo ante super exceptione lata, vel noliti Iudices pronuntiare solent, nempe si super exceptione pronuntiatur sit, audiat, vel procedatur in causa, & inde consequenter super causa meritorum fuerit diffinitum stante interloquutione paulo ante lata absolatur, vel concedatur, ut sententia super meritis lata nulla dicatur.

10 Ervideretur ¶ nulliter Iudicem super meritis pronuntiasse, stante exceptione per eum appositam reservata in fine causae super qua fuit petitum interloqui ex *Triam. dicto decis. 2. lib. 1. nec prodest dicta pronuntiatio super exceptione reservata in fine causae; quia ea statim pro lata est quo terminatur causa meritorum, & non diffinita, cum spacio temporis: ita ut de ea potuisset succumbens appellationem petere coram superiore quando ab interloquutione ipsa competere*

11 appellatio ¶ secus in M.R. C. ob cuius praeminentiam ab eius interloquutionis non appellatur. *Petr. de Gregor. de iadic. causis. q. 48. num. 2. Cur. mi. Rit. 139. nu. 8. quemadmodum de ordine ¶ cognitionis esset prius, & distincte cum spacio temporis ad appellandum, pronuntiare super exceptione reservata, & praedicta ad causam meritorum, & postea causam meritorum diffinitive terminare iuxta notum in l. 2. & per tot. C. de ordine cognitionis. & in l. 1. C. de appellat. Bero. conf. 34. n. 6. lib. 3. multum enim refert ac teo exceptionem*

proponentem expedire, ita distincte super articulo pronuntiari, quia de emergente praedicta & de negotio principalis simul tractari non posse videtur, quod esset ¶ confunderetur, & inordinare, ac complicare iudicium, & processum; quare confusio, & inordinatio non potest reparari per appellationem & diffinitiva Becci. confil. 31. sub num. 2. Baldu. in authen. habitus num. 38. versic. quare nunquam C. nestilas pro patre. Scaccia de appellatione. lib. 3. e. 2. q. 17. limita. 47. membr. 1. nu. 98. & limita. 6. membr. 7. n. 113. fol. 516. Tusch. conclus. 526. litt. 3. n. 12.

14 Bero. conf. 34. sub num. 8. lib. 3. Et ideo ¶ appellari potest ab omni interloquutione afferente gravamen, quod per appellationem ¶ a diffinitiva reparari non potest Becci. dicto confil. 31. n. 2.

15 Contrarium tamen ¶ hac inter statuendum dico: prout de facto Consultis quandoque respondit, & secundum istam opinionem, quam veniorem existimo, passim in Regno servatur, ut valide super exceptione reservata, & meritorum causa simul, & semel, ac consequenter per Iudicem pronuntiari possit: Nam dum in fine causae, & Iudicis per Iudicem reservatur exceptio terminanda intelligitur scilicet tempore ferenda sententia diffinitiva (licet aliter esset si reservaret ad merita processus; quia tunc facta publicatione in causa primas actus qui deberet expediri parte petente deberet cognosci, & determinari utrum exceptio reservata obsteret vel non) si quidem quando reservatur in fine causae, tunc in fine diffinitur, & terminantur dictae exceptiones simul cum causa meritorum, quia si tunc legitime obsteret, totus processus nullus redderetur, ut post omnes firmas *Giurb. dicto decis. 21. n. 6. reservare enim exceptiones non est aliud nisi reservare effectum ipsarum. Ita Afflict. in consil. Exceptiones filiationis n. 8. lib. 2. rubr. 22. Hippol. de Marfil. singul. 365. Menoch. confil. 488. num. 5. lib. 5. Vincent. de Anna singular. 605. fuit dubitatum Thorus in Compendio decisionum verbo appellari a postis. Camer. var. resol. lib. 3. cap. 17. de sentent. & eorum executione num. 538. Bero. conf. 34. na. 7. 8. & sequen. & conf. 91. sub na. 17. lib. 3. Card. Tusch. conclus. 379. litt. E. nu. 7. & conclus. 526. litt. 5. nu. 6. 7. ubi de constitutione Bononiae id disponente, quam Sanctam, & rationabilem vocat ad 16 dirimendas lites, quia ¶ non est necesse pronuntiare separatim super incidenti, vel emergenti ne detur appellatio, & infinitum Iudicium statuatur. Bero. confil. 34. num. 8. lib. 3. versic. sed quando exceptio. Rot. Romanae apud Ludovici. decis. 470. num. 10. Afflict. in praxi. 5. 18. c. 2. Facchia consiliorum. Iuris lib. 1. c. 43. versic. prima conclusio.*

S P M M A R I V M.

- 1 Statutum tribuens executionem instrumento interpositionem sumit ex l. final. C. de edict. divi. Adri. tollend.
- 2 Instrumentum cancellatum non habet executionem paratum ex forma ritus, & n. 8.
- 3 Cancellatio tollit prorsus robur instrumento.
- 4 Cancellatio restringitur ad causam, & personam propter quam facta fuit, & quo ad alia datur pro non facta.

- 5 De causa legitima cancellationis constare debet.
- 6 Cancellare est lineam super instrumento per transfusum ducere in modum Crucis.
- 7 Cancellatio instrumenti fieri potest per alium separatum cum verbis cancellationem importantibus.
- 9 Cancellatio nulla tam ratione potestatis cancellantis quam ex errore Notarii, vel ratione in legitimis causa cancellationis non impedit executionem instrumenti.
- 10 Nullitatis promptuarii replicatio admittitur etiam in executivis.
Limita nisi altiores requiras indaginem n. 14.
- 11 Census relicto an fieri possit a manu solius usufructuarii vel proprietarii.
- 12 De validitate cancellationis dum dubitatur impeditur instrumenti executio donec declaratur cancellationis nullitas.
- 13 Pendente iudicio super verbis cancellationis instrumenti super sedendum est in eius executione.
- 15 Exceptio dicitur requirere altiores indaginem tam si dubium in facto quam in iure habet.
- 16 Executio denegatur instrumento aliquo modo offuscato.
- 17 Census an possit redimi a manu heredis granati.
- 18 Redimens censum bullarem a manu heredis granati non liberatur fideiustoris dispositio quod fors in alios redditus reinvestitur fuerit reddituali debito, vi notificata.
- Idem si ad instantiam sublati fuerit debitori. census id intimatum. n. 9.
- An sufficiat scientia debitoris. n. 20.
- Idem si a creditore hoc omni impostum sit debitoris census a principio contractus n. 21.
- 21 Hypotheca non datur pro consumptis in bonis heredis granati sed personalem. & quando.
- 23 Hypotheca non datur contra bona heredis indiscruti.
- 24 Executio an & quando deneganda sit instrumento, vulnerato per sententiam Amplia. n. 25.
- Decla. n. 26. 27. 28.

ARGUMENTVM.

Si de validitate oppositæ cancellationis instrumenti dubitatur an eiusdem concedenda sit executio ad intellectum Ritus 101.

RESOLVTIO LXXXI.

- 1 Tatutum tribuens † executionem instrumenti cum passivum interpretationem sumat a dispositione l. final. c. edito Diui Adriani tollend. vt ibi notat Iafon. n. 5. Curt. l. in n. 6. Zuccard. n. 324. Menoch. de adipiscend. posses. remed. 4. num. 706. Rebuff. de later. obligator. art. 3. Gloss. 1. n. 58. Galles ad formā Cameral. obligation. p. 3. q. 1. n. 1. Afon. de execut. s. 1. cap. 23. sub num. 23. Cuius Rit. 6. n. 110. Mint. Rit. 101. num. 62. ex Bussell. ad Statut. a Parma tit. de modo procedendi col. 1. fol. 54. Boniorn. in dicto Rit. 101. Camil. Borell. in summa decif. tit. 19. num. 65.

- vol. 3. & Bartol. in l. emptor. §. Lucius n. 4. & Paulus de Castro n. 5. ff. de passis p. m. decif. 45. nu. 5. Mastr. decif. 47. nu. 3. decif. 73. num. 1. 2. num. 161. Ideo executio conceditur † instrumento si non sit aboletum cancellatum vel in aliqua sui parte viciatū merito Ritus noster 101. Tali instrumento cancellato executione denegat ex Zuccard. d. loco n. 326. Surd. conf. 16. conf. 26. 3. num. 12. & sequent. Podius super Rit. 101. qui allegat Bartol. in l. 1. §. final. ff. de his qua in testam. delent. Bald. in l. 1. n. 12. C. vt in poss. eatur Afon. dicto loco Masfr. il. decif. 47. & 73. num. 2. Suarez in l. post rem indicatam amplia. 6. ff. de re indicat. Sforz. de resit. in integrum q. 93. num. 27. Marant. de iudic. par. 6. tit. 1. Rebuff. de liter. obligator. art. 1. Gloss. 1. num. 58. Cuius Rit. 6. num. 110. 111. Et † ita ex cancellatione tollitur prorsus cancellati actus dispositio, & instrumentum cancellationem non probat, & quia per cancellationem deficit originalis scriptura, quæ rem faciebat notoriam, & cessante notorio quod erat causa executionis tanto magis cessat quoque executio l. si pates in verbo circumdixerit C. quomodo, & quando Iudex Decian. confil. 91. n. 16. lib. 3. Surd. confil. 16. n. 2. Sforz. de resitutor. in integrum q. 93. nu. 27. Moroc. conf. 69. nu. 7. Bertazol. conf. 535. nu. 7. 8. Crauet. conf. 288. n. 4. Zuccard. in l. final. n. 288. C. de edit. diui. Adriani. tollend. ea tamen cancellatio † ad causam vel personam propter quam facta fuit restringitur, & quo ad alia pro non facta habetur Bartol. per illum textum in l. cancellauerat, & ibi Angel. Imol. Roman. & reliqui ff. de his qui in testam. delentur Passert. conf. 108. nu. 1. Cuius Rit. 6. num. 111. Gratian. discept. 33. 6. nu. 32. 33. Surd. confil. 16. nu. 45. & sequent. Philipp. de Pasternone Riquari. & scribentes communiter super dicto Rit. Interligiol. singul. 197. d. 2. Cardin. Tufsch. conclus. 21. l. iter. C. num. 3. Rota Roman. apud Farinac. decif. 713. num. 3. par. 1. tom. 2. Hinc † de causa legitima cancellationis constare debere duxit Mascard. conclus. 162. num. 14. 25. 32. & concl. 256. num. 4. 5. de probation. Farinac. q. 103. n. 105. Grassi exception. 13. n. 24. 25. sequent. ad nu. 33. P. m. decif. 17. nu. 7. Baiard. ad Clar. §. homicidium n. 249. in fin.
- 6 Et † licet cancellare sit lineam super instrumento per transfusum ducere, in modum Crucis vt declarat, Gloss. in l. si quis liberatem in verbo inducere ff. de petition. hereditat. quam sequitur Barthol. in l. 1. §. 1. & in l. cancellauerat num. 3. ff. de his qua in testam. delent. Alexand. confil. 14. num. 9. volum. 6. Iafon. in l. si vnus nu. 1. C. de testam. per Surd. confil. 16. nu. 2. Ponte. conf. 46. num. 9. lib. 2. Non † prohibetur tamen huiusmodi cancellatio per actum separatum fieri cum verbis cancellationem instrumenti operantibus, quæ idem important ac si realis cancellatio interuenisset. ad textum in leg. emptor §. Lucius vbi Bart. nu. 4. Castren. num. 55. ff. de passis non enim tam attenditur cancellatio ipsa quam virtus, & causa cancellationis. Bald. confil. 336. & conf. 402. lib. 2. Marsil. in rubr. ff. de fideiussori nu. 116. Afon. de execution. fol. 15. n. 6. Surd. confil. 16. per tot. Carroc. sing. 234. Cardinal. Tufsch. con.

causa ex instrumento quarentigatio circa sum. Bald. in l. 2. C. de executione rei iudicat. & in l. 1. ff. de legat. 2. Lanfranc. de arbit. part. vltim. q. 59. Borrell. in summ. decif. tit. 19. num. 183. vol. 2. Socen. conf. 4. n. 3. vol. 1. Galles. ad formam Camer. oblig. p. 2. 3. part. principalis n. 8. Sord. dec. 27. n. 5. Rota in vna Roman. de princ. 16. Februarij 1615. eorum Baratto per Farinac. decif. 648. in fine p. 2. 10. 4.

In terminis posterioris casus sapius fuit dubi-
17 ratum, nunquid t in executione instrumenti effusalis per heredem grauatum recipiendo debitum, vel sortem redditus, cancellari, supersedendum sit, cum in reiectiuo iudicio de cancellatione opponitur, & de inualiditate eiusdem ex causa potestatis cancellantis replicatur: quia punctum reputatur dubius in iure, sed hodie terminatur expressis quod sic, quidquid alii senserint, & est text. in *Lante resiliunt ff. de solut. per quem text. fuit obtentum pro Vrbe Panhormi contra V. I. D. Io. Baptistam Io. Iudice, seu Donnam Dorotheam eius uxorem petentem executionem contractus subiugariorum ini per Syndicum vrbis cancellatum per Don Marianum eius auum, quem cancellare non posse dicebatur pre-textu quod erat heres grauatus fideicommissio, & hanc opinionem expressis tenent. Rod. de ann. reddit. q. 15. n. 87. lib. 2. Intrig. de censib. qu. 7. n. 5. & additionator. ibi litt. C. qui laus firmat late Bimi. conf. 123. lib. 2. Fontanell. de pact. dotat. clausul. 4. Gloss. t. 8. p. 5. num. 2. sequen. vol. 3. Sess. decif. 30. lib. 1. & de inhibitionibus c. 4. § 8. num. 4. Casanat. conf. 7. & conf. 9. Ex quibus patet quod vrbis in alia causa cum Barone Solani, in qua succubuit, quam refert Masrill. decif. 47. sequendo Felician. de censibus lib. 4. c. 1. m. 4. 5. idem Camer. lib. 2. variat. resoluit c. 6. num. 106. fuerit male defensa, & nullus predictorum fuit allegatus Doctor, nec fit mentio textus in *Lante resiliunt*, qui est punctualis; merito apparet, quam rectius in hoc puncto senserint. Guirb. decif. 79.*

Minus in dicta causa Vrbis cum Barone Solani adductum fuit, impurandum esse rellatori, qui fidei heredis totam commissit hereditatem restitutionem in quibuscumque bonis consistat, ut est de natura fideicommissi.

Itaque ad curandam fideicommissi euersionem, ne ad manus grauati heredis fors peruenire con-
18 sumi contingat, t rellatoris in testamentis soide dare formam eius reddendibus debitoribus, ut in banco, vel tabula depositari debeat fors cum onere reinuendendi sortem in alios redditus securam reuersione, si id censuali debitori intimatum fuerit iudicis precepto quo fit ita seruari debeat per debitorem reddituale sortem soluendum: alias non liberatur. Rodriguez de ann. reddit. quafi. 15. a nu. 59. Masrill. decif. 133. n. 10. & sequen. t. 3. per Guirb. decif. 79. n. 43. in fine. Idemque
19 t per reddituale debitorem seruandum erit, si d substituto iudicis auctoritate intimatum fuerit.
20 ad text. in l. 3. C. de notationibus cum tunc, nec
21 simplex sufficeret scientia debitoris, vel t si d principio a Creditore onus reinuendendi sortem in alios redditus in casu reuersionis debitori census iniunctum sit; quia si per debitorem alias li-

bere redemption fieret nulla redderetur; eum potuerit actum a sui principio qualificare, quod nec hoc pactum est impeditum liberè redimendi facultatis. Amai. decif. 50. n. 33. Sess. decif. 30. a. 26. Gratian. discept. 45. per tot. Guirb. decif. 79. n. 46.

Nec videatur inconueniens quod illo modo si heres grauatus, qui sortem receperit non est soluendo, substitutus remaneat deceptus, nam d
22 co plus esse de iure dispositum videlicet t pro consumptis non dari contra heredis grauati bona hypothecaria sed tantum personalem, nisi heres sub hypotheca praestiterit de legatis praestandis. Peregr. de fideicommiss. art. 40. n. 14. Auebar. Regenf. p. 1. q. 3. Petr. de fideicommiss. q. 10. n. 33. Decret. conf. 49. n. 63. lib. 1. Cephal. conf. 385. num. 29. Alciat. conf. 30. lib. 9. Vincent. de Franch. decif. 23
637. lib. 4. sicut nec contra t heredem indilcrete hypotheca in propriis bonis sed tantum personalem datur Andreas Georg. allegat. 41. n. 13. & sequen. Sord. conf. 191. n. 25. lib. 2. Arcin. in §. 1. n. 10. in fin. delegatis Negujan. de pigor. q. 1. membrum secundum partis n. 59. sibi ideo imputet rellator, qui hereditatem fidei talis heredis committit futuris casibus non prouideado.

Ceterum cum nedium cancellatione radicitus annihiletur instrumentum, cuius exequutio itant cancellatione praedicta, denegatur. Sed quandoque instrumentum de iure quarentigiatum, vel executionem paratam habens ex Ritum forma iudicis sententia vulneretur.

24 Euenit proinde de facto dubitari, t aut huiusmodi instrumento annullato rescisso, vel aliter iudicis sententia vulnerato deneganda sit exequutio, in quo dicendum est, denegandam esse executionem si vulnerans sententia in iudicatum transierit; quia tunc fataliter dicitur vulneratum instrumentum, cum sententia faciat (ut dici asuetum est) de albo nigrum Gonzal. super regul. 8. Cancellaria gloss. 6. n. 202. & sequen. Rota Roman. diuersor. decif. 132. in princip. & num. 1. lib. 2. Cardia. Serafin. decif. 674. n. 2. Rota Romana apud Cocinium decif. 78. Guirb. decif. 100. sub num. 34. Syluester Zaechia in additio. ad Anton. Massam. Galles. de obligat. cameral. q. 37. num. 16. 17. Rota Romana decif. 73. a. 2. decif. 74. n. 1. decif. 45. n. 1. dec. 58. n. 2. decif. 95. num. 1 decif. 76. n. 2. in impress. post Gallesium in dicto tract. de obligat. cameral. Honaed consil. 17. n. 45. vol. 2. Gratian. discept. 667. n. 21.

25 Quod ampliatu t etiam si per compromissu, & laudum inde sequutum fuerit vulneratum instrumentum. Rota Romana decif. 149. num. 3. in impress. post Galles. in dicto tract. & Zaechia in dicto loco num. 18. 19.

26 Intellegas tamen, quando t sententia ipsum instrumentum principaliter vulnerasset, non aurem si super executione, seu reuocatione mandati exequutui prolata sit, quia dicta sententia non vulnerat instrumentum ipsum; sed solum mandatum exequutuium, ita Dominus de Rota distinguendis refert decessum Cocinium dicta decif. 78. n. 11. in fine. Rota Romana. diuersor. dicta decif. 132. num. 1. in fine par. 2. Marchesan. de commissio. par. 1. de commissio. appella. a camer. obligat. c. 16. num. 19. Si accia de appellatio. lib. 3. cap. 2. quafi. 17. limitat. 9. num.

num. 58. *versu. Subextende. Rota Roman. decif. 95. n. 7. in impress. post Gallefium de oblig. cameral.*

27 Si vero f. sententia predicta instrumentum vulnerans nominè ostenderetur nulla, posset de nullitate illa replicari in executione instrumenti, nam quod nullum est nullum de iure operatur effectum; secus si non ita in promptu de nullitate doceretur. *ex dictis supra numer. 10. & 14. vel sententia elicit iniusta. Cuccin. dicta decif. 78. nisi ex audienti iniustitia notoria nullitas resultaret. Quod notorium nulli subit controuersia, vel altiori indagini. Coem. dict. decif. 78. Rota Roman. decif. 45. num. 5. Coram R. P. D. Corduba Beneuentana pecuniaria veneris. 15. Iunii 1599. & decif. 95. num. 3. in impress. post Gallef. de obligatio. Cameral.*

28 At si fuerit f. suspensus effectus vulneracionis refulcans ex sententia ipsa vulnerante, per appellationem suspensiuam, ab eadem petitam, vel per aliud suspensiuum remedium aduersus eam propositum; quia vultus temanet per appellationem, & suspensiuum remedium in pendenti, donec tollatur per contrariam sententiam, vel letale efficiatur confirmacione posterioris sententiae, interim non impeditur executio instrumenti, cum ad impediendum instrumenti executionem, letale requiratur vulnus illarum per sententiam transactam in rem iudicatam, vt superius firmatum est, ita ex *Hondedeo conf. 17. num. 45. lib. 2. dixit Gratian. discept. 667. num. 21. & discept. 796. num. 39. 40. 41. Girb. decif. 100. n. 3. 4. in fine. Cesar de Grass. decif. 4. de cons. possession. & proprietat. Caputaque, decif. 321. p. 1. Ludouisi. decif. 313. n. 4. Licet contrarium intulerit. Rota Romana coram. R. P. D. Lilla in Romana census Luna. 5. Iunii 1600. in impress. post Gallef. de obligat. cameral. decif. 96. num. 3. 4. nempe quod appellatione pendente a sententia vulnerante interim non possit executiue procedi. idemque tenet *Scaccia. de appellat. lib. 3. c. 2. q. 17. l. iura. 9. sub num. 8. versu. subextende. vbi fortius ait, quod si fuerit lata sententia vulnerans instrumentum, & succumbens appellet, & fuerit prolata sententia reuocatoria sententiae vulnerantis, si ab illa reuocatoria fuerit appellatum, suspenditur executio instrumenti: quia vulnus semper remanet, licet in pendenti. sed a Contraria superiora relata sententia non puto recedendum, cum vere ex appellationis remedio suspendatur vulneracionis effectus, & non est inconueniens, quod executio inde per confirmatoriam sententiam vulnerantis sententiae retractetur, & secundum predicta censuit M. R. C. inter Don Ferdinandum de bono, & Sancta Columba, & Illustrem Don Arnauldum Sancta Columba Comitem Inelli.**

S P M M A R I V M.

- 1 *Contractus metu gestus mero iure valet, donec via sua fuerit rescisus.*
- 2 *De rescissione ex causa metus an possit excipiendi obijci aduersus instrumentum. n. 3. 4. 5. 6. & 7.*
- 3 *Metus exceptio a statuto omnes exceptiones prohibente non censetur reiecta.*
- 5 *In actu ipso iure nullo non est opus opposicione par-*

tis: quia ius ipse opponit.

- 8 *Protestatio metum passimane actum an eum nullum ipso iure reddat.*
- 9 *Protestatio Clandesina de metu an actum nullum ipso iure reddat.*
Quid si palam ex eadem causa metus fieri non possit. num. 10.
Quid in praedictum tertij, qui metum non intulit. num. 11.
- 12 *Metus an annullat matrimonium ipso iure.*
- 13 *Protestatio auarcedat nulla ex causa metus.*
- 14 *Procuratoris constitutio ad matrimonium contrahendum meticulofo nulla redditur.*
- 15 *Dotis contractus, vel distractus ex causa metus nullus redditur ipso iure.*
- 16 *Metus an testamentum ipso iure irritum reddat.*
- 17 *Vis, & coactio nullitatem actus ipso iure inducit.*
- 18 *Metus ipso iure irritat actum iurisdictionem collatorem.*
- 19 *Metus irritat Procuratoris constitutionem.*
- 20 *Sententia metu lata an sit ipso iure nulla.*
- 21 *Carcerati contractus fauore detinentis est nullus ipso iure.*

ARGVMENTVM.

De metu aduersus instrumenti executionem an possit excipi quatenus ad rescissionis remedium tendit.

RESOLVTIO. LXXXII.

Exceptio metus an aduersus executionem instrumenti admittatur (loquimur circa pactum de non opponendo, & sic de causa executiua oppositoria) videtur quod non, ea ratione f. quia cōtractus per metum gestus regulariter non est nullus: sed mero iure tenet, proinde instrumentum executiue videtur, donec via sua per sententiam non est rescisus. *Menoch. consil. 2. num. 170. a. 2. 242. lib. 1. & de arbitrar. casu 135. in princip. Hondedeo. consil. 23. a. 7. lib. 1. Burgi. de laudim. q. 47. lib. 2. tom. 4. commun. opinio. loco 124. tit. 20. cap. 1. Marant. dispn. 6. num. 8. 9. 10. 11. licet num. 33. diffinitat quam disputationem transcribit. Grammat. consil. 95. Castill. decif. 63. num. 2. & 3. Burfat. consil. 72. num. 21. Sord. consil. 37. n. 19. Hyppol. Rimin. consil. 15. num. 7. Seraph. de iuramen. priuileg. 110. Monter. decif. Aragon. 45. n. 13. Rota Roman. decif. 5. de reuocantiu. in nouis, & apud Cardinal. Seraphin. decif. 773. num. 18. Trentacin. var. resolut. lib. 1. tit. de his qua vi metusne causa sunt resolut. 1. num. 1. & sequen. Cenall. commun. contra commun. q. 825. num. 27. Galpar. T. besaur. quast. forens. 51. num. 13. lib. 1. Barbof. in 4. p. n. b. solut. matrimon. num. 28. Sanchez de matrimon. lib. 4. dispn. 8. num. 4. Gregor. Lopez l. 56. verbo defecbo. tit. 5. part. 5. Gomez var. resolut. lib. 3. c. 4. n. 1. cas. 6. Hieron. Fernand. de Otero. diuers. iuris quast. p. 2. q. 40. Pereira de Castro decif. Portugall. 30. num. 10. Paul. Emil. Gall. de exception. tit. 1. exceptio. 3. par. 1.*

par.1. num. 63. 64. *Padill. in l. interpositus. num. 4. C. de transation. Additio. ad Moledan. decif. 32. alias 3. de reuocatione. lib. 8. Cardus. T. n. eb. conclus. 22. lib. 2. Fontanell. de pactis dotal. clauf. 7. Gloss. 2. p. 5. vol. 2. nu. 2. 3. 4. & p. 6. nu. 54. Molinus de pactis in matrimon. contrahen. lib. 2. differ. 17. nu. 4. Berzazol. conf. 75. nu. 29. in civil. Intrigol. singul. 62. n. 1. lib. 2. P. eleazol. conf. 29. nu. 64. Afini. in praxi 5. 31. c. 3. limit. 4. amplius. 22. n. 1.*

2 Hinc de rescissione ex causa metus aduersus instrumentum dici non posse ante sententiam eiusdem instrumenti meticulosi rescissoriam firmanunt Castill. decif. 63. & Fontanell. de pactis dotal. clauf. 7. Gloss. 2. p. 5. vol. 2. n. 2. 3. 4.

3 Contrarium passim tenent Doctores, nempe ꝑ exceptionem metus aduersus executionem instrumenti opponi posse. Imò nec à statuto omnes reiiciende exceptiones exclusam censeri dicunt Alexan. in additione magnad. Barthol. in l. 1. 5. & perui ff. quod vi aut clam. Menoch. praxim. 48. num. 17. lib. 2. Afini. in praxi 5. 31. c. 36. Carpan. ad stat. Mediolan. c. 42. n. 180. Bursat. conf. 72. nu. 19. & sequen. lib. 1. aliquos refert Crass. de exception. cap. 11. num. 1. 8. & 60. Felin. in cap. ex parte 11. 2. num. 12. de officio delegat. Dec. ibid. n. 7. limit. 11. Maran. disp. 6. nu. 33. quicquid dixerit nu. 8. & sequent. quem sequitur Grammat. conf. 95. Camar. de execution. instrumen. q. 12. in fine. Rebuff. in consiliu. Gallia tit. de iur. obligat. art. 1. Gloss. 9. num. 4. & 35. Bernard. Pandin. super Riin Neapol. p. 5. declaratio. 22. qui imprimitur post Frezam de instrument. Burg. de Laudimio p. 2. inspec. 47. n. 7. in addition.

4 In puncto luti hac secunda opinio verior videtur, quia ultra prædictos ꝑ fundatur ex aperto textu l. in eum. p. 5. sed quod prator ait ff. de eo quod metus causa Houed. conf. 2. 3. nu. 7. lib. 1. Seraph. de iuramen. prinil. 110. num. 1. 2. Idemque ex iure Regni Aragon. dicit Monter. decif. 45. nu. 14. de rescissorio quoque remedio excipiendo dici posse firmat Bald. conf. 67. nu. 3. lib. 3. ex quo textu pro rescissione actus per metum gestu datur non solum actio, sed exceptio; sic ergo de rescissione contractus meticulosi excipiendo dici posse euidetur, & si Contrariam opinionem praxim approbasse scimus.

5 Quidam putarunt in facti contingentia non posse de metu excipi in causa oppositoria ꝑ cum exceptio validitatem actus meto iure supponat; quia alias si esset nullus non esset necessaria oppositio; quia in his satis ius ipse opponit ex Crauet. conf. 322. sub nu. 4. vers. in qua re. Seraph. de iuramen. prinil. 110. nu. 3. Sed certe solum esset videndum, si ex statuto, vel pacto sit hæc exceptio metus recta ad certus executionem instrumenti. prout in casu Angeli de Perusio conf. 234. Sed si non est recta ex vi statuti, utique opponi posse videtur clarum ex prædictis.

6 Declinatur itaque ꝑ quod opponitur contractum metum gestum mere iure valere, donec vi sua per sententiam rescindatur. Nam hoc fateor, sed dico non esse necessarium quod per vi actionis rescindatur ordinario iudicio; quia sufficit, quod excipiendo dicatur de metu, ut contractus rescindatur ex d. 5. sed quod prætor.

7 Præterea si opus esset rescissione per vi actionis, utique ꝑ falsa esset communis conclusio, quod exceptio metus possit aduersus executionem instrumenti opponi; quæ tamen communis & vera est. Ideo Crass. dicta except. 11. non videtur gustasse, quæ dixit n. 1. 8. & 60. si non concilietur ex dictis.

8 Et hæc in casibus, in quibus metus contra actum ipso iure non annullat, posita sunt, sed in casibus in quibus ob metum gestum est ipso iure nullum, non cadit difficultas, quod possit in iudicio dicta exceptio metus dici ex Bartoli Doctrina in leg. filio praterito n. 24. ff. de iniurio rupt. & irritu. testament. quia cessat prædicta colorata obiectio.

9 Veluti ꝑ si Protestatio metum passi meticulolum actum præcedat, quæ cum ab initio consensum renoueat actum ipso iure nullum reddit: leg. qui aliena 9. final. ff. de acquir. heredit. Surd. conf. 37. num. 20. conf. 356. num. 21. conf. 513. nu. 26. 29. Ruin. conf. 121. n. 5. li. 4. Castrenf. in dicto 9. final. n. 4. Gabr. conf. 149. n. 93. lib. 2. Menoch. conf. 1153. nu. 39. lib. 12. Houed. conf. 23. nu. 1. 2. 2. 3. lib. 1. Fontanell. de pact. dotal. clauf. 7. gloss. 2. p. 6. n. 55. 56. vol. 2. Paul. Emil. Gall. de exception. tit. 1. except. 2. p. 1. nu. 92. ad finem. Moledan. decif. 3. de reuocatione, alias 32. Cardus. Seraph. decif. 59. n. 4. & sequent.

10 Protestationem ꝑ prædictam clandestinam nõ sufficere, cum quis palam posuit de vi, aut metu si quis suberat protestari, ex l. si maior. C. de transation. & l. metum C. de bis, qua metus caus. dix. r. Faber. C. de eo quod metus causa lib. 2. tit. 8. de fin. 7. nu. 1. Couarru. in 4. decret. 2. p. 2. nu. 3. Nauarr. in Manual. c. 22. n. 78. Ceuall. commun. contr. commun. qn. 825. nu. 31. Gratian. difcept. 524. nu. 33. 34. Cancr. var. resol. lib. 2. c. 1. nu. 18. Roger. conf. 355. num. 70. Seraph. de iuramen. prinil. 110. num. 17. Paul. Emil. Gallus de except. tit. 1. except. 2. p. 1. nu. 96. à quibus dissentire videtur Houed. dicto conf. 23. num. 22. libro 1.

11 Nisi Palam ꝑ ex probabili causa puta reuerentia, vel timoris personæ metum inconstantem virum, vel reuerentiale intulentes protestatio huiusmodi fieri nequeat argument. l. penul. ff. de furt. Anso. Faber. C. de eo quod metus causa lib. 2. tit. 8. de fin. 7. num. 3. Crass. exception. 11. nu. 72. Paul. Emil. Gall. de except. tit. 1. except. 2. par. 1. nu. 97. Ceuall. commun. contr. commun. q. 825. nu. 18. 19. 20. & 55. Seraph. de iuramen. prinil. 110. nu. 17. Molin. de pactis in matrimon. contra. lib. 2. differ. 17. num. 36. Cancr. var. resol. lib. 3. cap. 15. de reuocatione, sub n. 44. & c. 1. de alio. & obligation. nu. 107. 108. Bardellon. conf. 160. nu. 17. vol. 2. Petreg. conf. 53. n. 23. 24. lib. 1. Houed. conf. 23. n. 53. lib. 1.

12 Vel nisi ꝑ clandestine facta protestatione de metu aduersus tertium, qui metum non inulit obsecrari, cui non obesse quo ad nullitatem actus; nè quique ex ea protestatione ignorans circumueniretur latè Anton. Faber. dicta diffin. 7. per tot. num. 34. 5. Crauet. Deci. Marzar. & Passet. per Castill. decif. 63. nu. 4. 5. Plenius Treracian. var. resol. lib. 2. tit. de bis, qua vi metus causa resoluit. 1. sub n. 40. vers. secundus casus, & vers. hæc conclusio procedit Ceuall. commun. contr. commun. q. 825. num. 22. Flamin.

Flamin. Paris. de resignacion. beneficij lib. 13. qu. 1. n. 197. Intrigol. singul. 62. num. 3. 4. lib. 3. Jacob. de Lauren. de iudice suspello. 1. 5. sub n. 188. & 191.

12 Matrimonium ¶ quoque metu contractum ipso iure irritum in quo maxima contrahentium libertas desideratur. cap. cum locum vbi Gloss. & Abbas num. 2. de sponsal. Moner. decif. 45. num. 9. & sub num. 12. Farinae. decif. 643. per. 1. som. 2. Cennali. commun. contr. commun. quaff. 504. num. 6. & sequent. & quaff. 825. num. 424. 3. & sequent. Anton. Rossell. consil. 43. num. 4. 5. Inter consilium matrimonial. Ledesma de matrimo. quaff. 47. art. 3. Rodriquez in summa cap. 129. num. 4. Nauarr. in manual. cap. 22. num. 78. in fine. & Craxus in specul. coniug. art. 8. fol. 49. Contr. de sponsal. 2. par. cap. 3. 5. num. 1. Cardinal. Tusch. conclus. 121. num. 8. & 17. 18. & sequent. litter. M. Molin. de passis in matrimo. contrahent. lib. 2. differens. 17. num. 5. & sequent. Sanchez de matrimo. lib. 4. disputat. 12. num. 16. 17. & 18. Trusfan. decifio. 63. & Alexand. conf. 156. num. 3. lib. 5. Menald. consil. 13. num. 1. lib. 1. Cornei. consil. 41. lib. 2. Nauarr. consil. 3. num. 1. 2. 1. de his, que vi lib. 1. Hyppol. Rimini. conf. 15. num. 8. lib. 2. Grat. consil. 39. num. 8. lib. 2. Rebuff. consil. 115. num. 17. Turrest. conf. 28. num. 1. Neuzan. conf. 46. nu. 1. & 37. Boer. conf. 70. num. 43. Burjat. consil. 72. nu. 27. Pont. conf. 44. num. 10. lib. 1. Ricci in praxi fori. Ecclesiastic. decifio. 253. num. 1. & sequent. Pajcal. de viribus patr. potest. part. 3. cap. 2. numer. 1. & sequ. per tot. Laderch. consil. 17. num. 1. Surd. conf. 37. sub num. 20. & conf. 356. Grassi. exception. 11. num. 61. 62. Intrigol. singul. 62. num. 5. lib. 3. Germeis. in praxi. Archiepiscopat. Neapolitan. cap. 14. num. 3. & cap. 105. per tot. Quid ¶ in Professione, & matrimonio iuridicali meticulofo. Pua. decif. 262. libro 3. Gratian. deceptas. 108. nu. 53. 54. Pont. consil. 1. lib. 2. Osteruf. quaff. Iuris par. 1. quaff. 18. Sanchez de matrimo. lib. 4. disputat. 6. quaff. 2. numer. 17. & sequent. Pajcal. dicto tracl. de viribus patr. potest. dicto cap. 2. num. 49. 50. Grassi. exception. 11. num. 23. 24. & sequent. Menoch. conf. 917. lib. 10. Intrigol. singul. 62. num. 6. lib. 3. Procuratoris quod

14 que ¶ constitutionem meticulofoam ad matrimonium contrahendum nullam ipso iure dixit Sanchez de matrimo. lib. 4. disputat. 12. num. 22. Metius

15 ¶ hinc annullat ipso iure dotis contrahentem, vel dittractant. leg. si mulier s. si dos ff. quod meus casus vbi Bald. Alberic. & Fingol. Sanchez de matrimo. lib. 4. disputat. 12. Barbos. in Rubr. ff. solut. matrimo. part. 4. num. 8. 30. 31. Tom. 4. commun. opin. cap. 1. loco 12. tit. 20. Intrigol. singul. 62. num. 7. lib. 3. Hieronym. Feinard. de Otero. diuer. iur. quaff. 40. part. 2. num. 3. & 11. Grammat. decif. 103. num. 68. 69. Glossi. in cap. 2. verbo coactus de his, que vi vbi Hostiens. ad finem. Butr. num. 8. Auctor. num. 3. Cardinal. quaff. 1. casu 2. Abbas numer. 9. Glossi. in leg. 1. verbo non valet ff. de auctor. tutor. Castren. in leg. 1. num. 1. Cod. de rescind. vendition. Iason. in leg. Titia num. 6. ff. de verbor. obligation. Gregor. Lopez l. hinc. sit. 11. p. 3. Glossi. in verbo. prometteff. Anton. Padill. in linterpositas nu. 7. C. de translat. Bald. Noneli. de dote p. 6. prinl. 39. nu. 1. Angel. Syluestri. & Tabiena per Sanchez dicta disputat. 12. n. 23. Jacob. de Lauren. de iudice suspello c. 15 sub n. 188.

16 Testamentum ¶ pariter ex metu reddi nullum Seraph. decif. 336. Cardin. Tusch. liit. M. concluf. 221. num. 19. Cartar. decif. 103. m. 3. Afflict. decif. 69. Decian. conf. 65. n. 3. 4. lib. 2. Menos. de arbit. casu 495. centur. 5. & conf. 139. num. 12. lib. 2. Franc. decif. 180. Surd. conf. 356. Facin. controuer. iuris lib. 1. o. c. 15. licet ipse contradicat.

17 Vis etiam, ¶ & coactio violenta actus nullitatem inducit Velazol. conf. 74. n. 43. Seraph. de iurament. prinl. 110. nu. 18. Cardinal. Tusch. concluf. 221. n. 39. liit. M.

18 Vel vbi agitur ¶ de iurisdictione conferenda, quæ per metum est ipso iure nulla. l. 2. ff. de iudic. Roland. conf. 2. n. 85. lib. 1. Mandell. conf. 318. n. 2. 3. lib. 2. Velazol. conf. 74. num. 42. 43. Abbas consil. 3. in 6. quaff. vers. videntur etiam lib. 2. Cardin. Tusch. conclus. 221. n. 20. 21. litter. M. Procuratoris ¶ etiam constituto meticulofo nulla ipso iure reddatur Hostic. 10. Andr. Abbas n. 18. in c. 2. de his, 20 que vi metus causa. Quid ¶ in sententia metu lata an sit nulla ipso iure Pua. de nullitat. ex defect. process. nu. 142. Intrigol. Singul. 62. nu. 8. lib. 3. Car-

21 roc. exception. 45. Item contractus ¶ a carcere in carceribus pro detemptore factus est nullus ipso iure vt probat tex. in l. qui in carcere m. ff. de eo quod metus causa, ibi nullius momenti quod nullitatem actus ipso iure importat. Card. conf. 137. Natta cõf. 451. n. 2. 5. Roland. conf. 2. n. 82. & sequent. lib. 1. conf. 57. nu. 46. & sequent. lib. 3. Farinae. q. 35. n. 3. 4. Surd. conf. 513. nu. 30. vol. 4. Alios casus ponit Glossi. & Abbas in dicto cap. 2. de his, que vi metus causa. Vital. de clausul. metus versic. superest.

S V M M A R I V M.

- 1 Maritus subitineus matrimonij ouera fructus dotalium lucratur.
- 2 Maritus est dominus fructuum bonorum dotalium, ita vt deductis familia necessarij, de reliquis ad libitum disponere possit.
- 3 Maritus costante matrimonio potest in fructibus dotem deteriorare facere.
- 4 Creditores mariti liberè petere possunt satisfieri super fructibus bonorum dotalium deductis necessarijs expensis pro sustentatione onerum matrimonij.
- 5 Filij soluto matrimonio pro concurrente quantitate alimentorum possunt impedire creditores patris petentes satisfactionem super fructibus bonorum dotalium matris.
- 6 Vire dotalis currunt pro marito soluto matrimonio super existentibus filijs ex eo.
- 7 Creditores mariti an super fructibus dotis restitute in eo quod superest deductis alimentis familia possit petere satisfieri, & n. 14. 19. 20.
- 9 Virentia viri ad inopiam vsit locum dotis restitutioni an sit plenè probanda, & n. 10.
- 10 Restitutio dotium, qua sit costante matrimonio ex virentia viri ad inopiam est verar restitution cum translationem domini restitutorum in uxorem maximè stantibus clausulis domini translatus num. 12.
- 13 Fructus bonorum restitutorum pro dotibus constante matrimonio in uxorem transeunt cum onere sustentationis familie.

- 15 *Frustrum ratio a dominij pendet ratione.*
 16 *Pergentia ad inopiam viri nullo modo asserione non probatur in creditorum praedictum.*
 17 *Dotum restitutio constante matrimonio sine causa facta est ipso iure nulla.*
 18 *Restitutio dotis constante matrimonio facta an sit securaria, & sequestratio in manibus uxoris.*
 19 *Creditorum communes viri, & uxoris an super fructibus dotialium possint petere satisfieri de eorum creditis.*

ARGVMENTVM.

Creditoribus Mariti an super fructibus dotialium rerum quatenus debitam quantitatem onerum matrimonij excedant possit esse Consultum.

RESOLVTIO LXXXIII.

- 1 **R**ETENTA conclusione maritum ↑
 subinvenientem onera matrimonij fructus dotis luctari, fundata in dispositione leg. *pro oneribus*, Cod. de iure dotium, & in *dotis fructus* ff. eodem.
*Anton. Faber. Cod. de iure dotium lib. 5. tit. 7. definition. 38. num. 6. in allegatis. & num. 10. Vincen. de Franch. decis. 617. num. 2. in fine lib. 4. Sord. de aliment. tit. prim. quest. 35. numer. 4. Lupus in cap. per vestras in prim. notabil. f. 20. num. 1. 2. de iur. Corduba. de alimentis. §. si quis ex his nu. 269. Gratian. decis. 104. num. 14. Nishos de Elcobar. de rationem. cap. 18. num. 40. Ludouisi. decisio. 80. num. 4. 5. Monier. decisio. 17. num. 61. sequent. & numer. 64. sequent. Molin. de contract. disputat. 432. num. 3. seq. *Antica de tacitis*, & *ambiguis libor*. 12. tit. 8. num. 18. Cabedo. decisio. 126. Gub. Pererra de Castro in decisio. supremi Senatus Portugall. 86. num. 2. Camill. de larabta consil. 68. num. 17. Fontanell. de pactis nuptial. clausul. 6. gloss. 2. part. 1. a numer. 1. sequent. & num. 5. & sequent. de indubitatum ↑
 fructus dotis dominum dici ut deductis ex eis quibus commodè familiam sublineat de aliis ad libitum disponat, Molin. de contract. disputatio. 433. num. 5. disputatio. 432. num. 4. & sequent. Nishosius consil. 11. num. 18. impress. post. 20. 1. super consuetudine Neapolit. Fontanell. de pactis dotial. clausul. 6. gloss. 2. part. 2. num. 12. 3. *Antic. decis. 132. Camill. de larabta consil. 68. a num. 17. sequent. & num. 25. Giurba in consuetud. Messan. cap. 16. Gloss. 4*
 2 *num. 13. pioinde ↑ in fructibus pizurcis dote*, maritus pro tempore constantis matrimonij quia sui sunt potest conditionem deteriorem facere Ioseph Ludouici. decis. Lucen. 31. num. 11. 14. & 59. *Anton. Faber. Cod. de pact. conuen. lib. 5. tit. 9. definition. 2. Fontanell. de pactis clausul. 6. Gloss. 2. part. 2. num. 5. licet dotis conditio non possit in substantiam fieri deterior. leg. attulimus 17. ff. de pactis dotial.*
 4 Propositi articuli resolutio ita ↑ pro fructibus dotium eisque penes virum existensibus constantem*

te matrimonio est affirmatiue concludenda, quod vtrique exequutio in dictis fructibus fieri valeat ad Creditorum petitionem aduersus obervatum maritum nisi quando ad fructus dotis vxoris exequendos devenitur, & non remaneret marito unde aliis sublineat matrimonij onera, propter quod dos datur; quia tunc pro concurrente onerum quantitate super fructibus praedictis nullatenus Creditoribus viri Consultum esse potest *Gama. decis. 100. Flores diaz demena. in addition. ad Gamam decis. 188. Anton. Faber Cod. de iure dotium lib. 5. tit. 7. definition. 38. vers. Quia, licet ad maritum, & definition. 39. in princip. Alexand. in La duvo Pro. §. in venditione numer. 27. ff. de re indicat. Iason numer. 19. 20. Barbof. in leg. si constante in principio numer. 47. ff. solut. matrim. per Fontanellam de pactis dotial. clausul. 6. gloss. 2. part. 2. num. 6. volum. 2. Ricci. collectan. 386. ad textum, in leg. ubi adhuc Cod. de iure dotium in quo defraudaretur mulier, & defraudaretur familia si creditores omnes fructus dotis capere pro proprium Creditorum satisfactio, eamque rationem adducunt. Alexand. & Iason locis praedictis.*

- 5 *Et ne dum vxor, sed si adesset filij ipsos quoque soluto matrimonio posse impedire fructuum praedictorum distracionem pro eorum interesse, quatenus ad alimentorum debitorum quantitatem concurrunt ex fructibus matrem dotis dicendum est, cum matrimonij onera ne dum viri, & vxoris substatutionem concernant, sed etiam filiorum* *Paleoti. de nobis & spuris quall. 5 in fine Gaul. lib. 2. observat. 92. nu. 7. Sord. de aliment. tit. 7. qu. 18. num. 23. Franch. decis. 283. numer. 14.*
 6 *Quo fit quod, & si dissolveretur ↑ fit matrimonium morte vxoris filijs super existentibus, vlture dotales ad Commodum mariti curant cum matrimonij onera adhuc dicantur durare, & ad eos alendos adhuc pater attingeretur. Berro. consilio. 140. num. 10. volum. 2. Canalean. decis. 24. numero 23. part. 2. decis. 26. num. 25. part. 3. decis. 22. num. 18. part. 5. Sord. de aliment. tit. 7. quall. 18. num. 23. sequent. Navens. de Contract. libell. quall. 1. part. 15. num. 18. Fontanell. de pactis dotial. clausul. 6. Gloss. 2. part. 2. num. 28. volum. 2. Rota Romana coram Pamphilio Senogallienf. dotis 26. Iunij 1606. relata per Gratianum Disceptat. 427. num. 3. per doctrinam Barroli in leg. post decem volum. 6. num. 29. quall. 5. ff. solut. matrim. Roman. consil. 517. nu. 2. per Tizium in leg. decem 16. ff. de Castrenf. pecun. Camiz. tit. 94. num. 32. Cardin. Tufch. Consil. 741. num. 11. 12. 13. litter. D. Et si ab ista recederit. Gratian. Disceptation. 427. lib. 3. quasi non ita Consistere matrimonij onera in alendis filijs, quam vxore ipsa alenda videatur. post Ioannem de Anania Rhynum, Palatios Rubios, & alios per Gratianum ad encllos. Cossa de ratione rate qu. 51. in princ. versic. secunda est.*

Maiores tamen oritur difficultas casu quo ↑
 7 dotes ipse panes maritum non permaneant; sed propter vires vergentem vxori sic facta restitutio. an si quid remaneat de fructibus dotis, quod ultra necessarium ad supportanda onera matrimonij sit, id in beneficium Creditorum viri cedat

cedat ita vt possint super eis satisfieri, in quo videtur affirmatue respondendum cum Bartolo in l. si costante num. 104. ff. solut. matrim. Alexand. ibid. col. penult. versic. item in quantum Bartol. hic Claud. de Scisello col. penult. versic. circa septimam questionem quam communem dicit Lancellotti. Deci. ibid. colum. penult. versic. in quantum postea in septima questione. Bald. Nouell. num. 30. Campey. de dote sub rubric. de exactione dotis quest. 61. Vincent. de Franchis decif. 617. lib. 4. Barbof. in l. si costante in principio num. 47. ff. soluto matrim. Papiens. in forma libelli ad dot. Gloss. vxor. num. 30. Mantica. de tacitis, & ambiguis consent. lib. 11. titul. 30. nu. 25. Bald. Nouell. de dote privileg. 47. part. 7. versic. quid etiam si dicta bona. Magon. decif. 125. numer. 6. Gratian. decif. 194. Anton. Faber. C. de iure dotium lib. 5. titul. 7. definition. 38. Mossef. in consuetud. Neopolit. part. 6. de iure dotium quest. 5. nu. 31. & consil. 11. num. 42. 43. ibidem in fine impresso. Giurb. decif. 16. nu. 18. Lupus in cap. per vestras in primo notabil. 5. 20. n. 1. 2. Corduba de aliment. 5. si quis ex his num. 269. Sured. de alimentis titul. 1. q. 35. nu. 5. & quest. 36. num. 12. 13. Fontanell. de pactis nuptial. consil. 6. gloss. 2. part. 2. num. 20. volum. 2. Castagn. de beneficia deductio ne egeat quest. 1. nu. 75. 76. 77. & sequent.

Præcipuum vero huius articuli posterioris fundamentum credo potius consistere in videndo; quando ex huiusmodi restitutione ob vergentiam viri magis mulierem assecuratam de dotibus, quam eis restituitur verum cum domini translationem in vxorem decreuerit, vt pateat quatenus sublineri possent dicta per allegatos doctores, etenim etiam apparet opinionem Bartoli Iuribus rationibus, & auctoritatibus fulciri non defunct, qui de eius opinione rationabiliter dubitent nisi distinctis terminis veraque opinio recipiatur.

8 Proinde in casu, quo f dos verè, & ex causa vera vergentia ad inopiam viri vxori fit restitutio tunc, & si fructus pro onerum matrimonii sublimitatione expendi, & conuerti debeant vt dicam, ex quo ex ea fit vt vere dotium domini in vxorem transferatur: quauis de fructibus impletis oneribus super sit marito, nec eius creditoribus, applicabuntur; sed ad commodum vxoris remanere habent: quibus terminis recentis Crocus in repetition. dicta leg. si constante in secunda lectura colum. 4. disputando articulum ad partes dicit opinionem contra Bartolum esse veriorum Imola in dicta l. si constante super dicta septima questione Bartoli ponendo questionem etiam respectu Creditorum contra Bartolum allegat Textum expressum in l. vbi adhuc in versiculo abutitur C. de iure dotium propterea cogitandum relinquit. similiter cogitandum dixit Roman. nu. 42. ibidem plenè articulo discussio, & contra Bartolum fortissimè stringere textum in dicta l. vbi adhuc versic. abutitur igitur ex dictis accipitur remanent super dicto articulo Imola, & Roman. vbi etiam aduertit. Claudius de Scisello.

Comprobat opinio Croci pluribus fundamentis, & in specie: quia in casibus, quibus transfertur dominium in vxorem ex restitutione facta ob vergentiam iuxta dicta per Bartolum in dicta Am. de Amat. P. II.

l. si constante in quest. 2. part. 4. per consequens fructus sunt vxoris; nempe si ex vera causa vergentia viri ad inopiam, vel dilapidationem fiat restitutio dotis, ea probata, f licet sufficiat minus plenè probari, quando contra virum ageretur iuxta opinionem. Bartol. in dicta l. si constante Mascard. de probation. consil. 575. Farinac. decif. 292. numer. 1. part. 1. tom. 1. Maran. disputat. 32. Morla in empur. iuris titul. 12. quest. 12. num. 6. Gomez. leg. Taur. 50. num. 33. Molin. de contrah. dispunt. 429. num. 3. Persuina decif. 22. Cardin. Tufch. litt. D. conclusio. 762. num. 39. 45. Castagn. de beneficio deductio ne egeat quest. prim. num. 125. At si contra, 10 t certus rerum matiti possessores ageretur plenè esset inopia probanda Beninend. decif. 68. Giurb. in consuetud. Messan. capis. 13. gloss. 3. nu. 11. Carpan. ad statum. Mediolanens. cap. 451. num. 9. par. prim. Morla dicto num. 6. Mascard. dicta conclusio. 575. num. 2. Tufch. dicta conclusio 762. num. 37. 44. Hering. de fideiussoribus cap. 5. num. 184. Ricci. collectionem. 142. Castagn. dicta quest. 1. num. 125. vbi plenè differit qualiter vergentia viri probanda sit, v etiam dixit Virgil. de legitimat. persona. cap. 17. 11 eum. 28. Quia t tunc vera, & propria est dotis restitutio, quæ a marito verè ad inopiam vergente vxori fit, vel vi ea restitutio, quæ soluto matrimonio ierit, & vxorem dominium, & possessionem rerum, quas pro dote ex vergentia Constante matrimonio vir restituit, habere dicitur. Roman. conf. 392. vbi Mandosus comprobat Roger. consil. 38. num. 101. sequent. lib. 1. Aponte consil. 123. libr. 2. Niconob. conf. 229. num. 15. consil. 1124 nu. 25. Natta conf. 81. Vini. decif. 538. nu. 11. 15. Thefaur. lib. 2. quest. forens. 65. num. 9 Imola conf. 100. Nalanes. decif. 7. num. 65. lib. 1. Castill. decif. 24. Virgilinus de legitimat. person. cap. 17. num. 29. Comens. conf. 39. num. 2. Burfat. conf. 120. num. 15. 35. 37. Sola ad decretum Blanc. tit. de feud. part. 2. gloss. prima nu. 7. Iason in l. si Constante num. 191. Scisello num. 45. Oradin. num. 100. Monte Sperello Ripa nu. 95. 96. vbi refert decifum, & in rubric. eiusdem tituli nu. 27. Deci. conf. 43. nu. 23. & conf. 45. num. 2. Freza de sub feud. lib. 2. quest. 2. num. 8. Carrot. de sequestrat. part. 1. quest. 5. num. 2. 3. Palati. Rubio in cap. per vestras num. 31. de donation. inter virum, & vxorem. Maluasi. conf. 13. num. 1. 36. Cardin. Tufch. conclusio. 761. num. 18. litt. D. Castagn. de beneficio deductio ne egeat quest. 1. a num. 120. cum sequent. Giurb. decif. 16. num. 6. 9. & per totam, & in consuet.

12 Messan. cap. 13. gloss. 3. sub num. 27. Idque f magis procedit statibus Clausulis translationem domini in vxorem operantibus. nempe dimisit, transiit, consignauit, relaxauit, dedit, cessit, restituit in integram dotis, & dotariis satisfactorem clausula ad habendam, & similibus latè Giurb. decif. 24. nu. 19. 20. 21. & sequent.

13 Et licet in vxorem f non liberè, tunc fructus transeat, sed cum onere sublimitationis familie, & onerum matrimonij. ad textum in l. vbi adhuc. C. de iure dotium Gratian. decif. 194. nu. 4. 18. Ancharan. conf. 129. num. 6. Barbof. in leg. si constante in princip. sub num. 8. & 46. ff. soluto matrim. Fabi. de Anna consil. 69. n. 5. Sured. de aliment. titul. prim. quest. 36. num. 6. 12. & titul. 7. quest. 35. nu. 1. 8. 19.

- Matull. ad Copyec. decif. 46. sub num. 4. Alex. conf. 142. nu. 13. v. o. n. 5. Gordan. conf. 52. num. 14. Fräsch. decif. 14. n. 2. 3. Nymnos de Escobar. de rationib. lib. 2. computa. 18. num. 12. A. mat. decifion. 43. sub num. 6. bene Ponte confil. 123. sub n. 3. lib. 2. Marta voto 36. num. 13. Nlogon. decif. 125. in Florentin. n. 5. Anten. Faber. Cod. de iure dotium lib. 5. tit. 7. diffinition. 39. non ideo proponendum eorum dominium ad vxorem non spectare, eiusque commodum cedere, etiam quoad superfluum quantitate vltra matrimonii sustentationis pondera: veluti, & ipsarum reftitutarum rerum quoque transiit dominium Ponte confil. 123. num. 5. in fine lib. 2. & Imperatoris dicta lib. ubi adhuc ubi Glossa in verbo abutitur vere permittit eo casu fructus in totum posse consumi pro alimentis, vi splendide coniuges vivere possent.*
- Vera enim ratio qua Bartolus, & communiter
14 Doctores eum insequuti motum est: quia si fructus bonorum pro dote, & vergentia mariti vxori reftitutorum Collante matrimonio ad maritum pertineant, & non ad vxorem, quæ ratio non procedit, quando verè facta est reftitutio, ex qua transfertur dominium dotium in vxorem, & per consequens eorum fructus ad vxorem pertinent: quævis ad alendum familiam, & ad eum effectum erogandi sunt, sed dicta ratio militat in affectuatione, ex qua dominium non transfertur reftitutorum bonorum in vxorem ob vergentiam viri: sed tantum super eis affectuatur mulier, vltra dicant, & dominium bonorum per consequens penes maritum remanet, & fructus cum insequitur
15 tur veluti dominium, quia si fructuum ratio à ratione domini pender. V. siquæ de successione. progreff. lib. 3. §. 27. n. 22. Cane. varior. resolut. lib. 3. cap. 20. de leg. tit. n. 20. Monser. decif. 17. sub nu. 63. Grueillus decif. 145. num. 13. Gratian. de exceptione. 712. n. 11. Vnde quod vltra sustentationem operum matrimonii excedit marito, eiusque Creditonibus reftituitur.
- Quando verò dotium reftitutio fit à matro ob affectum vergentiam non veram, vel non probatam, cum affectio viri si ad vergentiam non sufficitur probanda maxime in Creditorum præiudicium. C. in Alberic. Salicet. in l. ubi aebuc. Cod. de iure dotium cum potius in creditorum fraudem excogitata censetur. Cernazan. decif. 95. num. 2. Sord. decif. 256. num. 10. Morian. empov. iur. tit. 12. q. 12. num. 6. Hering. de fideiussor. cap. 6. nu. 184. Milanens. decif. 7. nu. 67. Cossa de falsi scient. & ignor. cap. 2. diffinition. 30. num. 6. Palac. Rulin in cap. per reffras. §. 18. num. 32. de donation. inter virum, & vxorem Natta confil. 48. num. 10. Crot. confil. 107. num. 3. volum. 1. Gurb. decif. 24. nu. 4. Coplan. confil. 101. num. 8. Nlogon. in Luceni. decif. 55. num. 4. 5. & in Florentin. decif. 125. & fortius si li
17 ne si causa reftitutio ipsa dotium facta sit, quæ ipso iure improbaretur. leg. prima Cod. si dos Constant. matrimon. Emil. Gallus de exception. part. 2. tit. 5. exception. 10. n. num. 52. ad num. 59. Sord. de alimentis tit. 8. primus leg. 34. num. 1. Cardinal. Tufeb. conclus. 794. num. 9. 12. litter. D. Milanens. decif. 7. num. 63. lib. 1. Gurb. in Consuetud. Messan. cap. 13. gloss. 3. num. 7. Menoch. libr. 4. præsumpt. 190. num. 52. Atlantica de tacitis, & ambiguis lib. 11. n. 18. 30. num. 11. ob id hanc veram si non esse dotis reftitutionem, sed quandam affectuationem, vt de fructibus salvis dotalibus pactis vxor se mariti, & liberos aliat, & sequitur affectuationem dici, quæ in manibus vxoris sit, & potius quandam dotis transfationem de viro in vxorem, quam reftitutionem, nec dominium vxori reftitutorum acquiri: probant. Afflicti. decif. 9. 199. & decif. 332. Carat. decif. 8. sub n. 5. Natta confil. 81. Mandellus conf. 80. & confil. 15. n. 6. Menoch. confil. 112. q. nu. 25. 26. Neapolitan. in Consuetud. ubi dos gloss. reftitutionis versic. tertio casu Lajon in l. si Constante nu. 118. Barbof. nu. 46. Pini. decif. 413. nu. 2. decif. 538. nu. 8. Pute. decifion. 356. lib. 3. Franch. decif. 54. & decif. 617. Hering. de fideiussor. cap. 6. num. 192. Gail. lib. 2. obseruat. 83. num. 17. innumeros assert Gurb. decif. 16. nu. 2. & 5. ne eisdem repetam Franch. de Anna confil. 69. Amati. decif. 43. sub nu. 6. Gabi. exception. 25. n. 118. Castil. decif. 25. & decif. 110. num. 8. libro 2. Milanens. decif. 7. n. 72. lib. 1. A. Ponte decif. 19. nu. 19. Molfes in Consuetud. Neapolit. part. 6. de iure dotium q. 5. num. 28. Castagn. de beneficio deducto nu. 19. egeat q. 1. a. n. 33. cum seq. Merito si cum fructus tunc ad maritum, pertineant ad quem etiam, & reftitutio rerum dominium specialis, se motu operum necessitatis causa, & sustentationem familiaris, quod superest ex fructibus rectè marito reftituendum, vel eius Creditoribus super eis collatum erit: quo casu procedunt dicta pro opinione eum Bartoli in d. l. si Constante.
- 10 Aperte hoc sentiunt omnes, & præcipuè Fräsch. dicta decifio. 617. num. 2. 3. 4. dum rationes, & fundamenta adducit pro opinione Bartoli, & n. 6. 7. qui ex Afflicti. decif. 9. dicit ex reftitutione dotium ob vergentiam non transferri dominium in vxorem, & per consequens remanere dominium in posse viri, & fructus ad virum spectant in eo, quod alimenta excedunt, & ideo dicit cessare motum Croti contra opinionem Bartoli ecce quod Bartoli opinio procedere habet, in casu, quo in vxorem ex reftitutione non transfertur dominium rerum reftitutarum; vt est in mera affectuatione ex præciata Afflicti decifione 9. apertius dixit idem Franch. numer. 9. 10. & propterea eo casu dicit omnino iudicandum ad fauorem viri Creditorum, cum quouiderat residere Fontanel. de pactis dotal. clausul. 6. gloss. 2. part. 2. numer. 20. in fine. Idem Sord. de aliment. tit. 1. primo question. 36. num. 12. 13. ubi quod non dicitur maritus dote priuari, sed in ruto collocari, Molfes in Consuetud. Neapolitan. part. 6. de iure dotium quasi. 5. nu. 31. ibi ex hac cognitione non esse dominium dictorum bonorum penes vxorem duo sequuntur maxime considerationis: Primum est fructus, qui superant vxori deductis eius, & suæ familiaris alimentis cedere in beneficium viris, & creditorum ipsius, quia maritus remanet dominus illorum fructuum, & cætera cum numeris 28. 29. antecedenribus prius concluderet esse affectuationem abique domini translatiōne in vxorem, & apertius in affectuatione sensisse confil. 11. num. 42. 43. impresso post tom. 1. super Consuetud. predictis, ubi ad hoc allegat. Franchum dicta decif. 617. Bald. Nouell.

Novell. de dote par. 7. privileg. 47. versic. quid etiam ubi de retentione mulieris propter hypothecam, & securitatem Campegi. de dote par. 3. quæst. 6. ubi in terminis affectationis domi dicit mulierem eo casu esse veluti quemlibet nudum ministrum, & latissime opinionem Croci aliis mediis contrariis respondendo comprobatur. Corduba. de alimentis in repetitio. l. si quis u. liberic. §. si quis ex his ff. de liberic. agnoscendis a. n. 277. ad finem, & in allocatione loquitur Anton. Faber. C. de iure dotum libro 5. tit. 7. diffinitio. 38. & omnium clarius dixit Pont. conf. 127. num. 6. lib. 2. ubi dicit Bart. doctrinam intelligendam in casu in quo vxor esset affecturata. & retineret bona loco pignoris; non autem quando sit effecta dominas quidem retento dominio penes mulierem quætionem esse vanam, dicit, & mulier fructus locatur quatenus excederent onera matrimonii.

Sentiens ideo difficultatem (in casu quando dotis restitutio fit constante matrimonio ex vera causa vergentis, quæ operatur domini translationem in vxorem ut dixi) Barbosa in d. l. si costante 25. in principio num. 47. ff. soluto matrimo. ubi ponit questionem de excessu fructuum, cui applicandum vltra onera, & concludit pro marito, & creditoribus eandem dicit quod si dominium dotis restituitur transit ad vxorem fructus percipi ex re sua debent ad eam pertinere, & non ad maritum, & licet respondere cogatur, quod dominium dotis fuit transactum in vxorem non simpliciter, sed limitatiue quatenus necessarium erat ad dotis securitatem, & quod ideo limitata translatio limitatum producat effectum, & quoque ad fructus vxor non consideretur tanquam dominas sed tanquam simplex administratrix; quæ ubi id tenetur id, quod superest restituit illi ad quem alias pertinebat, tamen qualis illa sit responsio de se patet nulla iuris auctoritate, nec adeo quata ratione fundata, & potius repugnans notissimis conclusionibus desuper admissis.

- 21 Alia est questio si super fructibus dotalium creditoribus communibus viri, & vxoris liceat satisfieri quod pro utraque opinione remitto ad Gamam. de off. 100. Flores diu de mena. in addit. ad eundem Fontunell. de pass. dotal. claus. 6. glof. 2. p. 2. n. 23. 24. Barbosa. in l. si costante in prime. num. 49. ff. solut. matrim.

S Y M M A R I U M.

- 1 Donatio nedum alienatio sed imò prodigulius dicitur.
- 2 Emphyteusis dicitur alienatio ex donatione, & incurfa euducitas.
- 3 Consensus domini requisitorius non requiritur in donatione permutatione diuisione legato insoluto, datione, & obligatione emphyteusis.
- 4 Idem est in iudicatione emphyteusis indiciali.
- 5 Consensus domini confirmatorius requiritur in donatione, permutatione, vel alienatione emphyteusis cum obligatione, & passis emphyteuticis solutio laudimij u. 11.
- 6 Recognitio emphyteusis releuat dominum ab onere probandi dominium in casu euducitatis, & num. 7. & sequent.

Ant. de Amst. P. 11.

- 7 Dominium ad effectum euducitatis, & deuolutionis plenè probandum est.
- 8 Recognitio inter dominum directum, & nouum emphyteutam probat dominium plenè etiam in proximicium singularium successorum maxime accedentibus Canonum solidationibus, n. 9.
- 10 Recognitio noui emphyteutæ operatur in is a domino eadem personali actione ad Canonum solutionem cohercetatur, quæ & primæ emphyteutæ cogi poterat.
- 11 Emphyteusis uis & quando alienari possit in comprehensum in inuestitura, & num. sequent. per totum.
- 12 Emphyteusis in possit alienari inter plures nouos emphyteutas in concessione comprehensio: & quid si cum iure accrescendi, vel non decrescendi concedatur, & n. 14. 15. & seq.
- 13 Emphyteusis noua pluribus concessa habet diuisum principium, & censentur plures, & diuersa concessiones, cum unusquisque ex emphyteutis dicatur pro sua parte condixisse.
- 14 Ius accrescendi vel non decrescendi quando dicitur concessum, & locum habeat inter plures nouos emphyteutas, & num. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34.
- 15 Clausula de vno in alium reuertendo inducit ius accrescendi inter plures nouos emphyteutas.
- 16 Clausula in solidum, vel pro indiuiso inducit ius accrescendi inter plures nouos emphyteutas, & numer. 21.
- 17 Ius accrescendi dicitur concessum pluribus nouis emphyteutis ratione oneris iuncti in solidum.
- 18 Emphyteusis concessu usque ad tertium generationem importat ius accrescendi inter emphyteutas, & operatur quod statim atque fuerit finita emphyteusis in personam cuius censetur renouata in personam existentium adhuc de tertio generatione alterius ex emphyteusi.
- 19 Emphyteusis quando ex causa onerosa dicatur concessu, & n. 27.
- 20 Emphyteusis concessu ex causa onerosa, & mediante pecunia potius censetur emptio, n. 28.
- 21 Dicitio cuiuslibet tribuit actum in solidum, & 30. & 32.
- 22 Iuri accrescendi locus est inter descendentes noui emphyteutæ, & in emphyteusi antiqua.
- 23 Emphyteusis potest alienari in proximè successorum, & in antiqua inuestitura comprehensum absque consensu domini, & laudimij solutione. Amplius etiam si in non proximè successorum fiat si tamen sit de comprehensio in inuestitura. n. 36.
- 24 Amplia si alienatio fiat ab vno ex heredibus alicuius haredis succedentibus emphyteute de portione emphyteusis alteri obuenta n. 37.
- 25 Laudimium debetur domino quando portio cuius ex emphyteusi in alium coheret, vel coemphyteutam in antiqua inuestitura comprehensum alienatur.
- 26 Emphyteusis alienatio in proximè successorum, & in inuestitura comprehensum non dicitur alienatio seu noua emphyteusis acquisitio, sed quadam domini continuatio.
- 27 Res alienari prohibita potest alienari in successorum ab intestato, & de familia 41.

L 3 41 Alie-

- 41 Alienatum non dicitur, quod est in agnatorum corpore seu linea conseruatum.
- 42 Filius, & Nepotes caterique in inuestitura comprehensi dicuntur habere emphyteusim stipulatam ab eorum predecessoris pro eis a domino concedente.
- 43 Emphyteusim alienatio, qua in proximè successurum, & in inuestitura comprehensum sit, potius refutatio quam alienatio dicitur.
- 44 Refutatio vim habet omnis translatio, qua in proximè successurum fit.
- 45 Refutatio feudi facta in immediate successurum, & comprehensum in inuestitura valet, & lex ei assit, & n. 46.
- 46 Refutatorius non dicitur ex refutatione feudum acquirere, sed acquisitionem capere. Filius videtur quasi possidere feudum in vita patris, & quodam modo dicitur dominus deficiente tantum administratione n. 46.
- 47 Insinuatio an requiratur in feudi refutatione.
- 48 Relenium debetur fisco Regio a refutario feudi.
- 49 Relenium debetur a refutante succedente refutatorio, quia iure successione non cessiois feudum acquirit.
- 50 Via militaria, & Paragium debetur per refutatorium feudi.
- 51 Paragium, & militaria a feudi refutatorio debentur tempore refutationis, vel mortis.
- 52 Refutatio sapit vltimè voluntatis vim quia est quidam prænuntius seu pramatura successio.
- 53 Filius ita habere debet feudum ex successione sicut ex refutatione.
- 54 Refutatio in proximè successurum fieri potest nedum feudi patris, & providentia, sed etiam hereditaria, & mixta.
- 55 Refutatio non potest a refutatione feudi in proximè successurum iam facta rescindi.
- 56 Comprehensi in inuestitura quando dicantur filij, vel alij, & n. seq. usque ad finem.
- 57 Filij censentur in inuestitura comprehensi si emphyteusim informiter fuerit concessa absque vlla mentione filiorum, vel heredum, sed vii heredes non vii filij, & n. 58. Quid in emphyteusi Ecclesiastica n. 59.
- 60 Filij sunt comprehensi in inuestitura concessa emphyteusi pro se filijs, vel liberis, vel descendantibus.
- 61 Emphyteusim pro se, & filijs liberis, vel descendantibus concessa dicitur patris, & providentia.
- 62 Pater non potest filios, vel nepotes prauideare in emphyteusi recepta pro se, & filijs, vel nepotibus.
- 63 Filij in emphyteusi stipulata pro se, & filijs an succedant, & censentur facta stipulatio vii heredibus, vel vii filijs ita, vt si patris heredes non sint, vel eius repudierint hereditatem in emphyteusi succedant, & n. 66.
- 64 Filij in donatione propter nuptias facta sponsa stipulante pro filijs ac liberis, & descendantibus an censentur vocati, & facta stipulatio pro filijs vel filijs, vel vii heredibus.
- 65 Feudum patris, & providentia potest a filio retineri repudiata patris hereditate, vel eo patris herede non existente.
- 67 Filij non dicuntur comprehensi in emphyteusi concessa pro se filijs, & heredibus nisi sint heredes, & n. 69.
- Filij dicuntur vocati ordine successivo nempe post patris obitum in emphyteusi concessa pro se filijs, & heredibus, n. 67.
- 68 Filius, vel Agnatus in feudo hereditario, vel mixto non succedit nisi sit haeres mediate, vel in mediate primi inuestiti.
- 69 Emphyteusim pro se filijs, & heredibus non potest in filios in vita transferri, & alienari nisi servata forma l. fin. C. de iure emphyteot.
- 70 Hereditas viuentis non datur.
- 71 Filij censentur vocati, & insinuati ordine successivo, & post mortem patris si fuerint insinuati cum patre filij, & heredes.
- 72 Emphyteusim concessa pro se, & heredibus, & successoribus quibuscumque potest in quemcumque alienari, & dicitur a domino ob iniurio data licentia alienandi.
- 73 Landimium domino debetur etiam, quod ab initio dederis licentiam alienandi, & emphyteusim in quemcumque heredem, vel successorem. Landimium domino debetur pro inuestitura, & possessionis ingressu emphyteusim n. 73.
- 74 Filij an dicantur vii filij, vel vii heredes in inuestitura comprehensi si emphyteusim pro se suisque heredibus, & successoribus concessa fuerit, & quid in emphyteusi Ecclesiastica, & num. 78. 79 sequens, & num. 82.
- Haeres verbum in emphyteusi Ecclesiastica non de quocumque herede extraneo, sed de filio intelligitur ratione subiecta materia nu. 74. & nu. 76. ubi declaratur.
- 75 Verbum haeres in feudalibus pro descendantibus, & non pro quocumque herede etiam extraneo accipitur.
- 76 Emphyteusim Ecclesiastica ad quoscumque heredes extraneos transit si concessa fuerit servatis solemnitatibus in alienatione bonorum ecclesiae requisitis.
- 77 Emphyteusim Ecclesiastica concessa pro se heredibus, & successoribus an ad heredes extraneos transeat.
- 79 Emphyteusim concessa pro se suisque heredibus, & successoribus non potest in filios transferri inter viuas nisi servata forma l. final. C. de iure emphyteot.
- 80 Verbum successor an intelligatur de vniuersali, vel singulari successore, & n. 81.
- 83 Vxor, & filij dicuntur in inuestitura comprehensi concessa emphyteusi viro nomine sociali, & contrafacto matrimonio latinorum more.

ARGUMENTVM.

Qui censetur in inuestitura, & emphyteusi comprehensus; ita vt citra caducitatis periculum Domino in requisito in eos alienari emphyteusim possit.

RESOLVTIO LXXXIV.

Donationem tamen ne dum verè alienationem imò prodigalitatem, & perditionem reputari satis compertum esse, probant. *Parparat. consilij* 527. num. 13. *Redoan. de rebus Ecclesiae non alienand.* Rubr. 1. *versic.*

versis, nec donatio nu. 1. 4. & 6. Surd. de alimen. tit. 8. Privileg. 56. nu. 108. Simoncell. de decret. lib. 1. tit. 2. m. 3. Pini. decis. 67. nu. 2. 3. lib. 1. Nepeta. in consuetud. Caten. & alij. per Burg. de laudim. p. 2. in spec. 30. Bini. consil. 147. num. 3. 1. dicta in consuetud. Parnorm. c. 16. n. 8. Proinde et ex donatione emphiteutici alienatum esse non dubitatur ac caducitatem incurri nisi servata forma l. final. C. de iure emphiteutico Corbol. prosequitur in suo peculiari tractatu in sit. de causa primatio ob alienat. in requisito Domino

Et quamvis etiam dominus consensus ab initio de ante donationem, non exigeretur, qui consensus requisitorius appellatur, ac veritatur circa domini praelationem in ditione emphiteutici, fienda iuxta formam d. l. final. Quod locum non obtinet in donatione vera, permutatione, divisione, legato, insoluto datione, obligatione, & similibus in quibus cessat ratio licentiae requirendae Hippol. Riminali. consil. 511. numer. 11. cum sequent. Cephal. consil. 699. num. 33. 33. Bero. consil. 124. num. 14. vol. 2. Alex. Andr. consil. 189. num. 13. lib. 2. Facebini. controntr. iur. lib. 3. cap. 97. & lib. 6. cap. 98. 1. ason in l. final. num. 101. C. de iure emphiteutico Capelli. Tholosan. decis. 127. Guidon. Papa. decisio. 91. Clar. 5. emphiteutici quast. 15. 1. 7. 8. Tiraque. de retract. lignag. 6. 30. Gloja prima num. 34. Corbol. de iure emphiteutico. tituli. de causa primatio ob alienation. l. uisat. 12. num. 1. & limitat. 13. & 33. Mantica de tacitis, & ambiguis Convention. lib. 22. tituli. 28. n. 46. Persic. & huius quidem, & num. 56. sequent. & numer. 69. & sequent. Surd. dec. 93. num. 1. 2. 10. & decisio. 173. numer. 10. 11. 12. Rota Romana apud Ludon. dec. 529. n. 1. ubi addit. list. A. Cornaz. decisio. 1. numer. 64. Rota Avenion. decis. 143. n. 3. Camilli. Borelli in summa dec. tituli. 33. num. 56. 109. Rota Romana diversor. decis. 284. num. 1. part. 1. Intrig. singular. 94. num. 45. 50. & sequent. 51. & sequent. ad finem lib. 3. Gattier. de Gabel. lib. 2. m. 8. p. Emilius Gallus de except. 4. c. exception. 1. p. 2. m. 47. fol. 34. Caball. commun. contr. commun. q. 570. sicut nec requiritur in iudiciali alienatione rei emphiteutice necessaria per adjudicationem, ut si cogente magistratu impetio publicae facta venditio esset Bald. 1. colum. 3. de prohib. feud. alien. per Feder. Iason. in l. final. num. 133. C. de iure emphiteuto. Afflicti. dec. 191. colum. 1. Capicci. decisio 99. Roland. decis. 311. num. 27. lib. 1. Burjat. consil. 44. Anton. Faber. C. de iure emphiteuto. lib. 4. tit. 4. 1. desin. 49. Borelli. in summa dec. tituli. 33. num. 11. 7. volum. 1. Intrig. singular. 94. num. 53. lib. 3. Tamen inde etiam in eis calibus confirmatorius domini consensus exigitur iuxta formam l. final. ac conclusa pacta emphiteutica contrahi debent de quo consensu loquuntur omnes Doctores debent sub pena caducitatis Bero. consil. 120. numer. 3. consil. 123. numer. 4. & consil. 128. numer. 7. lib. 1. Vincenz. de Franch. decisio. 201. numer. 3. Mantica de tacitis, & ambiguis Convention. lib. 22. tituli. 28. numer. 86. & sequent. Gabr. consil. 84. num. 9. Burjat. consil. 137. numer. 52. lib. 2. Guid. Papa. decisio. 46. numer. 2. Cephal. consil. 223. numer. 44. lib. 2. Bertrand. consil. 124. numer. 1. lib. 1. Clarus f. emphiteutici quastio. 15. ad fi. Rota Rom. apud Ludon. decisio. 520. numer. 2. Corbol. de causa primatio ob

alienatione in requisito domino limitation. 13. num. 3. Borelli. in summa decisionum tituli. 33. n. 60. 61. vol. 1. Piguera in repetitioe Capituli. Item ne super laudimio ampliation. 14. num. 87. Gattier. de Gabelis

6 quast. 17. m. 9. Quod fit etiam ut directus ab onere probandi extremum dominij releuetur cum ob caducitatis vitium aduersus nouum emphiteuticam rem emphiteuticam vindicare pretenderet cum

7 et dominium ad effectum caducitatis, & devolutionis plenè probandum sit l. officium ff. de reuendication. Speculator. de locato. s. nunc aliqua num. 71. cum sequent. Caput. aequos. dec. 280. p. 1. & fuisse resolutum plures in Rot. Rom. dixit Farin. dec. 249. n. 1. & 3. & sequent. dec. 150. n. 1. p. 1. & dec. 606. n. 1. p. 1. item. 2. Seraphin. decis. 1453. in princip. num. 4. Bero. consil. 123. num. 4. lib. 2. & ex eo etiam actum recognoscitio inter directum, & novum emphiteutam dominium etiam in praedictum singularium successorum plenè probatum esse tradunt Rayn. consil. 50. n. 133. 1. & consil. 128. n. 16. l. 2. Rot. Rom. diversor. dec. 776. pars. 1. dec. 141. num. 7. part. 2. & dicta decisio. 249. num. 3. 4. 5. apud Farinat. Silvan. consil. 57. in principio Seraphin. dec. 1424. num. 1. 2. 3. Natta consil. 49. num. 14. 13. consil. 114. num. 10. consil. 194. num. 1. Iaf. in l. 2. quast. 16. sub num. 177. C. de iure emphiteuto. vers. & quid si cussit Corbol. consil. 95. num. 3. lib. 2. Menoch. consil. 371. num. 1. Gama consil. 12. in principio Borelli. in summa decisionum tituli. 33. num. 294. volum. 1. Castil. decisio. 63. Guid. Papa. dec. 272. n. 3. Pedrecht. consil. 39. numer. 161. Burjat. consil. 27. num. 9. Turpatat. consil. 66. num. 12. lib. 1. Mascard. de probation. conclusio. 544. num. 11. & sequent. per Macerat. variat. resolution. lib. 1. resolution. 30. num. 8. Roderiquez de creditibus lib. 1. quastio. 15. num. 18. Roland. consil. 2. num. 109. & 110. lib. 1. maxime etiam accedentibus solutionibus Canonum Cardinal. Seraphin. dec. 869. Anton. Faber in C. lib. 1. tit. 43. definition. 63. & si contrarium firmasse Rotam ipsemet Seraphin. testatur decis. 1453. quem sequuntur videtur Farinat. dicta decisio. 150. num. 3. Menoch. consil. 708. n. 30. Ego vero a priori sententia non recederem pro ut hactenus apud nos sententia uisum fuisse vidimus. Tum etiam, ut personalis actio, quam ad pensionem habet dominus in emptorem donatarius, vel successorem continuari possit Corne. consil. 24. lib. 2. Crocus in l. qui Roma 5. duo fratres. ff. de verbor. obligation. post numerum 135. 138. Doctores in c. potuit de locato Francisc. de Calsai Pereira de renouation. emphiteuto. lib. 1. q. 3. sub n. 1. 7. volum. 1. Cardinal. Seraphin. dec. 1453. sub numer. 2. Burjat. consil. 137. numer. 53. lib. 2. soluto

11 et tamen per donatarius permutant, & similes domino laudimio Bero. Consuetud. Biturigenf. Iason. Burjat. Camilli & alij per Burg. dicta inspectio. 30. numer. 4. expolis pluribus coneratum tenentur Mantica de tacitis, & ambiguis convention. lib. 22. tituli. 28. num. 68. volum. 2. Ludon. decis. 520. num. 3. & 13. Rota Avenion. dec. 143. num. 3. Versiculi. se aduerte Franch. decis. 201. & 277. Thebaud. dec. 139. in fine Ricci collectan. 630. & 631. Rendella de iure retract. verb. non aliter nisi num. 40. 58. Anelli. de Amas. consil. 70. num. 1. 2. Grantan. disceptation. 344. numer. 18. & sequent. per Thobum in compendio dec. verbo laudimium an directio. Intrigol.

glos. singular. § 5. numer. 17. 19. & sequens. libr. 3. Gutierrez. de Gabelis quasi. 27. num. 9. Piquer. in repetitioe cap. Item ne super laudimio ampliat. 14. num. 87.

11 Illud fortasse, quod resolutione eget, quamvis non ita iuris dubij videatur est tñ an emphiteusis donari, & alienari possit in comprehensos in concessione, & inuestitura absque domini, assensu, & laudimii solutione, de quo cum multipliciter dubitari contingat distinctione utendum est, nam aut agimus de alienatione emphiteusis inter plures novos emphiteutas in concessione comprehensos. Aut vero de alienatione in proxime successuros, & in antiqua inuestitura. comprehensos veluti in filios, vel nepotes. Et iterum primum membrum subdividitur dupliciter posse locum habere primo quo ad divisionem rei emphiteoticæ edicte inter eos, quæ pro æqualibus regionibus, & portionibus fieri cõtingit, quæ decisio, & si species alienationis sit eo calu dicendum est posse in requisito domino, & non soluto laudimio inter eos rem diuidi absque caducitatis incurfu, sicut ea, quæ inter fratres, vel cohærentes pro æqualibus regionibus fieri de iure permittitur l. fi. C. de iure emphiteotic. ubi Iafou. num. 114. Clarus §. emphiteus. quasi. 14. Corbell. de primat. ob alienat. in requi. d. in. fati. limit. 7. Ruiu. conf. 168. lib. 1. Bart. in l. Et ideo ff. de condition. furt. in l. qui Romæ §. duo fratres nu. 24. ff. de verb. obligat. ubi Alexandr. Iafou. num. 75. Decian. conf. 262. Macerat. variat. l. 1. refol. 32. Crauet. conf. 315. Bertazol. conf. 114. num. 2. 3. in Civilibus Rota Auen. dec. 143. num. 2. Laderch. conf. 40. Pome de laudimio q. 25. Surd. decis. 105. num. 30. Hipolit. Riminald. conf. 1. num. 54. cum seq. libr. 1. & conf. 579. numer. 16. lib. 5. Sole in comenar. dncat. Sabaud. tit. de iure emphiteot. Gl. 2. num. 24. Cappell. Tholos. decis. 75. Cassane in Consuetudin. Bur. und. dist. tit. de sen. §. 1. vers. et tunc in fin. Cephal. conf. 195. num. 20. lib. 2. & conf. 699. numer 38. Boer. in Consuetud. Biturigens. tit. de Collesne de ficez. §. 7. c. 3. Fab. de Anna conf. 83. m. 1. Gratian. disceptation. 36. num. 1. Pereg. de iure fisci libr. 6. tit. 6. num. 53. Costa de scient. centur. 1. distinction. 1. num. 23. Burgus de laudimio par. 2. inspection. 40. nu. 7. & sequens. & numer. 14. Fontanella de pact. dotat. lib. 1. claus. 4. glos. 9. p. 2. num. 70. vol. 1. Caucet. variat. refol. lib. 1. cap. 1. num. 72. 78. Caldas Pereira de iure emphiteot. l. 2. quasi. 24. m. 13. 14. & seq. l. 1. c. 1. sub n. 25. P. elaf. decis. 53. num. 1. & de iure emphiteotie. qu. 38. nu. 12. Molin. de contractibus disputat. 460. Canalcau. decis. 30. sub nu. 118. libr. 2. Anton. de Ballis in Pragmatica penultima de consensu prastando l. 5. n. 15. 16. Anna allegat. 3. Rota Romana apud Forinai. dec. 544. num. 2. p. 2. 1. 4. Surd. de feud. l. 1. p. 8. c. 2. n. 31. Mantica de tacitis, & ambig. convention. lib. 2. tit. 28. nu. 46. & 49. Lamberteg. de contr. gl. prima num. 27. Gutierrez de Gabelis q. 71. num. 89. Cenal. comm. contra comm. q. 43 §. an prime.

14 Secundo quo ad alienationem, & cõcessionem portionis vnus ex emphiteusis alteri cõemphiteus in inuestitura, & concessione comprehensio, vt si restota vni adiudicaretur in diuisione, & cõclusiue dicendum est, quod aut in concessione no-

ua emphiteusis pluribus facta ius accrescendi, vel non decrescendi concessum est, & poterit liberè portio vnus ex nouis, vel antiquis emphiteusis in alium alienari emphiteutam in inuestitura cõprehensum asque consensu domini, vel solutione laudimii cum inuei eos magis dicatur facta renuñciatio quam alienatio. Doctores in l. qui Romæ §. duo fratres ff. de verbor. oblig. ubi Ripa nu. 87. Corbell. de causa prim. ob alien. in requi. domi. facti limitat. 6. Gabr. conf. 88. num. 16. lib. 2. & conf. 84. num. 2. 6. cod. lib. 1. Albert. Bruu. conf. 44. in fine per Burf. conf. 137. num. 62. Porti. conf. 145. num. 15. & 18. Cephal. conf. 699. numer. 50. lib. 5. Laderch. conf. 16. num. 8. 9. Gratian. disceptat. 36. numer. 5. & disceptat. 272. num. 10. l. 1. & sequens. Carrot. de locat. tit. de iure emphiteot. q. 6. Burg. de laudim. p. 2. inspection. 40. num. 14. Machel. patroc. 23. num. 24. Põte de laudim. q. 25. vers. qua conclusionem Marfill. singul. 28. Hippolit. Riminald. conf. 1. nu. 55. Ruiu. cõf. 159. num. 5. & seq. conf. 168. num. 1. 5. 16. 17. libr. 1. Decian. conf. 73. lib. 2. Maluas. conf. 115. numer. 3. 1. & seq. Costa de falli scientia cent. prima distinction. 1. 1. num. 23. Tepat. variat. fustentari. lib. 2. tit. de laudim. colum. 4. vers. ex remissione Ant. de Ballis in Pragmatica penultima de consensu domini lib. 5. num. 17. Mantica de tacitis, & ambig. Convention. lib. 2. tit. 28. num. 45. & 49. & seq. Sin autem tñ ius accrescendi concessum sit inter plures novos emphiteutas prohibetur portio vnus in alium emphiteutam alteram dilatare alteri in diuisione adiudicari vel concedi non ferriata forma l. fin. Corbell. loco Cephal. Iafou. Capell. Tholosan. & alij per Burfatum dicto conf. 137. num. 7. & conf. 181. numer. 8. Laderch. dicto conf. 16. num. 8. 9. Macerat. variatum resolut. lib. 1. resolut. 32. Gratian. disceptat. 272. num. 11. Mantica de tacitis & ambig. convention. lib. 2. tit. 28. num. 45. vers. verum, & sub num. 49. quæ diuisionem vteriore, & magis communiter recepta dicit ex Cephal. conf. 195. num. 26. Gabr. conf. 84. nu. 6. & sequens. libr. 1. Lamberteg. de contractibus ad finem c. 1. 28. fol. 460. Burdellou. conf. 50. sub num.

15 26. Etiam tñ noua emphiteusis pluribus concessa citra ius accrescendi habet diuisionem principii, & consentus plures, & diuersæ inuestituræ, & concessiones pro quolibet ex emphiteusis, vnde si portio vnus in alium transferatur, nec alienata in comprehensum dicitur, sed in penitus extraneum cum vnusquisq; ex eis dicatur pro sua parte condaxisse, l. Reos §. cum in tabulis ff. de duobus reis Gabr. conf. 70. num. 7. lib. 2. & conf. 84. num. 4. 5. lib. 1. Magou. decis. 8. num. 6. & in lucensis Mantica dicto tit. 28. num. 45. Versic. Verum duo & sub numer. 49.

17 Dignoscitur tñ Namque ius accrescendi, vel non decrescendi in noua emphiteusis pluribus concessu ex ipsius concessione, & inuestiture verbis, & tenore, quæ potissimum in hoc spectanda sunt, regulariter enim emphiteusis pluribus concessa eam censetur quilibet pro sua portione diuisibiles stipulaisse, nec est in ea ius accrescendi locus, ex ius dispositione nisi alter conuenium fuisse consuet ex Bartol. ex d. d. d. d. in l. si mihi, & Titio, ff. de verborum obligat. Gabr. conf. 87. num. 1. lib. 1. & conf. 70. num. 8. & sequens. libr. 2. Clarus §. emphiteusis quasi. 39. Honded. conf. 54. num. 16. l. 7. 2. lib. 1.

lib. 1. Gomes *variar. resolut. lib. 1. cap. 10. nu. 5. Craff.*
 §. *Ius accrescendi quasi.* 25. *Adagon. decil. Lucen. lib. 1.*
 2. *Burfat. conf. 181. num. 7. & conf. 25. num. 19. ex*
Ranchoyal. in l. eadem in princip. nu. 131. ff. de duobus
reus. Mandel. conf. 330. Gratian. disceptation. 272. numer. 16. 17. Mantica de tacitis, & ambiguis
convention. lib. 2. titul. 34. nu. 4. & 23. & titul. 28.
numer. 47. Caldas Pereira de nomination. emphiteu.
lib. 2. quasi. 3. numer. 3. & lib. 3. cap. 13. num. 43.
Rota Romana apud Farinat. decil. 435. num. 5. p. 1.
temp. 1. & apud Cardin. Seraphim. decil. 97. Marta de
succession. leg. 2. p. 3. q. 3. art. 2. num. 2. fol. 890. Me-
noch. conf. 464. a num. 4. & seq. per tot. practic. n. 9.
Alexandr. conf. 17. num. 7. lib. 5. conf. 167. num.
4. lib. 7. Bardellon. conf. 50. n. 26. l. 1. Carbol de cau-
sation. ob lineam finitima. n. 8. l. 1. & sequen.
Cephal. conf. 145. num. 2. Cardinal. Tufch. Concluf.
 18. 176. num. 2. *litter. E.* De quo si verbis expreſſis
 actum fit: quia tunc fumus in Claris non est opus
 coniecturis. si quidem in Contractibus emphiteu-
 ticis post emolumentum quatuor locus est iuri
 accrescendi, conuentionali, quicquid aliud sit
 in legali Decian. *confil. 73. numer. 28. lib. 2. Burf-*
dicto cōf. 181. num. 7. Alexandr. conf. 17. ponderatis
in n. 9. versic. nec etiam obſtat lib. 5. Roman. conf.
19. in fine Gabri. conf. 88. nu. 8. lib. 1. conf. 66. num.
13. lib. 2. Gratian. discep. 45. l. 1. u. 1. Mantica de tacit.
& ambig. convention. lib. 2. titul. 34. nu. 10. vol. 2.
Rosental de feud. cap. 6. conclus. 75. nu. 9. & seq. Scra-
der. eod. tractat. p. 7. cap. 1. nu. 2. l. Decian. cōf.
73. nu. 13. lib. 2. Caldas Pereira de iure emphiteutic.
 19. 3. cap. 22. num. 60. & sequen. Aut tacite seu cō-
 ieturat. l. iter. & idem cit. in proposito, ut omnes nu-
 20. per adduci firmat: Primo quando in concessione
 pluribus facta ad eſet clauſula de vno in alium
 reuertendo, & cetera. Nam tunc erit locus iuri ac-
 crescendi aut non decreſcendi Bald. in *cap. quā in*
Ecclesiā. num. 26. 29. de Conſtitut. Honded. conf.
4. num. 24. lib. 1. Cordia. Tufch. concl. 176. litter.
E. num. 3. 7. Laderch. conf. 40. num. 7. Mantica de
tacitis & ambiguis Convention. lib. 2. titul. 34. nu.
16. in fine. & sub nu. 24. Inſon. in L. conuentioni n. 23. l.
ff. de legat. 3. & in l. finitima & Titio nu. 10. ff.
de verb. obligat. Perſe. conf. 13. num. 8. vol. 1. Ro-
sentat. de feud. cap. 6. conclus. 75. num. 12. in fine. & c.
 21. 1. num. 2. 1. versic. *ostendo hoc fallit.* Secundo si fue-
 rit emphiteuſis duobus, vel pluribus concessa
 inſolidum, quia inſoluiſque tanquam ſibi totum
 aſſignatum iure proprio cōſequatur, vel pro indi-
 uiſo quod idem est Crot. in 3. duo fratres num.
 145. *Rum. conf. 159. num. 5. & sequen. lib. 1. per*
Carbol de cauſa priuation. ob alienat. in requiſito dom.
fati. limitat. 6. nu. 7. & ampliat. 3. de cauſa priuat.
ob non ſolut. Canon. & de cauſa ob lineam finitima
numer. 68. tunc enim iuri accrescendi inter ipſos
emphiteuſas locus eſt. Bald. in lege Prima. Cod.
quando non preſent. par. versic. ſed hic dubitatur
Andeſan. conf. 246. Corn. conf. 165. lib. 2. De-
cian. conf. 326. in princ. Bero. conf. 72. n. 15. cōf. 109. n.
23. lib. 1. Honded. conf. 54. num. 22. lib. 1. Tom. ad-
decil. conf. 151. num. 4. Laderch. conf. 40. nu. 11. Man-

tica de tacitis & ambiguis conuent. l. 22. tit. 34. n. 5.
 6. Caldas Pereira de nominat. emphiteuſ. lib. 3. c. 13.
 n. 44. Rota Romana apud Farinat. decil. 435. numer.
 27. p. 1. tom. 1. vbi idem si eſet dicta ratione oneris
 inſoluit in iuriſdict. *Rum. conf. 159. num. 10. lib. 1.*
Decian. conf. 73. num. 8. lib. 2. Marta de ſucceſſione
 23. legali p. 3. q. 3. art. 2. n. 3. vbiſcitum si pro indiſo
 fuerit pluribus ab initio facta concessio. Tertio
 24. si concessio pluribus facta accedat clauſula
 vique ad tertiam generationem, quare ius accresce-
 di importat & operatur, quod ſtatim atque fue-
 rit ſinita emphiteuſis in perſonam vnus cōſequatur
 renouata iure accrescendi in perſonam exiſtentem
 adhuc de tertia generatione alterius ex em-
 phyteuſis *laſ. conf. 117. col. 6. verſ. ſecundo in princ.*
lib. 4. Decian. conf. 73. num. 15. verſ. ſexto conſiderat.
& ſeq. l. 2. Grat. discep. 45. l. 1. nu. 7. & ſeq. Honded.
conf. 54. nu. 25. Mant. de tacitis & ambiguis conuent.
l. 22. tit. 34. n. 2. qui ſentit id nec proprie per ius
 accrescendi admiſſiſſe potius propter ius inuoc-
 ſiture primi parentis ſed m. 30. & ſequens reſi-
 det contraria opinio *Gabr. conf. 87. num. 1. & 3.*
lib. 1. quod ex his verbis vique in eorum & cuiuſq.
 eorum tertiam generationem concipi non poſſe
 iuris accrescendi inter eos locum eſſe, ſed
 quod ita accipi debeantur cuique eorū dimidia
 pars acquiſita apud quemlibet permaneat donec
 eius terra generatio ſuperſit, neque portio vnus
 alteri accreſcat *Silueſt. Aldebrand. conf. 91. num.*
295. in fine. & ſequen. lib. 1. Gabr. dicto conf. 87. in
fine. & conf. 89. num. 13. verſ. ſecunda quaſitionem l.
1. Cephal. conf. 345. num. 14. & ſequen. n. 1. ex
 verbis aliud concipi poſſet vt id *Gabr. firmat conf.*
66. num. 1. & ſequen. lib. 1. Decian. confil. 73. num. 14.
in fine cum ſeq. vol. 2. Mantica dicto num. 30. in fine.
 25. Quarto quando si emphiteuſis fuiſſet concessa
 pluribus ita quod poſt mortē eorum ipſorum vel
 omnium, vel quibus deſcenditibus, emphiteuſis re-
 uertatur ad Eccleſiam, vel concedentem nam eo
 caſu nō erit locus deſolutioni niſi poſt mortem
 omnium, & ſic cenſetur tacite actum vt ſit locus
 iuri accrescendi *Gabr. conf. 87. num. 4. lib. 1. &*
conf. 66. num. 12. 14. ad num. 19. lib. 2. Roſental de
feudis c. 6. conclus. 75. n. 8. vbi additio litter. K. plene
pro vtraque ſententia adducit, & ſub numero 12. in ſine
Rota Romana apud Farin. decil. 435. num. 5. part.
1. tom. 1. & apud Seraphim. decil. 161. Speculator
Roma. Mandos. Gm. de Luzuria. Crot. Salicet.
laſon. Curt. Sen. Caſtrenſ. per Decian. confil. 73. num.
28. d. 2. Rum. conf. 154. n. 9. l. 1. Simon. de Pretis conf.
54. numer. 47. Hippol. Riminald. conf. 22. in princ.
pro Tobynio conf. 6. num. 6. Burſat. conf. 181. num.
7. lib. 2. Gratian. disceptat. 707. num. 1. 2. disceptat.
45. num. 4. & disceptation. 272. numer. 14. & 15.
 qui teſtatur in Rota Romana decilum, & num. 23.
 24. ſequens. Mantica de tacitis & ambiguis conuen-
 tion. lib. 2. titul. 34. num. 24. Scra-
 der. *cap. 1. numer. 15. Seraphim. decil. 154. & 161. Hon-*
dod. confil. 54. num. 26. lib. 1. Cardinal. Tufch. cōf.
176. num. 13. litter. E. Craſſ. §. Ius accrescendi quaſi.
 26. 25. Quinto si emphiteuſis pluribus concessa
 fuerit a Principe non recognolcente ſuperiorem,
 in qua ius accrescendi locum habet Carbol. de cauſa
 priuat. ob lin. finit. num. 119. Gratian. *confil. 4. n. 14.*
 lib.

libr. 2. Aldobrandin. confil. 1. num. 28 §. Mantica de tacitis, & ambiguis convention. lib. 22. titul. 3. n. 11. Gratian. disceptation. 272. num. 19. 20. & disceptation. 707. num. 3. ubi ex Mantica, Decio, & Purpurat. ampliat in infetioe à Principe iurisdictione veniente Cancer. v. ar. resolution. lib. 3. cap. 22. 4. num. 51. & sequent. Marta de successione legal. p. 3. art. 2. num. 28. 29. Menoch. conf. 464. num. 1. & sequent. libr. 5. ubi in feudo Cranet. conf. 665. num. 23. Sexto
 37 §. fuerit pluribus emphiteusis concessa ex causa onerosa Honded. confil. 54. numer. 29. 30. ex Barrol. numer. 4. in fine Alex. and. numer. 11. & 13. Inf. n. 10. in principio in lege si mihi, & Titio ff. de verb. obligation. Alex. and. conf. 24. num. 6. libr. 5. Purpurat. confil. 548. n. 27. libr. 2. Bero conf. 109. n. 23. l. 1. Infon. conf. 117. n. 5. 6. l. 4. Dec. conf. 73. n. 4. cum sequent. libr. 2. Mantica de tacitis, & ambiguis convention. libr. 22. titul. 54. numer. 17. 18. Qui
 38 §. præcise disletur quando ex causa onerosa dicitur concessa emphiteusis Rosales de feudis capitul. 6. conclusio. 75. num. 10. Roman. in leg. vicia num. 44. Cod. quando non potentium pars. Glof. in leg. si fundus ille 64. ff. de contrahen. emptio. Gomes v. ar. resolution. lib. 1. cap. 10. numer. 3. Valquez de successione. Creation. 5. 10. numer. 119. versic. ex art. ergo (licet ipse veram esse neget) Grassus in 5. Ius accrescedendi quæst. 24. num. 3. & quæst. 25. num. 2. Gratian. disceptation. 451. num. 10. 11. & disceptation. 311. num. 11. disceptation. 707. num. 6. 8. 9. Canceri. v. ar. resolution. lib. 3. cap. 22. de iure accrescendi n. 46. 48. 49. seq. Barf. conf. 378. num. 32. lib. 4. Cioffus conf. 103. num. 12. vol. 2. Caldas Pereira de iure emphiteotico leg. 3. cap. 13. num. 45. & sequent. Polidor. Ripa observation. 173. Rota Romana apud Farinac. decisio. 435. num. 6. p. 1. 1. Marta de success. p. 3. quaestione 3. articulo 2. num. 30. Menochius conf. 464. numer. 3. Ita enim tunc partes sentisse credendum est cum pro emphiteusis concessione pecunia soluerit quod profecto emptiois naturæ magis quam emphiteusis accedit Menoch prius. num. 104. num. 30. libr. 3. Neuzan. conf. 92. num. 12. Natta conf. 49. n. 14. ita v. deficiente linea vnius res concessa non reuertatur ad dominum, sed ad alios comprehensos in concessione donec super esset aliquis de tertia generatione alterius cor. Gomes v. ar. resolution. lib. 1. cap. 10. n. 5. Corboll. de causa prim. ob linea finit. n. 103. 104. si tamen emphiteo tamen omnes causa subietit onerosam. Septimo
 39 mo §. ius accrescendi, vel non decrecendi locum habet si fuerit emphiteusis pluribus cōcessa verbo distributio, videlicet Francisco, & Petro, vel cuilibet eorum, & cetera Soc. conf. 50. vol. 10. l. 1. Gabri. conf. 87. n. 3. libr. 1. conf. 70. n. 8. l. 2. Magon. decis. Lucif. 8. num. 1. Gratian. discept. 707. num. 8. 9. Scord. de feud. p. 7. cap. 1. num. 16. Rosales. cod. trafl. c. 6. concl. 75. n. 2. ubi additio Caldas Pereira de iure emphite. lib. 3. cap. 13. num. 47. Corboll. de causa prim. ob lin. finit. num. 87. Laderch. mol. conf. 40. n. 78. Mantica de tacitis, & ambiguis. Convention. lib. 22. titul. 34. num. 28. Cardinal. Tufc. conclus. 176. 30. num. 3. lit. E. quæ dictio §. cuilibet tribuit actum insolitum, vt per Barf. conf. 295. num. 3. Iacob. de Laurent. in suo tractat. de iudice suspecto. c. 4. n. 36. 37. 38. & sequent. Gratian. disceptat. 272. num.

29. 30. Sord. conf. 362. numer. 18. Barbof. diffion. 31 59. Nisi §. verba distributio inter descendentes ex emphiteusis fuissent appofita Magon. decis. decif. 8. num. 8. Gabr. conf. 70. num. 8. lib. 2. & confil. 87. libr. 1. Bellon. conf. 20. Cephal. confil. 345. num. 19. libr. 3. Gratian. disceptat. 272. n. 32. 33. Intrig. de feud. centur. 2. artic. 2. 7. numer. 35. 36. Menoch. confil. 464. sub num. 2. Versic. tertio vtgeret Bardellon. conf. 50. n. 30. versic. quia respondeat vol. 1. Corbol. de causa primat. ob lin. finit. num. 88. Et §. de ditionibus distributiois vide latè per Gabriel. Laderch. & alios proximè adductos, & Mandell. conf. 287. numer. 7. latè Offau. Volp. de propofition. f. 93. & 94. Gratian. discept. 272. n. 30. Menoch. confil. 156. n. 23. Offauo
 33 si §. in emphiteusis pluribus concessa adelfet dictio in infinitum Barf. discept. 181. num. 7. No
 34 no demum §. iure accrescendi locus est in emphiteusis antiqua inter descendentes, vel hæredes noui emphiteute Honded. conf. 36. n. 1. Corbol. de causa primat. ob lin. finit. n. 96. 97. 98. qui n. 99. & 100. pluribus modis limit. Clarus §. emphit. q. 39. versic. scias tamen, Cardinal. Tufc. conclusio. 176. num. 1. & sequent. Lier. E. Gratian. discept. 36. num. 5. 6. & seq. Mantica de tacitis, & ambiguis convention. lib. 22. titul. 34. numer. 19. 20. & sequent. Caldas Pereira de iure emphiteotico, lib. 3. cap. 13. num. 46. Rota Romana apud Farinac. decis. 152. num. 3. p. 1. tom. 3. Marta de successione legal. part. 3. quaestio. 3. articulo. 2. numer. 24. & sequent. Menoch. confil. 464. numer. 2. 17. Ex quibus constat ius accrescendi in emphiteusis receptum esse prætermisiss aliis non ita ad nostrum institutum applicandis, quod præceteri authores latius ad materiam proficuntur.

Si vero (quod secundum membrum principa
 35 le est) ageretur §. de alienatione facienda de re emphiteotica in proxime successuros, & in antiqua inuestitura comprehensos, tunc absolute emphiteute id permitti abique consensu domini, & solutione laudimij proficentur magis cōiuncter Barf. conf. 337. libr. 2. conf. 458. num. 9. libr. 4. Bertazol. conf. 114. num. 23. & conf. 112. numer. 4. 35. in similibus. Maluaf. conf. 115. num. 29. Albert. Brun. conf. 44. num. 15. Alexandr. confil. 5. num. 3. libr. 5. Hippoll. Reminald. conf. 38. num. 10. & sequ. & conf. 1. numer. 5. & conf. 579. num. 1. conf. 737. num. 39. Mandell. conf. 668. Gratian. disceptation. 272. n. 10. discept. 377. numer. 3. Peregr. confil. 21. num. 1. lib. 1. Brunor. à sole in compend. resolution. Versic. laudimium solvere. Paris. conf. 86. num. 9. libr. 4. Cravett. confil. 215. conf. 464. num. 2. Cumia in capis si aliquo verbo antiqui num. 23. Corbol. de causa primat. ob alienat. in requisito domino facit. limitat. 6. num. 1. et limitat. 7. n. 3. Ponte de landimio quæst. 12. versic. quam imo versic. quo antem numer. 16. 17. Cephal. conf. 27. conf. 699. num. 30. Canner. in cap. Volentes §. & quatenus fol. 8. num. 1. Socci. Iun. conf. 70. n. 27. lib. 3. Porti. conf. 145. numer. 18. Machel. patrocin. 23. n. 6. Sord. conf. 338. num. 1. Randen. de analogia cap. 14. num. 286. Atron. de Ballis in Pragmatica penultima de consensu præstaud lib. 5. num. 14. Barrol. & Alexandr. in l. si domus §. si ff. deleg. 1. & in l. qui Roma §. duo fratres ff. de verbor. obligation. Barbol. in l. cum bi. §. si mi ff. de translatio.

et in leg. et ideo numer. 4. ff. de condit. furti. Capra. confil. 1. 46. numer. 8. Paul. de Castro confil. 432. numer. 3. lib. 1. Salices. in lege ea lege numer. 17. C. de condit. ob caus. lason in §. duo fratres numer. 77. Clarus §. emphiteusis questio. 14. ubi tractatur communem. Rodae. de reb. ecclesiarum alienand. fol. 518. numer. 23. Guezadin. confil. 20. numer. 9. Silvan. conf. 3. nu. 80. R. min. confil. 11. numer. 1. lib. 1. Berro. confil. 3. numer. 27. lib. 2. Decian. conf. 53. numer. 7 in fine lib. 3. lason. in leg. fin. n. 49. §. C. de iure emphiteutico Casil. decil. 74. numer. 14. Gabry. confil. 84. numer. 6. confil. 88. numer. 16. 17. lib. 1. Costa de ratione rata questio. 112. n. 17. 18. et de falsis iuramentis et ignorancia ceter. 1. diffinuum. 11. nu. 21. Rota Romana decil. 184. n. 2. lib. 1. dixerunt. Burg. de landim. p. 2. in possession. 1. nu. 20. et sequent. Molin. de contradiculis disputat. 450. et 472. numer. 1. Intrig. singular. 95. numer. 28. et singular. 94. numer. 42. lib. 3. Cardinal. Tjeb. conclusio. 216. numer. 6. luter. E. Anna allegat. 106. nu. 5. Franch. decil. 447. Rota Romana apud Farinac. decil. 152. numer. 4. part. 2. tom. 3. Nislinger. centur. 6. observatio. 23. numer. 4. Ad ditto ad Rosental. defend. c. 9. memb. 1. conclus. §. 2. luter. F. circa finem Camil. Borch. in summa decil. 108. lib. 3. numer. 76. volum. 1. Bardelloni. confil. 77. nu. 34. Quod procedere et ampliatur. Primo si donatio et alienatio in non proxime successores fiat si tamen sint de comprehensis in inueltura etiam si fiat in remotiore et agnatum Cephal. confil. 531. numer. 39. confil. 107. numer. 29. confil. 195. Roger. confil. 17. numer. 83. lib. 1. Menoch. de recuperand. poss. remed. 8. nu. 259. Burjat. confil. 391. n. 92. Intrig. de fend. centur. 2. artic. 5. n. 1022. Ponte de landimio. q. 12. vers. quo autem et seq. Tepa. variar. sentent. de land. colum. 3. vers. secundo limit. et col. 4. vers. tertio non vide. Passes. confil. 7. n. 9. Gabellin. milleloquo 98. et si sub numer. 2. videtur contrarium sentire, vt Alciat. confil. 75. 1. numer. 5. Surdis. confil. 538. sub numer. 5. Sola in Constitutione. Pedamontan. titul. de iure emphiteutico. par. 1. glof. 1. numer. 19 in fine Gratian. distict. 180. n. 4. Burg. de landim. p. 2. in possession. 1. numer. 20. qu. numer. 22. Iidem anupiar. etiam si fuerit per emphiteutam promissum domino non alienare eo in requirit. Secundo vt procedat etiam si alienatio fiat ab vno ex heredibus alteri. hereditas succedentibus emphiteute. qui sunt comprehensio in inueltura de portione emphiteusi alteri obuenia. vel si tota res in diuisione vni tantum obuenierit et adiudicetur Amed. a Ponte de landim. q. 13. vers. quin imo Ripa in l. qui Roma §. duo fratres nu. 86. ff. de verb. obligat. Aluar. P. claus. in sua praxi partent. et collatim. cap. 25. n. 8. 9. et sequent. et numer. 29. et seq. R. min. 1. nu. confil. 1. numer. 54. et 55. lib. 1. Marcus decil. de fidesma. 52. numer. 10. lib. 2. Emil. confil. 33. numer. 23. Ferron. in Consect. Aluer. titul. 4. de fendi. §. 15. in principio. Ladereb. confil. 16. numer. 7. 8. Caldas Pereira de iure emphiteutico l. 2. quiff. 74. nu. 15. 16. et sequent. reiecta contraria opinione Gama decil. 242. Molin. de contradiculis. disputat. 460. numer. 6. 7. ubi distinguit ante et post diuisionem de re emphiteutica inter heredes facta R. min. confil. 199. numer. 8. confil. 168. numer. 25. 16. lib. 1. Cephal. confil. 195. numer. 25. et confil. 699. numer. 43. 44. lib. 3. Capet. Tholoj. decil. 75. Surd. decil. 305. numer. 30. Burjat. confil. 37. numer. 6. confil. 10.

numer. 9. Gabry. confil. 84. numer. 6. et sequent. lib. 1. Guidon. Papa. Clarus. et alij quos refert Macerat. variar. resol. 1. 2. resol. 32. n. 1. 2. Gutierrez de Gabel. q. 72. n. 9. 38 Sed to casu laudimium debet quando post diuisionem vni tota tribuitur emphiteusis et vnus portio in alium ex diuisione vel aliter alienatur cum potius iudicetur alienatio ex causa voluntaria dependens firmant Cephal. confil. 195. numer. 19. 25. 26. et confil. 205. numer. 6. ubi de magis communi. Rodae. de reb. ecclesiarum non alienand. quass. 11. numer. 26. quass. 66. numer. 53. r. n. de landim. Ponte de landim. quass. 15. Aucharan. lib. 3. quass. familiar. 55. numer. 14. Burjat. distict. confil. 137. numer. 7. et confil. 181. numer. 9. et seq. Capet. Tholoj. distict. decil. 75. numer. 2. in fine. Lambertien. de contradiculis super statuti. prohib. mulier contra gl. 1. numer. 26. 27. 32. Pass. confil. 2. n. 9. confil. 3. n. 8. lason. de land. Cella. 1. numer. 30. et 31. et Cella. 7. numer. 3. Tiraquell. de retrat. Lignogier. §. 1. glof. 14. numer. 77. Pres. Papien. in forma libelli. pro heredit. vel re singular. pendend. vers. vtrum dominum numer. 4. lason. in distict. 1. final. nu. 114. vers. intellige. Soccin. 1. nu. consilio 70. numer. 13. lib. 3. Guid. Papa confil. 4. et 46. Zuccard. in l. final. numer. 38. C. de editio diu. Adriani. Aymo Publico in consuetudin. Almerne titul. 16. artic. 6. n. 4. in fine. Molin. distict. disp. 460. n. 7. Bertrand. confil. 310. l. 2. Moluasi. confil. 115. nu. 28. et 33. Riminald. confil. 70. 3. nu. 4. nosser Burg. de landim. par. 2. in possession. 40. n. 12. Lancell. de attentat. lite pendente limitat. 7. numer. 3. plene Macerat. variar. resolution. lib. 1. resolution. 12. nu. 3. Surd. confil. 38. sub numer. 5. Gratian. disceptation. 280. n. 23. Intrig. singular. 95. n. 31. lib. 3. Censal. commun. contra commun. quass. 435. in fine ubi consensus domini etiam requirit eo 39 casu concludit talis enim alienatio vel donatio emphiteusis in filios et proxime successores in inueltura comprehensos non dicitur alienatio seu noua emphiteusis acquisitio sed quædam domini confirmatio Tiraquell. de retrat. in presat. nu. 51. 54. et in §. 3. Glof. 1. numer. 45. per Burjat. distict. l. eo Bald. confil. 461. et 462. §. 2. l. in fine ff. de lib. et postul. Dolognet. confil. 6. numer. 37. ubi allegat. Text. in §. diu. Petra de fideicommiss. quass. 8. nu. 282. et 287. Cestren. confil. 60. lib. 2. Bald. confil. 358. Cornet. confil. 11. lib. 3. plene Marant. de multiplici prohibition. alienand. numer. 182. 183. ubi alios allegat. Ifern. in c. primo §. fratri vero de alienat. fend. B. r. iol. in leg. cum Pater §. cum inter delegat. 2. et in l. pater filium §. Iulius Agrippa delegat. 3. et in lege si quis ea lege de verb. obligat. Siluan. confil. 3. numer. 8. facit text. in leg. cum Pater §. quidem alia libertas de leg. 40 legat. 3. ubi quod res prohibita alienari tamen alienari potest in eos qui sunt de familia et succedent ab intestato et meliori text. in l. voluntas ubi late Padilla. C. de fideicommiss. et Bald. consilio 300. libro 3. consil. 461. et 462. lib. 5. adducit cōsimilem ratione quam adduxit Doctores omnes 41 in capitulo 1. de alien. feud. patern. quod et alienatum non dicitur quod est in agnatorum corpore seu linea conseruatum Decian. confil. 55. n. 70. lib. 3. Surd. confil. 538. numer. 3. unde alienare prohibitus non censetur prohibitus in eum casum ex Bald. et ceteris supra allegat. ex quibus ad plura inferret per 42 Doctores dicti loci nec non quia filii et nepotes eccle-

ceterique in inuestitura compræhensi dicuntur habere emphyteusim stipulatam ab eorum prædecessoribus pro eis a domino concedente Corbol. de causa priuat. ob alien. limit. 7. num. 9. Barjat. conf. 137. num. 28. Comar. variet. resolut. lib. 2. c. 18. nu. 2. vers. tertia conclusio.

- 43 Et huiusmodi alienatio emphyteusis, quæ in proximè successurum, & compræhensum in inuestitura sit verè potius refutatio quam alienatio iudicatur Roland. confil. 41. num. 64. lib. 2. Traquel. de retract. 4. 22. glof. 1. numer. 45. & 54. Cephal. conf. 199. numer. 30. Brun. conf. 119. num. 23. Gmd. Papa decisio 411. num. 2. Alexand. conf. 190. num. 10. lib. 2. Cornet. conf. 24. liter. O. volum. 2. Corbol. diff. a. limitation. 6. num. 4. Peregrin. conf. 3. numer. 143. 144. lib. 1. Hoded. conf. 36. lib. 1.
- 44 omnique quæ translatio, quæ in proximè successurum sit refutatiois vim obtinet. Ponte de potestas. pro reg. titul. 8. §. 1. num. 16. 17. Tornes verb. refutatio.
- 45 proinde quæ valet sicut & refutatio fendi facta in immediate successurum, & compræhensum in inuestitura sublinetur, quia ei lex affuit Affil. in Constitution. constitutionem n. 17. Ponte confil. 16. num. 19. conf. 12. num. 1. lib. 1. & decis. 4. num. 21. 22. & de potestas. Proreg. §. 9. tit. 8. de refutat. fendor. num. 4. Rojental. de feud. lib. 4. cap. 9. num. 6. 1. conclus. 50. & 72. ubi addit. liter. D. Sndr. conf. 305. num. 33. Vincent. de Franch. decis. 663. num. 4. lib. 4. Bamarcar. in cap. beneficium si de feud. succ. controuers. n. 104. Camer. in extranagant. volentes fol. 84. & ubi in 36. Pot. us conf. 145. Menoch. conf. 5. n. 281. Mant. de contrar. vltim. voluntat. lib. 3. titul. 18. num. 17. Intrig. de feud. centur. 2. articuli. 5. nu. 102. 1. & 7. Paris. de feud. reuocet. cap. 237. num. 8. & cap. 260. n. 15. Captee. de inuestit. feud. rubr. de feud. alienat. vers. limit. 2. Rojental. de feud. cap. 9. membr. primo conclus. 52. 4. numer. 7. & sequen. ubi plene adductio Thomæ de Marin. tract. de gener. & qualitat. feud. tit. 2. §. consil. n. 34. vers. concl. Somsbec. de feud. p. 12. n. 94. Vincent. de Anna in repetit. Rubr. de Passilla. decrepate etatis a numer. 250. & sequen. Corsetius Regem. ad consilium Genitoris 22. numer. 44. & glof. Bald. Item in capitul. 1. de feud. cognitione. dicunt.
- 46 quod filius refutarius non dicitur ex refutatio. ne acquirere feudum, sed acquisitum capere cū videatur quasi possidere, & quodammodo dicitur dominus deficienter tantummodo administratione laud Frezza de subfend. l. 3. differe. 26. fol. 169. Jacob de Belusio in cap. Imperiale. & Jacobin. de Suallo Georg. verbo & cum passio n. 33. Porti dicto loco numer. 13. sequen. Abbas. in cap. quæ in Ecclesiis de Constitution. clar. §. feudum quæst. 42. vers. cum hoc præmissis Bolognet. conf. 6. num. 35. 37. ubi alleg. Affil. in Constitution. constitutionem. Cawerar. in capitul. Imperialem fol. 30. liter. D. Liparinius ad Item. in cap. 1. §. seu res verb. ubi Roland. conf. 41. 64. lib. 2. Siluan. conf. 3. & 15. Bal. conf. 300. lib. 2. & confil. 16. lib. 1. plura Milanens. decis. 8. numer. 271. Petr. de Gregor. de concessio. feud. par. 4. quæst. 17. & par. 5. quæstion. 4. Intrig. de feud. centur. 2. articuli. 52. numer. 1. Barjat. confil. 291. numer. 92. & 93. ubi adducit Captee. Thom. de Marin. Riminald. l. un. Bero. Decian. Cassane. Cephal. conf. 531. Corbol. de causa ob alienation. limitation. 6.

- num. 4. Somsbec. ad usus feudorum part. 12. num. 119. tom. 10. par. 2. fol. 147. & part. 13. numer. 194.
- 47 in tantum, ut nec refutatiois requiratur infirmitas ex Bolog. conf. 6. n. 51. dixit Intrig. dec. 20. numer. 9. quicquid ex speciali iure Neapolitano disponatur ut refert Vincent. de Franch. decis. 663. num. 4. lib. 4. Quamuis illæ refutatioes inter se differre possint inter alia quod in emphyteusis refutatio in proximè successurum, & compræhensum non soluitur laudemium ex supradictis
- 48 cū locus in refutatiois feudum in Regno qui relictus sisco regio soluitur attingitur ex cap. 110. de iure relict. sub reg. Federico. Burg. de laudim. part. 2. inspectio. 1. num. 25. 26. Milanens. decis. 8. lib. 1. numer. 286. quicquid si de iure communi feudotū Affil. de feud. tit. per quas sit inuestitura n. 50. in fine Roland. conf. 50. numer. 52. lib. 1. Natta conf. 628. numer. 24. Intrig. de feud. centur. 2. articuli. 5. nu.
- 49 1028. Idem quæ in refutatio, qui refutatio succedit iure successione, & non reuocetur propterea relictum soluit Ponte de potestas. Proregis tit. 8. de ref. feud. n. 14. Et vitæ militiæ, & paragi etiam debetur per refutarium ex Petrus de Gregorio, & Cumia per Milanensem dicto loco, & fuit decium in casu feudi di Gruttarum vide Somsbec. de feud. part. 12. n. 219. tom. 10. par. 2. folio 147. & parte 13. numer. 194. & 195. Anna in dicta rubrica numer. 126. & allegatio. 1023. Ponte confil. 2. numer. 4. Vincent. de Franch. decis. 3. Roland. conf. 41. lib. primo Barjat. conf. 291. n. 92. Maslris. decis. 248.
- 51 ubi antè a die mortis, vel refutatiois debeatur
- 52 bene Ronit. confil. 41. num. 15. Quia quæ refutatio sapit vim vltimæ voluntatis cum quædam præuentio seu præmatura successio, siue ante diem successioneis translatio tollendo se refutans de medio, & faciendo locum successionei proximi, & immediati successoris, atque omnes vltimæ voluntatis teneat æquales. Anna dicto loco numer. 224. & sequen. Corset. confil. 29. numer. 11. in feudatibus. Ronitus confil. 41. numer. 14. 15. Milanens. dicto loco numer. 289. Fahi. de Anna confil. 39. numer. 13. 14. & sequen. lib. 1. Ponte confil. 12. numer. 2. 3. lib. 7. Maslris. decisio. 1. numer. 10. & decisio. 248. num. 26. Moyses. in Consecutid. Neapolitan. par. 4. de renouation. quæstion. 1. num. 5. Frezza de subfend. lib. 2. quæst. 1. in epi sepe sue interrogatus num. 16. lib. 3. titul. de differen. inter feudum hæreditari ex passio quæst. 25. Camerar. in c.
- 53 Imperiali fol. 30. litt. O. feudum enim quæ sit illius habere debet ex refutatioe sicut ex successione. Ponte. dict. confil. 2. num. 4. Jacob. de Franch. inter decis. Vincent. de Franch. in preclud. feudor. num. 185. Bald. conf. 30. lib. 2. Frezza de subfend. lib. 2. limit. 17.
- 54 ad constitutionem diuæ memorie fol. 113. Quam quæ refutatioem ne dum de feudo pacis, & prouidentiz, sed etiam de feudo hæreditario, & mixto heri posse permittitur secundum Loffred. cõf. 1. Anna in rubr. de V assill. decre. etat. num. 132. ad num. 186. Thom. de Mar. de feud. hered. antiquis fol. 95. Frezza. li. 3. differ. 25. f. 263. quamvis contrarium arguat Loffred. ex dispos. 1. de alien. feud. pate. ex quo in feudo pacis, & prouidentiz refutarius succedit refutanti eo iuncto locus in feudo hæreditario, in quo non succeditur iuncto, sed volent.

55 tis, & instituenti. Nec si refutatione predicta iam facta ab ea recusantem posse resilire dicunt Bald. in cap. 1. colum. 4. de alienand. feud. patern. Praposte. in capit. Titius. si de feud. succ. controuers. C. annos. in extramag. volentes si. 80. n. 1. 3. & 24. Bolognet. cōf. 6. Paris de Pntco de remeigr. feud. in verbo habens secundum antiquum si. 14. 1.

Ceterum hac in re ea congruenter superest dubio bitatio, quoad op. & ex qua forma filii dicantur in concessione emphiteusis, & inuestitura compræhensiuæ forma satis ad hoc detegenda speciatim est nam multifarie emphiteusis priuati concedi contingit licet nos in Regno ea frequentiori vnam formam pro se suisq. heredib. & successoribus,

57 vt infra. Et dicendum quod aut concessio est informis simpliciter facta absque nulla mentione filiorum, vel hæredum siue emphiteusis priuata sit sine ecclesiæ tunc filii in hac forma censetur compræhensiuam masculini, quam femine nulla consideratione prærogative sexus habita ita Alex. in l. quod dicitur numer. 2. ff. de verbor. obligation. Curt. l. m. conf. 3. 21. numer. 30. lib. 3. Iason. in lib. 2. numer. 19. 4. C. de iure emphiteotic. quæ allegat. Bald. in capit. 1. ad finem, quibus modis feud. constituitur. & additio ad Iason. dicto loco litter. K. allegat. Bald. in alio loco eum alijs pluribus. Conarr. variat. resolution. lib. 2. cap. 1. 8. numer. 1. Margon. decis. Lucen. 7. numer. 2.

Nam filii in stipulatione pro se facta censentur cōprehensiu prout in specie emphiteusis dixit etiam Menoch. conf. 111. numer. 18. p. c. ff. Alexandr. Afflic. Roman. Gomes. Cornet. Rube. Gozadin. Crauetam, & Bero. lib. per eum, & licet numer. 38. reneat contrarium ibi est ex multis contrariis coniecturis, quæ concurrant in casu sine consultationis, quibus emphiteutam noluisse suæ posteritati consulere

58 constat. Quæ emphiteusis si sane filiis tunc cōpetit considerata, & concurrente qualitate hæreditaria quauis ei acquiri videatur ex natura conventionis illud enim in dubium nõ venit, quia emphiteusis a priuatis concessa ad hæredes de-

57 beat peruenire cum inter contrahentes id actum tacite intelligatur, vt hæredibus consuevit censetur esse, & filijs vt hæredibus acquisitum censetur dixit. Conarr. dicto loco numer. 4. & Aluar. P. elase. de iure emphiteot. quæst. 43. numer. 4. & quæst. 4. numer. 1. 2. & sequen. & pluribus firmasse constat.

Clarus 5. sententiam quæst. 9. & 76. & 5. emphiteusis quæst. 7. in princ. Caldas Pereira de iure emphiteotic. lib. 2. quæst. 22. numer. 14. 15. 16. Mantica de tacitis, & ambiguis conventionibus, lib. 2. tit. 19. numer. 2. & tit. 1. 7. numer. 10. Gratian. disceptation. 45. 1. numer. 17.

59 Quidquid sit in emphiteusi Ecclesiastica informiter concessa nulla filiorum vel hæredum facta mentione, quæ censetur filiis non vti heredib. concessa Mantica dicto tit. 17. Trentacinq. variat. resolution. lib. 3. tit. de iure emphiteot. resol. 3. nu. 6. & sequen.

60 Aut vero est concessa etiam pro fr. & filijs, vel liberis, vel descendentes simpliciter, & ito casu filios nepotes, & descendentes esse compræhensiu absolute dicendum esse videtur, unde in eos liberè potest omnis translatio emphiteusis fieri absque domini assensu, & laudimii solutione cum tunc filios non d. Patre habere censendum sit, sed d.

Ant. de Amat. P. 11.

domino quasi sit illa non tam acquisitio ex parte donatarii, quam debet successiois præoccupata quædam præceptio. Barro. leg. v. iuris iurandi si liberi ff. de oper. libertor. Iason. in l. secunda. nu. 210. & in l. fin. n. 41. versic. 2. iuxta proximam, C. de iure emphiteus. Conarr. variat. resolution. lib. 2. cap. 18. numer. 2. & 4. Clarus in 5. emphiteusis quæst. 28. in princ. Pont. de laud. q. 12. versic. quo ad renouationem Berti. azol. conf. 85. numer. 3. In Civilibus, & conf. 112. numer. 4. lib. 1. Burg. de laudim. p. 1. in sequent. 3. numer. 31. Anna singular. 297. & allegat. 106. numer. 5. Gabri. conf. 84. lib. 1. Cossa de ratione vate quæst. 112. numer. 1. Baldus. conf. 115. numer. 29. 31. & sequen. Castil. solum maior. Controuer. Iuris lib. 3. cap. 19. n. 243. Anton. Faber in C. de iure emphiteot. lib. 4. tit. 43. de fin. 7. Quæst. emphiteusis ex pacto, & prouidentia dicitur Ifern. Afflic. & alij in capit. 1. an agnat. vel filius. Pinell. in lege prima par. 3. numer. 84. C. de bonis matern. Menoch. conf. 302. numer. 53. Gratian. disceptation. 45. 1. numer. 18. Aluar. P. elase. de iure emphiteot. quæst. 43. numer. 2. Molin. de primogen. bispaniar. lib. 1. cap. 8. à numer. 5. & sequen. Caldas Pereira de nomination. emphiteus. lib. 2. q. 2. numer. 22. & quæst. 23. numer. 33. Molin. de contrahib. disputation. 47. 2. numer. 7. Gama decis. 233. numer. 17.

61 Hinc est quod recepta emphiteusi per Patrem pro se, & filiis, & nepotibus nec potest patrè ea in re filios, & nepotes præiudicare iuranti Alua Mandel. conf. 457. numer. 4. 5. & conf. 461. numer. 6. & conf. 658. in fine Surd. conf. 305. numer. 13. 14. 44. conf. 108. numer. 17. & decis. 314. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. numer. 73. & sequen. Torret. conf. 61. lib. 1. P. regi. conf. 51. Bero. conf. 155. lib. 3. latè Aluar. P. elase. de iure emphiteotic. quæstion. 49. n. 6. & quæstion. 38. numer. 24. sequitur Caldas Pereira de iure emphiteot. lib. 2. quæst. 15. numer. 2. 3. & sequen. & quæst. 17. numer. 32. Gabr. de iure emphiteot. conclusion. 2. Scraphin. decis. 341. numer. 22. Gama decis. 151. ubi de magis contrarium. Petr. de Gregor. de concessione feud. p. 3. quæst. 7. n. 30. Mang. de impuati. & de traction. quæst. 150. numer. 3. ex leg. stipulatio ista si quis ita ff. de verbor. obligation. plene Bardellon. conf. 77. numer. 10. & sequen. & numer. 13. lib. 1. Iouan. de Amie. conf. 133. à numer. 10. ad finem Conarr. variat. resolution. lib. 2. cap. 18. numer. 2. Natta. conf. 531. numer. 43. Marcianens. conf. 52. numer. 10. de magis communis innotiois allegando firmat Berti. az. conf. 114. n. 2. ad n. 6. in civilibus Gab. conf. 85. numer. 5. lib. 1. Lancellos. Gallia. conf. 12. numer. 4. de comuni Peregrin. de fidei comm. art. 6. n. 24. Suarez. in Thesaur. recepat. sententiar. litter. P. numer. 24. Iason. in l. 2. numer. 211. C. de iure emphiteot. Alexandr. conf. 8. numer. 15. lib. 3. & conf. 89. numer. 11. lib. 4. Scradet. de feud. part. 10. section. 2. numer. 97. & 106. Castil. decisio. 106. sub nu. 17. lib. 2. Gratian. decisio. 65. numer. 10. & sequen. Menoch. conf. 161. numer. 15. versic. ubi accedunt, & conf. 115. 3. numer. 38. lib. 12. Honded. conf. 16. lib. 1. Roderique. de Ann. redditib. lib. 2. quæstion. 22. numer. 36. 37. & sequen. Facchin. controuer. iur. lib. 6. controuer. 63. licet non desit in contrariis in hoc sentientes Clar. 5. emphiteusis quæst. 16. & 9. secundum quæst. 41. Cornaz. decisio. 1. nu. 6. & 75.

M

O

de decif. 40. num. 1. & decifion. 159. Ceval. eomm. contra commun. quaft. 226. Surd. confil. 351. Roſa Lucenſ. diuerſor. decif. 44. 47. & 117. Laderch. conf. 76. num. 3. Quo cala dicuntur filii, & nepotes antiqui non noui emphiteutæ, & in his terminis retre intelligendi ſunt Albert. Brun. conf. 44. Alexand. Barſat. Clar. Reminald. & alii ſupra uocati. num. 35. & ſequentes affirmantes filios eſſe compræ-
63 henſos adeo ut ꝑ quando emphiteuſis ſtipulata ira eſt, pro fe, & filiis, vel nepotibus ij in emphiteuſi poſt mortem patris ſuccedunt etiam ſi hæredes Patris non fuerint, vel paternam repudiauerint hereditatem cum vti filiis non vti hæredes uocati conceſſit, & ita pro eſſe paternæ ſtipulatio inita videatur Bart. in diſſo §. ſi liberi num. 4. late Clarus §. emphiteuſis quaſt. 37. & quaſt. 16. num. 1. in fine Gail. lib. 2. obſervation. 128. num. 18. Conarr. diſt. cap. 18. num. 2. verſe. quanta conſolatio num. 4. Caltrenſ. conf. 461. num. 4. libr. 1. Iafon. in l. ſecunda num. 188. & 226. C. de iure emphiteote. facit. Surd. decif. 324. Craſſ. libr. 2. articulo. omiſſio quaſt. 11. num. 2. Caldas de Pereira de iure emphiteote. lib. 3. cap. 16. num. 36. & lib. 2. quaſt. 22. num. 22. 23. & ſequent. & iterum lib. 3. cap. 17. num. 32. 33. ſub num. 34. Verallus decif. 301. lib. 1. Ricci Colletan. 226. in princip. par. 6. Cephal. conf. 501. num. 45. Marra de ſucceſſion. legal. par. prim. quaſt. 16. artic. 2. ſub num. 22. fol. 358. & Latus eadem. par. 1. quaſt. 21. art. 3. a num. 9. 10. 11 ad num. 16. Molan. de contraſt. diſput. 17. 22. num. 7. Caſt. diſt. Tuſc. conſolatio. 147. liſter. E. num. 11. & ſequent. Ouidi. de Amieis de iure emphiteotico in problemo. num. 21. in fine. Mantica de tacitis. & ambiguis conuention. libr. 22. titul. 17. nu. 4. 5. Trentacing. variar. reſolution. libr. 3. tit. de iure emphiteote. reſolution. 3. m. 7. Camil. Borell. in ſumma decifion. titul. 33. num. 12. tom. 1. Paneirol. conſ. 1. num. 43. Caneer. variar. reſolut. libr. 3. de renunciatione. 15. 47. a num. 122. Leli. Caput. in commen. ad conſuetud. Neapol. ſi moriatur p. 2. 9. 7. num. 11 in fine Pinell. lib. 1. p. 3. num. 85. C. de bonis matern. Gama decif. 5. Velanq. Velafquez. conf. 69. nu. 168. Mattheuſ. l. 5. m. 6. n. 5. recompi. gl. 5. Velafq. in l. 40. T. m. i. gloſ. 1. num. 47. plenè Cuſt. decif. 106.
64 per tot. Vbi ꝑ ſic fuiſſe reſoluū dicit in donacione propter nuptias in qua uocati ſunt filij. Maſtrill. decif. 211. num. 13. 16. lib. 3. & latus decif. 301. l. 4. Giurba in conſuetud. Meſſan. cap. 6. gloſ. 9. num. 35. in fine utramque referens opinionem in donacione propter nuptias Camillus de la raba conſil. 9. num. 6. qui plures adhuc adducit & a nu. primo. & ſeq.
65 per tot. Si aut in feudo patris, & prouidentie, quod per filium non hæredem Patris, vel eam paternam hæreditate repudiaria poteſt retinere Ocean. conf. 269. num. 11. & ſequent. Oſaje. decif. 162. num. 9. Natta conf. 130. & conf. 127. Surd. conſil. 63. Craſſ. diſta quaſt. 11. Facchri. controuerſ. iuris libr. 7. caput. 5. Roland. conf. 67. num. 21. Thomingi conf. 5. num. 43. volum. 1. Cardinal. Tucknſ. conſolatio. 356. num. 8. liſter F. Roſencal. de feud. cap. 7. conſol. 20. 21. Duria regula 362. ex Aluaro. Ifern. Zafſo. Mirant. Alexand. Bald. & ſpeculator. Gail. libr. 2. obſeruat. 128. num. 19. Pinell. in lege 1. part. 3. a num. 85. ad num. 90. C. de bonis matern. Srrader. de feud. p. 8. cap. 8. num. 12. Tren-

tacing. variar. reſolution. libr. 3. reſolution. 2. tit. de feud. num. 3. verſic. cum igitur & num. 4. Agurri in reſponſo Portugallia. num. 1081. Coſta de retrotraſtione. cap. 3. caput. 8. num. 11. Gregor. Lopes l. 6. titul. 26. part. 4. Gloſ. 10. hæred. Molin. de primogenitura. hispaniar. libr. 1. cap. 8. a num. 5. Et ſi contrariū
66 ꝑ vter per filio emphiteuſim ſtipulando in dubio videatur ſtipulatus pro filio vi hæred. & non ſimpliciter vti in filio in ſpecie ſecularis emphiteuſis cum fit ad extraneos hæredes trãſitoria ex pluribus firmant Aluar. Velafq. de iure emphiteotie. quaſt. 44. ſub num. 6. ex doctina. Imola in l. quod dicitur numer. 14. ff. de verbor. obligation. Pariſ. Mandoſ. & Ancharan. per Barſat. conf. 92. num. 31. & conſil. 31. num. 8. libr. 1. Mantica de tacitis & ambiguis conuention. libr. 22. titul. 17. a num. 8. & ſequent. diſtinguē inter eccleſiaſtica, & priuata emphiteuſim idemque poſt multos cenſus Menocch. libr. 3. præſumpt. 48. præſeſe numer. 10. 11. & ſequent. Conarr. libr. 2. variar. reſolut. caput. 18. num. 3. Clar. §. emphiteuſis quaſt. 37. Peregr. de fidei commiſſis. artic. 32. numer. 14. 15. artic. 17. ſub num. 24. Laderch. conſil. 1. num. 8. Caſſanate infra num. 56. & generaliter Surd. decif. 32. a num. 32. & ſequent. Moſeſſi. conſil. 2. impaſ. poſt tom. 1. ſuper Conſuetud. Neapolitan. Gloſ. verbo proderit in leg. ſi tibi decem §. ſi palus ff. de palus, quam magis communiter probati dicunt iſtdem DD. Aleiaz. de præſumption. regul. 1. præſumptio. 31. in princip. Berro. in cap. Reynardus numer. 106. & 115. de teſtament. Maſcard. de probationib. conſol. 1152. Aleiaz. conſil. 17. numer. 2. libr. 3. Cephal. conſil. 303. numer. 67. 84. Mezel. conſil. 1. num. 84. 96. & 101. Machabrum. conſil. 111. num. 1. & 25. Siluanius conſil. 98. numer. 15. plene Caſſanate conſil. 45. a num. 55. cum pluribus ſequentibus, qui plenè examinat, & contrariis reſpondet & conſil. 48. numer. 76. Gama decif. 233. numer. 5. Argenter. in conſuetud. Iur. Britannici titul. de baſſardis artic. 45. 6. gloſ. 3. num. 13 fol. 257. Anna conſil. 52. numer. 15. & ſequent. lib. 1. Giurb. in conſuetud. Meſſane. caput. 6. gloſ. 9. part. 1. num. 35. ita ut ex donacione emphiteuſis facta filio laudimium domino debeatur dixerint Gratian. diſceptat. 180. num. 22. Surd. conſil. 538. ſub num. 5. libr. 4. Priorem tamen ſententiam magis de iure receptam arbitrio inteminiſ emphiteuſis de qua quaſtione in Regno diſſiciliter couingit diſputari cum ea forma paſſim vtatur nempe pro ſe fuiſſe hæredibus, & ſucceſſoribus.
67 Aut conceſſio facta eſt ꝑ pro fe filiis, & hæredibus, & in iſto caſu filii non dicuntur compræhenſi niſi ſint hæredes, & ordine ſucceſſiuo nempe poſt mortem patris acquirētis, & ſic concurrere etiam vtraque qualitate copulatiue, ſcilicet, quod ſint filii, & quod ſint hæredes patris. Bartol. in diſſo §. ſi liberi numer. 4. Bald. conſil. 70. libr. 2. conſil. 455. numer. 1. libr. 3. Conarr. 74. var. reſolution. libr. 2. caput. 18. numer. 3. Caſtrenſ. conſil. 461. numer. 4. libr. 1. Iafon. in leg. ſecunda num. 188. Cod. de iur. emphiteote. Alexand. conſil. 44. numer. 1. & conſil. 128. numer. 6. verſicul. illa verba libr. 1. Clarus §. emphiteuſis quaſt. 37. verſicul. aut viro, & quaſt. 16. ſub
num.

num. 1. *Alber. Brun. conf. 10. num. 12. Surd. conf. 63. numer. 10. & sequent. conf. 395. numer. 6. 12. lib. 3. V. clafe. de iure emphiteotic. quæst. 44. num. 13. in fine Gabri. conf. 130. num. 24. lib. 1. Gratian. difceptation. 351. numer. 1. & fequ. per tot. & difceptation. 451. num. 48. Molina de contrahib. difp. 200. 472. numer. 2. 3. Cardinal. Tufeb. concluf. 147. à num. 9. ad numer. 16. lit. E. Oñdi de amicis de iure emphiteot. in proemio fub num. 21. Matania de tacitis. & ambiguis convention. libe. 22. titul. 17. num. 4. Trentecing. variar. refolution. lib. 3. titul. de iure emphiteot. refolut. 3. numer. 8. Rota Romana decif. 287. num. 4. Apud Farinac. de iur. t. parte prima. Sicuti etiam di-
68 citat in feudo hereditario, vel iuxta in quo nõ succedit filius, vel Agnatus, nifi fit heres mediate, vel immediate primi inuelti Menoch. conf. 1. n. 318. Surd. conf. 67. 457. 464. & 573. Burfat. conf. 295. Peregrin. conf. 53. num. 3. lib. 1. Caneet. in extraneant. fi aliquem fol. 216. num. 9. Alber. Brun. conf. 10. & 11. Milanen. decif. 7. numer. 1. 21. 22. Jacob. de Franch. de feud. tit. fpecies feudorum quos fuit num. 110. Cephal. conf. 665. num. 12. & fequent. & num. 30. Menoch. confil. 931. num. 21. 23. confil. 1043. numer. 18. confil. 816. & confil. 940. Vnde eo
69 cafu in filios tanquam comprehenfus in inueftitura non potest transferri emphiteufis in vita patris nifi feruata forma leg. final. Cod. de iure emphiteu. fed tantum poft mortem nam illa qualitas hereditaria non verificatur nifi poft mortem patris
70 t. cuni nõ deat hereditas viuentis l. 1. C. de heredit. & adion. vendit. l. 2. §. interdum fi. de vulgar. &
71 pupillari ex quo inferitur t. per Bart. in l. fi quis filio ff. de iufiufu. accrele. quem communiter fequuntur Decian. Alexand. Iafon Soccin. Covarr. Rub. & Alei. quos refert, & fequit. Graff. de fuffec. §. hereditas q. 4. n. 3. quod fi quis inftituit patrem, & filios & heredes filii non concurrunt æqualiter in ea hæreditate, cum patres, fed ordine fuffecffio poft mortem patris, veniatur illud verbum heredes, quia patet viuus non poffet habere hæredem .
72 Si verò emphiteufis t fuerit conceffa, pro fe, & hæredibus, & fuffecfforibus quibufcunque tunc dicendum, quod quocunque titulo poterit emphiteufis alienari, & dicunt data licentia alienandi domino in requifito nõ dùm in filios verum, & in quencunque vniuerfalem, & fingularem fuffecfforem, nam eo cafu dominus cenetur à principio conueni præftitit in quencunque fuffecffore, quare omnes di poffunt quodammodo comprehenfi. Alberic. in l. final. colum. 2. verf. fed nunquid hæ lex. C. de iur. emphiteos. text. in cap. 1. de feud. non habent. impr. natu. feud. Dec. conf. 164. n. 1. verfi. fecondo refpondetur & conf. 193. n. 5. verfi. nõ obftat fundam. num. Curt. de feud. par. 4. regul. 2. quæft. 5. Alberic. Brun. conf. 38. numer. 3. Iafon. in l. fecunda num. 198. & Salicet. in l. final. num. 3. C. de iure emphiteotic. Clar. & Emphiteufis quæft. 3. verf. vltimus & verf. fed pote. & fecondum quæftion. 31. verf. vltimus Gratian. difceptation. 351. num. 2. & difceptation. 372. numer. 14. difceptation. 377. num. 3. & fequent. difceptation. 481. num. 60. cum præcedentibus. in regul. fingul. q. 4. n. 4. l. 3. Caldas Pereira de iure emphiteot. lib. 3. quæftion. 22. num. 13. & in emphiteufi Ecclefiaftica Felin. in cap. in prefentia Ant. de Amat. P. 11.*

8. column. t. q. num. 26. de probation. Tiracbell. de re. tract. lignagier. §. 1 glof. in 7. num. 21. Gabriel. conf. 76. numer. 12. lib. 1. Crocius in leg. Prima §. nunciatus numer. 5. q. cum fequent. de noui oper. nunciati. Conarr. variat. refoiution. libr. 2. cap. 18. col. penultima ad finem verfic. quin. & fi emphyteufis. Caldas Pereira de nomination emphyteufis libr. 2. cap. 11. 23. num. 29. Soccin. Iun. conf. 72. num. 22. libr. 2. Becchi conf. 18. num. 2. cum fequen. Gratian. difceptation. 481. numer. 5. 4. Aduca de tacitis; & ambiguis conuention. libr. 2. titul. 19. num. 22. volum. 2. Ricci. in praxi refoiution. cap. 1. t. 7. n. 2. Collectan 2148. verfic. primo limitat Afflic. decif. 386. Franch. decifion. 231. Trentacinq. variat. refoiution. libr. 3. titul. de iure emphyteot. refoiution. 3. numer. 12. Ruta Rom. iur. apud Farina. decifion. 280. num. 2. par. 2. tomo 1. 3. illud veto expreffus declaratur p. occidere. et si verum fit ex ea forma dominum ab initio confentum præfufiffe in quocumque fuccelforem ad caducitatem euitandum. tamen laudimium domino deberi cum non pro confenfu laudimii debitum. tam fit fed pro inuoluta. & poffeffionis ingreffu vii. vtiorent lencitiam probatur. Imola in c. potuit. num. 64. locati. Sordus dec. 200. n. 5. Corbol. de caufa priuation. ob alienation. in requifition. domi. ampliation. 2. fub num. 7. Burfat. conf. 36. num. 16. conf. 137. num. 1. 19. Soccin. Iun. conf. 70. numer. 11. 12. libr. 3. conf. 11. num. 27. in fi. Menoch. cõf. 297. num. 27. & 35. Aduca de tacitis; & ambiguis conuention. libr. 2. titul. 21. num. 34. Beriazol. conf. 6. num. 3. in emilibus. Clarus f. emphyteufis quæft. 23. verfic. fed qui in iupla Redeon. de rebis ecclefia non alienand. quæft. 1. t. in principi. de laudim. In trigillo. fing. 94. num. 8. & fingul. 95. num. 9. lib. 3. num. 16. 17. per Gratian. difceptation. 377. à m. 10. ad finem Gabr. conf. 84. num. 1. 2. col. penul. verfic. & bac ratione libr. 1. Ponte de laudimio quæftion. 14. verfic. fed quid fit. Burg. eod. tract. 11. p. 1. in pfection. 3. num. 36. & par. 2. in pfection. t. a num. 196. & fequent. & in pfection. 3. num. 4. Cephal. conf. 161. num. 21. conf. 157. n. 31. Anguil. conf. 83. n. 24. Dec. conf. 2. n. 2. vol. 4. Malual. conf. 115. n. 28. Pini. decif. 496. num. 12. Molina de contrat. difputat. 459. num. 26. Corjet. in conf. impreff. poft Petr. de Gregorio de conception. feud. par. 6. quæft. 3. fub n. 8. quod efi reperiunt in conf. t. m. 7. in finali.

74 Tandem si forma coeſſionis ſit pro ſe, & ſuis hæredibus, & ſuccefſoribus. Iuxta quæ paſſim in hoc regno concedi ſolent bona, & an filii eo caſu dicantur comprehenſi aliqui diſtinguunt inter emphiteoſim & eleſtaſia, & proutam ſcilicet ſi emphiteuſis ſit eccleſiaſtica, ex quo mi ca non ſuccedunt regulariter hæredes extranei, ſed deſcendentes vique ad æternam generationem, filii dicuntur comprehenſi ſub ea formula cum illud verbum hæres ſit ſecundum ſubſcriptam materiam accipiendum non de quocumque hærede extraneo ſed de filiis & deſcendentibus *Imola in legib. ſuſto num. 1. qm ſine ſſide hæred. ſubſtitution. Dec. conf. 170. num. 1. dat a Clarus in 5. emphiteuſis queſt. 28. reſcribitur eſſi caſus cum ſequen. Bro. conf. 102. lib. 1. Gobi plus. Gabr. conf. 76. num. 11. lib. 2. Honded. conf. 92. num. 19. & ſequen. lib. 1. Mantia de tactis & ambiguis conventionibus lib. 32. titul. 19. num. 1. 10.*

20.21. *Gratian. disceptation. 35. 1. num. 17. Molina de contractibus. computation. 472. num. 5. 6. Treutac. n. p. variar. resolution. lib. 3. tit. de iure emphyteot. resolut. 3. a num. 9. & sequent. Bertaxol. conf. 114. num. 6. 7.*

75 *in civilibus Pro vii etiam in feudalibus ratione subiecte materiz idem verbum hæres pro descendentibus, & hærede sanguinis, & non pro quocumque herede etiam extraneo accipitur latè clarus s. feudum quæst. 83. versic. sed quid si feudum Peregrin. conf. 30. num. 1. lib. 1. Cum in praesentia ad extraneum. si aliquem numer. 269. & in verbo antiquar. 331. a. Ponte conf. 34. a num. 4. & conf. 52. num. 7. Cannet. in extraneum. volentes fol. 45. num. 2. Petr. de Gregor. de concessio. feud. par. 3. quæst. 3. nu. 8. 1. & latius par. 4. quæst. 15. Caldas Pereira de iure emphyteotico lib. 2. quæst. 2. a num. 25. & quæst. 23. a num. 1. ad num. 24. Honded. conf. 19. n. 10. l. 1. Molin. de contractibus. disputation. 472. num. 6. V. elase. de iure emphyteot. quæst. 44. num. 12. Idemque in 76 rellagunt illud verbum hæres in emphyteusi Ecclesiæ, ut capiatu secundum subiectam materiam de descendente; scilicet procedere nisi emphyteusis ecclesiastica fuerit servatis tollennitatibus in alienatione bonorum ecclesiæ requisitis concessa, quia tunc transit ad quoscumque extraneos Decian. conf. 171. num. 1. Socin. conf. 266. num. 33. lib. 2. Paris. conf. 84. num. 4. & conf. 85. num. 17. lib. 4. Bero. conf. 103. num. 2. 3. & sequent. lib. 1. Roland. conf. 96. n. 17. 29. & sequent. lib. 1. Cravetta conf. 25. l. n. 3. in fine. Mantica de tacitis & ambiguis convention. li. 2. tit. 1. 9. num. 16. Assili. dec. 100. & dec. 386. num. 9. Magon. dec. 12. in Lucen. & 17. in florentin. Ricci. Collectan. 2. 148. Clarus in s. emphyteusis quæst. 28. versic. & in specie per tot. Trentacin. variar. resolut. lib. 3. tit. de iure emphyteotico. resolut. 3. sub num. 4. versic. prima est, & num. 10. Cardinal. Seraphin. dec. 868. num. 3. ubi plures concordantes assert additio, & coram Budalo testatur in Rota decisum Camill. Berrell. in summa decision. tit. 3. n. 14. 18. 19. Randem. variar. resolution. lib. 1. cap. 14. nu. 49. & cap. 16. num. 31. & 50. Franel. dec. 235. num. 1. 2. Marti voto 206. num. 3. Torus in compendio decision. verbo emphyteusis cõcessu. V. in opin. 248. verbo emphy. Ricci dec. 124. p. 1. Betti conf. 3. n. 27. & in ead. proceditur per caldè regulas per quas in 77 emphyteusis priuata, vel cum in humiliori forma seruata est nempe pro se hæredibus, & successoribus, quod etiam ad hæredes extraneos transeat ad hoc, ut illud verbum successoribus aliquid operetur ultra verbum hæredibus Salicet. in l. 2. q. 20. C. de iure emphyteot. Socin. conf. 266. num. 36. & sequent. lib. 2. Paris. cõf. 84. n. 5. 6. lib. 4. Cephal. conf. 9. num. 1. & sequent. Alexandr. conf. 193. num. 4. lib. 3. Curt. lun. conf. 4. num. 9. Ancharan. lun. q. 13. num. 9. lib. 1. Contrarium verus sequi sunt Dec. conf. 171. Socinum incipiens, Roland. conf. 96. num. 5. & sequent. lib. 1. Bero. conf. 103. a num. 1. 14. & sequent. lib. 1. Caldas Pereira de iure emphyteotico lib. 2. quæst. 23. n. 5. 3. Mantica de tacitis & ambiguis convention. lib. 2. tit. 19. numer. 20. Magon. dec. 12. a num. 1. 12. & 15. 16. in Lucen. Cephal. 78 dec. 1. 400. num. 8. simpliciter tamen id saluissimum esse dixit V. elase. dicta quæst. 44. nu. 11. & quod receptor opinio est, quod in iurascripta specie*

exigatur ut filius qui vult ad emphyteusum etiam ecclesiasticam admittit sit hæres ex Belusio. Item. Alex. Rubeo. Cravett. & Conarr. V. elaseum sequens est. Caldas Pereira de iure emphy. lib. 2. quæst. 22. 79 sub nu. 24. 26. Si vero emphyteusis secularis sub ea forma concessa sit tunc in filios non poterit talis emphyteusis fieri inter viuos translatio tamquam in comprehensos sed tatum seruata forma dist. l. fin. C. de iure emphyteot. & procul dubio dicitur hæreditaria emphyteusis ita ut nisi post mortem, & hæreditario titulo non transferatur, & hæres dicitur in iustitiam, comprehendens, & verbum hæredibus absolute pro latum in rebus sui natura transitoriis ad extraneos comprehendit omnes heredes indistincte tam suos, quam extraneos, & tam ex testamento, quam ab intestato Socin. Junior. conf. 58. num. 8. lib. 2. Clarus in s. emphyteusis quæst. 28. versic. certum est casus. Bursat. conf. 92. sub numer. 31. Bero conf. 103. numer. 13. lib. 1. Caldas Pereira de iure emphyteotico lib. 2. quæst. 23. numer. 13. quæst. 22. numer. 1. & sequent. & num. 24. Conar. lib. 2. variar. resolution. cap. 18. column. 4. in princip. versic. Idem omnino dicendum. V. elase. de iure emphyteot. quæstion. 43. numer. 1. in fine. Gratian. disceptation. 45. 1. num. 16. & est textum in lege sciendum, & in lege hæredes ff. de ac. verbor. significat. Cannet. in extraneum. volentes fol. 45. numer. primo & sic post mortem ut verificetur dictio verbum hæredibus Dulanens. decision. 1. numer. 160. lib. primo Aluar. V. elase. de iure emphyteotico. quæstion. 44. numer. 12. Item verbum illud successoribus debet intelligi de successore vniuersali vnde de singulari Alex. in leg. quædam s. nihil ff. de edendo n. 2. Cornei. conf. 278. lib. 2. Iason. conf. 89. column. 3. verbo quanto beneficiat lib. 3. Roland. conf. 53. num. 98. lib. 1. Canalean. decision. 41. numer. 6. part. 3. Barbo. in leg. quia tale 14. numer. 21. ff. iulio matrimonio. Gratian. disceptation. 372. numer. 13. & disceptation. 451. num. 20. volum. 2. Caldas Pereira de iure emphyteot. lib. 2. quæstion. 23. numer. 12. Bellamer. conf. 25. in 2. dubio. Alexandr. consilio 193. in princip. lib. 2. Cardinal. 7 uelud. conclusion. 77. litter. H. n. 2. 12. 13. Imol. in leg. quod dicitur numer. 14. ff. de verborum obligation. unde neque hæredem particularem sub hac formula cisea comprehendendum testatur Imol. in cap. potius locati Dulanens. dicta decision. 1. num. 160. lib. primo. Et 81 licet in passu in hoc videamus contrarium scriptu, ut transeat etiam in singularem successorem si quidem dispositio de hæredibus, & successoribus loquens etiam de singulari capiatu cum abundet verbum successor. Alexandr. conf. 193. in principio lib. 2. Turparati in addition. ad Iason. in leg. quædam s. nihil interese in versiculis. cum aliter ff. de edendo Curt. Senior. conf. 40. column. 9. Curtius Junior. conf. 4. in fine. Socin. conf. 257. in fine. conf. 266. numer. 37. lib. 2. Bero. conf. 65. num. 55. lib. 1. Decian. conf. 286. versic. sexto, & vitimo 82 Alciat. conf. 216. per totum. illud tamen licet seruata forma lege final. Cod. de iure emphyteotico cum absonè alias intellegeretur ab initio domini omnibus in futurum quocumque emphyteusum acquirerebus alienantibus presentibus

meo contra Vincetium Romeo, per quos fuit dictum non admittantur capitula, quia post aperta puncta fuerat penta restitutio, & capitula probationis presentata à maiore restituibili de iure, veritas namque est, quod indistincte *Ritus in d. c. 372.* cū loquatur generaliter de causis civilibus debet intelligi, id de summariis, quā de ordinariis causis, etenim per prædictū *Rit. c. 34. vel 39. sub titulo & rubrica continuatur de modo procedendi in summariis, & primo in civilibus, & pariter indito 171. vel 76. sub dicto titulo, & rubrica de modo procedendi in causis ordinariis proueniret, & quod periculis non restituibilibus ex aliqua causa iuxta extra ordinariam concedatur restitutio, seu terminus l. de iud. arbitrio. Et quamvis Ritus dictis locis non aperiat de qua restitutione sentiat, tamen DD. intelligunt Ritus prædictū de duobus restitutionibus extra ordinariis dierum lex pro qualibet *ter. lund. in re. de iudic. c. 14. & bene explicat Petr. de Greg. de iudic. caus. feud. q. 30. Cumia, & alij supra quod ita receptum est, & cum isto intellectu passim transit praxis.**

Oportet itaque intelligere ritum prædictum 171. seu 77. quod vtique tanquam statum vitimum dūm dispoluerit generaliter, & indistincte loquendo de causis civilibus, quod post aperta puncta restitutiones personis non restituibilibus non concedantur loquatur de omnibus restitutionibus de quibus per omnia capitula præcedentia fit mentio in Rit. et de restitutionibus, & de causis civilibus indistincte, & generaliter loquatur non vtget particularis ratio cur ita generaliter Ritus prædictus non debeat intelligi tam in summariis, quam in ordinariis causis.

Ratio quoque vniuersalis est cur non posset dari ista differentia inter causas ordinarias, & inter causas summarias, ideo, & ius idem debet statui, vt post aperta puncta in vtroque casu denegentur restitutiones personis non restituibilibus, & maioribus, quæ t esse porit, ne ille maior excogitaret malitia expectet, quod iudex puncta aperiat, vt ex eis iudicis intentione comperta, & explorata in eius fauorem omittat petere restitutionem, & seruet protestationes sinistram locis; cui fraudi credo quod voluit occurrere ritus denegando restitutiones maioribus, & non restituibilibus personis post proutorum apertionem.

10 Et quidem recte, cum t iudicis motiva sint pars sententiæ, canonic. declarare, vt dixit *Ber. dec. 172. nu. 23. Socin. l. un. conf. 181. num. 80. libr. 2. Florent. in dec. 47. num. 10. dec. 54. num. 1. dec. 133. nu. 36. Alex. and. conf. 192. colum. penult. vers. nec prædictis obstat, volum. 6. C. aualan. dec. 18. numer. 15. libr. 1. Barbol. in l. si bis, ad quem ff. de acquir. heredit. Felin. in cap. inter ceteros colum. 1. de re iudicat. Socin. in conf. 84. col. 3. conf. 102. col. 2. conf. 24. col. 2. vol. 1. Igitur patet, quam vniuersum sit ista ratio in vtraque causa militans, & ordinaria, & summaria, vt scilicet occurrat malitia procrastinationis explorata iudicis intentione motuata per retractionem, vel apertionem punctorum.*

Consert etiam non leuius secunda ratio ad vt vtrunque casum; quia vt dixi t apertio punctorum importat conclusionem, & hoc tam in su-

maris, quam in ordinariis indistincte procedit, & in summaris loquuntur tam *Petr. de Greg. d. quæst. 1. quam alij supradicti num. 3.* Et quia per conclusionem in causa cum fit terminus omnium probationum exclusus, & post tam non expectatur nisi sola sententia imponiturq. finis testis productioni sequitur t quod quando est iā facta conclusio in causa non potest amplius regulariter post conclusum peti restitutione quia restitutiones competunt ante conclusum, & non post, & hoc procedit tam in summaris, quam etiam in ordinariis, quæ regula ne dum de iure fundatur certissima, sed ex forma Ritus cap. 1. 34. vel 39. sub rubrica de modo procedendi in summaris, vbi titus dat formam, quod prius concedatur restitutiones, & postea fiat conclusum, & ibi *Cumia notat. in 8. notabil. numer. 61. & sequent. & eodem modo loquitur, & procedit Ritus 171. vel 76. sub rubrica de modo procedendi in causis ordinariis, vbi mandat vitime loco fieri conclusum quare oportet, & quod persona restituibilis tanquam ipsa ex conclusione, ea rescisa seu causa discolchela obtineat restitutionem, vt dixit *Cumia post terminum, & Maraud. Rit. 134. seu 39. nu. 60. & Rit. 162. seu 77. num. 5.* vbi sic declarat *Petr. de Greg. de iudic. caus. feud. q. 30. num. 8. 104. Aloisio de Settimo in d. Rit. 172. num. 5.**

14 Hodie tamen t tanto magis præmissa procedunt stante nonissima prægnancia illustrissimæ, & Excellentissimæ Comitissæ Castri olim Proregis edita anno 1618. g. 51. qua omne arbitrium iudicatum est iudicibus, cum in restitutionibus probationis precipitur ritum seruari ibi *se restitutioni probatorie si diano conforme al Rit. ad ne quæstio il Gaudu habbia altro arbitrio.*

Non obstat primo quod capitulum Rit. 172. sit situatum, & continuatum sub dicto titulo, & Rubrica de modo procedendi in causis ordinariis; ideo, quod eius dispositio non extendi debeat ad summarias causas. Nam de iure t quando nigrum seu textus est generalior rubro, seu titulo frandum est nigro, & non attenditur si textus; seu capitulum Ritus aut statutum faciat ad titulum, vel ne est materiam textus vbi communiter Doctores in l. 1. ff. si cert. petat. & probatur in rubrica ff. solut. matrimonio, vbi lomo agitur de restituenda dote soluto matrimonio; & tamen sub illa rubrica sua est l. si eossante vbi agitur de restituenda dote constante matrimonio, & sic non congruit rubro est Glossæ notabilis in *authen. de inoffi. & test. nuptijs vers. illucnas collation. 3.* vbi licet rubrica solum sit de nuptijs inofficiis & testibus, quia tamen textus generaliter loquitur de nuptijs illicitis, comprehendit omnes nuptias illicitas, etiam si non sint inofficiæ, neq. nuptijs, & in specie Cumia in dicta rubrica capituli, Rit. 171. vel 76. præfert. nu. 12. & de feudis in cap. si aliquem verbo nuptijs num. 292. & Sanchez de matrimonio. lib. 7. disputat. 13. num. 3. Trinitan. dec. 56. num. 13. par. 2. Alex. and. conf. 225. n. 23. & sequent. vers. non obstat lib. 6. Cardinal. Tusc. conclus. 370. num. 26. & 34. l. 1. h. vol. 7. Menoch. conf. 822. numer. 15. libr. 9. Camil. de lata conf. 21. num. 39. 40. Mandell conf. 58. numer. 18. Srafin. dec. 812. num. 1. Amatus dec. 105. numer. 67. Cephal.

- pta est: & dicitur eius actus, & industria sub n. 17. 18.
- 19 Instantia capta cum filio transit in patrem succedentem in peculio.
- 20 Instantia capta cum Patre transit in filium, licet non sit patris heredes ipse, quia sibi competunt uti filio.
- Instantia capta cum Patre super fundo recepto pro se, & filio transit in filium, licet non sit patris heredes sub n. 20.
- Instantia capta cum patre super nobilitate transit in filium, licet non sit heres patris sub n. 20.
- Instantia capta per patrem pro dote aduentizia receptenda transit in filium n. 20.
- 21 Instantia super maiorata capta cum defuncto an transeat in successorem an maioratam.
- 22 Instantia capta cum beneficiati transit in successorem in beneficio.
- 23 Instantia capta ab aliquo sub nomine dignitatis administrationis, vel officij transitus affine, & passim in successorem in dignitate administratione, vel officio.
- 24 Instantia capta pro viro capta transit in dominum, & an conuerso.
- 25 Instantia cum filio capta post confiscationem, & incorporationem bonorum transit in gratiatum, & restitutum ad bona.
- 26 Instantia cum violente possessore, vel occupatore capta transit in intrusum.
- 27 Pupillus, viduus, virgo, vel alia miserabilis persona non potest uti privilegio leg. vnicæ Co, quando imperat, inter pupillo, & viduam quando in eis veluti heredibus continuatur instantia cum defuncto capta.
- 28 Instantia capta transeat in venditorem, vel auctorem laudarium, vel tertium, qui venit ad defendendum, suscipiendo iudicium.
- 29 Instantia capta cum usufructuario transit in proprietarium.
- 30 Instantia capta cum ingresso an affine, & passim transeat in Monasterium.
- 31 Instantia non transit in singularem successorem, nisi cedatur:
- Transit in universalem successorem, licet non sit heres, & succedat titulo particulari. n. 31.
- Succesor in fundo dicitur successor universalis n. 31.
- 32 Instantia capta transit in filium, quando actio dotis cum eo consolidatur.
- 33 Instantia transit in singularem successorem, quando defensionis causa non mutatur.
- 34 Instantia transit in singularem successorem necessarium veluti in creditorem per adiudicationem, & similes, & quis dicatur necessarius successor.
- 35 Instantia transit in singularem successorem in rebus.
- Item transit in rebus in singularem successorem rei, quia transit cum eius vizio litigiosi maxime, data scientia successoris. n. 35. 36.
- 36 Instantia transit in singularem successorem, postquam res sit effecta litigiosa 35.
- 37 Instantia ab uno capta transit in alium si cum eo consolidetur actio.
- 38 Instantia capta transit in donatarium omnium bonorum iurum, & actionum.
- 39 Instantia transit in singularem successorem, quando fuerit cessata.
- Instantia ius cedi potest sub n. 39.
- 40 Instantia, ut cessata dicatur an requiratur specialis cessio, & ex quibus verbis, vel clausulis censatur cessata.
- 41 Indiciali instantia cessata licet indicij utilitas transeat in cessionarium indicium, tamen sequi debet cum ipso cedente.
- 42 Instantia capta non transit in fiscum sine succedat ex confiscatione sine titulo hereditario.
- 43 Instantia capta cum defuncto non transit in fiscum succedentem in bonis vacantibus.
- 44 Instantia causa appellationis transit in fiscum, sicut quando est cessionarius privati.
- 45 Instantia capta cum actore an transeat in fiscum.
- 46 Instantia capta cum laico an transeat in heredem Clericum, vel Ecclesiasticum.
- 47 Laici coheredes clerici in individuis conveniendi sunt coram Ecclesiastico.
- 48 Clericus, & laici simul delinquentes an omnes cognoscantur a iudice Ecclesiastico, vel quilibet sit remittendus foro suo. 50. 51. 52.
- 49 Index laicus potest condigne punire laicos simul cum Clerico delinquentes, qui ab Ecclesiastico non fuerint sufficienter puniti.
- 50 Indices M. R. C. cum iudicibus diversis fori in Regno ununtur aliquando de mandato Illustrissimorum Proregum ad simul terminandum causam, quando plures diversis fori delinquant, etiam cum Ecclesiastico iudice de voluntate tamen Prælatorum.
- 51 Laici si lite pendente efficiantur clerici coram seculari iudice est iudicium terminandum.
- 52 Laici si instantia perempta efficiantur clerici, licet inde per Principem infussetur spiritus viæ instantia iam perempta, iudicium terminari, & sequi debet coram Ecclesiastico iudice.
- 53 Instantia capta cum defuncto in feudilibus transit in heredem clericum.
- Clericus, & Ecclesiasticæ personæ subijciuntur iurisdictioni laicali ratione feudi sub n. 55.
- 54 Laici subijciuntur iurisdictioni Ecclesiasticæ ratione feudi, si Dominus feudi est clericus, vel Ecclesiasticus.
- 55 Clericus, & Ecclesiastica persona ratione feudi non subijciuntur iurisdictioni laicali ratione emphyteusis, si eam destinat a Regia Curia.
- 56 Clericus, vel Ecclesiastica persona ratione feudi non subijciuntur Domino feudi, & laicali iurisdictioni, si civiliter, vel criminaliter contra eum ageretur ad primationem feudi, sed cognitio spatii Ecclesiastico.
- 57 Clericus eatenus ratione feudi subijciuntur iudici laico quatenus ageretur ex lege feudi, & non aliter.
- 58 Instantia capta cum laico in causa reconventionis transit in clericum heredem.
- Clericus reconvenitur coram laico sub n. 60. Et quid si reconventio non sit dependens a causa conventionis sub n. 60.
- Sententia lata contra Clericum a iudice laico in causa reconventionis an ab eodem laico possit, exequi contra clericum, vel ab Ecclesiastico, & quid in clerico possessore cum vizio litigioso, & quando sub n. 60.
- 61 Instantia capta super possessorio contra laicum transit in clericum heredem.

Iudex laicus est competens in possessorijs contra clericum etiam in causis spiritualibus, & quod si habeat causam tituli, & proprietatis admissam, ut in beneficiis, Decimis, & Matrimonialibus causis, & quid si iuris, vel facti questio sit. sub num. 61.

62 *Instantia capta cum laico auctore laudato transit in clericum heredem.*

63 *Venditor, vel auctor laudatus non potest opponere fori cuiuscunque declinatoriam.*

64 *Auctor laudatus, vel venditor an possit in se iudicium suscipere invito auctore.*

65 *Empsor, vel possessor conventus an laudando auctorem, vel Dominum nominando possit evitare iudicium, & petere, quod cum auctore. & Domino agatur.*

66 *Pupillus Fida, vel Persona miserabilis auctores laudati, vel nominati non videntur declinatoria ex L. unica C. quando Imperator, &c.*

67 *Miles auctor laudatus non potest opponere fori declinatoriam.*

68 *Clericus autem laudatus non potest opponere declinatoriam fori Ecclesiastico.*

69 *Laicus auctor laudatus a clerico tenetur causam defendere coram Ecclesiastico Iudice.*

70 *Iudex laicus potest spernere inhibitionem factam ab ecclesiastico propter clericum auctorem laudatum si coram laico causam defendit.*

71 *Filius auctor laudatus non potest opponere declinatoriam fori Procuratoris Caesaris. L. venditor ff. de iudic. non limitatur in hisco n. 9.*

72 *Auctor laudatus, vel nominatus a Colono inquilino, vel Commodatario reuendicatus Conuentio, si sit clericus, vel aliter privilegiatus, & de foro potest opponere exceptionem fori declinatoria, & ad suum iudicem causa est remittenda.*

Reuendicatorum iudicium non potest fundari in persona conductoris, vel inquilini coloni usufructuarij, vel commodatarij, qui nomine Domini possident. sub n. 72.

73 *Auctor laudatus, vel nominatus ab emptore a feudatario, vel simili habenti ius in re si sit clericus, vel alium habeat proprium forum an declinatoriam opponere possit.*

74 *Auctor laudatus, vel Dominus nominatus ab emptore a hypobecaria Conuentio, an opponat fori declinatoriam.*

75 *Auctor nominatus ab inquilino conuentio via exequutiva propter censum bullarem non opponit declinatoriam.*

76 *Auctor laudatus potest opponere declinatoriam ex persona emptoris, vel possessoris conventi.*

77 *Panormitanus cuius auctor laudatus an possit petere privilegium vrbis ex consuetudine 3. ut non extrahatur, & declinatoriam opponat.*

78 *Restituciones extraordinariae conceduntur personis restituibilibus venientibus in iudicio defensorum conventum, ut auctores laudati, auctores laudatus potest recusare Iudicem emptoris conventi, suspectum ex causa ex persona propria orientibus. sub n. 78.*

Compromissum vigore statuti peti potest ab auctore laudato ex propria persona sub n. 78.

79 *Clericus heres laici an debeat ex integro citari, &*

iudicium initiari contra eum coram ecclesiastico an vero sufficiat iudicium contra eum reuocatum in statu, quo reperiebatur tempore mortis laici cui successerit.

80 *Iudicium debet de nouo initiari contra eum, in quem de iure non transit instantia cum defuncto capta, & non debet reassumi in statu, quo erat tempore mortis defuncti.*

81 *Instantia capta cum patre non transit in filium, qui successerit ex beneficio autem bona damnatarum, C. de bonis praeprijs.*

82 *Instantia capta a damnato non potest transire in heredem.*

83 *Instantia capta cum defuncto an transeat in exequutorem testamentarium, vel in heredem.*

84 *Instantia ut dicatur capta ad effectum si transeat in heredem, vel non sufficiat citatio absque litis contestatione, & n. 4.*

Limita in bonorum successore, & non herede, quia quo ad eum non dicitur capta instantiam nisi per litis contestationem. n. 85.

86 *Instantia, & iudicij transfusio requiritur in herede de instantia capta cum defuncto sub pena nullitatis. Instantia defuncti non transit in heredem ipso iure, sed requiritur factum iudicis, & heredis cunctio, & in Regno expedituredula transfusionis iudicij de mandato iudicis sub n. 86.*

87 *Instantia transfusio an requiratur quanto heres est certus.*

88 *Sententia lata contra heredem in quem non fuerit transfusio iudicialis instantia capta cum defuncto est nulla.*

89 *Instantia transfusio, & iudicij non requiritur in heredem indiscretum, sed interrogatur an velit esse heres, vel non.*

ARGUMENTVM.

Transfusionem iudicialis instantiae requiri, quando cum defuncto capta transit in successorem.

RESOLVTIO LXXXVI.

Critue, f. & passiuè regulariter in vniuersalem iurium successorem & heredem cum defuncto captam iudicalem instantiam transsetti certum est, cum in iudicis quasi contrahatur, & sic actio, seu obligatio proficiens ex illo contractu, vel quasi in heredem transsit. I. si cum hominem. ff. de fideiusso. Bartol. Angel. Imola. Paulus de Castro, & scribentes in l. si seruus ff. de infam. & in l. si rem ff. de rei vendit. & in l. 2. ff. de pign. stipul. & in l. 1. C. si pendet. appellat. si praetor ff. de iudic. l. si operarum ff. de oper. liberior. Angel. in l. com ex contractu. bus n. 4. ff. de iudic. Innocen. Buri. Abbas, & alij in cap. quia Gl. de iudic. Speculator tit. de arbit. f. differt in princip. Albericus. in l. si ad exhibendum n. 1. ff. ad exhibend. & in l. Lucius n. 17. ff. ad Trebellian. Aleim.

Alciati. in l. non solum §. morte nu. 7. ff. de nou. oper. nunci. Socin. conf. 31. n. 8. lib. 1. confil. 46. n. 2. lib. 4. Bellon. conf. 12. n. 5. Marci decif. 321. n. 4. par. 2. & decif. 756. n. 1. p. 1. Naras. de ordine iudicior. in quinta parte in princ. n. 12. Cognol. in l. 2. nu. 249. C. de pactis inter emptor. & venditor. Afini. in praxi. §. 2. cap. 5. 2. num. 4. 5. seq. Rebuff. ad constitut. Galia tom. 3. titulo de sententijs art. ultimo gloss. 1. n. 2. Peregrin. de fideicommissi art. 53. n. 18. & in tract. de iur. fisci lib. 5. tit. 1. n. 65. & confil. 42. nu. 6. lib. 4. Surd. conf. 196. n. 12. conf. 222. n. 10. & conf. 514. nu. 7. Fabi. de Anna conf. 108. nu. 29. 30. & 31. lib. 2. Læcellos. de assenta. par. 2. cap. 4. limi. 1. n. 17. 19. Nar. Anguissol. conf. 266. n. 2. Molin. de primogen. Hispa. lib. 4. c. 8. n. 6. Salom. de Pace conf. 4. n. 2. 3. Otalor. in tract. de nobilita. Hispan. in secunda parte tertia partis principalis c. 6. n. 3. Gail. lib. 1. observa. 37. nu. 9. Alciati. conf. 142. Nourzan. conf. 20. n. 3. t. Bursa confil. 41. n. 28. lib. 4. Ioseph. de Sesse decif. Regni Aragon. §. 4. n. 2. lib. 1. decif. 153. nu. 3. lib. 2. Myling. Centor. prima observa. 85. Menoch. confil. 904. n. 73. 74. lib. 10. Castil. decif. 2. nu. 3. Intrigl. singul. 98. n. 2. lib. 2. Grassi. in tract. de effect. Clericis. aff. 1. n. 284. Carroc. de except. cap. 44. n. 258. Anton. Fabi. in suo Calib. 4. tit. 1. 2. deffini. 2. nu. 2. in allegatis. Mandellus Albenf. conf. 216. n. 13. Barzqi decif. 6. n. 7. 8. 9. & sequ. Velazqul. Velazqul. conf. 60. nu. 34. 36. 37. 38. Cardin. Tuseb. conclus. 210. lit. l. Vinc. de Anna allega. 14. Camillus Gypsius in decif. Rotæ Bononens. 216. nu. 25. Franciscus Caldas de Pereyra in Commentario analitib. l. vnice C. ex delict. defunc. n. 22. fol. 213. Caballus confil. 150. n. 17. p. 2.

Et ita in hæredem transit cum defuncto cæpta, vt hæres f actoris eam de nouo non incipiat, sed tam tunc incæptam per defunctum in statu, quo reperitur tempore mortis prolequatur. l. filius §. multum ff. de inofficij. testam. Angel. in leg. tam ex contrahib. n. 4. ff. de iud. licet dicat Diuina de hoc dubitasse, & nec etiam hæres rei ex Cino in l. 1. C. ne ex delicto defuncti in vltima q.

3 Secunda quoque f instantia appellationis, & in eo statu prout erat tempore successions, transit in hæredem sicut, & prima transit instantia l. 1. C. si pend. appellat. Peregr. conf. 8. n. 58. lib. 1. Afini in praxi §. 2. c. 12. n. 43.

4 Extende, vt ne dum in hæredem instantia iam cæpta cum defuncto post litis contestationem, sed etiam f ius quod cæptum fuerat deduci in iudicium licet non dum lis fuerit contestata in eundem transferatur. Bologn. in dict. l. si cum hominē in additio. ff. de fideiussor. per textum in l. si defunctus ff. de procurator. Mandell. Albenf. conf. 216. n. 13. Afini in praxi §. 2. c. 12. n. 3. 7. 8.

5 Præterea instantia f iudicii cæpta a defuncto in eodem statu, & in eisdem terminis cum eodem iure transit in hæredem. Libres abfens l. si prator ff. de iud. c. quia tibi Abbas. Felu. & alij nocent. de iud. Romani in l. si costante §. si bona nu. 13. ff. solut. matrimon. Socin. Senior. confil. 31. num. 8. lib. 1. Purpura. confil. 396. n. 2. Afini. in praxi §. 2. c. 12. nu. 4. circa medium. Barzqi. decif. 56. n. 8. Cardinal. Mantica decif. 141. nu. 3. Franciscus Caldas de Pereyra in Commentario analitib. l. vnice C. ex delict. defunc. nu. 22. fol. 213.

Sed tunc demum transire instantia, & iudicium incæptum cum defuncto in hæredem, nisi f actio morte actoris de functi, vel rei non periret, leg. si operamur l. 1. §. videamus C. de rei vxor. actio. l. 3. §. penult. ff. de liber. agnoscend. & ibi Iacob. de Arena, & l. 1. C. ne ex delict. defunc. & C. si reus, vel accusator mortuus fuerit in rubro, & nigro. Angel. in l. item ex contractu n. 4. ver. & hoc est verum ff. de iud. Ancharan. Regiens. parte 1. q. 22. per tot. Afini. in praxi §. 2. c. 12. sub nu. 9. vel quando f remedium, vel actio per defunctum intentata eodem modo hæredi non competet sicut ipsi testatori, vt in vxore, f quæ propter vergentiam viri ad inopiam ad dotis restitutionem virum cogit nam si iudicio, & instantia pendente vxor deccat non transit instantia talis iudicii in filium, vel eius hæredem Ancharan. Regiens. p. 1. q. 22. per tot. Scaccia de commerce, & cambus §. 7. gloss. 5. num. 88. versic. sub infero Secundo licet ipse ad alium finem aliud sentiat dicto cau.

9 Et ratio est, quia f remedium l. si costante dans dotis repetitionem propter vergentiam viri ad inopiam tantum conceditur mulieri costante matrimonio, ne forte indotata remaneat, & ad secunda vota transire impediat in perniciem Reipublicæ, & vt dotibus in tuto collocatis ad subitendum onera matrimonij deficiant, non autem conceditur remedium prædictum filijs, vel mulieris hæredibus post eius mortem, in quibus rationem prædictam cessare manifestum est n. a Bartol. communiter receptis in l. si costante ff. solut. matrim. nu. 62. Iafon. num. 196. Ripa n. 99. qui dicit opinionem Bartoli. ab omnibus approbatam. Anchar. d. q. 22. n. 4. 5. sequ. Cartar. late decif. 56. Paler. Rubi in c. per vestra notab. §. 8. n. 4. de donation. inter vir. & vxorem Gratian. discept. 427. num. 150. & 16. & ita de facto obtinuit in anno 1613. in Tribunali Sancti Officii Sanctissime Inquisitionis pro D. Daniele de Iannario donatario Philippo de Oresina contra Aloyfium Aries Giardino, & eadem ratione nec in mulieris cessacionari dictum priuilegium transire dixit Bald. in l. vnica nu. 7. versum modo ego quæro, & ibi Salicet. m. 3. C. de primil. dotib. Sur. confil. 269. nu. 12. Gratian. discept. 427. num. 16. ex eo quod hoc est merum priuilegium mulieris, & ous restituenda deputata est onetibus matrimonij idcirco mulieris personæ Coheret, fecus autem in ipse dotem reperendi soluto matrimonio, quæ d mulieri cedi potest, & Baldi opinionem alij comprobant relati per Castagnam de beneficiis deducto ne teneat q. 1. n. 113. quidquid, & alij, & etiam ipsemet Bald. libi contrarius sententiam quous affert Castagna dicit. loco n. 121. merito si filio, & matri hæredi idem remedium non competit non transit in eum instantia, sed morte mulieris extinguitur remanet.

10 Licet tunc patre f male vtente bonis suis, & aduentitius filij concentratur filio officio iudicis cum fide iussione vt suum saluum habeat, vel primabitur pater administratione bonorum non vltrafructu & quandoq. Bari. in l. si costante n. 63. per eundem in l. Imperator ff. ad Trebellian. l. si §. quibus Cod. de sent. passis l. si ff. vt legat. noui. caue. Bald. in l. 2. n. 3. C. si quid in fraud. patron. per text. in l. si §. minus.

res C. de senten. pass. Singnorol. consil. 135. Pmell. in l. 1. C. de bon. matern. 33. sequ. 75. & sequ. Socin. regul. 288. fallent. c. Alcan. Clemen. de patri. potest. effect. 16. Ant. Trigon. singul. 30. Cartar. decis. 56. nu. 4. Peregr. de fideicom. art. 30. nu. 15. Roger. consil. 19. Moroci. consil. 18. num. 27. Laderch. Imola consil. 85. Molina de primogen. lib. 1. cap. 16. Mugnos de Eschorar. de ratiocin. cap. 6. num. 3. 4. 5. sequent. Cardin. Tnsch. concl. 762. n. 16. ltr. D. Muta decis. 23. n. 13. Gomes in l. 7. aur. 14. n. 15. Boer. decisio. 61. num. 14. sequent. Boetia traff. de decim. ltr. cap. 4. num. 8. & cap. 13. nu. 8. Barbosa in l. si constante in princip. n. 15. ff. solut. matr. Fontanell. de poss. distal. claus. 4. gl. 22. n. 26. & claus. 7. glo. 2. p. 3. n. 76. vol. 2. Pasqualis de patri. potest. p. 1. cap. 3. nu. 93. Surd. dec. 279. n. 5.

Limra principalem conclusionem non procedit
11 dere in criminalibus ↑ ubi fuerit processum per accusationem a defuncto, quia tunc heredes non possunt prosequi instantiam capiam a defuncto, nisi ipsi heredes de nouo accusauerint uti consanguines suam propriam prosequentes iniuriam, quando quidem mortuo accusatore nomen rei aboletur, & accusatio ad heredes non transit nisi fuerit per inquisitionem processum. Nata consil. 219. n. 1. Masarill. de indul. c. 24. n. 83.

12 Similiter instantia ↑ causae feudalis, vel maioratus incepta cum defuncto an transeat in heredem defuncti in allodialibus, vel in agnatum, vel primogenitum in feudo successurum ex forma, iusticiarie, vel successoris maioratus vide Vmce. de Franc. decis. 593. per totum lib. 4. & faciunt dicta per Menoch. conf. 904. num. 73. sequent. lib. 10. Rovin. conf. 82. per tot. & pro diuersa opinione remitto ad Bald. cons. 217. incipien. ego puto vol. 3. Socin. ltr. conf. 34. num. 13. lib. 3. P. claus. 20. conf. 60. n. 19. Freza de sub feud. lib. 2. n. 48. cum aliud feudum aliud instantiam super feudo esse dicat, & quod sit allodialis. & num. 33. ubi sentit succellorem in feudo seu maioratus herede in allodialibus consentiente, vel eidem liti expensis solutis instantiam, & causam prosequi posse.

Et quod transeat in feudi successorē poss. multos addendo ad consil. Flaminij Palmula olim aduocatus magni nominis consil. 11. ad n. 14. dixit Luna in suis selectis diuersorum vbi testatur fuisse decusum in causa Cimenne, & in causa Verbum cauli, & anno 1533. 17. Febr. fuit decusum pro D. Gaspare Fardella Barone S. Laurentii contra D. Ioann. de Luna, & Peralra Ducem Bisbone in causa Caltri ad Mare de gulfio in M.R.C. & de anno 1632. In M.C. pro Illust. Principe Valguarnere contra Illust. Marchionē Agliastri, & Consortes me patronante, & comprobatur ex dñis infra nu. 20. 21. 22. & 23. & n. 31. per. transit tamen, & n. 33. & 35.

Ceterum instantia cum defuncto inchoata in
13 herede non transit quando ↑ a dñis persona est aliquo modo annuiliata, ita vt representari non possit, nam, & si tunc in eius bonis succedi posset instantia, & iudicium ab eo inchoatio non transit in eius heredem, & vniuersalem iurium successorum. Bald. in l. si constante §. si ff. solut. matr. & ibidem Angel. Comen. au. 6. Imola in l. si hominem ff. de fideiuss. Abbas in c. quia col. pen. circa medium de

ind. Menoch. conf. 550. n. 8. lib. 6.

14 Nec instantia compromissi ↑ a defuncto initi, & incepti in heredem transiit Bar. Bald. Albe. in leg. diē proferre ff. de recep. arbit. Innoe. in c. ex part. Abbas. in c. fin. de arbit. Astut. in praxi §. 2. c. 12. n. 15.

Declaratur tamen principalis regula in hære-
15 de ↑ diuersi socii, qui non tenebant tunc comparere in foro defuncti nisi ibi repereratur, vt ex Bart. & Lucas de Penna testatur decisum Vincen. de Anna alleg. 59. n. 10. 11.

Pariter, & si huiusmodi transierat instantia
16 in heredem ↑ saluo tamen privilegio heredis ex persona propria competentis intelligitur, vt si talis persona sit, quæ in casu condemnationis non teneatur, nisi in quantum facere posset, & deducto ne egeat Peregr. de fideicommiss. art. 53. nu. 22. licet enim instantia, vel iudicium quandoque transeat de vna persona in aliam, tamen transit cum alteratione qualitatatis, quia aliter contingit condemnationem fieri contra eum, ad quem iudiciū transit: aliter contra eum contra quem iudiciū inchoatum est leg. tam ex contrahibus ff. de iudic. vbi notat Bart. & communiter DD. Angel. num. 4. Cusfren. nu. 5. 6. vbi quod instantia iudici inchoata contra filium, qui tenetur in solidum ex proprio contractu, vel delicto transiens eo mortuo in patrem tantum tenebitur pater de peculio filij, & de eo quod in rem patris verum est de bonis filij non in solidum cum filius ipse tenebatur Abbas in c. quia n. 2. de iudic.

Sir ne dum continuari instantiam captam cum
defuncto in heredem, sed etiam in fideicommissi-
17 tarium ↑ vniuersalem dicunt, Nam cum vniuersalis fideicommissarius in iuribus omnibus hereditariis actibus, & passibus quoque succedat, idcirco instantia si cum testatore tamen incepta sit actiue, & passiuè in eum transire dicendum est. Bart. in l. si cum hominem ff. de fideiussor. & est communis traditio Angel. & Alexandri in l. cum hereditas ff. ad Trebellian. l. 1. ff. ad Senatam Consul. Trebellian. vbi Bart. eam adducit rationem, quod cum instantia sit quid hereditarium, ille quasi contrarius, qui litis contestatione initur, quod in heredem transit l. si cum hominem vbi notat Bart. ff. de fideiussor. inde post modum ex hærede resiliente in fideicommissarium transire, idem sequitur. Alexand. in l. 1. n. 2. & in leg. cum hereditas n. 2. ff. ad Trebellian. Paul. de Cast. in d. l. 1. nu. 1. versic. alij exponunt, & in l. si patroni §. alijones n. 4. ff. ad Trebellian. Angel. in l. Luitius 78. §. rogatus num. 1. ff. ad Trebellian. Socin. ltr. conf. 34. lib. 3. Vincent. de Anna alleg. 14. per tot. Peregr. de fideicom. art. 53. nu. 19. Astut. in praxi §. 2. c. 13. nu. 8. 9. 10. Castill. decis. 24. n. 17. latriq. l. singul. 98. num. 2. lib. 2. Carpan. super stat. Mediolan. c. 2. n. 48. vol. 1.

Si vero instantia non cum defuncto testatore, sed
18 sed ↑ cum herede grauato capta sit licet occasione fideicommissi tunc in fideicommissarium vniuersalem eam non transire sine cessione, nec restitutionem fideicommissario prodesse, quo ad effectum predictum, ratione, quia instantia incepta cum herede grauato hereditaria non est iurum a principio non fuerit in testatoris hereditate reposita sed propria ipsius heredis, & dicitur eius actus,

añus, & industria, ac ideo ad fideicommissar. um-
 citra cessionem eam non spectare, & ex Trebel-
 liano Senatu Consulto transferri non posse, nec
 fideicommissarius eam prosequitur, dicit. Bart.
 in dictis locis, & in dicta l. Lucius rogatus per illum
 textum ff. ad Trebellian. ubi sic quoque morantur An-
 gel. Imola, & Paul. de Castro. Socin. in l. i. nu. 2. &
 Paul. de Castro nu. 2. ff. ad Trebellian. Alex. nu. 2. &
 in l. eum hereditas nu. 2. ff. eod. Angel. in leg. tam ex
 contrahibus n. 3. ff. de iudic. Maranta de ordine iu-
 dicio p. 5. in princip. num. 12. Cardin. Tunch. concl.
 210. n. 3. lit. 1. Intrigul. singul. 98. nu. 2. lib. 2. Ve-
 lasquez Velaquez confil. 60. nu. 4. Añsi. in prax.
 dicto cap. 13. n. 11. 12. 13. Peregr. de fideicommissi. d.
 art. 53 n. 19. ubi licet ex Barboza in dicto. §. rogatus
 dicat, id in iudicio personali procedere, sed in
 reali sequi a restitutione instantiam cum herede
 gravato inceptam in fideicommissatium, cui res,
 & hereditas restituta fuerit transire: tamen hoc
 dictum dubium ei videti fatetur, ex ratione præ-
 dicta, quia instantia hæresis est eius actus, & in-
 dustria, & non hæreditaria, quare concludit ad fi-
 deicommissarium citra cessionem non spectare,
 ex dictis iuribus, visum est tamen Peregrino con-
 trariam opinionem, quod transeat in fideicom-
 missarium instantia cum gravato cepta in passivis
 sublineri posse, ut dicitur sententia Barolom.

In aliis quoque successoribus uniuersalibus: li-
 cet non hereditas actiue, & passiuè transire instan-
 tiam videmus l. tam ex contrahibus ff. de iur. c. Fa-
 bi. de Anna confil. 108. num. 29. 3. lib. 2. & dixi in
 19. franc. 3. ver. ar. ar. ff. de iur. p. 1. ff. de iudic. filij
 in peculio, in quem transit instantia cum filio ce-
 pta per text. in dicta l. tam ex contrahibus ff. de iud.
 ubi Barol. Angel. & alij pater enim in peculio
 uniuersaliter succedit filio iure patrio id est iure
 peculij non tanquam hæres, sed tanquam pater,
 ut in l. 2. ff. de castrensi peculio satis enim interet
 inter hæredem, & uniuersalem successorem, ut
 dicimus de fisco, qui, & si uniuersalis successor sit
 non tamen est hæres proprie, ut notatur in Linter
 eos in fine de fideiussor. Paul. de Castro in d. l. tam ex
 contrahibus n. 3. & nu. 4. intelligit isto calu in pa-
 trem instantiam transire hæc tamen contestata cū
 filio, & non ante: licet; lecus sit in hærede, in quē
 transit instantia etiam lice non contestata, ut di-
 cunt DD. omnes supra citati, & colligitur ex leg.
 de fustibus ff. de procurator. & latius infra dicam A-
 nisi. in praxi. §. 2. c. 13. nu. 3. 4. sequent. Peregr. de fi-
 deicommissi. art. 53 n. 18. 20. & confil. 8. n. 58. libro 1.
 Barboza in leg. si collante §. final. ff. solut. matrimo-
 nium. 2. 1. Franciscus Caldas de Pereira libr. 1. quæst.
 forensi. q. 23. m. 82.

20 Eodem modo instantia litis cepta ꝑ cum pa-
 tre transit in filium tanquam filium; licet non sit
 patris hæres in ips. quæ sibi cōpetunt ut filio Paul.
 de Castro in dicta l. tam ex contrahibus num. 8. alleg.
 text. in l. si operamur indicio ff. de oper. liberos. idē
 dicit in l. si eum hominem num. 2. 1. ff. de fideiussor.
 quod si pater fundum pro se, & filio recipit, hūc-
 que de eo mouet instantia ipsa transit in filium, &
 si non sit patris hæres, idem instantis litis super
 nobilitate, quæ filio uti filio competit. Abbas in c.
 quia nu. 11. ver. primus sit de iudic. ibidem Decius n.

56. Rodrig. Suarez allegat. 27. num. 1. Perrey. de fi-
 deicommissi. art. 53. nu. 20. 26. Añsi. in praxi. §. 2. c.
 13. num. 1. 1. Menoch. confil. 904. num. 75. 76. lib. 10.
 Ocalor. in tra. de Nobilitate Hispan. in 2. parte 3. p.
 principalis cap. 6. num. 5. Velaquez Velaquez conf.
 60. num. 70. Barboza in l. si collante §. final. ff. solut. ma-
 trimon. num. 23. Barzins decif. 36. per tot. Añlar. Vela-
 quez decif. 160. num. 6. Garzias de nobilitate. gloss. 40.
 nu. 10. fol. 360. Camillus. Gypsius in decif. 104. Bono-
 mienf. 26. nu. 25. Cornazan. decif. 145. nu. 5. Fran-
 cisus Caldas de Pereira libr. 1. quæst. forensi. seu recept.
 sententiar. q. 23. m. 82. Nodis de transmissio. cap. 55.
 num. 4. Carpan. super status. Mediolan. cap. 21. num.
 43. lib. 1. Idem dicendum erit in instantia cepta
 per patrem pro dote aduentitia filie repetenda,
 ut transeat in filium; licet non hæredem. Bald. No-
 nell. de dote p. 1. primul. co. nu. 1. Campeg. de dote p. 1.
 quæst. 80. nu. 1. versic. 9. in fine Intrigul. singul. 89.
 num. 161. lib. 3.

21 Sic instantia super Maioratu ꝑ ceptam cum
 defuncto transire in successorem in maioratu di-
 cimus, cū maioratus bona ex necessitate in leu-
 tionis pertineant ad sequentem successorem Bart.
 & Paul. de Castro in l. si eum hominem in vit. quæst.
 ff. de fideiuss. Socin. lun. conf. 34. nu. 13. lib. 3. Pere-
 grin. de fideicommissi. art. 53 n. 19. Molin. de primogeni-
 4. cap. 8. nu. 6. Intrigul. de substitutio. cenit. 5. q. 73.
 num. 129. 130. qui allegat. Molin. d. loco Añlar. Vela-
 quez decif. 160. nu. 1. & per tot. qui testatur non semel
 in Senatu Iustitiano de eisdem, & de quotidiana
 praxi illius Regni Suarez allegat. 27. num. 2. Barboza
 in l. si collante §. fin. nu. 23. versiculo, & simili ra-
 tione Franciscus Caldas de Pereira. lib. 1. q. 2. forensi.
 seu receptar. sententiar. q. 23. m. 81. in fine Reut. con-
 sil. 82. per tot. vsari. de substitutione q. 620. Thorus in
 compendio decif. Neapol. 162. ver. instantia in feudali-
 bus & facit quæ dixi supra num. 12. licet cōtra-
 riam opinionem, quod instantia cepta cum de-
 functo non transeat in successorem in maioratu;
 cum maioratus non descendat iure hereditario,
 sed iure sanguinis, & ex promissione prædecessorū
 & non venit successor repræsentando grauatum,
 sed primum testatorem, utati sint. Suarez confil.
 10. num. 13. versic. cum ergo dicens Bald. confil. 217.
 incipien. ego puto, quod ab iniusta sententia Regis frā-
 corum col. 2. m. 3. circa finem vol. 3. ubi dicit, quod
 quedam sunt, quæ decidunt in posterō uolentes
 ex virtute, quæ trahunt ex lumbis nostris circū-
 scripto hereditarium facultatem iure, & in insti-
 tia iudicij harum rerum non succedit hæres, quia
 non videtur contrarium cum filio, qui venit ex
 alio capite, ut in usufructu, & dignitatibus, quæ-
 dam succedunt tanquam in hæredes, & in eis tra-
 sit instantia Velaquez Velaquez confil. 60. n. 29.
 cum plur. seq. & num. 61. sequen. & nu. 70. ubi di-
 cit, quod hæc opinio est certior, & lecurior, &
 saltem dicit opinionem Molinæ procedere, quan-
 do prædecessor, cum quo sit cepta instantia non
 se bene habuit in adducendis detentionibus, quas
 habebat, & sentit Añlarus Velaquez decif. 160. n. 1.
 qui vere sentit hanc uerorem de iure, licet quoti-
 dianæ praxi Senatui Iustitiani sapient. contrarium
 decidat, cui ego assentior tanquam ueriori, maxi-
 mē ex dictis supra de successore in feudo n. 12.

- In beneficialibus quoque instantiam exptam cum beneficiato, vel prelato transire in successorem in beneficio determinavit. Rota Romana in novis, ut lite pendente decif. 10. alias decif. 411. Gomez. in regula de annali 9.62. nu. 1. c. final. ut lite pend. in 6. Clement. 1. cod. ut. Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 2. 5. vers. & in beneficialibus Castill. dec. 85. nu. 4. qui loquitur in Commendatore Sacre Religionis Hierosolymytanz.
- Item si sub quovis dignitate vel nomine iudicium inchoaretur cum aliquo, vel nomine administrationis beneficii, vel officij, & non ex proprio, & particulari iure illius: tunc ad successorem indigne administratione beneficio, vel officio actiue, & passivae transibit instantia cap. dilecti de foro competentis Abbas, & Decan. 8. in cap. quia v. de iudic. num. 1. 1. ver. tertius easus vbi concordantes adducit Peregrin. de fideicommiss. art. 53. n. 28. Asini. in praxi 9. 2. 4. 13. nu. 1. 4. 15. & sequ. Gratian. disceptat. 73.6. n. 1. lib. 4. Rota Romana in antiquis decif. 1. ut lite pendente. Frezia de sub feud. lib. 2. limitat. 8. ad constitutionem diuæ memorie num. 53. ver. licet Piguera decif. 118. nu. 4. vers. secundo limitatur. Georg. Cabed. decif. 198. Asius. Modistur in suis dubitationibus lib. 2. §. Principum placita dubia. 193. n. 3. fol. 22. Carpan. super statu. Mediolani. 2. 1. nu. 4. 4. vol. 1. Patus decif. 81. lib. 2. Ricci. Collecti. 2193. Scipio Ronius consil. 82. n. 2. Salgatus de regia protectione p. 4. c. 8. n. 308. 309. vol. 2.
- Quoque instantia, & iudicium ceptum cum procuratore transiret procuratore mortuo, vel reuocato, non tamen ipso iure, sed per epilogationem actuum unico verbo faciendum l. tam ex contrahibus vbi Ang. ff. de iud. n. 5. Abbas in cap. quia num. 11. de iud. Dec. num. 8. Socinian l. 1. nu. 2. ff. ad Trebell. Bald. in l. in causa 9. si ex parte num. 4. ff. de procurator. Costa de falsi scien. & ignorantia centur. 2. distinct. 24. n. 4. Mouter. decif. 43. num. 16. Asini in praxi 9. 2. cap. 13. nu. 17. c. 8. 2. 25. 26. 28. sequent. vbi etiam aliquando e conuersio dicit transire de domino in procuratorem.
- Item instantia cepta cum fisco post confiscationem, & incorporationem bonorum transiret in reum aggratiatum, & restitutum etiam ad bona Paris. consil. 108. n. 2. lib. 1. Peregrin. de fideicommiss. art. 53. n. 23. in fine.
- Sic quoque instantia cepta cum violento possessore vel occupatore aduersus intrusum continuari, & transire post illius obitum in successore remissio dixit Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 27.
- Inuidiam pupillum, vel Virginem aut aliam miserabilem personam heredem transire instantia cum defuncto cepta, qui non possunt forum Principis, & Magnæ Regiæ Curie declinare iuxta privilegium l. vnicæ quando imperat iuxta pupill. & videmus, sed tenentur iudicium petficere vbi a defuncto ceptum fuit tam actiue, quam passivae, licet tales sint, qui habeant privilegium predictum in corporis iuris clausum. Vinc. de Franch. decif. 364. Caravita ritu 234. Vinc. de Anna singular. 132. Marbesan. de commissio. par. 2. de commissio. auoca. euil. cap. 4. & cap. 2. num. 39. fol. 478. & num. 44. fol. 481. in secunda impressione. Senecia de appellation. lib. 3. cap. Ant. de Amat. P. 11.

2. q. 7. num. 133. fol. 116. Muta super consuetud. Pa. nor. cap. 3. num. 45. Aluar. Vela. decif. 136. Nouarius in praxi electionis fori quest. 20. sectio. 2. Ricci. collectan. 2309.
- Quod in venditorem vel dominum auctorem laudatum, vel tertium pro suo interesse, qui venit ad iudicium illud in se suscipiendo de voluntate emptoris continuatur, & transcat instantia cepta cum principali, vel emptore emphyteuta aut simili dixit Anton. de Butrio. consil. 44. nu. 1. vers. pono pro fundamento vbi Apostilla citat. Corn. consil. 55. li. 3. Dec. consil. 74. Cardin. Tusch. concl. 211. lit. f.
- Ceterum instantia cepta per usufructuarium eo mortuo transiret in proprietarium Vinc. de Anna allegat. 14.
- Idem in auctore Monasterium ingrediente, in quem transit instantia cepta ab ingresso cum per ingressum transferantur in Monasterium omnia lura antequam ingressi. C. de Sacrosancti. Eccles. & Monasterium sequitur forum rei cap. cum sit generale de foro competentis. Sed passiva instantia contra ingressum incepta in Monasterium non transit, quia bona ingressi ad Monasterium spectant, veluti vniuersalem bonorum successorem non vni haedem ingressi, & personæ ecclesiasticæ in ijs, in quibus partes rei subficient proprios ecclesiasticos habent iudices nec in laicos consentire permittuntur, Bald. in e. in presencia n. 9. de probatio. & in l. 1. c. si pend. appellat. Butri. in c. quia Glau. 12. circa finem de iudic. Couarr. pract. q. 9. num. 3. ad fin. Peregr. de fideicommiss. art. 53. nu. 20. Surd. consil. 222. n. 4. lib. 2. Barboja in l. si costante §. si. n. 26. versic. & paratione ff. solut. matrim.
- Limitatur niodo principaliter firmata conclusio, ut in singularem successorem vel tam actoris, quam rei in re petita aut actione, de qua contenditur non transcat instantia nisi cedatur Angel. in leg. tam ex contrahibus num. 2. ff. de iud. Bar. in leg. si cum hominem prope finem ff. de fideiussor. pract. Papen. in formatibelli in forma exequutionis sententia definitiue in principio num. 28. Peregrin. de fideicommiss. art. 53. num. 24. 25. vbi in singulari successore in instantia, & iudicio reali adducit pro & contra, & relinquit cogendum. Carpan. ad statu. Mediolani. cap. 21. numer. 49. Costa de falsi scientia, & ignorantia centur. 2. distinct. 74. num. 4. Asini. in praxi 9. 2. cap. 13. num. 36. Cardin. Tusch. conclus. 210. distera 1. num. 4. Apouze consil. 6. 7. lib. 1. Menoz. consil. 1098. num. 34. lib. 1. Audr. Georg. allegat. 13. num. 26. si quæ P. Lenzuol. consil. 60. nu. 42. Barboja in l. si costante §. si. num. 3. ff. solut. matrimo. Aluar. Vela. decif. 160. n. 3. Transit tamen in vniuersalem successorem licet non fiat hæres, & si succedat titulo particulari Socin. in cap. venerabilis de iudicij Peregrin. de fideicommiss. art. 53. num. 17. 20. Sessa decif. 54. sub num. 2. Fabi. de Anna. consil. 108. num. 19. lib. 2. Roniz. consil. 81. num. 9. Suarez allegat. 27. nu. 1. posset dari exemplum in successore in feudo, qui dicitur successor vniuersalis, & regula de successore singulari non habet locum in feudi successore ex Bald. consil. 202. num. 2. circa medium ver. amplius lib. 2. Cap. decif. 20. nu. 29. Roniz. consil. 81. num. 7. 8. Franc. decif. 1. nu. 42. Lavar. consil. 80. num. 14. & dixi supra numer. 19. sublimita.

20. 31. *Gratian. disceptation. 351. num. 17. Molina de contradi. disputation. 475. num. 5. 6. Trentac. m. p. variorum resolution. lib. 3. tit. de iure emphyteot. resolut. 3. a. num. 9. & sequen. Bert. azol. conf. 114. num. 6. 7.*

75 in civilibus Pro uti etiam in feudalibus ratione subiecte matricis idem verbum hæres pro descendebus, & hærede sanguinis, & non pro quocumque hærede etiam extraneo accipitur late clarius s. secundum quasi. 83. versic. sed quid si secundum Peregrin. conf. 30. num. 1. lib. 1. Cum in præiud. ad extravagant. si aliquem numer. 269. & in verbo antiquis num. 331. d. Ponte conf. 34. a. nam. 4. & conf. 52. nam. 7. Caneet. in extravagant. volentes fol. 45. nu. 2. Petr. de Gregor. de concessio. feud. par. 3. quasi. 3. nu. 8. 1. & latus par. 4. quasi. 15. Caldas Pereira de iure emphyteotico lib. 2. quasi. 12. num. 25. & quasi. 23. a. num. 1. ad nam. 2. 3. Hoded. conf. 19. u. 20. 1. 1. Molina de contradi. disputation. 473. num. 6. Vela. de iure emphyteot. quasi. 44. nam. 12. Idemque in 76 telligunt illud verbum hæres in emphyteusi Ecclesiæ, ut capitur secundum subiectam materiam de descendente; scilicet procedere, nisi emphyteusis ecclesiastica fuerit servatis solemnitatibus in alienatione bonorum ecclesiæ requisitis concessa, quia tunc transit ad quoscumque extraneos Decian. conf. 171. num. 1. Socin. conf. 166. num. 33. lib. 2. Paris. conf. 84. num. 4. & conf. 85. nam. 17. lib. 4. Bero. conf. 102. num. 2. 3. & sequen. lib. 1. Roland. conf. 96. u. 17. 2. & sequ. lib. 1. Cravetta conf. 251. a. 3. in fine. Mantica de tacitis, & ambiguis convention. li. 2. tit. 1. 9. num. 16. Afflic. dec. 100. & dec. 386. num. 9. Magon. dec. 12. in Lucens. 117. in florutini. Ricci. Collecian. 2148. Clarus in 6. emphyteusis quasi. 28. versic. & in specie per tot. Tremacin. varior. resolut. lib. 3. tit. de iure emphyteotico. resolut. 3. sub num. 4. versic. prima est, & num. 10. Cardinal. Scraphin. dec. 868. num. 3. ubi plures concordantes assert additio, & coram Bubalo testatur in Rota decisum Camill. Borrell. in summa decision. dicit. 33. nu. 14. 18. 19. Rauden. varior. resolution. lib. 1. cap. 14. aa. 49. & capit. 16. nam. 31. & 50. Franc. dec. 235. num. 1. 2. Maria voto 206. num. 3. Torus in compendio decision. verbo emphyteusis edesse. Vini opin. 248. verbo emplit. Ricci dec. 124. p. 1. Betti conf. 3. a. 27. & in ead. proceditur per easdem regulas per quas in 77 emphyteusis priuata, vel cum t. huiusmodi forma seruata est nempe pro se hæredibus, & successoribus, quod etiam ad hæredes extraneos transeat adhuc, ut illud verbum successoribus aliquid operetur ultra verbum hæredibus scilicet. in l. 2. q. 20. C. de iure emphyteot. Socin. conf. 266. num. 36. & sequen. lib. 2. Paris. conf. 84. a. 5. lib. 4. Cephal. conf. 9. numer. 1. & sequen. Alexandr. conf. 193. nam. 4. lib. 3. Curt. lan. conf. 4. num. 9. Acharan. lan. q. 13. num. 9. lib. 1. Contrarium verius sequenti sunt Dec. conf. 171. Socin. in iurap. resolut. Roland. conf. 96. num. 5. & sequen. lib. 1. Bero. conf. 102. a. nam. 1. 14. & sequen. lib. 4. Caldas Pereira de iure emphyteotico lib. 2. quasi. 23. a. 53. Mantica de tacitis, & ambiguis convention. lib. 2. tit. 1. 9. num. 20. Magon. dec. 12. num. 1. 12. & 15. 16. in Lucens. Cephal. 78 conf. 400. num. 8. simpliciter tamen id falsum esse dixit Vela. dicta quasi. 44. nu. 11. & quod receptor opinio est, quod in iuxta scripta specie

exigant ut filius qui vult ad emphyteusim etiam ecclesiasticam admittit sit hæres ex Belusio. Ifern. Alex. Rubeo. Cravet. & Comaru. Vela. sequen. ius est. Caldas Pereira de iure emphis. lib. 2. quasi. 22. 79 sub nu. 24. 26. Si vero t. emphyteusis secularis sub ea forma concessa sit tunc in filios non poterit talis emphyteusis fieri inter viuos translatio tamquam in comprehensio sed tatum seruata forma dict. l. fin. C. de iure emphyteot. & procul dubio dicitur hæreditaria emphyteusis ita ut nisi post mortem, & hæreditario titulo non transferatur, & hæres dicitur in inuestitura, comprehendens, & verbum hæredibus absolute pro latum in rebus sui iura transitoriis ad extraneos comprehendit omnes heredes indistincte tam suos, quam extraneos, & tam ex testamento, quam ab intestato Socin. Junior. conf. 58. num. 8. lib. 2. Clarus in 6. emphyteusis quasi. 28. versic. tertius est casus. Burfat. conf. 92. sub numer. 31. Bero. conf. 102. numer. 13. lib. 2. Caldas Pereira de iure emphyteotico lib. 2. quasi. 23. numer. 13. quasi. 22. numer. 11. & sequen. & num. 24. Comar. lib. 2. varior. resolution. cap. 18. 10. lam. 4. in princip. versic. Idem omnino dicendum Vela. de iure emphyteot. question. 43. numer. 1. in fine. Gratian. disceptation. 451. num. 16. & est textum in lege sciendum, & in lege hæredes s. de verb. signification. Caneet. in extravagant. volentes fol. 45. numer. primo & sic post mortem ut verificetur dictio seu verbum hæredibus Milanens. decision. 1. numer. 160. lib. primo Aluar. Vela. de iure emphyteotico. question. 44. numer. 80 12. Item verbum illud successoribus debet intelligi de successore vniuersali non de singulari Alex. in leg. quædam s. ubi s. de edicto m. 2. Cornei. conf. 278. lib. 2. Iason. conf. 89. column. 3. verbo quanto breuius lib. 3. Roland. conf. 53. num. 98. lib. 1. Caulean. decision. 41. numer. 6. part. 3. Barbos. in leg. quia tale 14. numer. 21. s. solutio matrimon. Gratian. disceptation. 372. numer. 13. & disceptation. 451. num. 20. volum. 2. Caldas Pereira de iure emphyteot. lib. 2. question. 22. numer. 12. Bellamer. conf. 25. in 2. d. abio. Alexandr. consilio 193. in princip. lib. 2. Cardinal. 7 uelut. conclusio. 77. litter. H. u. 2. 12. 13. Imol. in leg. quod dicitur numer. 14. s. de verborum obligation. unde neque hæredem partiærem sub hære formula eius comprehenditur testatur Iuol. in cap. potius locati Milanens. dicta decision. 1. num. 160. lib. primo. Et 81 licet t. passim in hoc videamus contrarium seruari, ut transeat etiam in singularem successorem si quidem dispositio de hæredibus, & successoribus loquens etiam de singulari capiat cum abundet verbum successor. Alexandr. conf. 193. in principio lib. 2. Purpurati in addition. ad Iason. in leg. quædam s. ubi s. ubi interest in versic. cum aliter fiat s. de edict. Curt. Senior. conf. 40. column. 9. Curtias Junior. conf. 4. in fine. Socin. conf. 257. in fine. conf. 266. numer. 37. lib. 2. Bero. conf. 65. num. 55. lib. 1. Decian. conf. 286. versic. sexto, & ultimo 82 Alexar. conf. 216. per totum, illud tamen t. seruata forma lege final. Cod. de iure emphyteotico cum absone alias intelligeretur ab initio domini omnibus in futurum quouomodo emphyteusim acquirantibus assensum preficisse, nec

nec vquam quasi consensui, & laudimis solutioni locus esset.

- 83 Diconsur etiam in inuestitura, & concessione comprehensio vxoꝝ, & filii si maritus nomine sociali contra dñi matrimonio latinorum more iuxta noſtre Conſuetudinis inſtitutum emphyteuſim exquiritur quare permiſſu eſt inter eos emphyteuſis diſcrimi laudimio non ſoluto, nec conſenſu Domini requiſito iuxta ſuperius ſignatas conſeſiones.

S V M M A R I V M.

- 1 Reſtitutiones poſt aperta puncta, & conſeſum in cauſa non conceduntur maioribus niſi tantum perſonis de iure reſtituibilibus in cauſis emilibus.
- 2 Amplia etiam in criminalibus.
- 3 Puncta aperire nil aliud eſt, quam proceſſum reſuſumere, & recitare ampliatum. 11.
- 4 Reſtitutiones poſt aperta puncta in ſummarys conceduntur perſonis non reſtituibilibus, & maioribus. 7. 19.
- 5 Rubrica declarat, & nigrum interpretatur.
- 6 In cauſis ſummarys iuxta formam pragmatice, in quibus de plano proceditur ſollemnitates non requiruntur, qua in ordinarijs.
- 8 Reſtitutiones extraordinaria perſonis non reſtituibilibus conceduntur ex aliqua iuxta cauſa diuina ſex pro qualibet.
- 9 Ratio, qua ſit cur per Ritur poſt aperta puncta denegatur reſtitutio maioribus, & perſonis non reſtituibilibus. 10.
- 10 Motiua Iudicis ſunt pars ſententia eamque declarant.
- 12 Reſtitutiones extraordinarie competunt ante conſeſum in cauſa, & non poſt.
Limita niſi ſit perſona de iure reſtituibilis, qua tamquam iſta ex conſeſione reſtituitur poſt conſeſum, & cauſa diſconcluiditur. 11. 3.
- 14 In reſtitutionibus probatoꝝ concedendis omne arbitrium ſublatus eſt Iudicibus, & Ritus debet ſeruari ex noſſima Pragmatica Excellentiffimi Comitis Caſſis.
- 15 Rubrica non attenditur ſed nigrum, quando nigrum eſt generaliter rubro.
- 16 Cauſa ſeſdalis ſemper eſt ordinaria.
- 17 Reſtitutio in integrum competis maiori cauſa incepta cum eo minore.
- 18 Concludere in cauſa dicitur ea pars, qua permiſſis, quod Index puncta aperiat, & non preſentaueris reſtitutiones, & capitula antequam primus Index uſus proceſſus cum reſuſumat, & motiua aperiat.

A R G V M E N T V M.

Maiores, & perſonis non reſtituibilibus an concedantur reſtitutiones poſt aperta puncta in Summarijs ad intellectum capitulorum Ritus 137. & 172.

Antumodo reſtituibilibus perſonis de iure poſt apertitionem punctorum, vel conſeſum in cauſa in emilibus cauſis reſtitutorius terminus indulgetur maioribus vero, & de iure non reſtituibilibus perſonis denegatur. Ex Ric. Sautione 172. vel 77. ubi notanda ſunt verba precipia iſta ibi. Niſi tantu ubi Cumia, & Aſuta & prius ſuper R. 39. ſen 133. ubi Cumia in 6. 7. notab. n. 43. 53. & ſeq. ubi laus Aſuta ibi p. 3. & 4. num. 16. & 29. Lorland. de ſindicat. c. 14. Cumia eod. tract. cap. 21. num. 8. Petr. de Greg. de iudic. conſ. ſeſd. l. q. 30. num. 8. & quaſt. 37. Mutu in Conſuet. Pa. norm. c. 5. & deſ. 22. num. 10. Giurbi. deſ. 33. num. 3.

- 2 Ex in criminalibus cauſis Cumia, & aly ſuper Ritu 49. vel 144. & in practica Sindicatorum cap. 19. Nihil enim aliud eſt puncta aperire, quam proceſſum recitare, & realiſmere, quod aliter niſi conſeſum ſadum ſit, ſieri nequit, idemque eſt punctorum apertio, quam cauſe conſeſio quia tunc dicitur Iudici de cauſa liquere. Felin. in c. inſinuante de officio delegati Petr. de Greg. de iudic. conſ. ſeſd. l. q. 21. n. 2. 3. ubi Maſtrili. an addit. Theſ. deſ. 33. aly ſuper conſeſ. Sabaud. tit. de conſeſum in cauſa Gloſ. 1. p. 2. n. 13. Mutu ſuper conſeſ. Panor. c. 5. n. 33. Caſtelli. deſ. 196. n. 8. lib. 3.

Multoties tamen conſiſſe Conſiſtorium vidimus huiusmodi reſtitutiones in ſummarys cauſis iuxta formam pragmatice maioribus poſt punctorum apertitionem, & conſeſum concedendas eſſe: iure loquutorias M. R. C. in hoc corrigendo, quaſi minus rite per eam indicatum extiterit, & ni cauſa Baronie Mangiadani ſuit conceſſa regia, & quantu reſtitutio maioris, etiam poſt aperta puncta ita ut dicitur 77. ſen 172. videatur non procedere in cauſis ſummarys iuxta formam pragmatice, unde videtur abſolus in dictis cauſis, & no ſen 4. tus ille Ritus poſt quam copdita ſunt dicta Pragmatica Sautio, per quam omnes cauſe preter antiquas fuerunt efficeſe Summarij, Tam ex quo dictu capitulum Ritus 172. repetitur ſituarum conſuetudine ſub titulo, & rubrica de modo procedendi in cauſis ordinarijs, & ſic non in ſummarys ſed iuxta rubricam nigram ip ſum interpretatur, Imperatoꝝ de iudic. ad c. ſeſd. Gloſ. in l. 3. c. de cap. Cimit. lib. 1. DD. communiter in l. 1. ff. ſi cert. pet. Roman. conſ. 16. n. 4. conſ. 104. in princ. conſ. 120. in ſecundo dubio. A. lexand. conſ. 70. lib. 7. Soccin. conſ. 30. n. 30. verſ. ſuper eſt ergo, & conſ. 150. n. 32. in princ. Brn. in tract. apud ſan. maſſenſari. 8. quaſt. 20. Burſar. conſ. 12. num. 16. lib. 1. Diſſe. deſ. 10. num. 4. Laderch. conſ. 37. num. 3. Candin. Tuſc. conſ. 370. liter. n. lib. 7. Houded. conſ. 109. num. 39. & conſ. 110. n. 35. vol. 1. Quam etiam, quia in cauſis ſummarys iuxta formam dictae pragmatice non ſeruatur ordo, & ſollemnitates prout in ordinarijs ex clauſula implicita de plano, & ſola facta veritate impeditur, preſentibus obſtruncas iudiciarias ſollemnitates P. iudic. 23. n. 10. 11. Mutu Ritu 134. n. 4. & ſuper Conſeſ. Panorm. cap. 19. num. 4.

- 5 Dominum tamen in M. R. C. contrarium ſentire, tunc in anno 1609. 20. Ianuarii pro Laycanis. 80.

meo contra Vincetium Romeo, per quos fuit dictum non admittantur capitula, quia post aperta puncta fuerat perita restitutio, & capitula probatoria presentata a maiore restituibili de iure, veritas namque est, quod indistincte *Ritus in d. c. 172.* eū loquatur generaliter de causis civilibus debet intelligi, id est de summariis, quā de ordinariis causis, etenim per prædictū *Rit. 134. vel 39.* sub titulo & rubrica continuatur de modo procedendi in summariis, & primo in civilibus, & pariter indico *171. vel 76.* sub dicto titulo, & rubrica de modo procedendi in causis ordinariis præsumitur, quod per personis non restituibilibus ex aliqua causa iuxta extrajudicialia concedatur restitutio, seu terminus iudicis arbitrio. Et quamvis Ritus dictis locis non aperiat de qua restitutione sentiat, tamen DD. intelligunt Ritus prædictū de duobus restitutionibus extrajudicialibus dierum sex pro qualibet *Sordani in trac. de Syndic. c. 14.* & bene explicat *Petr. de Greg. de Indic. caus. feud. q. 30. Cumia, & alij supra* quod ita receptum est, & cum isto intellectu passim transit praxis.

Oportet itaque intelligere ritum prædictū *172. seu 77.* quod utique tanquam statutum viximus dum disposuerit generaliter, & indistincte loquendo de causis civilibus, quod post aperta puncta restitutiones personis non restituibilibus non concedantur loquatur de omnibus restitutionibus de quibus per omnia capitula præcedentia fit mentio in Ritu, eū & de restitutionibus, & de causis civilibus indistincte, & generaliter loquatur non vget particularis ratio, cur ita generaliter Ritus prædictus non debeat intelligi tam in summariis, quam in ordinariis causis.

Ratio quoque vniuersalis est, cum non posset dari ista differentia inter causas ordinarias, & inter causas summarias, ideo, & ius idem debet statui, ut post aperta puncta in utroque casu denegentur restitutiones personis non restituibilibus, & maioribus, quæ tunc esse possunt, ne ille maior excogitatus malitia expectet, quod iudex puncta aperiat, ut ex eis iudicis intentione comperta, & explorata in eius sanctorum omittat petere restitutionem, & seruet protestationes sine autem iudex; cui fraudi credo quod voluit occurrere ritus denegando restitutiones maioribus, & non restituibilibus personis, post punctorum apertionem.

10 Et quidem recte, cum tunc iudicis motiva sint pars sententiae, eamque declarent, ut dixit *Ber. dec. 172. nu. 25. Socini. l. un. conf. 181. num. 89. l. 30. Florentin. decif. 47. num. 10. decif. 54. num. 1. decif. 133. nu. 36. Alex. aud. conf. 192. colum. penult. vossif. nec prædictis obstat, volum. 6. Casalesem. decif. 18. numer. 15. libr. 1. Barbol. in l. si sis ad quem ff. de acquir. heredit. & Felin. in cap. inter ceteras colum. 1. de ne iudicis. Socini. conf. 84. col. 3. conf. 103. col. 2. conf. 184. col. 2. vel. 1. Igitur patet, quam viuisformis sit ista ratio in utraque causa militans, & ordinaria, & summaria, ut scilicet occurrat malitia procrastinationis explorata iudicis intentione motivata per recitationem, vel apertionem punctorum.*

Conferet etiam non leuiter secunda ratio ad utrumque casum; quia ut dixi tunc apertio punctorum importat conclusionem, & hoc tam in su-

maris, quam in ordinariis indistincte procedit, & in summariis loquuntur tam *Petr. de Gregor. d. quæst. 11. quam alij supracitati num. 3.* Et quia per conclusionem in causa cum sit terminus omnium probationum exclusivus, & post eam non expectatur nisi sola sententia imponiturque finis testium productionis sequitur, quod quando est ita facta conclusio in causa non potest amplius regulariter post conclusionem peti restitutio: quia restitutiones competunt ante conclusum, & non post; & hoc procedit tam in summariis, quam etiam in ordinariis, quæ regula ne dum de iure fundatur certissima, sed ex forma *Ritus cap. 134. vel 39. sub rubrica de modo procedendi in summarijs*, ubi titulus dat formam, quod prius concedatur restitutiones, & postea fiat conclusum, & ibi *Cumia notat. in 8. notabil. numer. 61. & sequens.* & eodem modo loquitur, & procedit *Ritus 171. vel 76. sub rubrica de modo procedendi in causis ordinariis*, ubi mandat vltimo loco fieri conclusum quare oportet, quod persona restituibilis tamquam iuxta eam conclusionem, ea rescisa seu eausa dilectio oblineat restitutorem, ut dixit *Cumia post Isernam. & Martand. Rit. 134. seu 39. nu. 63. & Rit. 162. seu 77. num. 5.* & ubi sic declarat *Petr. de Greg. de Indic. caus. feud. q. 30. num. 8. Iod. de laiso de Settimo in d. Rit. 172. num. 5.*

14 Hodie tamen tunc tanto magis præmissa procedunt stante nouissima pragmatica Illustrissimi, & Excellentissimi Comitibus Castri olim Progreffis edita anno 1618. §. 51. qua omne arbitrium sublatum est iudicibus, cum in restitutionibus probationis præcipiat ritum seruari ibi *le restitutioni probatorie si diano conforme al Rito, ne in questo il Giudice habbia altro arbitrio.*

Nou obstat primo quod capitulum *Ritus 172.* sit statutum, & continuatum sub dicto titulo, & Rubrica de modo procedendi in causis ordinariis; ideo, quod eius dispositio non extendi debeat ad summarias causas. Nam de iure tunc quando nigrum seu textus est generalior rubro, seu itaque secundum esse nigro, & non attenditur si textus, seu capitulum *Ritus* aut statutum faciat ad titulum, vel ne est materiam textus ubi communiter Doctores in l. 1. ff. si cert. petat. & probatur in rubrica ff. solus matrimonio. ubi solum agitur de restituenda dote fore solum matrimonio; & tamen sub illa rubrica sita est *si constante* ubi agitur de restituenda dote constante matrimonio, & sic non congruit rubro esse Glof. notabilis in *omnibus*, de inest, & nefas, nuptijs versis. *illicius collation. 3.* ubi licet rubrica solum sit de nuptiis inestis, & nefariis, quia tamen textus generaliter loquitur de nuptiis illicitis, comprehendit omnes nuptias illicitas, etiam si non sint inestis, vel nefarias, & in specie *Cumia* in dicta rubrica capituli *Rit. 171. vel 76. præf. nu. 12. & de feudis in cap. si aliquem verbo antiquis num. 292. & Sanchez de matrimonio. libr. 7. disputat. 13. num. 3. Trini. san. decif. 56. num. 13. par. 2. Alex. aud. conf. 225. §. 23. & sequens. versis. non obstat lib. 6. cardinal. Tusc. conclus. 370. num. 26. & 34. l. 1. r. vol. 7. Menoch. conf. 822. numer. 15. libr. 9. Camil. de la rata conf. 21. num. 39. 40. Mandell. conf. 58. numer. 18. Serafin. decif. 811. num. 1. Amatus dec. 105. numer. 67. Cephal.*

Cephal. consilij. 5. & consilij. 4. lib. 1. de iur. in suis locis argumentor loco a rubro n. 11.

Secundo non restitit decisio in causa Mangiadami: quia non potest adaptari obiectum in terminis, in quibus agimus; nempe in summariis iuxta formam Pragmaticæ, quia tunc causa illa erat feudalis: ideo erat ordinaria, & non summaria tunc forma Ritus, tum etiam ex forma Pragmaticæ, per quam licet omnes causæ effectus sint summarie, excluduntur tamen causæ feudales ultra, tunc quod causa illa potuit esse incepta cum minore, & persona restituibilis, qui licet effectus fuerit maior, adhuc remansit restituibilis attentio iudicii initio, ut dixit *Assili. decisio 10. s. for. Odd. de restit. in integr. q. 57. cum alijs.*

Tertio nec obstat decisio, quod excluditur maior non restituibilis post conclusum a restitutione petenda tantum, quando quoque ipse maior ex parte sua concluderet in causa, quasi a restitutione excluderetur ex propria conclusione, & proprio facto *Gomb. decisio 47. in v. to. in fine*, nam respondetur, quod Ritus requirit tantum conclusionem, & non dicit oportere, quod conclusio fiat hinc inde ex utraque parte; unde factum est, quod conclusio addit ex parte vniuersi tantum, ut alias diximus, sed verius responderetur, quod satis dicitur concludere ex parte sua; seu conclusioni consentire, & velle, quod concludatur, quando permittit, quod Index aperiat puncta quæ pars debet venire, præsentare capitalia, & restitutiones ante quam Index primus visor processum, expedit eius restitutionem, seu reiterationem, & apertionem punctorum ex *Cumia dicto Ritu 172. vel 67. numero 4.*

Quarto nec est verum, quod indifferenter post pragmaticam Ritus prædictus remanserit quasi correctus in rotum, vltima facta differentia inter personas restituibiles, & non restituibiles; quoniam non repetitur talis status passim, & indifferenter seruamus, sed differet, & solum in aliquibus causis, in quibus per Tribunal Consistorij fuerant reuocata interloquia Magnæ Regiæ Curie, quæ fuerant præsentata in dicta causa de Romeo, ut constat in decisio, & pariter ante Pragmaticam prædictam ex forma Ritus multe causæ erant summarie ex earum natura, & non egebant auxilio ipsius Pragmaticæ, in quibus semper fuit seruata dispositio dicti Ritus 172.

Et quamvis deuoluta tunc causa dictorum de Romeo in Consistorio fuerit reuocata dicta interloquia Magnæ Regiæ Curie, & fuerit dictum adiudicatum sub die 19. Maij 1609. moti Domini de Consistorio potius exemplo aliquarum decisionum in simili, quasi ex consuetudine decidendi *Glos. in rubrica super long. consuetud. Rebuff. de consuetud. Gloss. 3. n. 9. Quid. Pap. consilij 171. no. 4.* Tum quia capitula faciebant ad causam ex *Menech. consilij 2. no. 63. Relat. consilij 34. no. 8. lib. 3.* Tamen ego cogitandum relinquo de decisione Consistorij silua partium reuerentia; quia valde vrgent supra ponderata pro decisione Magnæ Regiæ Curie, & differet vidimus decisiu.

S Y M M A R I U M.

- 1 Instantia transit in heredem aduocati, & passim si fuerit incepta cum defuncto.
 - 2 Heres actoris, in quem transit instantia capta cum defuncto non potest eam de nouo incipere, sed tantum inceptam prosecui in statu, quo reperitur tempore mortis.
 - 3 Instantia appellationis transit in heredem sicut, & prima instantia transit.
 - 4 Ius quod captum fuerat deduci in iudicium transit in heredem: licet illa non fuerit contestata per defunctum, & n. 68. 69.
 - 5 Instantia capta a defuncto in eodem finem, & in eisdem terminis cum eodem iure, quo reperitur transit in heredem.
 - 6 Ius instantia capta cum defuncto non transit in heredem, quando actio morte actoris, vel rei defuncti periret.
 - 7 Instantia capta cum defuncto non transit in heredem, quando actio per defunctum intentata non competet eodem modo heredi, sicut competebat testatori, & n. 8.
 - 8 Instantia, & iudicium captum ab uxore contra maritum ad dotis restitutionem propter vergentiam ad inopiam non transit in eius heredem.
 - 9 Heredibus mulieris non competit remedium leg. si costante ff. solui. matrim. contra maritum ad dotis repetitionem propter vergentiam, sed tantum uxori competit.
 - 10 Pater qui abstinuit aduentitij filij dissipando priuatur administratione aduentitiorum, & an etiam, & infructus.
 - 11 Instantia cum defuncto capta non transit in heredem in criminalibus, si fuerit processum per accusationem a defuncto propositam, nisi heredes de nouo accusauerint.
 - 12 Instantia causa feudalitatis, vel maioratus capta cum defuncto an transeat in heredem in alodialibus vniuersalibus, vel in agnatum successorem feudi, vel maioratus.
 - 13 Instantia defuncti non transit in heredem, quando actoris persona annullatur.
 - 14 Instantia compromissi cum defuncto capta non transit in heredem.
 - 15 Heres diuersi fori non tenetur comparere in foro defuncti nisi ibi reperitur.
 - 16 Heres in quem transit instantia capta cum defuncto videtur tamen priuilegijs competentis ex persona propria, ut puta si talis sit, qui non teneatur nisi in quantum facere possit, non debet insoluitum condemnari, sicut poterat defunctus.
- Iudicium, licet quandoque transeat de una persona in aliam: tamen transit cum alteratione qualitatis sub num. 16.
- Pater succedens filio in peculio in quem transit instantia cum filio capta non potest condamnari insoluitum, sed tantum super peculio, vel super eo quod in rem patris versum est de peculio filij sub n. 16.
- 17 Instantia capta cum defuncto transit in fideicommissarium vniuersalem: secus si cum grauato capta sit, quia tunc non transit sine exceptione n. 18.

Instantia est quid hereditarium eius, cum quo capta

- per est. & dicitur eius actus, & industria sub nu. 17. 18.
- 19 Instantia capta cum filio transit in patrem succedentem in peculio.
- 20 Instantia capta cum Patre transit in filium, licet non sit patris heredem ipse, quia sibi competunt utri filio.
- Instantia capta cum Patre super fundo recepto pro se, & filio transit in filium, licet non sit patris heredem sub n. 20.
- Instantia capta cum patre super nobilitate transit in filium, licet non sit hares patris sub n. 20.
- Instantiam capta per patrem pro dote aduocatum respectu transit in filium sub n. 20.
- 21 Instantia super maioratu capta cum defuncto an transeat in successorem in maioratu.
- 22 Instantia capta cum beneficii transit in successorem in beneficio.
- 23 Instantia capta ab aliquo sub nomine dignitatis administrationis, vel officij transit ad eum, & possit in successorem in dignitate administratione, vel officio.
- 24 Instantia cum procuratore capta transit in dominum, & ane conuerso.
- 25 Instantia cum filio capta post confiscationem, & incorporationem bonorum transit in gratiatum, et restitutum ad bona.
- 26 Instantia cum violente possessore, vel uccipatore capta transit in intrusum.
- 27 Pupillus, viduus, virgo, vel alia miserabilis persona non potest uti privilegio leg. vnica Co, quando imperat. inter pupillo & viduam quando in eis veluti heredibus continuatur instantia cum defuncto capta.
- 28 Instantia capta transeat in venditorem, vel antestorem landatum, vel tertium, qui venit ad defendendum, suscipiendo iudicium.
- 29 Instantia capta cum usufructuario transit in proprietarium.
- 30 Instantia capta cum ingresso an attineat, & possit transire in monasterium.
- 31 Instantia non transit in singularem successorem, nisi cedat:
- Transit in universalem successorem, licet non sit hares, & succedat titulo particulari. n. 31.
- Successor in fundo dicitur successor vniuersalis n. 31.
- 32 Instantia capta transit in filiam, quando alio dotis cum ea consolidatur.
- 33 Instantia transit in singularem successorem, quando defensionis causa non mutatur.
- 34 Instantia transit singularem successorem in necessarium veluti in creditorem per adiudicationem, & similes, & quis dicatur necessarius successorem.
- 35 Instantia transit in singularem successorem in realibus.
- Item transit in realibus in singularem successorem rei, quia transit cum eius iure litigiosi maxime data scientia successoris. n. 35. 36.
- 36 Instantia transit in singularem successorem, postquam res fuerit effecta litigiosa 35.
- 37 Instantia ab uno capta transit in alium, si cum eo consolidetur alio.
- 38 Instantia capta transit in donatarium omnium bonorum iurium, & actionum.
- 39 Instantia transit in singularem successorem, quando fuerit cessata.
- Instantia ius cedi potest, sub n. 39.
- 40 Instantia, ut cessata dicatur an requiratur specialis cessio, & ex quibus verbis, vel clausulis censetur cessata.
- 41 Iudiciali instantia cessata licet iudicij utilitas transeat in confessionem iudicium, tamen sequi debet cum ipso cedente.
- 42 Instantia capta non transit in ipsum sine succedat ex confiscatione sine iure hereditario.
- 43 Instantia capta cum defuncto non transit in filium succedentem in bonis vacantibus.
- 44 Instantia causa appellationis transit in hunc, sicut quando est cessionarius privati.
- 45 Instantia capta cum auctore an transeat in hunc.
- 46 Instantia capta cum laico an transeat in heredem clericum, vel Ecclesiasticum.
- 47 Laici coheredes clerici in individuis conueniendi sunt coram Ecclesiastico.
- 48 Clericus, & laicus simul delinquentes an omnes cognoscantur a iudice Ecclesiastico, vel quilibet sit remittendus foro suo. 50. 51. 52.
- 49 Index laicus potest condigne punire laicos simul cum Clerico delinquentes, qui ab Ecclesiastico non fuerunt sufficienter puniti.
- 50 Iudices M. R. C. cum iudicibus diversi fori in Regno vniuersum aliquando de mandato Illustrissimorum Proregum ad simul terminandum causam, quando plures diversi fori delinquent, etiam cum Ecclesiastico iudice de voluntate tamen Prelatum.
- 51 Laicus si lite pendente efficiatur clericus coram seculari iudice est iudicium terminandum.
- 52 Laicus si instantia perempta efficiatur clericus, licet inde per Principem infusetur spiritus vna instantia iam perempta, iudicium terminari, & sequi debet coram Ecclesiastico iudice.
- 53 Instantia capta cum defuncto in feudibus transit in heredem clericum.
- Clericus, & Ecclesiasticus personae subiunguntur iurisdictioni laicali ratione feudi sub n. 55.
- 54 Laici subiunguntur iurisdictioni Ecclesiasticae ratione feudi, si Dominus feudi est clericus, vel Ecclesia.
- 55 Clericus, & Ecclesiastica persona non subiungitur iurisdictioni laicali ratione emphyteusis, si eam detineat in Regia Curia.
- 56 Clericus, vel Ecclesiastica persona ratione feudi non subiungitur Domino feudi, & laicali iurisdictioni, si ciuilitatem, vel criminaliter contra eum ageretur ad primatum feudi, sed cognitio spectat Ecclesiastico.
- 57 Clericus tamen ratione feudi subiungitur iudici laico quatenus ageretur ex lege feudi, & non aliter.
- 58 Instantia capta cum laico in causa reconuentionis transit in clericum heredem.
- Clericus reconuenitur coram laico sub n. 60. Et quid si reconuenit non sit dependens a causa conuentionis sub n. 60.
- Sententia lata contra Clericum in iudicio laico in causa reconuentionis an ab eodem laico possit, excipi contra clericum, vel ab Ecclesiastico, & quid in clerico possessore cum viro litigioso, & quando sub n. 60.
- 61 Instantia capta super possessorio contra laicum transit in clericum heredem.

Index laicus est competens in possessionis contra clericum etiam in causis spiritualibus, & quod si habeat eandem tituli, & proprietatis admissam, ut in beneficiis, Decimaribus, & Matrimonialibus causis, & quid si iuris, vel facti questio sit. sub num. 61.

62. *Instantia capta cum laico auctore laudato transit in clericum heredem.*

63. *Venditor, vel auctor laudatus non potest opponere fori cuiuscunque declinatoriam.*

64. *Auctor laudatus, vel venditor an possit in se iudicium suscipere invito auctore.*

65. *Emptor, vel possessor conventus an laudando auctorem, vel Dominum nominando possit evitare iudicium, & petere, quod cum auctore, & Domino agatur.*

66. *Pupillus Vidua, vel Persona miserabilis auctores laudari, vel nominari non videtur declinatoria ex l. vnica C. quando Imperator, &c.*

67. *Miles auctor laudatus non potest opponere fori declinatoriam.*

68. *Clericus utem laudatus non potest opponere declinatoriam fori Ecclesiastici.*

69. *Laicus auctor laudatus a clerico tenetur eandem defendere coram Ecclesiastico Iudice.*

70. *Index laicus potest spernere inhibitionem factam ab ecclesiastico propter clericum auctorem laudatum si coram laico eandem defendit.*

71. *Fiscus auctor laudatus non potest opponere declinatoriam fori Procuratoris Casaris.*
L. venditor ff. de indic. non limitatur in hysto n. 9.

72. *Auctor laudatus, vel nominatus a Colono inquilino, vel Commodatario reuendicatoria Conuento, si sit clericus, vel aliter privilegiatus, & de foro potest opponere exceptionem fori declinatoriam, & ad suum iudicem causa est remittenda.*
Reuendicatorium iudicium non limitatur in per. fouem conduktoris, vel inquilini coloni vsu fructuarius, vel commodatarij, qui nomine Domini possident. sub n. 72.

73. *Auctor laudatus, vel nominatus ab emptore a feudatario, vel simili habenti ius in re si sit clericus, vel alium habeat proprium forum an declinatoriam opponere possit.*

74. *Auctor laudatus, vel Dominus nominatus ab emptore a hypobecaria Conuento, an opponat fori declinatoriam.*

75. *Auctor nominatus ab inquilino conuento via exactionis propter censum bullarem non opponit declinatoriam.*

76. *Auctor laudatus potest opponere declinatoriam ex persona emptoris, vel possessoris conuenti.*

77. *Panormitanus cuius auctor laudatus an possit petere privilegium vrbis ex consuetudine 3. ut non extrahatur, & declinatoriam opponat.*

78. *Restitutiones extraordinariae conceduntur personis restituibilibus venientibus in iudicio defensorum conuentum, ut auctores laudati, Auctor laudatus potest reuolare Iudicem emptoris conuenti, suspectum ex causis ex persona propria orientibus.* sub n. 78.

Compromissum vigore statuti peti potest ab auctore laudato ex propria persona sub n. 78.

79. *Clericus heres laici an debeat ex integro citari, &*

iudicium initiari contra eum coram ecclesiastico an vero sufficiat iudicium contra eum reassumeri in statu, quo reperiebatur tempore mortis laici cui successerit.

80. *Iudicium debet de nouo initiari contra eum, in quem de iure non transit instantia cum defuncto capta, & non debet reuolui in statu, quo erus tempore mortis defuncti.*

81. *Instantia capta cum putre non transit in filium, qui successerit ex beneficio autem bonae damnatorum, C. de bonis praescriptor.*

82. *Instantia capta a bannito non potest transire in heredem.*

83. *Instantia capta cum defuncto an transeat in exequutorem testamentarium, vel in heredem.*

84. *Instantia ut dicatur capta ad effectum si transeat in heredem, vel non sufficiat testamento absque litis contestatione, & n. 4.*

Limita in bonorum successore, & non herede, quia quo ad eum non dicitur capta instantiam nisi per litis contestationem. n. 85.

86. *Instante, & iudicij transfusio requiritur in herede de instantia capta cum defuncto sub pena nullitatis. Instantia defuncti non transit in heredem ipso iure, sed requiritur factum iudicis, & heredis eius, & in Regno expeditur cedula transfusionis iudicij de mandato iudicis sub n. 86.*

87. *Instante transfusio an requiratur quando heres est certus.*

88. *Sententia lata contra heredem in quem non fuerit transfusio iudicialis instantia capta cum defuncto est nulla.*

89. *Instantia transfusio, & iudicij non requiritur in heredem iudicetum, sed interrogatur an velit esse heres, vel non.*

ARGUMENTVM.

Transfusionem iudicialis instantiae requiri, quando cum defuncto capta transit in successorem.

RESOLVTIO LXXXVI.

Actiue, & passive regulariter in vniuersalem iuriam successorem & heredem cum defuncto captam iudicalem instantiam transferri certum est, cum in iudicis quasi contrahatur, & sic actio, leu obligatio proficiens ex illo contractu, vel quasi in heredem transit. *l. si cum hominem, ff. de fideiuss. Bartol. Angel. Imola. Paulus de Castro, & scribentes in l. si seruus ff. de infam. & in l. si rem ff. de rei vendic. & in l. 2. §. fin. ff. de pretor. supul. & in l. 1. C. si pendem. appellat. si praetor ff. de indic. l. si operarum ff. de oper. libertor. Angel. in l. tam ex contrahib. n. 4. ff. de iudic. Innocent. Barri. Abbas, & alij in cap. quia Gl. de indic. Speculator tit. de iurib. 3. differt in princip. Albericus. in l. si ad exhibendum n. 1. ff. ad exhibend. & in l. Lucius n. 17. ff. ad Trebellian. Aciat.*

Alciati. in l. non solum §. morte nu. 7. ff. de non. oper. nunci. Socicini conf. 3. m. 8. lib. 1. confil. 46. m. 2. lib. 4. Bellonus conf. 1. m. 5. Marci decif. 321. m. 4. par. 2. & decif. 756. n. 1. p. 1. Marauti de ordine iudicior. in quinta parte in princ. m. 12. Cognoli in l. 2. nu. 249. C. de pactis inter emptor. & venditor. Afini. in praxi. §. 2. cap. 52. num. 45. seq. Rebuffi. ad constitut. Gulia som. 3. titulo de sententijs art. ultimo glossi. 1. nu. 2. Peregrin. de fideicommissi art. 53. m. 18. & in tract. de iure fisci lib. 5. tit. 1. m. 65. & confil. 42. m. 6. lib. 4. Sardi. confil. 196. m. 12. confil. 222. m. 10. & confil. 514. num. 7. Fubii. de Anna confil. 108. nu. 29. 30. & 31. lib. 2. Læcellos. de assensu. pnr. 2. cap. 4. limi. 1. m. 17. & 19. Mar. Anguissol. confil. 266. m. 1. Molin. de primogen. Hispan. lib. 4. c. 8. m. 6. Salom. de Pace confil. 4. m. 2. 3. Otalor. in tract. de nobilita Hispan. in secunda parte tertia partis principalis c. 6. m. 3. Gail. lib. 1. observa. 37. nu. 9. Alciati. confil. 142. Nucizam. confil. 20. m. 3. Barla confil. 41. 2. m. 28. lib. 4. Ioseph. de Siffa decif. Regni Aragon. 54. n. 2. lib. 1. decif. 153. m. 33. lib. 2. Myfing. Censor. primi. observa. 85. dænoeb. confil. 904. m. 73. 74. lib. 10. Castill. decif. 2. nu. 3. Intrigl. singul. 98. n. 2. lib. 2. Grassi. in tract. de effect. Clerici. effect. 1. m. 284. Carroc. de except. cap. 44. nu. 58. Anton. Fub. in suo Calib. 4. tit. 12. de fin. 2. nu. 2. in allegatis. Mandellus Albenf. confil. 216. m. 13. Barzani decif. 36. m. 7. 8. 9. & sequ. Velazquez. Velazquez confil. 60. nu. 34. 36. 37. 38. Cardin. Taseb. coneluf. 210. l. 1. l. 1. m. 1. de Anna allega. 14. Camillus Gypsius in decif. Rois Bononiensi. 26. m. 15. Franciscus Caidus de Percyra in Commentario analist. l. vnice C. ex delict. defunc. u. 22. fol. 213. Caballus confil. 150. m. 17. p. 2.

Et ita in hæredem transit cum defuncto cæpta, vt hæres † actionis eam de nouo non incipiat, sed raturum incæptam per defunctum in statu, quo reperitur tempore mortis prosequatur, l. si filius §. multum ff. de officio, testamen. Angel. in leg. sam ex contrahibus m. 4. ff. de iud. licet dicat Dignum de hoc dubitasse, & nec etiam hæres rei ex Cino in l. 1. C. ne ex delicto defuncti in vltima q.

Secunda quoque † instantia appellationis, & in eo statu prout erat tempore successione, transit in hæredem sicut, & prima transit instantia l. 1. C. si pend. appellat. Peregr. confil. 8. m. 58. lib. 1. Afini in praxi §. c. 12. m. 43.

Extende, vt ne dum in hæredem instantia iam cæpta cum defuncto post litis contestationem, sed etiam † ius quod cæptum fuerat deduci in iudicium licet non dum lis fuerit contestata in eundem transferatur. Botogium. in dict. l. si eum hominē in additio. ff. de fideiussor. per textum in l. si defunctus ff. de procurator. Mandell. Albenf. confil. 216. m. 13. Afini. in praxi §. 2. c. 12. m. 3. 7. 8.

Præterea instantia † iudicii cæpta a defuncto in eodem statu, & in eisdem terminis cum eodem iure transit in hæredem. liberos abiens l. si prator ff. de iud. c. quoniam vbi Abbas. Felin. & alij notant. de ind. Romani in l. si costante §. si bona nu. 12. ff. solut. matrimo. Socicini. Senior. confil. 31. num. 8. lib. 1. Purpuria. confil. 396. m. 2. Afini. in praxi. §. 2. c. 12. m. 4. circum medium. Barzi. decif. 36. m. 8. Cardinal. Mantica decif. 141. nu. 3. Franciscus Caidus de Percyra in commentario analist. l. vnice C. ex delict. defunc. nu. 22. fol. 213.

Sed tunc demum transit instantia, & iudicium incæptum cum defuncto in hæredem, nisi † actio morte actoris defuncti, vel rei non petiret, leg. si operatur l. 1. §. videamus C. de rei vxor. action. l. 3. §. penult. ff. de liber. ugnofcend. & ibi Jacob. de Arrenu. & l. 1. C. ne ex delict. defunc. & C. si reus, vel uculator mortuus fuerit in rubro, & nigro. Angel. in l. tam ex contractuibus m. 4. vers. & hoc esse verum ff. de iud. Ancharan. Regienf. parte 1. q. 22. per tot. Afini. in praxi. §. 2. c. 12. sub nu. 9. vel quando † remedium, vel actio per defunctum intentata eodem modo hære di non competet sicut ipsi testator, vt in vxore, † quæ propter vergentiam viri ad inopiam ad dotis restitutionem virum cogit nam si iudicio, & instantia pendente vxor decedeat non transit instantia talis iudicii in filium, vel eius hæredem Ancharan. Regienf. p. 1. q. 22. per tot. Scaccia de commerc. & cambis §. 7. glossi. 5. num. 88. vers. sub infero Secundo licet ipse ad alium finem aliud sentiat dicto casu.

Et ratio est, quia † remedium l. si costante dans dotis repetitionem propter vergentiam viri ad inopiam tantum conceditur mulieri costante matrimonio, non forte indotata remaneat, & ad secunda vota transire impediatur in perniciem Reipublicæ, & vt dotibus in tuto collocatis ad subueniendum onera matrimonij defuerant, non autem conceditur remedium prædictum filius, vel mulieris hæredibus post eius mortem, in quibus rationem prædictam cessare manifestum est na Bartol. communiter receptus in l. si costante §. solut. matrimo. nu. 62. Iafon. num. 196. Ripa. n. 99. qui dicit opinionem Bartoli. ab omnibus approbatam. Anchar. d. q. 22. m. 4. §. sequi. Curt. late decif. 56. Palaci. Rubi in c. per vestra notab. 6. §. 8. m. 4. de donation. inter vir. & vxorem Gratian. discept. 427. num. 13. & 16. & ita de facto obtinuit in anno 1613. in Tribunali Sancti Officii Sanctissime Inquisitionis pro D. Daniele de Iannatio donatario Philippo de Orefina contra Aloyfium Aries Giardino, & eadem ratione nec in mulieris cessionarium dictum privilegium transire dixit Bald. in l. vnica nu. 7. versum odo quoar. & ibi Salices. m. 3. C. de priuileg. dotis. Sur. confil. 269. nu. 12. Gratian. discept. 427. num. 16. ex eo quod hoc est merum privilegium mulieris, & des restituenda deputata est oneribus matrimonij ideoque mulieris personæ Cohæret, secus autem in spe dotem repetendi soluto matrimonio, quæ a muliere cedi potest, & Baldi opinionem alii comprobant relati per Castagnum de beneficio deducto ne egat q. 1. m. 13. quidquid, & alii, & etiam ipsemet Bald. libi contrarius fuisse tenet quos assert Castagn. dict. loco n. 12. merito si filio, & matris hæredi idem remedium non competit non transit in eum instantia, sed morte mulieris extincta remanet.

Licet tunc patre † male vtente bonis suis, & aduentitius filij succentrat filio officio iudicis cū fide iussione, vt suum saluum habeat, vel priuabitur pater administratione bonorum non usufructu & quando. Barr. in l. si costante n. 63. per textum in l. Imperator ff. ad Trebellian. l. fin. §. quibus Cod. de sent. passu. l. fin. ff. vt legat. nomi. cane. Bald. in l. 2. nu. 3. C. si quid in fraud. patron. per text. in l. fin. §. muno-

res C. de senten. pass. Singnorol. consil. 135. Pinell. in l. 1. C. de bon. matern. n. 33. sequ. 75. & sequ. Socin. regul. 288. fallen. 1. Astruc. Clem. de patri. potest. effect. 16. Ant. Trigum. singul. 30. Cartar. decis. 56. num. 4. Peregr. de fideicom. art. 40. num. 15. Roger. consil. 19. Moroci. consil. 18. num. 29. Laderch. Imola consil. 85. Molina de primogen. lib. 1. cap. 16. Magnos de Ejecutor. de ratiocin. cap. 6. num. 3. 4. 5. sequent. Cardin. Tnsch. coucl. 762. m. 16. ltr. D. Mita decis. 23. n. 13. Gomes in l. 7. anri 14. m. 15. Boeri. decisio. 61. num. 14. sequent. Bazza tracl. de decim. tuel. cap. 4. num. 8. & cap. 13. num. 8. Barbosa in l. si constante in princip. n. 15. ff. solut. matr. Fontanel. de pall. dotal. claus. 4. gl. 22. n. 26. & claus. 7. glo. 2. p. 3. n. 76. vol. 2. Pasqualis de patri. potest. a p. 1. cap. 3. num. 93. Surd. dec. 279. n. 5.

Limita principalem conclusionem non procedit in continualibus si ubi fuerit processum per acculationem a defuncto, quia tunc heredes non possunt prosequi instantiam captam a defuncto, nisi ipsi heredes de nouo accusauerint uti collanguineis suam propriam prosequentes iniuriam, quando quidem mortuo accusatore nomen rei aboletur, & accusatio ad heredes non transit nisi fuerit per inquisitionem processum. Nata consil. 219. m. 1. Masferrill. de indul. c. 24. n. 83.

12 Similiter instantia si causae feudalis, vel maioratus incepta cum defuncto antea transit in heredem defuncti in allodialibus, vel in agnatum, vel primogenitum in feudo succellorum ex forma, inuestitura, vel succellore maioratus vide Vincent. de Franc. decis. 593. per tot lib. 4. & faciunt dicta per Menoch. conf. 904. num. 73. sequent. lib. 10. Rovit. conf. 82. per tot. & pro diversa opinione temito ad Bald. conf. 217. incipien. ego puto vol. 3. Socin. ltr. conf. 34. num. 13. lib. 3. P. elanzuol. conf. 60. n. 19. Frezza de sub feud. lib. 2. in constitutione Dina memoria fol. 114. sequ. ltr. 18. n. 48. cum aliud feudum aliud instantiam super feudo esse dicat, & quod sit allodialis. & num. 33. ubi sentit succellorem in feudo seu maioratus herede in allodialibus consentiente, vel eidem lris expensis solutis instantiam, & causam prosequi posse.

Et quod transeat in feudi succellore post multos addendo ad conf. Flaminij Palmula olim advocati magni nominis conf. 1. ad n. 14. dixit Luna in suis selectis diversorum ubi testatur fuisse decium in causa Ciminne, & in causa Verbum cauli, & anno 1531. 17. Febr. fuit decium pro D. Gaipare Fardella Barone S. Laurentii contra D. Ioannem de Luna, & Peralta Ducem Bisbone in causa Castru ad Mare de gulfio in M.R. C. & de anno 1632. In M.C. pro Illust. Principe Valguarnere contra Illust. Marchionem Agliastri, & Consortes me patrocinante, & comprobatur ex dictis infra num. 20. 21. 22. & 23. & 31. ver. transiit tamen, & 33. & 35.

Ceterum instantia cum defuncto inchoata in herede non transit quando si actoris persona est aliquo modo annihilata, ita ut representari non possit, nam, & si tunc in eius bonis succedi possit instantia, & iudicium ab eo inchoatum non transit in eius heredem, & vniuersalem iurium succellorem. Bald. in l. si constante §. fin. ff. solut. matr. & ibidem Angel. Comen. nu. 6. Imola in l. si hominem ff. de fideiuss. Abbas in e. quia cel. pen. circa medium de

ind. Menoch. conf. 55. o. n. 8. lib. 6.

14 Nec instantia compromissi si a defuncto iniici, & incepti in heredem transiit Bar. Bald. Albe. in leg. diu proferat ff. de recep. arbit. Innoc. in e. ex pari. Abbas, in c. su. de arbit. Asumi in praxi §. 2. c. 12. n. 15.

Declaratur tamen principalis regula in herede si de iure soni, qui non teneretur tunc compere in foro defuncti nisi ibi reperatur, ut ex Bart. & Lucas de Penna testatur decium Vincent. de Anna alleg. 59. n. 10. 11.

Pariter, & si huiusmodi transferatur instantia in heredem si saluo tamen privilegio heredis ex persona propria competentis intelligitur, ut si talis persona sit, quae in casu condemnationis non teneatur, nisi in quantum facere posset, & deductio ne egeat Peregr. de fideicommiss. art. 5. n. 22. licet enim instantia, vel iudicium quandoque transeat de vna persona in aliam, tamen transit cum alteratione qualitatibus, quia aliter contingit condemnationem fieri contra eum, ad quem iudicium transit: aliter contra eum contra quem iudicium inchoatum est leg. tam ex contrahibus ff. de iudic. ubi notant Bart. & communiter DD. Angel. num. 4. Castrensi. nu. 5. 6. ubi quod instantia iudicii inchoata contra filium, qui tenetur in solidum ex proprio contractu, vel de iure transiens eo mortuo in patrem tantum tenebitur pater de puelio filij, & de eo quod in rem patris versum est de bonis filij non in solidum sicut filius ipse tenebatur Abbas in e. quia n. 2. de iudic.

Et ne dum continuari instantiam captam cum defuncto in heredem, sed etiam in fideicommissarium si vniuersalem dicunt, Nam cum vniuersalis fideicommissarius in iuribus omnibus hereditariis actiuis, & passivis quoque succedat, idcirco instantia si cum testatore tamen incepta sit actiue, & passiuè in eum transire dicendum est. Bart. in l. si cum hominem ff. de fideiussor. & est communis traditio Angel. & Alexandri in l. cum hereditas ff. ad Trebellian. l. 1. ff. ad Senatam consil. Trebellian. ubi Bart. eam adducit rationem, quod cum instantia sit quid hereditarium, ille quasi contractus, qui lris contestatione initur, quod in heredem transit l. si cum hominem ubi notat Bart. ff. de fideiussor. inde post modum ex herede restituerent in fideicommissarium transire, idem sequitur. Alexand. in l. 1. n. 2. & in leg. cum hereditas n. 2. ff. ad Trebellian. Paul. de Cast. in d. l. 1. n. 1. versic. alij exponunt, & in l. si patroni §. alij n. 4. ff. ad Trebellian. Angel. in l. Luitius 78. §. rogatus num. 1. ff. ad Trebellian. Socin. ltr. conf. 34. lib. 3. Vincent. de Anna alleg. 14. per tot. Peregr. de fideicommiss. art. 53. nu. 19. Asumi in praxi §. 2. c. 13. nu. 8. 9. 10. Castil. decis. 24. n. 17. Intrigliol. singul. 98. num. 2. lib. 2. Carpan. super stat. Mediolan. c. 2. n. 48. vol. 1.

Si vero instantia non cum defuncto testatore, sed si cum herede grauato capta sit licet occasione fideicommissi tunc in fideicommissarium vniuersalem eam non transire sine cessione, nec restitutionem fideicommissario prodesse, quo ad effectum predictum, ratione, quia instantia incepta cum herede grauato hereditaria non elicum a principio non fuerit in testatoris hereditate recepta sed propria ipsius heredis, & dicitur eius actus,

actus, & industria, ac ideo ad fideicommissum. un-
circa cessionem eam non spectare, & ex Trebel-
liano Senatu Consulto transferri non posse, nec
fideicommissarius eam prosequitur, dicit. *Bart.*
in dictis locis, & in dicta l. Lucius rogatus per illum
textum ff. ad Trebellian. ubi sic quoque notantur *Ang.*
l. mola, & *Paul.* de Castro. *Socin.* in l. i. n. 2. &
Paul. de Castro n. 2. ff. ad Trebellian. *Alex.* n. 2. &
in l. cum hereditas n. 2. ff. eod. *Angel.* in leg. tam ex
contractibus n. 3. ff. de indic. Maranta de ordine iu-
diciar. p. 5. in princ. n. 12. *Cardin.* Tufcha. concl.
2. 10. n. 3. lit. l. Intrigol. singul. 98. n. 2. lib. 2. *Pel-*
laxiola *Velasquez* confil. 60. n. 4. *Asin.* in prax.
dileo cap. 13. n. 11. 12. 13. *Peregr.* de fideicommiss. d.
art. 53 n. 19. ubi licet ex *Barolo* in dicta. §. rogatus
dicat, id in indicio personaliter procedere, sed in
reali sequi restitutionem instantiam cum herede
grauato inceptam in fideicommissarium, cui res,
& hereditas relicta fuerit transire: tamen hoc
dictum dubium ei videri fatetur, ex ratione præ-
dicta, quia instantia heredis est eius actus, & in-
dustria, & non hereditaria, quare concludit ad fi-
deicommissarium circa cessionem non spectare,
ex dictis iuribus, visum est tamen *Peregrino* con-
trariam opinionem, quod transeat in fideicom-
missarium instantia cum grauato cepta in passivis
sublimeri possit, ut dicit sic sentiens *Barolus*.

In aliis quoque successoribus vniuersalibus: li-
cet non hereditas actiue, & passiuè transire insti-
tutionem videmus. l. tam ex contractu ff. de uol. c. *Fa-*
bi. de Anna confil. 108. n. 29. 3. lib. 2. & dixi in
19 *fra* n. 1. ver. transiit, ut in patre ¶ successore filij
in peculio, in quem transiit instantia cum filio ce-
pta per text. in dicta l. tam ex contractibus ff. de ind.
ubi *Barol.* *Angel.* & alij pater enim in peculio
vniuersaliter succedit filio iure patrio id est iure
peculij non tanquam hæres, sed tanquam pater,
trial. 2. ff. de castrensi peculio satis enim interet
inter hæredem, & vniuersalem successorem, ut di-
cimus de filio, qui, & si vniuersalis successor sit
non tamen est hæres proprie, ut notatur in *Linter*
eos in fine de fideiussor. *Paul.* de Castro in d. l. tam ex
contractibus n. 3. & n. 4. intelligit isto casu in pa-
trem instantiam transire licet tamen contestata cū
filio, & non ante: licet, si locus sit in hærede, in quē
transiit instantia etiam licet non contestata, ut di-
cunt *DD.* omnes supra citati, & colligitur ex leg.
de fideiussor. ff. de procurator, & latius infra dicam. *As-*
sin. in prax. §. 2. c. 13. n. 3. q. sequent. *Peregr.* de fi-
deicommiss. art. 53 n. 18. 20. & confil. 8. n. 58. libro 1.
Barbosa in leg. in constante §. final. ff. solut. matrimo-
n. n. 21. *Franciscus* *Caldas* de Pereira lib. 1. quæst.
forens. q. 23. n. 82.

20 Eodem modo instantia litis cepta ¶ cum pa-
tre transiit in filium tanquam filium: licet non sit
patris hæres in ijs, quæ sibi cōpetunt uti filio *Paul.*
de Castro in dicta l. tam ex contractibus n. 8. alleg.
text. in l. si cum hominem iudicio ff. de oper. liberos. idē
dicit in l. si cum hominem n. 2. 3. ff. de fideiussor.
quod si pater fundum pro se, & filio recipit, litē-
que de eo mouet instantia ipsa transiit in filium, &
si non sit patris hæres, idem instantia litis super
nobilitate, quæ filio uti filio competit. *Abbas* in c.
quia n. 11. ver. primus sit de indic. ibidem *Decius* n.

5. 6. *Rodrig.* *Suarez* allegat. 27. num. 1. *Peregr.* de fi-
deicommiss. art. 53. n. 20. 26. *Asin.* in prax. §. 2. c.
13. num. 1. 2. *Mendoz.* confil. 904. num. 75. 76. lib. 10.
Osalor. in tract. de Nobilitat. Hispan. in 2. parte 3. p.
principalis cap. 6. num. 5. *Velaszola* *Velasquez* confil.
60. num. 70. *Barbosa* in l. si constante §. final. ff. solut. ma-
trimon. num. 23. *Barzius* decr. 36. per tot. *Aluar.* *Ve-*
lase. decr. 160. num. 6. *Gargias* de nobilitat. gloss. 40.
n. 10. fol. 360. *Camillus* *Gypsius* in decr. rosa *Bona-*
menf. 26. n. 25. *Cornazani.* decr. 145. n. 5. *Francis-*
cus *Caldas* de Pereira lib. 1. quæst. forens. seu recept.
sententiar. q. 23. n. 82. *Noalis* de transmissio. cap. 55.
num. 4. *Carpan.* super statut. Mediolan. cap. 2. 1. num.
43. lib. 1. Idem dicendum erit in instantia cepta
per patrem pro dote aduenientia filie repetenda,
ut transeat in filium: licet non hæredem. *Bald.* *No-*
uelli. de dote p. 9. prin. 10. n. 1. *Comez.* de dote p. 1.
quæst. 80. n. 1. versic. 9. in fine *Intrigol.* singul. 89.
num. 161. lib. 3.

21 Sic instantia super Maioratu ¶ ceptam cum
defuncto transire in successorem in maioratu di-
cimus, cū maioratus boua ex necessitate in iura-
tionem pertinent ad sequentem successorem. *Bart.*
& *Paul.* de Castro in l. si cum hominem in ult. quæst.
ff. de fideiuss. *Socin.* in confil. 34. n. 1. 3. lib. 2. *Pere-*
grin. de fideicommiss. art. 53 n. 19. *Molin.* de primogenit.
4. cap. 8. n. 6. *Intrigol.* de substitutione. q. 73. 75.
num. 129. 130. qui allegat. *Molin.* d. loco *Aluar.* *Ve-*
lase. decr. 160. n. 1. & per tot. qui testatur non se-
mel in Senatu lusitano decisum, & de quotidiana
praxi illius Regni *Suarez* allegat. 27. num. 2. *Barbo-*
sa in l. si constante §. fin. num. 23. versiculis, & simili ra-
tione *Franciscus* *Caldas* de Pereira lib. 1. q. 2. forens.
seu receptat. sententiar. q. 23. n. 81. in fine *Ruiz.* con-
fil. 82. per tot. usari. de substitutione. q. 620. *Thomas* in
compendio decr. Neapol. to. 2. vers. in ista infenda-
libus & facietur quæ dixi super n. 12. licet contra-
riam opinionem, quod instantia cepta cum de-
functo non transeat in successorē in maioratu:
cum maioratus non descendat iure hæreditario,
sed iure sanguinis, & ex promissione prædecessorū
& non venit successor representando grauatum,
sed primum testatorem, intati sint. *Suarez* confil.
10. num. 13. versic. cum ergo dicens *Bald.* confil. 2. 17.
incipien. ego puto, quod ab iniusta sententia Regis si-
corum col. 2. n. 3. circa finem vol. 3. ubi dicit, quod
quædam sunt, quæ descendunt in posteros nostros
ex virtute, quam trahunt ex lumbis nostris circū-
scripto hæreditarium facultatem iure, & in insti-
tuta iudicij harum rerum non succedat hæres, quia
non videtur contra dictum cum filio, qui venit ex
alio capite, ut in viufuctu, & dignitatibus, quæ-
dam succedunt tanquam in hæredes, & in eis tra-
sit instantia *Velaszola* *Velasquez* confil. 60. n. 29.
cum plur. seq. & n. 61. sequent. & n. 70. ubi di-
cit, quod hæc opinio est certior, & securior, &
sætem dicit opinionem *Molina* procedere, quan-
do prædecessor, cum quo sit cepta instantia non
se bene habuit in adducendis defensionibus, quas
habebat, & sentit *Aluarus* *Velasquez* decr. 160. n. 1.
qui vere sentit hæc veriorē de iure, licet quoti-
diana praxis Senatus lusitani sapius contrarium
decidat, cui ego assentior tanquam veriori, maxi-
mè ex dictis supra de successore in feudo n. 12.

In beneficiis quoque instantiam ceptam
 23 cum beneficiario, vel prelato transire in successorem in beneficio determinavit. Rota Romana in nouis, ut lite pendente dec. 10. alias dec. 411. Gomez in regula de annali g. 61. nu. 1. final. ut lite pend. in 6. Clement. 1. cod. ut. Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 2. vers. & in beneficiis Caillit. dec. 145. n. 4. qui loquitur in Commendatore Sacre Religionis Hierosolymitane.

23 Idem si sub quouis dignitatis transire nomine indicium inchoaretur cum aliquo, vel nomine administrationis beneficii, vel officii, & non ex proprio, & particulari iure illius: tunc ad successorem indignitatem administrationis beneficii, vel officio actiue, & passiuè transibit instantia cap. dilecti de foro competentis Abbas, & Decian. 8. in cap. quin v. de indic. num. 1. ver. tertius casus ubi concordantes adducit Peregrin. de fideicommiss. art. 53. n. 28. Asini in praxi §. 2. c. 1. 3. nu. 14. 15. & sequ. Gratian. dispensat. 736. n. 18. lib. 4. Rota Romana in antiquis dec. 1. ut lite pendente. Frezin. de feud. lib. 2. limit. 16. ad constitutionem diuina memoria num. 53. ver. licet Pignora dec. 128. nu. 4. vers. secundo limitatur. Georg. Cabell. dec. 198. Alous. moditur in suis dubitationibus lib. 2. Principum placita dubita. 193. n. 3. fol. 22. Carpan. super stat. Mediol. c. 2. n. 44. vol. 2. Patens dec. 181 lib. 2. Ricci. Collect. 2. 193. Scipio Ronit. conf. 82. n. 2. Salgadus de regia processione p. 4. c. 8. n. 308. 309. vol. 2.

Quoque instantia, & indicium ceptum cum procuratore transire de procuratore in dominum vtiliter, procuratore mortuo, vel reuocato, non, tamen ipso iure, sed per epilogationem auctorem vnico verbo faciendum sit ex contrahentibus ubi Ang. ff. de ind. n. 5. Abbas in cap. quia num. 1. de ind. Dec. num. 8. Soccin. in l. 1. nu. 2. ff. ad Trebellian. Bald. in l. in causa §. si ex parte num. 4. ff. de procurator. Costa de fidei. iur. & ignorat. centur. 2. distin. 24. n. 4. Monter. dec. 43. num. 16. Asini in praxi §. 2. cap. 1. 3. nu. 17. 18. 24. 25. 26. sequens. ubi etiam aliquando est conueto dicit transire de domino in procuratorem.

25 Item instantia cepta cum fisco post confiscationem, & incorporationem bonorum transire in reum a gratia totum, & relictum etiam ad bona. Paris. conf. 108. n. 2. lib. 1. Peregrin. de fideicommiss. art. 53. n. 23. in fine.

Sic quoque instantia cepta cum violento possessore transire vel occupatore aduersus intrinsum continuati, & transire post illius obitum in successore remissus dicit Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 27.

27 Inuidiam, pupillum, transire Virginem aut aliam miserabilem personam hæredem transire instantia cum defuncto cepta, qui uo possunt forum Principis, & Magnæ Regiæ Curie declinare iusta priuilegiū l. vnc C. quando imperat inter pupill. & viduum, sed tenentur iudicium perficere ubi a defuncto ceptum fuit tam actiue, quam passiuè, licet tales sint, qui habeant priuilegium prædictum in corporis iuris clausum. Vinc. de Franch. dec. 364. Caranira ritu 234. Vinc. de Anna singular. 133. Marchesin. de commission. par. 2. de commission. nuoca. canl. cap. 4. & cap. 2. num. 39. fol. 478. & num. 44. fol. 481. in secundo impressione. Scaccia de appellation. lib. 3. cap. Ant. de Amat. P. 11.

2. q. 7. num. 133. fol. 116. Muan super consuetud. Pannor. cap. 3. num. 45. Aluar. V. claus. dec. 136. Nouarius in praxi electionis fori quæst. 20. sectio. 2. Ricci. collect. nu. 2309.

28 Quod in venditorem transire vel dominum auctorem laudam, vel tertium pro suo interesse, qui venit ad iudicium illud in se suscipiendo de voluntate emptoris continetur, & transire instantia cepta cum principali, vel emptore emphyteuta aut simili dicit Anton. de Butrin. conf. 44. nu. 1. vers. pono pro fundamento ubi Apostilla citat. Corn. conf. 255. li. 3. Dec. conf. 74. Cardin. Tusch. concl. 211. lit. 1.

29 Ceterum instantia cepta per usufructuarium eo mortuo transire in proprietarium v. meent. de Anna allegat. 14.

30 Idem in auctore Monasterium ingrediente, transire in quem transire instantia cepta ab ingreffo cum per ingressum transferatur in Monasterium omnia iura autem ingressi. C. de Sacrosanct. Eccles. & Monasterium sequitur totum rei cap. cum sit generale de foro competentis. sed passua instantia contra ingressum cepta in Monasterium non transire, quia bona ingressi ad Monasterium spectant, veluti vniuersalem bonorum successorem non vti hæredem ingressi, & personæ ecclesiasticæ in ijs; in quibus partes rei subfinit propriis ecclesiasticis eo habent iudices nec in laicos consentire permittuntur. Bald. in c. in presentia n. 9. de probatio. & in l. c. si pendens. appellat. Butr. in c. quia Glan. 12. circa finem de indic. Conarr. præf. q. c. 9. num. 3. nd fin. Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 20. Sarr. conf. 222. n. 4. lib. 2. Barbojan. l. si constante §. si n. 26. vers. & pari ratione ff. solut. matrim.

Limitatur modo principaliter firmata conclusio, ut in singularem successorem transire tam actoris, quam rei in re petita aut actione, de qua contenditur non transire instantia nisi cedat Augel. in leg. tam ex contrahentibus num. 2. ff. de ind. Bar. in leg. si cum hominem prope finem ff. de fideiussor. præf. Papien. in forma libelli in forma executionis sententia disputat in principio num. 28. Peregrin. de fideicommiss. art. 53. num. 24. 25. ubi in singulari successore in instantia, & iudicio reali adducit pro & contra, & relinquit cogitandum. Carpan. ad stat. Mediolan. cap. 21. numer. 49. Costa de fidei. scientia, & ignorantia centur. 2. distin. 74. num. 4. Asini, in praxi §. 2. cap. 13. num. 16. Cardin. Tusch. concl. 210. littera I. num. 4. Aponse conf. 6. 7. lib. 1. Menoc. conf. 1098. num. 14. lib. 1. Ader. Georg. allegat. 13. num. 26. & quæst. V. claus. vol. conf. 60. nu. 42. Barbojan. in l. si constante §. si n. 3. ff. solut. matrim. Aluar. V. claus. dec. 160. n. 3. Transire tamen in vniuersalem successorem licet non sit heres, & si succedat titulo particulari Socin. in cap. venerabilis de iudicijs Peregrin. de fideicommiss. art. 53. numer. 17. 20. Sessa dec. 54. sub num. 2. Fabi. de Anna. conf. 108. num. 19. lib. 2. Rour. conf. 82. num. 9. Suarez allegat. 27. nu. 1. posset dari exemplum in successore in feudo, qui dicitur successor vniuersalis, & regula de successore singulari non habet locum in feudi successore ex Bald. conf. 102. num. 2. circa medium ver. amplius lib. 2. Cap. dec. 10. nu. 29. Ronit. conf. 82. num. 7. 8. Franc. dec. 1. nu. 42. Lanar. conf. 80. num. 14. & dixi supra numer. 19. sublimita.

N tamen.

1 amem. Primo firmatam limitationem principi
32 palem non procedere quando actio dotis † consolidaretur in persona filie, quia in ea transit instantia iam capta licet singulariter succedat ex consolidatione *l. si marito* 32. *§. si voluntate ff. solut. matrimon. l. unica* 6. & *huc C. de rei ux. actio. Alexand. in l. si cum dotem §. eo autem tempore n. 7 ff. solut. matrimon. Barbosa in l. si constante §. final. ff. joint. matrimon. n. 33. versic. & huc etiam ratione.*

Sublimita secundo, ut in singularem successore
33 transcat instantia vbiunque † defensionis causa non mutatur, exemplum si ago contra te reuendicatione, & causam istam tu defendis nomine Ecclesie, quia dicis administrationem eius rei ad te pertinere ex concessione facta per Prelatum, nam te mortuo, vel aliter ab administratione remoto in omnem singularem successorem istius rei transibit instantia, & contra eum fiet executio sententie late contra antecessorem eius, quia semper causa defenditur nomine eiusdem Ecclesie, & sic defensionis causa non mutatur ita *Angel. in d. l. tam ex contrahibus n. 2. versic. add. quod vbi defensionis ff. de iudic. Aluar. V. claus. decif. 160. num. 10. 11. vbi in possessore maioratus Conuento Scipio Ronius conf. 82. m. 7. lib. 1.*

Sublimita tertio instantiam transire in singula-
34 rem successorem † necessarium velui in creditorem per adjudicationem, vel similem *Ang. in l. tam ex contrahibus n. 2. ff. de iudic. ex l. iacob. de Arena in l. inter quos ff. de damno infecto*, qui allegat pro casu texum in *l. in iudicio ff. famul. c. r. secund. Sed Ang. ex glossa in d. l. in iudicio sentit, quod in potestate eius, cui res ad iudicatur est an prius potestatem instantiam inchoatam an vero velit de nouo inchoare *Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 24. vbi explicat etiam quis sit necessarius successor, & quoduplex Carpan. ad statum Mediolan. c. 2. t. n. 50. A. sui. in praxi §. 2. c. 13. n. 36 37 38. Polidor. Ripa obferu. 95. nu. 1. & sequen. Girba decif. 107. n. 2. Peregrin. conf. 8. nu. 58. vol. 1. Joseph de Sesse decif. Regni Aragon. 54. n. 3 vol. 1. A. inar. V. claus. decif. 160. num. 3. 4. 5. sequ. apud quos practicos late videtur etiam potest, quis sit necessarius successor *Marta voto 244. nu. 2. Franciscoz Celdas de Pereira in suis quasi. forens. seu recept. senten. lib. 1. q. 23. n. 81.***

Sublimita quarto, ut instantia capta transeat
35 in singularem successorem, † in iudicio reali, quia in realibus transcat instantia in singularem successorem necessarium *Moedan. decif. 41. Put. decif. 181. lib. 2. vbi in primogenito succedente ex vi primo geniture Flavius Amendula in additio. ad Vinc. de Francis decif. 250. n. 18. Rota Romana in nouissimis decifion. 908. parte 3. lib. 3. Bart. in l. si enim hominem ff. de fideiussor. Bald. Nouell. de dote p. 9. priuile. 10. in prin. Ricci. collect. 2. 193. ver. Imellige tamen. Aluar. V. claus. decif. 160. n. 3. Pignera decif. 218. sub n. 4. Suarez confil. 10. n. 15. Barbosa in l. si constante §. final. n. 33. ff. solut. matrimon. In rigore de substitutione. c. 3. q. 7. 3. num. 129. Noalis de transmissio. cap. 55. n. 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 53. num. 24. 25. vbi cogitandum relinquunt, & inter successorem rei, vel actoris ex *Pariso, & Socino* distinguit *Ronius. conf. 82. num. 14.* Sic etiam in realibus passim transit in singularem successorem rei instantia, quia tran-*

sit cum fuo vicio litigiosi *Bart. in l. Latius. §. regatus ff. ad Trebellian. Pute. decifio. 181. numer. primo lib. 2. Paris. confil. 108. numer. 3. lib. 1. maxime data scientia iudicij pendens in successore, Peregr. de fideicommiss. art. 3. num. 24. ver. Primo respectu rei. Bald. Nouell. de dote p. 9. priuile. 10. in prin. Pignera decif. 218. n. 4. ver. tertio limitatur. Socin. 1. m. confil. 34. n. 1. 3. lib. 3. Rota Romana in reronum decif. 908. p. 3. & apud Moedan. decif. 1. de iudicij alias decif. 41. fol. 85. Noalis de transmissio. cap. 55. n. 6. V. claus. decif. 160. n. 3. in prin.*

Sublimita quinto, ut instantia transeat in singu-
36 larem successorem † post quam res de qua iudicium pender effectus fuerit litigiosa *Paris. confil. 108. n. 3. in fine lib. 1. Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 24. & ut dixi supra n. precedenti versic. etiam in realibus.*

Sublimita sexto quando actio erat communis
37 duorum, quia † consolidata inde in vnum potest is prosequi iudiciale instantiam per alium capta, quia dicitur successor necessarius licet singularis *Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 24. in fine.*

Sublimita septimo, ut instantia capta transeat
38 in donatarium † omnium bonorum iurium, & actionum *Andr. Georg. allega. 33. n. 26. 27. sequ. veluti in cessionarium, ut latius in proximè sequenti sub ampliacione dicam Fabi. de Anna confil. 108. n. 29. cum precedentibus lib. 2. vbi ex alio medio concludit nempe ex eo, quod huiusmodi donatarius loco heredis iudicatur nullo alio per donatorem hærede instituto, ut alibi diximus.*

Sublimita octauo, ut semper transeat instantia
39 in quemcumque singularem successorem quando † actio cum iure instantie expresse cessā fuerit, non enim iuris dubij est instantie ius cedi posse, *Bart. in dicta l. si cum hominem ff. de fideiussor. per textum in l. in causa §. si ex parte ff. de procurator. Bar. Ang. & Alex. in dicta l. si cum hæredibus, & in l. 1. ff. ad Trebellian. Bald. in l. per diuersas in q. 14. C. mandati, & in l. ex legato ad finem C. de legat. Barbosi. confil. 51. lib. 1. Tiragu. de retrah. lignag. §. 26. glof. 3. nu. 26. Peregr. de fideicommiss. art. 53. n. 29. Mula. decifio. 14. num. 6. Girba decif. 107. num. 3. Vincen. de 3. Francis. decif. 596. n. 2. lib. 4. Louellott. de attenta. c. 22. n. 21. Ponse confil. 6. Andr. Giorg. allegat. 33. nu. 27. 28. 29. sequ. Bero. confil. 187. n. 22. lib. 1. Joseph de Sesse decif. Regni Aragon. 54. n. 4. sequen. vol. 1. Fabi. de Anna. confil. 108. n. 32. vol. 2.*

40 Speciale tamen requirit cessionem † instantia ad hoc, ut transeat in cessionarium, & cessā dicitur, vel saltem quod generaliter sit facta omniū iurium actionum, vel quod sit facta verbis generatilibus, & vniuersalibus, & ex quibus verbis vel clausulis censeatur cessā instantia *Glof. in l. causa §. final. ff. de procurator. Ang. Imola, & Alex. in l. cum hæredibus ff. ad Trebell. Ponse. conf. 6. n. 19. 21. confil. 7. n. 19. volu. 1. Fabi. de Anna. confil. 108. n. 32. Girba. late decif. 84. n. 12. & latius dec. 107. per tot. Andr. Georg. allega. 33. n. 28. 29. Mula decif. 14. n. 9. 10. sequ. Scipio Ronius conf. 82. n. 12. 13. Fabi. de Anna. confil. 108. n. 28. in fine lib. 2.*

Proinde aduertendum est quod cepti iudicij instantia non potest cedi, ut eade sit cum cessionario,
41 t que cum cedente, † sed iudicij utilitas transierit in cessionarium, iudiciaria veto tela cum cedente opor-

oportet, quod sequatur, & eius nomine Innocentius Abbas in cap. 2. de aliena iud. nunt. an. fact. Alois. de Leo in l. 1. n. 9. Cod. Rom. Lincen. diner. dec. 6. in fine. Afflict. dec. 354. n. 23. Gimb. lat. dec. 107. n. 1. seq. Muta dec. 14. n. 2. 3. seq.

Quicquid contrarium dixerit. Bero. consil. 187. n. 15. 16. sequen. & n. 21. 22. & sequen. lib. 1. qui dixit iudicium sequi posse cessionarij nomine, & conatur respondere. Innocentius & Abbati, & dicit Affl. dist. loco in hoc cum bona venia lapsum, possit tamen forte Bero. saluari in reo ius suum alienante, & instantie ius cedente non autem in actore.

Limita etiam principalem conclusionem ut nō
43 procedat in fisco si in eum n. nullo modo acriue, nec passivē transit instantia capta, siue succedat ex condemnatione vel confiscatione, siue titulo hereditario, sed in eum penitus iudicium expirat licet vete vniuersalis successor bonorum sit nā Fiscus suos proprios habet Iudices de iure l. 1. Cod. vbi eam. fiscal. qui in Regno nostro sunt Magistri Rationales iurisperiti. Regij Patrimonij, & in Regno Neapolis Presides togati Regiz Cameræ Summariz, & hoc est speciale in Fisco Ang. in l. tam ex contrahibus num. 2. & Paul. de Castro n. 3. ff. de iudic. Peregr. de fideicom. art. 53. n. 23. & de iure fisci lib. 5. tit. 1. n. 65. & lib. 7. tit. 1. n. 11. & est textus in l. si constante s. final. ff. solut. matrim. vbi Bart. & communiter scribentes Bal. in l. 1. col. 2. c. de hered. vel actio. vendit. & dicitur omnes infra citat. & vide inf. n. 45

Et licet aliqui dicant quod non procedat quando fiscus succedit vii hæres, & iure hereditario ut tunc iudicij instantia in eum dicunt transire tanquam vtens iure priuato, vt dixit Bald. Angel. & Paul. de Castro in d. l. si constante s. fin. Decim in c. quia Gl. n. 10. Alciat. consil. 22. lib. 6. & horum opinionē sequitur Alex. in dicto s. fin. post. Imol. in l. si eum hominem ff. de fideiussor. Surd. consil. 223. n. 16. ante vers. & non obstant. & n. 18. Cagnol. in l. 2. n. 25. c. de post. inter emptor. & venditor. & rationem dicit esse. Io. de Platea in l. 1. c. si pendens. appellat. mors. interuen. quia tunc fiscus necum succedit bonis sed personæ Socin. consil. 46. n. 21. lib. 4. Scaccia de appellat. lib. 3. c. 2. q. 7. n. 13. 3. vers. confirmat. Afui. in praxi. 52. c. 12. n. 12. ad n. 44.

Contraria tamen sententia fundata in dicto s. final. prior est, & ita determinauit Bart. ibi & sequuntur Bald. in rubr. ff. de rerum diuisi. n. 15. Ang. in l. si vt proponit C. de bonis de minor. Syluest. in l. 1. c. si pendens. appellat. Anto. de Butrio. & Abbas in cap. quia G. de iudic. quam sequari testantur communiter DD. & dicit Peregr. dicto n. 11. quod dicto casu fiscales auocant ad se causam cum toto processu Martin. Landen. in tract. de fisco q. 91. & q. 28. Franciscus Lnea. de prim. fisci. in princ. n. 70. Boffist. de fisco n. 49. & melius n. 46. vbi dicit quod fundameo-
tum Tenens de Platea est damnatum in d. s. final. vt ibi maxime per Imolem per dictum s. finalem quā opinionem vii veriore tenet licet dicat quod Senatus Mediolanensis seruauit ordinatē, quod quando causa iam est instructa ad parandum labo-
ribus, & impensis fisci remanet coram primo Iudice, & in titulo de bonis vacantibus n. 11. vbi per circa instantia idem dicit Carpan. super stat. Mediolan. c. 21. n. 56. 57. 58. vol. 2. Surd. consil. 223. n. 7. Ce-
Ant. de Amat. P. 11.

nall. commun. n. contr. commun. q. 37. Causam. dec. 18. p. 1. Molfesius super consuet. Neapol. to. 1. p. 2. de person. q. 8. n. 26. Ambros. de immunit. eccles. c. 20. n. 44. Castil. dec. 2. q. 1. 17. Barbosa in l. si constante s. fin. nu. 15. 16. 17. 18. 19. seq. ff. solut. matrim. s. fin. lib. 2. commun. opin. 161. Cardin. Tufeb. conclus. 210. littera. I. n. 4. Muta super consuet. Panor. c. 3. n. 45. Grutier. disc. p. 182. n. 38. Iurysingul. 98. n. 1. lib. 2. Alex. T. v. tacin. 7. ar. resol. lib. 1. de iure fisci resol. 2. n. 2. versu. Hinc est Ioseph de Sesse. dec. 54. n. 1.

Amplia proximam principalem limitationem
43 vt instantia nec transeat in fiscum si succedente in bonis vacantibus. Bal. in l. si constante s. fin. ff. sol. matr. vbi Ang. & Alex. n. 4. Peregr. de fideicom. art. 53. n. 23. Boffi. de fisco n. 46. & tit. de bonis vacan. n. 11. Afui. in praxi. 52. c. 12. n. 41. seq. Ioseph de Sesse dec. Regni Aragon. 54. n. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Sublimitatur vt non procedat quādo fiscus suc-
44 cessit quomodocunque priuato in secunda instantia videlicet in causa, & instantia appellatio-
nis, & post latam sententiam nam eo casu fiscus subicitur iudicij ordinario, & appellatio-
nis iudicij prosequendum est coram appellatio-
nis iudice, non autem coram suo, licet secus sit quando succedit durante prima instantia vt dictum est. Salicet in l. 1. c. si pendens. appellat. per illum textu. Frä-
cisse. Lenan. de prim. fisci n. 70. Peregr. de iure fisci lib. 7. tit. 1. n. 12. Doctores in c. quia Gl. de indie. Boffi. tit. de fisco num. 45.

Sicut in fisco quoque transit instantia quan-
do esset cessionarius priuati Bini. consil. 11. n. 48. lib.
45 1. Quid in fisco succedente si auctori an transeat
instantia Barbo. in l. si constante s. fin. ff. solut. matrimo.
n. 26. & vide supra n. 42.

Superioribus contentantur videtur, vt instan-
46 tia cum defuncto si laico conuento capta non
transeat in heredem clericum Ecclesiam, vel aliā
ecclesiasticam personam ratione privilegij, & iori
ecclesiastici cum omni iure eximantur regulari-
ter clerici a laicali iurisdictione Bald. in leg. qui
præbiter la secunda c. de Episc. & cleric. Sason in
auten. quas actiones n. 39. in fine c. de Sacrosan. eccl.
Abbas in c. quon. col. fina. de indic. Felin. ibi n. 3. & q.
columna Deci. n. 31. Salicet in l. 1. c. si pendens. appel-
lation. Not. interuen. Lancellosi. Lanfranc. Dec. 1. a-
cobum. de Santo Georgio. & Cruc. lun. n. 10. in fine in
l. bares obiens ff. de indic. Maranta de ordine iudicior.
parte 5. in princip. n. 13. vbi dicit hanc esse magis
communem, quidquid alij dixerint Armul. Ruzens
in tract. de iure regul. priu. 5. n. 12. 13. Rom. 12. itae.
Deci. consil. 700. Cuenarr. praxi. quæst. 8. n. 4. Pur-
para. consil. 83. num. 4. & per tot. vol. 1. qui hanc ve-
riorem, & magis communem dicit Passer. consil. 83.
Roland. de inuentor. c. 23. & c. 27. nu. 4. Causale. de
estio. 8. n. 1. p. 1. Salom. de Pace in l. 3. tauri n. 792.
Mingher. centur. 3. obseru. 45. n. 2. Auendagn. de exe-
quena. Mandat. Reg. p. 1. c. 1. n. 33. Rander. consil. 6. n.
43. vol. 1. Carroc. except. 22. q. 4. n. 3. 4. 5. & seq. & n.
24. Rota Romana in antiquis dec. 552. & in anti-
quioribus dec. 1. de foro competenti dantebaude suc-
cession. 52. 2. n. 7. Surd. consil. 222. n. 4. Barf. consil. 412.
n. 27. lib. 4. qui firmat hanc esse magis communem
Afui. in praxi. 52. c. 12. n. 44. sequen. vbi quod
hæc est verior, & magis communis Spino in specula

testamen. glos. 33. principal. tit. de addition. heredit.
num. 71. Petr. An. Anagnin conf. 1 lib. 3. Perreg. de
fideicommissi. art. 48. num. 23. in fine art. 53. m. 20. Am-
brojsio. de immunitate eccl. qusq. cap. 20. num. 45. Facine.
lib. 12. controuer. iur. cap. 43. in fine. vbi quod hāc
putat amplectendam in praxi tamquā magis pro
penam in fauorem clerici & ecclesie. Mofesi. su-
per coniectat. Neapol. tom. 1. part. 3. sit. de personis
quest. 8. per totum qui ab hac in indicando & con-
sulendo non recedendum dicit tamquam seruata
in toto orbe terrarum Gratian. distict. 16. num. 34.
qui dicit. quod esset difficile obtinere contra
clericum si acerasen. var. refol. 1. 1. refol. 49. doffiss. An-
to. Faber. in C. lib. 3. sit. 1. distict. 12. Menos. conf. 32.
n. 19. conf. 99. 1. m. 3. Rosa Rom. in recolletis per Card.
dialestem Seraphinum decisi 97. n. 5 & 9. Florent. Do-
mus 1591. Aulo. de Canario utraque de exequi. insti-
t. § 5. Siracus. de mortuaria in prima partiella vltima
parvis principalis n. 45. Maria de interdicti. part. 4. ci-
tu. 1. cafn. 33. per los. vbi adducit rationes & re-
spondet. Sard. conf. 322. & dec. 10. Tremitan. var.
refol. lib. 1. de rescript. & prim. refol. 3. num. 9. & lib. 3.
refol. 4. de iudicij. n. 17. Roland. Canagual in parafyfi
ad l. hares absens. de iudic. m. 5 fol. 4. 14. post interdicti
decisiones impressa Corp. ad statum Mediol. r. 2. 1. nu.
40. 41. vol. 1. Caballini. conf. 91. n. 8. volum. 2. & hac
videtur opinio Canonizata per Roman. Romanam

Contrarium opinionem vt Clericus, vel Ecclesia teneatur inchoatum iudicium perficere, & continuare coram primo Iudice laici, cui vniuersaliter successerit, & hæres extiterit, & ea instantia possit in clericum, & ecclesiam trāfere (quæquid sit in iudicio inchoando contra Clericum, & Ecclesiam heredem laici, quod debet coram Ecclesiastico iudice initiari) tenuerit grauissimi auctores. *Castrén. Imola Roman. Alex. Bald. Cuman. Barbac. Artin. Firmian. Nizius. Guicel. de Bened. Iason.* quos sequitur, & refert. *Surd. conf. 323. per tot. & deest. 110.* qui testatur decisum in Senatu Mantuanorum *Cagnoli in l. 2. c. de post. inter emptor. & vendit. n. 249. 252.* qui iubet secundum hanc opinionem iudicatum videri in Taurinensi Senatu contra clericum, qui laico successerat inchoata instantia. *Boeri. de off. 69. n. 3. Burfat. de iur. parum costan. conf. 63. n. 42. Marant. de ordin. iudic. p. 4. tit. 1. c. Spino. in speculo testam. Glof. 33. principal. ut de addition. hereditat. n. 72. sequ. & n. 75. v. sequ. de successione. n. 4. lib. 3. §. 3. 2. l. i. n. 17. n. 72. Conn. pract. c. a. 8. c. 4. n. 3. lib. 3. sequen. etiam ex l. i. c. l. 5. §. 1. c. 6. par. 1. Gregor. Lopez. in dist. l. 57. in versu. Pando n. 53. Gratian. decept. 16. n. 3. sequen. Panciroli. c. 6. n. 7. Scappi. de iure non scripto lib. 1. cap. 16. n. 1. A. n. §. 8. Grimon. de sacra immunit. lib. 3. c. 15. n. 96. Camil. de Curie de feud. p. 2. c. 2. n. 142. Amond. de exequen. mand. cap. 1. n. 33. Didacus Perez in l. 3. tit. 13. lib. 3. ordinacion. Cessili. n. 26. Olan. in ostensio. n. littera C. n. 26. Cessali. commun. c. 10. n. 3. commun. quæst. 36. Parladore. ff. de rerum quotidian. rum c. final. §. 1. n. 10. Suarez in de post. vbi indicat ex textu non. 1. a. n. 1. Villod. in commun. opinion. in verbo clericus n. 103. Quæsiō in suis quæstio. cap. 4. n. 7. Burgo. de pos. in sua praxi in prelo. n. 4. c. 20. 2. Amond. in l. 57. n. 16. p. 1. glof. 3. Antiles. in cap. 1. de test. c. 10. versu. la expositio. n. 66. Farina.*

q. 8. num. 46. *versic. amplia*. 17. *Gail, obferuat*. 17. num. 8. 10. lib. 1. *Seaccia de iudic. c. iur. ciu. cap. 1. num. 21. Barbosa in l. fi. conſue. §. final. num. 27. 28. ff. iſſol. matrim. P. ini. lib. 2. opinio. 4. 18. Fachin. libra 12. controuer. iuris cap. 43. vbi tamen diſt. dubiū Rodriquer. tom. 2. quaſion. regular. quaſt. 62. articulo. 1. Cardin. Tufch. conſul. 45. l. i. iur. 1. numero. 17. 38. 39. Roſa Romana in primis recolleſtis per Fern. nac. decif. 81. num. 5. Peerns Anton. Auguſtiſol. ſibi conſtrains conſ. 59. num. 1. lib. 3. Borrell. in addition. ad Bellugan. in ſpeculo princip. rubr. 1. 15. viderendum num. 4. litter. A. *verſicul. ad materiam Galles. de obligat. in forma Camer. par. 2. quaſt. 2. num. 3. 4. Anſer. in tract. de poſſeſſ. iud. laici ſuper perſon. Eccleſiaſt. reg. 12. fallen. 5. num. 6. tom. 16. tract. Syllian. conſ. 40. num. 45. Aloyſ. de Leo in antien. Caſſa. num. 19. Cod. an Sacraſanct. Eccleſ. Foller. Imper. conſtit. Regni ita. de Epifc. & Cler. cap. item ſumamus n. 5. Cala de modo articulan. & proban. §. 1. gloſſ. 1. n. 57. Petrus Cordero. colleſſan. iur. Canon. par. 2. Colleſſan. 3. 7. 27. & cum illa reſidet Carroc. de exception. cap. 44. n. 259. Seaccia de appellation. lib. 3. cap. 2. q. 7. numero. 133. *verſic. confirmatur. Amibul. Troſi. Ganenſ. rit. 67. n. 5. Emmanuel Suarez in theſaur. receptar. ſenten. opinio. 1. c. 4. verſ. Clericus. Amibul. ad Capic. decif. 109. num. 2. Gratian. Hiſpan. reg. 9. n. 11. Ceraunt. rit. 324. Prſili. decif. 212. Myſſinger. Cenar. 3. obſer. 45. Carbal. reſol. crimin. cap. 153. Cancr. var. reſol. lib. 3. can. 3. cap. 16. de iuris conſtitution. num. 136. Ioan. Franc. Leon. in ſuo Theſaur. for. Eccleſiaſt. p. 2. cap. 38. num. 80. & ex ſnollratibus omnes cum illa reſident. adſcri. decif. 79. num. 2. decif. 131. num. 23. & in addition. ad Petr. de Gregorio. de iudic. c. iur. ciu. ſeudal. quaſion. 10. Gamba. decifio. 82. n. 2. *verſic. ſic quoque Caſteli. dec. 2. & laius. dec. 200. qui teſtatur hanc opinio. nem ſemper fuiſſe ſeruata in Magna Regia Curia. & nunquam in Regno fuiſſe ſeruata in conuerſation. Niſta ſuper conſuetud. Paxornis. cap. 2. num. 45. Graſſi. de effect. Clerica. effect. 1. a numero 281. cum ſequen. & vere illa opinio. nem tunc in Regno nolito.****

Si quorundam tamen alicui primam opinionem
retinere, quod negamus, quod infantia inchoata
ad clericum successorem, & heredem non trahatur,
amplius potest procedere etiam, quidam clericus
47 heres laici habet coheredes laicos, ut pol-
lantiam inceptam omnes conveniendi essent
cum ecclesiastico, quia trahuntur a Clerico tan-
quam digniori etiam, quod plures essent laici, quā
Clerici ex hæredibus, & ipso iure laicus ex perlo-
niam Clerici coheredis sortitur forum iudicis eccle-
siastici in individuis tamen Bartol. in l. precipimus
sædentes observando C. de appellat. Felin. in c. col. 4.
de præscript. num. 6. l. 1. in l. imperium num. 1. ver-
fic. sexto facit ff. de iurid. omni. iud. Bartol. in l. iuris
partes §. 1. n. 1. ff. de excus. iuror. Bald. in l. final. q. 6.
C. de edit. Dist. A. de huiusmodi: Zuccat. d. in l. final. nu-
36 C. de bou. poss. consuet. nobil. in l. iustitiam. notab. 143.
Socin. conf. 13. num. 17. lib. 3. & in cap. 1. num. 18.
de foro competen. Rinin. Sen. conf. 399. num. 9. not.
Guad. p. a. conf. 7. num. 1. in l. iustitiam. lib. 3. Bossi-
tu. de foro competen. num. 146. Capic. dec. 1. 173. Ma-
raui. de ordin. iudicior. par. 4. dist. 1. n. 33. Federic.
Scot. conf. 6. num. 3. lib. 6. tom. 1. p. 1. de succ. filio.

creation. f. 22. num. 7. *Bombin. conf.* 10. n. 11. *Memo-
el. de adipiscen. possess. remed.* 4. num. 475. *Farinac.
quest.* 8. num. 151. *Surd. conf.* 222. n. 2. & de alimen.
tit. q. quest. 14. num. 3. & *conf.* 396. num. 16. *Aret.
conf.* 25. *Marsil. in rubric. de fiduciis. num.* 130. &
sequen. *Ambrosin. de immunitat. Ecclesiastic. cap.* 20.
per tot. *Aufser. de potestat. iud. Ecclesiastic. super laic.
num.* 49. *Marta de iurisdic. p. 4. centur.* 2. casu. 118.
Spino in speculo testamenti. *glos.* 33. n. 72. *Maceratens.
var. resolut. lib.* 1. c. 42. num. 4. *Gratian. dilect.* 641.
lib. 4. *Cardin. Seraph. decis.* 957. quam dicit Rotam
seruare.

Sub ampliatur procedere etiam in criminali-
48 bus, ut si in eodem delicto sit Clericus, & laicus
omnes fore remittendos ad Ecclesiasticum iudi-
cem, qui quoque contra laicos procedet tracti à
digniore, & non contentarie causæ diuidatur *Felin.
in cap. 1. colum. 4. de prescriptio. Anto. de Prato ve-
teri in l. 1. in fine ff. qui sentent. sine appellat. rescindan.
qui sunt ante signatus huius opinionis Marian. Soc-
cin. in cap. 2. col. 3. in 8. fallent. de mutus perizon. &
Socius in l. cum Senatus in fine ff. de rebus dubijs, qui
testatur quandoque vidisse in practica obseruari.
Crotus in l. 1. n. 15. ff. de verbor. obligat. Zucard. in re-
peticio. l. final. num. 36. C. de bonor. poss. contr. tabul.
Iason in l. imperium num. 3. ff. de iurisd. omni. iud. *Fer-
rat. cautel.* 10. *Martus. de ordin. iudic. par. 4. dist.* 11. n.
22. *Foller. in pract. fol.* 75. nu. 79. 10. *Arnon. Solilo-
quio.* 57. qui in facti contingencia obtinuisse testa-
tur. *Marsil. singul.* 180. & *conf.* 67. m. 62. *Hypol. Ri-
min. in lib. quibus alienare licet in princip. n.* 156. &
conf. 102. nu. 12. & *conf.* 55. n. 62. *Natt. in c. quan-
tus de pascuis in 6. Bonacoff. com. opin. p. 2. verfic. lai-
cus. Ambrosin. de immunit. Ecclesiastic. 30. n. 9. & se-
quen. Marteslan. de commissio. p. 1. commentar. 2. ca.
2. nu. 27. sequen. Soc. ian. conf. 34. col. 1. lib. 2. *Aufser.
de potestat. iud. Ecclesi. super laic. num.* 13. in 13. & trac.
par. 1. *Ferdin. Loazes. de matrimon. dubit.* 10. nu. 20.
Pariz. conf. 154. n. 1. lib. 4. *Cardin. Alban. conf.* 13.
nu. 6. *Borell. de compromiss. lib.* 1. *glos.* 3. num. 44. *Caf-
sane super Consequat. Burgund. rubric.* 1. §. 5. in textu
161. *Silna grace. num.* 70. fol. 51. vbi dicit vidisse
decisum, & in practica seruari in casu emergenti
in Ducatu Mediolani Socin. *conf.* 12. lib. 1. *Farin-
ac. quest.* 8. nu. 151. cum sequen. *Surd. conf.* 222. nu.
3. *Boeri. decis.* 300. *Ioseph Ludovic. decis.* 146. 147.
num. 18. p. 1. *Menos. de arbitrar. casu* 371. num. 13. in
fine, vbi quod hæc est magis recepta opinio licet
vix à iudicibus laicis seruaret. *Scaccia de iudic. lib.*
1. c. 11. n. 24. vbi de com. & magis comuni opinio-
ne Decian. *trac. crimin. 10. 1. lib.* 4. c. 9. n. 44. & sequ.
*Rebuff. in suo arboris except. col. 8. lib. 2. Q. Maria de
iurisdic. tit. par. 4. centur.* 2. casu 119. qui dicit hanc
opinionem verissimam, maxime quando effensus
in delictis, in quibus exceptio perplexitatis im-
pediret processum iudicium, & dat exemplum in
mandante, & mandatario, quorum alter Clericus
alter laicus esset *Maceratens. var. resolut. lib.* 3. ca. 38.
num. 4. *Boffi. in tit. de foro competet. num.* 146. 147.
49 qui declarat, quod quando esset delictum pro
quo veniret imponenda pena sanguinis, quam Ec-
clesiasticus iudex non potest infringere clementiam
sanguinis ne Clericus, vel Monachus. Nec Ecclesia,
quandoque penam correspondentem delicto ha-**

Ant. de Amat. P. 11.

beat, cum Ecclesia gladium non habeat nisi Spi-
ritualem, qui non occidit, led viuificat. ea. inter hæc.
33. qu. 2. nullaque grauiori pena vtatur, quam de-
positionis, & perpetui carceris, quia illo casu laici
euidenter penam debitam, & delicta remanerent
impunita, sed Ecclesiasticus post cognitionem ha-
bitam debet tales laicos remittere iudici laico de
beata pena puniendos, qui debet sufficienter, &
condigne punire lupulendo, quod per Ecclesiasti-
cum iudicem elipere non potuit ex *Mariano Socini-
no in loco supra citato licet aliter senserit Barthol.
Socius in l. cum Senatus in fine. ff. de rebus dubijs Fe-
lin. in c. 1. col. 4. de prescript. & vide Ambrosin. de im-
munita. Ecclesi. disto 420. n. 13. 14. & sequen. *Gras-
de effect. clericali. c.* 1. nu. 140. vers. limitatur. *Marta
de iurisdic. p. 4. centur.* 2. casu 119. vbi late *Griuel. in
decisionsibus Senatus Dolani.* 30. n. 9. 10. & sequ.
50 Et hoc sine aliqua distinctione an causa sit in-
diuidua, vel non: quia Doctores non distinguunt
in delicto inter causam diuiduam, vel indiuiduam,
nam sentiunt, quod semper causa dicatur indiui-
dua ratione cuius delicti, & facti indiuidui, quod
assumptum probatur tam per DD. supra citatos,
quam per textum in *Liqui de crimine. C. de accusat.*
vbi quod, & si sint plura delicta ex vnico facto
idem iudex esse quasi vnitate facti indiuidui spec-
tandam, quocquid sit in ciuilibus, vel in pluribus
obligatis secundum *Bossum. in tit. de foro compe-
tenti. num.* 147. in fine, contrarium tamen, ut proce-
dere id possit in indiuiduis, etiam ratione delicti
non autem indiuiduis sentiunt, & bene Soc. *conf.*
12. col. 6. lib. 1. *Martus. de ordin. iudic. p. 4. dist.* 1. nu.
24. *Conarr. pract. q. c.* 34. n. 1. 2. *Capic. deci.* 173. *Farin.
q. 8. n. 151. versic. nec obstant ex Bartolo, Neuzan. e.
alijs Lambert. de eor. res. glos. final. u. 244. Macera-
ten. var. resolut. lib. 3. c. 38. n. 4.**

Sed quicquid sit de iure contrariam opinionem
51 approbauit Regni nostri praxis, vt laico, & Cleri-
co simul delinquentibus laici non trahantur a
Clerico coram Ecclesiastico iudice, sed iudex lai-
cus cognoscit, quoad laicos, & Ecclesiasticus, quo
ad Clericos tene in l. 1. §. si quis in Villa num. 27.
ff. ad Sallianam. & in leg. Senatus consilio numer. 14.
eodem vbi testatur sepius vidisse iudicatum contra
opinionem *Antonij de Prato veteri Ioan. Rupellan.
lib. 3. Forensium institutio. cap.* 11. *Crauet. conf.*
322. *Rebuff. in repetitio. anteb. babbia primil.* 106.
C. ne filius pro Patre qui dicit hanc opinionem
contra *Anton. de Prato veteri in practica seruati, & in
proemio Regiarum constitutionum glos.* 5. n. 117. *Osas.
decis.* 103. num. 10. *Boeri. in consueud. Biturgen-
sis. de iurisdic. lib.* 9. qui dicit priorem opinionem
nunquam fuisse in praxi seruata. *Neuzan. in Sil-
na nuptial. lib.* 6. n. 38. *Gomes. variar. resolutio. tom.*
3. c. 10. n. 6. quam litem vltiorem tenet, & dicit
consuuisse iudicibus ordinariis in questionibus oc-
currētibus de facto, & vidisse communiter practi-
cari in illo Regno, pro quo assert. *legem illi* 123.
Facchin. controuer. iur. lib. 9. cap. 31. *Guttier. pract.* q.
6. lib. 1. *Philippus Probus in pragmatica Sanctione
tit. de concubinarijs. supras. verbo. Lambert. de contr.
glos. final. num.* 244. vbi refert ab Illustrissimo Car-
dinali Aleciato dami legeret l. final. C. de bonor. poss.
contr. tabul. nunquam potuisse persuadere Senatum

Mediolanensem ad inclinandum in opinionem.
*Ant. nu. de Praso p. 10. Conarr. p. 10. q. 34. n. 1. in
 fine. Menoch. de arbitratu casu 381. num. 12. Grass. de
 effect. clericat. eff. 1. n. 132. sequen. & num. 134.
 135 sequen. ubi quod nunquam videt contrariam
 opinionem servari in Regno nostro tanto fortius,
 quia nos procedimus ex abrupto, & palatino mo-
 do, quod prohibitum est Ecclesiasticis iudicibus,
 qui procedunt ordinarij, & processu, & illa est
 veritas. *Gravus. decis. 21. Capic. decis. 173. P. in-
 cent. de Frauch. decis. 426. num. 4. P. fill. decis. 213.
 num. 8. Farinac. quest. 8. num. 151. qui saluat contra-
 riam opinionem procedere in iudiciis Clar. in f.
 final. quest. 36. ver. seu in pleniusque, qui hanc opi-
 nionem servari in practica, & plures vidisse iudi-
 care testatur respondet quoque Cassaneo, qui dicit
 in Ducatu Mediolani contrarium decilum, ut il-
 lud contringere forte potuisset temporibus Cassanei
 hodie veto totum contrarium decidit in dicto
 Senatu Didacus Peres in rubr. tit. 1. lib. 1. ordinatio.
 coll. 746. 748. Gratian. Hispan. Regul. 9. nu. 2. Mi-
 chael. Ferr. obseruat. 218. Canez. var. resolu. li. 2. c.
 2. nu. 12. Mexia in pragmatice Taxie panis concl. 5.
 num. 74. cum sequen. Bonadill. in sua politica libro 2.
 cap. 17. num. 90. Trentacin var. resolu. lib. 2. de iudi-
 cijs resol. 3. num. 3. bene Grunell. de i. 30. num. 14. &
 sequen. qui testatur decilum in illo Senatu Dolano
 Cardin. Twich. conclus. 976. nu. 1. lit. C. Inuringiol.
 singul. 138. lib. 1. de Brill. decis. 138. nu. 6. qui dicit
 ita semper in Regno servatum absque aliqua co-
 tradictione licet contraria opinio de iure sit ve-
 rior, & latius notuissim. decis. 249 per totam vol. 3.
 32 ubi etiam testatur de consuetudine f. & iijio ha-
 ius Regni ex mandatis Illustrissimorum Proregum
 videlicet, quia ut plurius oriuntur controuersie
 inrer magistratus super huiusmodi remissione,
 quando plures pro eodem delicto inquiruntur, qui
 sunt diuersi fori, & ex hoc delatantur causae cri-
 minales, quae passim celerem desiderant expedi-
 tionem, & in capta informationum per diuersos
 iudices variz oriuntur contradictiones, & co-
 trarij sepe proferuntur sententiae in eadem causa,
 quod propterea aliquando in Regno finit ser-
 uatum, quod iudices diuersi fori vniuntur: videli-
 cet tam iudices M. R. C. vel vni ex eis cum iudi-
 cibus alterius iurisdictionis, qui causam terminat
 vsque ad sententia diffinitiuam, quam iudex Ec-
 clesiasticus cum seculari de voluntate Praelato-
 rum: ubi tamen non esset procedendum ex ab-
 upto cum modis iste procedendi ex abrupto apud
 Praelatos non seruatur, iuxta notata per Doctores
 in cap. cum contemplatiue de reg. iur. Balus in prag-
 mat. vniua tit. 42. M. S. fol. 332. Matur. Burg. in tra. de
 modo proceden. ex abrupto q. 52. num. 1. & adducit
 Mastrilli praesise exempla A. xij Imperatoris, &
 Anacleti Papae, ex capitulo omnis oppressus 2. quest.
 6. idemque seruatum fuisse nostris temporibus in
 Regno Neapolitano testatur Dominus de Pontec.
 decis. 9. per tot. Et in Regno Franciae, quod omnes
 iudices simul tam Ecclesiasticus, quam secularis
 in puniendis delictis atrocissimis vniuntur, & con-
 current refert Ann. Robert lib. 1. rerum iudicatar.
 c. 6. col. 9. in fine. Quae praxis, & iijio confirmat-
 ur diuersis iuribus ad textum in athenis vero cou-**

tingerit. C. de iudic. cap. cum contingat de officio de-
 legat. cap. per hoc de barez. lib. 6. & hoc iure quan-
 doque in Regno vtitur.

At sublimitatur recenta forte opinio, quod
 instantia cum laico inchoata non transeat in ha-
 redem Clericum, vt non procedat in instantia ce-
 33 pta cum laico f. si lite pendente efficiatur clericus,
 quia tunc coram seculari est continuanda instan-
 tia, & ibi terminari debet iudicium: oon obstat et
 clericatus superuenienti Cognol. in l. 2. C. de post. in-
 ter emptor. & venditor. n. 250. l. si quis postea quem
 ubi Bald. & Alban. in lucubratione ad Bart. ibi nu. 1.
 ff. de iud. Grass. de effect. Cleric. off. 1. num. 283.
 A sin. in praxi. 2. cap. 12. n. 47. serd. decis. 110. n.
 3. Marcell. Cala de modo articulan. & proban. 5. t. gl.
 1. n. 63. Marchesan. de commissio. p. 2. cap. 1. secundi
 capitis principalis n. 91.

Proximam tamen sublimationem restringas
 54 uisi capto iudicio cum laico f. & post instantiam
 peremptam effectus sit Clericus, quia tunc si ad-
 oris petitioni fuerit per Principem iussuarius Spi-
 ritus vitae instantiae iam peremptae, quia tunc ex
 insufficientia non dicitur antiqua, sed noua illa
 gaudet declinatoria, & conueniri debet coram
 Ecclesiastico, instantia namque perempta. per
 citario, & litis contestatio licet inde Spiritus vi-
 tae insufficientur, vt per Bartol. in l. item late motu aff.
 iud. fol. v. inc. de Anna. singul. 129. Alexan. Treu-
 cent. var. resolu. lib. 2. tit. de iudicijs resol. 4. num. 40.
 Marta de iurisdic. p. 4. centur. 1. casu 32. n. 6. &
 latius centur. 2. casu 141. per tot. Roland. cons. 4. per
 tot. lib. 1. Thomas Alsin in tract. de infirmita. par. 2.
 in rer. insufficient Spiritus.

Sublimatur etiam in feudalibus vt instantia ca-
 55 pta f. cum defuncto in feudalibus transeat in cle-
 ricum heredem, quia Clericus in feudalibus for-
 titur forum laici, & perficere debet iudicium co-
 ram domino feudi seu paribus Curie cum tunc na-
 tura causa trahat de se personam, & non persona
 naturam causae, & Ecclesia, & Clericus in feudali-
 bus sunt. denudati omni privilegio fori ad text.
 in cap. verum de foro competen. cap. ceterum de iud.
 cap. solute de maioritat. & obediens, ubi DD. cap. 1. §.
 final. de cap. Conrad. Aluazot. in c. l. col. 3. apud quos,
 vel quos coram de feud. esse debet Franc. in c. Roma-
 na. debet n. 3. de appella. in 6. Cure. Iun. de feud. p.
 7. nu. 15. Bald. in c. 1. num. 4. de controuer. feud. quid-
 em par. Clar. in §. feudum q. 90. num. 8. vers. & hac apud
 de vbi de magis communi legistiarum, & canonis-
 tarum, & quod ita seruat Senatus Mediolanensis
 Soccin. Regul. 55. fallen. 2. Cautius in cap. volentes
 vers. Restringitur n. 16. 17. t. 8. fol. 182. & vers. ad
 quid n. 8. Inuringiol. de feud. centu. 2. art. 94. nu. 6. 7. se-
 quen. & centur. 1. q. 14. Villalob. commun. opi. ver.
 Clericus nu. 27. Quid. Papa decis. 139. Gail. lib. 1. ob-
 ser. 37. n. 3. Myfinger. centu. 1. obseru. 22. num. 2. se-
 quen. & centur. 4. obser. 95. Caranitaris, 52. notab.
 5. sub num. 6. Gregor. Tolosan. de appellation. lib. 4.
 cap. 5. nu. 4. vers. communis. Serader. de feud. p. 1. q.
 2. Paris. de Puteo de reintegrat. feud. vers. an citatus
 fol. 1. op. nu. 1. 2. 3. sequ. iijio. in cap. 1. de prohibita
 fendi aliena per tot. in rer. omnibus Sancta Dei ec-
 clesiae u. t. Mastrilli. decis. 131. num. 22. quod de hoc
 nunquam in Regno fuit dubitatum atque de ord.
 iudi-

indictio. p. 4. dist. 1. 1. numer. 49. Menoch. de retin. possess. remed. 3. nu. 369. sequent. num. 409. seq. Scaccia de appellation. lib. 3. cap. 2. quaest. 8. numer. 92. extens. 1. & de indic. lib. 1. cap. 1. numer. 97. limitat. 9. Riccius in praxi Archiepiscop. Neapolitana resol. 311. n. 3. Vrsi. decis. 24. nu. 3. Neapod. super Consecut. Neap. in proemio §. praefatus numer. 300. Afflic. de feud. sem. §. fin. nu. 6. & super constitut. si quis Clericus lib. 1. rubr. 66. nu. 5. Cumanus riu. 2. n. 40. Borel. in addition. ad Bellugum. in speculo princ. rubr. 11. §. videndum num. 3. littera A. Bero. conf. 82. num. 3. lib. 1. Scappi. de iure non scripto lib. 1. cap. 6. numer. 1. 2. Gratian. disceptation. 183. numer. 16. Marta de avaris. p. 4. centur. 1. ca. 1. 16. Grass. de effect. Clericatus esse. 1. numer. 718. 719. cum plurib. sequent. Farmac. quast. 8. n. 22. Almaris in speculo iuris pontificij c. 76. Surd. conf. 193. num. 1. 11. Marchesin. de commissio. par. 2. cap. 4. num. 61. Mantica de facitis convention. tom. 2. lib. 23. tit. 3. num. 85. Capiblane de iure baronum pragmat. 1. n. 1. 1. Pelan. 2. ca. conf. 23. n. 24. Marcus Mason. Genuin. in praxi Archiepiscop. Neapolitan. cap. 9. num. 5. & cap. 90. n. 2. Ambrosin. de immunit. Ecclesiastic. cap. 20. num. 56. 57. 58. seq. Petr. Cenedo in Collect. iuris Canon. par. 1. collect. 37. num. 5. Papon conf. 151. num. 2. versic. similiter Motius de feud. titul. de Natur. feud. numer. 126. 127. 128. artic. 165. 166. Fontan. de pact. dotalib. clausul. 4. glof. 10. p. 1. numer. 7. 8. seq. Nolfesi super consuetud. Neapol. tom. 1. p. 2. tit. de personis q. 7. nu. 19. 20. 21. seq.

Similiter è conuerso si dominus feudi esset per-
56 sona Ecclesiastica Vassalli laici ratione feudi deberent coram Ecclesiastico conueniri, cum inter Vassallos regulariter Dominus feudi sit Iudex Motius de feud. tit. de natur. feud. numer. 129. Zafius de feud. in rubr. de controvers. feud. num. 7. circa medium Curci. l. un. in tractat. de feud. p. 1. q. 2. num. 4. Menoch. de retin. possess. remed. 3. n. 405. Surd. conf. 193. numer. 2. Inriglioli de feud. centur. 2. articul. 94. numer. 11.

Tamen, & si Clericus, vel Ecclesiastica persona
Iudici laico, & Domino feudi subiaciat feudi
57 ratione, nõ ita est pro emphiteoticis rebus quis teneret Clericus à Regia Curia vel laico cum pro eis coram ecclesiastico, & non coram laico conueniendus sit Afflic. in Constitution. si quis Clericus numer. 5. rubric. 16. lib. 1. Faller. super. ead. cõstitut. n. 3. 2. Grass. de effect. cler. effect. 1. nu. 731. Genuin. in pract. Archiepiscop. Neapolitan. capit. 9. num. 3.

Quod de claratur procedere si ageretur actione
civilis super feudo vel ratione feudi secus si cri-
58 minaliter vel civiliter ageretur ad priuationem Clerici, vel Ecclesie feudi veluti si pro feloniam vel de hõro pro quo veniet imponenda pena priuationis feudi, quia tunc cognitio spectat ad Ecclesiasticum non ad Dominum feudi, vel laicum Innoc. an c. rerum numer. 2. 3. de foro competens. vbi Hostens. Buri. Abbas num. 17. Socin. in cap. ex transmissa col. 10. n. 3. 2. vers. quia non limitatur de foro competens. Paris. de Pateo de reintegrat. feud. §. an citatus p. 108. 109. n. 4. 5. 6. & seq. Socin. conf. 112. n. 22. in fin. h. 1. Gail lib. 1. obser. 37. n. 3. Scaccia de Ind. c. 1. §. 11. n. 97. Ambrosin. de immunit. Ecclesie. 20. n. 59. Me-

noch. de retin. possess. remed. 3. n. 405. vers. hac doct. Grat. disceptat. 182. num. 17. & discept. 190. nu. 22. Grass. de effect. Cleric. effect. 1. n. 726. seq. Surd. conf. 193. n. 15. conf. 396. num. 32. Ber. conf. 82. nu. 1. lib. 1. Farinac. quaest. 8. num. 22 in fine Capiblane. de iure & authoritat. baron. pragmat. 1. n. 32. Marta de Inriglioli. p. 4. cent. 1. cap. 16. num. 13. & latius casu 89. per tot.

Similiter vt tunc demum Index laicus seu Do-
59 minus feudis sit Index competens Clerici in causa feudi quando ageretur de feudo ex lege feudis si ad feudum vel re feudali non ex lege feudis contra Clericum, vel Ecclesiasticum Personam ageretur, vt puta si pignoratitia actione, vel si conueniretur pro exequutione instrumenti iuxta formam bullæ quia tunc fiet contra feudum, & ratione feudi agatur, quia non ex lege, & conditione feudi agitur ad eudus est Index Ecclesiasticus qui est iudex competens clerici Innoc. in disto cap. ceterum de iudic. vbi Abbas num. 13. Felin. num. 8. Bald. in cap. 1. num. 3. de inuef. in mar. fast. Marian. Socin. in cap. ex transmissa. nu. 9. in princip. de foro competens. & conf. 12. num. 21. & sequent. lib. 1. Curt. Ivo. de feud. p. 7. in 7. fallen. vbi de communi. Alex. conf. 79. num. 3. versic. sed praemissi non obstantibus lib. 1. qui dicit quod index feudi non habet iurisdictionem in vassallum nisi in quantum agitur ex lege feudi ideo si actionis fundamentum non dependet ex lege feudi Dominus feudi nõ est iudex etiam inter vassallos Alexandram refert, & sequitur Grass. de effect. clericat. effect. 1. numer. 719. 730. sequent. Surd. conf. 193. n. 13. 14. Martin. Fran. conf. 32. n. 1. 16. l. 2. Clarus §. feudum q. 90. n. 5. Campagna super Cost. Regni Neap. c. 94. n. 1. Motius de feud. tit. de natur. feud. n. 128. circa finem Paris. de Pat. de reintegr. feud. c. 198. num. 10. 42.

Sublimatur tertio, vt in iustitia inchoata contra
60 laicum in causa reconuentioonis trãseat in Clericum hæc ede quia Clericus, vel Ecclesia in causa civilis reconuenitur coram laico cum per reconuentioem fortiaur, quis forum iudicis non sui Felin. in c. at si clerici nu. 8. cum seq. de iudic. vbi Decian. num. 165. 1. mola num. 5. 8. rubræ. colum. 15. vers. fiat dubitatio Bart. in auen. & consequenter q. 1. C. de sentent. Alexand. ibid. Bald. num. 18. Casti. num. 5. Iacob. de Sancto Georg. in l. qui non cogitur in princip. ff. de iudic. Lapis allegat. 118. Boer. decis. 69. Stefan. Anser. de potest. iud. secular. super Ecclesiastic. regul. 2. Duetz regula 101. Cumanus riu. 67. n. 2. Marant. de ordin. iudic. p. 4. dist. 6. n. 44. 53. Blanc. de compromiss. par. 3. vers. Clericus. sub nu. 32. Decian. tract. crim. l. 4. c. 9. n. 17. Socin. regul. 56. fallen. 4. Afflic. decis. 173. Joseph. Ludovic. eone. inf. 38. illation. 29. 10. de Amic. conf. 70. n. 5. conf. 14. num. 2. Annibal. Trois. Canon. riu. 67. num. 1. Mancinell. in praxi p. 3. Glof. Afforem num. 7. Gail. lib. 1. obser. 37. num. 6. Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 44. Auton. Faber. in suo C. Fabrian. lib. 3. tit. 12. de fin. 1. qui reitatur deci. suum in Senatu Sabaudie Surd. conf. 396. n. 6. Petr. Cened. p. 2. collect. 37. num. 6. Grass. de effect. Cleric. effect. 1. n. 745. cum plur. seq. Calandcan. dec. 23. nu. 9. lib. 3. Peregr. de fideic. ar. 48. n. 67. Fontaneilla de pact. dotal. claus. 4. glof. 13. p. 2. n. 16. 17. 18. Gaspar. Antonius Tiesaur. quaestio. 98. per tot. qui numer. 4.

Et si putat vetum nisi reconuentio non sit depēdens à causa conuentionis sed differens, & quasi muria petito *Honded. consil. 21. numer. 1. 2. 3. libr. 1. Farinas. quæstion. 8. numer. 99. 100. 101. cum plur. sequent. Vincent. de Franc. decisio. 193. 349. 376. Iafred. decif. 64. centur. 1. Maria de Iurisdiction. p. 4. centur. 2. casu 107. per tot. vbi limitat pluribus modis Ambrosini de Immunitat. Ecclesiæ. cap. 20. n. 35. 16. sequent. Seaccia de iudic. cap. 11. num. 93. cum plur. sequent. Cuchus. in lit. maior lib. 3. tit. 9. sub n. 15. i. iudic. decisio. 49. num. 4. 5. vbi dicit id procedere tam si reconuentio fiat super eadem re, quam etiam si super penitus diuersa ex Maranta dista part. 4. distint. 6. numer. 5. & sequent. & quod ita vt Aduocatus vidit in variis causis iudicare, & obleruare tam in Curia Aquiliana quam in Magna Curia Vicariæ, & passim ita seruatur in M.R. Curia, & Tribunalibus Regni licet actualis, & effectiua executio sententiæ latæ à Iudice laico contra Clericum in causa reconventionis Ecclesiasticæ, & non laico spectet secundum magis receptam sententiam quam praxim approbasse vidimus, quemadmodum vniformiter vidimus seruatum in casu quo clericus cōuenitur veluti rei litigiose possessor in quem iudicio pendente translata sit, vt executio sententiæ iudicis laici ad Ecclesiasticū spectet aduersus clericum cō vitio litigiosis possidentem, prout in vtroque casu dicitur *Purpuratus consil. 16. sub 1. Molfesia Consuetud. Neapol. par. 2. de personis. quæst. 8. num. 29. Vinc. de Franc. decif. 545. libr. 4. i. iudic. decisio. 49. numer. 6. Mare. Anton. Gensens. in praxi Archiep. Neapol. caput. 12. & 93. Carol. de Grossis de effect. Clericæ. eff. 1. n. 789. & sequent. & num. 928. & sequent. Lapsus allegat. 118. Seace. de iudic. p. 1. cap. 1. num. 102. Prissilius decisio. 173. numer. 2. Gramat. vot. 18. num. 16. Cancer. variar. resolution. libr. 2. caput. 2. numer. 248. Giurba decisio. 63. numer. 7. in fine Bini. consil. 187. numer. 10. quicquid alii sentit tunc quod Clericus rei litigiose possessor possit coram laico exequi saltem vti turbatur iurisdictionis laicalis *Prissili. decisio. 331. num. 3. Campan. ad statut. Mediol. caput. 68. num. 114. volum. 1. si tamen Clericus iniquè res eum litigiosis vitio translata est ad iudicium coram seculari Iudice veniat ad impediendam executionem sententiæ iam latæ veluti tertius de dominio, & possessione rei opponens, cum iube debeat rectè censeri actor, quia non inuitus tunc clericus ad iudicium trahitur, sed se vitio cōfite vt debitam executionem non pediat cum veniat ex transfusio ad causam pro suo interesse non potest forum declinare, & petere remissionem ad suū Iudicem, sed sub eodem debet licem prosequi coram quo se opponit, & quamquam contra executionem se opponat non dicitur ob id cum clerico facta iudicij infantia, postquam poit rem indicari se opponit, & videtur potius ita contradicatio quidam actus extrajudicialis, quæ indicialis in figura iudicij explicandus, & non potest priore causa cum tertio iam decisâ tangere, sed pro suo interesse tantū executionis se opponere potest clericus, & in hoc non est Iudicium fed coram seculari Iudice necesse est quod se opponat, & si contrarium diceretur se queretur absurdum, quod si plu-***

res diuersi fori se opponerent quilibet pro suo principali interesse oppoteret quod victor, qui sententiæ obtemperare executionem peteret coram singulis iudicibus se decesseret quod tenderet, contra dispositionem l. nulli C. de iudic. & leg. prima ff. de quibus rebus ad eundem Iudicem eat. cap. dispositio de rescript. in 6. ita Aueharan. consil. 333. in primo dubio numer. 2. & 3. Ausper de potest. secular. super ecclesiasticis. personas regul. 2. fallit. 10. Nismado. in consil. Regni in aliquibus in vers. Comit. & Baron. colum. 3. vers. sicut num. 10. fol. 27. Franc. dec. 545. num. 10. libr. 4. i. iudic. decisio. 387. num. 1. & 2. Ambrosi. de immunit. Ecclesiæ. cap. 20. num. 43. Giurba decif. 63. num. 2. in fine. Cranetia consil. 997. num. 8. libr. 6. Pacian. de probation. l. 1. c. 56. n. 18. Sentio tamen quod, & si verū sit Iudicem secularem talem causam terminare debere tamen effectiua, & actualis executio contra Clericum spectet ad Iudicem Ecclesiasticum, & ita fuit resolutum in M.R.C. pro Vincentio lo Medico contra Bartholomeum Anusio, & Clericum D. Ioannem Baptitam Anusio die 9. Februarii 1626.

Subimitur quarto, vt infantia cēpta cū defuncto laico super possessore suo transeat in Clericū successorem & heredē laici, etiam in causis spiritibilibus in quibus subiyeūtur Clerici laicis, iudicibus quia possessorem non est quid spirituale, sed temporale, quod quando, & in quibus locum habeat, & quid si habeat ad mixtā causam tñoli, & proprietatis, vt in beneficiis, decimis, & matrimonialibus causis, & quid si iuris, vel facti quæstio sit, vel si sit adipiscendæ possessionis interdictum, quia in hoc opus esset lōga discrimine, & fieret digressio à materia de qua agimus: ideo remitto ad *Guid. Pap. dec. 1. numer. 1. 2. decif. 71. & 85. & consil. 149. vbi de Benedic. ad c. ratiuncius de testamen. vers. uxorem nomine Adelasium in 2. decif. num. 38. & 331. Nauar. in caput. cum contingat de rescript. Ferret. consil. 1. num. 11. 12. libr. 1. Gail. libr. 1. obseruat. 37. num. 5. Nijfinger. obseruat. 67. centur. 2. Boer. decif. 69. num. 23. Ausper. ad Cappel. Tholosan. decif. 470. & de potest. iudic. secular. super Ecclesiasticis. person. regula 2. Falent. 24. Cranet. consil. 258. Mare. Augustol. consil. 141. 142. Natta consil. 411. Castrens. consil. 45. numer. 13. Mare. decif. 215. numer. 3. in 2. part. decif. 1062. 512. 190. numer. 3. in prima par. Grassat. decif. 78. Sclua de benefic. part. 1. quæstion. 7. column. 4. Roland. consil. 23. libr. 2. Alnar. Velasq. decif. 11. & 93. Canalean. dec. 45. num. 75. 76. part. 1. decif. 22. l. 1. & decif. 39. num. 4. lib. 3. Castador. de restit. spoliator. decif. 1. Carroc. decif. 137. Conar. praxi. quæst. cap. 35. num. 1. seq. Osise. decif. 116. decif. 1312. num. 10. consil. 54. in fin. vers. quod vero pertinet Thefaur. decif. 82. 117. 131. numer. 10. Gaspar. Anton. Thefaur. filius in addition. ad distam decif. 82. Menoch. de recuperand. posses. remed. 15. num. 253. 210. 458. & de retinend. posses. remed. 3. num. 223. sequ. & consil. 68. num. 7. 8. 9. lib. 3. P. Ancel. de nullitat. ex defect. iuris. ordinari. num. 54. vers. siue Ageretur. A. stili. super constitution. rubric. 67. in consil. Baidi de Burgensat. numer. 9. 10. sequent. decif. 2. vbi Prissili. decif. 24. Pnt. dec. 361. & dec. 365. J. Fontanella de passis dotatib. clausul. 4. gloja 13. par. 2. num.*

num. 14. sequen. Guilielm. quæst. 34. Anton. Faber. in suo Calabr. 4. tit. 3. diffin. 3. num. 1. 2. 3. in allegatis. & libr. 3. tit. 12. diffinit. 16. numer. 1. in allegat. & cod. lib. tit. 1. diffinit. 38. & 1. tit. 2. diffin. 12. Gratian. discept. 2. 38. Scaccia de iudic. libr. 1. cap. 11. num. 95. sequen. Censual. commun. contr. commun. quæst. 504. & 403. & 82. num. 111. 113. Ambrosius de immunitat. Eccles. capit. 20. numer. 61. vide late Rodericus de ann. redit. libr. 1. quæst. 17. d. num. 55. ad num. 66. cum sequen. Grassin. tract. de effect. clericat. effect. 1. d. numer. 975. ad num. 98. qui infinitos offert Io. Garcia de nobilitate glos. 1. num. 27. Gregor. Lopes in l. fin. tit. 16. part. 3. versic. que an poder. Alciat. conf. 54. Farinac. late quæst. 8. num. 23. qui pluribus modis declarat. & limitat Mirres de Maior. p. 3. q. 11. ubi dicit iudicatum in Regali Cancellaria. Marta de inquisition. par. 4. centur. 1. c. 34. 38. & par. 2. cap. 39. Anna allegat. 92. Facchin. controuer. iur. libr. 8. capit. 15. Ponto conf. 24. num. 35. & conf. 96. numer. 16. libr. 1. Riccius Collectan. 1656. Franciscus Molin. de ritu nupiar. li. 2. differens. 10. d. num. 15. ad finem Scriver. de fend. par. 10. section. 1. num. 92. sequen. Peregr. de fideicom. art. 48. num. 30. 62. 63. & seq. Rebuff. de decim. quæst. 10. Barbosa late in lege Titia. 35. ff. solut. matrimon. Azor. institution. moral. lib. 7. quæstion. 3. 4. Carroc. de exception. exception. 2. q. 4. numer. 8. p. 10. sequen. except. 128. per tot. Rosa Romana apud Cardinalem Seraphinum. decis. 1102. n. 6. in vna Cordubens. redicimur anno 1594. & decis. 1047. n. 3. Macerat. variar. resoluit. lib. 1. cap. 91. per tot.

Sublimatur 5. quando Clericus esset hæres 62 laici qui fuerit laudatus uti anthor. & assuppleat sibi iudicium emptorem. vel emphyteutam descendendo. & instantia durante de celeris nam tunc in clericum hæredē transibit instantia. Clericus enim quando venit in iudicio veluti author laudatus tenetur emptorem defendere coram suo iudice. & non potest fori declinatoriam opponere ut infra.

Nō enim permittitur regulariter venditori laudato 63 dato 7. & requisito ad defendendū in iudicio per emptorē vocato declinatoriam cuiuscunque fori opponere. sed in foro emptoris. vel laudatus eum quo iudicium fuerat institutum licet defendere. & astringitur ad textum in l. venditor. ff. de iudic. & in l. 1. c. ubi iuxta actio. & ubi obique communiter Doctores. Capit. decis. 197. num. 4. Afflit. dec. 227. Ancharan. conf. 183. Bald. conf. 460. numer. 5. lib. 4. Muscicellin. praxi in 3. p. 1. partis principalis glosa. nominet nu. 4. 5. Martus. de ordin. iudic. par. 6. memb. 5. n. 6. & seq. Hoded. conf. 25. num. 13. libr. 1. Cabellin. de cusion. 5. 2. num. 118. Cagnoli in l. venditor. num. 2. 8. 13. ff. de iud. Ang. Arct. in §. action. autem n. 43. iussit. de action. Decian. conf. 118. numer. 5. libr. 3. Cephal. conf. 168. num. 16. Marci. decis. 293. num. 2. p. 2. Canalean. decis. 8. num. 1. sequen. libr. 1. Gama dec. 332. nu. 1. Comar. praxi. quæst. cap. 6. num. 3. Natta conf. 99. Anton. Faber. in suo Calabr. 3. tit. 12. diffinit. 1. Musyng. centur. 5. obseruat. 14. Censual. commun. contr. commun. quæst. 36. numer. 2. Gratian. decision. 149. num. 6. Capiblane. de Baron. pragmatic. 8. num. 249. Caneer. variar. resolution. libr. 3. capitul. 16. de iis contestat. nu. 13. l. & 595. Gregor. Lopez. l. 3. 3.

tit. 5. dicit. H. Caldas Pereira de emption. & vendit. cap. 31. num. 82. Poterit tamen venditor. vel auctor 64 veniens possessorē conuentum defendensurū in se iudiciū suscipere actore etiam inuito quando tamen nō animo nouandi. & liberandi possessorē principaliter conuentum ab Instantia. & iudicio cepto in perniciem aitoris id adum sit. quia tunc veluti procurator in rem suam admittitur. Butr. conf. 219. libr. 1. Natta late conf. 630. num. 12. 1. & seq. Petr. Beninit. dec. 92. Guilielm. de irament. confirmator p. 1. cap. 61. num. 14. post Afflit. Gomez. & Vanc. per cum relatos Caneer. variar. resoluit. lib. 2. c. 14. num. 162. 163. Marci. dec. 293. Conarra. praxi. quæst. capit. 13. Capit. decision. 197. Cornazan. decis. 215. n. 8. 9. Hoded. conf. 25. num. 7. 8. 17. lib. 1. Flavian. Amendola in addit. ad Vine. de Franc. dec. 462. num. 10. Tbecsam. decis. 213. Moroc. conf. 84. n. 13. & 14.

Licet possessor ipse conuentus non possit petere 65 te quod conueniatur venditor. vel auctor laudatus ut euitet iudiciū nisi venditor veniens ad defensionem emptoris pro suo interesse iudicium cum possessorē non innouando velit. causam. & instantiam in se suscipere. tanquam procurator in rem suam. & debet auctor tunc cum venditor litigare. non cum emptore nisi probeat personam emptoris legitiorem. & ei interesse potius cū eo quā cum venditore litigare maxime si possessor conuentus haberet ius in re ut vassallus. vel emphyteuta secundum Paulum de Castro in l. 1. c. ubi in rem Abbis Capit. decis. 197. nu. 6. Musyng. cēt. 2. obseru. 58. qui testatur decium in Camera Imperiali. At si conuentus esset simplex colonus. vel conductor qui nullam rei haberet possessionem. sed simplicem detentionem. ad iudicio liberatur per simplicem nominationem domini si reali iudicio astringatur Ioan. de Andre. Anton. de Butri. & Abbas in cap. quoniam frequenter. 9. quod si super ut lite non contestat. Dec. conf. 118. n. 26. 43. Afflit. dec. 217. ubi v. fill. Musyng. cēt. 2. obseru. 58. Gama dec. 332. num. 1.

Quod etiam procedere in vidua pupillo. vel 66 alia miserabili persona laudata. qui de iure haberent fori declinatoriam ex priuilegio l. vniue C. quando Imperator inter pupill. & viduam. vt venientes in iudicio reum principalem. & possessorē defensuri. vt auctores laudati declinatoriam opponere non possint proficere Musyng. in praxi. p. 3. 1. partis principalis n. 4. 5.

Nec miles iudatus fori declinatoriam opponit 67 Angl. Arctin in §. actionum autem instit. de action. num. 47.

Amplia in Clerico Ecclesia vel prelatu laudato 68 qui tenetur possessorē coram suo iudice defendere. & declinatoriam fori uouit tunc cum clericus auctor laudatus reus principalis nō sit iudiciū contra emptorē. vel possidentem dirigatur. & in eius personam sublauietur nou autē in personam Clerici licet Clericus ut causa recte agatur veniat ad audiendum Abbas in c. quoniam frequenter §. in alijs ut lite non contest. & in c. fin. n. 8. de empt. & vendit. ubi Barbaci. num. 16. Cagnoli in l. venditor num. 2. 12. 13. ff. de iudic. Angel. Arctin. in §. actionum autem nu. 43. iussit. de action. Bald.

dum in persona auctoris, & Domini de foro ad proprium iudicem, vel Ecclesiasticum remittendus est, cum non ad alium, sed potius ad se ipsum descendendum veniat in iudicio, & ad actorem excludendum. *Vbert. de Bobio*, qui se constituit in quaestione de facto occurrenti Mediolani quem secutus est *Franciscus Percellensis* vt refert *Ioan. de Andre. in ca. quoniam frequenter* §. qui si super vt lite non contestata *Zabarella*, *Anton. de Butrio*, *Imola*, *Marian. Socini*, & *Abbas in dicto cap. quoniam frequenter* §. in alijs, vt lite non contestata, num. 28. *sequ. Angel. Alberic. & ceteri omnes in leg. 1. C. ubi rem actio. Angel. Imola, & Alberic. in leg. non solum §. quod vnigo ff. de vsucapion. Ancebaran. in dicto cap. quoniam frequenter §. quod super numer. 3. vt lite non contest. Cognol. in leg. venditor, num. 2. 8. 9. ff. de iudic. Angel. Aretin. in §. actionum num. 43. instituit. de action. *Alloy. de Leo. in l. placet u. 17. C. Sacros. Eccles. Francisc. de Parm. de iure hysci colum. 4. fol. 9. Corn. conf. 79. num. 1. q. 1. in fin. lib. 4. Propriat. confil. 26. num. 1. lib. 1. Sylvan. conf. 49. num. 3. 4. Socini. l. un. conf. 91. colum. fin. lib. 3. versic. confirmatur septimo Decian. confil. 700. nn. 7. Nata confil. 3. 4. num. 4. in fin. lib. 2. Decian. confil. 118. num. 6. 7. 11. 16. lib. 3. Anton. de Burgos de Salamanca in cap. final. colum. penult. de emptio. & venditio. num. 16. 17. sequen. *Alexan. de Nuo confil. 55. num. 2. 10. Fiscard. in additio. ad commun. opinio. P. illalob. l. iter. N. num. 14. Aff. ff. dec. 217. ubi Prsili. Capic. decil. 197. nn. 4. versic. iussu esset Colonius. Asfer ad Cappell. Tholos. dec. 361. numer. 2. versic. secus ubi laicus. Boeri. dec. 69. numer. 28. 29. Gramat. decil. 21. numer. 3. decil. 61. numer. 6. Muscatel. in praxi par. 3. glosa nomet numer. 6. versic. ego vero ubi sequitur opinionem Abbatis in d. §. final. §. 6. in alijs & melius numer. 8. 9. Maxilla ad consuetud. Bari. de auctore laudato sub num. 16. Couarru. pr. l. 2. q. 1. cap. 8. num. 3. vers. Nam hixie verbis. Grass. in tractat. de effect. Clericat. effect. 1. numer. 266. sequen. 268. Carpan. super statut. Mediolan. lib. 1. cap. 69. num. 27. qui testatur de communi Honded. confil. 25. num. 16. lib. 1. Pini. decision. 40. num. 7. in fine versic. Ant postremo, & decision. 49. num. 8. versic. sed vbi cumque. Ambrosin. de immunitat. Ecclesias. cap. 20. num. 27. 28. 29. seq. Hippol. Riminald. confil. 337. numer. 77. confil. 422. numer. 6. Riminald. Senior. confil. 344. lib. 3. Federic. Scott. confil. 34. colum. 2. Cabellin. de euiction. §. 3. num. 121. Misinger. centur. 2. obseruat. 58. numer. 2. 3. 4. 5. 6. & centur. 5. obseruat. 14. numer. 2. 3. & centur. 6. obseruat. 33. num. 2. Cusalecan. decil. 8. nu. 17. par. 1. & de usufruct. num. 217. Mari. Auguissol. confil. 50. numer. 5. Gama decision. 332. Surd. confil. 396. numer. 35. 36. 37. Marchesin. de commissio. part. 2. capitul. 4. quarti Capituli principalis numer. 33. Caneer. variat. resolution. lib. 2. capit. 13. de reuocation. numer. 63. & sequen. & capit. 16. de tert. opposit. ad num. 40. ad numer. 46. & lib. 3. ca. par. 16. de litis contestation. numer. 131. 132. sequen. Calsas Pereira de emptio. & venditio. capis. 31. numer. 84.***

Id Ampliatur secundum aliquos locum habere ne dum quando reuendicatoria conuenitur colonus, vel inquilinus, sed etiam quando ea vel
73 reali actione conuenietur t feudatarius emphi-

teuta vsufuctuarius, superficialis, & similes, qui habent ius in re, & non nudam detentionem sicut colonus quod vtiq. eo casu Dominus nominatus possit declinatoria ex persona propria opponere ratione directi domini vt fuit opinio *Ioannis Glosatorii. in l. 2. C. ubi rem actio ubi Odofred. & Salicet. colum. 4. Cornei. confil. 79. numer. 13. in fine lib. 4. Cognol. in leg. venditor. numer. 19. ff. de iudic. Misinger. centur. 2. obseruat. 58. num. 5. & in fine Prsili. decision. 217. numer. 1. Cusalecan. decil. 8. numer. 17. lib. 1. Surd. confil. 396. num. 35. 36. lib. 3.*

Contraria tamen opinione quz magis placet tenetur *Harner. Placentia. & Accursius Glosatorii in leg. 2. C. ubi in rem actio*, & *Cinn. ibi dicit quod hzc opinio communit obseruatur Angel. num. 3. Bart. num. 6. Bald. numer. 7. Alberic. numer. 4. versic. si autem pretendit bene speculat. in titulo de primo & secundo decreto §. restat versic. quid si dominus. num. 24. late Abbas in cap. quoniam frequenter §. in alijs nn. 28. vt lite non contestata. Couar. practica. quastio. cap. 8. nu. 3. vers. nam hixce verbis decim testatur Gama in Senatu Lusitano decil. 332. per tot.*

Idemque ex maiore rationis dicendum est si emphiteuta non reuendicatoria, vel reali actione conuenietur t sed hypothecaria super te emphiteoticam na dominus nominatus non potest euitare quin emphiteutam coram suo Iudice defendat, nec propni fori declinatoria vitur, pro quo facit distinctio *Iacobi de Arena. Bart. in l. 2. n. 6. Cod. ubi in rem actio. vt si emphiteuta conueniat super solo iure suo emphiteotico non potest nominando dominum declinatoriam opponere Paul. de Castro nn. 12. Salicet. n. 5. Gama decil. 332. num. 3. vers. tertia fuit. Misinger. cent. 2. obseruat. 58. num. 4.*

75 Superioribus tamen non conuenit t quando Inquilinus, seu Colonus clerici, vel alterius de foro, via exequutia tamquam possessor, vel conductor rei subiungat ad censum bullare, exequetur, qui dominum nominando non ideo declinatoriam opponit Grass. de effect. Clericat. effect. 1. nu. 268. & hzc opinio seruatur in Regno cum Colonus Inquilinus, vel conductor via exequutia, & personali actione pro censu bullari alstringatur ex vi Pragmatice Regis Alphonsi de censibus & omnes supra citati in colono, & inquilino clerici, vel alterius de foro loquentes propositam conclusionem procedere intelligunt quando actione reali, vel reuendicatoria, secus si personali adstringerentur, licet ista personali succederit in locum hypothecarie de iure.

Ceterom cum multis quandoque, quz ex propria non possunt persona aliena vitur, ideoque venditor, vel auctor laudatus, & si declinatoriam t opponere proluetur, ex propria persona, ex persona tamen emptoris, vel conuenti laudantis ei permittitur, vel si auctor seu venditor pro suo interesse absque eo quod esset laudatus, vel nominatus veniret causam defensurus, Ne forte emptoris negligentia, vel malitia in nō petendo sui fori declinatoriam, vel legitima alia exceptione opponenda venditori, vel auctori in iudici-

ditio venienti emptorem defensorum noceret, Paul. de Castro, & Lancellor. Decian. in l. venditor. post Innocent. & alios ff. de iudic. Roman. singul. 630. Cagnol. in dicta lege venditor num. 9. Angel. Azetius. in §. aditionum num. 45. inlicit. de adition. Couar. var. resoluit. lib. 3. cap. 17. n. 6. 8. Canalean. decisio. 8. num. 23. p. 1. Cabell. de emul. §. 3. n. 131. Et vitur omni iure illiusa quo laudatus fuerit dum ne faciat duriorem aduersarii conditionem ita Anton. Faber. in suo C. de exceptioni. li. 8. tit. 31. diffin. 21.

77 Quid in Cine Panormitano † nominato, & in auctorem laudato in Curijs exita Urbē, qui ex privilegio consuetudinis 3. Panormitanis non compellitur extra Urbem litigare sicut eodem privilegio Cives Neapolitani in viridi obfervantia vtitur, qui declinatoriam in Urbe, ut non teneantur alibi litigare, & se defendere opponunt, Maluh. ad Capic. decis. 197. num. 6. Vincent. de Anna singul. 45. Franc. dec. 416. Muscatell. in praxi part. 3. glofa Nomines. numer. 6. ante versiculum ego vero. Follet. in addition. ad Marant. de ordine iuditor. p. 4. diffin. 11. numer. 78.

78 Suboritur etiam † dominum nominatum vitra fori declinatoriam beneficia, ex propria persona eidem competentia in iudicio pectre posse veluti si minor. Mulier, vel persona relictuibus esset ad uerius probationes in tela iudicii post conclusum in causa per constitutionem obsecram. & ritu 172. quæ beneficia, & Restitutiones extraordinarias obcludimus concedendas si capitula probatoria tendat ad defensionem cause, cum ad iudicium veniar non ut affiliter ne fiat collusio, nec vt causam adiuvet ad victoriam, sed ad actorem excludendum iuxta communem distinctione unde eodem modo admittitur ex propria persona ad recusandum iudicem vi suspensum, vel petendum causam compromitti debere vigore statuti. Ancharan. consil. 333. Affl. decisio. 15. vbi Prifilus, & decis. 235. Rebuff. de dilation. artic. 4. num. 7. tom. 3. Corne. conf. 79. omni. 15. lib. 4. Marant. de ordin. iudic. par. 6. mem. 5. num. 6. in fine Anton. de Burgo. in cap. fin. de emptio. & vendition. columu. penul. Cagnol. in l. venditor ff. de iudic. numer. 15. 20. 21. Additio ad Alexand. consil. 82. lib. 1. Pini dec. 291. numer. 78. Prifil. decis. 15. num. 1. 5. vbi dicit plurices practicas decisionem Affl. & dec. 235. Muscatell. in praxi par. 6. glof. in integrum numer. 15. & par. 3. glof. nomines numer. 17. 18. sequent. Cabelli de emul. §. 3. num. 123. 126. 127. Vincent. de Franch. decisio. 261. numer. 8. Fabi. de Anna. consil. 97. Handed. conf. 23. num. 6. 29. lib. 1. Felanzola conf. 60. n. 5. Flaunus Amendula in addition. ad Vincen. de Franch. decisio. 462. n. 9. Trentacin. variar. resol. lib. 2. de iudicijs resol. 16. n. 11. Rota Genev. dec. 143. num. 7. Corjet. in praxi. verb. recusatio Camill. de la ratba conf. 113. Julius Cesar. Imbrian. in tract. de primo, & secundo beneficii consideration. 6. numer. 82. & sequent. & num. 88. & sequent. Malcard. de probation. conclusio. 952. numer. 4. & 5. Apicella de suspition. official. num. 138. Vincent. de Anna allegat. 76. n. 3. & 4. singul. 550. Borellus in summa decisio. tit. 30. num. 286. Gal. lib. 1. obferu. 71. num. 7. obferu. 72. num. 8.

Incidit quoque hic querere (ne à nostro satis degrediamur instituto) forte retenta illa opinione quod instantia inchoata cum laico in Clericum successorem non transeat nunquid oporteat non uum † incipi iudicium contra Clericum coram Ecclesiastico ex integro, vel sufficeret Clericum citare ad prosequendum eamdem † defuncto inchoatam coram Ecclesiastico Iudice, & licet Cagnol. in l. 2. c. de pact. inter emptor. & vendit. n. 152. in fine concludat ex pluribus quod causa debeat reassumi coram Ecclesiastico in eodem statu in quo erat coram seculari ne privilegium Clerici in damnum laici nimis enormiter traheretur, & non est tenocandus cause status ex successore licet infantia nō transiret. Tamen porius in hoc cederem ad erendum contrariæ opinioni Felini col. 3. & Abbas. col. final. in cap. quia G. de iudic. quos sequitur Marant. de ordin. iudic. p. 5. in princip. n. 13. quod scilicet nouū sit inchoandū iudicium, & instantia cōtra Clericū coram Ecclesiastico Iudicio ratione potissima quia si veram, est nullam trāsire in Clericum instantia non potest reassumi in eo fratu quo reperiebatur coram laico quia non entis nullæ sunt qualitates, nec partes, quare ex integro iudicium inchoandum fore credunt, idem sentiunt in hoc. Facch. lib. 12. contr. iur. c. 4. 3. in fine vers. puto ego Misinger centur. 3. obfer. 45. num. 2. bene Barboja in l. si constante §. fin. num. 26. vers. inferitur tertio, & n. 27. ff. solut. matrim. consutand. rationes Cagnoli dicto loco Asui. in praxi. §. 2. cap. 12. n. 56. 57. & sequent. ad finem. Quod ego 80 ex identitate rationis puto procedere in omnem successorem inquæ ratione proprii privilegii, vel aliter instantia non transiret quo vtrique ex integro cum eo esset iudicium instituendum, & non reassumendum in fratu quo erat tempore mortis defuncti.

Vtique adeo dicta non procedunt in instantia 81 accepta cum patre quo non trāsit in filium qui succellit ex beneficio aulico. bona damnatorum C. de bonis prescript. quia tunc non succedit tamquam hæres patris, sed tamquam succesor bonorum propter beneficiū illius legis Bald. in l. si constante §. fin. colum. final. ff. solut. matrim. Cuman. num. 6. Imola. colum. 12. Alexandr. numer. 4. Barboja. n. 26. vers. inferitur secundo Florian. à Sancto Petr. in l. iudicio nu. 9. ff. famil. ercisc. Asin. in Praxi §. 2. cap. 13. n. 5. 6. 7. seq. Garfia de Nobilitat. glof. 40. nu. 11. ver. licet. contrarium Boniorn. in ritu 103. vbi dicit n. 16. licet aliter sentiat Petreg. de fideicommiss. artic. 53. num. 21.

82 Nec instantia litis tam à bannito incepta potest transire in heredem, sed extincta remanet Menoch. conf. 550. n. 7. 8. seq. lib. 6.

83 Item vt instantia cepta cum defuncto non trāsiret in exequutorem testamentarium, sed in heredem etiam ab intestato decifum testatur Tojoph. de Sess. decis. 54. vol. 1.

Aduertendum tamen est quod licet regulariter quælibet instantia incipit à litis contestatione 84 tamen instantia † ad effectum, de quo agimus, vtescilicet transeat in heredem dicitur cepta per solam citationem Alexandr. in leg. penult. ff. ad legem salicid. & in addition. ad Bars. in l. si cum bo-

minem ff. de fideiuss. Castrenf. in l. tam ex contrahibus num. 4. ff. de iudic. Cognol. in l. 2. C. de pass. inter emptor. & venditor. num. 252. ad fin. Bald. in leg. 1. num. 2. Cod. si pendens. appellat. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 8. nu. 6. in fin. Barbof. in l. si constanter. §. fin. num. 28. circa finem ff. solut. matrimou. In trigl. de subfist. centur. 3. q. 73. num. 130. Neniz. conf. 20. num. 32. Af. in l. praxi. §. 2. capit. 12. nu. 2. 3.

Intellige quod supra proxime dictum est pro-
85 cedere in herede si non autem in alio successore
vniuersali bonorum licet non herede, vt est pa-
ter in peculio filii, vel fiscus, vel Monasterium in
bonis ingressi, vel similibus successor bonorum vni-
uersalis nam ea est differentia quatenus pertinet
ad propositam speciem inter heredem, & bono-
rum successorem, vt instantia ante litem contesta-
tam in bonorum successorem non transeat licet
in heredem per solam citationem dicatur incepta,
& transeat Angel. in l. tam ex contrahibus num. 2.
& Paul. de Castro n. 3. 4. ff. de iudic. Af. in l. praxi §.
2. c. 12. p. 29. 30. 31.

Denum eoiure vtimur in Regno vt in casu,
quolis, & instantia iudicij cum defuncto capta
86 transit in heredem & vniuersale successorem,
quod sub pena nullitatis fit heres, & successor ab
actore citandus ad transfusionem iudicij, & in-
stantia in eius personam nam ea instantia non
transit in heredem ipso iure Paul. de Castro, &
Alexand. in l. Paulus ff. qui sentent. sine appellatione.
releindat. & in l. in summa §. final. ff. de re iudicat.
Afflic. dec. 372. n. 4. Socin. l. m. conf. 125. in causa
prope principium. l. 2. Caracita rit. 234. nu. 6. qui re-
statutur de filo M. R. C. Vicarie Peregrin. de fidei-
commiff. artic. 53. num. 30. Vini. opin. 700. Iosef. de
Sesse. dec. Regni Aragon. decif. 54. numer. 5. decif.
89. num. 16. & 17. volum. 1. & decif. 153. nu. 33.
volum. 2. Anton. Faber in C. libr. 2. tit. 8. de pro-
curator defuit. 4. num. 5. in allegat. Marta de iurisdic-
tion. par. 4. centur. 1. col. 33. num. 12. 12. & de
successione localis p. 4. quest. 12. artic. 7. nu. 3. tom. 2.
fol. 183. Costa de facti scien. & ignoran. centur. 2. di-
stinct. 74. num. 2. 3. Scipio Romulus super Pragmat.
Regni Neap. in rubr. de instan. caus. non restitut. n. 10.
qui remittit ad Caracit. & Sessam Salgad. de Regia
protectione p. 3. c. 9. n. 209. vol. 2. & ex nostratibus
Fram. Nilus in allegat. pro Garzia contra Ramirez
Prouinzal. in l. si cum hominem ff. de fideiuss. Interrog.
singul. 98. n. 2. 3. l. 2. Muta Rit. 103. n. 14. & super
consect. p. m. c. 71. n. 1. nouissime Virg. de legis. pers.
c. 13. nu. 28. quid quiddixerit Neniz. conf. 20. sub
87 num. 30. vbi dicitur transfusionem non requiri vbi
heres efficit certus na contrariu fuit semper serua-
tum de filo qui debet attendi sub pena nullitatis
cui minime mutanda sint que certam habuerunt
interpretationem, & solent passim per M. R. C. & Iu-
dices ordinarios expediri cedula Iudicii transfu-
soria quia alias inane esset iudicium si cu eo age-
retur cum quo nullum adhuc fuisse institut. Paul.
de Castr. in l. cum hominem ff. de fideiuss. & quamuis
transeat instantia in heredem non tamen transi-
it ipso iure, sed requiritur factum iudicis, qui de-
bet heredem citare, vt proxima, & recipere citatio-
88 nem, & cedula transfusionis iudicii alias si sen-
tentia idem sequuta nulla redederet, & iudicium in
Ant. de Amat. p. 11.

ualidaretur, quia deficeret eiusdem substantia.
Ite quia inditium aliquando transubstantiatur ex
persona heredes, vt dixit. Aff. d. loc. n. 4. & Muta
89 n. 14. qui limitat si herede indicret in quo no
fit transfusio iudicij, sed ait praticare Aduocatus
vt interrogentur, an velint esse heredes, & an pos-
sident bona hereditaria, & sic contra tales pro-
ceditur quequid sit de veritate huius dicti.

S V M M A R I V M.

- 1 Eni illa non debetur nisi sententia exequutio perfecta non sit, & res euincenti tradita.
- 2 Eni cuius promissio non comprehendit molestiam nisi expresse in pactum deductum sit.
- 3 Pactum quod etiam pro simplici molestia de euic-
tione exequutio agi possit de iure subsistit.
- 4 Molestia quando dicatur illata & n. 5. 7.
- 5 Molestia probatur per litem pendente.
- 6 Molestia incepta fuisse sufficit ad hoc vt de euic-
tione ex pacto agi possit.
- 7 Molestia non dicitur illata nisi post euictionem per-
fecta sequatur.
- Quid si de euictione, vel molestia disjunctur, vel con-
iunctur promissum sit num. 8. 9.
- 10 Pro simplici molestia euictione agi potest quando
de quacunque de euictione quomodo vniuersali-
ter promissum, & stipulatum est.
- 11 Præsumitur an ex simplici illata molestia stante pacto
molestia via exequutio per emptorem repeti pos-
sit, & n. 12. 13. seq. & n. 16. 17.
- 12 Interesse appellatione etiam prætium conuentum
continetur, & num. 15.
- 14 Præti restitutio emptori adione exempto debetur,
& non euictionis.

A R G V M E N T V M.

Ad præti restitutionem ex simplici illata
molestia stante pacto an exequutio agi
possit.

RESOLVTIO LXXXVII.

Nulla regulariter euic-
tione stipulatu compe-
tit actio nisi si euic-
tione perfecta se-
quitur emptor sententia exequutio-
nem passus re caruerit, & euicenti
tradiderit lege habere licere ff. de euic-
tione, & lege,
3. C. cod. l. si d. s. i. ff. de euic-
tione Paul. de Castr. in l. tradit.
§. præd. ff. de ad. empte. Becc. conf. 166. n. 44. Cabell. de
euic-
tione §. 5. n. 80. Sord. c. 36. n. 4. c. 17. n. 1. c. 359.
n. 32. dec. 165. n. 7. Crauc. c. 682. n. 6. Fabi. de Anna
conf. 15. n. 1. 7. Anguis. conf. 273. n. 1. & conf. 274. n.
1. Papon. conf. 28. Lancel. Gall. conf. 71. Th. Iur. dec.
85. n. 1. 2. Franc. de Rad. Pereir. de empt. & vidi. c.
31. n. 25. 36. Ieg. Ret. Rom. dec. 297. nu. 4. apud Farin.
t. 2. in ordin. Aluar. V. clef. in sua præti partitione. &
Collaz. c. 37. n. 1. Carroc. dec. 96. n. 5.

Ad submouendam prædictam iuris dispositio-
nem inde est vt frequentissime, & quasi de stillo in
Regno soleant contraria lege, & stipulatione co-
tra-

- rahentes de euisione connenire cum clausulis exequutius etiam in casu cuiuslibet litis, vel simplicis molestie non expectato litis euentu quod circa simplicem molestiam de iure non intelligitur nisi expresse in pactum deducatur, ex *Glosa* in l. 3. *C. de euision*, *milan. dec. 4. n. 122. lib. 2.* Et itale pactum de iure subfinitur, nec ambigimus ex l. *fine C. de euision*, *Cabellin. de euision. §. 3. numer. 162.* *Gratius conf. 135. numer. 8. lib. 2. Imola. & Anton. de Burgos in cap. fin. de emptio. & vendit. Ruben in l. non solum 3. morte numer. 466. ff. de oper. noua. nuntiation. Anguissol. conf. 155. numer. 13. Corn. conf. 95. nu. 7. lib. 4. Roland. conf. 68. numer. 3. 7. lib. 3. Theban. dec. 85. numer. 2. Caldas Pereyra de empt. & vendition. cap. 31. numer. 26. 38. Intrig. dec. 8. numer. 7. Rota Romana. dec. 1297. numer. 7. tom. 4. Et ita actus in Regno seruatum vidimus quando*
- superuenit aliqua molestia, Quam si illatam esse dicimus, siue eueniat de iure, siue de facto, siue agendo, siue accipiendo, siue in iudicio, siue extra, siue ante litem contestatam, siue post, siue per citationem, vel si quomodocumque impeditur liberis viui rei iuxta notata in l. *Lucius §. treibet. ff. ad Trebek. Alex. cōf. 52. n. 2. vers. 2. praesupp. l. 2. & conf. 152. n. 6. conf. 163. nu. 8. cod. lib. 2. & conf. 195. n. 8. lib. 6. Cardin. Tuse. concl. 306. numer. 4. & concl. 308. numer. 2. lit. M. Conarup. in cap. rainatus §. 1. nu. 8. de testam. lib. 4. Menoch. de recuperand. possession. remed. 1. numer. 155. & praesupp. 98. lib. 4. & conf. 230. numer. 19. 20. & conf. 246. n. 33. Corfetti. singul. verbo Molestia in fine. Carroci. dec. 36. Gail. l. 1. obseruat. 22. nu. 7. Magon. dec. 120. in Florentin. Burjat. conf. 167. numer. 12. Sura. conf. 143. numer. 27. Peregr. de fideicommiss. art. 53. numer. 5. 6. 7. sequen. Dec. conf. 612. col. 1. in fin. Soc. iur. conf. 113. numer. 36. & conf. 115. n. 2. lib. 1. Ruiu. conf. 77. n. 6. lib. 2. Beru. cōf. 139. numer. 4. lib. 2. Roland. conf. 68. n. 6. & sequen. Gramat. dec. 101. n. 8. Bero. conf. 56. numer. 43. lib. 3. Simon. de Preis de interpretacionem vltim. volun. lib. 4. dub. 10. numer. 89. 90. Tiraquel. de retract. lignagier. §. 35. glos. 4. numer. 39. Capic. dec. 69. numer. 9.*
- Castill. dec. 16. Et satis in proposito discitur probata molestia siempor demonstrat litem, & cōtradicionem subfinitur, & subiacere iudicii futuro euentui nam fortius in iudicio probatur molestans *Lapus. alleg. 65. Cardin. Tuse. concl. 308. n. 1. lit. M. Azzened. conf. 35. n. 10.* Item sufficeret si quod molestia cōcepta fuerit ad hoc vt agi possit sicut ad penā conuenacionalem *Cur. in repetitio. l. si quis maior. in fine vbi Perpal. n. 27. C. de transact. Cera. Tuse. concl. 306. n. 8.* Nam quasi in penā licet improprie adici solet in huiusmodi pacto (non expectato litis euentu, & cetera).
- Abistorum opinione si dissentit *Crauet. conf. 682. lib. 4. qui hunc rigorem pacti, & verbi molestie temperadū censuit renendō non posse agi ex pacto per simplicem illatam molestiam nisi ex ea euicio realiter sequatur siue iuxta terminos predicti l. *habere licere.* Ex quo molestia non dicitur illata nisi post euisionem cuiusque effectum sequitur *ad tex. in l. si quis Senatore in l. eos. qui ff. de ritu nuptiar. Que m sequuti sunt Theban. dec. 85. Mil. dec. 4. n. 123. lib. 4. Carroc. dec. 10. & 96. nu. 10. Fontan. de pactis dotat. claus. §. 8. p. 1. q. n. 60. vol.**

2. *Castil. dec. 126. n. 8. 9. Claud. Berzoz. ad Patrem cōf. 177. liter. B. in crimin. l. 1. Intrig. dec. 8. nu. 8. 9. Que Crauet* opinio procedere posset si non solum quando de simplici molestia tamen fuisset promissū quod raro aut nūquā accidit de scilicet, sed etiam si de euisione, & molestia etiā alternatiue, & disiunctiue promissum sit nam verbiuque fugerit eadem equitas, & passim sub ista forma de scilicet concipi solent huiusmodi promissiones, Nemp vt de vtroque per partes de euisione promittatur, & de molestia, & quidem disiunctiue. Quod fortius si procederet si de euisione, & molestia fuisset coniunctiue, & copulatiue promissū quia tunc illud verbiu(molestia) ratione verbi adiuncti debet multo magis moderari, & ad euisionem redigi ex *Carroc. d. dec. 96. n. 8. Magon. dec. florent. 20. n. 3. 5. 9. Castil. dec. 26. n. 8. 9.* Et secundum subiectā materiā fugerente maxima æquitate quandoq. equi iudices opinione *Crauet* ampliari sunt etiam si de molestia fuerit promissum in quacumque forma, siue disiunctiue, siue coniunctiue cum euisione, sed tunc est a rigore pacti predicti absolute non recedit prout frequentius in facti contriuentia a Nostis Supremis Tribunalibus actus seruatum vidimus.
- Idēq. si ex simplici molestia de euisione agi posse accedat vniuersali euisionis promissione quomodocumque, vel quacūq. ex causa *crassa. Rot. Gen. dec. 115. n. 13. 17.* Huc pertinet magis dubitari si si si late pacto predicto in casu simplicis molestie liceat emptori de pratio exequutione causare molestia superueniente. Et ex promissione refectionis damnorum, & interesse de scilicet in casu euisionis, vel molestie pratrium, nō vt pratrium, sed vt interresse sub quo pratriū continetur videtur peti posse ex *Gras. discept. 301. n. 1. & seq. & n. 5. vbi de via exequutia Rot. Rom. apud Ludou. dec. 119. n. 1. & 4. & dec. 741. sub n. 1. p. 1. diuersi. cū interesse si appellacione pretiū etiā cōuenit veniat *dist. 1. obser. 53. n. 4. ceter. 1. Ruiu. conf. 41. n. 9. in fin. l. 1. Garg. patroc. 65. n. 2. Alex. conf. 67. nu. 2. l. 2. Seraf. de iuram. priu. 31. n. 28. gl. 1. verbo quanti C. de his qua a non domino Paul. de Cast. in l. 1. n. 1. vers. solue emptor. C. de action. empt. Ruiu. Sen. conf. 297. n. 10. seq. Bald. in l. si tradidit. n. 7. C. de act. empt. & conf. 291. n. 5. 6. l. 1. & in l. 1. C. de sent. qua pro eo quod interst. n. 5.* Pro diuersa tamē opinione considerari posse videtur quod si nisi emptori id fuerit expresse in huiusmodi pacto promissum nullo modo poterit exequutiue agere, nā nō habet in eo casu molestie de pretio obligationē expressā si *Rui. l. 1. oī requisitū vt possit via exequutia, vt iuxta notata in c. 1. rā. l. 4. lat. de Cōf.* Quia si pratriū restitutio actione exēptō non autem euisionis debetur, & sic venit ex legis dispositione, & non est expressum in obligatione vt notatur, ex illo textu in *lege emptorem §. fin. ff. de act. empt. & tex. in l. Titius in fin. vers. Nā empt. ff. de action. empt. Lewis. re. 70. ff. de euic.**
- Nec si appellacione, & promissione interresse pretiū absolute cōtinetur talē cōuentū a principio, sed quā pluriū vt alias diximus, & nō desir quā cōrariū in hoc firmatur, vel saltim id pēt. ubi audnū iuris illelctū procederet nō verbis expressis & cōsequēti, nec quo ad viā exequutia, pāctū

16 Item non possit exequutiue agi ad pretium videtur quando agitur ex molestia illara ex pacto. nisi fuerit expresse promissum, quia pretii restitutio ad iure locum habet in casu sequente euictionis, non autem in casu molestie quod casu iura non loquuntur, sed in molestia habent bene locum pacta, & conuentiones, quæ in ranrum valent iu quantum sonant, & sunt fructi iuris unde si promissum non sit de pretio, nec possit exequutiue agi in casu simplicis molestie.

17 A priori opinione tamen recedendum non videtur stante clausula cū refectione danorum interesse, & expensatum, qua de istio vitut Notarii in Regno, & ex ea pro interesse datur actio, ex stipulari, & via exequutiue plenus diximus in resol. 43. n. 75. & 76. cuius interesse appellatione pretium etiam conuenit venire iam superius constitutum est n. 12. vnde & pretium exequutiue eodem iure deberi pro illata molestia ex pacto dicendum est.

Nec obstat quatenus dicatur quod pactū prædictum, quod pro simplici molestia possit exequutiue procedi id pro totius rei venditæ pretii consequutione eadem via intelligitur. Nam pactum huiusmodi potest locum obtineri, & ita est intelligendum ut possit emptor pro summa molestie illate exequutionem exercere. Secus si molestia in tora re eueniret, veluti si iudicium reuendicatorium totius rei contra emptorem fuerit institutum, nam eo casu præmissa locum habent, & non potest exequutio pro pretio rei venditæ contra venditorem causari, nisi ex clausula prædicta, & promissione refectionis damnorum interesse, & expensatum.

S Y M M A R I U M.

- 1 Hypotheca domini directi extinguitur si ab emphyteuta emat emphyteusim, vel domino adiudicetur, vel si aliter quomodolibet ad dominum emphyteusis peruenierit, & n. 6 & seq. per tot.
- Retrahitur an habeat locum quando directus dominus uti licitator emphyteusim ab emphyteuta emit num. 1.
- Retrahitur an habeat locum si usufructus venditur proprietario sub n. 1.
- 2 Emphyteuta, qui non possidet non tenetur ad Canonis solutionem, & quid si dolo, vel culpa sua deserit possidere n. 3. declarata n. 4. 5.
- 3 In dolo dicitur esse qui promissa non seruat.
- 4 Emphyteuta non tenetur ad pensionem postquam res ad proprietarium peruenit, & n. 1.
- 5 Dominus directus, qui titulo emptionis, seu adjudicationis iure Creditoris emphyteusim acquisiuit an possit pro futuro Canone contra emphyteutam agere, & n. 8. 9. 10. 11. 13. 15. 16. & seq. per tot. & n. 20. & seq.
- 6 Resolutio iure datoris non resoluitur ius acceptoris si ex causa voluntaria resolutum sit declarata n. 9. 10.
- 7 Dominus directus pro canone non soluto vitens aduersus emphyteutam iure Creditoris, non tam crediti, quam domini iure dicitur vsus; cum canones uti domino debeantur, & ex causa ipsius domini originaria, que spectanda est.

Ante de Amat. P. II.

- 8 Hypotheca creditoris annualis tantum extincta, censetur respectu rei, quam ex adiudicatione iudiciali acquisiuit ex pluribus rebus hypothecatis non quo ad alias res in quibus hypotheca firma manet.
- 9 Remota, qui acquiritur, censetur cum suo onere acquirere, maxime quod ex natura rei est.
- 10 Emptio an, & qualiter debeat ementi scienter rem alienari, & an ad pretium.
- 11 Obligatio aliorum bonorum emphyteuta pro canonis solutione est accessoria, & respectu ipsius iuris emphyteutici principaliter subsistentis.
- 12 Colonus, qui expellitur ob non solutam pensionem an possit cogi ad soluendum pensionem præteritam, vel futuram.
- 13 Emphyteuta an ad Canones præteritos cogi possit si ex causa canonis non solutorum fuerit emphyteusi priuatus, & ea domino quaesita, & quid emphyteusi Ecclesiastica, & quid stante protestatione, & n. 19. 20. 21. & seq. & n. 22. stante clausula franca, & libera, & quid si adiudicatio falsafit cum onere proprietarium.

Persona loquens non comprehenditur in generali dispositione, & quando secus num. 24. & n. 25. 26.

A R G V M E N T U M.

Emphyteusi pro Canonum credito penes directum Dominum ex Iudiciali adiudicatione peruenta an pro reliquis præteritis, vel futuris aduersus emphyteutā eiusque bona per Dominum emphyteoticum exequatur instrumentum.

RESOLVTIO LXXXVIII.

- 1 **H**ypotheca directi Domini pro Canone in totū extinguitur, & emphyteuta liberatur ut dominus, ex causa Canonum, & eorum parte uti licitator emphyteusim emat ab emphyteuta, vel à Iudice ei adiudicetur, quod idē est, quia factum Iudicis, factū partis, vel si aliter quomodolibet ad Dominū emphyteusis peruenierit, cum per consolidationem funditus dominica le ius cōsumit sit, & suppressa emphyteusis ex generali ratione l. neq. pignus ff. de reg. iur. Bald. cons. 300. in princ. & n. 5. statim canetur l. 1. quō refert, & sequitur in proposito Tirag. de retrac. lignag. 5. l. gl. 3. n. 2. f. 20. vbi ex hoc infert quod nō potest tunc habere locum retractus, & iterum Tirag. in d. §. 1. gl. 7. n. 39. f. 32. in questione an retractus habeat locū si usufructus venditur proprietario post. Feron. in Consuet. Bur dig. tit. de retrac. §. 2. 5. vers. Sed tamē, & gl. 1. 4. n. 11. d. §. 1. in questione an retractus habeat locum si emphyteusis per emphyteutā domino renunietur pretio accepto, & allegat Bald. supra Manuierum in sua praxi in tit. de locato, & iure emphis. §. 11. si emphyteuta idemq. recte intuendo dixit Beo. cons. 84. num. 47. vers. nec obstat, & cons. 204. num. 44. in fin; l. 1. Alex. cons. 11. per tot. & num. 5. lib. 3. qui loquitur in terminis adiudicationis, Non obstat tū dum

- dicit quod quavis regula sit quod emphiteuta qui non possidet non teneatur ad Canonis exolutionem. *Surd. de eis. 6. n. 5. Clar. 8. emphiteutis. quasi. 8. vers. sed quare Bero. conf. 136. numer. 9. libr. 1. Perus. de eis. 3. 5. numer. 4. Corbol. de causa pignation. ob non solum Canonem limitation. 22. Mastrill. dec. 5. numer. 2. 3. 4. Tosep. Ludovic. de eis. Lucen. 9. numer. 23. Capree. de eis. 14. numer. 21. ex Bald. in l. sollempnibus C. de res vendicaz. Bart. in Linter quos §. damni autem siue ff. de damno infecto quod non procedat quando dolo, vel culpa sua deficiat emphiteuta possidere, puta quando pacta iurata non impleverit nec servaverit, vel ob non solum Canonem passus fuerit ab eius posse emphiteutis adjudicari, vel alias dolo, vel sua culpa possidere deficiat, ut post *Clarum in d. q. 8. d. vers. sed quare Cephal. conf. 367. n. 1. & alij per Corbol. dist. limitation. 22. n. 3.**
- 4 cum §. in dolo sit promissa non servans Menoc. lib. 1. pref. 1. numer. 63. & sequens. Mascard de probation. 5 conclusion. 53. 1. numer. 24. 38. & 119. Nam respondetur procedere in diversis terminis ut ex eius lictura evidens est, nempe quando adjudicatio est facta tertie persone de re emphiteutica, non autem quando ex adjudicatione vel ex alio actu voluntario peruenit ad proprietarium ipsum, & directum dominum, nam tunc militat prestatz de cisiones Baldi *Manfery. & Tirauelli*. Et si quod emphiteuta non teneatur solvere pensionem, postquam res peruenit ad proprietarium scribit Bart. in Linter quos §. damni autem siue ff. de damno infecto, qui absolute non distinguit quomodo, & ex qua causa res ad proprietarium pervenisset, & ideo indistincte debet intelligi *vulgata l. de pretio ff. de publician. & Bare. d. loco alleg. citum. in l. 2. C. de iure emphit.* Nec si obstat quod directus ad quem emphiteutis pervenit ex iudiciali adjudicatione sibi facta tanquam licitatoris dicitur videretur quasi gerere personarum officium ita ut emphiteutis tanquam tertium emptori solum per eum prout acquiritur dicatur, & videretur per Canone etiam futuro creditorem ad ius remanere, & dominicale ius, ex huiusmodi acquisitione non dicatur resolutum, & extinctum, si quidem res ad dominum non pervenit iure domini pta prelationis, caducitatis, linea finit, vel aliter, & ex causa necessaria, & natura contragius sed potius ex causa voluntaria emptoris, vel adjudicationis iure creditoris cui quilibet licitator quo casu cessare dispositionem leg. *lex vestigali ff. de pign. diem Guid. Papa de eis. 575. Jacobin. Tirauel. & alij per Corbol. de causa pignation. ob non solum Canonem amplia 34. Bartol. in l. quod ius C. quibus mod. signas Boer. de eis. 181. n. 12. Franeb. dec. 21. 3. n. 33. & dec. 226. n. 3. Surd. de aliment. lit. 9. quest. 42. a numer. 9. & seq. & de eis. 186. numer. 2. 3. 4. 12. 13. late Gueb. dec. 24. numer. 8. Roderic. de ann. reddit. lib. 1. quest. 3. numer. 7. vers. quod sublimit ad am. Ojse. de eis. 136. numer. 14. Pinell. in 3. part. leg. 1. numer. 71. de bonis*
- 9 mtern. Nam si ultra quod nuper citati, & alij qui possent adduci in terminis dicit *lex vestigali* procedunt in resolutione hypothecae, & obligationis tertiarum personarum, sed in hypotheca, & obligatione ipsiusmet directi domini, & proprietarii statim quod ad eum pervenit emphiteu-

- sis siue ex causa necessaria, siue ex causa voluntaria, siue iure domini, siue iure creditoris canonice, & consolidatur vtile cum directo sicut quando usufructus venditor proprietario §. final. *inst. de usufructu*, vel quando dominus servatus servituti rem acquirit leg. *si sibi homo §. final. delegat. 1.*
- 10 Tamen etiam cum si directus iure vtitur creditoris non tam crediti quam domini iure dicitur vtilis licet quasi creditor fundi venditionem videretur, & quia res pervenit ad eum ob Canones non solutos, & Canones vti domino debentur proinde ex causa ipsius domini quae originaria est dicitur facta adjudicatio, & sic ex causa necessaria debita domino, vti domino, & non vti extraneo unde etiam tunc in terminis dicit *lex vestigali*, omnes hypothecae resolvuntur *Anton. de Ballis in Pragmatica Regis Alphonsi de censibus quasi. 9. n. 21. sentit Mastrill. de censibus question. 6. numer. 92. in fine Anton. Faber. C. de iure emphiteut. lib. 4. tit. 43. diffinit. 62. sub numer. 3. & 4. & secundum praedicta in futuris censibus censuit cum Curia Pretoriana pro Vacentio Mirabella contra Hieronimum Cangialosi de Mense Novembris 1598. quod ita fuit executum stante confirmatione inter loquutoris praedictae per M. R. C. de Mense Martij sequentis de qua decisione licet diminute meminit Mastrill. dec. 15.*
- 11 Cogitandum tamen est quia videtur si quod ius emphiteuticum esset per consolidationem extinctum, vel aliam acquisitionem solum quo ad ipsam rem emphiteuticam adjudicatam, & pates dominum praesentem, & respectu caducitatis, praeteritionis, & laudam sed quo ad annuali exactionem Canonis posse dici videtur, quod non extingatur, sed quod possit directus, qui emit vtile dominium, & rem emphiteuticam, petere censum in personam emphiteutam, & in aliis bonis ipsius utens instrumentum emphiteutico, & pactis, si quidem iustum esse videretur quod directus dominus, qui habuit rem emphiteuticam ex causa onerosa, & soluto iusto pretio non remaneat in damno, & amittat ius Canonis, & annualis fortis
- 12 lutionis, & exactionis siquid si annualis creditor, qui plures haberet res hypothecatas, & acquisivisset unam ex rebus quia hypotheca resoluta quo ad eam rem quodam in posse creditoris existeret non quo ad alias *Mit. dec. 9. n. 43. & seq. l. 2. Ant. de Ball. ad Prag. Regis Alphonsi de cens. q. 21. Convers. in addit. ad Intrig. de censibus q. 67. relictio Intrig. ibid. Frane. dec. 64. Dec. 68. 33. & 88. Boer. dec. 309. Parlad. verba quotidiana. l. 2. c. 1. s. p. 16. n. 23. Roder. de ann. reddit. lib. 2. q. 9. sub n. 43. vers. sed quo inferitur, & ita de usufructu plurimum reum vel servitute super pluribus rebus debita.*
- Sed ad querendum est ad proxime dicta, & con-
- 13 sidera si quod immo videtur ius emphiteuticum extingui in totum quando dominus emit, vel sibi fuit emphiteutis adjudicata, vel aliter acquisivit etiam quo ad futuram annualem exactionem super aliis rebus, & persona emphiteute, quod potissimum suaderi potest quia Bald. d. conf. 100. dicit simpliciter quod emendo dominus directus emphiteutis fundus ius emphiteuticum evanesceat, Bar. d. §. dam. dicit simpliciter quod re emphiteu-

- teotica ad dominum pteutia emphyteuta non renetur amplius soluere Canones Rursus *Manfuevius quem affert Tiraquellus de retrat. Lignagier d. 5. 1. glof. 14. num. 111.* dabitur an emphyteuta, qui pro cenfu obligauit alia bona fia poffit nihilominus rem emphyteoticam domino renuntiare quafi exprefse fententiis, quod fi poffit renuntiare non folum res emphyteotica, fed omnia alia bona efient liberata.
- 14 Accedit quia p proprietarius tunc ipfam acquirendo cenfetur illam cum fuis oneribus acquirere maxime cum oneribus quæ ex rei natura funt lege 2. C. de paffis, & lege 2. C. de baredd. vel alion. vendition. cum alijs per Macabrum. conf. 105. numer.
- 15 89. & 97. Item facit q quia fciens proprietarius dictum onus, & emendo feu adiudicando fcienter tunc oneratam non agit de euifione, nec potest pro cen fu habere regreffum contra alia bona emphyteutæ, in tantum (fecundum aliquos) quod nec poffet petere pretium, & in hoc tunc magis communes hinc inde, & etiã fi exprefse cauert de euifione procedit. Imo etiã, fi fpecialiter nifi in eũ cafum promiffa fuerit quod uidentia ell Gl. in lege fi famul. C. fam. creifcund. Pancelrol. conf. 112. Sforz. Odd. conf. 41. Menoch. libr. 3. p. prefumpcion. 115. & 118. & confil. 910. Surd. conf. 13. 15. 36. decif. 208. Bec. conf. 124. 106. Cabellin. de euifione. f. 3. numer. 168. & f. 5. numer. 31. Conarr. variat. refolut. libr. 3. cap. 17. Facchin. controuerf. iuris libr. 2. cap. 40. Natta decif 34. num. 29. Caroccus dec. 96. Dec. confil. 411. n. 4. Natta conf. 181. num. 8. Tiraquel. de retrat. Lignagier. f. 12. gl. 1. num. 6. & fequent. de afcend. de probacion. concluf. 1002. Cranet. conf. 6.
- 16 Rota Bononiens. decifion. 9. Demum facit q quia illa obligatio aliorum bonorum, & perfonæ emphyteutæ ell accessoria ad obligationem Canonis refpectu ipfius iuris emphyteotici principaliter fubfiftentis. Item refpectu ipfius rei, & donec res poffideatur, inde ell quod emphyteuta qui nō poffidet non teneatur ad Canonis folutionem licet hoc non procedat quando dolo, & culpa fua emphyteuta defierit poffidere, vt ex Claro. Corbulo. Alexandr. & alijs diximus fupra, fic quoque exemplo poffefforis qui annui cenfus folutione promiffa quia illa obligatio ell accessoria, & intuitu poffeffionis rei vt dixi refol. 21. Ergo fi principale non fubfiftit nec accessorium ex regula accessorium.
- 17 Et quidem q quæftio futuræ penfionis videtur poffe decidi ex Caffrenj in l. colonus n. 3. ff. locati. vbi notat an Colonus, qui expellitur quia non foluit penfionem poffit etiã cogi ad foluendum penfionem, & dicit quod non ex glof. in l. 2. C. de iure emphyteot. Inde fubdit diftinguendo, & bene quod futuros cenfus ab eo peti prohibetur, præteritos vero fic Iafon. in l. 2. C. de iure emphyteot. fub num. 126. Redoan. de reb. Ecclef. non alienand. quæft. 75. fub n. 16. Surd. decif. 317. num. 19. & de alimentis tit. 7. q. 17. num. 46. Malfril. decif. 229. numer. 14. 16. & fequent. libr. 3. quicquid fi in Ecclefia ex glof. & Bart. in autent. qui rem. Cod. de Sacrofant. Ecclef. Bart. in leg. fi vno f. Item cum quidam ff. locat. Menoch. libr. 3. p. prefump. 112. nu. 26. & de emphyteuta Boer. decif. 309.
- 18 Cæterum pro p præteritis penfionibus licet cōtrouerfium fit de iure an emphyteuta ad præteritos Canones teneatur re emphyteutica ad dominum ex caufa Canonum non folutorum; vel aliter peruenta, in quo in emphyteuti petuata (fecus Ecclefie) dicitur directo domino petitionem præteritorum Canonū tunc prohiberi, nifi cum proteftatione emphyteutæ quæ ficit Iafon in leg. 2. C. de iure emphyteot. num. 124. & 126. Clarus in 5. emphyteutis q. 10. verf. quaro nunc Gigas. de penfion. q. 75. pof. n. 6. Boer. decif. 309. nu. 5. Rodoan. de reb. Ecclef. non alienand. q. 75. n. 16. Grat. decif. 174. nu. 9. 10. 11. & difcept. 515. n. 23. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. quæftion. 9. numer. 43. fub verficulo ex quo inferitur. Trentacinq. variat. refolut. libr. 3. titul. de iure emphyteotico refolut. 7. verius tamen q quæ effe videtur, vt pro præteritis poffit directus dominus agere, & fi res emphyteotica ob non folutum canonem, vel aliter ad eum petuerit Bart. in diff. 1. 2. num. 8. vbi Cinus. Salicet. & Jacob. de Arena. Anchoran. & Butri. in cap. potius de locato Guid. Pap. decif. 171. vbi addit Ioh. Cafal. conf. 222. n. 6. & conf. 18. num. 44. Surd. decif. 317. num. 24. Anton. Faber. C. de iure emphyteot. lib. 4. tit. 43. defn. 11. fub numer. 8. quod pro refiduo canonum præteritorum intelligo quatenus fcilicet ex adiudicatione emphyteutæ domino non fuerit fatisfactum, vt infra.
- Ego vero vt meum in hoc interponam iudiciũ, 20 quamuis q in eam fin fententiam, quo ad futuros canones domino actionem denegari ex confolidatione emphyteutæ, quamuis a Iudice ei pro canone adiudicata fit, quæ verè tutior, ell tamen 21 q quod ad præteritos quatenus ex acquisitione emphyteutæ, fe iudiciali euifidē adiudicatione dominus non fit integre folutus agere pro refiduo poffe dominum credo, ex eo potiffimum, quod non debent in omne euentum dominus in damno remanere cum emphyteuta, qui pro præterito fructus precipit in mora, & dolo fuerit nō foluendo, fi quidem dominus emphyteutæ tunc ex caufa onerofa cōfequitur, & titulo emptionis quæ ad modum refarcire damnum domino teneretur emphyteuta fit res emphyteotica deteriorata ad dominum reuerteretur Ant. Faber. C. de iure emphyteut. 4. tit. 43. defn. 11. fub n. 6. quod probatur ex his, quæ fubdit Paul. de Caftro in l. diem fufcto n. 8. ff. de off. affeffor. Iaf. n. 3. 03. 1. Cret. Iun. n. 50. 5. 1. Cagn. n. 60. 61. Bologn. n. 33. Dec. n. 11. 22. vbi dicit colono expulfo quia non foluit penfionem, quod fit cōtributio perceptionum per dominum, & tantum, quod vltra intereff domino debetur, ergo fupponit omni calu dominum non debere remanere in aliquo damno.
- 22 Vltetius id q sine fcrupulo procederet fi proprietarius emphyteuticum emerit ad emphyteota vel a Iudice diftrahere pro canone loco ipfius emphyteute cum proteftatione, quod non vult elingere ius emphyteoticum nempe quantum petinet ad canonum confequutionem, & quod vult illam te emphyteotica pro certa fuma canonum diftrahatam habere, & acquirere francam, & liberã, vt frequente cōiungit in huiusmodi adiudicationibus tunc poterit nō obfcurare emphyteutæ acqui-

sitione eo modo, præteritos canones exigere propter vim protellationis, quæ ius protellantis conseruat, si alter contrahens protellationi consentiat, vel si alter expresse non repugnet. *Iaf. & Clarus superius citati Boeri decif. 309. numer. 5. Trenacing. variar. resolution. libr. 3. titul. de iure emphiteotic. resolution. 7. numer. 3.* & iste est casus, in quo alias vidi decifum pro domino in Magna Regia Cutia ubi etiam concurrebat, quod res erat deteriorata, & proprietarius remanebat in damno.

- 23 Proinde è conuerso † quando adiudicatio emphyteusis, per dominum sit expresse cum onere proprietatum, & vilius dominorum legitime debitorum, & si quatenus de iure deberentur est sine dubio, quod in totum permittit ius emphyteoticum, sed quo ad exactionem annualium canonum futurorum, & decurrendorum non autem præteritorum cum onus illud pars sit præti *l. fundi partem ff. de contrahend. emptio. vt passim practi- catur in adiudicationibus, quæ sunt nec obliaret clausula si & quatenus deberentur, quia quando onus est debitum, clausula huiusmodi conditionalis purificatur conditione ipsa purificata; & dicitur expresse de iure, item comprehendit onus proprietatis eidem domino debitum, quamuis † regulariter loquens persona in dispositione, & generali sermone comprehensa non censetur, *lego inquisitio Cod. de solution. Menoch. confil. 182. numer. 2. 3. conf. 351. & conf. 1096. numer. 18. 19. & sequent. & libr. 3. præsumptio. 44. Hunded. confil. 11. numer. 5. 60. libr. 1. Peregrin. confil. 3. numer. 133. libr. 1. Surd. confil. 47. numer. 20. confil. 152. numer. 45. Pont. confil. 53. numer. 13. libr. 1. Gozzadin. confil. 70. numer. 14. & confil. 101. numer. 24. Royn. confil. 137. numer. 13. volum. 2. tamen id † locum habet cum gratuito titulo procedit dispositio, secus si ex titulo oneroso, vt emptio- nis, & adiudicationis *Corne. Alberic. Salicet. in dicta lege inquisitio Bartol. in lege 1. ff. de Senator. Gabr. de verbor. signification. conclusio. 9. numer. 5.***
- 25 Item comprehenditur † persona loquentis, quando rationis idempritas ita snaderet, vt etiam loquentis persona contineretur *Salic. & Alberic. per Gabr. d. loco numer. 8.* Item † cum dispositio non posset aliter operari tunc persona loquentis comprehenditur in generali sermone *Dolitorum per Gabr. ann. 7.*

S V M M A R I V M.

- 1 Fideiussore inditij mortuo, vel non soluendo effectio, alius eius loco dandus est secus in fideiussore contractus, & conuentionali.
- 2 Fideiussore contractus mortuo, vel non soluendo effectio alius dandus est si passio ita causum fuerit inter contrahentes.
- Idem si ex necessitate contractus, vel officio. Iudicis dandus est fideiussor. *nu. 3. Amplia in fideiussore dotis num. 4.*
- 5 Nouatio an inducatur ex datione secundi fideiussoris in locum primi non soluendo effectio. *numer. 8. 11.*
- 6 Nouatio an inducatur ex interuentu nouæ persone

numer. 8.

- 7 Nouatio an præsumatur in dubio.
- 9 Nouatio non fit nisi expressa.
- 10 Nouatio inducitur ex coniecturis.
- 11 Nouatio inducitur ex incompatibilitate contrahentum.
- 12 Nouatio inducitur ex delegatione.
- 13 Fideiussor dicitur fideiussisse contemplatione, & inquit aliorum fideiussorum, inter quo consideratur quadam societas etiam fideiussorum futurorum *numer. 17.*
- 14 Exceptio cedendarum oblat creditor, qui cedere non potest iura fideiussori contra alios fideiussores etiam extra dolum, & quando *num. 15.*
- 16 Creditor fideiussori tenetur cedere iura.

A R G V M E N T V M.

In datis secundis fideiussoribus in locum priorum non soluendo effectorum censetur eorundem obligatio nouata etiam respectu vnus ex prioribus, qui statum non mutauit, in cuius locum alius datus non fuit fideiussor.

R E S O L V T I O LXXXIX.

- I**N prætoria, siue iudiciali fideiussione † præstita, mortuo fideiussore, vel propter aduersam fortunam non soluendo effectio, quis iterato caute tenetur, quamuis in fideiussore conuentionali, vel contractus secus sit, in quo periculum inopie subsequente ad creditorem pertinet *lege si is à quo si. si. si. semel ff. vt in possession. legation. lege si ab arbitrio §. qui ex cause ff. qui satisd. cogant. vbi Alberic. Angel. & Iason. numer. 11. in leg. quoties ff. eodem titul. Fulgos. in dicta lege si arbitrio Doctores in lege prætoria de prætorian. stipulation. Bartolus in l. prætorie ff. de stipulation. seruior. Iacob. de Arena in dicta lege si ab arbitrio, & plenus in lege 2. vers. dubitatur etiam ff. qui satisd. cogant. Afflicti. decif. 172. numer. 2. Herculan. de cautel. de non offendendo cap. 50. numer. 24. 28. Gomes variar. resolution. libr. 2. cap. 13. de fideiussoribus num 7. late Francus decif. 480. n. 1. & n. 5. Muscat. in prædict. fideiuss. d. n. 3. Grat. discept. 8. n. 2. Tirag. in l. Bona §. hoc sermone ff. de verbor. signifi. in princ. n. 19. late Surd. confil. 18. per tot. & aliqua confil. 68. Alex. confil. 60. n. 4. 5. vol. 5. Hipol. de Marfil. in rubrica. de fideiussor. nu. 74. seq. Stracca. de mercatura titul. de decoror. par. 1. q. 2. numer. 2. Card. Tusc. concl. 3. 19. numer. 7. 10. lit. F. volum. 3. Muta dec. 83. numer. 8. 9. Tborus in compendio decif. verbo fideiussori dato nisi contraria † lege inter contrahentes prouident fuerit de Cautione renouanda, ubi prior efficeretur non idonea *Surd. confil. 18. numer. 7. vers. his tamen.**
- 3 Vel ex necessitate † pro forma, & subtilia actus ex iuris dispositione officio iudicis fideiussio idonee præstanda sit *Gomes variar. resolution. libr. 2. capit.*

- esp. 13. de fideiussor. num. 7. per textum, quem ita intelligit in l. si arbitrio verbi. fin. ff. qui facit dar. cog. an. surd. consil. 18. sub n. 13. in fine. & de alimen. tit. 7. q. 20. num. 23. Alex. consil. 60. num. 5. in fine. & nu. 6. vers. nec obstat. lib. 5. Cardinal. T. uel. conclus. 319. nu. 6. list. F. volum. 3. Gratian. disceptat. 527. n. 17. lib. 3. idemque fideiussorem renouandam ¶ speciale esse in dote, vt demum debitor teneatur cauere si primo datus fideiussor non soluendo efficeretur Hyppol. de Marfil. in rubr. de fideiussor. nu. 74. & 81. Stracca de mercatura de decolor. p. 1. q. 2. num. 2. Surd. consil. 18. sub n. 13. & de alimen. tit. 7. q. 20. n. 14. sequen.
- Indubium quandoque renouatum est: num fideiussore iudiciali, vel aliter in casibus præmissis, quibus, qui si alingeretur iterato idoneum fideiussorem præstare, et alieno inde grauato, vel deterioris conditionis non soluendo effecto, & secundo in eius locum idoneis præstito nouatione ¶ respectu primi induci tam esse, cumque iure petat a fideiussoris vinculo solum ex secunda præstatione declarari.
- Pro negatiua dicendum videretur ex ¶ interuentu nouæ personæ nouationem non induci, nisi expressè agatur Alexand. Socin. Beci. nu. 27. in l. singularia ff. si cert. petat. Rota Germa decisi. 2. m. 20. sequent. & decisi. 197. nu. 5. Vrsil. decisi. 353. nu. 1. Siluan. bene. consil. 24. n. 4. Surd. consil. 359. nu. 43. Alexand. consil. 72. nu. 1. lib. 3. Gabriel lib. 3. de nouation. conclus. 1. nm. 52. Affili. in consil. Humanitate n. 10. Toresp. Ludouic. conclus. 4. vers. vterior tamē dnta decisi. 33. nu. 18. 25. Rebuff. 10. 1. de litter. obligator. art. 1. glos. 9. nu. 20. & sequen. ad leges Gall. Castil. decisi. 46. nu. 1. 1. Lanar. consil. 7. Tbesaur. qn. forens. lib. 2. q. 57. n. 4. C. uall. commun. contra commun. q. 754. Gratian. ei septe. 290. n. 10. Gabr. consil. 155. nu. 5. lib. 1. Tandell. consil. 68. q. 10. Gabr. consil. 710. lib. 8. ne inducia ad augmentum, & cautelam creditoris eiusdem operentur diminutionem leg. legata in vlt. ff. de adimen. legat. Siluan. diti. consil. 24. n. 4. quando id, quod de nouo additur est accessorium ad præcedentem obligationem nunquā videtur reduci nouatio cum id fiat, vt magis creditori cautum sit.
- Nec sumenda est in dubio præsumptio nouandi contra creditorem, sed potius contraria ne tēdat in creditoris damnum l. si sicut 8. §. idem Celsus ff. de nouation. Iason. in l. qui vnu fructu nu. 3. ff. de verb. obligat. Barzi decisi. 20. n. 14. Lanar. consil. 7. in fine. Alexas. consil. 119. in fine. Bartol. in l. penult. ff. de prator stipulat. Abbas consil. 2. nu. 10. lib. 2. Mascard. de probatio. concl. 1111. nu. 1. in fine. Surd. consil. 385. nu. 9. lib. 3. Socin. consil. 31. in fin. lib. 1. Riminal. consil. 201. nu. 17. Cardin. Seraph. decisi. 211. n. 7. Rota Romana decisi. 456. n. 2. p. 1.
- Verius tamen dicendum est ¶ respectu prioris fideiussoris induci tam esse nouationem, cumque per dationem secundi eius loco absolutum remanere, nam acceptato secundo fideiussore statum prioris fideiussoris obligatio soluta est, & nouatio interuentu nouæ personæ inducitur, quando loco alterius ab altero promittitur veluti si a tempore loco Titij obligati promissum sit (cuiusmodi præ delegatione,) & quod diximus acceptis fidei-

- ussoribus interuentu nouæ personæ non nouari, intelligas respectu actionis principalis, cui fideiussio accessoria: est non vero obligationis fideiussoræ, quia acceptis secundis fideiussoribus in priorum locum primi solui remanent per textum in §. præterea in princip. in l. i. Valerianus nu. 5. in primo casu vbi Alex. ff. de prator. stipulat. vbi Imola Castrenj. in §. si ex conuentione l. 4. ff. de rei iudicat. Rota Germa decisi. 3. num. 22. Siluan. consil. 24. sub num. 12. Lanar. consil. 7. nu. 1. vbi si dati sint noui fideiussores facta mentione, vel loco primæ obligationis Bertazol. de clausul. clausul. 33. glossa 10. Parisi. consil. 107. nu. 19. lib. 3. bene Menoch. lib. 3. præsumptio. 134. nu. 15. Gabr. consil. 170. n. 3. q. 4. lib. 2. consil. 155. n. 19. lib. 1. Molin. de contradi. disput. 559. nu. 2. Sella decisi. 133. nu. 11. in fine lib. 2. Scaccia de comere. & cambijs §. 2. glos. 5. n. 245.
- Et quamuis ex dispositione l. final. C. de nouat. ¶ hodie sancitum sit ne detur nouatio collecta ex præsumptionibus iuris dispositione induci, nisi expressè agatur Gabr. consil. 155. n. 17. lib. 1. consil. 170. lib. 2. Guttier. de iuramen. confirmator. p. 1. c. 63. num. 1. 2. Vincen. de Franc. decisi. 15. nu. 1. & decisi. 155. nu. 10. Gabr. de nouation. conclus. 1. nu. 1. Surd. consil. 145. nu. 1. Tbesaur. decisi. 125. num. 9. Mastrill. decisi. 40. nu. 4. Barzi decisi. 20. num. 9. Handed. consil. 401. nu. 10. sequ. lib. 3. Gratian. disceptat. 509. nu. 10.
- non tamen ¶ tollit præsumptiones, & coniecturas nouationis ex partium, mente prouocantes, ex quibus pateat partes nouare voluisse; cum tūc expressè dicatur fieri, & satis sit dispositioni l. final. Affili. decisi. 44. num. 15. Vincen. de Franc. decisi. 15. num. 2. Rota Germa decisi. 197. sub num. 5. Vrsil. decisi. 353. nu. 4. Menoch. consil. 95. num. 35. consil. 1141. num. 13. & de præsumpt. lib. 4. q. 45. num. 6. & lib. 3. præf. 134. n. 36. Lanar. consil. 7. nu. 2. Greg. Lopez l. 15. tit. 14. part. 5. Glossa pro manera in vers. fatentur. Guttier. de iuramen. confirmator. p. 1. cap. 63. num. 8. Randen. decisi. 4. num. 111. Gabr. de nouation. conclus. 1. num. 57. sequen. Pontanella de pælis dotal. clausula 4. glossa 24. nu. 45. C. an. var. resolut. lib. 3. cap. 17. de sentent. num. 281. 282. Muta decisi. 33. n. 6. Fachin. controuerj. in lib. 3. cap. 92. Gratian. decisi. 117. num. 121. 3. Costa de ratione rata qu. 33. num. 8. Barzi. decisi. 20. num. 13. 14. Surd. consil. 524. n. 23. li. 4. Rodrig. de Ann. reddit. lib. 2. qu. 16. nu. 58. Cramet. consil. 168. nu. 9. Ofese. decisi. 142. num. 10. Trentacin. variar. resolut. lib. 3. de nouation. resolut. 1. num. 3. fol. 198. C. uall. commun. eōtra commun. qu. 754. nu. 10. Rota Romana decisi. 562. num. 1. p. 1. T. borus compend. decisi. verbo. nouat. Ricci. collect. 309. Mantica decisi. 36. n. 2. Bardclio. consil. 70. nu. 13. Bertazol. consil. 106. numer. 22. in cibuslib. Macerat. var. resolut. lib. 3. resolut. 45. nu. 3. & sequen. lib. 2. resolut. 57. num. 61. hinc dispositionem l. final.
- ¶ non procedere dicimus in contractibus inter se incompatibilibus, qui simul stare nequeunt, vt ex subalternitate vnus alterum corrumpere necesse sit Bald. in l. final. C. de nouation. consil. 318. lib. 1. Gabr. titulo de nouation. conclus. 1. num. 60. 71. Mascard. de probatio. conclus. 1107. nu. 23. & conclus. 1111. num. 23. Bero. consil. 205. nu. 13. lib. 3. Menoch. lib. 3. præf. 134. num. 39. consil. 809. nu. 14. lib. 9. consil. 381. n. 3. 2. 33. lib.

33. lib. 4. conf. 562. num. 3. lib. 6. Surd. conf. 345. num. 33. conf. 145. n. 25. conf. 359. num. 35. Hyppol. Rimini. conf. 738. num. 24. conf. 779. num. 79. Gabr. conf. 81. n. 3. lib. 1. conf. 170. n. 5. lib. 2. Decian. conf. 31. num. 69. lib. 1. Rota Roman. decif. 262. n. 5. in nouissimis par. 2. decif. 797. num. 10. part. 1. Vrsill. decif. 353. n. 1. Crauet. conf. 169. n. 9. Deci. conf. 97. n. 5. conf. 400. col. penult. n. 9. conf. 464. num. 4. vers. tertio responderi conf. 564. n. 13. 14. Cagnol. in l. singularia num. 102. ff. si certum petat. vbi de communis Cardin. Tuleb. conclus. 129. lit. N. Lamar. conf. 7. num. 12. conf. 23. num. 2. 3. sequen. Canalean. decif. 18. num. 8. par. 4. Tobii. Noni. conf. 81. num. 9. & sequen. & procedit textus in l. passa nouissima C. de passu Dec. ibi num. 2. Rotegeall. in l. 3. num. 1. & 8. n. 8. in fine ff. de duobus reis Cephal. conf. 454. num. 18. sequen. Nuta decif. 133. num. 2. 3. Farinac. q. 107. ar. 12. num. 119. 130 Molin. de contrah. disp. 559. n. 8. 12. ex Gregor. Lopes l. 15. tit. 14. p. 5. verbo per manero Guttier. de Iuramen. confirmator. par. 1. c. 63. n. 8. Cenall. comm. contra commun. q. 755. n. 8. & sequen. Mantia de tacitis. & ambig. conuent. lib. 17. tit. 13. num. 13. Grat. discept. 718. n. 16. 17. libro 4. difc. 553. n. 34. lib. 3. discept. 290. num. 17. 22. 23. Seraph. decif. 1063. num. 2. Sessa decif. 133. num. 12. lib. 2. Lndomif. de dif. 76. num. 18. Ricci. colicellan. 2481. Put. decif. 290. num. 5. p. 2. Lamar. conf. 23. num. 3. Bertazol. conf. 106. num. 24. in cini. Mastrill. decif. 40. num. 1. vnde conueto non sit vbi contractus ad inuicem compatiuntur. Barz. decif. 20. num. 20. Surd. conf. 385. num. 18. Dec. col. 400. n. 9. conf. 564. num. 15. conf. 464. num. 4. 5. l. Sanctissimi. C. de senten. Alexan. conf. 193. n. 3. lib. 6. Cephal. conf. 454. num. 18. lib. 4. Cagnol. in l. singularia num. 102. ff. si certum petat. Menoch. conf. 562. n. 2. 3. per Gratian. discept. 718. n. 18. lib. 4. Canalean. decif. 18. num. 6. 10. par. 4. itaque cum secundus fideiussor in locum prioris non soluendo datus sit, implicat incomparabilitatem priorem in eadem obligatione manere, cum eius subrogato, cum secunda obligatio semper fiat in locum, & sub commemoratione prioris cum noua stipulatione, & adiectione nouae periclonae, ex quo semper nouationem inducere necesse est, per praedictam doctrinam Bartoli in dicta l. Valerianus num. 5. cum concordantibus

12 supra similiter disposito Lm. C. de nouatim. & nec procedit in delegatione, qua nouatio inducit acceptatione secundum fideiussoris in locum primi l. delegare ff. de nouation. Bartol. in l. 2. ff. de except. re iudicat. Jason in l. singularia num. 38. ff. si certum petat Deci. conf. 107. Rota Genue decif. 2. num. 2. Vrsill. decif. 353. num. 7. Burja. conf. 172. num. 18. Affil. decif. 353. Rbuff. tom. 1. tit. de litet. requisitor. art. 3. glof. 9. num. 21. Surd. decif. 23. conf. 145. num. 14. sequen. conf. 445. n. 9. lib. 3. Menoch. lib. 3. praes. 134. num. 69. Gabr. conf. 155. n. 7. lib. 1. Guttier. de iuramen. confirmator. par. 1. cap. 63. num. 4. Grassi. exception. 37. num. 8. sequen. Card. Tuleb. conclus. 137. n. 15. littera F. Gabr. de nouation. conclus. 1. num. 49. sequen. Rombegall. in l. 3. in princip. n. 59. ff. de duobus reis Lndome. conclus. 4. vers. fallit. quoniam Molina de contrah. disp. 559. Sessa decif. 133. num. 13. lib. 2. Maccart. var. resol. lib. 2. resol. 57. n. 60.

Difficilius visum est, si datis pluribus fideiussoribus aliquibus ex cis facultatibus lapsis, & nou

soluendo effectis, eorum loco alij dati sit in casibus, quibus ad id quod cogi potest, an nouatum dicatur, ne dum fauore priorum fideiussorum, in locum quorum alij dati sunt, sed etiam respectu illius fideiussoris de primis idonei, qui statum in aliquo non mutauit, & cuius locus alius datus non est, super quo contingit de facto dubitari de anno 1611. inter Thomam Sparafiora, & Lauriam de bellissimo, & pro liberatione, & nouatione obligationis huiusmodi fideiussoris considerandum

13 est quod cum ipse cum suis confideiussoribus ab initio se obligauerit, & inter ipsos fuerit celebrata reciproca, & corresponsiva obligatio, qua omnes ad inuicem confideiussoribus teneri voluerunt, respectu aliquorum ex eis facta inde nouatione, seu obligatione perempta ex nouis fideiussoribus subrogatis, cum quibus nihil actum est illa prima communis obligatio, & corresponsiva, qua vnus contemplatione, & intuitu alterius fideiussulerat, inter quos ideo consideratur quodam indiuiduitas, & quasi societas ex dictis per Fran. decif. 55. Cardinal. Seraph. decif. 865. Inb nu. 1. Costa de ratione rate quast. 22. num. 6. & oritur fideiussor

14 ti ff. exceptio cedendarum, quando actiones per creditorem cedi non possunt, etiam citra dolum, l. Si cum ad Pa mphilum. 95. ff. si debitor l. secundo ff. de solution. cum concordantibus Vinc. de Franch. decif. 477. num. 19. Pascal. de viribus patri. potest. p. 1. cap. 8. num. 171.

Pro diuerfa opinione fideiussorem liberatum non censeri, nec exceptione cedendarum tutum reddi, quae eatenus obligat & creditori quatenus ipsius culpa cessio fideiussori fieri non possit, vt si proprio facto cum fideiussor solutione patiens, vel gratuite fuerit liberatus, quia tunc doli exceptione creditor in se submouetur, & exceptio cedendarum obligat l. his ff. si duos ff. de solution. leg. cum his 36. & l. vi fideiussor. 39. ff. de fideiussor. Anton. Faber. conuecturur. lib. 11. cap. 1. 1. 13. 15. & in Cod. de fideiussor. lib. 8. tit. 8. definit. 17. Grassi. except. 10. num. 29. Socin. conf. 200. lib. 2. Lamar. confil. 75. num. 4. Affil. decif. 182. num. 10. sequen. Aposte confil. 28. num. 7. sequ. lib. 2. Vincen. de Franch. decif. 476. 477. Scaccia de eommer. & cambijs. 52. glof. 5. num. 89. versic. exemplific. Marta de iurisdiction. p. 4. centur. 2. casu 118. num. 23. Gratian. discept. 109. num. 9. 13. Mantia de tacitis. & ambig. conuent. libro 16. tit. 2. 3. num. 48. vol. 2. Cardinal. Seraph. decif. 865. num. 2. Anton. Faber. C. de fideiussor. lib. 8. tit. 8. definit. 18. Hering. de fideiussor. 2. 7. par. 3. secus si culpa, vel facta alterius aut casu liberatio eueniat. Gratian. decif. 215. num. 16. Lamar. conf. 75. num. 6. tanto magis, quia omne euectum cogitatio a principio debuit fideiussor, quod si non fecerit, sibi imputet argum. l. si tuus ff. de fideiussor.

Demum omnis casus difficultas cedendarum 16 actionum, cum creditor & fideiussori illo teneatur cedere iura contra nouos fideiussores subrogatos in locum eorum, qui non soluendo effecti sint, qui a principio ad inuicem omnes confideiussoribus se ablinxerunt l. fideiussoribus ff. de fideiussoribus leg. mandati, & l. cum alter. Co. de fideiussor. Bartol. in l. modifimus nu. 4. vers. secundo casu Alberic. num. 2. Imola num. 4. ff. de solution. Parla-

dor. remm quotidianum lib. 1. cap. 3. num. 30. Velant. conf. 15. num. 26. Palcal. de viribus par. potest. par. 1. cap. 8. num. 170. Sord. conf. 536. num. 10. Scaccia de Commer. & cambijs §. 2. gl. 5. num. 89. vers. tertius casus Gab. conf. 63. n. 3. 10. l. 2. Mol. de contract. disp. 544. Vini. decif. 475. Georg. alleg. 39. nu. 8. Gratian. disceptat. 49. num. 37. Mantica de tacitis, & ambig. convention. lib. 16. tit. 22. num. 47. vol. 2. Grinnell. decif. dolan. 30. London. dec. 190.

Nec dicatur, quod fideiussor huiusmodi non contraxerit intuitu, & cōtemplatione istorum fideiussorum de nouo datorum, cum quibus nihil per eum à principio fuit gestum quin nunc dico, 17 quod fideiussor dicatur etiam intuitu à contemplatione futurorum fideiussorum didorum in locum priorum contraxisse, & contra eos iura cedere à fontem aut inter contrahentes conuentum fuit quomodo dāsi fideiussores in locum priorum nō soluendo efficiendorum, vel iure disponente ad ita exequendum erat, vt in fideiussione pætoria, & iudiciali, & vtroque casu fideiussor à principio conscius fuit futuros in eum casum dando esse fideiussores, quorum intuitu etiam contraxisse, & intercessisse dicendum est cōtemplatione mutui periculi, & periculum cum alijs communicandi, Bartol. in l. si stipulatus §. final. ff. de fideiussor. Negus. de pignor. in 3. mem. 5. part. n. 36. vers. quod tamen intelligit Franc. de cif. 35. numer. 12. vers. sed pro parte Illustrissimi Ducis. Grass. except. 10. num. 28. Cardm. Serafin. dec. 865. sub num. 1. Gratian. discept. 286. nu. 1. seq. num. 8. Latius discept. 409. nu. 37. 38. cum plur. sequ. nt. lib. 3. & ita consulti in contingencia facti prædicti respondi saluo meliori teste, quamuis causa transactio finem obtinuerit, & post hæc scripta vidimus aliqua in puncto bene ponderasse Gabrielem Pereyra à Castro decif. 17. per totum.

S V M M A R I V M.

- 1 Testamentum inter liberos sufficit esse perfectum ratione voluntatis: licet ratione solemnitatis imperfectum sit.
- 2 Dies, & tempus certum requiritur in testamento inter liberos.
- 3 Testamentum inter liberos confectum debet esse sine inbreuiatione.
- 4 Solemnitates, quæ per statum requiruntur in testamento consilientis requiruntur quoque in testamento confecto inter liberos.
- 5 Testes duo tantum sufficiunt in testamento inter liberos confecto.
- 6 Femina sunt idoneæ testes in testamento inter liberos.
- 7 Testum subscriptio non requiritur in testamento inter liberos, & quando.
- 8 Testes in testamento inter liberos non sunt rogandi.
- 9 Publicatio non requiritur in testamento inter liberos.
- 10 Testamentum etiam inter liberos valet absque solemnitatibus.
- 11 Testamentum inter liberos probatur inditijs, & coniecturis.
- 12 Testamentum inter liberos valet absque solemnitatibus tam si à patre, quam si à matre confectum sit.

- 13 Testamentum inter liberos absque solemnitatibus valet nē dum inter filios, sed etiam inter nepotes.
- 14 Testamentum inter liberos absque solemnitatibus etiam inter legitimatos valet, quamuis secus inter naturales, vel spurios.
- 15 Testamentum inter liberos adoptiuos non valet, absque solemnitatibus.
- 16 Testamentum absque solemnitate valet etiam inter liberos à iurisdictione per statum, vel renuntiationem iurata exclusos.
- 17 Testamentum inter liberos absque solemnitatibus confectum respectu extranei in dicto testamento nominati, nullum est.
- 18 Institutio extranei una cum liberis in testamento imperfecto inter liberos celebrato non valet. num. 17.
- Substitutio extranei facta filiis in testamento inter liberos absque solemnitate celebrato nulla est. numer. 17.
- Tutoris dato extranei filiis facta à patre in testamento inter liberos absque solemnitate non valet absque confirmatione num. 17.
- Legatum relictum extraneis in testamento imperfecto inter liberos non valet n. 17.
- 19 Extraneus in proposito testamenti inter liberos dicitur, quicumque non est de liberis.
- 20 Testamentum inter liberos absque solemnitatibus celebratum aufert nullum non seruata aequalitate inter eos & n. 29. & quid si in aequalitas sit modica, vel magna n. 33. & seq.
- 21 Aequalitas seruanda est inter filios.
- Nisi de contraria voluntate testatoris appareat etiam ex coniecturis n. 34.
- 22 In aequalitas ex quibus deducatur seruata à patre in testamento inter liberos, & num. 22. 23. 26. 28.
- 24 Soluens tardius minus soluere dicitur.
- 25 Legitima debetur filiis in corporibus hereditarijs non in fructibus usufructu, vel pecunia.
- 26 Legitima nullum recipit grauamen.
- 27 Testamentum non potest à filio praeiudici irritum, quando ei aliquid à patre relinquitur iure institutionis licet non ascenderet ad integram quantitatem legitimam, sed tantum agat ad supplementum.
- 28 Testamentum inter liberos sine solemnitatibus subfineri principaliter fuit introductum in fauorem parentum.
- 29 Extensionem siue interpretationem passivam recipit qualibet dispositio etiam in materia quantumcumque stricta.

ARGVMENTVM.

Testamentum minus solemniter inter liberos confectum an sit validum non seruata æqualitate inter eos.

RESOLVTIO XC.

Solemnitates omnes iuris positui remittit lex parentibus inter liberos testantibus itaque est huiusmodi testamentum ratione voluntatis

totis esse perfectum quamvis tatione solemnitas
 impetietum sit, quod communiter receptum
 est l. hac consulti sumus. ex imperfecto C. de testamen-
 to. Communiter Doctores. Alexand. conf. 76. num. 13.
 lib. 3. Paris. conf. 146. num. 8. lib. 4. Aponse conf. 46. n.
 12. 19. seq. lib. 1. Gabr. conf. 1. num. 9. l. 1. Mascard. de
 probat. concl. 1352. numer. 62. & numer. 70. Sord.
 conf. 258. num. 1. 2. l. Clar. in 5. testam. quest. 8. & 9.
 Menoch. conf. 224. num. 4. 8. 28. & conf. 201. num.
 94. & conf. 51. num. 2. & conf. 1189. num. 14. Matte.
 Brun. conf. 127. num. 45. Facchin. controuer. iur. lib. 4.
 cap. 4. Grassi. 5. testamentum questio. 12. Houded. conf.
 66. num. 5. lib. 1. Peregr. conf. 64. lib. 1. Natta conf.
 62. lib. 3. Moroc. conf. 34. num. 15. Eugeni. conf. 87.
 Cravetta conf. 708. num. 4. conf. 689. num. 7. Lade re.
 consil. 42. numer. 1. Euerard. conf. 27. numer. 11. conf.
 29. num. 127. lib. 1. Decian. conf. 86. num. 15. lib. 2.
 Lancellet. Gail. a. conf. 103. numer. 83. Alciat. conf.
 3. conf. 57. num. 3. lib. 9. Philip. Pascale. de viribus
 32. num. patr. potestas. part. 2. cap. 8. numer.
 13. & sequent. Gratian. dec. 112. num. 1. 2. Ma-
 teraten. variat. resolution. lib. 2. resolution. 21. num.
 11. Alba Mandel. conf. 130. num. 2. Maria voto 8.
 numer. 55. & voto 60. num. 1. 2. 3. Sforza. consil. 44.
 numer. 1. Bardellon. conf. 72. num. 3. Palaez. de Ma-
 ioratu par. 1. quest. 48. nu. 54. Anton. Fabr. in suo C.
 lib. 6. tit. 5. dist. 27. Musinger. cent. 3. obseru. 28. Gail.
 l. 1. obseruat. 112. nu. 10. P. in dec. 130. n. 11. P. elaf. dec.
 74. n. 14. Cephal. conf. 170. n. 76. conf. 419. Canale.
 dec. 20. num. 19. p. 1. Schenard. conf. 20. num. 1. 3. vol.
 1. Papon. conf. 16. n. 5. Galpar. Thej. quest. Foren. l.
 2. quest. 99. num. 7. Palquez. de success. creati. §. 21.
 nu. 62. Mentbach. l. 3. de iurisdiction. creation. §. 22.
 numer. 6. Solon. in leg. 3. Tauri. num. 227. 232 235.
 396. 42. Rota Romana dixerat. dec. 1734. nu.
 4. part. 1. Seraphin. dec. 853. nu. 3. licet in Regno Cas-
 telli constitutioni letetur ex iure speciale illius
 loci. ut testatur Molin. de iustit. & iure disputa-
 tion. 226. in fine. verum in eo testamento licet inter
 liberos f. diem certā requiri dixerunt Houded.
 conf. 66. num. 35. volum. 1. Clar. in 5. testamentum
 question. 14. vers. sed numquid Rauden. dec. 23. n.
 3. 4. Fontanell. de pati. dotat. l. inuol. 1. nu. 9. Gratian.
 disceptat. 235. numer. 7. volum. 2. Decian. conf. 26.
 num. 3. vers. quo vero lib. 3. quod inechigas in tes-
 tamento cum scriptura confecto, vel si dubita-
 retur de pluralitate testamentorum ad dignoscen-
 dum, quod nam sit prius, vel posterius, Menoch.
 conf. 561. num. 16. Cabal. conf. 106. a. num. 22. & seq. 8
 3. 2. item esse f. scriptura obsequia imbecitatura
 dixit Clar. Añlo loc. vers. sed quia Decian. conf. 126.
 num. 3. volum. 3. Turret. conf. 71. numer. 19. lib. 3.
 Sforza. conf. 44. nu. 14. 21. Joseph. Luda. in conclusion.
 59. Ingrid. dec. 4. nisi ex hunc i. specialis statuti
 alia i. certa solemnitas requiratur in testamentis,
 quia tale statutum etiam testamentum inter li-
 beros comprehendere, & solemnitas a statuto
 requisita quoque in huiusmodi testamētū interne
 nire debet non obstante dispositione d. §. ex im-
 perfect. ita post Alexand. conf. 105. col. 2. l. 4. Dec. conf.
 455. Bald. & Butr. declarat. Gabr. conf. 1. num. 7. 8.
 Socr. lun. conf. 71. lib. 4. Mandel. conf. 271. qui lo-
 quitur in testamento de favore piz causa factio
 absque solemnitatibus a statuto Mediolanensi

requisitis Gratian. dec. 1306. num. 4. 5. 6. proinde in
 huiusmodi f. testamentis inter libero cōditis duo-
 rum testium tantum interueniens sufficit Grassi. conf.
 156. n. 45. & conf. 90. nu. 3. lib. 2. Roland. conf. 82.
 num. 19. lib. 1. Natta conf. 423. num. 3. 4. & sequent.
 consil. 622. num. 1. Dec. conf. 610. num. 2. Cravet. conf.
 689. num. 1. Bimi. conf. 277. num. 12. Baptista de S.
 Blasio. conf. 35. luter. conf. vltim. volum. num. 2. lib.
 2. P. in decision. 407. num. 1. Magon. dec. Floren. 58.
 num. 19. Matte. Brun. conf. 127. numer. 43. Mascard.
 de probation. conclus. 1352. num. 53. Ponte conf. 46.
 num. 16. Sord. conf. 258. num. 2. Mantie. de coniectur.
 vltim. volum. lib. 6. tit. 2. num. 2. Alciat. conf. 37. nu.
 6. lib. 6. Menoch. conf. 224. nu. 55. Burfat. conf. 20. 6
 1. conf. 431. num. 37. Gabr. de testament. concl.
 67. Io. de Amic. conf. 39. num. 1. Papon. conf. 88. n.
 11. Tafe. de viribus patr. potestas. par. 2. cap. 8. num.
 16. 17. Cardin. Tufch. conclusion. 115. num. 3. litter. T.
 volum. 8. Cefal. conf. 512. num. 22. Clar. 5. testamen-
 tum. q. 8. vers. licet inferitur Grassi. 5. testamentum q. 1.
 n. 6. Joseph. Ludon. conclus. 59. Ingrid. dec. 34. Cabal.
 conf. 106. num. 13. lib. 2. singulariter, & testis femine
 admittuntur in testamento inter liberos, que re-
 gulariter non admittentur in testamentis De-
 cian. in l. 2. nu. 31. ff. de regul. iur. Clar. in 5. testamen-
 tum question. 8. vers. secundo inferitur Natta conf. 24.
 num. 1. 2. lib. 1. Cardinal. Tufch. conclusion. 115. nu-
 mer. 11. litter. T. volum. 8. Boer. dec. 340. Masallan
 addition. ad Capic. dec. 201. num. 16. Natta in 5. ex
 imperfecto nu. 166. Gratian. conf. 90. num. 3. lib. 2. f.
 arinas. quest. 59. casu 3. num. 68. Natta super consil.
 Pansini. cap. 12. num. 54. Pascale. de viribus patr. po-
 testat. part. 2. cap. 8. num. 19. Cenul. commun. contra
 commun. quest. 50. Caball. conf. 106. num. 13. lib.
 2. Eugeni. conf. 87. num. 12. 13. etiam, quod testes
 non sint f. subscripti quando testamentum suū
 scripura inter liberos esset scripta manu Nora-
 ri. vel alterius tertii de mandato ipsius testatoris
 Ioson. in autem. quod sine num. 1. in fine vers. ego li-
 mito C. de testam. Ponte conf. 46. num. 13. proban-
 dum tamen est eo casu, quando testamentum scrip-
 tum fuit manu tertii, fuisse scriptum de ordine
 voluntate, & mandato testatoris ex Boer. dec. 340.
 num. 4. in fine. qui in hoc testator de consuetudine
 Francie Ludon. concl. 66. vers. quando vero Grassi.
 5. testamentum q. 16. Mascard. de probation. conclus.
 1352. nu. 67. vel quod nianu testatoris fuisse scrip-
 tum Peregr. conf. 61. num. 2. lib. 3. Alexand. conf.
 76. n. 2. 12. lib. 3. huc testium togicus f. in testamēto
 inter liberos requiritur Bald. conf. 400. num. 3.
 lib. 4. Sord. conf. 258. num. 3. Mascard. de probation.
 conclus. 499. num. 2. Clarus in 5. testamentum quest.
 8. vers. licet inferitur Bimi. conf. 208. num. 27. Ca-
 bal. conf. 106. num. 13. volum. 2. Farinac. quest. 61.
 num. 154. Cardin. Tufch. conclus. 115. num. 10. litter.
 T. volum. 8. Alciat. conf. 57. num. 6. lib. 9. Pascale.
 de viribus patr. potest. par. 2. cap. 8. num. 20. Eugeni.
 conf. 87. num. 12. quod tamen declaratur per Bald.
 conf. 300. n. 3. lib. 4. non procedere etiam in testa-
 mento in quo esset inferentis filius in simul cum
 fratre testatoris, qui a respectu fratri testamentū
 non valeret nisi testes fuissent rogati quamuis
 respectu filius non requiratur de iure, quoniam
 refert, & sequitur Sord. conf. 258. n. 25. Card. Tufch.
 concl.

- conclus. 15. num. 14. *lit. T. volum. 8.* sicut nec publicatio requiritur in testamento inter liberos
- 9 *Nata in Libae consulesima s. ex imperfecto* num. 144. *in fin. Cod. de testamentis.* Ludovic. *Zuntius in responsio pro uxore* numer. 504. *Rum. conf. 1. numer. 7. 8. 9. 10. 11. volum. 3. & conf. 12. in fine. volum. 2. Conar. in cap. relatum il primo n. 1. vers. vel aliter potest intelligi de testamen. Rota Romana. diversor. in vobis decif. 173. num. 5. & prius num. 3. & seq. per tot. p. 2. Alex. conf. 114. col. 2. vers. non obstat ad quod notat Salices. vol. 7. Bar. in l. h. d. i. c. s. quousvis ff. de legat. 3. Paul. de Cast. in l. is qui de testamen. Bald. in autem. quod sine C. de testam. Soccin. conf. 154. n. 59. Decian. s. 488. e. d. pen. Gramat. dec. 62. *late Menoch. conf. 1189. numer. 11. 12. 13. & 14. volum. 12. Decian. conf. 46. num. 157. vol. 3. Grat. decif. 112. num. 3. Peregr. conf. 64. num. 10. vol. 1. Cardin. Tuse. conf. 106. num. 8. Lit. T. volum. 8. Cephal. conf. 106. num. 10. vol. 2.* etiam inter liberos testamentum tunc ceteri (quod de iure valere non solet nisi cum octo testibus, & aliis specialibus seruatis iuxta textum ubi DD. in Libae consulesima C. de testam.) valet cum duorum testium interuentu, & sine alijs solemnitatibus de iure ciuili; & procedit ad dispositum textum in d. s. ex imperfecto *Clar. in s. testamen. q. 17. Gab. conf. 1. n. 4. volum. 1. Cefal. conf. 72. Ioseph. Ludon. concl. 68. vers. falli serio. Bertrand. conf. 94. num. 3. vol. 2. Rim. Sen. conf. 329. n. 19. lib. 2. Dec. conf. 619. num. 2. Gab. de testam. lib. 4. conclus. 67. Maje. de probatione. concl. 135. n. 54. vol. 3. Sforz. Odd. conf. 44. num. 23. ubi de communi Card. Tuse. conclus. 115. n. 33. *lit. T. vol. 8. Boer. dec. 240. n. 20. Fin. dec. 407. num. 1. Perusin. dec. 2. n. 34. Balb. dec. 39. Rota Romana apud Serafin. dec. 966.* Hinc et coniecturatur**
- 11 tunc indicij, quibuscunque testamentum inter liberos probari dixerunt *Cramer. conf. 74. n. 6. Boer. decif. 240. n. 4. in fine. Menoch. conf. 234. num. 65. & praf. 7. num. 1. lib. 4. Masfril. dec. 132. num. 21. Euerard. conf. 27. num. 45. vol. 1. Cardin. Tuseb. conclus. 115. n. 9. *lit. T. volum. 8. Rota Romana. diversor. decif. 74. num. 13. par. 3.* quoque hoc privilegium*
- 12 tunc parentibus viri quique sexus inter liberos disponendi indultum esse probatur in d. s. ex imperfecto ubi parentibus utriusque sexus quando quidem mater eandem habet cum filiis coniunctionem, quam pater quoque habet, & similis reuerentia sibi debetur l. veluti ff. de insti. & iure l. fin. C. de ius vocand. & pietas, & equalis debetur viri, licet impartit potestas l. furioso ff. de Curator. furioso. *Nata conf. 62. num. 5. Roman. conf. 179. n. 15. vers. vltim. est casus. Franc. Aretin. in d. s. ex imperfecto in prin. vers. nota. quod per legem istam. Par. in additione. ad Bart. in d. s. ex imperfecto in prin. vers. item in testam. patria potest. de insti. & iure disp. 128. sub num. 1. tom. 1. Gratian. discept. 319. numer. 23. lib. 3. ne dum inter filios tunc primi, sed vterioris gradus veluti inter nepotes valet testamentum cuius solemniter celebratum *Clar. in s. testamen. q. 12. vers. quare etiam late. Surd. conf. 180. n. 17. Sforz. Odd. conf. 89. numer. 53. Card. Tuseb. conclus. 101. num. 9. *lit. T. volum. 8. Masfril. conf. 115. num. 20. Boer. decif. 241. n. 3. vers. tamen secundum veram.***
- 14 Etiam inter tunc legitimatos quamvis secus inter

- naturales, vel spiritus nisi a matre sint instituti secundum aliquos per *Clar. in s. testamen. q. 12. Peregrin. conf. 6. numer. 25. 26. lib. 3. Dec. conf. 610. num. 3. & sequent. Facch. controuers. iuris cap. 3. lib. 4. Intrig. de substit. centur. 1. q. 1. q. 1. 57. num. 13. 14. 15. & sequent. Farinac. q. 1. q. 1. 59. casu 3. num. 99. *Surd. de aliment. sit. 1. q. 1. 15. n. 6. Craff. s. testamen. q. 15. T. besau. decif. 94. Giurb. super consuetud. Medjan. p. 1. s. 6. Gl. 2. sub num. 5. Card. Tuse. conclus. 115. num. 17. *lit. T. volum. 8. Boer. dec. 240. n. 12. 13. 14. Cenall. comm. contra cōm. quafi. 50. Molin. de insti. & iure. disp. 128. *lit. B. Berret. conf. 84. Franc. dec. 399. ceterum nec****
- 15 inter adoptiuos tunc filios valet testamentum sine solemnitate factum *Dec. conf. 34. n. 6. & seq. volum. 1. quod extat repetitum in conf. 136. n. 4. & sequ. lib. 3. aduersus Nata in s. ex imperfecto contrarium tenentem, & inter liberos tunc exclusos tamen per statum a successione procedere dispositionem d. s. ex imperfecto voluerunt *Clm. s. testamen. q. 12. vers. item quare Bero. decif. 241. num. 3. vers. & per ista ubi ampliat etiam si exclusio esset propter renuntiationem iurata *Nata in s. ex imperfecto numer. 65. Philp. Pasch. de viribus Patr. potest. par. 2. c. 8. n. 3. Paul. Emil. Gall. de except. sit. 2. excep. 2. p. 2. n. 30. fol. 175.***
- 17 Non substituitur tamen testamentum tunc inter liberos sine solemnitate celebratum iuxta dispositionem d. s. ex imperfecto, quo ad extraneum, si aliquo modo iuxta in testamento predicto insertum: unde si extraneus esset in simul cum liberis institutus, vel eis substitutus, vel in tutorem datus, vel legatum ei relictum quandoque non valerent, pro quo videndi sunt *Clar. in s. testamen. q. 12. Surd. conf. 258. n. 22. 23. 24. & seq. Peregr. conf. 61. num. 1. 2. 3. & prius num. 4. 6. 7. 8. vol. 1. Men. conf. 288. num. 36. 37. 38. conf. 222. n. 94. vbi dicit non valere respectu transuersalium, & in eorum fauorem Papon. conf. 36. num. 16. Euerard. conf. 27. num. 21. & 49. volum. 1. Intrig. de substit. centur. 1. q. 1. 59. n. 19. 20. 21. sequent. Facchin. conf. 61. num. 13. volum. 1. Craff. s. testamen. q. 12. Masfril. de probat. concl. 642. n. 2. Boer. dec. 240. num. 1. decif. 241. n. 1. & sequent. imo tunc legatum, vel institutio extranej accretit filijs, vel liberis *Mol. de insti. & iure. disp. 128. vers. illud etiam Castr. conf. 325. in fine lib. 2. Philp. Pasch. de viribus Patr. potest. par. 2. cap. 8. num. 18. 29. & seq. Grat. disceptat. 219. num. 24. 25. 37. 38. Tirap. de primil. pia causa. primil. 80. in prin. Rota Romana. diversor. in nouissim. decif. 734. par. 1. Bate. inter conf. vltim. volutat. conf. 121. numer. 27. lib. 1. Corn conf. 307. num. 17. vers. item lib. 3. Alexand. conf. 140. num. 2. lib. 1. Tiraguel in l. si vnaquam in praesatione. num. 25. de reuocand. donat. Marci. conf. 12. n. 9. Barlat. conf. 223. num. 8. Montan. de tutel. cap. 8. num. 7. 8. Guster. de tutel. par. 1. cap. 3. num. 8. Serafin. dec. 240. num. 1. 16. dec. 820. num. 1. 2. 5. & per tot. decif. 853. num. 3. dec. 810. num. 2. 3. licet aliqui profutur legatum extraneis debet, ex testamento imperfecto inter liberos, quando in eo interuenerint quinque testes, pro quo videndi sunt *Castr. conf. 93. num. 2. vers. quoniam imo volum. 1. Cefal. conf.***

73. numer. 17. lib. 1. Surd. conf. 258. n. 4. & 23. Grat. disp. 219. num. 24. 25. 37. 38. volum. 2. & extraneus † in proposito dicitur quicumque non est delibis, ut declarat Clar. in §. testam. q. 10. Surd. conf. 258. num. 22. in fine, vel descenditibus, ut per Peregrin. conf. 61. num. 5. lib. 1. Menoch. conf. 202. num. 94. conf. 288. num. 35. vers. respondetur secundum per textum in lege unica §. extraneum. C. de rei uxori. ad lion. in triglof. de substitutio. centur. 1. quaest. 75. numer. 10. sententiis. Bald. conf. 300. num. 3. lib. 4. & Surd. de loco num. 25. Menoch. supra dicto n. 94. ubi dicunt respectu fratris testatoris, vel transuersalium testamentum non sublineri, & etiam respectu ascendentium Rufficius in repetit. l. cum annu. de condition. & demonstration. lib. 1. caput. 10. numer. 17.

Ex testamento D. Oratii la Valle, qui suam voluntatem mandauit ab alio scribaliis praesentibus per quam vniuersales haeredes ordinauerat Don Vincencium, & D. Franciscum eius filios: particulariter vero insinuat D. Agatham filiam in scutis septem mille procius maritaggio soluendis per dictos haeredes vniuersales ad ratione scutorum mille quolibet anno completis annis quatuordecim eius etatis, quos haeredes vniuersales recipere, & ad iuncem substituerat altero eorum decedente sine filiis in quorum omnium defectu vocauerat, D. Agatham filiam, quae numquam expressit nec tacite per dictam dispositionem paternam approbasse supponebatur, receptis testibus ad informationem Curia, qui fuerunt praesentes dispositioni praedictae non fuit dubitatum dictam dispositionem sublinendam saltem in vim testamenti codicis inter liberos, sed de eo fuit haesitatum si testamentum † praedictum ratione solemnitatis imperfectum inter liberos sublinetur non aequaliter omnibus filiis insinuat. Circa quod a tventibus partes Donnae Agathae filiae in aequaliter instituta dicebatur dictum testamentum nullum, & esse locum successioni ab intestato dictamque opinionem fundari auctoritatibus, & rationibus: nam pro inualiditate testamenti filius in aequaliter institutus dixerunt, Speculator in tit. de instrument. & dist. §. compendios. vers. quod si pater habens tres filios. Rom. conf. 179. num. 56. vers. secundum quod posito. & conf. 385. in casu permissio num. 5. vers. secundo principaliter. Dec. conf. 105. & pro tenui circa finem num. 6. dicens, quod opinio Romana videtur multum aequa & conf. 348. conf. 361. n. 1. vers. & ideo privilegium. & conf. 611. num. 2. & in l. hac consilii summa col. 1. C. qui testament. facere. poss. & in leg. 1. Cod. unde liberi. Socin. conf. 5. in secunda consultationis articulo num. 10. vers. primo lib. 3. notus simpliciter auctoritate Speculatoris ubi supra Curt. l. un. in dist. 50. §. ex imperfecto n. 2. Ripa in L. cennario. num. 86. ff. de vulgar. & pupill. Coar. in e. Rainus. §. 1. num. 2. 3. de testam. Bartbol. de Callio conf. 54. num. 15. volum. 2. inter conf. diuersos. vltim. voluit. Flamin. de Rubecis conf. 26. n. 7. 10. Anton. de Rubecis. Alexand. conf. 6. & 7. Paris. conf. 35. col. 2. vol. 1. Ruin. conf. 10. m. 4. li. 3. Socin. l. un. col. 147. num. 33. & seq. num. 39. 44. vol. 1. qui dicit hanc esse opinionem iuridicam a Doctoribus pro maiori parte approbatam, & quod hac pra-

sertim in iudicando sequere debemus tamquam valde aequam, & naturali ratione fundatam, & conf. 127. col. 2. in fine. vol. 1. conf. 96. conf. 189. num. 85. volum. 2. Grat. conf. 156. n. 48. 49. seq. volum. 2. Tiraquel. de iure primogen. q. 4. num. 4. Cefal. conf. 280. nu. p. 22. 3. conf. 431. num. 20. Gabr. de testament. lib. 4. concl. 6. Deci. conf. 81. nu. 52. §. 5. Pin. decij. 407. per tot. lib. 3. qui testatur pro illa opinione fuisse decium per Regiam audientiam Apuliam contra testamentum: reducendo propter inaequalitatem a testatore seruatum successionem filiorum ad causam intestatae successionis Put. decij. 431. lib. 1. qui testatur decium in Rota Romana coram R.P.D. Thoma de Thanis die 16. Februarii 1543. Muta super consuetud. Panor. cap. 36. num. 54. Randew. dec. 23. num. 1. & seq. Ioseph. Ludovic. conclusio. 57. vers. haec tamen limitatio Molfes. super consuetud. Neapol. p. 4. de success. ab intest. q. 62. numer. 22. Menoch. conf. 956. num. 14. 15. sequen. vol. 10. qui existimat hanc esse magis receptam opinionem Crasset. conf. 143. num. 7. Alfian. Collectan. 324. Hipol. Rimin. conf. 428. num. 13. cum seq. Cucus de legitim. in verbis, quoque relictis titulo n. 21. fol. 80. Grat. disp. 219. n. 28. 29. 30. qui hanc verorem putat licet cum distinctione de qua infra residet.

Rationes quibus praedictam opinionem fundari posse videtur. Prima est, quia semper in aequalitas in dubio est seruanda inter filios Surd. conf. 21. numer. 11. conf. 31. numer. 16. conf. 391. numer. 17. Grat. conf. 90. numer. 32. lib. 2. Decian. conf. 34. n. 21. 24. 36. volum. 1. conf. 22. nu. 23. volum. 2. Secunda, quia ratio legis prospectiue non post patris mortem inter filios oriantur discordias, inuidias, & conventiones, & ideo permittit parentibus praetermissis iuris positiui solemnitatibus inter liberos testari posse, cessant, quando pater filios inaequaliter instituit: maxime si inaequalitas esset grauis, & notabilis, quia tunc certius, & facilius inducuntur dissensiones, & odia inter ipsos filios.

Tertia extat ratio, quia testamentum Patris inter libero factum, est dumtaxat privilegium, quo ad solemniam introducta de iure communi, non autem, quo ad formam seu iustitiam disponendi quod quidem ius disponendi consilicet, ne honor filius aequaliter denegetur, atque ne eis dedecus, vel iniuria irrogetur ex Valsq. de success. progress. lib. 1. §. 2. num. 34. hac iustom no est filiorum quosdam summo honore alios maxima inaequalitate uti quod ius reprobatur Clem. de patr. potest. effect. 16. n. 19.

Et plura in casu praemissis aducebantur media ad fundandum inaequalitatem maximam fuisse seruatum in praedicto testamento D. Oratii respectu Donnae Agathae.

Primum nam † habens Don Oratius tres filios, quorum, duo haeredes vniuersales instituerat Donna Agatham autem filiam filiam haeredem particularem in scutis septem mille, quod dicta D. Agatha fuit honorata in minori parte bonorum, quam filii mares natrum in scutis tribus mille, quando quidem Patrimonium reliquum per dictum D. Oratium supponebatur valoris scutorum 30000,

22 Secundum inaequalitatis et capodotus, quoniam ipse Don Oratius faciens praedictos filios natos heredes universales scriptos, in eos voluit transire possessionem omnium bonorum hereditarium usufructu beneficio capituli Regni sub Rege Ferdinando 43. continuante possessione defuncti in heredem unde oportebat dictam Donnam Agatham suum relictum, & particularem institutionem capere a manu dictorum heredum universalem ad instar cuiuslibet simplicis legataria.

23 Tercium fuit relictum et praedictum scutorum 7000. dilatum soluendum post decimum quartum annum aetatis dictae Donnae Agathae, & non statim post mortem Don Oratii Patris, & quod peius non in bonis hereditariis relictum per dictum D. Oratium, sed in pecunia imo non in unica massa, sed ad scutos mille quolibet anno post perfectam dictam aetatem annorum quatuordecim cum per huiusmodi dilationem dicatur minus solvi, quam si relictum cum tardius et solvens dicatur minus solvere *Surd. decif. 114. n. 7. & de alim. tit. 3. q. 7. n. 55. 56. & conf. 345. n. 9. Dec. conf. 2. n. 304. vol. 1. Rebuff. de decimis q. 12. n. 1. Sec. de comm. & camb. l. 1. q. 7. p. 1. n. 76. & nu. 80. comprob. 4. f. 22. & f. 228.*

25 Insuper quia legitima filiis debita est relinquenda pleno iure in corporibus hereditariis, non autem in fructibus, seu pecunia inter hereditaria, sed super quolibet cespite *Craffius l. 9. legatima q. 15. num. 1. & sequen. Busr. Bald. Faber. Angel. Salic. Caffrenf. & alij in athen. nouissima C. de inofficio. testamen. vbi l. 1. n. 4. testatur de communi A. Oberan. conf. 128. n. 2. Barbac. conf. 63. col. 3. versic. praeterea facit. vol. 3. Glof. in l. vlt. C. de usufructu legat. & in dicta autem nouissima, quam ait communiter approbatam Roderic. Suarez in leg. quoniam in prioribus in 3. ampliato a num. 1. & 2. C. de inofficio. testamen. Soccin. l. un. conf. 64. num. 5. volum. 2. Riminald. conf. 125. q. 9. nu. 32. conf. 160. num. 9. Cuccus de legitima §. cuius portio num. 5. fol. 104. Menoc. conf. 237. num. 9. conf. 476. numer. 1. Velef. decif. 110. num. 9. Tormiol. conf. 69. num. 43. Honde. cōf. 66. num. 19. volum. 2. Cesar. de Craff. decif. 6. 10. de testamen. Gratian. difcept. 688. nu. 11. 12. & difcept. 853. n. 41. 43. difcept. 983. n. 8. Tiguera decif. 111. Decian. conf. 86. n. 24. l. 5. Valques de success. Creat. l. 2. §. 2. o. num. 288. Ruin. conf. 194. num. 5. vol. 2. Petra de fideicom. q. 15. n. 92. versic. nec etiam relinqui potest. Anellus de Amatis conf. 11. nu. 7. *Surd. conf. 388. num. 12. 13. & q. num. 16. volum. 3. Petr. de Gregor. de dote de paragio quest. 16. num. 9. vbi addit Rot. Romana diuersor. decif. 753. num. 1. vol. 1. Molinus de ritu nuptiar. libr. 3. questio 37. nu. 20. Georg. alleg. 40. num. 13. Craff. §. legitima quest. 15. nu. 3. Barz. dec. 86. n. 41. Coll. de remed. subsidiar. remed. 90. nu. 6. Hippol. Riminald. conf. 14. n. 16. Martez voto. 16.**

Quartum inaequalitatis apud ex eo deducitur, quia relictum et de praedicta pecuniarum summae Donnae Agathae non simpliciter, prout heredum universalem instituitur filius, sed ob causam, & contemplationem eius futuri matrimonij, & fuit limitatum in dictis temporibus, seu dilationibus, & ta-

Aut. de Amat. p. II.

27 men legitima filia haec onera, vel conditiones non recipit. *quoniam in priorib. C. de inofficio. test.*

Quintum, & vltimum videbat caput inaequalitatis et servatur a D. Oratio respectu Donnae Agathae; nam dictus D. Oratius voluit, quod mortuo vno ex praedictis suis filiis matribus sine filiis, & succedat alter & mortuis amobus succedat dicta Donna Agatha impariter substituendo filio masculo morienti sine filiis una cum alio filio masculino superfluo.

Quibus non obstantibus contrarium putauimus respondendum, ut indistincte parentes inter filios absque sollemnitate testando eos quouodolibet inaequaliter instituiere possint salua tamen legitime portione eis de iure debita, quae opinio non maioribus auctoritate in tribunalibus magis receptis, sed etiam melioribus fundatissimis, & inuitabilibus rationibus fulcitur, itamque opinionem sequuti sunt *Paul. de Cast. Rym. Coru. in dicto §. ex imperfecto idem Paul. de Castro in athen. hoc inter liberos, versic. sed quaro ponamus quod pater C. de testamen. & conf. 444. in fine vol. 2. Bald. in l. filij n. 5. C. sam. erci. vbi format questionem quando pater testatus est inter liberos inaequaliter instituendo vnum intrinsece alium in esse l. in leg. hac confutissima num. 4. circa medium in questione de testamento imperfecto o caci patris C. qui testamen. facit. poss. Decius sibi contrarius in l. ut liberis num. 3. C. de collation. qui respondet Romano, Alexand. conf. 146. num. 13. lib. 2. Salicet in l. filij n. 4. in fine C. famul. erci. cum. Cuman. conf. 113. statutum quod nec in testamento num. 3. versic. pro parte vero affirmatiua Alciat. conf. 151. numer. 4. & conf. 167. lib. 9. qui dicit magis communem, & sequitur. in l. si filius, qui in potestate numer. 32. & 33. ff. de liber. & postum. Euerard. conf. 28. nu. 12. volum. 1. Dero. quest. 36. in fine Facchin. controuerf. iuris lib. 4. cap. 2. versic. sed non vulgaris cum sequen. per tot. & conf. 100. n. 16. versic. nec obstat. l. 1. Magdal. in tract. de numer. testam. requisit. p. 1. cap. 16. num. 147. Boer. decif. 240. numer. 7. 8. 9. 10. Natta late conf. 622. per tot. & conf. 423. numer. 11. 12. 13. Soccin. l. un. conf. 24. num. 6. 7. volum. 3. qui recedendo a Romano. hanc dicit magis communem & conf. 189. num. 8. libr. 2. Paris. conf. 34. num. 17. 24. 50. 54. volum. 2. Gratus consil. 90. numer. 24. volum. 2. Craffius §. testamentum. quest. 11 numer. 8. Mantica de conciliat. vltimar. voluti. lib. 6. titul. 2. a. nu. 16. cum sequ. ad finem qui vtraque opinione discussa cum hac residet tanquam magis communiter recepta, & melioribus rationibus fundata *Gail. libr. 1. obfer. 112. num. 2. 24. qui dicit hanc veriorum Comar. in cap. Rainutus. §. 1. num. 3. Gamma decif. 61. qui testatur de magis communi, & fuisse iudicatum per iudicem primatum censuram, quae sententia per eum fuit inde confirmata Clar. in §. testamentum quest. 14. versic. sed quero vbi de magis communi testatur Federic. Scorsus conf. 6. num. 9. tom. 1. libr. 1. & conf. 1 numer. 79. 80. 81. sequen. tom. 1. lib. 2. Giurba super consuet. Mess. p. 1. cap. 6. Glof. 2. n. 3. versic. sine inaequaliter. Emanuel. a Costa in c. si pater p. 1. verbo in ius testamentum num. 2. de testament. Molin. de iust. & iure tractat. 2. tom. 1. disputat. 128. sub numer. 1. Cardin. Tusc. conclusio.**

101. num. 41. *litter. T. volum. 8. Ladereb. conf. 2. n. 3. Sord. conf. 2. n. 21. Moroe. conf. 3. n. 28. Cenal. commun. contra commun. quest. 75. 9. qui cum illa resider licet aliter dicat esse resoluendum ex l. 3. Tauri Hispaniarum, per quam corrigitur textus in dicto §. ex imperfecto. Baza de non meliorand. filia- bus ratione dotis cap. 9. num. 50. Guglielm. de Bened. in cap. rannius verbo testamentum il primo nu. 73. de testam. Berengar. Fernandes in c. 1. de filijs natis ex matrimonio cap. 3. n. 3. Menesbacha l. 3. de suc- cession. creation. §. 2. n. 67. T. filius Fernandes in l. 3. Tauri n. 21. Mattens in l. 3. titul. 4. Glof. 6. numer. 4. Spin. in speculo testamen. Gl. 18. n. 3. Angull. de melioration. l. 7. Glof. 1. nu. 2. Cabal. conf. 8. Phillip. Pajcal. de viribus patrie potest. p. 2. c. 8. n. 38. 39. 40. & seq.*

Prædicta quoque procedere dicendum est, nē dum quando filijs à parenribus imperfectè circa iuris solemnitates, & in æqualiter testantibus in- tegra legitima relinquatur iure institutionis, sed etiam si filius in aliquo à patre instituat, quamvis id à valore integræ legitimæ non a- scendat, cum tunc filio non liceat testamenti paterni nullitatem petere, sed tantum esset aperta via ad supplemētum legitimæ petendū Gl. & Bar- tol. in l. 3. §. sed virum ff. de minor in verbo patrimonium vbi Alberic. bene. Bald. in l. scimus §. cum au- tem C. de inofficio. testam. Ias. in autent. nouissima num. 15. C. de inofficio. testam. Picus in lege in- quartam nu. 15. ff. ad legem falcidiam l. omnimodo vbi Bart. ex Cassen. C. de inofficio. testam. Clar. §. te- stamentum qu. 44. Crass. §. legitima quest. 32. 3. num. 6. §. testamentum qu. 33. num. 20. Vasquez. de succe- ssion. creation. §. 30. num. 79. Pereg. de fideicom. artic. 39. num. 58. Sord. conf. 3. n. 17. 18. volum. 3. Gomes variar. resolution. tom. 1. cap. 11. n. 23. Molin. de iust. & iure tract. 2. tom. 1. disp. 177. n. 1. 2. illi- minatur quoq. prædicta opinio pluribus rationi- bus. Primo, quia Imperator Theodosius in d. §. ex imperfecto leg. hac consuevitissima. C. de testam. dū statui testamentum inter liberos solemnitatibus iuris positiui carentem sublineri non distingui- verum æqualiter, vel inæqualiter fuerint liberi in- stituti: cum esset hoc quid maximi momenti vri- que neque nos distinguere debemus l. de presio ff. de publiciana in rem au.

Secunda namq. ratio, quia lex potissime mo- ta ad indulgēdum inter liberos dispositionem pa- rentum minus solemnem sublineri fuit, vt pa- rentes voluntatem suam inter liberos declarantes ror solemnia non requirant suumq. sortiatu- esse dū, & finem per parētes delinuat, & prin- cipaliter introducā favore parentum, & nō fi- liorum nisi secundario, quod fundatur ex verbis textus in d. §. ex imperfecto, quæ non fuerint rela- ta ad liberos sed ad parentes ibi ex imperfecto au- tem testamēt. voluntatem tenere d. fundat. & Euc- yard. conf. 28. n. 12. l. 1. v. in dec. 407. num. 3. Cabal- conf. 106. n. 4. vol. 2. quam rationem locum habe- re pater siue æqualiter, siue inæqualiter filii hære- des instituantur.

Tertia desumitur per Faceb. dicto loco, & alios vers. tertium ex l. fin. C. famul. cre. secund. ibi seruato Senatus consulto auxilio d. fundat. voluntatem en-

stodiendam esse inter liberos & tamen ex trebellia- nicæ deductione maximam oriri inter filios inæ- qualitatem demonstratur ad hanc est textus in l. filio C. eod.

Quarto etenim Iustinianus statuit in autent. de testam. imperf. & §. nos igitur omnia, & in autent. quod sine. C. de testam. quod pater in testamento, quod inter filios facit inter cetera, vncias in quibus scrip- sit eos hæredes declarat, &c. Ergo si quis por- tionibus esset à parentibus faciendi institutio non esset necesse vncias, seu portiones declarare, in quibus quilibet ex filijs esset institutus, vt testa- mentum imperfectum valeret.

Quinto & æquidem fortissima est ratio, quia frustra per leges daretur hoc privilegium paren- tibus imperfectè, & abq. iuris solemnitatibus dis- ponentibus inter filios vt eius dispositio valeret, si omnes essent æqualiter instituti dū, & sine pa- rērum dispositione iam reducta (successione filio- rum ad causā intestati omnes æqualiter succederēt ad quid ergo hoc privilegiū: vnde ne frustratoriū redatur, maximum hoc privilegiū parentibus à lege indultum, sed vile profigiumque eis, sit nō possumus aliter considerare vtilitatē illius dispo- sitionis, nisi vbi pater in æqualiter testatus est inter liberos, & vni plus, alteri minus reliquerit, a- lias, nihil differret causa testatī à causa intestatī, in tantū ergo abest dispositionē legum volentium testamētum imperfectum inter liberos valere, nō procedere in institutione in æquali in quantum adest vt in ea potissimum procedat, tamquam hac de causa fuerit introducta, vt pater possit suo arbitrio minus sollempniter inter liberos inæ- qualiter disponere.

Sexta ratio est fundata in quadam reuerētia à libetis parentibus debita, propter quam noluit legislator, quod liberi rescinderent paternum iu- diciū, sed quale esset illud amplecterentur: noluit enim lex lex in mediā facere inter tā coniunctas per- sonas cū illa rigorosa sollempnitati testamentorū, sed recte habere viliū est si inter eos ex mea iu- ris gentium æquitate ageretur quæ ratio colligitur ex textu in autent. de testam. imperf. l. circa prin- cip. vbi dicit quod lex voluit morientium volun- tates, quādo sunt parentes modis omnibus inter filios tenere, & deinde subditur, quod erubuit lex parētes, &c. & gl. ibi in verbo existēs dicit, quod erubescit lex supponere parentes sollempnitati iu- ris communis respectu filiorum.

Septima est ratio, quia cum lex dicat, quod vo- luntas patris est seruanda ex testamento impet- 32 secto inter filios per extensionem si sue inter- pretatione passiuam quæ procedit in materia quā- rācuq. stricta l. 1. §. 1. falcid. vbi Bart. & DD. ff. ad legem falcidiam succedit quoq. alia iuris dispositio qua sanatum est posse patrē honorare magis filiū gratum quam minus gratum, aliis legitimam por- tionem non negando §. pen. in autent. de nuptiis.

Alii inter istas ira inter se pugnantes opiniones 33 federe distinctionis vtuntur nempe, si quod aue inæqualitas per parētes inter filios seruata est ma- gna, & cum magno excessu inæqualitatis, & quia tunc esset causa potissima taxæ: & odij inter filios vtique procederet prima opinio Speculatores &

SYMARIUM.

& aliorum qui voluerunt parentum dispositionem inaequalem inter liberos nullam esse: Aut in equalitas, est modica, & ne pro modico subuerteretur paternam dispositionem inter liberos quibus decet eam seruare haberet locum secunda opinio ita censuit *Tafon. in l. hac consultiissima C. qui testam. facer. posse. n. 4. circa med. Curs. l. un. in l. hac consultiissima §. ex imperfecto n. 2. c. de testam. Rubens. Alex. conf. 6. & conf. 7. Socini. l. un. conf. 1. 47. num. 44. vol. 2. Bertrand. conf. 24. 20. n. 8. *Manica de coniect. ult. volum. l. 6. tit. 1. n. 19. Gabr. de testam. lib. 4. concl. 6. n. 4. Boer. dec. 2. 40. n. 9. Magdal. de num. in testam. requisit. p. 1. c. 16. n. 152. V. in dec. 407. n. 8. 10. seq. per tot. Couarr. in cap. Reintuitus §. 1. n. 3. de testam. Joseph. Ludovic. conclus. 57. vers. hac tamen limitatio Mandos. ad Rom. conf. 485. Costa de remed. subsidiar. remed. 55. numer. 8. Pute dec. 43. l. 1. d. 1. Beretta. conf. 84. n. 3. volum. 1. Laderch. conf. 22. n. 2. 3. & cum illa transit Cabal. conf. 106. n. 35. vol. 3. Flamin. de Rubens cōf. 26. n. 25. Gurb. super coniect. Mess. p. c. 6. gl. 2. n. 5. fol. 43. Gratian. discept. 319. num. 38. 30. volum. 1. altitudo distinctionum inter modicam, & magnam inaequalitatem, ratio est praedicta, quia ubi maxima est inaequalitas inter fratres, lites, odia, & discordiae immortalis oriuntur, unde iustum, vel aequitatem consonum non videretur testamentum imperfectum patris eo casu seruari debere, si modica sit inaequalitas nam tunc potius aequum videretur patris voluntatem seruare, quam ob modica inaequalitate fratres contendere.**

Sed vere haec distinctio fundata in quadam aequitate non scripta ultra, quod mihi iure non probatur contra eam militat supradictae rationes & auctoritates, quae indistinctae, & generaliter procedunt etiam si magna inaequalitas fuerit in portionibus filiorum a parentibus descripta, prout etiam dixit *Natta d. conf. 622. in fi. Manic. de coniect. ult. volum. l. 2. tit. 2. n. 30. in fine.*

Non obstat *Speculator* adductus per *Romanum supra*, qui est ante signatus prioris opinionis, cuius auctoritate freti sequuntur DD. omnes pro prima opinione relati quia *Speculator* ibi loquitur quando testator habens tres filios, vnum instituit reliquis praeteritis nam dicit testamentum nullum ratione praeteritionis, quod tenent omnes in d. §. ex imperfecto non autem loquitur quando esset facta inaequalitas instituto, & ita respondent *Natta d. conf. 622. n. 22. Manic. de coniect. ultim. volum. l. 6. tit. 2. num. 23. vers. neque etiam obstat auctoritas Speculatoris Orat. discept. 298. n. 2. vol. 2.*

Nec resistit ratio aequalitatis seruandae inter filios nam illud procederet nisi contrarium etiam conieceretur, & mente testatoris constaret inaequalitatem seruare velle inter filios lege, ut libris ibi nisi, c. de collat. Alex. conf. 158. n. 15. vol. 1. Curs. l. un. conf. 110. n. 8. in fi. Ruy. conf. 9. n. 5. vol. 2. Paris. conf. 61. nu. 32. vol. 2. Neuix. conf. 45. in fi. ubi adducit *Luca de Pena, Dec. & alios Surd. conf. 244. n. 17. vol. 3. Natta d. conf. 622. n. 13. Zancus in l. haeredes mei §. cum ita p. 1. n. 86. ff. ad Trebell. ubi dicit coniecturam sufficere voluntatem. Manic. de coniect. ultim. volum. lib. 6. tit. 2. n. 7.*

- 1 *Asscuracionis contractus in Regno frequens est.*
- 2 *Asscurator tenetur mille restituere si merces valoris mille asscurauerit, si aduersa fortuna perierit.*
- 3 *De valore mercium an assertioni domini credendum sit ad prauiditum asscuratorum.*
- 4 *Asscuratus mercibus in nauem oneratis simpliciter an pretium loci destinati, vel ubi merces empta, & onusque sunt soluendum ab asscuratoribus sit mercibus peremptis. & n. 5. 6. 10. & seq. per tot.*
- 7 *Pretium iustum indicatur esse pretium commune, & quantum res in loco vendi possit.*
- 8 *Pretium loci destinati tanquam incertum ex pluribus, quae possent accidere non videtur spectandum, & n. 9.*
- 9 *Destinatum non habetur pro facto quamuis opus sit capiti si adhuc est remotus ab eo quod erat destinatum. Damnum non patitur, qui spem perdit lucri nondum facti, sed quod est tantum in fieri n. 9.*
- 10 *Pretium loci destinati an sit spectandum.*
- 11 *Res censetur esse illius loci, & in illo loco, quo est destinata.*
- 12 *Destinatio quando est iam ad aliquem actum deducta habetur pro perfecta, & pro facto impleto, & perfecta.*
- 13 *Interesse quanti plurimum debetur propter certam loci destinationem.*
- 14 *Destinatio est qualitas, ex qua pretium rei destinatae augetur.*
- 15 *Lucri radicati, & ad alium pro ximum reducti eadem est ratio sicut damni.*
- 16 *Interesse quanti plurimum venit sub nomine damni, & n. 18.*
- 17 *Interesse lucri cessantis, quod est radicatum, & certum indicatur uti damnum.*

ARGUMENTVM.

Asscuratis mercibus in estimate, & aduersa fortuna peremptis, an debeatur per asscuratorem pretium loci destinati, vel loci, in quo merces onerate, & empte fuerunt.

RESOLVTIO LXXXI.

1 *Asscuracionis contractus non minus apud nos frequentatur, quam apud Florentinos, & Genouenses frequentari testatur, ex Alex. & Ias. Lupus in c. nauiganti §. 1. idest post praefationem. n. 4. vers. colligitur modo & n. 5. de vsur. in tr. d. 2. 7. §. 135 & Scac. de commerc. & camb. §. 1. q. 1. n. 130. quo quis a casu sinistro asscuratur licet damnum, & lucrum a mera sorte, & fortuna pendeat Medin. Sotus, & Michael. Sal. per Scacc. d. §. 1. q. 1. n. 138. 139.*

Cumque variae casus, & forma asscuracionis contingant non semel insurgit controuersia in eorum intellectu, & exequutione aduersus asscur

- 1 ratores, de primo t casu veluti de indubitabili nō discipatur nēpe quādo merces fuerūt in assecuratione extimate, vt si fortuna, vel periculo merces valori mille perierint, vel ad locū non accesserint assecurator mille teneatur refarcire, & solvere ita *Santer. de assecuratione p. 3. nu. 43. & seq. tom. 6. p. 1. fol. 352. Stracc. de assecuratione. Glos. 6. sub n. 4. versie. prim. Scaccia de commerc. & camb. §. 1. q. 1. sub num. 169. versie. primus casus*, & si ipse bene sub distinguat hūc primum casum, seu modos, quibus
- 3 possit contingere sub neptat, nempe t si dominus meritiū sua afflictione dixerit suas merces velle assecurare, quæ valent mille quia tunc dubiū est, cui incumbat probandi onus merces non tanti valuisse ad effectum, vt assecurator possit dici deceptus, vt assecuratio lesionis prætextu recindatur *Sant. in loco præcitato, & Strac. d. gl. 6. n. 4. 5. q. 1. videtur inclinare, quod hoc onus incumbat assecurato nisi partes in instrumento iurassent omnia cōtēta esse vera quoniam statetur tunc extimationi relatio modo enunciatæ, ob id assecuratori transferretur onus coneratiū, probandi, quibus accedat Scaccia loco præcitato.*
- 4 Secūds casus, t qui verius magis continet difficultatem est, quādo merces fuerunt absque alia extimatione, vel certa pecunia summa assecurate, in quo de factō dubitatum fuit, quod pretiū vel meritiū valor spectandus esset naue cum mercibus fortunæ iniuriā naufragata in matibus Barchinoniz, quo iter tendebat an pretiū loci, in quo merces à domino assecurato empe sunt, & in nauī onerate, vel loci, pro quo sunt assecurate,
- 5 & destinate circa quod t de plano quæstio procederet si assecrationis forma inspecta per assecutores promissū esset merces in tali nauī oneratas valore non expresso saluas fore in aliquo loco nēpe Barchinoniz cum tunc destinari loci valor spectandus, ac per ita assecurantes solvendi esset ad text. in l. si de condit. triticaria *Santer. de assecuratione p. 3. nu. 41. tom. 6. par. 1. fol. 352. Stracca eodem tractat. Glos. 6. sub n. 1. quāvis in hoc casu Genuæ statutum cum temperamento quodam disposuisse testatur Scaccia de commerc. & camb. §. 1. quæst. 1. sub num. 169. versie. prima species est fol. 45. similiter etiam videtur sentire Scaccia d. loco cum de summa meritiū onuslarum assecrantur puta mille, & in loco destinato secūdum loci destinati valorem tanta pars meritiū salua peruenit, quæ ad dictam summā ascenderet, & *Santer. & Stracca* ad quos remittit, licet casum non terminet ob partium præiudiciū assecrantes coram ex veluti iudice de factō punctum tunc pendere decidendum.*
- 6 Sed si indistincte t per assecratum absertitū enuntiatum sit merces talis generis Barchinoniz puta allariū fore in tali nauī per talem patronatā, & mercatores merces onustas inde assecrauerint nec loci destinati, nec valoris quantitate expressiū pretiū loci quo merces onustæ, & empe sunt videretur spectandum, cū iustum t pretiū sit, quod commune est, & quantum res in loco videri posse iudicari non habito respectu ad id quod alius foret forte oblatus in loco destinato cum.
- 7 *Castrenj. & Angel. & Tafon. in l. qui Roma §. cobare.*

- des ff. de verb. obligat. Ripa in l. 1. in fine ff. de priuil. creditor. Jacobin. de Sano Georgio de fund. in verbo cum pello de non alienando n. 36. Covarr. variet. resolut. lib. 3. c. 14. n. 6. versie. quarto promissa Burj. conf. 99. n. 16. Menoch. conf. 137. Tiraquell. de retract. lignagier. §. 1. gl. 18. num. 3. Maxia. de Taxia panis cōcl. 5. num. 113. Surd. conf. 205. in fine Canebian. dec. 27. numer. 63. versie. & isto casu p. 3. A mode de Ponte de laudimio quæst. 1. 3. colum. 2. in fine Gabr. conf. 147. n. 2. libr. 3. nec videtur spectandum pretium loci destinati tamquā incertum ex pluribus, quæ possent ob loci distantiam, & navigationem accidere, aut equam ad locum destinatum merces*
- 9 peruenisset quod casu t nec destinatum haberetur pro factō, nec dominus meritiū dici potest damnum passus cum dicatur tantum amississe spem lucri futuri, & in certi non dum facti, sed in fieri, quāvis dici posse spem esse paratā ad lucrum *Natta conf. 450. n. 7. Tiraquell. de legibus consubialibus gl. 2. nu. 35. ad text. in l. quemadmodum §. plane ff. ad leg. aquilam vbi UD. leg. illam recte ff. de alioq. empt. Burj. conf. 68. Hip. Rimin. cōcl. 52. n. 42. & conf. 815. num. 5. & 34.*
- 10 Contrariū t sit spectandum pretium loci destinati, & prout cōmunitur ibidem in foro vendi polleat ex cap. in presenti §. porro vbi notat *Geminian. de preben. in 6. Alexand. conf. 129. nu. 8. libr. 7. Angel. in l. final. ff. de condit. institut. Alex. in l. viū ff. si cert. petat. vbi Cino Alib. in princip. Dec. 2. 11. Cagnol. num. 7. in 4. notab. Butticeia num. 11. Bologniet. numer. 34. Olerod. conf. 168. Bald. conf. 395. nu. 8. lib. 2. Rota Genua dec. 117. Bolognet. in l. vnica nu. 21. versie. quæritur C. de sentent. qua pro eo Sotus Gaetan. Namar. & Aragon. qui ad duercium finem fuerūt adducti in causa illorum mercatorum Bononienium de lachinis contra ciuitatem Melsanæ per *Mastril. dec. 17. quæ fuit causa perispre-**
- 11 *mos. & doctissimi Consiliarios terminata; t & res censetur illius loci esse, & in illo loco ad idem est destinata leg. si ita legatum ff. de leg. 3. Croc. conf. 372. num. 20. Crauet. conf. 944. num. 14. lib. 5. Alex. in l. dicto conf. 129. n. 8. libr. 7. & t quando destinatio est iani ad aliquem actum deducta habetur pro perfecta, & pō factō impleto, & effectuatio *Bart. in l. inter cetera §. fin. ff. de leg. 1. & ibi Doctoris Alexand. conf. 7. numer. 6. libr. 3. vbi vinum*, quod erat destinatum Venetj habetur ac si ibi esset delatum, & talis destinatio habetur pro factō perfecta *Rota Genua dec. 25. numer. 8. vbi nauis*, quæ ceperat viagium de ea iudicatur ac si ad locum*
- 13 peruenisset inde est t quod propter certam destinatione debeatur interesse quāti plurimi loci destinati dixit *Bolog. in lege vnica num. 121. vnde quā imo C. de sentent. qua pro eo quod interest. & nō*
- 14 est dubium t quod destinatio est qualitas, ex qua pretium rei destinata augetur vt præter nos iuris prudentiæ professores probat *Throleg. Solus lib. 4. sententiar. dist. 15. quæst. 6. Gaetan. secunda secunda quæst. 79. artic. 2. Nauarr. de iuris num. 46. & 47. vbi quod auferens triticum, quod erat paratum ad feminandum, seu pecuniam quæ erat destinata ad negociandum teneatur plus reitinerare.*

Ex eo in agis corroborabatur ius domini meritiū

ARGVMENTVM.

Fideiussor dotis an ad dotarij conuenti cum marito restitutionem exequutiug cogi possit ad intellectum capitulorum Ritus 99. 101. 110. & 111.

RESOLVTIO LXXXII.

Arito idēq; filio dotem recipiente eodēque: indotali instrumento certo conscripto sponse dotario seu ante facto, & si ad predictōrū restitutionē se expresse obliget in casibus de iure restitutioni eorum dispositis tamen extraneo fideiusore, vel eiusdem mariti Parte dotium restitutionem cum marito promittente nullo dotarii in promissione fideiussoria, & instrumento adiecto verbo, sed dotres dotatas restituere sponderit videretur ad dotariū fideiussionem predictam extendi posse, vt admodū via exequutiua (quid quid sentiam de ordinaria) ex eo publico instrumento ad dotarii predicti restitutionem, & solutionem cogantur, veluti, & maritus ipse ad id propria obligatione astringeretur.

- 1 Primo in parte iure communi attento ꝑ teneri videretur nō solum ad dotis restitutionem, sed ad dotarij solutionem ex *Inf. in §. fuerat in fine de ass. Proinz. in l. si cū dotem §. traigrediamur in fine fol. mar. vbi Barbof. Mastr. dec. 46. n. 4. Affl. dec. 132. n. 3. Fab. de Ann. conf. 76. n. 8. Facch. conf. 29. l. 1. Dec. conf. 39. n. 42. lib. 2. Philipp. Paschal. de virib. patr. potest. p. 2. c. 7. n. 79. Pand. in tract. de dotar. p. 2. q. 18. vers. ego probō Ioan. Lupin rubrica de donation. inter vir. & vxor. §. 2. 4. Intrigl. sing. 90. nu. 23. l. 3.*
- 2 & sufficere ꝑ tacitū patris cōsēsum dixit Facch. conf. 84. lib. 1. Cabal. conf. 72. Surd. decif. 47. & 62. Hier. de Leo. dec. Valen. 54. Fōi. de pass. nupt. claus. 7. Gl. 2. p. 2. n. 65. 66. vol. 2. fol. 560. Nec obstratet Milan. dec. 19. & Mastr. dec. 46. prætextu, quod pater non teneretur si sortē donauerit propter nuptias vel casu quo filius ante matrimonium erat emancipatus ex Greg. Lopes Gl. 2. p. 5. tit. 13. l. 2. 3. qui aliter loqui videret vel quando pater nō consensit matrimonio filij emancipati ex Surd. & Cabal. di. alis locis Bimi. conf. 142. Barbof. in §. traigrediamur num. 23. vers. nam cum pater.

Secundo fideiussor, vel pater teneti videntur ex forma passū, & obligationis, qua dotium restitutionem promiserint quia fideiussor ꝑ pro dote, ad accessoria quoque tenetur, & ad dotis augmentum Negusan. de pign. p. 2. membr. 4. num. 19. 48. & sequen. & num. 51. 56. Camerar. in cap. imperialem fol. 51. l. c. de prohibit. a feudi alien. per Federic. Cumia Riti 94. n. 7. Surd. de aliment. tit. 8. qua. 8. §. 0. n. 2. & dec. 212. Gabr. conf. 152. num. 7. lib. 2. Burf. conf. 32. Gratian. disceptat. 53. num. 7. 8. & disceptation. 726. numr. 21. lib. 4. & quando esset promissa restituendos integra, vel tota, quod com-

lit. affecutorum eum docuerit de partio iā firmato, & prætio certo mercim conuento cum mercatoribus loci destinati, & emporibus ex quo dupliciter consideratur affecutorum existere, in damno, primo, quia ꝑ ex venditione predicta habebat lucrum radicari reductum ad actū proximum, quo ad inslar damni iudicatur, & dicitur, in damno versare, qui dictum lucrū iam radicari habet Bald. 1. mol. & Alex. in l. nō amplius in princ. ff. de leg. 2. Alex. conf. 89. num. 13. conf. 169. num. 14. l. 2. plene Roger. cōf. 57. n. 24. 26. Surd. conf. 321. n. 22. 23. & conf. 440. n. 32. & de aliment. tit. 9. q. 39. num. 13. Card. Tufsch. conclus. 4. num. 7. & 7. l. iit. D. Castill. decif. 1. n. 30. & seq. Gratian. di. 16. scepat. 56. num. 42. in fine libr. 1. Hinc interesse ꝑ quanti plurimi venit sub nomine damni ac totū ideo debeat cum sit interesse circa rem dixit plene Bolognes. in l. unica nu. 108. n. 16. vers. secunda conclus. C. de senten. qua pro eo quod interest. Bocc. de interditi. cap. 17. seu 18. num. 84. 85. tom. 3. part. 2. fol. 314. Rebuff. in rubrica C. de senten. qua ꝑ eo quod interest n. 23. & idē ꝑ in interesse lucri cessantis quod est radicatum, & certum porius damnum dicitur Alex. conf. 69. & 104. lib. 5. Paris. conf. 19. num. 244. libr. 2. Magon. decif. 25. sub n. 87. in lucen. secundo ꝑ cum vere dicatur esse in damno ne dum ratione dicti lucri radicari, sed ex illa mini refectionem emporibus fienda propter meritum traditionem, & consignationē promissam, & in loco non factam ex mora, quod pretium continet iuxta notata in leg. vinum ff. si certum petatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Pater tenetur pro filio dotem recipiente nē dum ad dotis, sed etiam ad dotarij restitutionem.
- 2 Tacitus patris consensu sufficit, vt ad dotium restitutionem teneatur pro filio.
- 3 Fideiussor dotis ad accessoria quoque tenetur vsuras, & dotis augmentum.
- 4 Dotis appellatione au veniat dotarium, & numer. 12.
- 5 Hypoteca datur pro dotario sicut pro dote ipsa.
- 6 Via exequutiua an competat pro virtuali obligatione de iure ex instrumento resultante, & n. 10.
- 7 Dispositio §. traigrediamur libi cum dotem cessat in vrbe stante consuetudine cap. 48.
- 8 Fideiussor restituitur ad causam expressam, & non ad aliam.
- 9 Restitutio dotis an peti possit via exequutiua in casu argenti viri ad inopiam constant matrimonio si in eum casum expresse non fuerit promissa restitutio, vel in omni, & quocunque casu restitutionis.
- 11 Clausula qua omnia, & cetera importat stipulationem pro omnibus, quibus interest, & interesse potest.
- 16 Dos, & dotarium inter se satis differunt. Verba contra stipulantem accipienda sunt, qui potuit apertius legem dicere.

præbendatur dotarium *Alex. conf. 34 lib. 2. Albed. Mandell. conf. 352.*

- 4 Tercio quia dotis ꝑ appellatione venit dotarium ex vi comprehensiva, *Ifern. in cap. 1. §. donare sub num. 6 qualiter. olim feud. poter. Cumia Ritu 6. num. 88. & Ritu 94. num. 17. Gramat. dec. 103. num. 87. Bellon. conf. 17. num. 3. Curt. luv. conf. 6. post num. 11. Natta conf. 519. ad finem Lupus in rubric. de donation. inter vir. & ux. §. 17. num. 14. Couar. in cap. quomodo de pactis in 6. in 2. part. §. 1. num. 10. Vincenz. de Franc. dec. 182. num. 5. Theaur. dec. 45. num. 2. per Masrill. decif. 73. num. 2. Burfa. conf. 120. num. 26. Inrigl. de feud. censur. 2. art. 6. num. 77. Neptia in Coniunctud. Cat. tit. 13. num. 37. 38. ex l. cum multi §. final. & l. fin. C. de donat. antenuptias Fufcus in suo fing. verb. antefalū Fab. de Ann. conf. 36. Serafin. de iuram. priu. 76. n. 4. 5. Grat. decif. 194. n. 78. vbi quod quod ad restitutionem dos. & dotarium æquiparantur ex Ancharen. in cap. fin. in 10. notab. n. 10. de donat. inter virum. & uxorem Carpan. ad statut. Mediolan. c. 298. num. 228. 229. seq.*

- 5 Hypotheca quoque ꝑ pro dotario competit ac si pro dote ipsa circumscripto pro modo an cum pari privilegio nec ne Bald. in l. 2. in ultimo notab. C. de bon. qua liber. Crauet. conf. 185. num. 1. Grat. decif. 53. num. 8. 11. 15. lib. 1. Barbofian. l. si constante in prin. p. num. 7. in fine ff. solut. matrim. ex l. 3. C. de bon. qua liber. & vbi Bald. num. 1. & ex l. si constante vers. iura C. de donation. ante nuptias clare probat. J. affinis vers. fin. C. qui potior. in pig. habeantur. Gl. in leg. vbi adduc. 29. C. de iure dotium verbo supposito Franc. de e. 182. Paris. conf. 49. num. 41. lib. 2. Mifinger. cent. 1. obj. 4. Molf. in Coniunctud. Neapol. part. 7. de iure quartæ quæst. 12. num. 5. Gomes l. Tauri 50. n. 41. Surd. conf. 397. n. 19. l. 3. Couar. var. res. l. 1. c. 7. m. 1. vers. eodem pacto Ponte conf. 80. m. 4. 8. lib. 1.

- 6 Quarto pro via exequutia eam competere pretendi potest prætextu quod sufficiat virtualis obligatio de iure ex instrumento, resultans ex traditis per Doctores in cap. translatio de constitut. Grazian. disceptation. 37. & 115. & disceptat. 123. n. 9. 10. 11. & disceptat. 444. n. num. 45. & seq. de cōmuni. Carroc. de excussione. bonor. l. 2. q. 6. Ruginel. præf. lib. 4. cap. 20. Menoch. conf. 112. n. num. 40. lib. 12. & lib. 3. præsum. 5. num. 8. Surd. conf. 201. num. 14. & decif. 25. 4. num. 3. 9. Birtzogl. de elinul. Glos. 16. clausul. 4. Carp. in ad statut. Mediolan. cap. 42. n. 3. lib. 1. qui de communis testatur Franc. decif. 325. Neptia in Coniunctud. Casin. tit. 14. Coniunctud. 1. Barbof. post longam discussionem in 3. part. lib. 1. n. num. 21. vers. ex quibus. & sequen. ff. soluto matrimonio. Affin. de exequution. §. 1. cap. 55. & cap. 62. quæ magis procedere dici potest attento quod Ritu cap. 101. obligationem de iure expressam requirit nec per cap. 111. correptio est præsumenda, stante ergo hoc statuto hanc esse magis communem testatur Cum. Ritu. 5. num. 81. Carpan. dicto cap. 42. num. 3. 29. & seq. Alex. conf. 126. lib. 6. Menoch. dicto cōf. 112. 4. Cajan. conf. 60. Ruginel. vbi supra Barz. decif. 16. num. 37. 38. & ita tenent Mediolan. Bonior. Podius. & Percola super dicto Ritu tandem respectu dotarie tacti promissi Cumia Ritu 6. num. 88.

Rugin. præf. lib. 4. c. 10. n. 12. 13. Inrigl. de feud. cens. 2. art. 7. n. 103.

Verum diuerſe opinionij ad hærendum eſſe nempe non teneri fideiuſſorem ad dotarium, vel ſaltem conueniri non poſſe via exequutia, quia cum obligatio de dotibus reſtituendis ſit pro dotario non interuenit obligatio præſens & excepta à Ritu pro exequutione requiſita c. 99. 101.

- Et in patre niſi teneri pariter dici poteſt attento quod fuſus in vrbe Panormi in qua ceſſat diſpoſitio ſ. traſgrediamur. leg. ſi cum dotem ff. ſolut. matrim. ſtante conſuetud. vrbiſ caput. 48. in fine, qua filioſ nuptias contrahentes à patria poteſtate liberat, & emâcipat ſancimur eſſe Milan. decif. 19. par. 1. Maſtrill. decif. 46. Cannet. in cap. volentes verſ. ſed non eſſet octioſum fol. 90. Philipp. Paſcal. viribus patr. poteſt. p. 2. c. 7. num. 82. Caſt. decif. 152. n. 170. 171. lib. 2. Gregor. Lopez l. 23. Gloſa. 2. par. 5. tit. 13. Inrigl. ſingul. 89. lib. 3. Fontanella de pactis dotal. clauſul. 7. Gloſ. 2. p. 2. num. 67. volum. 2. vbi de conſtitutione Cataloniæ ſimili noſtræ conſuetudini vrbiſ textatur, quomodo num. 70. & ſeq. contra Maſtrill. concludat contractus ſponſalibus per verba de futuro.

Item pater vel fideiuſſor cū interuenerit, quo ad dotem, ergo ꝑ non quo ad alium effectum dicitur interueniſſe, argumeto l. fideiuſſ. magiſtrill. §. 1. de fideiuſſ. Maſtrill. dicto loco num. 13. Gabr. cōf. 152. numer. 8. lib. 2. Milan. dec. 19. p. 1. in fine verſ. vltimo. Fontan. de pactis dotal. clauſ. 7. Gl. 2. p. 2. num. 68. vol. 2. & fideiuſſio eſt ſtricti iuris ex l. blanditur C. de fideiuſſor.

- Ceſſare dicitur etiam viam exequutiam ex nō expreſſis verbis in inſtrumento promiſſionis, in quo niſi de dotario ſicut dicimus ꝑ materia leg. ſi conſtante ff. ſoluto matrimonio. ſi maritus promittat via exequutia reſtitutionem dotis in caſu mortis non poteſt moleſtari via exequutia in caſu inopie quiſi promiſerit in omni, & quocumque caſu ex Bartol. in l. ſi conſtante num. 53. Bald. Novell. n. 33. Barboſ. num. 13. 53. 54. 55. Hypoſ. Rumin. conf. 599. numer. 4. conf. 600. numer. 26. Maſtr. decif. 142. Menoch. conf. 1124. lib. 12. Franc. decif. 617. lib. 4. Surd. de aliment. tit. 9. quæſt. 31. num. 24. 25. tit. 8. priuileg. 49. numer. 10. ſequen. Muta. dec. 23. & Ritu 101. num. 61. Ritu 102. num. 15. Mazol. conf. 33. Canalean. dec. 13. num. 12. decif. 11. num. 8. §. par. 4. Ancharen. conf. 119. verſ. ſecundo, & fortius Natta conf. 81. apoſt. Ad Bar. in l. ſi cum dotem §. eo ante it. ff. ſoluto matr. & ſi ſenſerit in propoſito Meno. d. conf. 1124. n. 23. ſimpliciter, & generalem dotis reſtituendæ promiſſionem comprehendere caſum reſtitutionis ſiendæ obuergentia conſtante matrimonio cum, & ea vera reſtitutio ex vera cauſa, & de iure approbata ſit ex Bal. Imola. Rom. Gomes. Iaf. Claud. Senſell. Rip. Dec. Lupo. Frezza relatis per Burſ. cōf. 120. n. 35. quib. Giurb. dec. 16. n. 7. & in conſuetud. Neſſ. cap. 15. Gl. 2. n. 1. addition. ſequendo Coſtam de ſubſtitut. remed. 1. nu. 3. Milan. decif. 7. n. 65. lib. 1. Anſon. Sola tit. de feud. ad decret. Blanca p. 2. Gloſ. 1. nu. 7. Carroc. de ſequen. p. 1. quæſt. 5. n. 3. led id etiam admiſſio non expreſſa, led virtualis erit promiſſio, & obligatio ad exequutionem non ſufficiens, vt dicam.

- 10 Expressit etgo obligatione cessante pro dotario, quæ oculis corporeis in instrumento non legitur cessare etiam viam exequutioni dicimus secundum veriorum, quæ passim videntur nec ultra dubitatur in Regno *Nota Ritu. 101. num. 41. Intrig. singul. 40. lib. 3. Rota Romana decif. 741. numer. 11. 12. part. 1. & decif. 132. part. 2. m. 8. 14. 15. Galles de obligat. Cameral. Rubr. de vi instrumenti obligat. Cameral. num. 14. 15. fol. 360. Scaccia de appellatione. l. 3. c. 2. q. 17. l. i. i. c. 9. m. 16. fol. 640. Macerat. ver. res. fol. 2. res. fol. 60. casu 22. sub vers. aut etenim ex l. 1. in l. c. c. conditio num. 20. ff. i. cert. petat. Hypollit. R. min. conf. 135. num. 8. vol. 2. Additio ad Tobedam. dec. 8. tit. de procuratoribus alias 288. lit. B. fol. 83. & cessare etiam dicitur Ritus 101. loquens de obligatione expressa de iure stantibus capitulis Ritus 110. 111. in quibus ad tollendam omnem dubitationem, quæ in pæxi oriri solebat datur alia forma, & nō reperiuntur illa verba scilicet de iure expressam, sed tantum ibi, & probet obligationem expressam, & præsentem, ergo non ex errore præsumuntur sublata illa verba (de iure expressam) sed ex industria ad tollendas dubitationes, vt aperta sunt verba Ritus *disso capit. 110. & ideo Prouincial. quem refert Intrig. singul. 40. lib. 3. dicit clausula* † quæ omnia &c. quæ pro omnibus, & singulis, quorum intereß aut interesse poterit stipularum latis dicimus cum Berth. in leg. 2. ff. rem pupilli saluam fore Guid. Pap. conf. 6. Paris. conf. 82. num. 2. volum. 1. Gratian. disceptation. 455. num. 23. Gab. de iure dotium concl. 5. n. 6. Berth. de claus. instrumentor. claus. 1. 8. Gl. 5. n. 8. operari exequutionem circa expressam promissam non circa ea, quæ in consequentiam, vel per subauditos intellectus vbi ita testatur decisum reiecto Boniorn. Ritus 102. num. 15.*
- 11 Nec sub promissione dotis intelligi dotarium diei potest tãquam diuersum ex Vincent. de Franc. decif. 71. num. 13. Felin. de Rub. & Salern. super consuetudin. Neapol. vbi. dos fol. 234. & licet in multis æquiparantur ad textum in leg. final. C. aduelli. Afflict. decif. 154. Fr. inc. decif. 282. & 519. sunt tamen inter se diuersa Additio. ad Capic. dec. 65. littera A. vbi late dicit, & in multis disceptant, vt ibi per eum late Ricc. Collectan. 1458. part. 4. Caneet. in cap. valentes fol. 47. Sances de maritim. disputat. 40. Mastr. decif. 73. lib. 1. merito fideiusso pro dote non debet intelligi per dotario ex Bald. conf. 101. lib. 3. Vincent. de Franc. decif. 181. & dotarium non dicitur reitui, sed constitui, fideiusso ergo de restituendo dotem non est extendenda ad
- 13 dotarii constitutionem, & in dubio † verba contra stipulantem accipienda sunt, quous legem apertius non dixit l. veteribus ff. de pactis Surd. conf. 27. num. 12. & de alimen. tit. 6. quaest. 1. num. 26. decif. 102. num. 19. conf. 321. num. 10. Becc. conf. 37. num. 15. conf. 41. num. 10. 29. conf. 101. num. 14. 68. 69. Moroc. conf. 9. num. 28. Menoch. conf. 1106. num. 4. conf. 1060. num. 9. Cefar. Madent. de lueli. passio 7. num. 13. & passio 8. num. 13. Burfa. consil. 4. num. 29. Crejcen. decif. 3. de presump. Anton. Sola in commentar. ad decret. antiqua Sabaudia tit. de iure empit. Glof. 7. num. 14. Velanquol. Velaquet conf. 2. num. 86.

Prædictis discussis in causa Iacobi Bonello cōuenio cum Sicilia Meli actrix anno 1613. fuit visum Regiæ Curie Prætorianæ non competere viam exequutionis, & fuit dictum pro conuento, quod oppositiones stent saluis iuribus actori, si quæ competunt veniendi via sua admissa expensarum compensatione.

S Y M M A R I U M.

- 1 Terminus datus in causa principali pendente appellatione, vel infra terminum ad appellandum ab interlocutoria lata in articulo præiudiciali an sit nullus.
- 2 Sententia, & terminus datus articulo præiudiciali pendente sunt nulli.
- 3 Impedimento, vel lit. B. sublata libere ad vltiora proceditur in causa, & quando n. 7.
- 4 Præsumptio aliqua an remaneat pro sententia à qua est appellatum.
- 5 Appellatio ab interlocutoria non suspendit nisi sit inhibitionem.
- 6 Pars fuit appellasse, vel esse infra tempus ad appellandum.
- 7 Tacens in iudicijs pro consentiente habetur.
- 9 Articuli præiudiciali non obstante Index procedit ad vltiora in causa principali non opposito impedimento vel lit. P.
- 10 Index potest articulum cauillosum à principio nō admittere, vel eo admissio potest ad sententiam, & vltiora procedere non obstante, quod pars protestatur vt decidatur in scriptis, & non per transcriptum adulteriora.
- 11 Pars debet protestari, & supplicare à denegato impedimento, & lit. P. per Iudicem flame articulo præiudiciali de medio.
- 12 Impedimentum, & lit. P. debet poni, vel auferri data notitia parti.
- 13 Terminus siue dilatio datur, & suspenditus notificata parte.

A R G V M E N T U M.

Terminus in causa principali an nulliter detur pendente appellatione ab interlocutoria super articulo præiudiciali lata.

R E S O L V T I O LXXXIII.

X parte curatorū Ciuitatis Leon-tinorum in causa præcedente aduersus canonicos Ecclesia collegiatæ Sanctæ Alisij Ciuitatis eiusdem, inter quos de huiusmodi articulo disceptatum est prætendebatur, quod omnes

- † termini in causa principali dati pendente decediu, & etiam post appellationem interiectam essent nulli, quia pendebat præiudicialis articulus si appellatio debebat admitti, vel nēquo penden-

3. teñō potuit procedi in causa principali, nisi uoluerit. & ad dationem dictorum terminorum *Magon. decif. Lucenf. 37. Lancelot. de attentat. appell. pendens. ampliat. 109. Muscatell. in praxi par. 5. gl. referuatis num. 42. Castil. decif. 54. num. 1. Masfr. decif. 127. & 187. lib. 2. Girrb. decif. 36. n. 13. & dec. 33. n. 7.*

Sed fatendo proximam conclusionem, & quod dicit *Magon. & alij* quod pendente articulo prejudiciali debeat superfedeti in causa principali, vique quo decidatur, rēsonsum fuit, quod vique fuit seruatum in dicto casu, quia proposito articulo fuit appofita littera P, & fuit superfedum, vique quo fuit decifus articulus, quod appellatio admittatur, & sublata littera P. data notitia parti, postquam veto fuit articulus decifus & fuit de facto sublata littera P. non est dubitandum, quod possit procedi nam propter illam decifionem articulus non pender, seu verius quamuis pendebat terminus ad appellandum ab interloquutoria, adhuc articulus, non videtur, quod fit amplius, ita releuans, & prejudicialis, prout erat ante decifionem articuli, nam præsuntur pro sententia, quamuis ab ea possit appellari, vel iam appellari, scilicet enim ↑ appellatio eneruet sententiam tamen semper remanet aliqua præsumptio pro sententia ipsa licet in hoc sit opinioniones hic inde, ut videre est apud *Bald. in l. si instituta §. de inofficio §. de inofficio. testam. Monald. conf. 126. nu. 12. vol. 1. per Glos. in l. 2. c. 17. de lite pend. Peregr. conf. 2. numer. 66. lib. 1. Surd. conf. 61. num. 44. & conf. 146. num. 2. Gratus conf. 77. num. 1. lib. 2. Alexandr. conf. 117. nu. 4. 7. Mascard. de probation. conclus. 16. num. 14. & conclusion. 1296. num. 1. Menoch. lib. 1. præsump. 35. lib. 2. & præs. 67. n. 26. 45. 46. Gabr. de sententia conclus. 4. & conclus. 6. num. 23. Rauden. conf. 3. num. 1. 17. lib. 2. Appellatio enim ↑ ab interloquutoria in articulo prejudiciali prolata non ligat manus Iudicis, a quo vti non progreditur ad vltiora in causa principali, nisi post canonice inhibitionem Iudicis ad quē, & interim gesta nō reuocantur tamquā attentata c. solus de appellat. in 6. Glosa in clemēt. prima de sequestra posse. & finit. & in clemēt. 1. de re iudicata. l. mola in l. expressum col. 15. in 94. concordia de appellat. Alex. in l. de pupillo §. qui opus num. 5. vers. vel tertio de oper. non. numtiation. Franc. in cap. super eo num. 6. & seq. de appellat. Aret. in §. appellatur col. 8. vers. vel tertio institutio de exception. Guid. Papa decif. 436. vers. scilicet, secundo quatuor numer. 9. Marant. de ordin. iudic. p. 6. tit. de appellat. numer. 161. & 169. Lancelot. de attentat. cap. 2. ampliat. 15. num. 20. & limitation. 1. numer. 1. 2. 3. Misfing. centur. 4. obseruation. 44. rierculan. de attentat. cap. 30. numer. 170. T. b. f. an. decif. 49. num. 1. Masfr. de probation. conclus. 148. num. 28. Carro. de remed. contra senten. exception. 2. quæstion. 15. Newizan. conf. 6. nu. 15. Bero. conf. 106. num. 9. volum. 3. Cardm. Scraphin. decif. 1168. num. 1. Pini. decif. 380. num. 44. Amat. dec. 59. num. 1. Farinac. quæst. 38. num. 1. Scaccia de iudic. lib. 1. cap. 97. num. 57. 58. sequen. Patia ↑ namque sunt in proposito appellasse, vel infra terminum ad appellandum esse cap. non solum de ap-*

pellation in 6. Glosa magistralis in l. iudicioium vers. sequens ff. de exco. lation. Corset. in singular. verbo appellat. ion. vers. item operatur. Marc. decifion. 760. Piu. commun. opin. lib. 2. op. 30. incipien. attentata in secunda ampliat. Alexand. conf. 99. vers. 11. lib. 5. Milus in suo repertorio verbo attentata. Guid. Pap. decifion 74. in causis civilibus. Capic. decif. 167. num. 2. Couar. padicar. quæst. cap. 23. nu. 2. Gratus cōf. 16. vers. num. 6. lib. 2. Asin. in praxi §. 3. c. cap. 2. limitation. 3. per tot. Anon. Padilla in l. transgredere nu. 45. C. de translatio. Comes in leg. 4. Thauri numer. 6. & leg. 70. Thauri num. 11. Lancelot. de attentat. c. 11. num. 18. 19. Gutter. conf. 52. numer. 23. Iodicus Damm adhibere in suo encheridion. parium, vel similitum iuris in verbo appellat. ionis tempus in tomo 1. commun. opinio. Scaccia de iudic. lib. 1. cap. 97. num. 47. vers. paria de appellat. lib. 3. c. 2. g. 17. limit. 2. sub n. 26. comprobatio. t. f. 444. Castil. decif. 117. n. 7. vol. 2.

Vltetius dicebatur, quod cum fuerit de facto ↑ sublata littera P. data parti notitia non est dubium quod potest procedi in causa principali, & sic ad dationem terminorum cessante, & remoto obiculo, nam quando fuit data notitia parti, quod littera P. aufertabatur debuit comparere, & in illate, quod non auferatur, quia adhuc pendebat decidendum ad appellandum, quod appellare intendebat, cum ergo hoc non fecisset, sed tacere, contentisset, quia in ↑ iudiciis tacens pro contentente habetur l. cum ostendimus §. final. de iuss. tutor. Cumia Ritu 40. num. 161. 165. sequent. Bero. in cap. 1. de reitut. spoliator. reitut. Innocentio, & tacitus cōfensus in iudicijs inde operatur, quod expressus Iason in l. qua de. num. 77. ff. solut. matrimou. Bartbol. & Ripa num. 72. in l. naturaliter §. nihil commune ff. de acquir. poss. Menoch. de recuper. poss. remed. 1. quæst. 15. num. 161. 174. Item in iudicijs sufficit cōfensus præsumptus ex taciturnitate Tiraqu. de legibus connubial. Glos. 7. n. 23. 30. 37. Moutar. decif. 30. num. 30. Surd. conf. 445. num. 24. conf. 465. num. 10. conf. 288. num. 25. & dec. 47. Cardin. Tuseb. conclus. 747. num. 3. littera C. vol. 2. Gratian. disceptation. 4. num. 21. & dec. 54. num. 6. Cranc. conf. 74. nu. 8. Ruginell. praticar. quæst. c. 27. n. 3. Lancel. de attentat. p. 2. cap. 4. lim. 16. n. 3. & seq. Maudel. conf. 485. Masfr. dec. c. 57. num. 24. 25. vol. 2. non est dubium quod potuit procedere ad alteriora.

9. Fortius quod quantuncū que ↑ fit prejudicialis articulus tētratus propter quod de iure deberet superfedeti ut dictū est, tamen si pars nō illat apud Iudicē, quod opponatur littera P. vel impedimentū per Iudicē ne procederetur ad alteriora, & Iudex non apponit certum est quod potest procedi ad alteriora, non obstante articulo prejudiciali, idem quoque sentit expresse Castil. decifion. 200. vol. 2. n. 3. 4. 5. qui ad hoc allegat textum in l. a. p. de cedente C. de dilation. Castren. conf. 334. nu. 5. vers. interduo vol. 1. Masfr. decifion. 187. tom. 2. Ratio est quia quando pars non illat, quod apponatur littera P. quæ aliud non denotat nisi quod pendet causa, vel habet articulum pro non releuantē, vel nō cutat si procedatur confidens in virtutibus articuli, & quod obtinebit in eo, si recto inflat, & Iudex

dex non vult mandare, quod apponatur littera P. vel impedimentum tunc apparet, quod Iudex nō habet articulum pro releuare. & præiudiciali, sed pro calumniolo, & non apto impedire processum
 10 adulteriora, quem articulum ¶ poteit Iudex de facto reijcere, & non admittere. itaq̃a fruololum, & cauillololum nororiz, vel eo admiſſo adukteriora valide procedere non obſtante, quod pars proteſtata fuerit decidi debere in ſcriptis, & per interloquutoriam ſeparatā. *Innoc. in c. poſt electionem de conſeſſion. prebendar. in fine Maſſil. decif. 125. num. 15. 16. volum. 2. Inrigol. ſing. 83. lib. 2. Caſſil. decif. 54. lib. 1. Gurb. decif. 36. num. 13. 14. 20. a 1. ſequen.*
 11 & ſaltem tuncq̃ debet pars ſupplicare proteſtari, & appellare a denegato impedimento per Iudicem, & ita ſeruamus.

Et quidem idem eſt in terminis caſus propoſiti quod littera P. fuerit appoſita, & poſtea auferatur, nam ponere, & auferre ſunt correlatiua, &
 12 vtriuſque idem eſt iudiciū, inde eſt quod ¶ littera P. ponitur, & auferitur data notitia, pativt poſſit pars notificata comparere, & proponere iura ſua. & ſi non comparet ſibi præiudicare, & videtur conſentire, & tacite renuntiare, quæ quidem practica oritur ex legis theoria nam ſicut, quando
 13 datur ¶ terminus, ſeu dilatio citatur pars ſeu datur notitia ita, & quando ſuſpēditur, vt dicit *Rimus. Sen. conſ. 66. licet Soc. conſ. 46.* dicat quod non ſufficit notitia, ſed requiritur citatio ſed hoc non ſeruamus de curia rum ſcilo, ſed tantum datur notitia igitur, cum fuerit decifus articulus incidens licet pendebat appellatio ab ipſo articulo, vel tempus ad appellandum, quod idem eſt, vt diximus, tamen ex hoc ſolo non impeditur processus adulteriora, & ad terminorum dationem, niſi poſtquam fuerit, inhibitu. vel appoſitu impedimentum, ſecundum quæ ſuit decifum in cauſa prædicta in Tribunali Regiæ Monarchiæ licet vno ex dominis ex præmiſſis contrarium ſententis fuerit reuocatu Conſiſtorio telle *Maſſ. dec. 243. lib. 1.* prout non numquam benelatas ſententias in peius reformari contingere dixit *Vulpian. in l. 2. ff. de appellation.*

S P M M A R I U M.

- 1 Quindena data debitori per Ritu an errat etiam tertio, qui pro ſuo intereſſe ſe opponere vult de eius dominio, & poſſeſſione.
- 2 Tertius an ardeſur eiſdem terminis ſicut, & principalis.
- 3 Tertius citatus in primo decreto debet venire in eadem tela, & infra quindenam ſe opponere.
- 4 Tertius poſeſt quancūcumque ſe opponere de dominio, & poſſeſſione ante additum pignus.
- 5 Tertius debet in præſuppoſito docere de iure ſuo ex actis, & ſcripturis alias exequutionem non impedit.
- 6 Oppoſitionibus tertij in promptu non docentis de ſuo dominio, & poſſeſſione dicitur ſilens dummodo non impediatur exequutio.
- 7 Tertius docendo de dominio, & poſſeſſione impedit exequutionem trium conformium, & rei indicata.
- 8 Summaria ſufficit tertio docere de iure ſuo ad im-

pediendam exequutionem.

- 9 Tertius docens de ſuo dominio tantum, vel de poſſeſſione tantum in promptu impedit exequutionem.
- 10 Poſſeſſio aſſualis, quæ non ſit penes tertium opponētem, ſed penes eius cololum an ſufficiat ad impediendam exequutionem.
- 11 Principalis, vel alius an poſt excipere de poſſeſſione tertij ad impediendam exequutionem.
- 12 Poſſeſſio nulla ex titulo nullo oriens an ſufficiat ad impediendam exequutionem ſi a tertio opponatur, & n. 13.
- 13 Poſſeſſio in vim tituli in validi acquiſita nullus eſt momenti.
- 14 Aduerſus tertium opponētem de dominio, & poſſeſſione ad impediendam exequutionem an poſſit replicari de nullitate tituli, & quid ſi nullitas, ſit notoria, vel colorata, & n. 15.
- 16 Tertius opponens de dominio, & poſſeſſione non impedit exequutionem ſi cum vitio litigioſi poſſideat, vel principalis dolo deſerit poſſidere.
- 17 Litigioſi vitium contrahitur poſt interpoſitionem primi decreti, & ſubſiſtationes factas.
- 18 Litigioſi vitium non contrahitur etiam poſt primum decretum quando alienatio ſit in creditorem anteriorem.
- 19 Declaratoria an opus ſit ad hoc, vt procedere poſſet exequutio contra tertium vitio litigioſi poſſidentem.
- 20 Tertius contra quem proceſſit exequutio vigore contractus erualis non poſeſt ſe opponere de dominio & poſſeſſione ad impediendam exequutionem.
- 21 Tertius de hypoteca tantum ſe opponens aduerſus exequutionem eam non impedit, & n. 22. 23.
- 22 Prælationis iudiciū ſit inter immiſſum cum immiſſo, qui pariter exequutionem cauſauerit.
- 24 Tertius de hypoteca cum conſtituto opponens impedit exequutionem.
- 25 Poſſeſſio vera tranſferatur per conſtitutum, quamvis modis ſit ſiſtus.
- 26 Tertius tantum de hypoteca opponens impedit exequutionem, & diſtraſtionem nominis debitoris.
- 27 Depoſiti reſtitutio impeditur per tertium ratione hypotechæ rei depoſite.
- 28 Tertius de perſonali ſe opponens non impedit exequutionem.
- 29 Clericus veniens in iudicio vti tertius de dominio, & poſſeſſione opponens ad impediendam exequutionem debet coram Iudice laico comparere.
- 30 Tertius veniens in iudicio ad impediendam exequutionem pendente iudicio ſeu poſt ſententiam præſtita fide iſſione non impedit exequutionem. Liſaquo ſſ. de remedicatio, quando procedas nn. 30.
- 31 Liſaquo an procedat in beneficiabilibus, & in feudali-bus, & n. 32.
- 32 De iuribus tertij venientis ad impediendam exequutionem ante additum pignus eſt cognoscendū exequutione ſicut de cauſa principalis creditoris.
- 34 Via ordinaria eſt cognoscendum de iuribus tertij ſe opponentis poſt additum pignus.
- 35 Pignus an dicatur additum poſt ſecundum decretum, vel poſt captam realem poſſeſſionem.

ARGVMENTVM.

Tertius quando admittatur ad impediendam exequutionem instrumenti docendo de eius dominio, & possessione rei per creditorem distrahendæ, ante additum pignus ad intellectum capituli Ritus 112.

RESOLVTIO LXXXIII.

Vibrabatur antiquitus ꝑ an quidē denz terminus per Rituū c. 112, debitori indultus etiam tertio pio suo interesse opponenti de dominio, vel possessione rei per creditorem distrahendæ ad retardandam instrumēti exequutionē curreret, adeo quod laisa quindena testius veluti exclusus repelleretur, quasi quod ipse ꝑ eisdem terminis artharetur, quibus, & principalis, per doctrinam Balin lsi eo tempore in fine ff. de remission. pignor. Natta conf. 457. Perusin. decis. 26. & de termino statutorio dixit Ripa conf. 8. li. 1. de iure natural. gen. & civil. Alex. cōf. 181. 182. l. 1. Emilian. conf. 4. 18. & 21. prout succumbuisse de facto testatur Cumia dictū Ritu 112. alias secundum suum ordinem Ritu 99. numer. 106. 107. Quod hodie procedere ꝑ expeditum est quando tertius in primo decreto, seu missione citatus extiterit cum tunc deberet venire in eadem tela, & infra quindena le opponere iuxta textum in leg. si eo tempore, & ibi Bald. ff. de remiss. pig. dixit Anton. de Ballis libr. 5. ad pragmat. de censibus. q. 2. n. 1. Natta Ritu 110. numer. 29. in fine.

Admissa tamen vetiori opinione, quam etiā Regni praxis approbat quod tertius, qui nō fuerit in primo decretum citatus ad impedienda exequutionem instrumenti veniens post quindena quādocunque admittatur ante additum pignus, & interpositionem secundi decreti, de rei dominio, & possessione docens per textum in lege a diuo pio §. si post additum ff. de re iudicata & §. si super rebus vbi Alexand. numer. 24. Anton. numer. 16. Cumia Ritu 99. numer. 106. 107. 108. Conarr. praticar. q. 45. c. 16. Duenna regul. 274. Soccin. conf. 106. libr. 4. Affl. dec. 235. n. 6. Anton. de Ballis libr. 5. ad Pragmat. de censibus q. 2. n. 2. Perusin. decis. 26. Intriglos. singular. 203. libr. 1. Natta Ritu 101. numer. 29. Milan. decis. 1. 2. numer. 1. 2. 65. 130. seq. libr. 2. Guarb. decis. 62. n. 2. seq. Gratian. discept. 439. Menoch. conf. 746. vol. 8.

Si de suo dominio tamen, vel possessione rei distrahendæ tertius doceat ꝑ in promptu ex actis, & publicis documentis: nam tunc impedit instrumēti exequutionē, & de iuribus istius tertii tunc pariter cognoscendum, & determinandum erit Perusin. decis. 26. Conarr. pratic. q. cap. 16. numer. 3. vers. tertius solet Soc. conf. 106. l. 4. Duenna reg. 274.

Petr. Anton. Anguissol. conf. 13. numer. 3. libr. 4. Mald. conf. 49. Amas. decis. 48. numer. 9. Roland. conf. 1. numer. 31. libr. 1. Pin. decis. 304. n. 2. Crauet. conf. 978. Cancer. variar. resolution. 3. c. 17. de 3. sentent. & exequution. numer. 426. 548. & resol. 2. c. 16. de iure ter. nu. 63. Gregor. Lopes. Barbof. Aniles, Rota lucensis diuersor. & Olcese. infra citandi, Solus ad decretum Sabaudia n. 1. quomodo procedend. sit in exequution. Glos. 3. numer. 1. 2. seq. & tit. de pignor. sub. hafia Glos. 6. n. 1. Carp. ad steu Mediolan. 160. numer. 29. 42. sequent. part. 1. Costa de re integra. disrinct. 95. numer. 6. Scaccia de appellation. lib. 3. cap. 2. q. 17. limit. 6. membr. 4. numer. 51. 52. seq. Farinae. dec. 604. numer. 3. part. 1. tom 2. Anna allegacion. 120. Menoch. conf. 746. Natta Ritu 110. numer. 26. Milan. decis. 12. n. 117. libr. 2. Ollau. Confess. libr. 2. quasi. 4. in 2. princ. Intriglos. singul. 173. numer. 1. 7. 18. 19. & decis. 46. numer. 49. Guarb. decis. 62. n. 2. sequent. Ballad Pragmatica. de censibus quest. 2. l. 5. numer. 4. Rota Romana diuersor. decis. 201. numer. 2. par. 2.

6 Aliter incontinenti, ꝑ vel in promptu de suo iure non docendo non est retardanda exequutio, & causæ expeditio principalis creditoris, sed tunc consuevit oppositiōibus istius tertii diei flent: dum modo non impediatur exequutio, tum quia tertius non venit in iudicio paratus, tum etiam, quia alias esset date materiæ eludendi exequutionem, vel dilatandi iura creditorum, & vt vtrique consultum sit videlicet tertio opponenti, eum oppositiōes viderentur releuantes, & creditor, vt non impediatur distractio electa est ista media via decidēdi in Regno, sed satis de iure fūd. data. Ollau. Confess. peritissimus iuris consilius lib. 2. quasi. 4. Foren. vers. secundus casus, Natta Ritu 110. numer. 26. & decis. 26. numer. 5. Intriglos. singul. 173. n. 22. libr. 2. Ofale. decis. 37. Rota lucensis diuersor. decis. 6 Gregor. Lopes. ad l. 1. Glos. 1. iiii. 14. par. 5. Conarr. pratic. quasi. cap. 16. numer. 3. Barbof. in l. si alienatus nu. 20. ff. solut. matrim. Aniles in c. pratorum. 1. c. Glosa exequutio numer. 2. Ballad Pragmat. de censibus. 2. lib. 5. numer. 3. Gini. b. decis. 62. numer. 1. Carroc. de remed. contra sent. except. 69. numer. 27. Cartar. decis. 52. numer. 6.

7 Idem quando tertius veniet ꝑ aduersus exequutionem trium conformium, & rei iudicate, qui dudendo de suo dominio, & possessione exequutionem quoque eius impediret, Fel. in e. cum su per numer. 18. de re iudicat. Pute. decis. 326. par. 2. Milan. decis. 12. numer. 2. 3. & seq. libr. 2. Cumia Ritu 17. numer. 109.

8 Docendo tamen tertius de iure suo ꝑ etiam summarie ad impedienda exequutionem, quāuis non plene sufficit, Crauet. conf. 997. numer. 11. libr. 6. Roland. conf. 5. numer. 2. 3. 4. lib. 2. Gracius conf. 16. lib. 2. Jacob. de Laurentio de Iudice suspensio cap. 15. numer. 175. Gozzad. conf. 103. n. 10. Milan. dec. 12. numer. 3. & seq. numer. 66. libr. 2. Cumia Ritu 746. n. 26. Grat. discept. 439. numer. 2. 12. seq. vbi late. Trētacing. variar. resol. l. 2. tit. de indic. resol. 16. n. 10. Carr. dec. 56. n. 11.

9 Quamuis ꝑ de dominio tantum, vel tantum de possessione per tertium in promptu doceret l. 1. in §. si super rebus l. a diuo pio numer. 1. in fine, & numer. 9. ff. de re iudicata. per illum textum, & gl. ibi Conarr.

Conar. pract. quæst. c. 16. numer. 3. vers. tertia solet,
& num. 4. Gozadin. conf. 103. col. 1. num. 10. vers. ita
Barolus. Amatus. decis. 48. n. 9. Roland. cõf. 5. n. 15.
libr. 2. Boer. decis. 255. num. 10. Rota lucens. diuer-
for. decis. 6. vers. tertius Milan. decis. 2. num. 2. 65.
libr. 2. Monter. dec. 205. num. 5. Intrig. singular. 173.
num. 18. 19. libr. 2. Cunia Ritu 17. num. 107. 109.
 10 & quid si actualis possessio pænes tertium oppo-
 nente non reperiretur, sed pænes eius colonum,
 vel conductorem an possit impedire exequutionem
 ex ostensionem instrumenti locationis, & dic-
 tatur luam possessionem in promptu probasse,
 post *Conar. dixit Carr. de remed. eõtra sentent. & except.*
 11 69. n. 36. in super an possit hæc tertii possessio ab
 alio allegari, & excipi ad impedendam exequu-
 tionem dixit *Farin. decis. 61. n. 3. p. 1. & 1.*
 Rursus istius tertii possessionem ad impediendã
 12 exequutionem, & distraktionem, admitti t etiam si
 sit ea non esset iuxta, & legitima, sed quomodolibet
 vitiosa, vel nulla, ex nullo inualido titulo pro-
 cedente, ex l. si. C. si per vim c. licet *Episcopus de pra-*
bend. in 6. Ritu. conf. 28. num. 5. Hippol. de Masul.
singul. 274. Gozadin. conf. 103. num. 10. Crauet. conf.
978. Cõf. de scient. & ignor. centur. 1. dist. 57. n. 11.
Carroc. de remed. contra sentent. exception. 69. num.
27. in fine Sola ad conf. Sabaudia. de pignor. & sub-
hastia. gl. 6. n. 2.
 Sed contrarium verius est, quod imò ad impe-
 diendam creditoris exequutionem tertius iustam
 13 debeat offendere possessionem t cum possessio in
 vim tituli inualidi acquisita nullus sit momenti
 ex *Bald. in Lob. maritorum probat. Conar. pract. quæst.*
cap. 6. num. 4. vers. sextum maiorem. Cefal. conf.
225. num. 24. Crauet. conf. 134. num. 23. conf. 171. n.
3. Peregrin. decis. 3. num. 91. volum. 1. Gimb. decis.
62. n. 3. 4. sequen. Bim. conf. 12. num. 41. volum. 1.
Carroc. de remed. cont. sentent. exception. 69. n. 31. 32.
& seq.
 14 Hinc datum est possit aduersus tertium de do-
 minio, & possessione opponentem ad exequutionem
 retardandam replicari de nullitate tituli op-
 positi si titulus sit inualidus, & eiusdem nullitas
 euident, & notoria sit, secundum *Calderinum conf.*
161. alias 6. tit. de probat. Bart. in l. filio prae-
rito ff. de iniust. & irrit. testam. Bellamer. dec. 49.
& decis. 50. Zuccard. in l. fin. num. 296. C. de edite.
diui A. de tollend. Prænt. de nullitat. in quibus modis
nullitas propon. n. 20. Men. de adipiscend. possess. rem-
ed. 4. num. 624. Personal. de adipiscend. poss. sion.
num. 67. Card. Tuseb. l. 1. T. conclusio. 82. num. 2. 1.
volum. 8. per Gimb. decis. 62. numer. 2. 1. qui dicit ita
procedere dicta per Parlador. libr. 2. rerum quoti-
dian. cap. final. p. 4. §. 5. num. 4. qui voluit instru-
 15 mentum recte exqui contra tertium titulo nul-
 lo, & à lege improbat possidentem post *Bart. in l.*
3. num. 2. 3. de pignor. & ita vidimus practicum,
 & decisum in illa causa inter spectabilem V. I. D.
 Don Henricum Tortorati meritisimum Regium
 Consiliarium cum Don Francisco Rao Barone
 Fetule, quã post hæc scripserat insinuauit *Castil. dec.*
 210. volum. 3. locus si aliquo modo t colorata ef-
 fecit ituli nullitas quia tunc non possit de nullitate
 tituli replicari contra tertium opponentem mo-
 do predicto, & ita procedit quod scripserat Z.

bar. centum manibus signandus in cap. cñ super.
quem refert Felinabi nu. 6. de re indicat in c. tñuñt
il secundo. eolum. 4. vers. quinta conclusio de testibus
Gozadin. conf. 103. num. 10. Bald. in l. fin. C. de edic-
to diui Adrian. tollend. Hippol. de Masul sing. 274.
& de banis verbo nullitas num. 72. Oñius Cur-
seti. libr. 2. q. For. q. 4. col. 2. in fine Intrig. dec. 46.
num. 58. Mastrill. ad Petr. de Gregor. de censibus qu.
6. num. 95. in fine Roland. conf. 5. num. 2. libr. 2. Mon-
ter. decis. 42. nu. 96. Alba Mandel. conf. 92. num. 5. 6.
Cartar. decis. 47. num. 4. Pute. decisio. 166. in fine
libr. 1.

Eadem rationem, nec exequutionem & distra-
 ctionem tertius t etiam docēs de dominio, & pos-
 sessione quomodolibet in promptu impedire si
 possideret cum vizio litigioso, vel si dolo defecit
 principalis rem distrahendam possidere *Gozadin.*
conf. 103. num. 10. Perusin. decis. 26. num. 9. Gimb. de-
 17 *cis. 62. num. 3. 4. 5. ut quia rem acquiritur t post*
 interpositionem primi decreti, & post subhastia-
 tiones factas, quibus omnibus innotevit rem dis-
 trahendam fore, & dicitur alicuius in fraudem pa-
 rate exequutionis, & distraktionis fiendæ contrahi-
 turque litigiosi vitium *Bart. in l. 1. in fine C. de liti-*
gios. Ripa communiter receptus in l. 1. §. si hares nu.
21. 22. ff. ad Trebell. Cunia Ritu 185. num. 37. seq.
Surd. conf. 405. num. 31. & conf. 533. num. 5. Sola
ad decretum Sabaudia tit. quomodo. proced. sit in
exequutio sent. Glof. 3. num. 7. Ofuse. decis. 64. num. 5.
in finis offert Gimb. decis. 62. num. 5. 10. 11. & 18.
 20 *Cartar. dec. 55. num. 3. 4. 5. & sequenti rei aliena-*
 18 tio post primum decretum in anteriorem, &
 verum creditorem facta fuisset, cum tunc vitium
 litigiosi non contrahatur, nec in fraudem parate
 exequutionis possit dici laeta rei trãslatio, nec de-
 bitore dolo defuisse possidere, quare de suo domi-
 nio, & possessione tertius ad impediendam exequu-
 tionem opponet *Joan. Aloys. de Sextimo per Cum.*
disto Ritu 185. nu. 37. & sequen. Intrig. decis. 46. nu.
60. Anna singular. 28. Gimb. dist. decisio. 62. nu-
mer. 10. vbi a numer. 6. ad numer. 20. docillimus
 19 quoque disserit, t & distinguit an dicto casu pro-
 cedere possit exequutio, & distractio contra ter-
 tium ita possidentem ex vizio litigioso absque de-
 claratoria nullitatis dicti tituli possessionis, vel
 non.

Præmissa dic procedere dummodo tertius pos-
 20 sessor sit t contra quem exequutio non proces-
 setat vigore censualis contractus iuxta formam
 Bullæ, & Regis Pragmaticæ, per quam permissu
 est creditoribus huiusmodi census etiam contra ter-
 tios detemptores, & possessores, quemadmodum
 aduersus quemlibet principalem subingentẽ hu-
 iusmodi instrumentum exequi; nam contra quem
 tertium exequutione demandata frustra de domi-
 nio, & possessione ad dictam exequutionem im-
 pediamdam opponeret *Milan. decis. 12. num. 65. seq.*
& num. 116. 117. libr. 2. Intrig. super Bulla. q. 17.
Graf. de exception. in practud. num. 205. Mastrill. ad
Petr. de Gregor. de censibus quæst. 6. n. 84. vers. sed
an iste tertius, Bullus libr. 5. ad Pragmatic. de censibus.
 q. 2. n. 8.

21 Sed si ratione suæ hypothecæ t tantu aduersus
 exequutionem per tertium sit oppositum eam nec
 im-

impedit proinde solet interloqui oppositiones humiliori reiciendo salvis iuribus tertii in iudicio ordinario, vel hypothecario via sua veniendi *Bart. in l. a diuo Pio §. si super rebus* num. 8. ff. de reudicat. *Iafon. num.* 17. *Alexand. num.* 24. *Castrén. nu.* 8. *Perusín. decif.* 26. num. 3. 8. *Canalcán. decif.* 28. n. 18. par. 2. *Diaz. regul.* 266. *Dienna regul.* 274. *Comarr. prafficat. 4. cap.* 16. nu. 4. vers. decimo ex his cõf. *Mufcatell. de appellat. part.* 3. *Glofa seruata* num. 49. *Cofta de re integra diftint.* 95. num. 6. *Card. Tufeb. concl.* 86. num. 13. *litter. T. tom.* 8. *Milan. dec.* 12. num. 128. 129. 130. 131. 132. & fequent. *libr.* 2. *Ball. libr.* 5. ad *Pragmat. de cenfibus quæft.* 2. num. 5. *Giurba. decifion.* 61. *Muta decif.* 25. num. 27. cau. 27. *thela tamen ellyt tunc pariter tertius † exequutione, & decretum super eadem re interponendo super prælatione ad effectum mittat, aduersus creditorem, & iudici prælationis altercandum est, inrer in missum cum in missio, quia prælatio nõ potest in vno creditore tantum in missio locum habere* *Giurba decif.* 61. num. 19. *Ball. libr.* 5. ad *Pragmatic. de cenfibus quæft.* 2. num. 7. *Testai, allegation.* 12. num. 73. quidquid dixerint † aliqui tertium de hypotheca opponentem impedi- re exequutionem sentientes, cum contrarium dicant non reperiri iure cautum *Natta conf.* 327. conf. 52. n. 1. conf. 300. sub n. 2. *Canc. ref.* 2. c. 16. de iure tertij. n. 63. & *refol.* 3. c. 17. de sent. & exequut. n. 463. *Anna fing.* 28. in fine *Alex. conf.* 17. num. 4. *lib. 1. Ofalc. dec.* 64. n. 6. *Cardinal. Tufeb. conclus.* 86. n. 25. *litt. T. vol.* 8. quibus sigillatim respondet *Giurba. decif.* 61.

Que tamẽ referre primo in calu quo tertius ¶ ne dum † de hypotheca, sed etiam de constituto opponeret, quod forte re hypothecate haberet, quam distrahere intenderet creditor, quia exequutionem, & distraktionem impedit *Gramat. decif.* 92. n. 2. 1. & *seq. Natta conf.* 300. num. 2. *Milan. decif.* 12. num. 135. *lib. 2. qui testatur alias decifum in Curia Prætoriana inter Iulium de Milazo tertium opponentẽ de hypotheca, & constituto cõtra libellam de Ramo* *Anna fing.* 98. *Cefal. conf.* 608. *vol.* 5. *Mufcat. in praxi civil.* p. 3. *Gl. ad indicatur* num. 60. *Vrsil. decif.* 199. *Aluar. V. clafe. decif.* 55. *Thesaur. decif.* 207. *Bero. quæft.* 106. num. 3. *Cartar. dec.* 8. n. 2. *Cofta de remed. subfid. remed.* 1. *Canalcán. decif.* 5. num. 39. par. 4. *Intrigill. singular.* 32. *libr.* 2. *Giurba decif.* 61. num. 20. *Ball. libr.* 5. ad *Pragmat. de cenfibus* q. 2. n. 6. *Philipp. Tafcal. de viribus par. potest. p. 1. cap.* 8. num. 157. fol. 121.

25 & hoc francẽ vera † possessionis naturalis, civilis traslatione facta per constitutum, quõvis per actum siẽd ob id impeditur exequutio ad instar habentis veram poſſessionem *Doctores in leg. quod meo ff. de acquirẽd. poſſessio. Trauell. de constitution. part.* 3. *limitation.* 26. num. 5. 6. & *part.* 1. num. 2. 3. 4. & *fequent. & part.* 2. *ampliat.* 1. n. 1. 2. 3. *Caftillus decif.* 74. num. 7. *Surd. conf.* 73. nu. 44. *confil.* 162. num. 46. *Perusín. dec.* 29. n. 6. *Fontan. de pãt. lib. dotalib. clausul.* 4. gl. 27. num. 6. *aliis offert.* *Giurba. dec.* 61. n. 20.

26 Secundo quando tertius † de sua hypotheca tantum se opponeret ad impediẽdam exequutionem, & distraktionem seu verius exactionem no-

minis debitoris hypothecati, tunc impeditur exequutio etiam ratione nudo hypothecæ, ratio est quia per exactionem nominis a creditore siẽdam exingeretur hypotheca tertii creditoris se opponentis, & hypothecarij creditoris ius efficeretur deterius, imo penitus periret atq. evanesceret hypotheca, & quo ad tertium de hypotheca, & opponentem, de interparabili præiudicio ageretur *Alexa. conf.* 15. num. 4. 5. & per tot. *lib. 6. conf.* 17. nu. 4. *libr. 1. Gofred. conf.* 6. nu. 17. *Natta conf.* 300. sub n. 2. post *Bal. Nouellum*, quem citat *Felin. in cap. cum super. num.* 17. vers. tamen tertius de re iudicat. *Crauet. conf.* 109. num. 33. 34. 35. 36. *Milan. decif.* 12. num. 136. *libr.* 2. *Giurba decif.* 61. num. 12. in fine dum respondet. *Cardin. Tufeb. & latius* num. 21. tom. 5. *litter. N. concl.* 63. num. 6. 7. 8. & *littera T. concl.* 86. num. 2. 5. *Cartar. dec.* 19. nu. 4. *Ambr. decifion.* 2. num. 42. *Trentacian lib.* 3. *variar. resolution. tit. de solution. resolution.* 29. nu. 3. 8. *Suarez receptat. sententiar. verbo creditor. & libr. 7. comm. opinion. tit.* 33. de reuocand. *hij. quæ in fraud. credit.* num. 7. *Scaccia de appellat. lib.* 3. c. 2. *quæft.* 17. *limitat.* 6. num. 4. 8. 5. *Ballus libr.* 5. ad *Pragmatica de cenfibus* q. 2. nu. 6. *Carpan. ad stat. Mediol.* 160. n. 2. 8. & c. 44. n. 31. tom. 1. *Ofalc. decif.* 62. num. 17. *Gratian. disceptation.* 439. nu. 7.

27 Tertio si tertius opponat † de hypotheca rei depositate ante, vel post, depositum specialiter hypothecate impedit eius restitutionem *Salicet. in l. penul. m. 3. c. depositi* *Mañt. de tac. & ambig. convent.* *vol.* 1. l. 10. tit. 10. n. 21. 22.

Fortius nec impeditur exequutio si tertius 28 † de personali tantum ne dum de hypothecaria se opponeret aduersus creditorem distrahentem. *Cofta de re integra diftint.* 95. n. 8. *Giurba decif.* 61. num. 18. *Ball. libr.* 5. ad *Pragmatic. de cenfibus quæft.* 2. n. 7.

Et ad materiam, nota quod etiam si tertius 29 opponens de dominio vel possessione † esset clericus deberet coram Iudice layco comparere ad impediẽdam creditoris exequutionem, qui coram layco se dixerat *Acheran. conf.* 333. ad *dubia colum.* 2. vers. ex quibus in isto primo dubio *Aufser. de potest. secul. super Ecclesiast. person. in regul.* 2. fall. 10. *Apostilla ad Gugliel. de Benedicti in repetition. esp. ramutius vers. & uxorem nomine ad elasiã* num. 416. in *apostill.* incipiendo. via reconuention. de testam. quam alleg. *Mindol. in consuet. Regni in aliquibus in vers. comitum, & Baronum* col. 3. vers. *sicuti* nu. 10. fol. 27. *Vincen. de Franc. decif.* 545. num. 10. par. 4. *Giurba decif.* 62. num. 2. in fine *Ambr. de immuni. Ecclesiastica c.* 20. num. 34. *Vini decifion.* 387. num. 1. 2. *luc. Graff. de effect. clericat. effect.* 1. num. 925. & *fequent. quæ limitat.*

Prædicta diximus intelligenda procedere nisi 30 tertius docendos de suo dominio, vel possessione aut de interesse, quomodo cumq. veniret in iudicio eo pendente seu post sententiam in prima iudici exequutui instantiam ad sanorem creditoris prolatam, etiam si in promptu per tertium de iure suo doceretur tunc exequutio sententia nõ impediatur si per creditorem, vel eum qui sententiam

tiam obicit fideiussorem de testuendo rem in casu succumbentis in fauorem tertij praelita sit iuxta textum, & ibi communiter Doctores in *leg. is d quo ff. de rei vendicatione*, cuius dispositio quando, & in quibus casibus procedat *Persus. decis. 26. per tot. & n. 12. post Cassian. in consuetud. Burgundia rub. §. 3. column. 7. Conarr. praef. 4. cap. 16. sub n. 2. vers. si tantem, & prius caput. 14. Boer. decis. 79. n. 2. Duenna regul. 274. Ancharan. Regij. lib. 2. quasi. 42. Anton. Anguissol. conf. 62. Menoch. conf. 488. Rota decis. 4. de iudic. in antiquis, bene Facthin. contron. s. iur. lib. 1. cap. 5. Ricc. Collectan. 619. Prisl. decis. 235. Lancellos. de attent. c. 12. ampliat. 14. n. 12. Milan. decis. 12. n. 129. 12. Surd. decis. 335. 12. Mohed. dec. 19. n. 3. de restitution. spoliator. alias decis. 314 Barboja in l. si alienam 12. n. 15. sequen. ff. solut. matrimon. volum. 2. Afflic. decis. 15. in fine, & in consuetud. iussu Caltores num. 6. Diaz. regul. 166. Pute. dec. 326. & §. 13. lib. 2. Collieri. decis. 112. Mart. decis. 1077. par. 2. Anna allegat. 76. n. 6. lib. 2. Gratian. discept. 439. n. 3. & discept. 261. num. 28. Ofase. decis. 37. n. 4. Carroc. de remed. contra sentent. exception. 69. n. 41. 44. Gail. lib. 1. obseruation. 70. num. 15. 21. Misinger. centur. 3. obseruation. 73. n. 5. Franc. decis. 261. 2. tentacinq. varior. resolutio. lib. 2. de iudic. resolutio. 16. n. 5. vers. mouentur. Farinae. decis. 604. n. 2. p. 1. tom. 2. Mannard. decis. 39. lib. 3. & ita censuit in Curia Pratoriana anno 1619. pro Lautia de Giglio, contra Don Aloysium de Magistro Antonio, & Bardi, & ita fuit exequutum, 31 quem textum procedere t quoque in beneficiis dicit Felin. in cap. veniens in secundo n. 7. de testibus Peru. dec. 26. n. 12. Ancharan. Regij. lib. 2. 4. 42. n. 2. Flau. Amendula ad Francum dec. 261. n. 6. Carroc. de remed. contra sentent. exception. 69. n. 41. 44. vers. & notandum in feudalibus t quoque procedere dicit Afflic. in cap. imperiale g. praeerea inter duos n. 67. de prohibition. fend. alien. per Feder. Grauae. in additio. ad Vestr. in praxi c. final. n. 26. Flau. Amendula d. loco n. 5. 6. Persus. decis. 26. n. 12. Carroc. de remed. contra sentent. exception. 69. n. 44. vers. & notandum.*

Ceterum illud semper percipiendum sit in materia, de qua agimus, vt ad impediendū creditoris executionem ante ad dictum pignus ius suum tertius oppovere debeat, iuxta textum, *in leg. a diuo pio §. si post aditum. ff. de re iudicatam.* 33 cum tunc quando ante aditum pignus tertius venit summariz. cognoscendum sit de iure illius tertij, & eius causa erit pariter exequutua sicut, & principalis, *Persus. d. decis. 26. n. 15. Intrig. sing. 203. lib. 1. Cumia Ritu 38. n. 26. Masfrill. decis. 253. num. 7. lib. 3. Carpan. ad statut. Mediolan. 160. n. 30. Ballus lib. 5. ad Pragmat. de censibus, quasi. 2. n. 2. Alexand. conf. 82. vol. 1. Paz. in praxi par. 4. cap. 4. numer. 7. tom. 1. per Giu. b. decisio. 64. numer. 1.* 34 quod aliter esse fieri tunc post aditum pignus se opponeret, quia tunc oportet via ordinaria se dirigere, & cognosci de eius iuribus, non autem cum eisdem terminis exequutuis, quibus, & causa principalis tractatur l. a diuo pio §. si super rebus, & §. si post aditum ff. de re iudicat. ubi Gl. & communer DD. & Doctores in l. in se possidet ff. de acquir. poss. Socin. vulgato conf. 158. numer. Ant. de Amat. P. 11.

20. 21. 23. lib. 2. Duenna reg. 185. num. 5. Conar. praef. 4. quasi. c. 13. 14. Persus. decisio. 26. R. u. conf. 15. n. 10. vol. 4. Alex. conf. 128. lib. 2. Natta conf. 412. n. 9. Masfrill. dec. 253. n. 7. lib. 3. Roland. conf. 5. n. 17. lib. 1. Magon. dec. Florentin. 106. in fin. Giurb. dec. 64. n. 2. Costa de re integr. diffin. 95. n. 9. Cavalcan. dec. 17. n. 42. p. 1. Carpan. ad statut. Mediolan. cap. 160. n. 30.

Vnde haec tunc illa insurgebat controuersia nō mediocriter in similibus causis agitata in eo cognoscendo, quando diceretur t ad dictum pignus, vt huiusmodi tertius excluderetur ab oppositionibus impediens executionem, an scilicet post interpositionem secundi decreti, vel post capta realem possessionem, de qua late per Giurb. decis. 64. qui concludit pignus dici aditum post apprehensionem realis possessionis, quasi tunc dicatur perfecta distractio, & testatur ita decisum in Consistorio in illa causa multa allegando pro vtraque opinione more solito, quod ita postea vidimus resolutum, & firmatum per Pragmaticam nouissimam Illustrissimi Comitis Castri olim dignissimi Proregis in hoc Regno edita anno 1618. §. 38. ibi il *Pegno si intenda addito pigliata che sia la real possessione qui in re in terminis iuris communis statuti praedicti dispositione circumscripta aliud quandoq. respōsum est auctoritate gl. Magist. in l. a diuo pio §. si post ad. ff. de re iudicat. in verbo cessabit ubi dicit pignus esse ad dictū siue sit tracta iā possessio siue non cummodo contracta, & perfecta sit venditio maxime quod a Classidicis ea glossa canonizatur prout ita Ioann. de Imola ibi. Angel. & Alexand. Pater veritatem ibidem in principium sequuntur, & etiam sententiā clarissime ex verbis Bartoli in summario ad dictum textum, & in prima oppositione, & etiam Pauli de Castro, Iasonis, & omnium scribentium idq. firmat doctissimus Fab. C. de iur. emp. lib. 4. tit. 43. de fin. 65. n. 9. gan allegatis, de qua Glossa non metuit Giurb. dicto loco licet pro illa opinione Beroum, & alios plures allegat cum quibus testantur, Cumia Ritu 99. numer. 107. Buttus ad Pragmat. de censibus lib. 5. question. 2. num. 2. Masfrill. dec. 253. n. 7. in princip. volum. 3. nam secundum decretum sufficeret licet adhuc non esset capta possessio ad hoc vt tertius nō posset se opponere, quia licet possessio nō sit tradita tamen per adiudicationem pignorū, & interpositionem secundi decreti iam perfecta est venditio, quamuis non esset dominium rei vendite transfinitum ante captam possessionē, ad text. in l. traditio. c. de pactis adeo quod licitator emptor seu creditor cum pignus est distractum adiudicatū, & liberatum non potest penitere, & pignus stat eius periculo, & iudex officio iā suo dicitur factus & perfecta distractio, & venditio, quia secundum decretum est perfecta adiudicationis, & distractio per nostrum Ritu, quamuis possessionis traditio sit eius executio ex quibus satis ante pragmaticam praedictam fuit in Magnam Regiam Curiam decisum cum opinione Glossae pro Dominico Mazumi, & de hoc alias in facto pro Francisco Gratalucci actum fuit, quod hodie in Regno ex dicta peculiari lege iam scriptum est.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Terminus ad redimendum, quantus sit in redimendis stabilibus, vel mobilibus ex Ritu dispositione.*
- 2 *Terminus ad redimendum dierum octo in stabilibus, & dierum quatuor in mobilibus datur ultra terminum à Ritu dispositum de filo Curia Pratoriana.*
- 3 *Terminus ad redimendum stabili est mensium duorum, & ad mobilia dierum octo quando bona creditori adjudicantur extimatione precedente, & sit creditorum concursus absque pinguevalenti pro mensura debiti.*
- 4 *Terminus ad redimendum an currat à die interpositionis secundi decreti, vel capte per creditorem possessionis bonorum adjudicatorum n. 6.*
An à die notificationis termini n. 10.
Quid quando in secundo decreto terminus ad redimendum continetur n. 11. 12. 13. 14. & seq.
- 5 *Alienatio ex rei traditione perficitur.*
- 7 *Constitutum Iudicis in decreto adiectum possessionem, nec dominium transfert.*
- 8 *Clausula de dit, & translatu facultatem tribuit emptori propria auctoritate adjudicatorum bonorum possessionem capiendi nemine resistente.*
- 9 *Statutum passivum recipit à iure communi interpretationem.*
- 15 *Fructuum præceptio est verus effectus naturalis, & civilis possessionis.*
- 16 *Dominium rei adjudicate non acquiritur per secundum decretum nisi capta possessione.*
- 17 *Dominium non transfertur ex sententia absque traditione, nec corporalium possessio.*
Amplia favore sibi n. 18.
- 19 *Periculum, & fructus rei adjudicate creditori spectant post captam rei distractæ possessionem.*
- 20 *Cessio in incorporalibus idem, quod traditio in corporalibus operatur.*

ARGUMENTVM.

Terminus ad redimendum, quando curre incipiat debitori, cui secundum decretum cum termino ad redimendum implicito cursuro à Die Decreti fuerit notificatum ad intellectum cap. Ritus 112. & 113.

RESOLVTIO LXXXV.

- 1 **D**ebitori in stabilibus tantummodo terminus mensium quatuor ad redimendum adversus distractam creditorem referuatur per Ritus determinationem c. 112. in mobilibus vero dierum quindecim, prout haecenus consuevit, & c. 113. ubi notat Cumia, & Mutia, & in consuetud. Panorm. cap. 52. n. 3. 7. communiter scribentes licet tamen solitum terminum per Ritus dispositum alius

dierum octo in stabilibus, & quatuor in mobilibus ex approbato, & recepto filo Pratorianæ Curie datur, quo prætermisso nullitatem Decreti inducere *Ex Guid. Pap. dec. 329. tellatur Mutia Ritu 112. n. 47 & in consuetud. Panorm. cap. fin. sub n. 10. Castil. dec. 35. sub n. 6. verum tamen quando bona creditori adjudicantur precedente extimatione, & sit creditorum concursus absque pinguevalenti pro mensura debiti terminus ad redimendum in stabilibus est mensium duorum, & in mobilibus dierum octo ita c. 113. disponente ubi Cumia, & Mutia n. 6. nec mirum si hoc in casu ex æquitate quadam minor detur dilatio cum creditor in nihilo releuetur.*

- Difficultas quandoque in Regno sub orta est tamen terminus prædictus à die secundi decreti, vel capte rei distractæ possessione, currat, hodie secundum viorem opinionem Blasii Lamza quæ passim vimur sopita est nempe, ut à die capte possessionis currat *Albas in cap. quoniam frequenter §. final. num. 47. ut lute non constet. Guid. Pap. dec. 22. licet dicat de consuetudine illius regionis servari, quod currat à die liberationis consummatissimus Marianus de Iuliana in Ritu 112. qu. 7. ubi Percolla, Cumia, & alij. Feder. Campixia per Mutam eodem Ritu 112. n. 49. pluries iudicatum refert Mastrill. dec. 61. n. 8. Cum tamen ex rei traditione perfectæ dicatur alienatio l. qui sibi c. de his, qui à non domino manumissi sunt. Pacific. de Salsiano interdicto dec. Rot. 57. nu. 12. dec. 150. num. 14. late Giurb. dec. 80. per tot. Polidor. R. p. obseruat. 342. numer. 1. Menoch. conf. 38. n. 3. Tiraq. de retr. dign. §. 1. Glob. 2. n. 44. Gl. 1. on. 114. Fabian. de empt. & venditione ad l. 2. c. de pass. inter emptor. & vendit. n. 82. Mant. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 28. num. 19. 73. Celsus Pgon. conf. 60. n. 23. Canc. variat. res. sol. 1. cap. 32. de feud. nu. 17. laff. in l. fin. n. 132. c. de iure emphit. Marfil. sing. 412. Specul. de emph. n. 118. Burg. de laudim. p. 2. inspectio. 45. n. 9.*
- 6 Quantus perperam alij tamen adversus prædictam opinionem dubium facere videantur ex clausula constituti in decreto adiectæ eum verbis dedite trāstulit per quæ translata videretur vera possessio, ac verum dominium secundum Bal. in l. v. editoris poss. princ. ff. de verb. obligat. & in l. ratio in princ. ff. de action. empt. Bari in l. ab emptione ff. de Pactis, Alex. conf. 14. in fine lib. 1. Dec. conf. 56. n. 41. cum consensu à parte appositæ, & factum Iudicis factum partis reputetur. Item ex finalibus verbis dicti capituli Ritus ubi quod per talē alienationē creditor fuerit effectus dominus, nam nec Iudicis præstitutum in decreto dominii translationem operatur ex Tiraquel. de constit. limit. 17. Canalean. dec. 6. n. 35. lib. 3. Asin. de exequa. §. 3. cap. 245. n. 1. Marilia in reperi. l. quoties C. de rei vendicat. n. 70. poss. eius dec. impress. Ruin. conf. 50. vol. 4. Roland. conf. 21. nu. 60. vol. 1. Costa de re integr. dist. inf. 18. n. 2. 4. nec
- 8 tamen clausula dedit translatu, & c. sed tantum creditori, ut propria auctoritate rei distractæ adversus non resistentem possessorem, vel deremptorem possessionem acquirat facultatem tribuunt. Alex. in l. pradi. ff. de acquir. poss. Tiraq. de constit. p. 3. limit. 3. n. 2. Lud. dec. 39. n. 6. Paris. conf. 101. 102. vol. 1. Coif. de reind. dist. 18. n. 4. & 6. Ruin. conf. 50. vol. 4. Nenz. conf. 32. n. 26. Natta conf. 305. conf. 360. Fel. conf.

conf. 50. Alex. conf. 38. vol. 2. Bertaz. de claus. instrum. claus. 16. Glos. 3. Menoch. de adips. possess. rem. 2. m. 77. Macabrum conf. 56. m. 25. alios congerit Ciriba dec. 64. m. 11. ad diuerfum finē Gab. de acqu. possess. concl. 8. m. 21. Cnima Rtm 40. in fin.

Nec etiam finalia verba Ritus 112. ita de plano intelligenda sunt cum alienationis verbo vtantur, quem nisi actuali traditione rei sequuta eiusque possessione facta alienatio non dicitur ex dictis: & § recipiat à iure communi passiva interpretationem ex Socr. conf. 153. m. 14. vol. 2. Houd. conf. 110. m. 14. vol. 1. cōf. 93. m. 74. vol. 2. Suid. conf. 4. m. 7. dec. 178. m. 17. Menoc. conf. 828. m. 29. Turret. conf. 21. m. 2. vol. 3. Cefal. cōf. 536. m. 18. Idant. de comest. vl. volu. 1. 5. tit. 1. 4. m. 28. Gallin. de verb. significat. lib. 5. cap. 7. m. 7. Costa de retrotrat. reg. 6. ad c. 2. m. 14. Pedroch. cōf. 40. num. 208. Sacea conf. 26. num. 6. Cranet. conf. 3. numer. 23. Mascard. de gener. stat. interpret. conclus. 2. numer. 1. Busf. conf. 346. numer. 17. conf. 401. numer. 7. conf. 423. m. 32. Canc. varior. resol. lib. 2. c. 8. de cession. bonor. m. 11. Paris. conf. 20. num. 2. vol. 1. Trentacinq. conf. 31. m. 8. vol. 2. Natta conf. 172. m. 2. Scradet. de feud. p. 3. c. 2. m. 45. & par. 7. cap. 7. m. 25. Tob. Nov. conf. 95. num. 13. Doctores communiter in l. omnes populi ff. de iust. & iure. & in l. si vero §. de viro ff. solus. mar. cap. cni dilectus de consuetud. l. 2. C. de nokal. Alex. m. 1. §. lex falcidia n. 6. ff. ad l. falcid.

10 Alij etiam § à die notificare adiudicationis præfatam terminum ad redimendum debitori currere crediderunt Plot. de in litem iurando §. 15. m. 8. in fine Sola ad decret. Sabandia tit. de subastatio & pign. Gl. 5. m. 1. idq; magis hodie sopitum est ex pragmatica a nouissima anni 1618. Comitibus Caltri §. 22. disponente terminum ad redimendum à die capte realis possessionis currere.

11 Quid dicendum quando in secundo decreto continetur terminus ad redimendum quando currere incipiat, idque duobus modis posse cōtingere putō. Primo quando per secundum decretum debitori notificatur terminus ad redimendum, secundo quando non solum notificatur simpliciter, sed vltierus progrediendo dicitur quod terminus currat à hodie in antea seu a die fecudi decreti.

In primo casu videtur trāseundum cum regula supra posita, quia simpliciter notificatio termini facta, & decreti referri potest, & interpretari de redemptione faciēda tempore debito post possessionis traditionem ne sub verbis simpliciter pro latīs debitor decipiatur.

12 Posteriori in casu § secundum verba videretur debitorē debere redimere infra quatuor mēse trāseundum a die fecudi Decreti, tum quia ita in secundo decreto Iudex terminū assignauit, tum etiam quia debitor ad huiusmodi termini assignatione non reclamauit quatenus grauatus fuisset.

13 Contrariū tamen videtur dicendum § quod debitori non posset currere huiusmodi terminus ad redimendum nisi à die quo à sua possessione distracti rei per debitorem spoliatus situm quia redimere verbum supponit, quod res nō sit pones debitore, sed sit creditor translata, tum etiam quia posset dari casus, quod notificato termino ad redimendum debitori isto modo cteditor, qui ha-

Ant. de Amat. p. 11.

bet annum ad exequendum fecundum decretum posset infra quatuor, vel sex mēse non apprehendere bonorum adiudicatorum possessionē, sed & exillente debitorē in possessione per totum quadrimestre laberetur terminus, & esset exclusus ex quo rem non redimit per eum possessionem, quod nimis absurdum detegitur, & si dicatur, quod ab assignatione præfati termini ad redimendum eo modo ante captam possessionem debitor non reclamauerit, dic quod posset forte reclamare cum redimere vult.

Pendet ergo resolutio ex vera intelligēcia Ritus 112. § per quem terminus ad redimendum iudicetur debitori aduersus distractionem bonorum debitoris effectiua, reseruat termino ad redimendum, an scilicet intelligatur per distractionem per secundum decretū sequuta traditione, & sic cum effectu, & videtur quod Ritus intelligat sine scrupulo de secundo decreto cum effectu exequuto per traditionē possessionis, ex pluribus vltra iam dictis supra, tum quia loquitur de distractione effectiua, per quam fit satisfactio creditori, tum quia concedit durante termino debitori fructus bonorum adiudicatorum: ob id supponit realem prius per creditorem apprehensam

15 fuisse possessionem: reū si quidem § fructum per ceptione verus est possessionis naturalis, & cuius effectus l. tina, vbi Bartol. ff. de solution. Vincent. de Franch. decif. 204. num. 20. Mascard. de probation. cōcl. 118. 3. Cefal. conf. 63. m. 11. Guid. Pap. dec. 356. in 5. effectu. Borrel. conf. 57. m. 15. Aldoum. conf. 43. n. 23. conf. 46. m. 10. quæ omnia disposita ante traditione bonorum adiudicatorum non conueniunt,

16 nā § ex solo secundo decreto absq; reali traditione dominiū corporalium non transferretur, & ita quotidie aduersus creditores replicatur de possessione nō capta infra annum ex Glosa in § final. verbo eius sit inist. de offie. iud. l. mol. in rubr. ff. de reindicat. Cnima Rtm 17. num. 16. ad quod adduci solent l. a in Lex hoc iure n. 44. ff. de iust. & iure Dec. & Montin l. tradition. m. 1. 2. C. de pact. iuriz. cōf. 1. n. 48. Tefaur. q. foren. l. 1. q. 7. m. 5. Alex. conf. 1. col. 2. vers. & quod, volum 5. Simon de Pretis conf. 132. n. 48. Morla in emptor. iuris tit. de transactio. numer.

17 5. quemadmodum § ex sententia nec corporaliū transferatur dominiū, vel possessio absque traditione Bart. in Lex hoc iure ff. de iust. & iure. Cnima Rtm 91. numer. 2. 3. & Ritu 17. num. 126. Borg. de laudim. par. 2. inspectio. 45. numer. 9. Garf. de mobilis. glof. 8. §. 1. n. 3. per Canc. var. resol. 3. cap. 17. de senten. & exequut. n. 173. Cost. de re integ. dist. 18. n. 4. Boer. dec. 277. m. 10. 11. Rot. Roman. dec. 240. n.

18 4. p. 2. Vin. dec. 174. m. 1. etiam quod agatur favore filci requiritur traditio Hond. conf. 42. m. 39. l. 1. Hyppol. Rtm 3. 1. num. 3. seq. in fi. ex quibus alien.

19 licet, vel non, & per consequens § à die traditionis, per quā creditor effectus est dominus, & possessor facit fructus suos ad eum debet spectare periculum, quauis in hoc repererim Cnima Rtm 17. m. 179. & seq. dicere fructus, & periculum spectare ad creditorem etiam nō tradita possessione ex §. cum autem in fi. de empt. & vend. sed respectu fructuum regula est in contrarium, nempe fructus spectare ad dominū, & possessorē, quia doni-

Q 2 nium

nium sequuntur, ut multa refert, *And. Georg. alleg.* 14. n. 1. 2. quod ad periculum Ritus loquitur, per suppositionem, quia dicit creditorem durante, quadrimestre facere fructus suos, ex quo est dominus, & ad eum spectat periculum bonorum adiudicatorum proinde intelligitur dominum esse trāslarum, sed cū ex dictis non trāsfertur sine traditione, job id Ritus traditionem supponit bonorū adiudicatorū, qua facta iuridice sequitur ad creditorem cui bona sunt pro executione adiudicationis tradita spectare fructus, & periculum, quia est dominus cadendum iraque est a Cumia, qui aliter dicit ex dicto §. cum autem, quia debebat Ritus ponderare, & audeo dicere deridendum firmare tētantem ante traditioni fructus ad creditorem spectare, & multo minus periculum, 90 quiddid t sit in corporalibus in quibus per cessionem dominium, & possessio transferuntur, sicut per traditionem in corporalibus Ioann. de Grass. de cessione iurium §. 6. numer. 8. Grass. de exception. in pralud. numer. 191. Glos. in leg. fin. Cod. quando situs, vel priuat. ubi commun. DD. Bart. Bald. & Salic. Castrenf. in leg. per diversas. Cod. commod. Bertaz. de clausin verb. dederunt cesserunt, & c. Sord. conf. 145. num. 38 Bald. in l. ex legato C. de legation. Bart. in leg. ad cum ff. de donat. l. as in l. §. fin. n. 8. ff. de legat. 1. Nat. conf. 398. num. 24. Dec. conf. 446. n. 5. Aleoc. de retinēd. possess. rum. 3. n. 258. 259. 4. 35 Alex. in l. a diuo pio §. sic quog. ff. de re iudicat. Salic. in auten. & qui iurat. num. 68. C. de bonor. autor. iud. possid. Tiraquell. de constitut. ampl. 32. n. 23. & limit. 1. num. 10. ubi de nomine, & de retract. Liguaz. §. 1. Glos. 6. nu. 12. & §. 6. Glos. 1. nu. 9. Cassador decif. 7. de causa possess. & propriet. Molles in consuet. Neapol. tom. 1. par. 4. tit. de renuntiat. q. 6. nu. 8. Casenat. conf. 7. n. 22. ex quibus dominium dicimus, & fructus eorumque periculum pro debitore, qui in reum possessione permansit iemanere debet.

S V M M A R I V M.

- 1 Curator liti dandus est pupillo, vel adulto propofita excufatione per tutorem, vel curatorem. Sententia excufationis contra pupillum, vel adultum non dato Curatore ad litem effi nulla, n. 1.
- 2 Excufatio a tutela proponi debet per tutorem infra quinquaginta dies, & est terminanda infra terminum quatuor mensiu.
- 3 Terminu quinquaginta dierum ad excufationem, proponendam non currit curatori in testamento dato nisi a die approbationis per Iudicem facta ad rito petente.
- 4 Curator in testamento datus confirmari debet per Iudicem adulto tamen petente num. 3.
- 4 Curator bonis dandus debet esse de consanguineis affrictor, cum cura, & tutela deferatur sicut successio ab intestato.
- 5 Tutor, qui vult se excufare, vel tenetur certiorare consanguineos, & necessarios pupilli, vel eius curatorem ad litem dare.
- 6 Curator ad litem potest esse quilibet extraneus, & de populo secus in Curatore dando bonis,

A R G V M E N T V M.

Curator liti an pupilli proximior dandus sit propofita excufatione per tutorem.

R E S O L V T I O LXXXVI.

- A** Munere tutela, vel cure t propria auctoritate tutor, vel curator non se eximit licet legitimam excufationem proponendam habeat, sed iudicis officio implorato petendo curatorem liti dandum pupillo, vel adulto, cum quo causa excufationis agenda, & sententia diffinitiva ferenda est, alias sine curatore lata tamquā cōtra minorem indefensum nulla existeret, nec excufatio legitime propofita diceretur, ut tutor cui ret periculum administrationis tutelae. Paul. de Castro conf. 301. ad bene examinandum n. 5. vol. 1. Matthesil. sing. 13. Nota practica. Aret. in §. desunt nu. 1. in lit. quib. mod. tut. Piagia de tutor. quest. 10. num. 7. Canale de tutor. n. 191. Guttier. de tutel. p. 1. c. 21. nu. 34. Rebuff. de sent. promissar. 3. Gl. 2. n. 17. Grat. decif. 30. numer. 12. Excufatione tamen t praedicta legitime propofita infra quinquaginta dies terminanda tamen infra quatuor menses l. quinquaginta l. seire oportet §. multa ff. ad excuf. tutor. l. quinquaginta a. & l. tutores, C. eodem tit. §. qui autem excufare infl. eod. ubi Aldobrandin. sub nu. 22. Scradet. de feud. p. 10. Session. 19. sub n. 96. 97. f. 27. & sess. 20. n. 36. & n. 41. Montan. de tut. c. 35. n. 1. f. 170. Mastril. dec. 76. n. 1. 2. vol. 1. Grat. dec. 30. n. 22. Farm. decif. 470. n. 3. p. 1. 1. qui terminus t quinquaginta dierum ad excufationem proponendam curatori in testamento dato curit tantum a die confirmationis per Iudicem factae adulto petente Favinas. dicta decifion. 470. num. 2. 3. p. 1. tom. 1. Gabr. conf. 25. n. 15. & seq. 1. 2. Intrig. dec. 10. n. 1. Philipp. Pascal. de virib. patr. potest. p. 3. c. 9. n. 51. Grat. discept. 225. lib. 2.
- 4 Fuit dubitatum si dictus t curator debet dari proximior, & consanguineus pupilli, vel sufficeret dare quemlibet de populo, & videbatur dandum esse consanguineum proximiorē alias legitime datus non diceretur curator, & iudicium excufationis nullū esset, nec tutor esset a periculo administrationis tutelae liberatus, cum cura sicut tutela consanguineo proximiori dclatur iuxta formam intestate successiois citatis pupilli attentibus, vel saltem ex proclama l. quo tutela ff. de regul. iur. vbi Dec. n. 1. & Cognol. num. 1. 2. l. confilio, & l. furio ff. de curator. furiof. & l. fin. §. fin autem C. de curator. furiof. l. 2. ubi Distores de Curator. bon. dand. Glos. in §. furiof. vers. ff. solent. inflit. de curat. Barbat. conf. 11. col. 2. vers. capio nunc secundum dubium lib. 3. Bart. in l. 1. in princip. ff. de legi. tutor. Salic. in l. fin. in fin. C. eod. Decian. conf. 16. n. 1. 2. 3. in fin. Aretin. conf. 209. num. 1. Garzod. in conf. 54. num. 7. Angel. Aretin. in §. affionum. num. 32. vers. ex quo sequitur.

quitur institut. de action. Curt. Sen. conf. 47. Menoch. de arbitrar. ca. 150. num. 32. sequen. conf. 145. nu. 3. & conf. 815. num. 79. 80. libr. 9. Laderch. conf. 47. Odofred. in tractat. de curat. bon. dand. num. 19. Causalcan. de tutel. num. 331. Peregr. conf. 4. numer. 65. libr. 1. Neuquam. conf. 17. num. 26. Cardinal. Tusch. conclus. 1105. num. 9. litter. C. volum. 2. Gutti. de tutel. p. 3. cap. 17. num. 3. Paz. in praxi tom. 1. p. 1. principal. p. 3. num. 20. Sarr. de aliment. tit. 9. quest. 10. num. 6. Cornaz. decif. 143. P. elanzuol. conf. 17. num. 2. sequen. Rota Rom. dicerfor. decif. 40. n. 2. p. 1. Ant. Fab. in suo C. lib. 3. tit. 25. de fin. 5. n. 4. & nu. 14. in allegatis. & libr. 4. tit. 7. de fin. 2. n. 2. in allegatis.

Contrarium fuit resolutum in Consistorio pro Francisco. & Alexandro de Assenso contra Barbarā de Assenso de mense Octob. 1617. de quo inter alia contingit dubitari in dicta causa. quæ sententia de anno 1618. mense Maii fuit confirmatū per Magnam Regiam Curiam sedis criminalis. & causarum delegatarum ex quo tutor t̄ qui executionem proponere intendit non tenetur nisi coniunctos. & astrictiores pupilli citare. vel dare curatorem ad litem ex Glos. in l. 1. in verbo necessarij C. si tut. vel Curator falsi. allegat. excusat. sit ergo cum tutoris necessitas alternativa sit scilicet. vel coniunctos pupilli certiorare. vel curatorem ad litem dare (vide cum in eo casu alterum ex alternativis fuerit electum nempe curatorem ad litem dā. do licet extraneum. & non astrictiorem consanguineum pupilli. non datur tutori necessitas dandi astrictiorem pupillo. sed quilibet de populo dari potest. cum in dicta Glosa non exprimat. nec sit de iure ita dispositum. quod isto casu dentur astrictiores pupilli. imo expresse Glosa dicit curatorem esse posse extraneum in eum casu dum coniunctos. vel astrictiores pupilli certiorandos tantum dicit.

Item de iure t̄ curator ad litem non requiritur. quod de astrictioribus. vel coniunctis. sit ut quotidie servamus. sed quilibet de populo esse potest. quidquid sit in curatore bonis dādo. in quibus terminis omnes citati supra loquuntur cum tūc cura deferatur. sicut successio. & dātur coniuncti. & astrictiores. quibus. & successio. & dantur coniuncti. & astrictiores. quibus. & successio pertinet Ita Scrad. de feud. par. 10. sessio. 19. num. 155. Peregr. conf. 4. in fin. libr. 1. Laderch. dicto. conf. 47. Gutti. dicto. loco proinde cum ex Glosa prædicta per tutorem executionem petentem curator liti dandus sit pupillo. & non bonis. nec qualitas. quod sit de astrictioribus. vel coniunctis cum pupillo requiritur. sed sufficit. quod sit quilibet de populo.

S P M M A R I U M.

- 1 Solutio pro reliquo facta. vel si pro reliquo certa summa a creditore in iudicio petita sit. vel cū taxativa tantum impedit creditorem. quidquam ulterius petere posse. quamvis ultra forte ei deberetur.
- 2 Solutio pro residuo. vel taxativa facta non præiudicat creditori implus non petendo quando ea facta est ex rationum computatione. vel ex partitis re. Ant. de Amat. P. II.

lati si de eis non constaret. vel contrarium ex errore processisse probaretur.

- 3 Creditori an obstat. ut plus petere non possit si a debitore fuerit facta obligatio pro residuo. & creditor tacitus recipiat.
 - 4 Solutio pro residuo. uno nomine facta pro eo tantum nomine creditorem præiudicat. ut in cessionario. vel procuratore.
 - 5 Solutio facta ab extraneo pro residuo an faciat præsumi totū remanens ab eodem solutum fuisse. vel a debitore. & n. 6. 7. 8. 9. ad finem.
- Et quid infideiussore vel correo ita solvente num. 11.
- 6 Solutio in dubio præsumitur facta a principali debitore. cui solvendi onus spectat.
 - 7 Solutio tanquam quid facti non præsumitur nisi probetur.
 - 9 Solutio pro residuo operatur tantum in præiudicium creditoris. cui solutio facta est.
 - 12 Solutio ad complementū inducit præsumptā solutionem residui & recipi probationem in contrarium.
 - 13 Creditor utens sedula bancharia cum clausula ad complementum factam per debitorem tamen non nocet si constet de errore.

ARGUMENTVM.

Pro reliquo parte debiti ab extraneo. vel fideiussore creditori soluta an totius summę aduersus principalem debitorem concedatur debiti repetitio.

RESOLVTIO LXXXVII.

- 1 **R**eliquum (quod complementum vulgiter appellatum est) vel pro residuo a creditore receptū. ita recipientem creditorem præiudicat. ut quidquam ultra petere prohibeatur. quamvis ultra forte deberetur. idemque ellet si a creditore certa summa in iudicio pro residuo a debitore peteretur. vel cū taxativa tantum nempe quinquaginta tantum debita Glos. in l. si ex pluribus verbo reliquum ff. de solution. vbi Aug. & Imol. 2. vbi Doctores Cod. de hered. instituend. Bart. in l. si cum dos num. 3. ff. rerum amot. & in l. 3. §. cum Titio num. 1. ff. de adimend. legat. C. astrens. in l. pater tuus nu. 3. C. de hered. instituend. vbi Salicet. num. 3. Isason. num. 4. A. in de executione. §. 7. c. 84. Alias in c. cum Ecclesia conf. 84. n. 11. C. de facti sententia. & ignorantia cent. 1. dist. 1. 10. num. 1. Rota Genue. dec. 60. nu. 6. & dec. 132. per tot. Card. Tusch. concl. 125 n. 1. lit. R. & concl. 345. n. 9. lit. S. Sarr. conf. 52 n. 45. conf. 308. num. 42. Cancr. variar. resolution. libr. 2. cap. 6. numer. 6. Padil. in lege si quidem numer. 4. Cod. de transactio. Botta. conf. 47. numer. 16. Bec. confil. 47. num. 8. Graf. exception. 25. numer. 16. Celus. Vgon. conf. 1. n. 52. Guid. Pap. decif. 177. Magon decif. 31. num. 30. in lucen. Causalcan. in repertor. verbo solutio Carroc. de excussio. quest. 2. princip. numer. 12. Hering. de fideiuss. cap. 20. §. 21. num. 33. Burzi. de.

- clif. 76. num. 5. Bimi. conf. 192. num. 2. lib. 2. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 25. num. 23. 23. Iafon. conf. 100. num. 3. volum. 4. Bald. conf. 25. 1. lib. 3. Aretin. conf. 154. Fontanella de pact. nuptial. clausul. 14. glofa vni. ca. p. 1. num. 34. volum. 2. Cornel. conf. 39. num. 3. conf. 226. num. 8. lib. 4. Magol. conf. 16. nu. 36. Alexand. de pact. numer. 463. 464. Bertazol. de clausul. clausul. 34. Glofa. t. 1. num. 2. Cepol. caufel. 121. Roman. fingular. 702. Franc. dec. 45. Serafin. dec. 67. num. 13. Gratian. difceptation. 3. conf. difceptation. 581. num. 1. Cuius de iurament. conf. firmior p. 2. cap. 5. num. 3. Bero. late conf. 192. lib. 1. Natta conf. 102. num. 6. lib. 1.*
- 2 Nifi creditor ꝑ pro refiduo, vel taxatiue recipies non absolute recipiat, fed dicat pro refiduo recipere, vel petere ex computatione rationis, vel ex pluribus partibus de recepto, si de eis non constaret, vel si contrarium ex errore processisse se probaretur, Pacian. de probation. lib. 1. cap. 25. num. 24. Fufen. fingul. 9. lit. D. Mandel. conf. 190. num. 5. in fine Munos de cfo. de ratiocin. cap. 38. num. 3. Costa de facti scient. cens. 1. diff. 20. n. 11.
- 3 Differentiam tamen constituunt Doctores in materia, quando ꝑ creditor recipiat, & dicat pro refiduo, vel si taxatiue reciperet, vel peteret, & quando debitor solueret, vel offerret pro refiduo, vel taxatiue, nam priori in casu prohiberi creditori reliquum peti & concludunt posteriori, vero in casu, non ita, si creditor tacitus recipiat nisi a creditori transgredi animo fuerit receptum Bart. in l. si cum dos num. 3. vers. sed pone, quod de bitor ff. ver. amota. S. alie. in l. si quidem C. de transactio. ubi Iafon. nu. 2. vers. imo plus & in l. si munus in princ. n. 3. insit. de adion. Bertaz. claus. 34. Gl. 11. num. 4. per Gratian. difcept. 3. num. 4. Patian. de probation. l. 1. cap. 25. sub num. 2. vers. in hac tamen limitation. Cancr. veritas. res. fol. 1. c. 6. n. 12. super quo cogitandum est Iafone in l. 3. num. 7. vers. item ad istum textum. C. de hered. infit. & Doff. in l. si ex pluribus in princ. ff. de acceptation.
- 4 At si creditor ꝑ pluribus nominibus credita haberet, vt proprio nomine, cessionario, procuratorio, vel tutorio aut alio, quouis nomine vel causa pro eo tantum credito præiudicaret. refidui solutio vel petitio, quo nomine petita, vel solutio recepta cū nec omnium creditorum operaretur extinctio, cum agerentur actus præter eorum intentionem non operetur, & quilibet actus ad causam & nomen expressum, restringatur de quo de facto vidimus dubitatum, & ita resolutum ad tradita per Surd. conf. 444. n. 10. & seq. Costa de facti scientia distict. 20. cent. 1. n. 45. Gurb. in Consuetud. Mess. cap. 3. Gl. 3. p. 1. n. 16. 17. & fuit dispensatum pro D. Ioanne de Sandoual coram spectabili deputato bonorum Donnæ Agnæ de Sandoual, & Piatomone contra Illustres Principem, & Principissam Catholicæ.
- 5 Ceterū si ꝑ extraneum quid solutum sit creditori pro refiduo & ad complementum ita in dubio per eundē solutum præsumatur totum refiduum, vt a principali debitore totū repetere posset, & cum de facto fuerit de hoc dubitatum inter Fraciscum Germato, & Carolum de Adamo anno 1622. censui per debitorem non debeti totum,

- nisi tantum ratas, seu pars cum effectu soluta: licet pro refiduo, & ad complementum facta, & ita fuit exequutum etenim ꝑ in dubio potius præsumendum est solutionem fuisse factam a Iacobo Germato principali debitore patre Fracisci, cui onus soluendi spectabat, & in bonis habebat Abbaf. conf. 54. num. 2. in fine lib. 1. Felin. in cap. sicut n. 35. de sentent. & re iudicat. Menoc. conf. 611. num. 22. l. 7. & lib. 6. praf. 11. num. 9. 10. & lib. 3. praf. 15. nu. 15. Surd. de aliment. sit. 1. quæst. 48. nu. 19. Grat. difcept. 570. num. 32. quamvis solutio ꝑ tanquam quid facti non præsumatur regulariter Bald. cōf. 48. col. 1. lib. 5. Crassus. conf. 210. num. 1. Menoc. conf. 611. nu. 20. & lib. 3. praf. 135. num. 1. tanto magis, ꝑ quod Benardus, qui pro refiduo soluit, & quo causam habebat Adamus a creditore cessionem non obtinuerat, ex qua forte potuisset cessare difficultas, & ex ea cognosci quantum qualiter, & a quo fuisset facta solutio aliarum partium debiti, irē nec ex eo, quod fuit facta solutio pro refiduo arguitur, quod reliqua summa sit soluta ab eodem, qui
- 9 pro refiduo soluit, nam conclusio, ꝑ quod solutio pro refiduo præsupponat reliquum fuisse solutum, procedit in præiudicium creditoris, cui solutio facta est, & ita recepit, vt ulterius ad quidquam petendum non admittatur, non autem, quod eadem persona, quæ soluit pro refiduo alias partes soluisse præsumatur, prout omnes loquuntur nempe Surd. conf. 52. num. 42. Natta conf. 102. nu. 6. Bero. 10 conf. 192. lib. 1. & alij nuper citati num. 1. Et ita ꝑ in puncto firmat Gratian. difcept. 570. num. 33. 34. volum. 3. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 14. Glof. vni. ca. part. 1. num. 35. vol. 2. in quo aduertit spectandum multum ad cōceptionem verborum, sub qua refidui solutio facta est, si verba respiciant soluentē ipsum, vel eū, pro quo fit solutio, & principalem debitorem, ex quibus posset colligi aliarum partium solutionem ab eodem solvente, vel a debitore factam fuisse, sed in dubio præmissa procedunt, quæ procedere intelligo ꝑ ne dum in extraneo pro refiduo ita solvente, sed in fideiussore, vel insoludum obligato si ad eum negotium principaliter non spectet, ex rationis idempritate.
- 12 Certum enim est verba ꝑ prædicta ad complementum, pro refiduo, vel resto, aut familia, præsumptam tantum de iure solutionem inducere, quod ad reliquum, ita vt ex alijs coniecturis, vel iuris præsumptionibus in contrarium potentioribus tollentibus debiliores recipiant probationem in contrarium, Doffores in l. fin. C. de errore calculi Pacian. de probation. cap. 25. nu. 24. Mandel. conf. 190. in fine Costa de facti scientia, & ignorant. cens. 1. diff. 20. num. 11. taliter, quod ꝑ si complementum possit detegi erroneum non est de clausula ad complementum habenda ratio, vt bene dixit Canc. var. resolut. l. 3. c. 4. de seruit. nu. 269. & sequ. exemplificando in creditore, qui expedit in banco sedulam ei factam per debitorem cum clausula ad complementum, quod per præsumptionem erroris complementum non noceat nõ obstante, quod creditor vsus sit dicta partita, maxime si haberet computa intricata in banco, & refert causam fuisse translatione sopitam.

S V M M A R I V M.

- 1 Fructus percepti infra terminum ad redimendum ex rebus adiudicatis creditorum acquiruntur.
- 2 Fructus tantum percepti & non pendentes acquirunt sibi creditor ex bonis adiudicatis durante adiudicationis tempore, & n. 4. 6. 7. 10.
- 3 Fructus civiles veluti pensiones, & annui introitus sunt, non dicuntur pendentes, sed exalti cum de die in diem percipiuntur.
- 4 Fructus pendentes in fundo adiudicato, & redempto vigore termini ad redimendum, cui spectant, & n. 6. 7.
- 5 Fructus pendentes in fundo vendito cum pacto de retrovendendo debent pro rata temporis diuidi inter emptorem, & venditorem.
- 6 Fructus an dicantur percepti dum res collitur.
- 7 Fructus pendentes pro rata temporis quo maritus subsistit onera matrimonii ei spectant.

A R G V M E N T V M.

Debitor an redimat prædium adiudicatum stante prorogatione termini ad redimendum tempore venditiæ, quo ad acquisitionem fructuum ad intellectum capituli Ritus 112.

RESOLVTIO LXXXXVIII.

- 1 **F**ruetus perceptos ex rebus adiudicatis post alienationem earundem infra quadrimestre tempus ad luendum debitori indultu sibi lucrificat emptor, vel creditor, cui data sunt judicialiter insoluitum cum per talem alienationem sit effectus dominus, & ad eum spectat periculum deteriorum bonorum ita disponente Ritus nostri constitutione e. 112. vbi Cumia num. 179. 10. Alois de Sestimo Boniornus, & alij ad textum in leg. 2. C. de pactis inter emptor. & venditor. Tiraquel. de retr. conuen. §. 5. Glof. 2. nu. 1. & ad finem tituli. n. 107. Mult. dec. 3. nu. 1. 1. Mantica de tacitis, & ambig. conu. l. 4. tit. 3. 2. n. 99. Giurb. dec. 91. n. 10. Cornaz. dec. 19. n. 11.
- 2 Cumq. prædicta Ritus dispositio de perceptis fructibus eorumq. acquisitione pendente termino ad redimendum loquatur cæteros videtur excludere quomodo libet non perceptos, vel pendentes. Fructus existat, licet verius esse dispositionem dicti Ritus procedere ne dum in fructibus perceptis, sed etiam pendentibus secundum Boniorn. in d. Ritu 112. in verbo perceptos post Tiraq. de retr. all. Lignas. §. 1. gl. 7. sub n. 43. f. 68. & Afflic. dec. 188. dixit d. n. 2. in d. Ritu 112. num. 52. quia fructus sunt creditoribus venditis, & sequuntur dominum, quod pondera ex infra dicendis.
- 3 De fructibus autem civilibus, veluti pensiones sunt, & annui introitus non controuertitur pro rata temporis acquiri creditoribus termino prædicto ad redimendum durante, quia tales fructus

nunquam dicuntur pendentes, sed præcepti, & exalti cum in dies percipiuntur Vinc. de Franch. dec. 79. dec. 160. num. 7. dec. 168. num. 13. 25. dec. 254. num. 4. 9. Cornaz. var. resolut. libr. 1. e. 11. Castil. dec. 4. & dec. 19. nu. 6. Fab. de Anna conf. 48. n. 12. lib. 1. Vinc. de Anna singul. 261. Milan. dec. 8. num. 35. 1. cum seq. lib. 1. Boned. conf. 85. n. 8. & 27. lib. 2. Costa de rata. quest. 114. n. 6. 7. Mastr. dec. 115. n. 7. 10. 12.

- 4 In cæteris vero fructibus pendentibus tempore reuisionis per debitorem dubitatur, quid si creditor adiudicatum fundum possidet a die finitæ venditiæ, vel messis usque ad nientem Septembris & sic pleno fundo (stante prorogatione termini ad redimendum) per debitorem à Principe obtemperat, & in mense Septembris compareat debitor, & factio depositi redimat: an fructus venditiæ tunc pendentes spectent ad redimentem, vel creditorem, vel diuidantur, pro rata temporis facta expensarum deductione, quia fructus eis deductis dicuntur, & quidquid sit in redimentem tempore pacti de retrovendendo circa pendendum fructuum diuisionem ex Perus. dec. 79. Thesaur. dec. 56. Peregr. de fideicom. art. 4. n. 98. Faecchin. contr. iur. libr. 2. cap. 14. Costa de rata. quest. 116.
- 6 Gratian. dec. 175. videtur tempore pendendum, quod diuidi deberent ex Morocio de possessore offe. et un. 39. in fine loquente in termino statuario ad redimendum adiudicata debitori indulto, in xtra dispositionem nostri Ritus Costa de rata q. 65. numer. 3. Cornaz. dec. 19. num. 13. & hanc tangit questionem Boniorn. in dicto Ritu 112. & videtur tenere, quod diuidi debeant ex Gozad. & alij per eum adductis.
- 7 Sed in contrarium tempore valde urgent verba Ritus tum creditori concedit fructus perceptos durante termino prædicto ad redimendum ergo non percipiendos, seu pendentes in fundo quicquid sentierit d. n. in dicto Ritu 112. num. 52.
- 8 Nec obstat eum Boniorn. dicere, tempore quod fructus dicantur percepti dum res collitur ex Isorn. & alij in e. 1. §. bis consequenter hic finitur lex Corradi. Primo, quia Ritus inuitabilis dispositio debet intelligi de vera, & propria perceptione, non ficta, & ex iuris mente præsumpta, ut quolibet statuto proprie verba capiuntur. Secundo quia dicti fructus non sunt percepti, sed pendente sunt pars fundi merito vltimo casu possunt dici percepti nec DD. quos Boniorn. allegat hoc dicunt.
- 9 Nec pro opinione Boniorn. potest allegari text. in l. diuor. ff. fol. matr. vbi videtur casus in terminis. Nā ibi hoc procedit, quia marito fructus ratione oneris matrimonii debentur ex l. pro oneribus C. de iure dotium. ergo pro tempore, quod subsistit onera matrimonii fructus venditiæ debentur Fontan. de pact. dot. claus. 6. gl. 2. p. 2. num. 45. vol. 1. secus in casu propositi articuli vbi cessat hæc oratio, & Ritus ista ratione motus non est Gozad. & alij nec ad rem faciunt, quia posset procedere & reparatio cum redimentem ex pacto quando Ritus nihil de fructibus disposuisset, vel saltem quando simpliciter diceret, quod creditor durante termino fructus
- 10 lucretur secus tempore vbi Ritus loquitur cum restrictione videlicet fructus perceptos, nam data diuersitate

rare ex forma statuti cessat æquiparatio. Ex quibus responsum est *Cornaz. Moros. & Cost.* supra citis, qui procedunt, vel in redimente ex pacto, vel ex dispositione statuti nil de perceptis fructibus annuente secus in Ritu prædicto 112. in quo expressum exitis de perceptis fructibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Tutor quando possit capere pecunias ad cambium.
- 2 Tutor habet liberam administrationem à lege, & generale mandatum.
- 3 Pupillus non obligatur ex pecunijs ad cambium capitis per tutorem etiam ex legitima causa nisi consenset de numeratione, & versione in rem pupilli.
- 4 Confessio tutoris extrajudicialis non obligat, vel nocet pupillo, nisi consenset de numeratione.
- 5 Tutor solet nomine pupilli simulare actus.
- 6 Idem in Prelato eod. num. 5.
- 7 Minor an possit ex virgensi necessitate capere pecuniam ad cambium.
- 8 Quid in minore curatorem habente n. 7.
- 9 Bonorum administratio, cui esset interdicta non possit capere pecunias ad cambium.
- 10 Prelatus an possit capere pecunias ad cambium pro Ecclesia virgentibus.
- 11 Oeconomus an possit capere pecunias ad cambium pro virgentibus Ecclesie, vel monasterij.
- 12 Oeconomus an habeat eandem potestatem, quam habet Prelatus n. 9.
- 13 Versio in Ecclesia utilitatem probari debet à creditore.
- 14 Versio an Ecclesie utilitatem probanda tantum est in tribus casibus videlicet in mutuo deposito, & venditione rei stabili ecclesie.
- 15 Versionis materia à quibus tractetur.
- 16 Socius necessitatis, vel utilitatis causa pro pecunia ad cambium recepta socios obligat.
- 17 Institor pro necessitatibus negotiationis, vel navis, cui fuit præpositus, an possit pecunias ad cambium capere.
- 18 Negotiorum gestor an possit capere pecunias ad cambium, vel sub vfuris.
- 19 Procurator quando possit capere pecunias sub vfuris, & cambijs, vel non.

A R G V M E N T V M.

Tutor, Prelatus, Oeconomus, institor, socius, vel Procurator, an possit pecunias sub vfuris, & cambijs capiendi obligare Pupillum, Ecclesiam, socium, vel constituentem.

RESOLVTIO LXXXIX.

Vm varij administratores mandata suscipiant, nempe alij à lege, alij veto ab homine, circa ea, quæ proponuntur conclusiue procedendo de habetibus

1 à lege mandatum. Primo t̄ de tutore quæro, de quo

dicar, pro virgentibus pupilli necessitatibus, iustis & conuenientibus, si necesse, habuerit pecunias mutare magis si nimium proficiat pupillo pecuniam esse solutam, & fortius, ad euitandum es alienum, quod vrgeat, vel damnum, aut pupilli de coctionem, vel quia esset obligatus ex præcedenti contractu prædecessoris, vel simile, posse libere pecunias sub vfuris, capere seu ad cambia, quando cambium est in regione solitum, pro ve in Regno nostro pro quo Pupillus ipse obligatur, teneturque rescire, per textum in lege quid ergo 3. §. consequitur autem ff. de contrar. tutel. & titul. Action. Maledict. de vfuris numer. 274. Simoncell. de decreto l. 2. tit. 5. inspection. 3. nu. 25. Menoch. de arbitrar. casu 173. num. 5. circa medium lib. 2. centur. 2. Rodriq. de ann. redditib. lib. 1. quest. 4. num. 4. 16. & num. 18. vbi etiam sine decreto Præter. conf. 99. num. 8. lib. 2. Tutor t̄ enim habet liberam administrationem à lege, & generale mandatum

3 Surd. conf. 431. volum. 3. licet non obligetur Pupillus ex confessione lola tutoris susceptæ pecuniar, ad cambium mutuum, vel sub vfuris, nisi consenset de vera numeratione, & versione in rem ipsius pupilli lsi in rem C. quando ex facto tutor. Mascard. de probation. conclusio. 581. num. 2. & concl. 1162. Castrenf. conf. 336. col. 3. vers. sed si tutor lib. 1. Menoch. conf. 39. num. 35. 36. Farinac. decij. 47. n. 1. p. 2. 4. 3. Quia t̄ ex tutoris confessione extrajudiciali non præiudicatur pupillus nisi denominatione consenset. Alexandr. conf. 56. n. 12. lib. 6. & conf. 79. n. 2. lib. 7. Neuiz. conf. 17. num. 39. Soccin. Senior. conf. 57. n. 1. lib. 4. Paris. conf. 115. n. 2. lib. 1. Menoch. conf. 39. n. 35. 36. conf. 31. num. 40. Gutierrez. de iurament. confirm. p. 1. c. 5. o. d. n. 6. & seq. Tiragud. de retract. conuent. §. 4. Glof. 6. numer. 12. Grassi. exception. 25. numer. 99. Mascard. de probation. conclusio. 361. nu. 55. & conclusio. 370. Marti. decijou. 56. par. 1. Surd. decij. 229. Majol. conf. 37. num. 57. 70. Natta conf. 543. num. 19. 20. & num. 25. Farinac. decij. 334. Laderch. conf. 128. num. 4. Fabi. de Anna conf. 49. Sforza Oddo. de reñit. quest. 52. Georg. allegat. 38. Monter. decij. 1. Parlador. rer. quotidianar. lib. 2. capit. final. 5. part. 8. 17. num. 11. Dugo. de ration. cap. 23. num. 32. 33. Tutores enim sepe solent sub nomine pupilli simulare actus gerere, sicuti, & prelati no mine Ecclesie l. sub prætextu C. de Sacrosanctis. Ecclesie leg non est ignotum Cod. de administratione tutor. Menoch. consil. 39. numer. 42. vol. 1.

6 Imo etiam minor ipse si es vrgeat pecunias sub cambijs, & vfuris, ne dum communibus, & confectis, sed etiam pro quibus possunt reperiri capere potest ex dicta L. quid ergo §. consequitur ff. de contrar. tutel. & titul. Action. Cabellin. de vñr. num. 274. & præsertim quando ex contractu præcedenti puta prædecessoris prædium erat hypothecatum sub vfuris, vt impredio subiugato ad annum censum lsi pupillorum ff. de rebus eorum, & saltem, vt dicit Cabellin. mutanti concederetur legitimus ius retentionis per dictam legem si pupillorum. & leg. si fundus §. quamquam eodem lege secunda C. si aduersus creditor. Simoncell. de decreto lib. 2. titul. 5. inspection. 3. nu. 25. fol. 306. Rodriq. de Ann. reddit. l. 1. q. 14. n. 2. 3. 4. seq. n. 15. 16. seq. & n. 19. & seq. nisi

- 7 nisi t minor cutatorem haberet, vel esset talis, cui interd-cta esset administratio bonorum *Stracca de mercat. p. 3. n. 19. & seq. Sec. de comere. & camb. l. 1. q. 7. p. 3. limit. 17. n. 4. f. 453.*
- 8 Secundo de Prælati quod pecunias cambio, & sub usuris pro ecclesie vrgentibus reparandis capere possit dixit latè *Monal. conf. 32. lib. 2. Masfrill. dec. 204. lib. 3. Perreg. conf. 99. n. 8. l. 2.* Vnde ex prælegatis idem dicimus de Oeconomo monasterij, qui haberet eandem potestatem, quam habet Prælati, ut notatur in *l. ubi mus C. de sacros. Eccl. & c. 1. 5. cui de elec. lib. 6.*
- 10 Et isto casu non posset t aduersus creditorem, qui pecunias dedit sub cambio Prælato Oeconomo, vel Procuratori Ecclesie cum sufficienti potestate opponi. quod forte pecunia nõ fuerit versa in utilitatem Ecclesie ad t. c. in auct. hoc ius porrellum C. de sacros. Eccl. Abbas conf. 7. n. 1. 2. lib. 2. Redoa. de rebus eccl. non alienand. 5. deinde sub n. 32. q. 4. f. 319. *Masfrill. de probat. concl. 58. n. 1. cõ. el. 61. 6. & 169. & seq. Quævis enim incumbat cõtrahenti probare pecuniam in utilitatem ipsius ecclesie versam fuisse: Omnia tamen iura requirunt probationem versionis retrahuntur, ut in tribus tantu casibus procedat, videlicet in mutuo in deposito, & in venditione rei stabili ipsius Ecclesie secundum *Abbatem, Imolam, & alios in cap. 1. depositi, & in c. super quibusdã de fideiussor. Rom. conf. 440. Masfrill. dec. 204. n. 10. & seq. & n. 14. & seq. lib. 2. qui testatur decum in cambio Socce cõf. 15. n. 22. lib. 1. Card. Seraphin. de i. f. 338. n. 7. & de i. f. 306. n. 3. Marcus Anton. Genuen. in præf. Archiepiscop. Neapolitan. cap. 107. n. 7. Marti de iurisdict. par. 4. centur. 2. casu. 161. n. 5. 6. Ceterum cum in terminis propositis sumus in cambio factio prælato, vel Oeconomo ideo non sumus. nec in mutuo, nec in deposito, nec in venditione rei stabilis, & alias in resol. 47. n. 16. diximus cambiu esse meram emptionem pecuniarum ideo nõ**
- 12 cadit difficultas, fuit materia prædicta versionis verberare tractatam fuit per Doctores in anthen. hoc ius porrellum C. de sacrosanct. Eccl. & in l. Civitas ff. si cert. petat. & in c. penult. de fideiussor. Menoc. de arbit. casu 432. & l. 3. præf. 29. & conf. 644. Redoa. de reb. Ecclesie non alien. 6. Sord. conf. 181 & de i. f. 156. Imolam de primog. Hispan. lib. 4. cap. 4. num. 20. & seq. & de Magistro Hospitalis Rom. conf. 440. Cardinal. Tusc. concl. 169. litter. H.
- 13 Tertio de socio queritur qui pro pecunia necessitatis, vel utilitatis causa ad cambium recepta locos obligat, cui ex his ex causis pecuniam sub cambus capere non prohibetur Roman. conf. 114. n. 4. conf. 93. n. 8. Felin. in cap. cum M. Ferrar. viem de consuetudine n. Menoc. conf. 185. n. 30. lib. 12. Giurb. in Consuetudin. Messan. cap. 9. Glos. 2. p. 1. num. 60. Rota Genue dec. 114. num. 123. Becet. conf. 213. 4. num. 55. Rhyn. conf. 93. n. 3. 4. volum. 5. Decius conf. 441. num. 9. 10. 11. 12. Felic. de societate, cap. 30. numer. 20. Cardinal. Tusc. litt. C. concl. 10. numer. 6.

Alii vero, qui ab hominibus mandata inficiunt, inter quos. Primo loco t est inlitot præpositus alicui negotiationi, vel naui dicendum quod pro causa, & necessitate eiusdem negotia-

tionis possit capere pecunias ad cambium, & sub usuris, & obligare præponentem l. 1. ff. de inlitot & l. fin. ff. de legat. actio. & l. 1. §. quod autem eodem Masfrill. de probat. conclus. 1161. n. 9. volum. 3. Farinat. dec. 128. num. 5. in fine in primis recolligit per eum contrariu alicui dixerunt, quod immo inlitot unus ac particularis negotiationis, & potestatem habens limitatam circa illam negotiationem nisi habeat speciale mandatum non potest pecunias sub cambio capere, & constituentem, vel præponentem obligare Rota Genue dec. 14. n. 88. 89. per text. in l. cuiusmq. 5. ff. quis pistor. ff. de inlitot. Masfrill. dec. 204. n. 9. lib. 3.

15 Secundo idem in negotiorum gestore, qui potest usuris subijcere, quemcumq. cuius negotium utiliter gessisset dixit Roderiq. de ann. redditib. lib. 1. quaest. 14. num. 17. per textum. in l. & in contraria de usuris.

16 Tertio demum t de procuratore incideret questio an possit capiendõ pecunias ad cambium dominum, & constituentem obligare, quæ pendet tantum t procuratoris mandato, cuius fines sunt semper a attendendi si fuerit specialis ad negotiu, vel generalis, & quid si cum libera potestate constitutus sit, vel ad capiendõ pecunias mutuo si cambium esset in regione solutum, vel dominus fuerit solutus capere ad cambia, vel si alias sine pecunia factum expleri non possit cum mandatum ad connexa, & dependentia extendatur, & veniunt cõsueti loci de quo remitto ad Masfrill. dec. 204. l. 3. qui plena manu tetigit in illa causa inter Marcu Antonium Petnici, & socio cum Sacra Hierosolimitanorum Religione, cui accedat ad materiam Masfrill. concl. 581. & 1161. num. 9. Card. Tusch. concl. 50. litt. M. n. 8. vol. 5. Sacca de commerc. ijs, & cambij. §. 1. q. 7. p. 1. sub num. 22. fol. 203. & 9. 7. gl. 3. num. 23. f. 684. Mantica de tactis, & ambigus conventionibus, 3. titu. 9. n. 63. & lib. 8. titu. 11. numer. 11. 16.

S P M M A R I V M.

- 1 Mulieres pro negotio viri, vel alterius se obligare prohibentur, & an ipso iure, vel ope exceptionis tuta sint, & num. 2. 1. 5.
- 4 Dicitio nullatenus operatur alius nullitatem ipso iure.
- 5 Mulier pro marito, vel alio cum iuramento intercedens ad observantia promissorij precise tenetur, & beneficio Velleiani non innuitur. nec consuetudinis Panormitane 21. & n. 12. & seq. & n. 22. 23.
- 6 Contractus, qui alias ex forma statuti esset nullus valitur iuramento, & n. 7.
- 8 Mulier pro marito, vel alio cum iuramento intercedens non obligatur si omnino indotata remaneat, & n. 9. & 10.
- 9 Multa permittuntur aduersus iuris dispositionem ne mulier indotata remaneat.
- 10 Mulier expresse beneficio Velleiani renuntiare potest cum iuramento etiam si non sit cerciorata. Renuntiatio beneficii Velleiani, & consuetudinis Panormitane 21. continetur sub genericâ renuntiatione mulierum de stilo notariorum in Regno num. 11.

- 13 Statutum laicale confirmatum à Papa dicitur *Papale*, & an tollat vires iuramenti, & num. 14. & sequent.
- 14 Confirmatio, & approbatio non extenditur extra id quod in confirmatq; vel approbato continetur.
- 15 Statuta laicorum non habent locum in obligationibus iuratis.
- 16 Confirmatio non operatur nisi facta sit in forma specifica secus si in forma communi.
- 17 Confirmatio facta in forma communi ius non tribuit.
- 18 In dubio confirmatio in forma communi facta praesumitur.
- 19 Confirmatio quando dicatur facta in forma specifica, & non in forma communi.
- 20 Approbatio, & confirmatio summi Pontificis statuti laicorum unumquam tollit vires iuramenti etiam, quod in statuto fieret mentio de iuramento nisi expresse dicatur.
- 21 Absolutio, iuramenti, qua tantum aperit viam ex-
piendi, vel agendi ad evitandum periculum non tollit vires iuramenti.
- 24 Filii familias ad observantiam promissorum cum iuramento obligantur.

ARGVMENTVM.

Velleiani Senatus Consulti, vel Consuetudinis Panormitanę 21. exceptione, an tuta sit mulier iuris iurandi religione alterius obligationi se astringens.

RESOLVIO C.

- 1 ulier est ne dum iuris comm. dispositione mariti, vel alterius obligatione accedere, vel insolitū alstringere cū alio prohibentur, Velleiano Senatus Cōsult. ita disponēte cuius exceptione tutę ipso iure reddūtur, *Auten*, si qua mulier, & tot. tit. C. ad Velleianum. vbi DD. omnes *Tesaur.* decif. 223. *Surd.* decif. 164. & conf. 513. *Gramat.* cōf. 88. in civil. *Honded.* conf. 29. & conf. 45. l. 1. *Guttier.* de iuram. confirmator. p. 1. cap. 20. *Mastril.* decif. 140. lib. 2. *Roland.* conf. 64. lib. 1. *Gail.* obseruat. 89. *Serafin.* de iurament. prinil. 65. *Sforza* Oddo. conf. 4. n. 34. & sequen. *Ponte.* conf. 28. lib. 1. *Roderiq.* de Ann. redditib. lib. 2. q. 5. a. n. 3. 25. & seq. *Franch.* decif. 623. li. 4. *Molin.* de contrā. disputat. 540. *Introg.* sing. 68. lib. 3. *Rota Romana* apud *Farinac.* decif. 775. p. 2. tom. 4. & apud *Ludon.* dec. 321. & 363. *Anton.* *Faber.* in C. lib. 4. tit. 4. tit. 4. tit. 21. per tot. & diffinit. 20. *Cardin.* *Tuse.* concl. 421. lit. M. *Ponte* de *Potest.* *Proregis* tit. 10. tit. de decretis collateralis fol. 333. *Ar.* contra quum mēto iure valere per mulierū iuram quāuis per exceptione Velleiani postea possit se tueri, & hinc dicatur exceptio Velleiani ideoq; contrāctus non ipso iure nullus redatur, sed sententia rescindendus veniat, nisi vxor pro marito intercesserit nam speciali tunc est, vt contrāctus ipso iure sit nullus

ex dicta autbea, si qua mulier, ita dicunt *Iacob.* *Butri.* *Petr.* de *Beffa* *Peritica.* *Bald.* *Alberic.* *Salicet.* *Paul.* de *Castro.* & omnes in dicta autbea, si qua mulier post *Azonem* in *summa.* *Rebuff.* in tit. de rescis. contrāct. num. 20. per *Ponte* conf. 28. num. 8. 9. 10. lib. 1. *Molin.* de contrā. disputat. 540. num. 7. *Ant.* *Faber.* C. lib. 4. tit. 21. definition. 21. n. 5. *Crinell.* decif. *Dolana.* 132. n. 1. *Thejaur.* decif. 223. *Card.* *Tuse.* concl. 421. lit. M. sed etiam ex speciali nostris iuris municipalis dispositione per consuetudinem 21. felicissimę nostrę Vrbis, qua ipso iure sibi nullatenus reneatur muliere a fideiussionibus, & intercessionibus pro maritis earum, & quibuscunq; aliis penitus repelluntur, tquod ipso iure operatur, vbi *Muta* num. 1. & per tot. *Cenal.* *comm.* contr. comm. q. 527. n. 10. & q. 727. num. 4. *Card.* *Tuse.* concl. 421. lit. M. num. 6. *Felanz.* vol. conf. 32. n. 2. idemq; statuit *Pragmat.* nouissima anni 1618. §. 3. sub felicissimō *Regimine* *Comitis* *Castri.*

- 6 Iuris iurandi religione tamen in huiusmodi mulierum obligatione accedente firmior nō obstante Velleiano, & consuetudini prædictę beneficio ad cōtractus obseruantia obligantur mulieres ita in puncto dixit *Milanes.* decif. 8. n. 390. l. r. vbi dixit quod id omnes affirmant, & quod aduocati vtriusque partis in hoc conuenerunt idem sequitur *Introg.* sing. 68. n. 1. l. 3. *Figuer.* dec. 146. n. 10. *Ant.* de *Butr.* in c. si diligens in 6. col. de foro cōpet. *Seraph.* de prinil. iuram. prin. 99. sub n. 1. & prin. 118. *Boeri.* decif. 23. n. 9. versic. nisi iurauerit *Thejaur.* decif. 223. sub n. 8. *Aufreder.* ad *Cappell.* *Tholosan.* decif. 37. Vt alius in clausul. renuntiation. *Velleian.* column. final. in fine. *Paul.* de *Castro* conf. 8. lib. 2. *Surd.* confil. 367. num. 13. lib. 3. *Alexand.* conf. 146. lib. 7. *Tirac.* in l. si vnquam in prin. num. 131. 136. *Gutierrez.* de iurament. confirmator p. 1. c. 20. num. 2. *Camilli.* *Bilos.* de absolutio. iuramen. lib. 1. cap. 12. *Riminald.* conf. 60. num. 7. *Roger.* conf. 16. num. 30. *Roderiq.* de Ann. redditib. lib. 2. quæst. 5. numer. 39. *Gomes* *Varriar.* *resolut.* de contrāct. caput. 13. ante numer. 18. late *Facchin.* *controwers.* iuris lib. 2. caput. 61. versic. sed contraria sententia, & sequent. *Rota Romana* apud *Farinac.* decif. 775. num. 6. p. 2. tom. 4. qui dicit pluries *Rota* decisiū & apud *Ludon.* dec. 363. num. 3. *Anton.* *Faber.* in C. lib. 4. tit. 21. definit. 9. n. 6. 7. *Franc.* de *Caldas* *Pereira* de emptio. & vendition. cap. 30. num. 10. *Cardinal.* *Tufch.* concl. 420. n. 27. & n. seq. & medius num. 30. & concl. 421. num. 14. 22. 23. lit. M. *Bardellon.* conf. 113. num. 25. sequ. num. 29. lib. 2. alios refert, & sequitur *Ramonius* conf. 96. nu. 4. & est text. in capit. exscripto de iure iurando vbi est casus quod mulier intercessit pro alio cum iuramento, & summus Pontifex mandauit quod sicut mulier iurauit ita promissionem adimplere cogatur *Angel.* *Salicet.* *Alberic.* & alij in autben. *Sacramenta* *pubernum.* C. si aduersus vendit. *Barth.* in l. si qui pro eo ff. de fideiussor. contrāctus tamen, qui alius ex forma statuti esset nullus validatur iuramento *Abb.* in e. cum coniungat de iure iurando, & cap. quāuis de pālis in 6. *Castren.* in autben. *Sacramenta* *pubernum.* num. 1. & C. si aduersus vend. Et licet t *Bar.* in d. autben. distinguat in statuto loquente in rem, & in statuto loquente in personam volens, quod in primo casu con-

confirmetur iuramento posteriori in casu vero
notamen diffinitio Bartoli communiter damna-
tur tamquam potius verbalis, quam realis, pro-
inde utroque casu stante iuramento firma manebit
mulieris obligatio ita Paul. de Cast. in d. *amb.
Sacramenta puberum* n. 1. in fine, & ibid. l. 1. ubi plu-
res allegando dicit hanc esse communem om-
nium canonistarum, & legistarum, & hanc esse
communem contra Bart. latissime defendit Alex.
conf. 77. l. 1. conf. 38. n. 10. l. 1. lib. 3. & contra Bartol.
communem quoque dixit Conarr. ibid. n. 113. cō-
munem Gutierrez. ibid. n. 35. Seraphin. de pruil. iura-
ment. prin. 61. Corn. de absolut. iuram. p. 4. cap. 12. n.
5. 6. plures Bartolum refutantes refert, & sequitur
Gabr. conf. 127. sub nu. 19. lib. 1. nisi mulier propter
suam obligationem iuratam ad maritum vel al-
terius commodum indotata omnino remaneret,
cum tunc iuramento non valideret eius obliga-
tio, secus si non in totum remaneret indotata Anton.
Faber. C. lib. 4. n. 21. de fin. 10. 11. & 16. & bis
decisum in Rota Romana refert Oliver. Beltramin.
in additio. ad Ludovis. decif. 321. litt. A. n. 12. v. si
mariti inopia eiusque heredum dotes consequi
non possent Tbesaur. dec. 223. a. num. 9. & seq. 13. &
seq. relatis pro utraque parte opinionibus pro illa
Senatu terminasse dicit Gasp. Anton. Tbesaur. filius
in additio. & lib. 2. q. 6. Foren. q. 65. in prin. num. 1.
qui extendit procedere ne dum quando ab initio
obligationis mulier indotata remaneret, sed etiam
si tractu temporis id contingat propter vitas me-
dio tempore decursas creditum totam dotem, &
viri bona absorberet, idem Seraphin. infra Fontan.
n. 17. Cancer. num. 102. Fontanell. de passis nuptial.
claus. 4. gl. 23. n. 1. vol. 1. & claus. 7. gl. 3. p. 6. nu. 6.
7. 8. & seq. vol. 2. qui refert pluries in illo Senatu
decisum, & ad alias, vtilissimas infert quæstiones
in materia Rota Romana apud Farinac. in ultimis
recoll. dec. 347. numer. 7. & decif. 851. numer. 1.
& per tot. ubi lata que est repetita ab eodem impres-
sit post 2. vol. consiliorum decif. 74. & impressis post
Stratil. Pacific. de Salubri. interdict. dec. 111. n. 5. 116.
& 171. Bero. conf. 48. n. 13. volum. 1. Seraphin. de iura-
ment. prin. 76. n. 12. Lupus in repetit. rubr. de do-
nat. inter virum, & uxorem 5. 17. nu. 15. 16. v. res.
intelligit tamen, & n. 18. Amatus decif. 62. d. n. 1. 4. 15.
& seq. & in fine dec. Costa de ratione rata q. 42 sub
num. 8. Paris. conf. 75. n. 13. & sequent. lib. 3. Can-
cer. variat. resol. lib. 3. cap. 15. d. num. 99. ad num.
111. & num. sequent. Gratian. discep. 108. d. num.
8. & seq. Rota Romana apud Cardan. Seraphin. decif.
1187. n. 2. qui testatur in Rota resolutum, in vna
Romana fideiussionis Molin. de ritu nuptiar. lib. 3.
capit. 52. n. 20. 21. latissime Ramonius. conf. 96.
per totum. Et f. multa permitti aduersus iuris dis-
positionem ne mulier indotata remaneat perpetua
Cardinal. in cap. cum continga. num. 1. in fine de
iure iurando per Monter. in responso pro uxoris ami-
ta par. 1. numer. 97. impress. post volum. decifion.
Seraphin. decifion. 923. num. 8. Fontanell. supra nu-
mer. 10.

10 Licet f. nō definit Authores tuentes contrariam
sententiam etiam si mulier peccatus remaneret in
dotata, quos Doctores iam citati recensent, &
Bardell. conf. 113. n. 2. g. vol. 2.

Ampliatur conclusio, ut tanto magis proceda
11 quādo mulier expresse, beneficiis predictis cum
iuramento renunciauerit, quæ expressa renuntia-
tio contineri solet ex notariorum Regni filio
sub illo renuntians, & cet. in huiusmodi mulierum
obligationibus ad hyci solita, sub qua cetera iux-
ta formam nostri ceterarum Proregis autoritate
cum matura deliberatione impressi fol. 16. conti-
netur expressa renuntiaatio autentice, si qua mu-
lier, & consuetudinis Panormitane 21. etiam si non
fuerit mulier certiorata ita gloss. in l. huius. §. final.
C. ad Velleian. vbi Bart. n. 1. dicit quod commu-
niter Doctores hoc tenent, & Albericus dicit,
quod totos mundus hoc seruat, & hanc esse magis
communem testatur Insula l. si quis incriscribendo u.
16. C. de passis ibidem dec. n. 30. Molin. de contrall.
disp. ar. 540. nu. 9. Tbesaur. decif. 223. ex quo dicta
iura non fuerint introducta propter publicam
utilitatem, sed propter priuatam Corn. de absolut.
iurament. par. 4. cap. 12. Surd. conf. 367. nu. 12. decif.
164. n. 7. Cast. conf. 8. lib. 2. Affl. decif. 311. Bald.
conf. 5. lib. 5. Seraphin. prin. 99. num. 1. prin. 63. 65.
n. 6. & prin. 108. de iuram. Grass. exception. 27. num.
24. Milanen. dec. 8. num. 390. Gutierrez. de iurament.
confirmator. cap. 20. num. 3. Pignera. decif. 145. n. 9.
Gramat. decif. 76. n. 20. Capell. Tholosan. decif. 37.
Gailobseru. 77. lib. 2. Roland. conf. 60. lib. 2. A. fin.
de execution. §. 9. cap. 157. num. 1. 5. Mastril. dec. 51.
n. 3. 4. Faechin. lib. 2. controuerf. iuris cap. 60. 61.
Roderiq. de Ann. reddit. lib. 2. q. 5. n. 39. Pont. conf.
28. num. 9. lib. 1. Rota Romana apud Farinac. decif.
775. num. 7. 8. p. 1. tom. 4. & apud Ludovis. dec. 321.
Cardinal. Tusch. conclusio. 421. litter. M. Gratian.
discepation. 669. num. 23. Grinel. decif. Dolua. 132.
num. 2. & seq. Barz. decifion. 106. Bardell. conf. 113.
lib. 2.

12 Et licet aduersus f. iuramentum sententiam
profiteantur Muta d. consuetudine 31. n. 8. Mastril.
decif. 140. Iacob Gallus conf. 129. per tot. & ex plu-
ribus conatur sublinere Cenali. commun. contr.
com. q. 727. per tot. ex isiam firmatis patet eorum
assumptum absonum, & contra communes con-
clusiones esse dum firmant mulieris obligationes
pro alio etiā iuratas esse nullas, mouetur enim ex
falsissimis fundamentis, Primo ex quo statutum
loquitur in personam sequendo distinctionem Bar-
13 toli, quæ communiter reprobat, Secundo f. quod
Consuetudines felsieimæ nostræ Virbis fuerint
confirmatæ a Summo Pontifice Alexandro, & ob
id dicantur Papales, & tollant vires iuramenti
Bald. in lex placito colum. 2. n. 6. C. de rer. permutat.
Ruin. conf. 110. n. 8. lib. 4. Gabr. conf. 127. num. 23. 24.
lib. 1. Gratian. discepation. 9. num. 4. Muta in Con-
suet. Panorm. in procem. 71. Grass. de effec. Cleric.
Effect. 2. n. 1. 49. Quod quidem fundamentum fal-
14 sū est tum quia f. in consuetudine nulla iuramenta
fit mentio, proinde approbatio Summi Pontificis
non extenditur ad iuramentum, de quo in con-
suetudine nulla fuit facta mentio Socru. tum. conf.
32. num. 34. lib. 3. Late Gargiar. patrocin. 10. num. 13.
nec huc pertinet disceptatio, vtrum laici potue-
rius disponere de iuramento, vel ne cum in consue-
15 tudine nulla fiat mentio iuramenti, & f. regulariter
statuta laicorum non habent locum in obligatio-
nibus

- quibus iuratis *Seraph. de iuram. priuileg. 22. nu. 41. Anguisei. conf. 127. n. 5. Sura. conf. 157. n. 17. Cephal. conf. 466. n. 67. & latius conf. 170. n. 3. 4. tum etiam*
- 16 *Itaque confirmatio Papæ numquam operatur nisi confirmatio in forma specifica facta fuerit, hoc est parte citata obtempra, & cum clausula ex certa scientia, secus si in forma communi, & generaliter, ut hic late Alex. Andr. conf. 123. n. 17. lib. 4. Gabr. conf. 127. sub n. 24. lib. 1. Grassi de effect. Cleric. effect. 2. n. 151. Seraph. de iuram. priuileg. 22. n. 13. Becci.*
- 17 *conf. 3. n. 66. confirmatio tamen in forma communi facta ius non tribuit e. 1. de confirmat. vtil. vel inutil. Franc. dec. 2. n. 32. Fabb. de Anna. conf. 51. n. 7.*
- 18 *Ac in dubio confirmatio in forma communi facta præsumitur Grat. discept. 9. n. 9. Decia. in tr. crimin. p. 1. lib. 2. cap. 37. n. 4. Cathal. de indult. cap. 1. n. 210. Grassi de effect. Cleric. effect. 2. n. 159. & quando*
- 19 *indicatur confirmatio fieri in forma specifica & ex certa scientia, & nõ in forma communi vide e. penerab. de cõfir. vtil. vel inutil. vbi Abb. Dec. notab. 1. & cunctis Ber. conf. 180. n. 4. 23. l. 1. Sura. de legib. l. 8. c. 18. n. 5. Fabb. de Anna. conf. 51. n. 7. Vinc. de Anna alleg. 35. n. 13. 14. l. 1. Cefal. conf. 170. n. 49. 50. Vellaz. conf. 79. n. 5. 6. Gut. conf. 11. n. 8. & l. 3. præflic. quæst. q. 17. n. 40. Molin. Matiens. Rouit. Georg. Greg. Lopes per Valenz. di. l. loco plene Grassi de effect. Cleric. effect. 2. n. 158. Dec. de c. 37. n. 4. & conf. 18. n. 270. lib. 1. Lanar. cõf. 21. n. 1. & conf. 47. n. 2. 3. Pomie conf. 53. n. 26. conf. 58. num. 2. 4. 5. lib. 1. Bologn. conf. 1. n. 78. 80. 83. 85. Gabr. conf. 183. num. 13. 14. 15. lib. 2. Gail. lib. 2. obseru. 1. Cardin. Tusc. cõf. 708. n. 7. lit. C. Mol. de primog. lib. 2. cap. 7. n. 9. Scrad. conf. 21. num. 106. Roland. conf. 2. n. 38. vol. 1. conf. 61. n. 41. vol. 3. Mandell. cõf. 198. n. 18. conf. 442. Menoch. conf. 501. n. 42. Rauden. conf. 17. p. 1. n. 264. vol. 1. Hipp. Rim. conf. 355. n. 82. 83. Bur. conf. 30. n. 19. conf. 356. n. 15 Paris. cõf. 3. n. 46. vol. 4. Marise. variat. resol. l. 2. resol. 47. n. 1. Ros. Rom. dec. 36. n. 5. p. 2. diuers. Magon. dec. Lucen. 14. n. 42. Roder. q. reg. q. 8. lib. 1. Dec. conf. 516. n. 12. Item t. approbatio Summi Pontificis statuti laycorum nunquam tollit vires iuramenti, etiam quod in statuto fieret mencio de iuramento nisi expresse dicatur Soc. conf. 32. n. 32. lib. 3. Alex. cõf. 39. volum. 4. conf. 18. volum. 6. Bero. cõf. 180. n. 24. lib. 1. Eug. conf. 3. n. 32. Serafi. de iurament. priuileg. 22. n. 13. & 39. & priuileg. 99. nu. 3 in fine.*
- 21 *Nec ad infirmandum t. iuramentum obstitit eiusdem relaxatio seu absolutio, quoadque ad muliere obtenta, quæ cum abique partis citatione, concedatur efficaciam iuramenti non tollit, sed tantum viam excipiendi absque periculo aperit Fclin. in cap. 1. n. 29. de iure iurando Cran. conf. 7. n. 7. Becc. conf. 63. numer. 3. Pedroch. conf. 35. num. 87. & seq. Couar. variat. resol. lib. 1. cap. 4. num. 6. Gabr. conf. 127. num. 33. lib. 1. Peregr. conf. 53. n. 19. lib. 1. Seraf. de priuileg. iuram. priuileg. 61. n. 3. 4. Corn. de absolutio. iurament. p. 3. q. 14. nu. 13. 14. 15. & quæstion. 16. per tot. & præflic. num. 41. 69. & seq. & num. 77 Castil. decif. 70. numer. 6. Pedamontan. decif. 125. n. 7. Turret. conf. 40. n. 10. lib. 1. & conf. 80. n. 13. lib. 2. Moraeus. conf. 87. num. 10. Honded. conf. 18. num. 11. conf. 42. num. 31. lib. 1. Gabr. de minor. concl. 5. n. 3. Mandell. conf. 198. nu. 2. li. 1. Camalean. decif. 19. num. 57. lib. 3. Menoch. conf. 24. n. 18. lib. 1. Castil. Sotomaior. controuer. iuris lib. 3. cap. 2. n. 7.*
- 22 *Quibus discussis ita censuit Curia primarum appellationum huius Urbis die 15. Ianuar. 1615. contra donnam Alconoram de Affilito, reuocando interlocutoriam prolatam per Curiam Pretoriznam altero ibidem ex dominis pro iuramento in contrario voto existente nempe Regio Consiliario D. Martino Nauas, de puobla, idemque pro iuramento terminauit M. R. Curia pro Martino Zamudio contra Alconoram ferret confirmando sententiam Curie Prætorianæ laram de anno 1613. ac pluribus alijs in causis fuit decifum.*
- 23 *Hodie tamen de obligationibus mulierum ad viri vtilitatem quod ab anno 1618. sine ipso iure nullæ non obstante iuramento non disputatur stante nouissima Pragmatica Comitiss. Castri S. 3.*
- 24 *Illud verò t. quod in superioribus dictum est firmam iuramentum mulieris obligationem pro alio intercedentis redere ex rationis idempræitate locum habet in obligatione filij familias, qui etiam ex dicta consuetudine nostra 21. pariter sicut mulier se pro alio obligare prohibetur ita Integrl. singular. 68. n. 2. lib. 3. Sed in hoc contrarium resoluit Nuta in consuetudine Panormit. 21. num. 72. & c. 31. n. 29. & seq. & decif. 49. num. 19. & sequent.*

AD DEI OMNIPOTENTIS BEATÆQ. MARÆ
SEMPER VIRGINIS GLORIAM.

F I N I S.

INDEX RERVM ET VERBORVM OMNIVM.

QVÆ OBSERVATIONE DIGNA SVNT,
In hoc Secundo Libro Resolutionum Contentorum,
Alphabetica Seriaz Digestus.

SENS. Non acquiritur abscisi, nisi media stipulatione nuncio, vel epistola, interuenientibus. *ref.* 70. n. 24.

Amplia in pacto resoluto, vel liberatorio in fauorem absentis in quo absens sine stipulatione, ne dum alio, sed neque exceptio acquiritur. *u.* 35.

Pactum ad fauorem absentis, absque stipulatione potest reuocari. *ref.* 70. n. 25.

Limita in pacto tacito a lege sub intellecto, vel praesumpto. *n.* 27.

ABSOLVTIO iuramenti, quae tantum aperit viam excipiendi, &c.

ACTIO. Confunduntur actiones quando creditor succedit debitori, vel e conuerso. *ref.* 56. num. 1. 4.

Actionum confusio habet vim solutionis. *ref.* 56. n. 2.

Inuentarium impedit confusionem actionum inter heredem, & testatorem ne dum quando creditor succedit debitori, sed etiam e contra. *ref.* 56. n. 3. 4.

Heres grauat de restituendo actiones non confundit per successionem, & suum creditum deducit, quinimo nec cum fructibus fideicommissi compensat nisi hereditas soluenda non sit, & in prauiudicium aliorum creditorum hereditarium. *ref.* 56. n. 8.

Creditor succedit debitori non confundit actiones, quo ad effectum redemptionis. *ref.* 56. n. 9.

Hypothecaria non confunditur per successionem credititoris. *ref.* 56. num. 10.

Actiones heredis confunduntur pro ea parte qua est heres, & non in totum. *ref.* 56. n. 11.

Actiones non confunduntur per successionem creditoris, quando ante successionem contra debitorem lis erat contestata. *ref.* 56. n. 12.

Actionum confusio habet locum tantum in creditore, vel debitore succedente titulo vniuersali, ut in herede, secus in legatario, vel instituto in re certa. *ref.* 56. n. 13.

Excipiendi non dicuntur confuse actiones per successionem vniuersalem. *ref.* 56. n. 14.

Actiones non confunduntur quando defunctus obligasset rem suam pro alieno debito, ei qui postea sibi heres fuit. *ref.* 56. n. 15.

Iura, & actiones passivae cedi non possunt, nec dicuntur iuri nostra potestate. *ref.* 58. n. 5.

Iura, & actiones per passivae non transferuntur ex contractu inter vivos, quantum vniuersa dona ex co contractu transferantur. *ref.* 58. num. 6.

Personalis actio de iure ordinaria est, sicut quavis alia actio, secus si conuenientialis ex contractu sit, quia tunc de executiua intelligitur. *ref.* 58. num. 10.

ACTOR. Possesso, vel reus qui legitima exceptione tuitus. *Ant. de Amat. P. 1. l.*

est potest praenunciando actorem promouere, & iudicis officio implorato petere, ut imploratur perpetuum silentium declarando competere legitimam exceptionem ex remedio l. si contendat ff. de fideiussor. *ref.* 52. num. 1.

Nō dicitur actor sed reus originarius promouens, & vti remediū l. si contendat ff. de fideiussor. *ref.* 52. n. 2.

Actor, si se dirigit per viam effectus, prae textu, quod habeat intentionem fundatam ex instrumentis, si reus discessit in modo procedendi remanet effectus loco positus, & proceditur iuxta a naturam causa idem in feudilibus. *ref.* 63. num. 10. & 17.

Legitimatio personae actoris in quocunque iudicio quantum summario, vel executiuo requiritur. *ref.* 78. n. 1.

Agens cessantio, hereditario, vel alio quocunque nomine post litem contestatam potest docere de suo nomine quo agit, immo referuatur per Iudicem in fine causa. *ref.* 78. n. 6.

Agens executiuus tamquam heres ante omnia de hereditario titulo, & nomine, docere debet. *ref.* 78. n. 9.

ACTVS, a lege, vel statuto prohibitus etiam cum pena, non est nullus nisi lex vltimus procedat actum annullando. *ref.* 66. n. 23.

Voluntas, & potestas, in quocunque actu, ac dispositione requiritur. *ref.* 67. n. 58.

In actu ipso iure nullo non est opus oppositione partis, quia nisi ipse opponit. *ref.* 82. n. 5.

ACCOLLANS non potest dissipare solutionem onerum vere debitorum. *ref.* 61. n. 10.

ADMINISTRATOR, vide aliqua in verbo Tutor.

Quilibet administrator Tutor, vel Procurator cum libera, non potest diuidere debitum, solutionem recipiendo, vel petendo pro rata contingente ab vno ex correis insoluum obligatis. *ref.* 70. n. 33.

ALIENATIO. Non dicitur alienatum, quod est in agnatorum corpore seu linea conseruatum. *ref.* 84. n. 41.

Alienatio ex rei traditione persequitur. *ref.* 95. n. 5.

ALIMENTA non debentur a fratre fratri. *ref.* 75. num. 12.

ALLODIVM, feudo vniuersum sicut feudale, vel non. *ref.* 67. n. 53. 54. 55. 56. & seq. per tot.

Allodium proprium an quisq. possit facere feudale, & erigere in feudum, & qualiter. *ref.* 67. nu. 59. 60. 61. 62. 63. 64. & seq.

ANTEFACTVM, vide in verbo dotarium.

APPELLATIO. Idē indicatur de iurisdictione prorogata, & de sententijs eius vigore latis, quod de sententijs latis vigore proprie iurisdictionis ita, ut si ab vna non appellatur, nec ab alia appellari potest. *ref.* 65. num. 18.

Causa incepta cum maritata, licet postea effecta sit vidua erit appellabilis, & e converso causa cepta cum vidua, vel contra viduam, postea conuoluantem, est inappellabilis, ref. 65. n. 55. 57.

Causa vidua a se appellabilis, si ea aliter sit, & non comenta, vel si succubuerit, ref. 65. n. 58. 59. & seq.

Appellatio quando prohibetur uni ex litigantibus, censetur etiam alteri parti litiganti prohibita, ref. 65. n. 60.

Appellatio datur ab excessu multandi, ref. 73. n. 5.

Appellatio an datur à Iudicis precepto, ref. 73. n. 6.

Appellatio non datur à precepto factio fideiussori de re presentando, licet ad Principem datur recursus, ref. 73. num. 8.

Appellatio, quae denegatur quo ad effectum suspensivum à sententia lata in causa oppositoria à curijs inferioribus ad M. C. an procedat etiam in sententia lata in primo iudicio executivo, ref. 74. per tot.

Appellatio non datur in executivis, quo ad effectum suspensivum, à sententia lata Panormi, Messana, Catanæ, & Drepani, ref. 74. n. 1.

Appellatio suspensiva in executivis, non datur in Regno à sententia cuiuscunque iudicis inferioris cum voto iurisperiti, ref. 74. n. 2.

Appellatio prohibetur in arbitriis, ref. 80. n. 4.

Appellari non potest à reservatione exceptionis terminando in fine causae, declarata nisi esset exceptio ordinis in diti permissus, ref. 80. n. 5. 6. vel nisi esset exceptio liquida, & non reuerabilis, n. 7.

Ab interlocutorij M. R. C. ob eius praesentiam non appellatur, ref. 80. n. 11.

Ordinis praepositio in iudicijs non potest reparari per appellationem à diffinitiva, ref. 80. n. 13.

Appellari potest ab omni interlocutoria gravamen asserente quod per appellationem à diffinitiva reparari non potest, ref. 80. n. 14.

Appellatio ab interlocutoria non suspendit nisi post inhibitionem, ref. 93. n. 5.

Paria sunt appellasse, vel esse infra tempus ad appellandum, ref. 93. n. 6.

ARGUMENTUM valet de fideicommissio ad feudum, ref. 75. n. 16. 17.

ARTICULUS iuris non dicitur, quando litigantes in facto discordant, ref. 63. n. 11.

In mero iuris articulo qualiter procedendum sit, an ex abrupto visione scripturarum, per viam effectus, vel dato termino, & quid in feudalibus, ref. 63. per totum.

Articulo praedicti non obstante, Index procedit ad ulteriora in causa principali, non appposito impedimento, vel littera P. ref. 93. n. 9.

Index potest articulum causosum, & frivolum à principio non admittere, & reuocare, vel eo admissio potest ad ulteriora ad sententiam procedere non obstante quod pars protestetur quod decidatur in scriptis, & non per transitum ad ulteriora, ref. 93. n. 10.

Pars debet protestari, & supplicare, à denegato impedimento, & littera P. per iudicem stante articulo praedicti de medio, ref. 93. n. 11.

ASSECURATOR, ASSECURATIO. Affecuratus mercibus in estimata, & aduersa fortuna preceptus, & ac per affecuratorem debetur praeium loci destinati, vel loci in quo mercies onerata, & empta fuerunt, ref. 91. per tot.

Affecuratio contraclaus in Regno frequens est, ref. 91. num. 1.

Affecurator tenetur mille restituere si merces valoris mille affecuraverit si aduersa fortuna perierint, ref. 91. num. 2.

De valore mercium an assertioni domini credendum sit ad praedium affecuratum, ref. 91. n. 3.

Affecuratis mercibus in nauioneratis simpliciter an pretium loci destinati, vel ubi merces empta, & onus sunt, soluendum ab affecuratoribus sit mercibus peremptis, ref. 91. n. 4. 5. 6. 10. & seq. per totum.

ASSENSVS. Generalem Regis assensum habemus in Regno in feudorum alienatione, ref. 67. n. 1.

ASSENTIO. Iudicis assertio an, & quando standum sit, vel non, ref. 71. n. 7. 8. 9. & vide in verbo Index.

AVGMENTVM vel res unita, non semper sortitur naturam, & qualitatem augmentati, quando diuersa est ratio augmentati, & augmenti, vel quando est diuersa, vel incompatibilis origo, & natura, vel quando à sola voluntate, & dispositione unius non depeadat, ref. 67. n. 70. 71. 72.

AVTENTICA RES QVE. C. communia delegatis, an procedat in bonis fideicommissio subiectis proueniens à transuersalibus, & quando, ref. 75. num. 13. 45. 46.

Authentice res quae dispositio locum habet in ijs personis quibus legitima competet in bonis testatoris, ref. 75. n. 14. 19. 45.

AVCTOR laudans, vel venditor non potest opponere quamcumque declinatoriam, ref. 86. n. 63.

Emptor, vel possessor Conuentus an laudando auctorem, vel dominum nominando possit curare iudicium, & petere quod cum auctore domino agatur, ref. 86. num. 65.

Pupillus, viduus, vel persona miserabilis, auctores laudati, vel nominati non videntur declinatoria ex lege vincit C. quando Imperator inter pupillum, & viduum, ref. 86. n. 66.

Milles auctor laudatus non potest opponere fori declinatoriam, ref. 86. n. 67.

Clericus auctor laudatus non potest opponere declinatoriam fori Ecclesiastici, ref. 86. n. 68.

Laicus auctor laudatus à Clerico tenetur causam defendere coram Iudice Ecclesiastico, ref. 86. num. 69.

Index laicus potest spernere inhibitionem factam ab ecclesiastico propter clericum auctorem laudatum, si coram laico causam defendit, ref. 86. n. 70.

Fiscus auctor laudatus non potest opponere declinatoriam fori procuratoris Caesaris, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel nominatus à Colono inquilino, vel commodatario reuindicatoria conuentionis sisti clericus, vel aliter privilegiatus, & de foro, potest opponere fori declinatoriam, & ad suum iudicem causa est remittenda.

Auctor laudatus, vel nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Auctor laudatus, vel dominus nominatus, ab emptore feudatario, vel simili habentius in re sisti Clericus, vel alium habeat proprium forum, an declinatoriam opponere possit, ref. 86. n. 71.

Panormitanus eius auctor laudatus, an possit petere privilegium verbi ex consuetudine 3. vs non extrahatur, & declinatoria opponat. ref. 56. n. 77.
Restitutiones extraordinariae conceduntur personis restituibilibus venientibus in iudicio defensori reum committuntur uti sunt Auctores laudati, ref. 86. n. 78.
Auctor laudatus potest recusare iudicem emptoris conuensi suspectum ex capitibus orientibus ex propria persona, ref. 86. n. 73.
Compromissum vigore statuti, peti potest ab auctore laudato, ex propria persona ref. 86. n. 78.

B

BANCHVM. Partita banchi aduersus bancheriū scribentem habet executionem paratam, resol. 57. num. 1.
Hypotheca an detur pro partita banchi in bonis bancherij, resol. 57. n. 2.
Liber banchi plenam fidem facit. resol. 57. num. 4.
BANCHERIVS. Partita banchi aduersus bancherium scribentem habentem executionem paratam, ref. 57. num. 1.

Hypotheca an detur in bonis bancherij pro partita banche, ref. 57. n. 2.

Bancherius semper praesumitur debitor pro eo quod scriptum in libris banchi ex causa depositi, nisi de alia causa appareret, ref. 57. n. 3.

Contra bancherios ex eorum confessione depositi irregularis oritur actio, ref. 57. n. 5.

Bancherij confessio, vel partita scripta tempore quo erat decoctus, vel proxime decoquendus alijs creditoribus non nocet nisi de vera causa, vel numeratione legitime constet ref. 57. n. 6.

BARO. multe applicantur fisco baronis habentis merū, & mistum imperium, ref. 51. n. 23.

BENEFICIUM Patrimonialia beneficia, fauore certarum personarum, & eligendarum, non subiiciuntur regule oblationis cancellariae, ref. 72. n. 29.

BENEFICIATVS qui de fructibus beneficij potest etiā in morte disponere, non dicitur disposuisse ab intestato decedendo, & an sufficiat generalis dispositio, vel requiratur particularis de fructibus, ref. 76. n. 36.

BONA Inuentaria per tutorem praesumuntur durare, & inesse, nisi talia sint, quae vsu praesumerentur consumpta vel ex tempore iusta eorum naturam corrupta, resol. 59. n. 6.

Res tantum valet quantum vendi potest, ref. 61. n. 20.
Bona fidei commissio subiecta a transfuersalibus obuenientia, non possunt pro dotibus alienari, & quid inter transfuersale venientes a communi stipite, resol. 75. n. 13. 45. 46.

C

CANCELLATIO. Si de validitate cancellationis instrumenti dubitetur an possit eiusdem concedi executio ref. 81. per tot.

Instrumentum cancellationem non habet & executionem paratam ex forma ritus, ref. 81. n. 28.

Cancellatio tollit prorsus robur instrumenti, ref. 81. n. 3.

Cancellatio restringitur ad causas, & personam propter quam facta fuit, & quo ad alia habetur pro non facta, resol. 81. num. 4.

Ant. de Amat. P. II.

De causa legitima cancellationis constare debet, ref. 81. num. 5.

Cancellare est lineam super instrumentum per transfuersum ducere in modum Crucis, resol. 81. n. 6.

Cancellatio instrumenti fieri potest per actum separatum cum verbis cancellationem importantibus, ref. 81. n. 7.

Cancellatio nulla tam ratione potestatis cancellantis, quam ex errore notarij, vel ratione in legitimis causis cancellationis, non impedit executionem instrumenti saliter cancellati, ref. 81. n. 9.

De validitate cancellationis dum dubitatur impeditur instrumenti executio donec declaratur cancellationis nullitas, ref. 81. n. 12.

Pendente iudicio super viribus cancellationis instrumenti suspendendum est in eius executione, resol. 81. n. 13.

CANCELLATVS contrahens & carcerati factas fauore carcerantis est ipso iure nullus, ref. 82. n. 21.

CASPVS a statuto ommissis remanet in dispositione iuris communis, ref. 75. n. 22.

Causa redictionis computi sutela est summaria, vel ordinaria si ab vncius viginti supra, ref. 59. n. 18. 23. 24.

Causa conclusa in M. Curia sedis Civilis non hermodiciatur, ref. 65. n. 17.

Causa conclusa in Tribunali Regij Patrimonij non hermodiciatur, ref. 65. n. 18.

Causa conclusa in Tribunali Consistorij hermodiciatur praeter feudale, resol. 65. numer. 19. & 20.

Causa Civilis conclusa in Magna Curia Sedis Criminalis, & causarum delegatarum, non hermodiciatur, resol. 65. n. 21. 27. & seq. n. 48.

Causa conclusa in Tribunali Sancti Officii non hermodiciatur, ref. 65. n. 49.

Vidua pupillus, vel alia miserabilis persona, forum Principis eligens privilegio leg. 8. vnic. Codicis quando Imperator inter pupillum & viduam, etiam si vidua nubat pupillus maior factus sit, vel miserabilis privilegium cesset adhuc eorum causa in foro principis remanet, & expedienda est, resol. 65. n. 51. seq. & num. 54.

Cessante causa quando cessat effectus, vide in verbo cessante.

Causa eapta cum maritata licet posset effecta sit vidua, causa erit appellabilis, & conuerso causa incepta, per viduam, vel contra viduam post conuolantem causa est inappellabilis, ref. 65. n. 55. 57.

Priuegium a ritu concessum causis summarijs est concessum causis & non personis, ref. 65. n. 59.

Causa ne dum ab affore sed etiam a reo denominatur, ref. 65. n. 61.

Declaratoria sententia obscura non dicitur reliqua causa in terminis consuetudinis Panormitane, 3. ref. 66. n. 36.

Causa quolibet colorata excusat a pena in percepto comminata, ref. 72. n. 33.

In dubium dicendum preceptum non obtemperatum ex causa aliter colorata non in contemptum, ref. 72. n. 34.

Iudicis arbitrio mittitur ex facti aequalitate si ex causa vel in contemptum preceptum non fuerit obtemperatum, ref. 72. n. 35.

In causis summarijs iuxta formam Pragmaticae in quibus de plano proceditur solennitates non requiruntur, qua in ordinarijs ref. 85. n. 6.

Causa fudalis semper est ordinaria. ref. 85. n. 16.

CAPSE COGNITIO visa iudicis super scripturis apposta, an probet causam cognitionem intervenisse, ref. 71. n. 6. 10.

Affertioni Iudicis non creditur testanti causa cognitionem intervenisse, ref. 71. n. 9.

Sententia non est nulla si deficiat visa iudicis super processu, quando aliunde constare possit, causa cognitionem intervenisse, ref. 71. n. 11.

Sententia si nulla licet sit apposta visa iudicis super processu si tamen constet etiam praesumptive, Iudicem causae cognitionem non adhibuisse, ref. 71. n. 12. 14.

Causa cognitio non praesumitur ex temporis brevitate, ref. 71. n. 13.

CENSUS Exceptio anterioritatis pariter privilegiata, non admittitur adversus executionem census iuxta formam bulle, si opponens rem quam possidet sibi distraxerit pro credito anteriori sibi accollendo creditum posterius, & sic rem in parte pro causa posteriori detineat, ref. 61. n. 8.

Divisio debiti pro futuris annuis praestationibus an inducatur, si creditor censu bullaris, ab uno ex correis, vel possessoribus insolitum obligatis recipiat partem census pro sua ratba, ref. 70. n. 28.

Creditor census, si ab uno ex correis insolitum obligatis recipiat ratam census vnius anni, non censetur facta debiti divisio, quo ad censum antea maturatos, ref. 70. n. 29.

Divisio debiti inducitur inter plures correos insolitum, ad census bullaris praestationem obligatos si vnus ex reis redimat, & forte census soluat pro sua ratba, ref. 70. n. 30.

Census relinquo an fieri possit a manu solius usufructuarii, vel solius proprietarii, ref. 81. n. 11.

Census an possit redimi a manubaredis gravati, ref. 81. n. 17. 18. 19. & seq.

Redimens censum bullarem a manu haredis gravati, non liberatur si testatoris dispositio, quod fors in alios redditus reinnuatur fuerit reddituali debitori notificata, ref. 81. n. 18.

Idem si ad instantiam subditati fuerit debitori census id intimatum n. 19.

An sufficiat scientia debitoris n. 20.

Idem si a creditore hoc onus impositum sit debitori census a principio contractus n. 21.

CESSE ANTE causa non cessat effectus iam consummatus, si alieni ex eo ius quaesitum est, nisi causa successiva sine momentanea successuum producat effectum, ref. 62. n. 52. 53.

CESSE AN cessionarius ante litem contestatam, vel executionis implemētum, & quindenam teneatur parte petente docere de cessionis instrumento, ref. 78. per tot.

Si de cessionis viribus discutendum est etiam in executionis infra quindenam cognoscendum est. Non ante & quando secus, ref. 78. n. 13. 14.

Creditor teneatur cedere iura fideiussori precise, ref. 89. n. 16.

Cessio in iuribus incorporalibus, idem quod traditio in corporalibus operatur, ref. 95. n. 20.

CESSIONARIUS an ante litem contestatam, vel executionis implemētum, & quindenam teneatur de cessionis instrumento docere parte petente, ref. 78. per tot.

Cessionarius cessionis nomine in libello deducendus de cessione

docere oportet parte petente, ref. 78. n. 2.

Cessionarius agens post litem contestatam potest docere, & ostendere cessionem quando sola facti veritate inspecta procedatur, ref. 78. n. 5.

Cessionarius a d. constitutum aliquem in mora, an teneatur instrumentum publicum, & autenticum cessionis ostendere etiam quo ad effectum inducendi scientiam iuxta terminos legis tertiae Codicis de monet. & quid in denunciatione iudiciali, vel extrajudiciali, ref. 78. n. 7.

Cessionarius in executionis ante omnia tenetur cessionem exhibere licet, de ea in alio instrumento mentio fiat, ref. 78. n. 11.

Cessionarius non tenetur ab initio cessionis instrumentum exhibere parte ab initio non opponente, ref. 78. n. 12.

Si de cessionis viribus discutendum est iter cessionarium, & debitor etiam in executionis, id infra quindenam cognoscendum est. Non ante, & quando secus, ref. 78. n. 13. 14.

CITATIO. Praeceptum cum clausula iustificante, per comparitionem resolvitur in simplicem citationem, ref. 72. n. 20.

CLAUSULA, vide aliquo in verbo proestatio.

Clausula, & proestatio, unica solutione contentus, quid importet, ref. 70. n. 3.

Praeceptum cum clausula iustificante resolvitur in vim simplicis citationis, ref. 72. n. 20.

Clausula quae omnia, &c. Importat stipulationem pro omnibus, quibus interest, & interesse potest, ref. 92. n. 11.

Clausula dedit, & trastrulit, facultatem tribuit emptori propria auctoritate, adiudicatorum, bonorum, possessionum capiendi nemine resistente, ref. 95. n. 8.

CLERICUS vel alius aliena iurisdictionis provocatus remedioli si contendat si de fideiussor, declinatoriam proprii fori non opponit, sed comparere tenetur coram iudice provocatus, & praeveniens, & quid in officiali salariati Tribunalis Sancti officii, ref. 52. n. 3. 4.

Instantia capta cum loco an transeat in heredem Clericum, vel Ecclesiam, ref. 86. n. 46.

Laici coheredes Clerici in individuis consumendi sunt eorum Ecclesiastico, ref. 86. n. 47.

Clericus & laicus simul delinquentes, an omnes cognoscantur a iudice Ecclesiastico, vel quilibet sit removendus foro suo, ref. 86. n. 48. 50. 51. 52.

Laicus si instantia perempta efficiatur clericus licet inde per Principem infusculat spiritus visa instantia iam perempta, iudicium terminari, & sequi debet curam Ecclesiastico Iudice, ref. 86. n. 54.

Clericus, & Ecclesiastica persona subveniuntur iurisdictioni laicali ratione feudi, ref. 86. n. 55.

Laici subveniuntur iurisdictioni Ecclesiastica ratione feudi si dominus feudi est clericus, vel Ecclesia ref. 86. n. 56.

Clericus & Ecclesiastica persona non subveniuntur iurisdictioni laicali ratione emphiteusis si detinent a Regia Curia, ref. 86. n. 57.

Clericus, vel Ecclesiastica persona ratione feudi non subveniunt Domino feudi, & laicali iurisdictioni si cum alter, vel criminaliter contra eum ageretur ad privationem feudi, sed cognoscit species Iudici Ecclesiastico, ref. 86. n. 57.

Clericus eatenus ratione fendi subicitur iudici laico
quatenus ageretur, ex lege fendi, & non aliter, resol.
86.n.59.

Clericus reconuenitur coram laico, ref. 86.n.60. & quid
si reconuenio non sit dependens a causa conuentionis
num. 60.

Sententia lata contra Clericum à Iudice laico in causa
reconuentionis, an ab eodem laico possit exequi contra
Clericum, vel ab Ecclesiastico, & quid in Clerico
posseffore cum vitio litigiosi, & quando, resol. 36.
n.60.

Clericus heres laici an debeat ex integro citari, & in-
ditiu imitari contra eum coram Ecclesiastico, an ve-
ro sufficiat iuditiu contra eum reassumere in statu in
quo reperiebatur tempore mortis laici cui successit, re-
sol. 86.n.79.

Clericus veniens in iudicio tri tertius de dominio, & pos-
seffione opponens ad impediendam executionem de-
bet coram iudice laico comparere, ref. 94.n.29.

COLLATIO. In collationibus hereditatum, iudicio fa-
milia hereticunde diuidendarum, res ipse adduci de-
bent, non autem ipsarum eximatio, ref. 77.n.1.

Collatio est rerum propriarum adductio, ref. 77.n.2.

Collatio fit per rei estimationem de partium tamen vo-
luntate etiam in dote conferenda, resol. 77.n.4.

COLLUSIO probatur coniecturis, & presumptionibus
iudicis arbitrio, & an unica sufficiat, resol. 79.n.14.

Sententia contra legitimum contradicteorem lata per col-
lusionem non nocet alijs, ref. 79.n.15.

Sententia contra possefforem maioratus per collusionem
lata non nocet successoribus, resol. 79.n.16.

Sententia contra heredem non nocet substitutis, & lega-
tarijs si per collusionem fuerit prolata, ref. 79.n.17.

Sententia lata contra debitorem de dominio pignoris no-
cet creditori nisi per collusionem fuerit lata, ref. 79.n.
18.19.

Sententia lata per collusionem non habetur pro sententia
nec meretur allegari immo est ipso iure nulla, nec no-
cet, cui alias noceret, resol. 79.n.20.

Sententia collusue lata, nec ipsi principali colludens nocet
& collusio potest allegari ab eodem, qui collusionem
fecit, ref. 79.n.21.

Collusio probatur si causa non fuerit plene defensa, & in-
ira, & rationes que poterant adduci non fuerint addu-
ctæ, ref. 79.n.22.

Collusio probatur si conueniens passus fuerit vinci, resol.
79.n.23.

Collusio presumitur si per conuentum non fuerit auctor
laudatus, ref. 79.n.24.

Collusio presumitur si non fuerit de causa appellatum,
ref. 79.n.25.

CONCLUSIO Clausula siue protestatio cum potestate
addendi, & probandi etiam per testes, siq. desunt im-
pedit conclusionem in causa, ref. 69.n.1.

Probationes admittuntur, post conclusum in causa cum
protestatione addendi, & probandi etiam per testes si-
que desunt, resol. 69.n.2.

Clausula siue protestatio potestatis addendi, & probandi
etiam per testes sique desunt prodest, ædum parti, pro-
testati circa conclusionem in causa non autem alteri
parti, & quando, ref. 69.n.3.

Dilatatio, qua solet esse communis utrique parti non pro-
dest alteri parti quando probationibus renuntiavit,
etiam tacite per propriam conclusionem in causa fa-
Ant. de Amat. T. 11.

Am, ref. 69.n.4.

Restitutiones an concedatur in maioribus, & non restitui-
bilibus personis post aperta pūta, & conclusum in cau-
sa stante clausula cum potestate addendi, & probandi,
etiam per testes sique desunt, resol. 69.n.5. declara
n.6. & seq. & n.11.12.

Maior, & non restituibilis persona, ad emittendum causa
eclutionem, debet venire paratus cum capitulis pro-
batorijs antequam index primus visor super processu
pūta aperiat, ref. 69.n.7.

Conclusioem propriam in causa quamvis maior fecerit,
non potest rescindere, neque potest aduersus eam re-
stitui, ref. 69.n.8.

Limita nisi sit minor, vel restituibilis persona que fue-
rit lesa ex propria conclusione, ref. 69.n.9. 10.

Conclusio in causa non requiritur, in summarijs causis
& alijs, ref. 71.n.15. decl. n.19.

Conclusio in causa sit per citationem in ad collationem pro-
cessus, seu scripturarum, parte non comparente, vel nil
opponente, ref. 71.n.16.

Conclusio in causa an sit de iudicij substantia in causis or-
dinarijs, ref. 71.n.20.

Quid ex Ratus dispositione, n.21.

Declara n.24. & seq.

Conclusio in causa an sit de forma in causis summarijs,
ref. 71.n.23.

Declara n.24. & seq.

Aduersarius cogi potest ad concludendum in causa, resol.
71.n.23.

Collatio processus, & scripturarum habet vim conclusi.
ref. 71.n.28.

Conclusio causæ fieri potest ab vna tantum parte altera
immissa, ref. 71.n.29.

Index ex officio potest in causa concludere, ref. 71.n.30.

Missio scripturarum siue processus ad Indicem habet vim
conclusi, ref. 71.n.31.

Missio ad effectum, & contrarium effectum habet vim
conclusi, ref. 71.n.32.

Declara nisi accedente protestatione cum potestate ad-
dendi, & probandi, etiam per testes ex qua impeditur
conclusio, n.33.

Aperitio pūtorum, & processus recitatio habet vim
conclusionis in causa, ref. 71.n.34.

Primus actus habet vim conclusi in spolio, & alijs
summarijs ref. 71.n.35.

Conclusio in causa nec publicatio fit in spolio, resol. 71.
num. 36.

Visa super processu habet vim conclusi ref. 71.n.37.

Termini lapsus ad probandum, & probatum habendum,
habet vim conclusi, ref. 71.n.38.

Concludere in causa dicitur illa pars qua permittis, quod
index pūta aperiat, & non presentauerit restitu-
net, & capitula antequam Index primus visor proces-
sus cum reassumat, & motiua aperiat, resol. 85.
num 18.

CONDICTOR siue colonus qui expellitur ob non solutā
pensionem an possit cogi ad soluendum pensionem pra-
teritam, vel futuram, ref. 88.n.17.

CONFESSIO Tutoris extraiudicialis non obligat, vel
non nocet pupillo nisi constet de numeratione, ref. 99.
num. 4.

CONFIRMATIO, & approbatio non extenditur, extra
id quod in confirmato, vel approbato continetur, ref.
100 num. 14.

Confirmatio non operatur nisi facta sit in forma specificare, ref. 100. n. 16.
Confirmatio facta in forma communis non tribuit, ref. 100. n. 16. 17.
In dubio confirmatio in forma communis facta presumitur, ref. 10. n. 18.
Confirmatio quando dicatur facta in forma specifica, & non in forma communis, ref. 100. n. 19.
Confirmatio statuti laicorum facta per Papam, quid operetur, & quando, ref. 100. d. 13. usque ad finem.
CONSTITUTUM adiectioni contractus conditionalis efficitur eiusque sequitur naturam, ref. 62. n. 1.
Constitutum purum adiectionem in contractum conditionalis, statim operatur, nec sequitur naturam conditionalis contractus, ref. 62. n. 2. 3. 6.
Constitutum, ad hoc ut dicatur conditionale, debet conditio adesse in ipso constituto, non autem sufficit in contractu, ref. 62. n. 4.
Dominium & possessio transmittitur ex contractu conditionali si deventum sit ad traditionem, etiam per alium situm, & constitutum, ref. 62. n. 5.
Constitutum adiectionem in donatione inter vivos collata, & exequenda post mortem statim operatur, ref. 62. num. 8. 12.
Constitutum operatur in ultimo visa spiritum donantis si tunc verificatur conditio ut donatione causa mortis, ref. 62. n. 9. 11.
Constitutum non operatur post mortem constituentis, ref. 62. num. 10.
Constitutum statim operatur in alio puro licet ad tempus futurum differatur eius executio, ref. 62. n. 10.
Constitutum iudicis in decreto adiectionem, nec possessio nem, nec dominium transfert, ref. 95. n. 7.
CONSVLTATIO Quando. Quoties, & quibus casibus licitum sit Principi consulere, & inique preceptum non exequi, vide ref. 72. per tot. & d. 26. & seq.
COPULATA copulatorum concursus requirit limitam quādo duo copulantur per se, & non respectu ad aliud decopulatis, ref. 76. n. 42. 44.
Copula natura quandoque est ampliari, & non restringere, ref. 76. n. 45.
CORRECTIO In correctorii correctio iuris communis debet esse expressa, ref. 57. n. 28.
CORREPTIO solutio partis debiti facta à correcto qui cum alio est obligatus insolvidum vel petitio partis ab eo facta à creditore, an, & quando inducat debiti diminutionem, vel renunciationem clausula insolvidum, vel non vide ref. 70. per tot.
Dimissio debiti facta ab uno ex correis credendi, ceteris correis creditoribus nocet, ref. 70. n. 18.
Exceptio taciti patti, & debiti dimissionis, quasita ceteris correis insolvidum absentibus, ex solutione rathe facta ab uno ex correis, an eis sit quasita inrevocabiliter vel solvuntis pænitiā possit revocari, ref. 70. n. 20.
CONFESSIO Banchei, & mercatoris confessio, vel partita scripta in libro tempore quo erat decoctus, vel de proximo decoquendus, alijs creditoribus non nocet nisi de vera causa, vel numeratione legitime constet, ref. 57. n. 6.
Rationum reditio est adeo cōnexa, ut numquam praeiudicet confessio iustitius, quin acceptetur exitus, & è contra, ref. 59. n. 25.
CONSILIVM ut vnicuique dicitur licet fuerit dimissum in plures aulas ratione facilioris expeditionis negotiorum re-

fol. 65. n. 31.
CONSVETVDO vno casu recepta maxime contra ius ad alium non extenditur, ref. 63. n. 14.
CONTRACTVS carcerati favore carcerantis est ipso iure nullus, ref. 82. nu. 21.
Contractus qui alias ex forma statuti esset nullum validatur Iuramento, ref. 100. n. 6.
Creditor hypothecarius non auocat pecuniam solutam, hypothecario creditori aequali, sed melior est conditio eius, cui fuit solutum, ref. 51. nu. 3. 5. & 25.
Creditores per personam voluntariam actione non auocant pecuniam posteriori creditori solutam sine exte, sine non, ref. 51. nu. 1. 2.
Creditores banchi, seu ex causa depositi equaliter concurrunt, si depositum non extet, & sit commixtione consumptum, ut in deposito irregulāri pecunia, secus si depositum extet, vel pecunia sit in sacculo obligato, quia tunc dominus praefertur in eo, ref. 51. nu. 4.
Posterior creditor numquam auocat solutum anteriori, ref. 51. n. 6.
Creditor hypothecarius anterior an auocet solutum posteriori hypothecario, & quid de rigore, vel aequitate in pecunia iam consumpta, ref. 51. num. 7. 8. 9. & 18.
Creditor hypothecarius anterior in auocet pecuniam extantem posteriori creditori solutam, ref. 51. n. 11. 12. 13. 15.
Creditor anterior an auocet speciem posteriori solutam, ref. 51. n. 17.
Creditor anterior an praefertur in nomine debitoris non exalio, & insolutum dato posteriori creditori a communi debitor, ref. 51. n. 19.
Creditor anterior an auocet pecuniam posteriori solutam per heredem debitoris, ref. 51. n. 20.
Creditor anterior auocat pecuniam solutam posteriori creditore ex causa tantum lucrativam, sine pecunia, extet siue non, ref. 51. n. 21.
Subsidiarie auocari potest pecunia posteriori creditori soluta, & iam consumpta nempe communi debitorum facultatibus lapsa, ref. 51. n. 22.
Solutum per debitorem iam decoctum posteriori creditore auocatur ab anteriore, ref. 51. n. 23.
Dos Fiscus, & alij anteriores privilegiati auocant solutum posteriori creditore, ref. 51. n. 24.
Creditor anterior an auocet pecuniam solutam posteriori per gratificationem, si uterque ereditor pariter instabat pro solutione consequenda, ref. 51. num. 26. 27. 28.
Creditor auocat pecuniam a posteriori creditore extortam, ref. 51. n. 29. 30.
Stellionatus pena puniri potest ereditor qui petit quod et iam solutum, & satisfactum est, ref. 53. n. 4.
Fidei iussorem de duplo, quando, & in quibus casibus creditore teneatur prestare ita petente debitore, & de materia, vide ref. 53. & in verbo fidei iussio.
Actiones confunduntur quando ereditor succedit debitori vel è contra, ref. 56. n. 1. 2. limitat & declaratur pluribus modis ut in dicta, ref. 56. per tot.
Heres gravatus de restituendo si sit creditor per successionem non confundit creditum, nec cum fructibus fideicommissi compensat nisi hereditas solvenda non sit, & ad praeiudicium aliorum creditorum, ref. 56. num. 8.

Creditor succedens debitori non confundit actiones quo ad effectum retentionis ref. 56. n. 9.
Quando per successionem creditoris vide in verbo debitoris non confundantur actiones vide in verbo alio.
Creditor legatarij, aliique quorum interest citandi iure quando heres cum beneficio inventarij petit eorum iudicare aliquam rem hereditariam pro suo credito sibi adiudicari ref. 56. n. 2. 3.
Item citandi sunt subingatarij n. 3.
Item coharedes sunt citandi n. 2. 4.
Item fideicommissarij quoque citandus est n. 2. 5.
Creditor legatarij, coharedes, fideicommissarij, & alij quorum interest citandi sunt ab heredem cum beneficio inventarij, quando petit adiudicationem bonorum hereditarium pro suo credito idq. non pro validitate alius adiudicationis, & iudicij, sed pro eorum exclusionem ref. 56. n. 26.
Creditor donatoris an personali actione, & executione possint compellere donatarium omnium bonorum, si ex pacto tacito, vel expresse inter donantem, & donatarium actum sit quod donatarius creditoribus satisfaccere teneatur, ref. 58. n. 9.
Creditor donantis hypothecaria agere possunt contra donatarium omnium bonorum, ref. 58. n. 11.
Heres creditoris, vel debitoris comprehenditur sub statuto loquente de creditore, vel debitor ref. 58. n. 17. 18.
Creditor bona sui debitoris sibi distrabens cum aliquo onere, dicitur rem possidere ne dum ex causa sui crediti cuius vigore processit distractio, sed etiam ex causa oneris accollati, ref. 61. n. 7. 8.
Debitor cuius bona fuerint adiudicata cum onere non vero, vel non debitor agit contra oblatorem licitatorum, vel creditorem distrabentem, pro valore onerum accollatorum, & non debitorum, ref. 61. n. 9.
Debitor qui in termino ad redimendum, vult redimere rem adiudicatam, tenetur cum pretio pro quo processit rei distractio quoque creditori solvere debitum, pro quo debitori fuerit elapsa quinquena, vel nulla debitori adversus eum competeat exceptio, ref. 61. n. 11. 35.
Creditor ex secundo decreto succedens an remedio, l. 2. C. de rescindend. vend. locationem infringat ref. 68 per tot.
Creditor an, & quando recipiens, vel petens partem debiti censetur debitum dividere, & renunciare clausule in solidum, vel non, vide ref. 70. per tot.
Dispositio debiti facta ab uno ex coarctis credendi, ceteris coarctis creditoribus necet ref. 70. n. 18.
Creditoribus mariti an super fructibus dotalium rerum, quatenus debitum quantitate onerum matrimonij excedat possit esse consultum ref. 83. per tot.
Filijs soluto matrimonio pro concurrente quantitate eorum alimentorum, possunt impedire creditores patris petentes satisfactionem super fructibus bonorum dotalium mariti ref. 83. n. 5.
Creditoribus mariti an super fructibus dotis restitute, in eo quod superest deducitis alimentis familia possunt petere satisfieri ref. 83. n. 7. 8. 14. 19. 20.
Urgentia ad inopiam viri eiusdem affectione non probatur in creditorum prauidicium ref. 83. n. 16.
Creditor communis viri, & uxoris an super fructibus dotalium possunt petere satisfieri de eorum creditis ref. 83. n. 21.

Prelatio iudicium fit inter creditorem immixtum cum alio creditore immixto qui pariter executionem causaverit, ref. 94. n. 22.
Creditor quando sibi prauidet in petitione residui recipiendo petendo, vel aliter consensiendo solutioni oblacioni, vel alio actus facto per debitorem, vel alium cum clausula ad complementum ref. 97. per totam, & vide latius infra in verbo solutio.
Curator hereditati quasi iacenti petendus est ab herede, hereditati dari quando super bonis hereditariis de suo credito sibi satisfieri intendit, ref. 56. n. 2. 7.
Curator liti dandus est quando lis est inter tutorem, & pupillum, ref. 56. n. 28.
Curator liti an pupillo proximior dandus sit proposita excusationem per tutorem ref. 96. per totum.
Curator liti dandus est pupillo, vel adulto proposita excusatione per tutorem, vel curatorem, ref. 96. num. 1. **Alias sententia est nulla d. n. 1.**
Terminus quinquaginta dierum ad excusationem propositam, non currit curatori in testamento dato nisi die confirmationis per iudicem facta, adulto petente, ref. 96. n. 3.
Curator in testamento datus debet confirmari per iudicem, adulto tamen petente ref. 96. n. 3.
Curator bonis dandus debet esse de consanguineis astrictior, cum cura, & tutela deferantur sicut successio ab intestato ref. 96. n. 4.
Curator ad litem potest esse quilibet extraneus, & do populo secus in curatore dando bonis ref. 96. n. 6.

D

DAMNUM non patitur qui spem perdit lucri nandum in esse radicatum, sed quod est tantum in fieri, ref. 91. n. 9.
Lucri radicati ad actum proximum reducitur eadem est ratio sicut damni ref. 91. n. 15.
Interesse quanti plurimi venit sub nomine damni ref. 91. n. 16. 18.
Interesse lucri cessantis quod est radicatum, & certum indicatur, ut damnum ref. 91. n. 17.
DEBITOR succedens creditori, & contra confundit actiones, ref. 56. n. 1. 4. & quando secus, & quibus casibus, vide in verbo Actio, & in verbo creditor.
Debitor obligatus pro eadem causa, & summa, ex pluribus instrumentis, tamen unica solutione, vel implemento liberatur ref. 57. n. 19.
Heres debitoris, vel creditoris comprehenditur sub statuto loquente de debitor, vel creditore ref. 58. n. 17. 18.
Tutor vel alius administrator numquam dicitur debitor, nisi visus computis, & facto calculo, resoluit 59. num. 1. 4.
Debitor cuius bona fuerint adiudicata cum onere non vero, nec debito agit contra oblatorem, licitatorum, vel creditorem distrabentem pro valore onerum accollatorum, & non debitorum, ref. 61. n. 9.
Debito qui in termino ad redimendum, vult redimere rem adiudicatam, tenetur cum pretio pro quo processit rei distractio quoque creditori, vel oblacioni solvere debitum pro quo solutum, vel debitum, pro quo debitori fuerit elapsa quinquena, vel nulla ei competeat adversus eum exceptio, ref. 61. n. 11. 35.
Debitor redimens rem adiudicatam infra terminum ad redi-

- redimendum tenetur tantum solvere creditori, vel licitatori, creditum seu pretium pro quo exequutio, & distractio processu, non autem onera accollata, vel soluta, ref. 61. n. 32. 35.
- Debitor, an & quando solvens creditori parte debiti, debiti dimissio inducat, & obligationis insoludum, vel non, vide ref. 70. per tot. vide late ad materiam in verbo dimissio.
- Pactum liberatorium, vel resolutivum, non acquiritur tertio debitori absenti sine stipulatione, sine qua nondum affio, sed neque exceptio acquiritur, ref. 70. num. 24. 25.
- Debitor tardius solvens minus soluisse dicitur, refol. 90. n. 24.
- Debitor an possit redimere pradium adiudicatum tempore venditionis stante prorogatione termini ad redimendum, quo ad effectum acquisitionis fructuum ref. 98. per tot.
- DECIMA.** An de pratio vntorum feudo per feudatarium, R. C. debita sit sicut de pretio ipsius feudi debetur si feudum cum corporibus aggregatis integre venditum sit ad interpretationem extraneantis volentes, ref. 67. per totum.
- Decima pars pratii feudi venditi, vel permutati fisco Regio solvenda est refol. 67. num. 2.
- Decima ex feudorum alienatione soluitur Regi in domini recognitionem, & ex quo ex generalis Regis assensu feudi alienatio, & venditio, validatur, refol. 67. num. 3.
- Decima est onus consequentium consensus a Rege venditori petiti ref. 67. n. 4.
- Decima dicitur onus deductivum pratii feudi venditi, ref. 67. n. 5.
- Venditor feudi a Regia Curia non consequitur integrum pretium feudi venditi, sed decimam partem minus, quando Rex elegit in feudi venditione praferri, & retrahere ref. 67. n. 6.
- Decima ex pratio venditionis feudi, Regi debita est, ad laudum similitudinem quod in venditione emphiteusis directo domino praestatur, ref. 67. n. 7.
- Decima, & releuina quandoque pro sinonimis appellantur refol. 67. n. 7.
- Rex a Regia curia pro credito decime debite ex pratio feudi venditi, super feudo ipso omnibus alijs anterioribus praferitur sicuti pro alijs iuribus dominicalibus sibi competentibus ref. 67. n. 8.
- Ius decime, & releuini sunt in prescriptibilia aduersus Dominum, ref. 67. n. 9.
- Tertia pars decime solet relaxari victoribus, feudi per Proreges in Regno, ref. 67. num. 10.
- Dilatio mensium sex & quandoq. anni vnus concedi solet per Proreges emptoribus feudi pro decime solutione, prestito tamen per emptorem indenita de ea soluenda, ref. 67. n. 10.
- Decima debetur de toto pretio, vel erogato occasione venditionis feudi, quamvis tota pecunia ad venditorem non perueniat ref. 67. n. 11.
- Decima debetur de toto pretio conuento inter partes, non autem de intrinseco feudi venditi valore: licet plus feudum valeat, & quando refol. 67. n. 12.
- Decima debetur tantum de pratio feudali venditorum, ref. 67. n. 13.
- Decima non debetur de feudo vendito quod fuerat concessum in francum allodium, refol. 67. n. 14.
- Decima fisco Regio non debetur ex pratio venditionis demanialium, refol. 67. n. 15.
- Ex permutatione feudi, qua interveniente pecunia sit, decima fisco Regio debetur, ref. 67. n. 16.
- Decima ex datione in solutum voluntarii, & extraiudiciali feudi debetur, quid in iudiciali, & ad iudicatione feudi, ref. 67. n. 17. 18.
- Decime ius non ex omni specie alienationis feudi debita est quamvis interveniente pecunia fiat, quia ius illud circa decimam est ius nonum indultum ex capitulo volentes, quod tantum loquitur in venditione, & permutatione refol. 67. n. 19.
- Feudo ex transactione recepta pecunia relaxato: an decima fisco Regio debita sit, refol. 67. n. 20.
- Ex contractu diuisionis feudi, seu, ubi feudum venit in diuisione an decima debita sit, ref. 67. n. 21.
- Decima ex donatione feudi, vel ultima voluntate non debetur, refol. 67. n. 22.
- Decima non debetur si in comprabensum in inuestitura, fuerit feudi alienatio, ref. 67. n. 23.
- Feudum si in dotis constitutione, vel restitutione extimate datum sit, an decima fisco Regio debeatur, ref. 67. n. 25.
- Decima non debetur de venditione feudi conditionali, nisi impleta conditione ref. 67. n. 26.
- Decima non debetur, ex promissione de vendendo feudum, ref. 67. n. 27.
- Decima non debetur ex venditione nulla, vel non perfecta feudi ref. 67. n. 28.
- Fructus feudi si vendantur, siue a solo separati siue non debetur decima, ref. 67. n. 29.
- Ex renouatione feudi vigore pacti de retrovendendo non debetur decima fisco Regio, ref. 67. n. 30. Amplia quamvis pactum de retrovendendo in alio contractu ex intervallo appositum sit, refol. 67. n. 31.
- Decima an debeatur si fiat venditio feudi in casibus exceptuatis in capitulo volentes, ref. 67. n. 32.
- Decima non debetur de subingatione ex causa afficienti facta super feudo refol. 67. n. 33.
- Emptor solus feudi tenetur ad decime solutionem, nisi contraria lege contrahentium conventum extiterit, ref. 67. num. 34.
- Decima non debetur de pretio venditionis iuris luendi feudum, ref. 67. n. 35.
- Decima decime quando fisco Regio debeatur ex pratio venditionis feudi, ref. 67. num. 36. 37. 38.
- Emptor feudi cum pacto de retrovendendo, si ultra pretium promittat solvere decimam fisco Regio in renouatione a venditore recuperare ne dum pretium, sed etiam decimam fisco solutam, ref. 67. n. 37.
- DECIMUM** non dicitur, quod non fuit cognitum, nec discussum ref. 79. n. 13.
- DECLARATIO, DECLARATORIA.** De declaratoria, vide in verbo sententia.
- Declaratoria sententiae obscure, ferri potest infra dies quindecim post lapsum bimestris temporis quando per partem infra bimestre fuerit in statum pro cause expeditione, & declaratione alias secus, refol. 66. n. 32.
- Declaratoria sententiae obscure debet ferri ex eisdem actis, & quid si fuerit petitus terminus ultra marium refol. 66. n. 34.
- Declaratoria sententiae obscure debet ferri ab eodem Indice, qui obscuram protulit, ref. 66. n. 35.
- Declaratoria sententiae obscure non dicitur reliqua causa,

ſe in terminis conſuetudinis Panormi 3. ref. 66. n. 26.
Declaratoria an opus ſit ad hoc ut procedere poſſet ex-
ecutio contra tertium titulo litigioſi poſſidentem ref.
94. num. 19.

Decretum ad indicationes, & ſecunda decreta bonorum
debitoris cum enormiſſima leſione procedentes, per
viam relationis Principi ſaſſe, per Regni Tribunalia
reſ. induntur, non obſtante paſſo ad diſcurſum, reſol.
61. n. 1.

Onera accollata a creditore in decreto, an ad leſionem in-
ducendam vltra dimidium pars pretij dicatur, pre-
tium augendo, vel diminuendo. reſ. 61. n. 3. ad finem.
Debitor cuius bona fuerint ad indicata cum onere non
vero nec debito agit contra oblatorem, licitatore, vel
creditorum diſtribuentem pro valore onerum accol-
latorum non debitorum reſ. 61. n. 9.

Secundum decretum eſt validum licet onus accollatum
in decreto non ſit verum, vel non debitum reſol. 61.
num. 31.

Onera non accollata in ſecundo decreto an ſint dedu-
cenda de valore rei diſtrahæ, & adiacende franche,
& libere, adinuocandam leſionem. reſol. 61. n. 39. 41.

DEDUCTIO NE EGAT exceptione viſum maritus in
dotis reſtitutione. reſ. 55. n. 1.

Beneficio deductio ne egat obſcruentiam marito, vel
alio competentem etiam iuramento rennuciari non
poſſe reſ. 55. n. 2. declarata n. 3.

Beneficio deductio ne egat viſum maritus etiam in bo-
nis ineſtimate dotatis reſ. 55. n. 5.

Beneficium deductio ne egat an tantum competat ma-
rito quando bona dotalia ſunt conſumpta an etiam pro
re dotali in ſua ſpecie penes eum ineſſe exiſtente reſol.
55. n. 6. 8. 9.

Maritus propter dolum beneficium deductio ne egat
amittit reſol. 55. n. 7. Quid quandoſque ipſa dotalis pa-
neris maritum non exiſſat ſed alia ex re dotali queſita,
& quid in pratio reſ. 55. n. 8.

Maritus viſum beneficio deductio ne egat ſi actione
perſonali ad dotium reſtitutionem conueniatur, &
quid ſi conſtante matrimonio obuergentiam conuen-
tus ſit perſonali. reſ. 55. n. 10.

Maritus an habeat beneficium deductio ne egat quan-
do ad dotium reſtitutionem, & rei penes eum exiſten-
tis realis, vel reſcudicatoria conueniatur. reſol. 55. n.
11. 12. 13. 14. 15.

Marito ſemper competiſſet beneficium deductio ne egat
quando actione reali conueniatur, ſi in libello fiat com-
memoratio dotis. reſ. 55. n. 14.

Maritus ſe conſtituens bona nomine uxoris in caſu reſti-
tutionis poſſidere, an beneficio deductio ne egat rei
poſſit reſ. 55. n. 16.

Beneficio deductio ne egat uti poſſeſt maritus non ob-
ſtante reſtitutione dotium ſaſſa conſtante matrimo-
nio. reſ. 55. n. 17.

DELEGATUS vide aliquam in verbo Iudex.

Iudex ordinarius ſiſe delegatus non pro ſuo imperio agit,
ſed pro eo cuius mandatio ius dicit reſol. 63. n. 23.

Inuiſiſſio remanet ſecularis quamuis ea ſit demanda-
ta Clerico, vel Episcopopo. reſ. 65. n. 24.

Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum, ordinario equi-
paratur reſ. 65. n. 37.

DELEGATIO, Delegatio ſaſſa Indici ordinario de
cauſa que ſpectabat ad eius, inuiſiſſionem ordinariã
non facit cum delegatum, ſed eſt tantum excitatiua
inuiſiſſionis. reſ. 65. n. 28. 29.

DEPOSITUM creditoris banchi ſen ex cauſa depoſiti an
ceteris præſtatur creditoribus, vel æqualiter cum
alijs concurret & quando. reſ. 51. n. 4.

Depoſiti reſtitutio impeditur per tertium ratione hypo-
thecæ rei depoſitæ. reſol. 94. num. 27.

DEPOSITARIVS aduerſus reſtitutionem depoſiti nõ
poſſeſt quidquam opponere. reſ. 57. n. 24.

DESTINATIO. Pretium loci deſtinari tamquam in-
certum ex pluribus qua poſſent contingere, non vide-
tur ſpeſſi aodum. reſol. 91. n. 8. 9. 10.

Deſtinatum non habetur pro paſſo quamuis, opus ſit ce-
pitum ſi adhuc eſt remotum ab eo quod erat deſtina-
tum. reſ. 91. n. 9.

Res cenſetur eſſe illius, loci & in illo loco in quo eſt deſti-
nata. reſ. 91. n. 11.

Deſtinatio quando eſt iam ad aliquem aſſum reduſſa,
habetur pro perfectã, & proſaſſo, impleto, & perfe-
cto. reſ. 91. n. 12.

Intereſſe quanti plurimi debetur propter certam loci de-
ſtinationem. reſ. 91. n. 13.

Deſtinatio eſt qualitas ex qua valor rei deſtinate au-
getur. reſol. 91. n. 14.

DICTIO. Super importat hypothecam. reſ. 57. n. 26.

Diſſio videtur ſiſionem, & impropriatatem denotat, &
reſ. 61. n. 17.

Diſſio libere vel ad libitum, quid importet reſolva. 76.
num. 58.

Diſſio in libet tribuit aſſum inſolidum. reſ. 84. num. 29.
30. 32.

Diſſio nullatenus operatur aſſus nullitatem ipſo iure,
reſ. 100. n. 4.

DIFFINITIO, cui non conuenit, nec conuenit diſſini-
tum. reſ. 71. n. 27.

DISTPOSITIO, quilibet de primo aſſum intelligitur.
Maxime in exorbitantibus, & odioſis. reſ. 74. n. 6. 7.

Mulier cui nuptialibus in tabulis per dotantes de certa
parte dotis diſponere permixtum ſit an dicatur inue-
nientes ab interſato diſpoſuiſſe ea ſine teſtamento vi-
ta ſuuiſſa, vel eiſdem generis, vel particularis diſpo-
ſitio requiratur. reſol. 76. per totum.

Mulier qua ſacietatem habet diſponendi de certa parte
ſuorum dotium, an poſſit de ea diſponere tam in vita,
quam in morte. reſ. 76. n. 4. 5. 6. 7. & n. 8.

Diſponere verbum an de diſpoſitione qua ſit inter viuos,
vel in vltima voluntate, vel utriusque intelligendũ
ſit. reſ. 76. n. 5. 6. 7. & quid accedente verbo libere, vel
adhibitu n. 8.

Mulier, qua ex paſſo poſſeſt de certa parte dotis diſpone-
re, an ad hoc ut dicatur de ea diſpoſuiſſe requiratur
particularis diſpoſitio, vel ſufficiat generalis, per he-
redis inſtitutionem, vel omnium bonorum donatione
reſol. 76. n. 9. 10. 11. 12.

Diſpoſuiſſe de bonis, de quibus diſponendi, vel alienandi
ſacietatem quis habere, an dicatur ſi in ſpecie de eis
particulariter non diſpoſuerit, ſed in genere per he-
redis vniuerſalis inſtitutionem, vel aliter. reſ. 76. n.
10. 11. 12.

Inteſtatus dicitur quis decedere reſpectu certe rei, licet
teſtamentum confeſſerit ſi de re illa non diſpoſuerit. reſ.
76. n. 10. contrarium n. 11. declarata n. 12.

Disponendi facultatem habens ad hoc ut dicatur usus
dile facultate, debet expresse disponere nec sufficeret
tacita, & presumpta dispositio ref. 76. n. 14.
Disponendi facultatem habens non dicitur disposuisse si
intestatus decesserit, resol. 76. n. 15. contra nu. 18. &
seq. & n. 32.
Intestatus decedens non dicitur vere disposuisse in suos ha-
redes ab intestato, sed fidei, & in propria, & dicitur
permissiue non autem dispositiue testari, & disponere,
resol. 76. n. 16. declar. ut in num. 33. & 35.
Ab intestato, quis decedendo dicitur in proximiores suos
ab intestato succedentes disposuisse, ref. 76. n. 18.
Heres grauatus post mortem de restituenda vniuersa
hereditate, cum facultate de ea disponendi ad summam
mille, hares de grauato sine testamento, vel dispositio-
ne decedente, de mille in eius heredes ab intestato dis-
posuisse dicitur, resol. 76. n. 20.
Donator omnium bonorum presentium, & futurorum,
certa quantitate disponente seruata, si intestatus,
vel sine dispositione decedat an in ea quantitate ser-
uata donatarius ipse vniuersalis succedat, vel ve-
nientes ab intestato ipsius donatoris, ref. 79. num. 23.
26. 27.
Donator decedens ab intestato an dicatur de seruatis
in donatione, in eius heredes ab intestato venientes
disposuisse, si de seruatis ab initio disposuerat in eun-
dem donatarium, vel alium in casu quo de seruatis
non disponeret, & an requiratur specialis, & particu-
laris dispositio, vel sufficiat generalis per heredis ins-
titutionem, ref. 76. n. 30. 31.
Dispositio hominis, & non legis dicitur quando lex prae-
sumit aliquid a partibus cogitatum quamuis expres-
sum non sit, ref. 76. n. 34.
Dispositio quantumvis stricte intelligenda sit verificatur
in casu praesumpto sicut in casu vero, quia legis
praesumptio veritas est resol. 76. n. 35.
Beneficiarius, qui de fructibus beneficii, potest etiam in
morte disponente non dicitur disposuisse de eis ab in-
testato decedendo, & an sufficiat generalis dispositio,
vel requiratur specialis de fructibus resolut. 76.
num. 36.
Lex conficiuntur ff. de iure codicillorum locum non
habet quando defunctus non potuit de rebus suis dispo-
nere, & testare, ref. 76. n. 39.
Limitata dispositio, limitatum producit effectum ref. 76.
n. 51.
Disponendi facultatem qui habet in vita non potest dis-
ponere nisi per actum inter vivos, & non per testa-
mentum, vel tacite per decessum ab intestato ref. 76.
n. 52. 53. 54.
Intestatus decedens dicitur per ultimam voluntatem
disposuisse, ref. 76. n. 52.
Testamentum licet a vivente fiat, non tamen dicitur dis-
positio inter vivos sed post mortem in quod tempus
testamenti effectus conseruitur resol. 76. num. 53.
Disponendi facultate concessa, per modum ultimae vo-
luntatis, an comprehendat modum disponendi inter
vivos, ref. 76. n. 55.
Omitteus sciens aliquid facere disponere, vel testari,
ex industria omissione dicendum est ref. 76. n. 57.
Disponendi facultatem habens, pro auctore seu ad pias
causas non potest aliter testari, vel disponere, & hares
ab intestato nec succedit ref. 76. n. 59.
Disponendi facultatem habens, tam in vita, quam in

morte, quod possit facere, & quando dicatur disposuisse
ref. 76. n. 60.
Persona loquentis non comprehenditur in generali dispo-
sitione, & quando secus ref. 88. n. 24. 25. 26.
Extensionem siue interpretationem passim recipit qua-
libet dispositio etiam in materia quantumcumque stri-
cta ref. 90. n. 32.
DISENSUS Modus procedendi ratione scripturarum vel
dato termino extraordinarius, est modus procedendi
parte non dissentiente, ref. 63. n. 1.
Actor si se dirigit per viam effectus preterito quod ha-
beat intentionem fundatam, ex instrumentis, si reus dis-
sentit in modo procedendi, remanet effectus loco postea,
proceditur iuxta naturam causae, & idem procedit in
feudalibus ref. 63. n. 10. 19.
DIPIDVVM Ius quod in re est individuum, resol. 54.
n. 16.
DIVISIO Magna Curia diuisio, quae fit per Proreges in
Regno Iudices in causis civilibus, & criminalibus sepa-
rate, & constituendo, fit pro faciliore causarum expe-
ditione, & dicitur tantum diuisa administratio, &
non iurisdiclio, quia iurisdiclio quo ad habitum est in-
diuidua, ref. 65. nu. 33.
Consilium vnicum dicitur licet fuerit diuisum in plures
artus ratione facilioris expeditionis negotiorum, re-
sol. 65. n. 33.
Qua partis solutio vel petitio, inter plures correos de-
bendi in solidum debiti diuisionem, & renunciationem
obligationis in solidum inducat, vel non, vide ref. 70.
per totum.
Diuisio crediti inducitur per solutionem partis debiti, &
correis acquiritur exceptio taciti possi, ita ut pro tri-
tuli, & non in solidum a creditore conueniatur, ref. 70.
num. 1.
Diuisio crediti inducitur ne dum per partis solutionem,
vel receptionem, sed etiam si a creditore pars debiti
fuerit petita ref. 70. n. 2.
Diuisio crediti a creditore fit si omnes correos debendi in-
solidum pro suis portionibus, & rati conueniant, resol.
70. nu. 2.
Diuisio crediti, inducitur si creditor plures correos in-
solidum conueniat, absque clausula quod vnica solu-
tione sit contentus, ref. 70. n. 3.
Solutio partis debiti a correo debet fieri vti ratba pum-
tualiter, & competente, ut correspondeat dilecti ra-
tba, nec plus, nec minus, & debet soluere pro sua per-
sona, vel ratba, ad hoc ut inducatur debiti diuisio, ref.
70. n. 4.
Creditor si recipiat ratbam ab vno ex correis debendi
in solidum soluentem pro vris seu interesse, & non
pro sorte principali debitum non dimittit, resol. 70.
num. 5.
Protestatio saluo iure solidi, vel acquillectia verba,
prohibens, debiti diuisionem ref. 70. n. 6.
Protestatio saluo iure solidi ad hoc ut pro sit, & impe-
dit debiti diuisionem, fieri debet in ipso actu solutio-
nis, vel petitionis ratbae debiti, ref. 70. n. 9.
Diuisio debiti non fit tacite, quando aliquis ex correis de-
bendi in solidum non esset solvendo, resol. 70.
num. 11.
Limita nisi post solutionem factam aliquis ex correis sa-
ctus fuerit non soluendo ref. 70. n. 12.
Dominus directus consentiens absque protestatione di-
uisioni emphiteusis facta inter plures emphiteutas, vel

vel cohæredes, debitum pensionis diuidi, & quilibet ex eis tenetur ad ratam pensionis in diuisione obueniunt, ref. 70. n. 13.

Diuisio debiti inducitur per exactionem, vel petitionem ratâ ab uno ex hæredibus per legatarium, quando quilibet ex hæredibus teneretur in solidum ad solutionem legati, ref. 70. n. 15.

Diuisio debiti inag plurēs correos in solidum, an sicut potest facite fieri, & induci per crediorem, ita etiam per iudicem in sententia, ref. 70. n. 16.

Diuisio debiti inducitur ex acceptilatione facta per creditorem, de ratâ tangente alium ex correis debendi in solidum, ref. 70. n. 17.

Diuisio debiti facta ab uno ex correis credendi ceteris correis creditoribus nocet, ref. 70. n. 18.

Diuisio debiti per petitionem, vel receptionem ratâ fit inter plures iutores qui in solidum astringuntur, ref. 70. n. 19.

Exceptio taciti pacti, & debiti diuisionis, quæ sita ceteris correis in solidum absentibus ex solutione ratâ facta ab uno ex correis, an eis sit quæ sita irrevocabiliter, vel solutem penitentia possit revocari, resolut. 70. num. 20.

Diuisio debiti, pro futuræ annuæ præstationis, an inducatur si creditor census bullaris ab uno ex correis, vel possessoribus in solidum obligatis recipiat partem census pro sua ratâ, ref. 70. n. 28.

Creditor census, si ab uno ex correis in solidum obligatis recipiat ratam census unius anni non censetur facta debiti diuisio, quoad census antea maturatos, ref. 70. num. 29.

Diuisio debiti inducitur inter plures correos in solidum ad census bullaris præstationem obligatos, si unus ex reis redimat, & sortem census soluat pro sua ratâ, ref. 70. num. 30.

Debiti diuisio inducitur inter plures emphyteutas, vel hæredes emphyteute, vel possessoris ad censum emphyteoticum obligatos in solidum, si dominus ab uno ex eis exegerit, vel solutionem census receperit pro sua ratâ, ref. 70. n. 32.

Tutor, Procurator cum liberâ, vel alius quilibet administrator non potest diuidere debitum solutionem recipiendo, vel petendo pro ratâ contingente ab uno ex correis in solidum obligatis, ref. 70. n. 33.

Prohibiti de iure alienare veluti minores, & similes non possunt debitum diuidere, ref. 70. n. 34.

Diuisio debiti ex receptione ratæ, an fiat inter plures fideiussores, vel correos habentes beneficium diuisionis inter se, ref. 70. n. 35.

In collationibus hæreditatum iudicio familia eriscunt de diuidendarum res ipse ad iuri debent non autem ipsarum extimatio, ref. 77. n. 5.

Diuisio in iudicio familia heriscenda, debet fieri, ut de quilibet res equalis fiat portio cuiuslibet adiudicanda ex hæredibus, ref. 77. n. 5.

Index ex officio curare debet quod si diuisio fiat per quotas cuiuslibet rei inter cohæredes, ref. 77. n. 6.

Index in diuisionibus non potest deuenire ad rei licitationem, si res possit commode in regiones diuidi, ref. 77. num. 7.

Diuisio rei, quæ commodam diuisionem non patitur, fit per adiudicationem eiusdem rei, uni ex cohæredibus, vel sociis reficiendo portiones cæteris in pecunia, ref. 77. num. 8.

Res commodam diuisionem non patientem, Index potest hæredibus, vel sociis contrahentibus substatere, & uni ex eis meliorem conditionem facienti adiudicare, ref. 77. n. 9.

Licitatores extranei non admittuntur in subbationibus rei adiudicandæ pro diuisione scienda si alter ex sociis, vel cohæredibus iustum rei prætium licitando offerat, ref. 77. n. 10. 11.

Hæres non potest credere extraneo ius licitandi, quod habet in bonis diuidendis non patientibus commodam diuisionem, ref. 77. n. 12.

Rei diuisio fieri potest de consensu partium, per eiusdem rei locationem, pensionem pro æqualibus portionibus diuidendo, ref. 77. n. 12.

Diuisio conuentionalis est permutationi similis, ref. 77. num. 15.

Frater poterit bona diuisa in fratre a filijs fratris reuocare fratre defuncto si filij incapaces sint successione illorum bonorum, ex forma fidei commissi, vel inuestiture, ref. 77. n. 28.

Emissionis generalis promissio inter cohæredes diuidentes an operetur fidei commissi renunciationem, resolut. 77. numer. 32. 33. Quid si verbis vniuersalibus, num. 35.

Emissio quando, & qualiter debeat inter plures hæredes, vel socios diuidentes pro portionibus diuisis emissis, resolution. 77. per totum, & vide in verbo emissio.

Diuisio per testatorem inter cohæredes facta habet vim prælegatorum, ref. 77. n. 41.

DOLUS, Fraus, & dolus præsumitur in donatione omnium, vel maioris partis bonorum, ref. 58. n. 14.

In dolo dicitur esse, qui promissa non seruat, resolut. 88. n. 4.

DOMINVS In venditione fructuum per Colonum an cæteris præferatur emptoribus iure retractus, ref. 54. num. 7.

Dominus in alienatione emphyteutis ceteris præfertur emptoribus etiam consanguineis, vel vicinis, ref. 54. num. 23.

Dominus directus consentiens absque protestatione diuisioni emphyteutis factæ inter plures emphyteutas, vel cohæredes debitum pensionis diuidi, & quilibet ex eis tenetur ad ratam pensionis in diuisione obuenientem, ref. 70. n. 13.

Debiti diuisio inducitur inter plures emphyteutas, vel hæredes emphyteute, vel possessoris, ad censum emphyteoticum in solidum obligatos, si Dominus ab uno ex eis exegerit, & receperit pro sua ratâ, resolut. 70. n. 32.

Possessor emphyteutis tenetur dominum recognoscere, laudimari, & Canones soluere, vel rem dimittere, ref. 73. n. 8.

Dominus directus dicitur possidere, civiliter emphyteuta vero, & feudatarius dicitur possidere naturaliter, ref. 79. n. 1.

Dominus directus, qui titulo emptionis, seu adiudicationis iure creditoris emphyteutis acquisiuit, an possit pro futuro canone contra emphyteutam eiusque bona agere, ref. 88. n. 7. 8. 9. 10. 11. 13. 15. 16. & seq. & n. 20. & per totum.

Dominus directus pro Canone non soluto, utens aduersus emphyteutam iure creditoris, non tam crediti, quàm domini iure dicitur vsus, ut Canones uti domino debeantur.

beatius, & ex causa ipsius dominij originaria, qua spectanda est ref. 88. n. 10.

Dominium, Socius in re induit an dominium, & possessionem in qualibet cespice acquirat in tota, ref. 54. n. 14.

Dominium, & possessio, transferitur ex contractu conditionali si deuentum sit ad traditionem etiam per actum solum, & constitutum, ref. 62. n. 5.

Recognitio emphiteusis releuat dominium ab onere probandi dominium in casu caducitatis, ref. 84. num. 6. 7. & seq.

Dominium ad effectum eaducitatis & deuolutionis plene probandum est ref. 84. n. 7.

Recognitio inter dominium directum, & nouum emphiteam probat dominium plene etiam in preiudicium singularium successorum, maxime accedentibus solutionibus Canonum, ref. 84. num. 8. 9.

Dominium rei adiudicate non acquiritur per secundum decretum nisi capta rei adiudicate possessione, ref. 95. num. 16.

Dominium non transferitur ex sententia absque traditione, nec corporalia possessio, ref. 95. n. 17.

Amplias fauore fisci, n. 18.

DONATIO, Fraus, & dolus presumitur in donatione omnium, vel maioris partis bonorum, ref. 58. n. 14.

Constitutum adiectum in donatione inter vivos collata, & exequenda post mortem donantis, statim operatur ref. 62. n. 8. 12.

In donatione causa mortis constitutum operatur in ultimo uite spiritui donantis, ref. 62. n. 9. 11.

Donatio vide aliqua in verbo donator, & verbo donatarius.

Fructus peruenti ex usufructu reservato per donatorem omnium bonorum presentium, & futurorum existentes tempore mortis donatoris, an pertineant donatario vniversali, vel heredi, ab intestato donatoris, ref. 76. n. 24. 25.

Donatio valet si donator fecerit donationem omnium bonorum presentium, & futurorum, certa parte pro disponendo reservata, si ab initio in donatarium ipsum, vel alium disposuerit cum conditione in casu quo de quantitate ipsa reservata non disponeret ref. 76. num. 28. 29.

Donatio non datur alienatio, sed imo prodigalitas dicitur, ref. 84. num. 1.

DONATOR omnium bonorum certa quantitate disponendi reservata si intestatus, vel sine dispositione decedat an in ea quantitate reservata, donatarius ipse vniversalis succedat, vel venientes ab intestato ipsius donatoris, ref. 79. n. 23. 26. 27.

Donator decedens ab intestato an dicatur de reservatis in donatione in cuius heredes ab intestato veniente disposuisse si de reservatis ab initio disposuerat in eundem donatarium, vel alium in casu, quo de reservatis non disponeret, & an requiratur specialis, & particularis dispositio, vel sufficiat generalis per heredit institutionem, ref. 76. n. 30. 31.

DONATARIUS Donator omnium bonorum, certa quantitate disponendi reservata si intestatus, vel sine dispositione decedat, an in ea quantitate reservata, donatarius ipse vniversalis succedat, vel venientes ab intestato ipsius donatoris, ref. 76. numer. 23. 26. 27.

Fructus peruenti ex usufructu reservato per donatorem

omnium bonorum existentes tempore mortis donatoris an eis succedat donatarius omnium bonorum, presentium, & futurorum, vel heredi ab intestato donatoris, ref. 76. n. 24. 25.

Donator omnium bonorum presentium, & futurorum, certa parte pro disponendo reservata, potest de reservato ab initio ipsius donationis in donatarium ipsum, vel alium disponere in casu quo de reservato non disponeret, & valet donatio ref. 76. n. 28. 29.

DONATIVUM non potest tribui Proregi in Regno per congregatos in parlamento generali, resolut. 72. num. 36.

DONATARIUS omnium bonorum ne dum heres, sed nec vniversalis dicitur successor ref. 58. n. 1.

Donatarius omnium bonorum dicitur titulo particulari, & singulari bona donata possidere licet vniversalitatem bonorum consequatur, & passus iura in eum non transeat, ref. 58. n. 2.

Donatarius omnium bonorum ad inuentarium confessionem non astringitur ideo ultra bona donata non tenetur ad eis alienum donatoris, ref. 58. n. 3.

Nus eris alieni non sequitur singularem successorem, vel donatarium omnium bonorum, ref. 58. n. 4.

Donatarius omnium bonorum, eatenus ad instar heredis accipitur, ut onus eris alieni donatoris ad eum spectet quatenus de iure tanto minus ei censetur donatum quantum es alienum donatoris importat, ref. 58. num. 7.

Donatarius omnium, vel maioris partis bonorum de iure non tenetur respondere donatoris creditoribus, personalem executibus actionem ref. 58. n. 9.

Quid non data herede donatoris, vel eo non soluendo existente, ref. 58. n. 13.

Quid in Regno stante alium Vicerregio, & Pragmatica, ref. 58. n. 14.

Creditoribus donatoris an personali actionem, & exequutiva possint compellere donatarium omnium bonorum si ex pacto tacito, vel expresse inter donatorem, & donata iurium alium esset, quod donatarius creditoribus satisfacere teneatur, ref. 58. n. 9.

Creditoribus donantis, hypothecaria agere possunt contra donatarium omnium bonorum, ref. 58. n. 11.

Emptor an possit de emissione agere contra donatarium omnium bonorum venditori, ref. 58. n. 12.

Donatarius donatarii omnium, vel maioris partis bonorum, non est comprehensus in dispositione Pragmatica, & alius Vicerregij, ut via exequutiva a creditoribus donatoris compellatur, ref. 58. n. 15.

Hæ res donatarii omnium, vel maioris partis bonorum, comprehenditur sub statuto, & alia Vicerregio concedente exequutione creditoribus donatoris contra donatarium omnium bonorum, ref. 58. n. 16.

DOS, Fiscus, & alij anteriores privilegiati creditores auocant solum possessori creditoribus, ref. 51. n. 24.

Pactum de dote restituenda dotanti, vel suis, absque dotantis stipulatione, an sufficiat ita ut mulier non possit de dote ad libitum disponere, ref. 64. per tot.

Dotans potest conuenire de dote sibi vel suis restituenda a principio dotationis non autem ex intervallo, ref. 64. num. 1.

Pactum de dote redenda sibi, vel suis potest per dotantem apponi, etiam ex intervallo quando a principio, ita inter partes fuisse conuentum, vel ante sequutum matrimonium, licet post dotis constitutionem, ref. 64. num.

num. 2. 3.
 Filia dotata potest de dote disponere infra legitime quantitatem non obstante pacto de dote restituenda, & reddenda, ref. 64. n. 4.
 Intellige procedere, si filia dotata decesserit post mortem patris dotatai secus si eo vivente, quia pactum subliteretur, ref. 64. n. 5.
 Limita ut n. 7.
 Dos quando succedat loco legitime ref. 64. n. 5.
 Filia dotata ultra quantitatem legitime à patre, potest in excessu gravari pacto reddendi dotes dotanti, vel suis, ref. 64. n. 6.
 Filia a patre dotata si expresse consenserit pacto, ut non possit de dote disponere nisi ad certam summam, sibi præiudicat, ut ultra dictam summam etiam de quantitate legitime disponere non possit, resolution. 64. num. 7.
 Mulier potest de dote disponere, non obstante pacto de dote restituenda quando de proprijs eius bonis dotatur, a patre, fratre, vel extraneo, ref. 64. n. 8.
 Frater non potest apponere pactum de dote sibi redenda in preiudicium sororis, quando dotat de paragio, vel ex necessitate statuti, ref. 64. num. 8. 9. Declara n. 11.
 Frater vel extraneus dotans an præsumatur de proprijs bonis dotare, vel mulieris, ref. 64. n. 10.
 Pactum a fratre, vel alio dotante appositum de dote restituenda sibi, vel suis, quando mulier de proprijs eius bonis dotatur substat, quando mulier in vita non fuerit conquisita, vel ab intestato decesserit, ref. 64. num. 11.
 Extraneus dicitur in materia dotis dando quisque qui non est pater, vel avus, ref. 64. n. 14.
 Dos de paragio, & vita militis, an super fundo in successione transversalium debeantur, ref. 75. per totum, & n. 1. 18. 19. 46.
 Vita militis, & dos de paragio, equiparantur, & in quibus, ref. 75. n. 1. 3.
 Dos de paragio, & vita militis succedunt loco legitime, ref. 75. n. 4. 40. 41.
 Dos de paragio, & vita militis succedunt loco portionis hereditariae, ref. 75. n. 5.
 Dos de paragio, & vita militis debentur quando fundum ab ascendentibus obvenit, ref. 75. n. 10.
 Dos de paragio, & vita militis, non fuerunt cognita de iure communi, sed tantum per Regni constitutiones, ref. 75. n. 20.
 Dos de paragio, & vita militis, vere in Regno fuerunt introduktione exclusionis a successione portionis feudi statu iure francorū per quod masculus semine, & maior natu minori in feudi individui successione præfertur, ref. 75. n. 30.
 Dos de paragio, vide aliqua in verbo vita militis.
 Dos de paragio, & vita militis debetur omnibus, qui a feudi successione excluduntur.
 Dos de paragio, & vita militis, est loco portionis feudi, a qua quis excluditur propter prerogativam sexus, & atatis ex francorum iure, & feudi individuitate, ref. 75. n. 39. 40.
 Dos de paragio, & vita militis per quot regulas pñi possint, ref. 75. n. 42.
 Et an una sola sufficiat ad petendum, vel omnes copulativè requirantur n. 44.
 Statutum exclusivum seminarum semper intelligitur re-
 Ant. de Amat. T. II.

servata congrua dote pro exclusis, ref. 75. num. 47. 48. 49.
 Mulier cui ex facultate nuptialibus in tabulis per doctores attributa de certa parte dotis disponere permixtum sit, an dicatur in venientes ab intestato disposuisse, & sine testamento vita functa, vel eiusdem generalis, vel particularis dispositio requiratur, ref. 76. per tot.
 Pactum in contractu dotali, quod de dote non possit per mulierem disponi nisi de certa summa muliere consentiente renunciantē, & quietante valet, resolut. 76. num. 1.
 Mulier, quæ facultatem habet disponendi de certa parte suarum dotum, an possit de ea disponere, tam in vitam, quam in morte, ref. 76. n. 4. 5. 6. 7. 8.
 Mulier quæ ex pacto potest de certa parte dotis disponere, adhuc ut dicatur de ea disposuisse requiratur particularis dispositio, vel sufficiet generalis per heredis institutionem, vel omnium bonorum donationem, ref. 76. n. 9. 10. 11. 12.
 Dotis conditio licet regulariter per pactum deterior reddi non possit maritus tamen in fructibus proprijs potest dotem deteriorem redere, ref. 83. num. 3.
 Interesse seu fructus, & usuræ dotis vide in verbo interest.
 Dotis restitutio vide in verbo restitutio.
 Paragium, & vita militis debetur per resutarium, & fendi, & an tempore resutatoris vel mortis, ref. 84. nu. 5. 31.
 Fideiussor doti an etiam ad dotarii restitutionem exequuntur conveniri possit quod eum marito fuerat conventum, ref. 92. per tot.
 Fideiussor dotis ad accessoria quoque tenetur & furas scilicet, & dotis augmentum, ref. 92. n. 3.
 Dotis appellatione an veniat dotarium, ref. 92. num. 4. 12.
 Hypotheca datur pro dotario sicut pro dote ipsa, ref. 92. num. 5.
 Dos, & dotarium inter se satis differunt, resolut. 92. num. 16.
 DOTANS potest convenire de dote sibi, vel suis restituenda a principio donationis secus ex intervallo, ref. 64. nu. 1. & an requiratur eius stipulatio, ref. 64. per totum.
 Pactum de dote redenda sibi, vel suis, potest per dotantem apponi etiam ex intervallo, quando a principio ita inter partes fuisse conventum, vel ante sequutum matrimonium, licet post dotis constitutionem, ref. 64. n. 2. 3.
 Frater, vel extraneus dotans an præsumatur de proprijs bonis dotare, vel mulieris, ref. 64. n. 10.
 DOTARIUM, Fideiussor dotis an teneatur etiam exequuntur ad restitutionem dotarii, quod conventum fuerat cum marito, ref. 92. per tot.
 Pater tenetur pro filio dotem recipientē, ne dum ad dotis, sed etiam ad dotarii restitutionem, ref. 92. n. 1.
 Dotis appellatione an veniat dotarium, ref. 92. n. 4.
 Hypotheca datur pro dotario sicut pro dote ipsa, ref. 92. num. 5.
 Dos, & dotarium inter se satis differunt, ref. 92. n. 16.
 DUBIUM, Factum clarum non redditur dubium, ex sola partis negatione, ref. 63. n. 15.

ÆQUALITAS seruanda est inter fratres ab initio secus ex post facto, ref. 77. num. 31.

ELIGENS, ELECTIO. Nominandi, vel eligendi, facultatem habens an ducatur nominasse, vel elegerit eius numeralem hereditatem etiam ab intestato, & an eius donatarium omnium bonorum, ref. 76. n. 46. 47. 48.

EMPHITEUSIS Possessor emphyteusis tenetur Dominum recognoscere laudimia, & Canones solvere, vel rem dimittere, ref. 73. n. 8.

Qui dicantur comprehensi in inuestitura feudi, vel emphyteusis, ita ut citra periculum caducitatis domino in requisito, in eos alienari emphyteusis, vel feudum, possit ref. 84. per tot.

Emphyteusis dicitur alienata ex donatione, & in causa caducitatis ref. 84. n. 2.

Consensus domini requisitorius, non est opus in donatione permutatione, diuisione, legato, insoluto donatione, & obligatione, emphyteusis, ref. 84. n. 3.

Idem in adiudicatione emphyteusis iudiciali n. 4.

Consensus domini confirmatorius requiritur in donatione, in permutatione, vel alienatione emphyteusis, cum obligatione, & passis emphyteoticis, ac solutione laudimij, ref. 84. n. 5. 11.

Emphyteusis an possit alienari inter plures nonos emphyteusitas in concessione comprehensas, & quid si cum iure, accrescendi, vel non decrescendi concedatur, ref. 84. num. 13. 14. 15. & seq.

Emphyteusis noua pluribus concessa, habet diuisionem principum, & censetur plures, & diuersa concessiones, cui unusquisque ex emphyteusis dicatur pro sua parte conduxisse, ref. 84. n. 16.

Emphyteusis, quando ex causa onerosa dicatur concessa, ref. 84. n. 27. 28.

Emphyteusis concessa ex causa onerosa, & mediante pecunia potius inducatur emptio, & venditio, ref. 84. num. 28.

Emphyteusis potest alienari in proxime successurum, & in antiqua inuestitura comprehensum absque consensu domini, & laudimij solutione, ref. 84. n. 35.

Amplia etiam si non in proxime successurum fiat, si tamen sit de comprehensis in inuestitura, n. 36.

Amplia si alienatio fiat ab uno ex heredibus alteri heredi succedentibus emphyteute de portione emphyteutici alteri obuentam, n. 37.

Emphyteusis alienatio in proxime successurum, & in inuestitura comprehensum, non dicitur alienatio, seu noua emphyteusis acquisitio, sed quedam dominij continuatio, ref. 84. n. 39.

Filij, & nepotes; ceterique in inuestitura comprehensi dicuntur habere emphyteusim stipulatam ab eorum predecessoribus, pro eis a domino concedente, ref. 84. num. 42.

Emphyteusis alienatio quæ in proxime successurum, & in inuestitura comprehensum fit potius refutatio quam alienatio, dicitur, ref. 84. n. 43.

Filij censentur in inuestitura comprehensi si emphyteusis usum fuerit concessa absque ulla mentione filiorum, vel heredum: sed ut heredes non ut filij, & quid in emphyteusis ecclesiastica, resolut. 84. num. 57. 58. 59.

Filij sunt comprehensi in inuestitura concessa emphyteu-

si, pro se filij, vel liberis, vel descenditibus, resol. 84. num. 60.

Emphyteusis, pro se, & filijs liberis, vel descenditibus concessa, dicitur passiva, & prouidentia, ref. 84. n. 61.

Pater non potest filios preiudicare, vel nepotes in emphyteusis recepta pro se, & filijs, vel nepotibus, resol. 84. num. 62.

Filij in emphyteusis stipulata pro se, & filijs, an succedant, & censentur facta stipulatio uti heredibus, vel uti filijs ita, ut si patris heredes non sint, vel eius repudiauerint hereditatem, in emphyteusis succedant, ref. 84. n. 63. & seq. & n. 66.

Filij non dicuntur comprehensi in emphyteusis concessa pro se filijs, & heredibus, nisi sint heredes patris, ref. 84. num. 67. 69.

Filij dicuntur vocati ordine successivo nempe post patris obitum in emphyteusis concessa, pro se filijs, & heredibus, ref. 84. n. 67.

Emphyteusis pro se filijs, & heredibus non potest in filios in vita transferri, & alienari nisi seruata forma, finalis C. de iure emphyteotico, ref. 84. n. 69.

Emphyteusis concessa pro se, & heredibus, & successoribus quibuscumque potest in quemcumque alienari, & dicitur a domino ab initio data licentia alienandi, resol. 84. num. 72.

Filij an dicantur uti filij, vel uti heredes, in inuestitura comprehensis, si emphyteusis fuerit concessa pro se suisque heredibus, & successoribus, & quid in emphyteusis ecclesiastica, ref. 84. n. 74. 78. 79. & seq. & num. 82.

Hæres verbum in emphyteusis Ecclesiastica non de quocumque hærede extraneo, sed de filio intelligitur ratione subiectæ materie, ref. 84. num. 74. & num. 76. ubi declaratur.

Emphyteusis ecclesiastica ad quoscumque heredes extraneos transit si concessa fuerit seruatis solemnitatibus in alienatione bonorum Ecclesiæ requisitis, resol. 84. num. 76.

Emphyteusis Ecclesiastica concessa pro se heredibus, & successoribus, an ad heredes extraneos transeat, ref. 84. n. 77.

Emphyteusis concessa pro se suisque heredibus, & successoribus, non potest in filios transferri inter viuos nisi seruata forma l. fin. C. de iure emphyteut. ref. 84. num. 79.

Pater, & filij dicuntur in inuestitura comprehensis concessa emphyteusis viro nomine sociali, & contrahit matrimonio latinorum more, ref. 84. n. 83.

Hypotheca domini directi extinguitur, si ab emphyteuta emat emphyteusim, vel domino adiudicetur, vel si aliter quomodolibet ad dominum emphyteusis peruenit, ref. 83. n. 16. & seq. per tot.

EMPHITEUTICA an habeat retrahum in alienatione directi dominij, ref. 54. n. 21. 24. 25.

Dominus directus cōsentiens absque protestatione diuisioni emphyteusis factæ inter plures emphyteutas, vel coheredes debitam pensionem in solidum, ref. 70. n. 13. & 32.

Debiti diuisione inducitur inter plures emphyteutas, vel heredes emphyteute, vel possessores, ad censum emphy-

phiteoticum obligatos in solidum, si dominus ab uno ex eis exegerit, vel solutionem census receperit pro suarum res. 70. n. 32.

Possessor emphiteusis tenetur dominum recognoscere laudimia, & Canones solvere, vel rem dimittere, res. 73. n. 8.

Emphiteuta, & feudatarius, naturaliter tantum possident dominum vero directus civiliter, res. 79. n. 1.

Emphiteuta, vel velis dominus dicitur procurator in rem suam propriam, res. 79. n. 8.

Emphiteuta quando, & in quos possit domino in requisito citra caducitatis periculum alienare emphiteusis tanquam in comprehensos in inuestitura, res. 84. per totum.

Recognitio emphiteute releuat dominum ab onere probandi dominium in casu caducitatis, res. 84. num. 6. 7. & seq.

Recognitio inter dominum directum, & nouum emphiteutam probat dominium plene etiam in prauidicium singularium successorum maxime accedentibus solutionibus Canonum, res. 84. num. 8. 9.

Recognitio nomi emphiteute, operatur ut is a domino eadem personali actione ad Canonum solutionem coarceatur, qua, & primus emphiteuta cogi poterat, res. 84. num. 10.

Ius accrescendi, vel non decrescendi quando locum habeat inter plures nouos emphiteutas, res. 84. n. 13. ad n. 35. & vide latius in verbo Ius accrescendi.

Clericus, & Ecclesiastica persona non subijcitur iurisdictioni laicali si sit emphiteuta Regia Curia, res. 86. num. 57.

Emphiteuta an possit cogi a domino pro Canone praterito, vel futuro si pro parte Canonis fuerit emphiteusis Domino adiudicata, res. 88. per tot.

Emphiteuta, qui non possidet non tenetur ad Canonis solutionem, & quid si dolo, vel culpa sua deseruit possidere, res. 88. n. 23. 4. 5.

Emphiteuta non tenetur ad pensionem postquam emphiteusis ad proprietarium peruenit, res. 88. n. 6. & n. 1.

Dominus Directus, qui titulo emptionis, seu adiudicationis iure creditoris emphiteusum acquisiuit, an possit pro futuro Canone contra emphiteutam agere, res. 88. numer. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 15. 16. & seq. per tot. & n. 20. & seq.

Dominus directus pro Canone non soluto utens aduersus emphiteutam iure creditoris, non tam crediti quam dominij iure dicitur vltus cum canones vel domino debeantur, & ex causa ipsius dominij originaria, qua spectanda est, res. 88. n. 10.

Obligatio aliorum bonorum emphiteute, pro Canonis solutione est accessoria, & respectu ipsius iuris emphiteoticis principaliter subsistentis, res. 88. n. 16.

Emphiteuta an ad canones prateritos cogi possit, si ex causa Canonum non solutorum fuerit emphiteusi priuatus, & ea domino qualitas, & quid in emphiteusi Ecclesiastica, & quid stante protestatione, & quid stante clausula francha, & libera, & quid si adiudicatio facta sit cum onere proprietatum, res. 88. n. 18.

EMPTOR cum pacto de retrouendendo in iure luendi vendito an ceteris praeferatur emptoribus, vel cessionariis, res. 54. n. 26.

Emptor si udi cu pacto de retrouendendo si ultra praeui promittat solvere decimam Fisco Regio in reuenditione a venditore recuperat, ne dum pretium, sed etiam Ant. de Amat. P. 11.

decimam Fisco solutam, res. 67. n. 37.

Emptor agit a pretium rei vendite, licet venditor tantum pro suo facto conuenit de euictione teneri, res. 77. n. 38.

Emptor, vel possessor conuentus an laudando auctorem, vel dominum nominando possit evitare iudicium, & petere quod cum auctore, & domino agatur, resolut. 86. n. 65.

AEQV ALITAS. Testamentum inter liberos absque solemnitatibus celebratum an sit nullum non seruata aequalitate inter eos aequaliter res. 90. d. n. 19. & seq. ad fin.

Aequalitas seruanda est inter filios nisi de contraria voluntate testatoris patris appareat etiam ex coniecturis, res. 90. n. 20. & 34.

Inaqualitas ex quibus deducatur seruata a patre in testamento celebrato inter liberos, res. 90. num. 21 ad nu. 29.

EVICTIO. Emptor an possit de euictione agere, contra donatarium omnium bonorum venditoris, res. 58. n. 12.

Euictio debetur, si res francha, & libera, fuerit vendita, res. 61. num. 40.

Qualiter ad iniucem pro portionibus diuisis inter plures heredes debeatur euictio, res. 77. per totum.

Euictio debetur ad iniucem inter plures heredes diuidentes pro rebus in portionibus obuentis etiam quod promissa non sit, res. 77. num. 14.

Euictio inter plures heredes debetur pro re infra legitime quantitatem coharedi assignata, res. 77. n. 17.

Euictio semper debetur causam onerosam habenti, res. 77. n. 18.

Heredes ad hoc, ut de euictione agat aduersus coharedes, pro rebus diuisis euictis debet litteram coharedi denunciare, & rem uictori restitutam esse, res. 77. n. 19.

Euictio debetur in diuisione data ignorantia, rem esse alteri subiectam, res. 77. n. 20. secus data scientia num. 21. Declara. n. 21. 24. 25.

Pretium pro euictione non debetur coharedi, si scierit in passionem, & diuisione rem alteri debitam, & obnoxiam accepit, res. 77. n. 20. 21.

Heres si sciat rem sibi obuentam in diuisione pure ad alium coharedem pertinere, de euictione non agit: quia censetur iuri suo renuniasse, res. 77. n. 26.

Euictio non datur contra coharedem succedentem in portione diuisa, ex reciproco fideicommissio facto a communi auctore, res. 77. n. 27. 28.

Heredes in casu quo agit de euictione contra coharedem pro rebus diuisis an tantum ad praeuium, vel interesse agat, res. 77. n. 29.

Euictio debetur, & quanti interest euictionis tempore, res. 77. n. 29.

Euictio non debetur re euicta ab altero ex coharedibus diuidentibus ex natura rei, vel fideicommissio communis auctoris generalis euictionis promissione non obstante, res. 77. n. 30. Amplia. n. 31. 32.

Euictionis generalis promissio inter coharedes diuidentes an operetur fideicommissi renunciationem, res. 77. n. 32. & 33.

Quid si verbis vniuersalibus n. 35.

Euictio verbis vniuersalibus promissa quomodo cumque, & qualiter cunque debetur etiam si ex rei natura, vel aliter sequatur, res. 77. n. 34.

Euictio non debetur coharedi pro re in diuisione obuen-

ta, si expresse, quod de euictione non teneatur actum
sit, resol. 77. n. 36. Amplia quod nec ad pretij restitutionem, n. 37.
 Empor agit ad pretium rei vendite euicte quamvis venditor tantum euictionem pro suo factio promississet, resol. 37. n. 18.
 Euictio debetur in diuisione facta per iudicem, resol. 77. num. 19.
 Euictio non debetur in diuisione facta per testatorem inter cohæredes resol. 77. num. 40. Declar. a. num. 44. 45. & 13.
 Euictio non debetur pro pralegio, ref. 77. n. 4. 2.
 Euictio habet locum in permutatione, resol. 77. num. 43.
 Pro simplici in Lata molestia an exequuntur agi possit ad prajij restitutionem stante pacto, resol. 87. per totum.
 Euictio non debetur nisi exequutio sententia perfectæ non sit, & rea cuiusque: traditur, ref. 87. n. 1.
 Euictio promissio nõ comprehendit molestiam, nisi expressè in pactum deductum sit resol. 87. n. 2.
 Pactum quod etiam pro simplici molestia de euictione exequuntur agi possit, de iure subsistit, resol. 87. num. 3.
 Molestiam inceptam fuisse sufficit ad hoc ut de euictione ex pacto agi possit, ref. 87. n. 6.
 Molestia non dicitur illata nisi post euictionem perfecte sequantur, ref. 87. n. 7.
 Quid si de euictione, vel molestia, diffinitur, vel conuincitur promissum sit, n. 8, 9.
 Pro simplici molestia de euictione agi potest, quando de quacunque euictione quouomodo vniuersaliter promissum, & stipulatum est, ref. 87. n. 10.
 Pretium an ex simplici illata molestia stante pacto molestia, via exequutina per emptorẽ repeti possit, ref. 87. n. 11. 12. 15. 16. 17.
 Præij restitutio emptorij actione, ex emptor debetur, & non euictionis, ref. 87. n. 14.
 Euictio an, & qualiter debeatur ementi sciens rem alienam, & an ud pretium ref. 88. num. 15.
 EX ABRVPTO. In feudalibus an possit procedi ex abrupto risione scripturarum, vel per viam effectus, in mero iuris articulo, vel dato termino, resol. 63. num. 15.
 EXCEPTIO. Anterioritatis pariter privilegiata, nõ admittitur aduersus exequutionem censu in forma bullæ si opponens, rem quam possidet sibi distinxerit pro credito anteriori, sibi accollendo creditum posterius, & sic rem in parte pro causa posteriori detineat, ref. 61. n. 8.
 Exceptio, & limitatio est de regula, ref. 74. n. 5.
 Exceptio notoria ex facie eiusdem instrumenti resultans admittitur aduersus eiusdem instrumenti exequutionem, non obstante ritu, pacto, vel statuto, omnes aduersus instrumenti exequutionem reiciuntur exceptiones, ref. 78. n. 5.
 Exceptio alioquem requirens indaginem in fine causæ admerita referatur, Secus in exequutione liquida, que reservata non potest, alias processus est nullus ref. 80. num. 1.
 Exceptiones alioquem requirentes indaginem, qua dicantur iudicis arbitrio remittitur, ref. 80. n. 3.
 Euentia diffinita super meritis nulla est si parte petente super exceptione reservata pronunciatum non

fit. Secus est parte non instante, ut super exceptio reservata pronuncietur ref. 80. n. 2.
 Exceptio in fine causa reservata non dicitur decisa, sed in fine causa reservata decidenda, resol. 80. num. 8.
 Exceptio reservata decidenda in fine causa intelligitur si licet tempore ferenda sententia diffinitur, secus si reservaretur ad merita processus, ref. 80. n. 15.
 Processus redditur nullus, si exceptio reservata in fine causæ ad favorem excipientis fuerit admissa, ref. 80. num. 15.
 Statutum tribuens exequutionẽ instrumento interpretationem sumit ex l. h. C. de edicto Diui Adr. tollend, ref. 81. n. 1.
 Exceptio dicitur requirere ulteriorem indaginem, tam si dubium in facto, quam in iure habeatur, ref. 81. n. 15.
 Exceptio dicitur vide in verbo dicitur.
 Exceptio, cedendum obstat creditori, qui cedere non potest iure fideiussori contra alios fideiussores etiam citra dolum, & quando ref. 89. n. 14. 15.
 EXEQUUTOR. Potest de suo credito sibi solvere in pecuniis hereditariis existentibus in hereditate, ref. 56. n. 18.
 EXEQUUTIO Partita banci aduersus bancherium scribentem habet exequutionem paratam resol. 57. num. 1.
 Partita baci, vel tabula an habeat exequutionem paratam aduersus tertium, qui ex dicta partita esset debitor, ref. 57. n. 7. 8.
 Exequutio vide aliqua in verbo via, ibi via exequutina.
 Exequutio summe liquide nõ retardatur per inliquidum ref. 59. n. 11. contra n. 20.
 Exequutio denegatur instrumento pro summa inliquida, ref. 59. n. 16.
 Statutum dans exequutionem instrumento intelligitur de liquido, ref. 59. n. 17.
 Instrumentum publicum de iure non habet exequutionem paratam ref. 63. n. 7.
 Sententia exequutio lapsu anno, a fessione in factum peritur, ref. 63. n. 9.
 Proregis in Regno concedunt exequutorias privilegijs & referiptis ab extra Regnum provenientibus, idque audito fisci patrono, vel tertio interesse pratendentis alias exequi in Regno prohibeatur, resol. 72. num. 27.
 Amplia in rescriptis apostolicis, n. 28. 39.
 Ritus dat exequutionem, creditori, possidenti, & producenti instrumentum, ref. 78. n. 10.
 Si de validitate cancellationis instrumenti dubietur, an vide in cancellationis cancellati sit concedenda exequutio ref. 81. per totum.
 Instrumentum cancellationem non habet exequutionem paratam ex forma ritus, ref. 81. n. 8.
 Cancellatio nulla, tam ratione potestatis Cancellantis, quam ex errore uotarij, vel ratione in legitimatis causa Cancellationis non impedit exequutionem instrumenti ref. 81. n. 9.
 De validitate Cancellationis dum dubitatum impeditur instrumenti exequutio donec declaratur Cancellationis nullitas ref. 81. n. 12.
 Pendente iudicio super viribus Cancellationis instrumenti superseendum est in eius exequutione ref. 81. num. 13.
 Exequutio denegatur instrumento aliquo modo offuscato ref.

ref. 81. n. 16.

Exequutio an. & quando deneganda sit instrumēto vulnervato per feuentiam quod ampliat. & declarat. pluribus modis. ref. 81. n. 24. 25. 26. 27. 28.

Sententia lata contra Clericum, a iudice laico in causa reconuentionis, an ab eodem laico possit exequi contra Clericum, vel ab Ecclesiastico. & quid in Clerico possessore cū vizio litigiosi. & quando ref. 86. n. 60.

EXHIBERE. Quatenus de iure rēdere, vel exhibere cōuenitur exequutivē per modum percepti, vel iniunctionis, quod exhibetur. ref. 9. n. 3.

EXTENTIO. Consecutio tunc casu recepta maxime contra ius, ad alium non extenditur. ref. 62. n. 14.

Statutum exorbitans. & Correctorium non est extendendum. ref. 75. n. 21.

Statutum ex idempnitate rationis extenditur ad alios casus. & personas. ref. 75. n. 51.

Extensio sui interpretationem passivā recipit quolibet dispositio etiam in materia, quantumcunque stricta. ref. 90. n. 31.

EXTIMATIO. In Collationibus hereditatum iudicio familia heriscende dividendum, & rei ipse adduci debent non autem ipsarum rerum extimatio. ref. 77. num. 1.

Pratium, & extimatio loco ipsius rei debite prestare non potest inuita parte. ref. 77. n. 3.

Collatio fit per rei extimationem de partium tamen voluntate etiam in dote conferendis. ref. 77. n. 4.

EXTRANEUS dicitur in materia dotis dande, qui non est pater, vel avus. ref. 62. n. 4.

Extraneus in materia testamenti inter liberos, dicitur quicumque non est de liberis. ref. 90. n. 18.

F

FACTVM. Questio intrinseca, vel facti, qua dicitur. ref. 63. num. 12.

Questio intrinseca dubij facti questioni equiparatur. ref. 63. num. 13.

FEMINA. Hodie in Regno est habitata ad fendi successionem licet cum prerogativa sexus. ref. 75. n. 37. 38.

Femina exclusa debet esse congrue dotata de bonis eius de cuius successione agitur, etiam quod per statutum nihil ei fuerit reservatum. ref. 75. n. 47. 48.

Statutum excludens feminam semper intelligitur reservata congrua dote per exclusam. ref. 75. n. 47. 48. 49.

Femina est idonea testis in testamento inter liberos. ref. 90. n. 4.

FEDVAT. In feudalibus an possit procedi ex abrupto visione scripturarum, vel per viam effectus, in mero iuris articulo, an vero dato termino. ref. 67. n. 15.

Generalis Regis assensus habemus in Regno, in feudis non aliis nationibus. ref. 67. n. 1.

Venditor fendi a R. C. non consequitur integrum pretium fendi venditi, sed decimam partem manū, quando Rex eligit in fendi venditione preferri iure retrahitur. ref. 67. n. 6.

Fendum non presumitur, nisi probetur per eum, qui se feudat rem esse feudalem. ref. 67. n. 50.

Fendum dicitur continere servitutem. ref. 67. n. 51.

Allodium fundo vinctum, & incorporatum per vassallum non officitur. ex hoc feudale, sed allodialiter remanet, si talis sit quod de per se subsistere possit, & separari a Ant. de Amat. P. 11.

feudo. ref. 67. n. 53. 54. 55. 56.

Feudale non presumitur vinctum, & aggregatum fundo quando feudum haberet certum finem, & bona essent extra finem feudi. ref. 97. n. 34.

Merum, & Mixtum Imperium, seu iurisdiclio super feudo Castro, vel territorio feudatario, vel alio possessore, acquisita, non fit feudatarius, nec rem egeri cum de per se possit subsistere. ref. 67. n. 56. 57. & seq.

Allodialium proprium an quisque possit facere feudale, & erigere in feudum, & qualiter, & quae requirantur. ref. 67. n. 56. 61. 62. 63. 64. & seq.

Consensus recipientis facit rem feudalem, & quando, ref. 67. n. 61.

Inuestitura, & fidelitas seu cum agimus sunt de essentia & substantia fendi. ref. 67. n. 65.

Fidelitas, est ius de substantia fendi, ut nec possit per dominum remitti licet alius instrumenti fidelitas pacto remitti possit. ref. 67. n. 66.

Fendum a fidelitate dictum est. ref. 67. n. 67.

Fendum non probatur ex nuda assertione, vel confessione feudatarij si vere verum allodialiter sit. ref. 67. n. 60.

Recitatio processus fit in feudalibus. ref. 71. n. 5.

Argumentum valet de fideicommissio ad feudum. ref. 67. n. 16. 17.

Fendum & fideicommissum aequiparantur. ref. 75. num. 7.

Fendum pro dotibus de parago obnoxium est, quando ab ascendentibus praevenit non a transuersalibus. ref. 75. num. 18.

Soror, vel frater, vel nepos, vel nepis de iure francorum, & prerogativa sexus, vel aetatis, & fendi, individuate, a successione portionis feudi, de iure competiti excluduntur. ref. 77. n. 32.

Filij omnes de iure aequaliter succedunt in feudo, quia dividendum est de iure. ref. 75. n. 34.

Fendum in Regno est effectum individuum. ref. 75. num. 35.

Fendum in Regno non potest pervenire nisi ad unum. ref. 75. n. 36.

Femina hodie in Regno est habitata ad feudum licet cui prerogativa sexus. ref. 75. n. 37. 38.

Qui dicantur comprehensivi in investitura feudi, vel emphiteusici ita ut dimodo in requisito in eorū caducitatis periculum possit alienari feudum vel emphiteusici. ref. 84. per tot.

Filius videtur qui si possidere feudum in vita patris, & quodammodo dicitur a minus deficientem tantum, administratione. ref. 84. num. 46.

Fendum passivum, & promissum potest a filio retineri repudiata patris hereditate, vel eo patris herede non existente. ref. 84. num. 47.

Filius, vel agnatus in feudo hereditario, vel mixto, non succedit nisi si heres immediatus, vel immediatus primi investiti. ref. 84. n. 68.

FEDATARIUS. Vide aliqua in verbo Vassallus.

Emphyteusici, & feudatarii naturaliter auri possidēt dominus vero directus civiliter. ref. 79. n. 1.

Fendatarius quando, & in quibus possit feudum alienare sine caducitatis periculo iamquam de comprehensivis in investitura, & quando. ref. 84. per totum.

Fictio. Legis singularia si certum petatur, ut locū habeat requiritur omnium partium praesentia tempore actus, super qua praesentia lex ipsa fingit. ref. 61. n. 36.

Lex non fingit super impossibile. ref. 61. n. 36.

*F*ilio l. singularia ff. si certum petatur supponit actum super quo fingi resolutum, & existunt, & nonum inde creatum ex fictiane translatum ref. 61. n. 37.
FID EICOMMISSV nl. Argumētum valet de fideicommissio ad seu tum ref. 75. n. 16. 17.
*F*iduum, & fideicommissum equiparantur, resolut. 75. num. 7.
*E*uictionis promissio facta verbis generalibus, vel universalibus an operetur fideicommissi renunciationem, refol. 77. n. 32. 33. 34. 35.
FIDEIVSSIO. Facit pecuniam extare licet ea consumpta, vel commixta ref. 75. n. 12.
*F*ideiussio, & cautio facit ut pecunia non dicatur soluta, ref. 51. n. 15.
*F*ideiussio de duplo pro occurrēdo creditorum calumniis a iura introducta est ref. 53. n. 1. & seq.
*F*ideiussio de duplo prestanda est cum debitor solutionem rei debiti satisfactioem tantum allegat, resolut. 33. num. 3.
*F*ideiussio de duplo hodie de consuetudine à creditoribus non exigitur. ref. 53. n. 6.
*I*n iudici arbitrio remittitur quandoque ex iusta aliqua causa fideiussioem de duplo per creditorem non praestari, ref. 53. n. 7. 8. 9.
*F*ideiussio quando praestanda sit, vel non iudicis arbitrio remittitur, ref. 53. n. 8.
*F*ideiussio restringitur ad causam expressa, & non ad aliam ref. 92. n. 8.
FIDEIVSSOR de facili non inveniuntur fideiussores, ref. 53. n. 2.
*I*nops, vel facultatibus destitutus impossibile est, ut possit fideiussorem invenire, ref. 53. n. 10.
*F*ideiussorem dare cuique graue est ref. 53. n. 11. 12.
*M*agis gramatur, qui fideiussorem dare cogitur quam qui pignora, vel hypothecam constituere obligatus est, ref. 53. n. 12.
*A*d datu secundis fideiussoribus in locum priorum non soluendo effectorum, conueatur eorumdem obligatio nouata etiam respectu vnus ex prioribus, qui statim non mutauit in eius locum alius datus non fuit fideiussor, ref. 89. per tot.
*F*ideiussore iudici mortuo, vel non soluendo effecto alius eius loco dandus est secus in fideiussore contractus, & conuentionali. ref. 89. n. 1.
*F*ideiussore contractus mortuo, vel non soluendo effecto, alius dandus est si passio ita quantum fuerit inter contractantes, ref. 89. n. 2.
*I*dem si ex necessitate contractus, vel officio iudicis dandus esset fideiussor. ref. 89. n. 3. Amplia in fideiussore datus n. 4.
*F*ideiussor dicitur fideiussisse contemplatione, & intuitu aliorum fideiussorum, inter quos ad inuicem consideratur quedam iocitas etiam fideiussorum futurorum, & quando refol. 89. n. 1. 3. & 17.
*C*reditor tenetur precise cedere iura fideiussori. refol. 89. num. 6.
*F*ideiussor dotis an teneatur etiam ad dot. n. j. restitutionem, quod cum viro fuerat conuentum, ref. 92. per tot.
*F*ideiussor dotis ad dotis accessoria quoque tenetur, vnus scilicet, & dotis augmentum, ref. 92. n. 3.
FILIVS, FILLA. Filia a patre dotata potest de dote disponere infra legitimam quantitatem, non obstante pacto de dote red. ind. a. ref. 63. n. 4.
*I*ntellige procedere si filia decessit post mortem patris

dotantis secus eo vivente, quia passum subsisteretur, n. 5. dimittit, vt n. 7.
*F*ilia dotata vltra quantitatem legitime, a patre potest grauari passio de redenda dote sibi, vel suis, ref. 64. num. 6.
*F*ilia a patre dotata, si expressit consenserit passio ut non possit de dote disponere, nisi ad certam summam, sibi prauindicat, ut vltra dictam summam etiam de quantitate legitime disponere non possit, resolut. 64. num. 7.
*F*ilij omnes de iure qualiter succedunt in fundo, quia diuiduum est de iure, ref. 75. n. 34.
*F*ilij soluto matrimonio pro concurrente quantitate alimentorum possunt impedire ereditores patris potentes satisfactioem super fructibus bonorum dotalium matris, ref. 83. num. 5.
*F*ilij nepotes, caterique in inuestitura comprehensi dicuntur habere emphiteusim stipulatam ab eorum predecessoris pro eis a domino concedente, refol. 84. num. 42.
*F*ilius videtur quasi possidere feudum in vita patris, & quodammodo dicitur Dominus deficiente tantum administratione refol. 84. n. 46.
*F*ilij censentur in inuestitura comprehensi si emphiteusis informiter fuerit concessa, absque vlla mentione filiorum, vel heredum, sed uti heredes non uti filii, & quid in emphiteusi ecclesiastica refol. 84. numer. 57. 58. 59.
*F*ilij sunt comprehensi in inuestitura concessa emphiteusis pro se filijs, vel liberis, vel descendantibus, ref. 84. num. 60.
*F*ilij in emphiteusi stipulata pro se, & filijs, an succedant, & censentur facta stipulatio, uti heredibus, vel uti filijs, ita ut si patris heredes non sint, vel eius repudierint hereditate in emphiteusi succed. ant. ref. 84. n. 63. & seq. & n. 66.
*F*ilij in donatione propter nuptias facta sponso stipulante pro filijs ac liberis, & descendantibus, an censentur vocati, & facta stipulatio pro filijs, uti filijs, vel uti heredibus, refol. 84. n. 64.
*F*ilius potest feudum passio, & prouidetur retinere repudiat patris hereditate, vel eo patris herede, non existente, ref. 84. n. 65.
*F*ilius non dicitur comprehensi in emphiteusi concessa pro se filijs, & heredibus nisi sint patris heredes refol. 84. n. 67. 69.
*F*ilij dicuntur vocati ordine successivo nempe post patris obitu in emphiteusi concessa pro se filijs, & heredibus ref. 84. n. 67.
*F*ilius, vel agnatus in fundo hereditario, vel mixto, non succedit, nisi sit heres mediate, vel immediate primi inn. l. iij. ref. 84. num. 68.
*E*mphiteusis pro se filijs, & heredibus non potest in filios in rata emphiteute transcribi, & alienari, nisi seruata forma l. finalis C. de iure emphiteot.
*F*ilij censentur vocati, & insunt ordine successivo si simul cum patre fuerint insunt ref. 84. n. 71.
*F*ilij an dicantur, vel uti heredes in inuestitura comprehensi, si emphiteusis pro se iusq. heredibus, & successoribus concessa fuerit, & quid in emphiteusi ecclesiastica, ref. 84. n. 78. 79. & seq. & n. 83.
*I*lleges verbum in emphiteusi ecclesiastica non de quocūque bare de extraneo, sed de filio intelligitur ratione subiecte materia, resolut. 84. num. 74. & num. 76. ubi

ubi declarat.

Filius ut vxor dicatur in inuestitura comprehensi, concessi: emphiteusi viro nomine sociali, & contracto matrimonio latinorum more resol. [83. n. 83.](#)

Filius, vel heredes mulieris nō competit remedium leg. si costante ff. solut. matrim. pro docium recuperatione ob vergentiam viri ad inopiam contra maritum eorumque patrem sed tantum vxori remedium pradi-
cium competit. [ref. 86. n. 9.](#)

Filius nō potest pretendere irritum paternum testa-
mentum quando in eo aliquid titulo institutionis fue-
rit relictum, sed tantum agit ad supplementum legi-
time, [ref. 90. n. 30.](#)

Filius familias ad observantiam promissorum in eius
obligatione cum iuramento obligatur nō obstante
consuetudine Panormitana c. [21. ref. 100. n. 14.](#) cum
precedentibus.

FISCUS Potest totam rem communem quam cum alio
habet vendere, [ref. 54. n. 2.](#)

FORMA, Dicitur indulta a statuto, quando fuit aliquid
de nouo indultum, sub certa modificatione, aliter quā
de iure disponitur. [ref. 66. n. 16.](#)

Forma dicitur a statuto indulta, quando actus expeditio-
nis certum tempus. [ref. 66. n. 17.](#)

Forma data a statuto in dubio presumitur substantialis,
resol. [66. n. 12.](#)

Sententia contra formam statuti lata est nulla, [ref. 69.](#)
[num. 19.](#)

FORVS, Mutatio fori post litis contestationem nō mu-
tat instantiam, nec respectu causæ, nec respectu exe-
cutionis, [ref. 65. n. 56.](#)

Laici coheredes clericis in indiuiduis conueniendi sunt
eorum ecclesiastico. [ref. 86. n. 47.](#)

Clericus, & Laicus simul delinquentes an omnes cognoscun-
tur a iudice Ecclesiastico, vel quilibet sit remittendus
foro, vel iudici suo. [ref. 68. n. 48. 50. 51. 52.](#)

Indices M. R. C. cum iudicibus diuersi fori in Regno
vniuntur aliquando de mandato Præregis, ad simul
terminandum causam quando plures diuersi fori de-
linquunt, & quid in iudice ecclesiastico. [ref. solut. 86.](#)
[num. 52.](#)

Venditor, vel auctor laudatus nō potest declinatoriam
cuiuscunque fori opponere. [ref. 86. n. 63.](#)

FRATER nō potest opponere patium de dote sibi re-
denda in pradiuidium sororis, quando dotal de pa-
ragio, vel ex necessitate statuti, [ref. 64. n. 8. 9.](#) decla-
ran. [11.](#)

Frater, vel extraneus dotans, an presumatur de proprijs
bonis dotare, vel mulieris. [ref. 64. n. 10.](#)

Frater potest bona diuisa cum fratre reuendicare ad fi-
lijs fratris defuncti si filij incapaces sint successores il-
lorum bonorum, ex forma fideicommissi, vel in restitu-
tione. [ref. 77. n. 28.](#)

FRATRES Dolus & frauds presumitur donatione omniū,
vel maioris partis bonorum. [ref. 58. n. 14.](#)

Fructus Hæres grauius de restituendo succedens debi-
tori nō compensat fructus fideicommissi cum suo cre-
dito, nisi hereditas nō sit solvenda, & ad pradiuidium
creditorum. [ref. 56. n. 8.](#)

Fructus peruenit ex vso fructus reuocato a donatore om-
nium bonorum presentium, & futurorum, existentes
tempore mortis, an pertineant donatori vniuersali,
vel heredi donatoris ab intestato. [ref. 76. n. 24. 25.](#)

Creditoribus mariti an super fructibus dotalium rerum,

quatenus debitis quantitate onerum matrimonij ex-
cedant possit esse consilium, [ref. 83.](#) per totum

Maritus submissus matrimonij onera fructus dotalium
lucrat, [ref. 83. n. 1.](#)

Maritus est dominus fructuum bonorum dotalium, itane
deductis familia necessarijs de reliquis ad libitum di-
sponere possit. [ref. 83. n. 2.](#)

Maritus constituit matrimonium potest in fructibus dotem
deteriorem facere, [ref. 83. n. 1.](#)

Fructus dotis vide in verbo interesse.

Fructus bonorum restitutorum pro dotibus constare ma-
trimonio in vxorem transsum cum onere substantia-
tionis familie. [ref. 83. n. 12.](#)

Fructuum ratio a dominij pendet ratione, [ref. 83. n. 15.](#)

Creditoribus communes viri, & vxoris an super fructibus
dotaliū possint petere satisfieri de eorum creditis. [ref.](#)
[81. n. 31.](#)

Fructuum perceptio est vicius effectus naturalis, & ciui-
lis possessionis. [ref. 95. n. 13.](#)

Fructus, & periculum rei adiudicate. Creditori spectant
post captam rei diuersæ possessionem. [ref. 95. n. 19.](#)

Debitor an possit redimere pradium adiudicatum, in
tempore vendemæ stante prorogatione termini ad re-
dimendum, quo ad effectum agendi fructus pen-
dentes, vel nō. [ref. 98. per tot.](#)

Fructus percepti infra terminum ad redimendum ex re-
bus adiudicatis creditori acquiruntur. [ref. 98. n. 1.](#)

Fructus tantum perceptos, & nō pendentes acquirunt sibi
creditor ex bonis adiudicatis durante adiudicatione
[ref. 98.](#)

Fructus ciuiles velut pensiones, & annui introitus sunt,
nō dicuntur pendentes sed exacti cum de die in diem
percipiuntur. [ref. 98. n. 3.](#)

Fructus pendentes in fundo adiudicato, & redempto, vi-
gore termini ad redimendum, cui spectent. [ref. solut. 98.](#)
[n. 4. 6. 7.](#)

Fructus pendentes in fundo venduto cum pacto de retro-
uendendo debent pro rata temporis diuidi inter em-
ptorem, & venditorem. [ref. 98. n. 5.](#)

Fructus an dicantur percepti dñ res constitut. [ref. 98. n. 8.](#)

Fructus pendentes pro rata temporis, quo maritus sub-
missus onera matrimonij ei spectant. [ref. 98. n. 9.](#)

G

GABELLA. AN quando, ex oneribus accolla-
tis in venditione, vel decreto debeat, vel nō. [ref.](#)
[61. num. 15. & 18.](#)

Gabella debetur ex translatione cuiuslibet rei in reuoca-
biliter eam. [ref. 73. n. 2.](#)

Gabella nō debetur ex conditionali cōtractu. [ref. 73. n. 3.](#)

GRATIA Principes an de multa possint facere gratiam
contemneni si ea veniat fisco, vel parti applicanda,
[ref. 76. n. 16.](#)

Prorex in Regno nō potest facere gratiam de pecunijs
Regio fisco applicanda. [ref. 72. n. 17.](#)

GRATVS. Hæres grauius restituere per fideicom-
missum nō confundit suas actiones per successionem
imo suum creditum deducit, nec cum fructibus fidei-
commissi compensat, nisi hereditas soluendo nō sit
ad pradiuidium aliorum creditorum hereditarium
[ref. 56. n. 8.](#)

Hæres grauius post mortem de restituenda vniuersali
hereditate cum facultate de ea disponendi ad sum-

nam mille, hære de grauato, sine testamento, vel dispositione, *ref. 76. n. 20.*

Grauat de restituendo, quidquid supererit, an possit alienare in testamento, vel ab intestato decedendo, vel tantum in vita, & per alium inter vivos, *refol. 76. num. 37.*

H

HÆRES. Grauat, vide in verbo grauatus.

Hæres per successionem non confundit actiones, quo ad effectum redemptionis, *refol. 56. n. 9.*

Hæres cum beneficio inuentarij, & de suo credito habens instrumentum liquidum, potest sibi solvere in pecunijs hereditarijs immo ex eis presumitur de iure iam solutus, & satisfactus, & quid in auro, & argento in hereditate reperto, *ref. 56. n. 16.*

Hæres cum beneficio inuentarij non potest sibi de suo credito satisfacere super bonis hereditarijs existentibus pecunijs, & cui incumbat onus probandi, quod pecunia astabant, vel *non ref. 56. n. 17.*

Hæres de suo credito presumitur sibi satisfecisse, nisi hæres ex dicta presumptione remaneret in damno, *ref. 56. n. 20.*

Hæres cum beneficio inuentarij, si vellet aliquam rem particularem hereditarij pro suo credito sibi adiudicare, seu assignare debet adhibere iudicem, *ref. 57. n. 21.* Creditores, legatarij, abisque quorum interese citandi sunt quando hæres cum beneficio inuentarij petit coram iudice aliquam rem hereditariam, sibi adiudicari, pro suo credito, *ref. 56. n. 22.*

Item citandi sunt *(subingatarum) n. 23.*

Item cohæredes sunt citandi *n. 24.*

Item fideicommissarius quoque citandus est *n. 25.*

Creditores, legatarij, cohæredes, fideicommissarij, & aliorum interese citandi sunt ab herede cum beneficio inuentarij, quando peteret adiudicationem bonorum, pro suo credito, itaque non pro validitate actus adiudicationis iudicij, sed pro eorum exclusionem, *refol. 56. num. 26.*

Hæres cum beneficio inuentarij, an possit absque fallo iudicij sibi capere rem hereditariam mediocrem pro satisfactione sui crediti, *ref. 56. n. 29.*

Hæres cum beneficio inuentarij an possit sibi solvere de suo credito rem hereditariam alienando, quia alienata, an in ereditum imputetur, *ref. 56. n. 29.*

Hæres donatarij omnium, vel maioris partis bonorum comprehenditur sub statuto, & actu viceregio, concedente executionem creditoribus donatoris contra donatarium omnium, vel maioris partis bonorum, *ref. 58. n. 16.*

Hæres debitoris, vel creditoris comprehenditur sub statuto loquente, de debitore vel creditore, *refolut. 58. num. 17.*

Hæres de legato alternativè per testatorem grauati, possunt per legatarium in solidum conuenire, *refol. 70. num. 14.*

Hæres ab intestato, eodem modo in effectu hæredes sunt, sicut instituti ex testamento licet una dispositio tacita sit altera vero expressa, *ref. 76. n. 49.*

Hæres verbum in emphiteusi ecclesiastica non de quocunque herede extraneo, sed de filio intelligitur ratione subiectæ materiae, *refol. 84. num. 74. & 76. ubi declarata.*

Verbum hæres in feudalibus pro descendente, & pro non quocumque herede etiam extraneo accipitur, *refol. 84. num. 75.*

Hæres auctoris in quem transit instantia cepta cum defuncto non potest eam de nouo incipere, sed tantum inceperat prosequi in statu quo reperitur tempore mortis, *ref. 86. n. 2.*

Hæredibus mulieris non competit remedium l. si constante ff. sol. matrim. contra maritum ad dotis restitutionem propter vergentiam ad inopiam, sed tantum uxori competit remedium *prædictum, ref. 86. n. 9.*

Hæres diversifori non tenetur comparere in foro defuncti, nisi ibi reperitur, *ref. 86. n. 15.*

Hæres in quem transit instantia cepta cum defuncto utitur tamen privilegio competentis ex persona propria, ut puta si talis sit qui non teneatur nisi in quantum facere possit non debet in solidum condemnari sicut poterat defunctus, *ref. 86. n. 16.*

HEREDITAS. Vincitur non datur, *ref. 84. n. 70.*

HYPOTHECA. **HYPOTHECA.** Hypothecaria creditoris non confunditur per eius successionem debitoris, *ref. 56. n. 10.*

Hypotheca an datur in bonis bancheij pro partita bancheij, *ref. 57. n. 2.*

Statutum potest inducere hypothecam, *ref. 57. n. 12.*

Hypotheca an continetur in partita bancheij, vel tabule, seu in apodixia ibidem directæ, *ref. 57. n. 25. 26.*

Dictio super importat hypothecam, *ref. 57. n. 26.*

Hypotheca non datur pro consumptis in bonis hereditarij, sed personale, & quando, *ref. 81. n. 22.*

Hypotheca non datur contra bona heredis iudicij, *ref. 81. n. 23.*

Hypotheca domini directi extinguitur, si ab emphiteuta emphiteuta emat, vel domino adiudicetur, vel si aliter quomodolibet ad dominum emptum usque pervenerit, *refol. 88. n. 1. 6. & seq. per tot.*

Hypotheca creditoris annualis tantum extinguitur censetur, respectu illius rei subingatur, seu hypothecatur, quam ex adiudicatione iudiciali acquisivit ex pluribus rebus hypothecatis, non autem quo ad alias res in quibus hypotheca firma manet, *refol. 88. n. 2.*

Hypotheca datur pro dotario sicut pro dote ipsa, *refol. 92. num. 5.*

I

IMPEDIMENTUM. Littera P. de mandato iudicis apposta est impedimentum legitimum ad cursum instantie, *refol. 60. n. 2.*

Protestatio an requiratur quando supervenit impedimentum, & quid sit notorium, *ref. 60. num. 4. 11. 12.*

Impedimento, vel littera P. sub lata libere in causa ad ulteriora proceditur, & quando, *ref. 93. num. 3. & 7.*

Articulo præiudiciali non obstante iudex procedit ad ulteriora in causa principali non apposto impedimento, seu littera P. *refolut. 93. n. 9.*

Pars debet protestari, & supplicare à denegato impedimento, & littera P. per iudicem, scilicet articulo præiudicali de medio, *ref. 93. n. 11.*

Impedimentum, seu littera P. debet poni, vel auferri data notitia parti, *ref. 93. n. 12.*

IMPEDITVS. Instantia non currit impedito facto proprio legitimo, vel adversarij, *ref. 60. n. 1.*

Instantia currit contra impedimentum factio iudicis, licet detur restitutio ex clausula generali, *ref. 60. n. 3.*

Limita in factio iudicis iusto, *ref. 60. n. 6.*

Protestatio requiritur ad hoc, ut impedito factio iudicis non currit instantia, vel concedatur restitutio, *ref. 60. n. 4. contra n. 1. l. 2.*

Sententia obsecra lata ob periculum peremptionis instantia an sit nulla si ad instantium impedit iusto impedimento fuerit prolata, *ref. 60. per tot.*

INCLUSIO VNIUS est exclusio alterius, *ref. 75. n. 25.*

Statutum includens certas personas ad successum an ceteros excludat quid ex idempnitate rationis an ad ceteras personas extendatur, *ref. 75. n. 26. 27.*

Qui tenetur ad aliquam onerum expressa, & specificata in pacto, vel statuto censetur a reliquis omnibus exemptus, *ref. 75. n. 22.*

INOTIVITATE, ius quo te in re est individuum, *ref. 34. n. 19.*

INIBITIO, Instantia non currit si index u superiore, vel iudice ecclesiastico fuerit inhibitus, *resoluit. 60. num. 7.*

INITIUM, An semper in iudicii iutium sit spectandum, vel non, & quando vide *ref. 65. per tot.*

Initium spectandum est & non finis, quando finis habet necessarium antecedens cum principio secus si non necessarium, sed voluntariam habeat consequentiam, *ref. 65. n. 8. 12.*

Finis est de esse principij, sicut pars de esse totius, ideo spectatur initium sicut sedam tantum, *ref. 65. n. 9.*

Initium per dominat insequentibus, *ref. 65. n. 10.*

Initium attendi debes, ubicumque quid in executionem praece dentis actus sit, *ref. 65. n. 11.*

INSTRUMENTUM, Non requiritur in donatione, si ultra quantitatem taxatam ad infinitam donationem; res donata valeat cum oneribus super re debitis, quia sine oneribus minus valeret, *ref. 61. n. 30.*

Instantia an requiratur in fendi refutatione, *ref. 84. n. 47.*

INSOLIDUM, Correns debendi insoludum solvens per se debet, vel si ab eo parsum creditor petat an inducatur debiti diuisio, & renuatiatio obligationis in solidum, & quando vide *ref. 70. per tot.*

Possessor quilibet cuiuscunque partis rei emptiothece, tenetur ad totam pensionem *insolidum*, *ref. 70. n. 13. & 32.*

Haeredes delegati ulternatine per testatorem gravati possunt per legatarium insoludum coanentiri, *ref. 70. num. 14.*

Dictio exilibet tribuit actum insoludum, *ref. 84. n. 29. 30. & 32.*

INSTANTIA, Non currit impedito factio proprio legitimo, vel *adversarij*, *ref. 60. n. 1.*

Littera, De mandato iudicis appositum impedit cursum instantiae, *ref. 60. n. 2.*

Instantia currit contra impedita factio iudicis, licet detur restitutio ex clausula generali, *ref. 60. n. 3.*

Limita in factio iudicis iusto, *ref. 60. n. 6.*

Protestatio requiritur ad hoc, ut impedito factio iudicis non currit instantia, vel concedatur restitutio, *ref. 60. n. 4. contra n. 1. l. 2.*

Sententia obsecra lata ob periculum peremptionis instantia an sit nulla si ad instantiam impedit iusto impedimento fuerit prolata, *ref. 60. per tot.*

Instantia non currit, si index u superiore vel a iudice ec-

clesiastico fuerit inhibitus, *ref. 60. n. 7.*

Instantia non currit pendente articulo prauidicij, *ref. 60. n. 8.*

Instantia non currit, dum alteretur de mundo procuratoris, vel de legitimatioe persona, *resoluit. 60. num. 9.*

Instantia non currit pendente termino probatorio ultra marino, *ref. 60. n. 10.*

Mutatio fori post litem contestationem, non mutat instantiam, nec respectu causae, nec respectu executionis, *ref. 65. n. 56.*

Instantia causa oppositorij, unica est mensura sex licet ex communi practica dividatur propter pactum reventum, *ref. 66. n. 1.*

Sententia sine interlocutoria super articulo reiectivo, lata post trimestre, tanquam extra instantiam est nulla, *ref. 66. n. 2.*

Periculum peremptionis instantia non dicitur imminere quoties de instantia super effect spatium temporis verum similitur sufficienter ad iudicem instruat, *ref. 66. n. 10.*

Instantia statutaria, subrogatur in locum instantiae iuris communis, & secundum eius naturam regulatur, *ref. 66. n. 14.*

Pactum de non opponendo non sinit cognitum per Ritus conditores ideo uniceam supponunt esse instantiam & causam oppositoriam, *ref. 74. n. 8.*

Transfuso iudicij, instantia in personam heredis requiritur quando instantia cepta cum defuncto transit in successorem, & quando vide, *ref. 86. per totum.*

Instantia transit in heredem, quando, & possit si fuerit instantia cum defuncto, *ref. 86. n. 1.*

Heres actoris in quem transit instantia cepta cum defuncto non potest eam de nouo incipere, sed tantum executionem prosequi in statu, in quo reperitur tempore mortis, *ref. 86. n. 2.*

Instantia appellacionis transis in heredem sicut transit instantia primi iudicij, *ref. 86. n. 3.*

Ius quod ceptum fuerat deducit in iudicium transita hę rade milites lux non fuerit contestata per defunctum, *ref. 86. n. 4. 6. 9.*

Instantia cepta a defuncto in eodem statu, & in eisdem terminis cum eodem iure quo reperitur transit in heredem, *ref. 86. n. 5.*

Ius instantia cepte cum defuncto non transit in heredem quando alio, morte actoris, vel rei defuncti periret, *ref. 86. n. 6.*

Instantia cepta cum defuncto non transit in heredem, quando actio per defunctum intentata non competere heredi eodem modo, sicut competeat testatori, *ref. 86. n. 7. 8.*

Instantia, & iudicium ceptum ab uxore contra maritum ad dotis restitutionem propter divergentiam ad inopiam non transit in eius heredem, *ref. 86. n. 8.*

Instantia cum defuncto cepta non transit in heredem in criminalibus si fuerit processum per accusationem, a defuncto propositam, nisi heredes de nouo accusauerint, *ref. 86. n. 11.*

Instantia causa fructualis, vel maioratus cepta cum defuncto an transit in heredem universalem in alodialibus, vel in agnatum successorem in fundo, vel maioratus, *ref. 86. n. 12.*

Instantia defuncti an transit in heredem quando actoris persona univibatur, *ref. 86. n. 13.*

Instantia compromissi cum defuncto cepta an transeat in ha-

heredem, ref. 86. n. 14.

Hæres in quem transit instantia cepta a cum defuncto, utitur tamen privilegio competenti ex persona propria, ut puta si talis sit, qui non teneatur nisi in quantum facere possit, non debet insoludum condemnari, sicut poterat defunctus, ref. 86. n. 16.

Instantia, & iudicium licet quandoque transeat de una persona in aliam, tamen transit cum alteratione qualitatibus personarum, in quem transit, ref. 86. n. 16.

Pater succedens filio in peculeo, in quem transit instantia cum filio capta non potest condemnari insoludum, sed tantum super peculeo, vel super eo quod in rem patris versum est de peculeo filii, resoluit. 86. n. 16.

Instantia cepta cum defuncto transit in fideicommissarium uniuersalem, sicut si cum grauato capta sit, quia tunc non transit siue cessio, ref. 86. n. 17. 18.

Instantia est quid hereditarium eius cum quo capta est, & dicitur eius actus, & industria, resoluit. 86. num. 17. 18.

Instantia capta cum filio transit in patrem succedentem in peculeo, ref. 86. n. 19.

Instantia cepta cum patre transit in filium licet non sit patris heredem in his, quæ sibi competunt uti filio, ref. 86. n. 20.

Instantia cepta cum patre super fundo recepto pro se, & filio transit in filium licet non sit patris heredem, ref. 86. n. 20.

Instantia cepta cum patre super nobilitate transit in filium licet non sit patris heres, ref. 86. n. 20.

Instantia cepta per partem pro dote aduentitia repetenda transit in filiam, ref. 86. n. 20.

Instantia super maioratu cepta, cum defuncto, an transeat in successorem in maioratu, ref. 86. n. 21.

Instantia cepta cum beneficiis, transit in successorem in beneficio, ref. 86. n. 22.

Instantia cepta ab aliquo sub nomine dignitatis, administrationis, vel officij transit ad iure, & passiuè in successorem in dignitate administratione, vel officio, ref. 86. num. 23.

Instantia cum procuratore cepta transit in dominum, & an e conuerso, ref. 86. n. 24.

Instantia cum fisco cepta post confiscationem, & incorporationem bonorum, transit in gratiatum, & restitutum ad bona, ref. 86. n. 25.

Instantia cum uiolento possessore, vel occupatore cepta, transit in intrusum, ref. 86. n. 26.

Pupillus, uidua, virgo, vel alia miserrabilis persona non potest uti privilegio l. unice C. quando Imperator inter pupillum, & uiduam, quando in eis velui hereditibus continuatur instantia cum defuncto cepta, ref. 86. n. 27.

Instantia cepta transit in venditorem, vel autorem laudatum, vel certum, qui uenit ad defendendum, suscipiendo iudicium, ref. 86. n. 28.

Instantia cepta cum usufructuario transit in proprietarium cessante usufructu, ref. 86. n. 29.

Instantia cepta cum ingressu an ad iure, & passiuè transeat in monasterium, ref. 86. n. 30.

Instantia non transit in singularem successorem nisi cedatur, ref. 86. n. 31.

Instantia transit in uniuersalem successorem, licet non sit heres, & succedat titulo particulari, ref. 86. n. 31.

Instantia cepta transit in filiam, quando actio dotis cum ea consolidatur, ref. 86. n. 32.

Instantia transit in filiam, quando actio dotis cum ea

consolidatur, ref. 86. n. 32.

Instantia transit in singularem successorem quædo defensionis causa non mutatur, ref. 86. n. 33.

Instantia transit in singularem successorem necessarium, veluti in creditorem succedentem ex adiudicatione, vel similiter, & quis dicatur necessarius successor, ref. 86. n. 34.

Instantia transit in singularem successorem in realibus, ref. 86. n. 35.

Instantia in realibus transit in singularem successorem rei quia transit cum eius vitio largiendi maxime data scientia iudicij pendente, ref. 86. n. 35. 36.

Instantia transit in singularem successorem, postquam rei fuit effecta litigio, ref. 86. n. 35. 36.

Instantia ab uno cepta transit in alium si cum eo consolidatur actio, ref. 86. n. 37.

Instantia cepta transit in donatarium omnium bonorum iurium, & actionum, ref. 86. n. 38.

Instantia transit in singularem successorem, quando ei fuerit cessio, ref. 86. n. 39.

Instantia ut cessio dicatur, an requiratur specialis cessio: & ex quibus verbis, vel clausulis censetur cessio instantia, ref. 86. n. 40.

Iudiciali instantia cessio, licet iudicij utilitas, transeat in cessionarium iudicium tamen sequi debet cum ipso cedente, ref. 86. n. 41.

Instantia cepta transit in fiscum siue succedat ex confiscatione, siue titulo hereditario, ref. 86. n. 42.

Instantia cepta cum defuncto non transit in fiscum succedentem in bonis vacantibus, ref. 86. n. 43.

Instantia causa appellations transit in fiscum, sicuti quando est cessionarius privati, ref. 86. n. 44.

Instantia cepta cum auctore, an transeat in fiscum, ref. 86. num. 45.

Instantia cepta cum laico an transeat in heredem clericum, vel Ecclesiam, ref. 86. n. 46.

Laicus si instantia perempta efficiatur clericus, licet inde per Principem in ius sit spiritus uita instantia id peremptum iudicium terminari, & sequi debet, coram ecclesiastico iudice, ref. 86. n. 47.

Instantia cepta cum defuncto in feudalibus transit in heredem clericum, ref. 86. n. 48.

Instantia cepta cum laico in causa reconuentionis transit in clericum heredem, ref. 86. n. 60.

Instantia cepta super possessioe contra laicum transit, in clericum heredem, ref. 86. n. 61.

Instantia cepta cum laico auctore laudato transit in clericum heredem, ref. 86. n. 62.

Clericus heres laici an debeat ex integro citari, & iudicium initiari contra eum coram ecclesiastico, an vero sufficiat iudicium contra eum reassumere, in statu, in quo reperiebatur tempore mortis laici cui successit, & in quem transit instantia, ref. 86. n. 79.

Iudicium debet de nouo initiari contra eum, in quem de iure non transit instantia cum defuncto cepta, & non debet reassumi in statu quo erat tempore mortis defuncti, ref. 86. n. 80.

Instantia cepta cum patre non transit in filium, qui successerit ex beneficio, antea bona damnatorum C. de bonis prescriptorum, ref. 86. n. 81.

Instantia cepta a baumito non potest transire in heredem, ref. 86. n. 82.

Instantia cepta cum defuncto an transeat in executores testamentarium, vel in heredem, ref. 86. n. 83.

Instantia ut dicatur capta ad effectum, ut transcas, vel non in heredem sufficit citatio absque litis contestatione, ref. 86. n. 84. & n. 90.

Limina in bonorum successionem non habere, quia quo ad eum non dicitur capta instantia, nisi per litis contestationem resolut. 86. n. 85.

Instantia & iudicii transfusio requiritur in herede, de instantia capta, cum defuncto sub pena nullitatis omnium assertorum ref. 86. n. 86.

Instantia defuncti non transit in heredem ipso iure, sed requiritur factum iudicis, & heredis citatio, & in Regno expeditur cedula transfusionis iudicii de mandato iudicis, ref. 86. n. 86.

Instantia transfusio an requiratur quando bares est certus, ref. 86. n. 87.

Sententia lata contra heredem, in quem non fuerit transfusio iudicialis instantia capta cum defuncto, est nulla ref. 86. n. 88.

Transfusio iudicii, & instantia, non requiritur in heredem indifferetum, sed interrogatur an velit esse bares, vel non ref. 86. n. 89.

INSTITOR, Pro necessitatibus negotiationis, vel navis cui fuit propofitus, an possit pecunias ad cambium, & sub usuris capere, ref. 99. n. 14.

INSTITUTIO, Extranei uox cum liberis in testamento imperfecto inter liberos celebrato non valet, ref. 90. n. 17.

INSTRUMENTUM. Habens dicitur habere casum legis ref. 63. n. 5.

INTERDICTUM. Bonis an possit pecunias ad cambium capere, ref. 99. n. 7.

INTERESSE Sen iure dotales currunt pro marito etiam soluto matrimonio, super existentibus filiis, ref. 83. n. 6.

Interesse appellatione etiam pretium conventum continetur ref. 87. n. 12. & 15.

Interesse quanti plurimi debetur propter etiam loci destinationem, ref. 91. n. 13.

Interesse quanti plurimi venit sub nomine damni, ref. 91. n. 16. & 18.

Interesse lucris cessantibus quod est radicatum, & certum indicatur uti damnum, ref. 91. n. 17.

INVENTARIUM. Impedit confusionem actionum inter heredem, & testatorem, ne dum quando creditor succedit debitori, sed e contra ref. 96. n. 3. & 4.

Inventarium separat bona heredis a bonis testatoris, & facit heredis iurem censeri tanquam iacentem, ref. 96. n. 6.

Debitum heredis describi debet inventario, ref. 96. n. 7.

Inventarium fuit introductum ad evitandum presumptionem iurisdictionis bonorum per heredem, ref. 96. n. 7.

Donataris omnium bonorum ad inventarii constitutionem non asstringitur ideo ultra bona donata non tenetur ad res alienum donatoris ref. 98. n. 3.

Inventarium est caput rationum in reddendis computis, ref. 99. n. 4.

Inventarium non plene probat debitum tutoris, ref. 99. n. 5.

Bona inventariata per tutorem presumantur exiata, & donata, nisi talia sint, quae visu, vel ex tempore iuxta eorum naturam corrupta, vel consumpta praesumerentur, ref. 99. n. 6.

Inventarium habet executionem paratam etiam contra tutorem, ac etiam si fuerit minus solemni factum,

& quando, ref. 99. n. 8. 11. 22. 23. 24.

INVESTITURA. Et fidelitatis iuramentum, siue quomagis sunt de essentia, & substantia feudi, ref. 67. n. 65.

Qui dicantur comprehensi in investitura feudi, vel emphyteusis, ita ut circa caducitatis periculum domino in requisito ita in eos possit alienari emphyteusis, vel feudum, ref. 84. per tot.

Comprehensi in investitura quando dicantur filii, vel alij ref. 84. n. 56. & seq. ad finem.

Filij consentiant in investitura comprehensi si emphyteusis in formiter fuerit concessa, absque ulla mentione filiorum, vel heredum, sed uti heredes non uti filij, & quid in emphyteusis ecclesiastica, ref. 84. n. 57. & 58. 59.

Filij sunt comprehensi in investitura, concessa emphyteusis pro se filij, vel liberis, vel descendantibus ref. 84. n. 60.

Vxor, & filij dicuntur in investitura comprehensi, concessa emphyteusis viro nomine sociali, & contracto matrimonio latinorum more ref. 84. n. 83.

INDEX Ordinarius si sit delegatus, non pro suo imperio agit, sed pro eo cuius mandato ius dicitur, ref. 65. n. 32.

Index Delegatus. Vide in verbo Delegatus.

Ordinarius non efficitur delegatus ex commissione causa a Principe eidem facta, quando illa causa ante specificationem illam ordinarium, & propria natura sui officij, sed tunc tantum dicitur ex commissione citata iurisdictione ordinaria, ref. 65. n. 28. 29.

Index criminalis non potest principaliter se intromittere in causis civilibus, sed tantum incidenter, ref. 65. n. 30.

Iudice M. R. C. Sedis criminalis, & causarum delegatarum in Regno stante reformatione tribunalium, dicantur delegati a lege unde in causis civilibus dicantur ordinarii, ref. 65. n. 35.

Ordinarius iudex quis dicitur, ref. 65. n. 36.

Delegatus ad universitatem causarum, ordinario aequiparatur, ref. 65. n. 37.

Affertioni iudicis regulariter non creditur, ref. 71. n. 7.

Affertioni iudicis non creditur quando eius Sententia redargueretur nulla, vel valida ex assertione resultaret, ref. 71. n. 8.

Affertioni iudicis non creditur testanti causa cognitionem interuenisse, ref. 71. n. 9.

Præceptum penale fieri potest a iudice, vel Principe, ad tuendam propriam iurisdictionem, & auctoritatem, vel ad scandala, & inclita evitanda, ref. 72. n. 1.

Index an possit multam modificare, vel in totum remittere contemnenti, & consummanti, ref. 72. n. 15.

Contemptus iudicis semper est punibilis, ref. 72. n. 19.

Laici coheredes Clerici in individuis conveniendi sunt coram iudice ecclesiastico, ref. 86. n. 47.

Clericus, & laicus simul delinquentes, an omnes cognoscantur, a iudice ecclesiastico vel quibet conveniendus sit coram suo iudice, ref. 86. n. 48. 50. 51. 52.

Index laicus potest condigne punire laicos simul cum Clerico delinquentes, qui ab ecclesiastico non fuerint sufficienter puniti, ref. 86. n. 49.

Indices M. R. C. cum iudicibus diversis fori, in Regno puniuntur, quandoque de mandato Illustrissimorum Proregum ad simul terminandum causam quando plures diversis fori delinquant, etiam cum ecclesiastico iudice de voluntate

voluntate *prælatorum*, *ref. 86. n. 52.*
Laicus si late pendente efficitur clericus, eorū seculari iudice est iudicium terminandum, *ref. 88. n. 53.*
Laicus si instantia perempta efficitur clericus licet inde per Principem in iusculis Spiritus *vita* instantia iam perempta iudicium tamen persequi, & terminari debet eorū iudice *ecclesiastico*, *ref. 86. n. 54.*
 Clericus, vel ecclesiastica persona ratione seu fidei non subicitur domino feudi, & laicali iurisdictioni, si civiliter vel criminaliter contra eum ageretur ad feudi privationem, sed cognitio spectat ad iudicem ecclesiasticum, *ref. 86. n. 58.*
 Clericus eatenus ratione feudi subijctus iudici laico quatenus ageretur *ex lege feudi*, & non *aliter*, *ref. 86. n. 59.*
 Sententia lata contra Clericum a iudice laico in causa reconvencionis, an ab eodem laico possit exequi contra Clericum, vel ab ecclesiastico, & quid in Clerico possessor eum iusto litigioso, & quando, *ref. 86. num. 60.*
 Iudex laicus est competens in possessoris contra Clericum etiam in causis spiritualibus, & quid si habeat admissam causam tituli, & proprietatis, ut in beneficiis, decoralibus, & matrimonialibus causis, & quid si iuris, vel facti questio sit, *ref. 86. n. 61.*
 Articulo præiudiciali non obstat iudex procedit ad ulteriora in causa principali non appositio impedimento vel lit. *P. ref. 93. n. 9.*
 Iudex potest articulum cauillōsum, & friuolum a principio non admittere, & reicere, vel eo admissio potest ad sententiam, & ulteriora procedere non obstante, quod pars protestetur, quod decedatur in scriptis, & non per transitum ad ulteriora, *ref. 93. n. 10.*
IUDICIUM. *AN* super in iudicis spectandum sit initium, & quando vide. *ref. 65. per tot.*
IURAMENTUM. In iuramentis, & iuramentum fidelitatis seu horragium sunt de essentia, & substantia feudi, *ref. 67. n. 65.*
 Fidelitas est ius a de feudi substantia, ut nec possit, per dominum remitti, licet actus iuramenti fidelitatis passio remitti possit, *ref. 67. n. 66.*
 Iuramentum in obligatione mulieris, vel filij familiaris pro alio an roborat eam ita ut non inueniatur pelleiatio, & consuetudine. *1. Panormitana. ref. 100. per tot.*
 Contractus qui alias ex forma statuti esset nullus validatur iuramento, *ref. 100. n. 67.*
 Statutum laicale confirmatum *Papa* an possit tollere vires iuramenti, *ref. 100. n. 1. §. 1. §. 20.*
 Statutum laicorum non habet locum in obligationibus iuratis, *ref. 100. n. 15.*
 Iurisdictioni mandata iurisdictionem suscipiens, propriū nihil habet, sed eius, qui mandauit, iurisdictione utitur, *ref. 63. n. 22.*
 Iurisdictioni secularis talis remaneat quāvis ea sit delegata, & demandata Clerico, vel Episcopo, *ref. 65. n. 24.*
 Ordinarius non efficitur delegatus ex commissione causa, a Principe eodem facto quando illa causa antea spectabat ad illum ordinariū ex propria natura sua officij, quia tunc ex commissione solum dicitur excitata iurisdictioni ordinarij, *ref. 65. n. 28. 29.*
 Magna Regia Curia sedis criminalis habitu dicitur habere iurisdictionem in causis civilibus ex natura officij licet non actus ex diuisione iudicis. *M. R. C. qua per Prætoris in Regno sit, ref. 65. n. 31.*
 Iurisdictioni omnis reijdet, & adicata est in Principe, & ab eodem profluit, & *ref. 65. n. 32.*

Diuisio *M. C.* qua fit per Prætoris in Regno iudices in causis civilibus, & criminalibus separate constituendo, sit pro faciliiori causarum expeditione, & dicitur tantum diuisa administratio, non iurisdictioni, quā de per se, quo ad habitum est indiuidua, *ref. 65. n. 32.*
 Consilium unicum dicitur licet fuerit diuisum in plures Aulas, ratione faciliiori expeditionis negotiorum, & exercitij iurisdictionis, *ref. 65. n. 33.*
 Idē indicatur de iurisdictione prorogata, & de sententijs eius vigore latis, quod de sententijs late vigore proprie iurisdictionis, ita ut si ab vna non appellatur nec ab alia, appellari potest, *ref. 65. n. 38.*
 Iurisdictioni *M. R. C. sedis* criminalis in causis civilibus fuit augmentata, & prorogata per Capitulum Regni, *ref. 65. n. 39.*
 Iurisdictioni prorogari potest a lege etiam vna, hoc est a Principe, *ref. 65. n. 40.*
 Iurisdictionem ordinariam dicitur habere iudex, cui sub nomine officij sui de mandata alicuius causa cognitio, & quando, *ref. 65. n. 41. 42.*
 Turnus nihil aliud est nisi omnimode administrationis, & iurisdictionis partitio, *ref. 65. n. 50.*
 Merum, & Mixtum Imperium, seu iurisdictioni super feudo, Castro, & Territorio, a feudatario, vel alio possessore acquisita, non sit feudalitatis, nec rem auget, *ref. 67. n. 56. 57. & seq.*
 Iudex, & Princeps possunt facere panale præceptum ad tuendam propriam iurisdictionem, & auctoritatem, *ref. 72. n. 1.*
IUS. *IVRA.* Passiva iura cedi non possunt, nec dicuntur esse in nostra potestate, *ref. 58. n. 5.*
 Iura, & actiones passivæ non transferuntur ex contractu inter vivos, quāvis vniuersa bona ex eo contracta transferantur, *ref. 58. n. 6.*
 Vendens concedens, vel alius quisque transferens censetur vendidisse, vel concessisse ius quod habet, si ex titulo lucrativo transferat secus si titulo, vel solut. *61. n. 5.*
 Articulus iuris non dicitur, quando litigantes in facto discordant, *ref. 63. n. 1.*
 Questio iuris, vel facti, qua dicitur, *ref. 63. n. 12.*
 Questio iuris dubio facti questioni æquiparantur, *ref. 63. n. 13.*
 Ius franchorum, habet locum etiam in linea transfusali, sicut in successione ascendente, *ref. 75. n. 33.*
IUS ACCRESCENDI. Embiteusis an possit alienari inter plures novos embiteusas, in cōessione comprehensos, & quid si cum iure accrescendi, vel non decrescendi, concedatur, *ref. 84. n. 13. 14. 15. & seq.*
 Ius accrescendi, vel non decrescendi, quando dicitur cōcessum, & locū habere inter plures novos embiteusas, *ref. 84. n. 13. ad n. 15.*
 Clausula de vno in alium reuertendo, inducit ius accrescendi inter plures novos embiteusas, *ref. 84. n. 20.*
 Clausula in solidum, vel pro indiuiso inducit ius accrescendi inter plures novos embiteusas, *ref. 84. n. 21. 23.*
 Ius accrescendi dicitur concessum pluribus novis embiteusis ratione oneri iunctis in solidum, *ref. 84. n. 22.*
 Embiteusis concessa usque ad tertiam generationem importat ius accrescendi inter embiteusas, & operatur quod statim atque fuerit finita embiteusis in perfontem

vinus censetur renouata in personam existentium
ad hoc de tertia generatione alterius ex emphyteusis,
ref. 84. n. 34.

Iuri accrescendi locus est inter descendentes novi emphyteute, & in emphyteusim antiqua, ref. 84. n. 34.

L

LAICVS, Cohares Clerici in indiuidis conueniens est coram Ecclesiastico, ref. 86. n. 37.

Clericus, & laicus simul delinquentes, an omnes cognoscantur a iudice Ecclesiastico, vel quilibet sic remittendus foro, & iudici suo, ref. 86. n. 48. 50. 51. 52.

Laicus simul cum clerico delinquens potest condignè puniri per iudicem laicum, si ab ecclesiastico non fuerit sufficienter punitus, resolution. 86. n. 49.

Laicus si lite pendente efficiatur Clericus coram seculari iudice est iudicium terminandum, resolution. 86. n. 53.

Laicus si infamia per emptā efficiatur Clericus, licet inde per Principem insusciatur Spiritus vitæ instanti, iam precepte iudicium terminari, & sequi debet eorum Ecclesiastico iudice, ref. 86. n. 54.

Laici subiacent iurisdictioni ecclesiasticæ ratione feudi, si dominus feudi est clericus, vel ecclesiasticus, ref. 86. n. 56.

LAUDIMIUM, Non computatur in pretium, ad lesionem inducendam, & ad rescindendam venditionem, ref. 61. n. 22.

Laudimium non debetur, ex alienatione emphyteusis in comprehensum in inuestitura facta, resolution. 67. n. 24.

Laudimium an debeatur a creditore pendente termino ad redimendum mensium quatuor, rem emphyteoticam sibi iudicialiter adiudicante, & quid redempta re per debitorem infra terminum prædictum, ref. 73. per totum.

Laudimium an debeatur ex adiudicatione emphyteusis, infra terminum ad redimendum, resolution. 73. n. 4. 7.

Laudimium debetur ex venditione emphyteusis cum pacto de retrovendendo, ref. 73. n. 5.

Laudimium an debeatur ex retrovenditione necessaria, ex pacto de retrovendendo, vel vigore termini ad redimendum, ref. 73. n. 6.

Possessor emphyteusis tenetur dominum recognoscere, laudimium, & canones soluere, vel rem dimittere, ref. 73. n. 8.

Emphyteusis potest alienari in proximo successum, & in antiqua inuestitura comprehensum abique consensu domini, & laudimij solutione resolution. 84. n. 35.

Amplia etiam si in non proximo successum fiat si tamen sit de comprehensis in inuestitura n. 36.

Amplia si alienatio fiat ab uno ex heredibus, alteri heredi succedentibus emphyteute de portione emphyteusis alteri obveniam, n. 37.

Laudimium debetur domino quando portio vnius ex emphyteutis in alia cohæredem, vel coemphyteutam, in antiqua inuestitura comprehensum alienatur, ref. 84. n. 38.

Laudimio domino debetur etiam quod ab initio con-

cessionis dederit licentiam alienandi emphyteutem in quemcumque heredem, vel successorem, resolution. 84. n. 39.

Laudimium domino debetur pro inuestitura, & possessionis ingressu rei emphyteotice, resolution. 84. n. 39.

LEGATVM, Relictum extraneis in testamento imperfecto inter liberos non valet, ref. 90. n. 17.

LEGATARIVS, Heredes de legato per testatorem alteruatiue grauari possunt per legatarium in solidum conueniri, ref. 70. n. 14.

LEGITIMA, Non potest eligi a filio in vna ex rebus hereditariis, sed iudicem, debet adire, ut eam assignet in vna ex rebus hereditariis de mediocribus, resolution. 64. n. 3.

Alienata, & filium heredem grauari impunitus in eius legitimam, & Trebellanicam, & quando, ref. 56. n. 1.

Filia dotata a patre potest de dote disponere infra legitime quantitatem, non obitante pacto de dote redendi, ref. 64. n. 4.

Intelligit procedere si filia decesserit post mortem patris durantis secus eo viuente quia pactum subsistit, n. 5. Limita ut in n. 7.

Dos quando succedat loco legitime, resolution. 64. n. 5.

Filia dotata vltra quantitatem legitime a patre potest grauari pacto redendi dotes sibi, vel sui, resolution. 64. n. 6.

Filia a patre dotata si expresse consenserit pacto, quod non possit de æte disponere nisi ad certam summam sibi præiudicat, ut vltra dictam summam etiam de quantitate legitime disponere non possit, resolution. 64. n. 7.

Dos de parago, & vltra militiam faccedunt loco legitime, ref. 75. n. 4. 40. 41.

Legitima propria dicitur pars hereditatis item appellatur debitum bonorum subsidium, item quandoque appellatur debitum emolumentum, resolution. 75. n. 6. 7. 8.

Legitima non debetur a fratre fratri, sorori, vel alio trahens, ref. 75. n. 9.

Legitima debetur filiis in corporibus hereditariis, non autem in fructibus vusufructu, vel pecunia, resolution. 90. n. 25.

Legitima nullum recipit grauamen, resolution. 90. n. 27.

Testamentum non potest a filio prætendi irritum, quando ei aliquod a patre relinquatur titulo institutionis, licet relictum non ascendat ad integram quantitatem legitime, sed tantum aget ad supplementum ipsius legitime, ref. 90. n. 30.

LEGITIMATIO, Persona afforis in quocumque iudicio quæstionis summarie, vel exequutio semper requiritur, ref. 78. n. 1.

LEGITIMATIO, Cum clausula, quod ad patris successionem venire possit ex testamento, vel ab intestato, dummodo de eius patris præcesserit voluntate non censetur exclusus a paternâ successione si pater ab intestato decesserit, ref. 79. n. 21.

LESIO, Opera accolata a creditore in decreto an sint pars præij ad mensurandam lesionem, pretium augendo, an diminuendo, resolution. 61. n. 3. ad finem.

Laudimium non computatur in pretium, sed lesionem inducendam, & ad rescindendam venditionem, ref.

61. num. 22.
 Lesio ultra dimidium, in terminis **l. 2. C. de rescindend. vendition.** est computanda deductis rei oneribus, ref. **61. num. 23. 24. & n. 12.**
 Onus pacti de retrovendendo, vel termini, ad redimendum deducendum est, a calculo praxi, ad lesionem inducenda, & contractus rescindendum remedio **l. 2. C. de rescindend. vendit. ref. 61. n. 24.**
 Onera non accollata in secundo decreto, an sint deducenda de valore, rei distracte, & adiudicate, franche, & libere, admiuendam lesionem, ref. **61. n. 39. 41.**
LEX. Reu potest praeuenire actorem remedio **l. si contente. ff. de fideiusoribus declarando** nec competere legitimam **exceptionem. ref. 52. n. 1.**
 Non dicitur actor, sed reus originarius promouens, & utens remedio **l. si contentat ff. de fideiusor. refol. 52. num. 2.**
 Clericus, vel alius aliena iurisdictionis promouens remedio **leg. si contentat ff. de fideiusoribus** an teneatur comparere coram indice pronocati quid in officio salariorum Tribunalis Sancti officii ref. **53. num. 3. 4.**
 L. neque pignus **ff. de regu. iur.** non habet locum excipiendi **ref. 56. n. 14.**
 Iudicandum tota lege perspecta, ref. **59. n. 15.**
 Remedium lege **2. Codic. de rescindend. vendition.** locum habet etiam in venditionibus sub hasta, ex indicis decreto **salutis. ref. 61. n. 2.**
 Onera accollata a creditore in decreto, an ad lesionem ultra dimidium inducendam iuxta **l. 2. C. de rescind. vendition.** pars pretij dicatur, pretium augendo, vel diminuendo, resolution. **61. numer. 3. 4. 7. 8. 14. 16. 17. 18. 19. 20. sequen. 23. sequen. 30. sequen. 34.**
L. singularia ff. si certum petatur cuiusque scilicet vnicus actus **occurrentur. ref. 61. n. 13.**
Fictio l. singularia ff. si certum petatur, ut locum habeat requirunt omnium partium praesentia, tempore actus super qua praesentia lex ipsa fingit, et **ref. 61. n. 16.**
Lex non fingit super impossibile. ref. 61. n. 16.
L. singularia ff. si certum petatur cuiusque fictio, supponit actum super quo fingit resoluitur, & extinctum, & noui inde creatum ex fictione **translatum. ref. 61. n. 37.**
 Habens instrumentum pro se dicitur habere eam legem, ref. **62. n. 5.**
 Vidua, Pupillus, vel alia miserabilis persona, fori Principis eligens privilegio **l. vnic. C. quando Imperator inter pupillum, & viduam, etiam si vidua nubat.** Pupillus maior factus sit, vel miserabilis privilegium cesset, in foro Principis eorum **causa** remanet, & ibi terminanda **est. ref. 65. n. 52. & seq. n. 53.**
 Creditor succedens ex secundo decreto an possit rescindere locutionem a se per debitorem rei adiudicate **remedio l. 2. C. de rescind. vend. ref. 68. per tot.**
 Remedium **l. 2. C. de rescind. vend. etiam in locationis contractu** procedit, & locum habet **ref. 68. n. 1.**
 Remedium **l. 2. C. de resc. vend. procedit,** & locum habet post finitam locationem, & rem traditam. ref. **68. n. 2.**
 Remedium **l. 2. C. de rescind. vend. procedit** in omnibus contractibus bone fidei. ref. **65. n. 3.**
 L. ereditores **C. de pactis procedit** inter quoscunque debitores **in solidum. ref. 70. n. 19.**
 L. commodissime **ff. de liberis, & postumi** locum habet in quacunque **dispositione. ref. 75. n. 2.**
 Dispositio **l. consuevit ff. de iure codicillorum,** locum

non habet quando defunctus non potuit de rebus suis disponere, & **ref. 76. n. 39.**
 Cessionarius an teneatur ostendere instrumentum cessionis publicum, & authenticum debitori cesso ut possit dei iudicium non de tribus in **l. 3. C. de nouationibus, & sic scientia debitoris, & quid denunciationis facta iudicialiter, vel extrajudicialiter. ref. 78. num. 7.**
 Pupillus, vidua, virgo, vel alia miserabilis persona, non potest uti privilegio **l. vnic. C. quando Imperator inter pupillo, & viduam, quando in eis velint heredes continuatur instantia cum defuncto cepit. ref. 86. n. 27.**
Dispositio l. si cum dotem statueretur dicatur, cessat in re bene statim consuetudine **c. 48.**
L. 11. a quo ff. de rei vindication. quando procedat. refol. 94. n. 30.
L. si a quo ff. de reinend. an procedat in beneficiis, & in feudilibus. ref. 94. n. 31. 32.
LIT. B. R. Banci plena fidei **facit. ref. 57. n. 4.**
 Partia scripta in libro banchei, vel mercatoris tempore quo erant decocti, vel de proximo decoquendi creditoribus non nocet, nisi aliunde constet de causa vera, vel reali **numeratione. ref. 57. n. 6.**
L. QV. IDV. M. Exequitio summe liquida non retardatur per inliquidum, ref. **59. n. 11. contra n. 20.**
 Exequitio denegatur instrumento pro summa inliquida **ref. 59. n. 16.**
 Statutum dans exequutionem instrumento intelligitur de liquido **ref. 59. n. 17.**
LIT. IG. O. V. M. Tertius opponens de dominio, & possessione, non impedit exequutionem, si cum vtro litigioso possideret, vel principalis dola desierit possidere **ref. 94. n. 16.**
 Litigiosi vitium, contrahitur post interpositionem primi decreti, & subhallationes factas **ref. 94. n. 17.**
 Litigiosi vitium non contrahitur, etiam post primum decretum quando alienatio fit in creditorem anteriorem, **ref. 94. n. 18.**
 Declaratoria an opus sit ad hoc ut procedere possit exequitio contra tertium vitio litigiosi possidentem, **ref. 94. num. 19.**

74

MAGNA R. C. Sedes criminalis habitus dicitur habere iurisdictionem in causis civilibus ex natura officij licet non aliter, ex diuisione indicum **M. R. C.** qua per procores in Regno **ref. 65. n. 11.**
 Diuisio **M. R. C.** qua fit per Procores in Regno, Iudices in causis civilibus, & criminalibus separate consuetudo fit pro faciliiori causarum expeditione, & dicitur tantum diuisa administratio, & non iurisdictionis, qua quo ad habitum **ex indidua. ref. 65. n. 33.**
 Consilium vnicij dicitur licet fuerit diuisum in plures aulas ratione facilioris expeditionis negotiorum, **ref. 65. n. 33.**
 Iudices **M. R. C.** sedes criminalis, & causarum delegatarum in Regno stante reformatione tribunalium, dicitur delegati a lege, vnde in causis civilibus dicuntur ordinarij **ref. 65. n. 33.**
M. A. N. D. A. T. U. M. Ad matrimonium contrahendum si metu sit factum an sit ipso iure nullum, ref. **82. n. 14.**
 Quid in alio mandato, vel procuratorio simpliciter metu gesto, **nn. 19.**
M. A. R. I. T. V. S. In dotis restitutione deductio ne egeat exceptione vitium, **ref. 55. n. 1.**

De beneficio deducta ne egeat marito, vel alteri competentis eiusque materia, vide in verbo deductio ne egeat.
Creditoribus mariti an super fructibus dotarium rerum, quatenus debitam quantitatem onerum matrimonij excedant possit esse consultum, ref. 83. n. 3. per tot.
Maritus subfinitens onera matrimonij fructus dotarium lucrat, ref. 83. n. 1.
Maritus est dominus fructuum bonorum dotarium ita, ut deductis familia necessariis de reliquis ad libitum disponere possit, ref. 83. n. 2.
Maritus constante matrimonio potest in fructibus dotum deteriorem facere, ref. 83. n. 3.
Vergentia viri ad inopiam, ut sit locus dotis restitutioni, an sit plene probanda, ref. 83. n. 9. 10.
Vergentia ad inopiam mariti eiusdem assercione non probatur in creditorum praedictum, ref. 83. n. 16.
MATRIMONIUM, Metus an reddat matrimonium nullum ipso iure, ref. 82. n. 12.
MERCATOR, Confessio banchieri, vel mercatoris, vel patris scripta in eorum libro tempore, quo erant decessi, vel de proximo decessendus ceteris creditoribus non nocet nisi de vera causa, vel numeratione legitime constet, ref. 57. n. 6.
MERVM ET MISTVM IMPERIVM. Scilicet iurisdictionis, super feudo Castro, vel Territorio a feudatario, vel alio possessore acquisita non sit feudalis, nec rem arguit, ref. 67. n. 53. 59. n. 56.
METVS De metu aduersus instrumenti executionem an possit excipi, quatenus ad rescissionis remedium tendit, ref. 82. per tot.
Contractus metu gestus, mero iure valet donec via fuerit rescissus, ref. 82. n. 1.
De rescissione ex causa metus an possit excipiendi obijci aduersus instrumentum, ref. 82. n. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
Metus exceptio a Statuto omnes exceptiones probivente non censetur reiecta, ref. 82. n. 2.
Protestatio metu passim, ante actum gestum an cum nullum ipso iure reddat, ref. 82. n. 8.
Protestatio clandestina de metu an ipso iure nullum reddat, ref. 82. n. 9.
Quid si protestatio ex eadem causa metus palam fieri non possit, ref. 82. n. 10.
Quid in praedictum terti, qui metum non intulit, num. 11.
Metus an annullat matrimonium ipso iure, refol. 82. n. 12.
Profectio an reddatur nulla ex causa metus refol. 81. n. 13.
Procuratoris constitutio ad matrimonium contrahendum meticulousa nulla redditur, ref. 82. n. 14.
Dotis contractus, vel distractus ex causa metus facti, nulli redduntur ipso iure, ref. 82. n. 15.
Metus ad testamentum ipso iure irritum reddat, ref. 82. n. 16.
Vis, & coactio nullitatem actus ipso iure inducit, ref. 82. n. 17.
Metus ipso iure irritat actum iurisdictionem tribuentem, ref. 82. n. 18.
Metus irritat ipso iure procuratorum, & mandatum, ref. 82. n. 19.
Sententia metu lata an sit ipso iure nulla, ref. 82. n. 20.
MINOR, An possit ex urgenti necessitate capere pecunias ad cambium, Quid in minore curatore habente, ref. 92. n. 6. 7.

MODOS Procedendi visione scripturarum, vel dato termino extraordinario, est modus procedendi parte non deficiente, ref. 63. num. 1.
MOLESTIA Ad pretij restitutionem ex simplici illata molestiantem passio an executione agi possit, ref. 87. per tot.
Emissionis promissio non comprehendit molestiam, nisi expresse in pactum deductum sit, ref. 87. n. 2.
Pactum quod etiam pro simplici molestia de emissione, executione agi possit de iure substatuatur, ref. 87. n. 3.
Molestia quando dicatur illata, ref. 87. n. 4. 5. 7.
Molestia probatur per litem pendentiam, ref. 87. n. 5.
Molestia inceptam fuisse sufficit adhuc ut de emissionem ex pacto agi possit, ref. 87. n. 6.
Molestia non dicitur illata, nisi post emissionem perfectam sequatur, ref. 87. n. 7.
Quid si de emissionem, & molestia diffinitive, vel coniumelie promissum sit, num. 9.
Pro simplici molestia de emissionem agi potest quando de quacunque emissionem quomodo vniuersaliter promissum, & stipulatum est, ref. 87. n. 10.
Pretium an ex simplici illata molestia, stante pacto molestia, ut executionis per captorem repeti possit, ref. 87. n. 11. 12. 13. 16. 17.
MORAE Cessionarius ad effectum constituendi aliquem in mora an teneatur instrumentum publicum, & autenticum cessionis ostendere, ref. 8. n. 7.
MORTVVS In iudicijs pars sententiae, & amque declarat, ref. 85. n. 10.
MVLTOS, Pactum de dote restituenda dotanti, & eius abique dotantis stipulatione, an sufficiat, ita ut mulier non possit de dote ad libitum disponere, refol. 64. per totum.
Mulier potest de dote disponere non obstante pacto de dote restituenda, quando de proprijs bonis dotatur a fratre Patre, vel extraneo, ref. 64. n. 9.
Declaratio, num. 11.
Mulier cui ex facultate nuptialis in tabulis per dotantes sibi attributa de certa parte dotis disponere permissum sit, an dicatur inuenientes ab intestato disposuisse, eu sine testamento vita functa, vel eiusdem generis, vel particularis dispositio, requiratur, ref. 76. per totum.
Mulier pro negotio viri, vel alterius se obligare prohibetur, & an ipso iure, ver ope exceptionis, ref. 100. n. 1. 2. 3. 5.
Mulier pro marito vel ulio cum iuramento intercedens ad observantiam promissionum precise tenetur, & beneficio Velleiani non inuatur, nec Consuetudinis Panormitanae 21, ref. 100. per totum.
Mulier pro marito, vel alio cum iuramento intercedens non obligatur si ex obligatione omnino indotata remaneret, ref. 100. n. 8. 9. 10.
Multa permittuntur aduersus iuris dispositionem ne mulier indotata remaneat, ref. 100. n. 9.
Mulier expresse beneficio Velleiani renunciare potest, cum iuramento etiam, quod non sit cerciorata, refol. 100. n. 11.
Renunciatio beneficij Velleiani, & Consuetudinis Panormitanae 21, continetur sub generali renunciatione mulierum de filio notariarum in Regno, ref. 100. n. 11.
MVLTAE, Dicitur panis in pecunia comminatus a iudice, pena vero, quae iuris communis, vel statuti dispositione imponitur, ref. 72. n. 3.

Iudex in imponendis multis debet proprium arbitrium regulare, pro facti, & personarum qualitate, *resol. 72. num. 3.*
Multa quanta sit quando a iudice in comminatione non spiritur, *ref. 72. num. 3.*
Multa excessiva irrogari, & comminari non potest, & que dicatur excessiva, *resol. 82. num. 4.*
Appellatio datur ab excessu multandi, *ref. 72. num. 5.*
Delegatus an possit multam irrogare, *ref. 72. num. 9.*
Iudex ecclesiasticus an possit laicum multare, *resol. 72. num. 10.*
Castellani, vel indices pedanei, & infime iurisdictionis an possit multare, *ref. 72. num. 11.*
Procurator Fiscalis an possit multam irrogare, *ref. 72. num. 12.*
Arbiter an possit multam comminare, *resolution. 72. num. 13.*
Iudex an possit multam modificare vel intotum remittere contententi, & contumaci, *ref. 72. num. 15.*
Princeps an de multa possit facere gratiam contranenti, si ea sit sisco applicanda, vel parti.
Multa applicantur sisco, *ref. 72. num. 21.*
Multa applicantur sisco baronis, cum mero, & mislo imperio, *ref. 83. num. 23.*
Iudex an possit multa comminare applicandis locis pijs, vel parti, *ref. 72. num. 23.*
Præceptum penale, & multa, tam in civilibus, quam in criminalibus negotijs potest per iudicem comminari, *ref. 72. num. 24.*

N

NEGATIO Factum clarum non redditur dubium ex sola negatione parisi, *ref. 63. num. 5.*
NEGOTIORUM GESTOR. An possit capere pecunias ad cambium, vel sub iurisdictione, *ref. 99. num. 15.*
NOMEN NOMINATIO. Diversa diversitatem rei arguit, *ref. 65. num. 26.*
Contructio nominum est relinquenda pertinacibus, *ref. 65. num. 43.*
Abusum nomen non inficit, sed veritas, & essentia rei est attendenda, *ref. 65. num. 44.*
Nominatio diversa non arguit diversitatem rei, nisi accedente diversitate substantie, *ref. 65. num. 45.*
Nominatio diversa arguit diversitatem rei in dubijs, *ref. 65. num. 46.*
Nominatio diversa diversitatem rei non probat cum ex alijs constet unicam rem, vel idem corpus esse, *ref. 65. num. 47.*
Facultatem habens nominandi, vel eligendi, an dicatur nominasse, & eligisse eius vniuersalem heredem quem instituit, vel eius donatarium omnium bonorum, & an heredem ab intestato, *ref. 76. num. 46. & 48.*
NOTATIO. Non inducitur quando promissio, & obligatio sit ex eadem causa non autem ex diversa, *resol. 57. num. 16.*
Secunda obligatio primam non novat quando secunda illud idem quod prima continet, *ref. 57. num. 17.*
Novatio non fit quando secunda obligatio sit ad executionem, obseruantiam, vel implementum prima obligationis, *ref. 57. num. 18.*
Novatio non inducitur quando confectis calculis in summa calculata se debitorem quis constituit, *resol. 57. num. 20.*

Obligatio pro recto debito vigore aliorum contractuum, an nouationum inducias, *ref. 57. num. 21.*
Instrumentum, secundum quod fauore creditoris plenius disponit, magis attendendum est, nec potest dici prioris confirmatorium, sed nouum, & noua dispositio, & obligatio, *ref. 57. num. 22.*
An datus secundis fideiussoribus in locum priorum non soluendo effectuum censetur eorumdem obligatio nouata etiam respectu vnus ex prioribus fideiussoribus, qui statim non mutauit in cuius locum alius datus non fuit fideiussor, *ref. 89. per tot.*
Novatio an inducatur ex datione secundi fideiussoris in locum primi non soluendo effectus, *ref. 89. num. 1. & 11.*
Novatio an inducatur ex interuentu nouæ personæ, *ref. 89. num. 6. & 8.*
Novatio an presumatur in dubio, *ref. 89. num. 7.*
Novatio non fit nisi expresse, *ref. 89. num. 9.*
Novatio inducitur ex consensu, *ref. 89. num. 10.*
Novatio inducitur ex incompatibilitate contractuum, *ref. 89. num. 11.*
Novatio inducitur ex delegatione, *ref. 89. num. 12.*
NULLITAS. Nullitas sententie decreti, vel alterius actus procedit dato termino extraordinario, *ref. 63. num. 3.*
Nullitatis præputaria replicatio admittitur etiam in executionibus, *ref. 81. num. 10.* Limita nisi alioiorem requiras indaginem, *num. 14.*
In actu ipso iure nullo non est opus oppositione partis, quia ipsi opponit, *ref. 82. num. 5.*
Aduersus tertium opponente de dominio, & possessione, ad impediendam executionem, an possit replicari de nullitate tituli, & quid si nullitas sit euidentis, notoria, vel colorata, *ref. 94. num. 14. & 15.*

O

OECONOMVS. An possit capere pecunias ad cambium pro vrgentibus Ecclesie, vel monasterij, *ref. 99. num. 9.*
Oeconomus an habeat eandem potestatem quam habet prelati, *ref. 99. num. 9.*
OFFICIALIS Salarialis Tribunalis S. Officij promouatus remedio l. si contesat ff. de fideiussor opponit fori declinationem, *ref. 52. num. 4.*
OMITTENS. Scienter aliquid facere, vel testari ex industria omisisse dicendum est, *ref. 76. num. 57.*
ONER. Accollata a creditore in decreto, an ad lesionem ultra diuindium inducendum iuxta leg. 2. Cod. de rescind. vendition. pars pretij dicantur, premium augendo, vel diminuendo, *resolution. 61. num. 3.* ad finem.
Creditor bona sui debitoris sibi distrabit cum aliquo onere, dicitur rem possidere ne dum ex causa sui crediti, cuius vigore processit distractio, sed etiam ex causa oneris accollati, *ref. 61. num. 7. & 8.*
Debitor cuius bona fuerint ad iudicata, cum onere non vero, nec debito agit contra oblatorem, licitatore, vel creditorem distractentem pro valore onerum accollatorum non debitorum, *ref. 61. num. 9.*
Accollatus non potest diffugere solutionem onerum vere debitorum, *ref. 61. num. 10.*
Onera minuantur rei valore, *resolution. 61. num. 18. & 19.* sequens, *num. 23.* & sequens, *num. 30.* & sequens.

Passi de retrouendendo, vel termini ad redimendum, onus deducendum est a calculo prout ad lesionem inducendum, & contractum rescindendum remedio l. C. de rescindend. vendit. ref. 61. n. 34.

Debitor redimens re adiudicatus infra terminum ad redimendum, tenetur tantum solvere creditori, vel licitatori creditum, seu pretium pro quo exequuto, & distractio processit non autem onera accollata, vel soluta, ref. 61. n. 32. 35.

Pignus ualeat debetur creditori ex forma ritus de credito, & pretio pro quo exequuto processit, non autem de queribus accollatis, ref. 61. n. 33.

Onera non accollata in secundo decreto an sint deducenda de valore rei distracte, & adiudicate franche, & libere administranda lesiouem, ref. 61. n. 39. 41.

Decima dicitur onus deductum, prout fendi venditi ref. 67. n. 5.

Qui tenetur ad aliqua onera expressa, & specificata in passio, vel statuto censetur a reliquis omnibus exemptus, ref. 75. n. 27.

Rem qui acquirit censetur cum suo onere acquirere, maxime in onere ex natura rei, ref. 88. n. 14.

ORDO SUCCESSIVVS Filij dicuntur vocati ordine successivo nempe post patris obitum in emphiteusi concessa pro se filijs, & heredibus, ref. 84. n. 67.

Filij censentur vocati, & instituti ordine successivo, & post mortem patris, si fuerint instituti heredes similes cum Patre, ref. 84. n. 71.

P

PACTVM de non opponendo, & an pactum ad discursum, vel hypothece contingantur in partita bancherij, vel tabule, seu a podixa ibidem directis, ref. 57. n. 35. 36.

Onus pacti de retrouendendo, vel termini, ad redimendum deducendum est a calculo prout, & valoris rei, ad lesionem inducendum, & contractum rescindendum remedio leg. 2. C. de rescindend. vendit. ref. 61. n. 24.

Pactum de retrouendendo an minuat, tertiam, vel quartam partem pretij rei vendite, ref. 61. n. 32. 36. 37. 38. & quid de termino ad redimendum, n. 25. 36. 37. 38. & sequen.

Pactum de retrouendendo, non perperuum, sed ad breue tempus an tertiam, vel quartam pretij partem minuat ref. 61. n. 27.

Pactum de dote restituenda, dotanti, vel suis absque dotantis stipulatione, an iusticiis, ut mulier non possit de dote ad libitum disponere ref. 64. per totum.

Pactum de dote reddenda sibi, vel suis potest per dotantem apponi, etiam ex intervallo, quando a principio ita inter partes fuisset Conuentum, vel ante sequutum matrimonium licet post dotis constitutionem, ref. 64. n. 3. 1.

Filia dotata a patre potest de dote disponere infra legitime quantitatem non obstante passio de dote reddenda, ref. 64. n. 4.

Intelligi procedere si filia decesserit post mortem patris dotatis secus si eo viuentis, quia pactum subsisteretur num. 5. limita n. 7.

Filia dotata ultra quantitatem legitime a patre potest granari passio de restituenda dote sibi vel suis, ref. 64. n. 6.

Filia a patre dotata si expresse consenserit, passio, de non possit de dote disponere nisi ad certam summam, sibi praiudicat, ut ultra dictam summam etiam de quantitate legitime disponere non possit, ref. 64. n. 7.

Mulier potest de dote disponere non obstante passio de dote restituenda, quando de proprijs eius bonis dotatur a patre, fratre, vel extraneo, ref. 64. n. 8.

Frater non potest apponere pactum de dote sibi reddenda, in praiudicium sororis, quando dotat de paragio, vel ex necessitate statui, ref. 64. n. 8. 9. Declara. 1. 1.

Pactum a fratre, vel dotante appositum de dote restituenda sibi, vel suis quando mulier de proprijs eius bonis dotatur subsistit, quando in vita non fuerit conquisita, vel ab intestato decesserit, ref. 64. n. 1. 1.

Pactum cum vno gestum ceteris non prodest, ref. 70. n. 23.

Pactum resolutivum, vel liberatorium absenti sine stipulatione non quiritur, ne dum actio, nec exceptio, ref. 70. n. 24. 25.

Pactum ad finem tertij absentis sine stipulatione potest renouari, ref. 70. n. 26. Limita in passio tacito, & a lege subintellecto, vel presunto n. 27.

Pactum de non opponendo non fuit cognitum per Ritum Condentes, sed unicam supponeretur esse causam, & instantiam oppositorum, ref. 74. n. 8.

Pactum in contractu dotali quid de dote non possit mulier disponere, nisi de certa summa muliere consentiente, renunciente, vel quietante valet, & tenet, ref. 76. n. 1.

Pactum quo dotis conditio fit deterior licet regulariter non valeat, valet tamen si fiat a marito superfructibus dotis constante matrimonio, qui potest in fructibus proprijs dotis conditionem facere deteriorem, ref. 83. n. 3.

PARTIA SVNT. Appellasse, vel esse infra tempus ad appellandum, ref. 93. n. 6.

PARTIE PETENTE. Terminus prefusus iudici expeditioni cause intelligitur parte petente, & instante, ref. 66. n. 33.

PARTITA Banci aduersus Bancherium scribentem habet executionem paratam, ref. 57. n. 1.

Partita libri bancherij, vel mercatoris, iam decolli, vel de proximo decoquendi, non praiudicat creditoribus nisi aliunde de veritate cause, vel reali numeratione constet, ref. 57. n. 6.

Partita banci, vel tabule an habeat executionem paratam aduersus tertium, qui ex dicta partita esset debitor, ref. 57. n. 7. 8.

Partita banci, vel tabula an continent pactum de non opponendo, & an pactum ad discursum, & an hypothece, ref. 57. n. 25. & 26.

PATER. Non potest filios, vel nepotes praiudicare, in emphiteusi recepta pro se filijs, vel nepotibus, ref. 84. n. 6. 2.

Pater qui abstinuit aduentitius filij dissipando, priatur administratione aduentitiorum, & an etiam usufructu, ref. 86. n. 10.

Pater succedens filio in peculeo, in quem transiit in instantia cum filio capta, non potest condemnari in solidum, sed tantum super peculeo, vel super eo quod in rem patris versum est de peculeo filij, ref. 86. n. 16.

Pater tenetur pro filio dotem recipiente ne dum ad dotis, sed etiam dotarij restitutionem, ref. 92. num. 1.
Tactus patris consensus sufficit, ut ad dotium restitutionem teneatur pro filio, ref. 91. n. 2.
Dispositio S. transgrediamur l. si cum dotem cessat in vrbis stante consuetudine c. 48.
PATERVS An teneatur dotare nepotem, resol. 75. num. 24.
TECUNA, Quando dicatur consumpta resol. 51. num. 9.
Creditor anterior quando auget pecuniam solutam posteriori creditori, vel non vide in verbo creditor.
Cautio, & fideiussio facit pecuniam extare licet ea consumpta, vel comixta sit, ref. 51. n. 12.
Pecunia quando dicatur extare, ref. 51. num. 14. & num. 11.
TOENA Stellionatus puniri potest creditor, qui petit quod iam ei solutum fuerat, ref. 53. n. 9.
Pana stellionatus locum habet ubi dolus committitur, ref. 53. n. 5.
De multa vide late in verbo multa.
Pana dicitur illa, qua iuris communis, vel statuti dispositione irrogatur multa vero dicitur illa, qua comminatur a iudice in pecunia, ref. 72. n. 2.
Causa quolibet colorata excusat a pana in precepto comminata ref. 92. n. 33.
PERICVLVM Ex fructus rei adiudicate creditori pertinent post captam rei distracte possessionem, ref. 95. num. 19.
PERMISSVM, Ad tempus censetur, post tempus prohibetur, ref. 66. n. 20.
PERMITTITIO, Est similis emptioni, ref. 77. num. 16.
PERSONA, Laqueus non comprehenditur in dispositione, & quando secus, resolut. 88. numer. 24. 25. 26.
PETITIO, Actor si se dirigit per viam effectus, pretextu, quod habeat intentionem fundatam ex instrumentis, si reus dissentit in modo procedendi, remouet effectus, & petitio loco postulat, & proceditur iuxta naturam causae, idem in fundalibus, resol. 63. n. 10. 17.
DON PETRVS Consecutus Regens Illustris laudatur, ref. 75. n. 31.
PIGNVS An dicatur additum post secundum decretum, vel post captam realem possessionem, resolut. 94. num. 35.
PINGVE ALENS Creditori debetur ex forma ritus, de pretio pro quo exequuto processu non autem de oneribus accollatis, ref. 61. n. 33.
POTESTAS, Et voluntas in quocumque actu, & dispositione concurrere debent, resol. 67. n. 53.
POSSESSOR Vel reus, qui perpetua exceptione tuitus est, potest praenunciando auctorem promouere, &oque immo iudici officio implorato peire, ut ei perpetuum imponatur silentium declarando competere legitimam exceptionem ex remedio l. si conuictus ff. de fideiussor, ref. 52. n. 1.
Posseffor emphiteusis teretur dominum recognoscere, laudando, & censu soluit, vel rem dimittere, resol. 73. num. 8.
Emptor, vel posseffor contentus an laudando auctorem, vel nomen dominando possit iudicium evitare, & peire, quod cum auctore, & domino iudicium agatur,

ref. 86. n. 65:
POSSESSIO Socius in re pro indiuiso ad dominum, & possessionem in quolibet cespice acquirat, ref. 54. n. 24.
Possessio est quid facti, ref. 62. n. 2.
Dominium, & possessio transferuntur ex actu conditionali, si de iure fuerit ad traditionem etiam per constitutum, & modum factum, resol. 62. n. 2.
Possessio potest statim de consensu partium transferri, ex contractu tamen condicionali, ref. 62. num. 7.
Emphyteuta, & fensualis naturaliter tantum possidet dominus vero directus ciuilitur, ref. 79. num. 1.
Vsfructuarius naturaliter tantum possidet, propriarius vero ciuilitur, ref. 79. num. 2.
Possessio actualis, qua non sit panes tertium opponentem, sed panes eius colonum, an sufficiat ad impedendam exequutionem, ref. 94. n. 10.
Possessio nulla ex titulo nullo oritur, an sufficiat ad impedendam exequutionem si a tertio opponatur, resol. 94. num. 12. 13.
Possessio in vim tituli inualidi acquisita nullius est momenti, ref. 94. n. 13.
Possessio vera transferuntur, per constitutum, quamvis modus sit factus, ref. 94. n. 25.
Clausula dedit, & tractus facultatem tribuit emptori, propria auctoritate adiudicatorum omnium bonorum possessionem capiendi nemine resistente, ref. 95. n. 8.
Fructuum perceptio est verus effectus naturalis, & ciuilis possessionis, ref. 95. n. 15.
POSSESSORVM Iudex laicus an sit copetens in possessorijs contra clericum, & quando, ref. 86. n. 61.
PRÆCEPTVM Modus procedendi per viam iniunctionis, & praecepti est modus exequutinis, ref. 59. n. 1.
Contratuitores pro reditione computi tutela administrata, an possit procedi via exequutina, per viam praecepti, vel iniunctionis, ad exhibendum computum, & reliqua restituendum, ref. 59. n. 13.
Qui tenetur de iure exhibere potest conueniri ad exhibendum per viam praecepti, vel iniunctionis, ref. 59. n. 3.
Præceptum penale iudici, vel Principis contemnens, an statim lapsa præcepti termino exigendus sit, vel debeatur super e causa non obtemperati præcepti citari, & terminus iterum dari, & quando liceat Principi consulere eiusque præceptum non exequi, ref. 72. per tot.
Præceptum penale fieri potest, per iudicem, vel Principem ad tuendam propriam iurisdictionem, & auctoritatem, vel ad scandala, & illicita tutanda, ref. 72. n. 6.
Appellatio an datur a iudici præcepto, ref. 72. num. 6.
Præceptum non transit in iudicatum, ref. 72. n. 7.
Appellatio non datur a præcepto facto fideiussori de representando, licet ad Principem deur recursum, ref. 72. n. 8.
Qui possint in præcepto comminare multam, vide in verbo multa.
Scriptura an sit de substantia in præceptis penalibus, ref. 72. n. 14.
Præceptum iudicis, vel Principis contemnens, qualiter puniatur, ref. 72. n. 18.
Præceptum cum clausula iustificante per comparationem resoluitur in vim simplicis citationis, resolut. 72. num. 20.
Præceptum penale, & multa, tam in ciuilibus, quam in criminalibus negotijs potest per iudicem comminari. ref.

ref. 72. num. 24.
 In criminalibus an a precepto panuli incipi possit antea formatam inquisitionem ref. 72. num. 25.
 Precepta, & rescripta Principum non sunt exequenda, quando sunt contraria, vel tendunt ad tertij preiudicium, sed Principi est consulendum, & spectanda secunda iussio super sedem in executione, quid in rescriptis Apostolicis, ref. 72. num. 26. seq. & 27.
 Terminus de novo datus est contententi preceptum penale ad dicendum causam quare preceptum non obtemperaveris, ref. 72. num. 30. 31.
 Preceptum iniunctum non tenetur quis obtemperare, ref. 72. num. 32.
 Causa quolibet colorata excusata a pena in precepto comminata, ref. 72. num. 13.
 De pena vide in verbo multa.
 In dubio dicendum Preceptum non obtemperatum, ex causa false colorata non in contemptum, ref. 72. num. 34.
 Iudicis arbitrio remittitur, ex falsi qualitate, si ex causa, vel in contemptum preceptum non fuerit obtemperatum, ref. 72. num. 35.
PRÆLATVS. Solet simulare alius nomine Ecclesia, ref. 99. num. 5.
 Prælati an possint capere pecunias ad cambium, pro Ecclesia vide quibus, ref. 99. num. 8. & seq.
PRÆSCRIPTIO. Tot sunt præscriptiones, quot sunt annue præstationes, ref. 70. num. 31.
PRETIUM. Venditor fendi a Regia Curia non consequitur integrum pretium fendi venditi, sed decimam partem minus, quando Rex eligit in fendi venditione præferri iure retia, ref. 67. num. 6.
 Pretium, & eximatio loco ipsius rei debite præstari non potest iniuncta parte, ref. 77. num. 1.
 Pretium non debetur hæredi pro emissione si scienter in diuisione rem alteri obnoxiam, & debitam accepit, ref. 77. num. 30. 31. quod declaratur, num. 32. 24. 35.
 Cohæres quando agit de emissionem contra cohæredem, pro re in diuisione obuenta, & emissu an tantum ad pretium ugere possit, vel etiam ad interesse ref. 77. num. 29.
 Cohæres non agit de emissionem, nec ad pretij restitutionem contra cohæredem quando fuit emissu res obuenta in diuisione, si expresse consentium fuerit, quod de emissionem non teneatur, ref. 77. num. 36. 37.
 Emptor agit ad pretium licet venditor nisi pro suo fuso de emissionem teneri voluerint ref. 77. num. 38.
 Ad pretij restitutionem an exequatur ugi possit si antea puto pro simplici in lata molestia, ref. 87. per totum.
 Interesse appellationis, etiam pretium consentum continetur, ref. 87. num. 12. & 15.
 Pretij restitutio emptori actione emptor debetur non autem emissionis, ref. 87. num. 14.
 Emissio an, & qualiter debetur remitti scienter rem alienam, & an agi possit ad pretium, ref. 88. num. 15.
 Pretium insum indicatur esse pretium commune, & quanti res in loco vendi possit, ref. 91. num. 7.
 Pretium loci destinati tanquam incertum, ex pluribus que possent accidere, non videtur spectandum, ref. 91. num. 2. 10.

PRINCEPS. Ex gratia terminum elapsum prorogat, & spiritum vite ei infuset ref. 61. num. 29.
 Preceptum Principis, vel iudicis, contentens, an statim lapsio precepti termino exigendus sit, vel debeat super euisa non obtemperati precepti citari, & terminus iterum dari, & quando licet Principi consilium eiusque preceptum, non exequi, ref. 72. per totum.
 Preceptum penale fieri potest, a iudice, vel Principe, ad tuendam propriam iurisdictionem, & auctoritatem, vel ad scandala, & in licito euitanda ref. 72. num. 1.
 Princeps an de multis possit facere gratia si sit fisco applicanda, vel partim, ref. 72. num. 16.
 Pro re in Regno non potest facere gratiam, de pecunijs Regio fisco applicandis, ref. 72. num. 17.
 Proreger in Regno concedunt exequatorias privilegiorum, & rescriptorum ubi extra Regnum venientium auditio fisci patrono, vel ulio tertio interesse pretendenti ulus exequi in Regno prohibentur, ref. 72. num. 17.
 Amplia in rescriptis Apostolicis, num. 2. 8. 39.
 Dotatium non potest consilium, & tribus Proregibus in Regno per congregatos in Generali Parlamento, ref. 72. num. 36.
PRIVILEGIUM. Concessum inferiori non censetur concessum superiori, ref. 85. num. 20.
PROCESSVS. Reclatio processus fit in feudalibus, ref. 71. num. 1.
 Processus, & scriptura non statim atque pars fuerit citatu ad eorum collationem mittuntur iudici, sed stante in Archivio per spatium viginti quatuor horarum, ref. 71. num. 12.
PROCURATOR. Tutor procurator eum libera, vel alius quilibet administrator, non potest diuidere debitum solutionem recipiendo, vel petendo pro rata contingente ab uno ex correis in solidum obligatis, ref. 70. num. 33.
 Procurator ante omnia tenetur docere, & exhibere suam procuracionem seu mandatum, ref. 78. num. 4.
 Procurator quando possit capere pecunias sub suris, & cambijs vel non ref. 99. num. 16.
PROFESSIO. An reddatur ipso iure nulla ex causa metus, ref. 82. num. 13.
PROHIBITVM. PROHIBITVS Censetur post tempus, id quod in certo tempore erat permissum, ref. 66. num. 20.
 Actus a lege vel statuto prohibitus, etiam cum pana, non est nullus, nisi lex ulterius procedat actum annullando, ref. 66. num. 22.
 Prohibitus de iure alienare, veluti minores, & similes non possunt debitum diuidere, ref. 70. num. 34.
 Prohibitus alienare potest alienare in successores ab intestato, & de familia, ref. 84. num. 40. 41.
PROPRIETARIVS. Civiliter possidendi usufructuarii vero naturaliter, ref. 79. num. 2.
PROREX. vide in verbo Princeps.
PROROGATO. Terminus ad redimendum prorogato per Principem in Regno, & elapsus ab eodem renouascitur, prorogando eum non obstante peremptione, ref. 61. num. 28.

Princeps ex gratia terminum clausum prorogat, & spiritum vite ei in*ius*at. *ref. 61. n. 29.*

Iurisdiclio prorogari potest a lege etiam viro, hoc est a Principe. *ref. 65. n. 40.*

PROTESTATIO An requiratur per impeditum quod superuenit impedimentum, & quid sit illud sit notatum. *ref. 60. nu. 4. 11. 12.*

Clausula sine protestatio, cum potestate addendi, & probandi etiam per testes si que desunt impedit conclusionem in *causa*. *ref. 69. n. 1.*

Probationes admittuntur post conclusum, cum clausula, & protestatione potestatis addendi, & probandi etiam per testes si que desunt. *ref. 69. n. 1.*

Clausula sine protestatio, cum potestate addendi, & probandi etiam per testes si que desunt, prodest tantum parti protestanti non autem alteri parti. *ref. 69. n. 3.*

Restitutiones an concedantur maioribus, & non restituibilibus personis post aperta punta, & conclusum in causa stante protestatione, & clausula cum potestate addendi, & probandi etiam per testes si que desunt. *ref. 69. n. 5. declar. nu. 6. & seq. n. 1. 12.*

Protestatio salvo iure solidi, vel equipollentia verba probent debiti decisionem. *ref. 70. n. 6.*

Protestatio declaratoria voluntatis non dicitur contraria *f. 80. ref. 70. n. 7.*

Protestatio contraria facta non vera, sed presumpta, sublinetur. & *valet*. *ref. 70. n. 8.*

Protestatio salvo iure solidi, ad hoc, ut inuenit, & impediendi debiti divisionem, fieri debet in ipso actu solutionis, vel petitionis rate debiti. *ref. 70. n. 9.*

Protestatio post actum consummatum non prodest, etiam quod ab animo tantum dependat. *ref. 70. n. 10.*

Protestatio vere aliqua in verbo clausula.

Protestatio metum passi, an & quando reddat actum, ipso iure nullum, vide in verbo metus.

PROXIMIOR Qui in primo reperitur gradu succedendi tempore mortis censetur vocatus ad intestatam, successionem in iura *l. consuevitur ff. de iure codicillarum*, *ref. 76. n. 40.*

Q

QUESTIO Iuris, vel facti, qua dicatur. *ref. 73. num. 12.*

Questio iuris dubij, facti questioni equiparatur. *ref. 63. num. 13.*

QVINDEN A. Dilatio quindena, vel indicatum denegantur debitoribus ex partita, seu apodixia, vel actu mandatorio tabula, vel banco directis, & quando *ref. 57. num. 10. 13. 14. 15. & seq. & num. 32. 23. & sequen.*

Quindena data debitori per Rium an currat etiam tertio, qui pro suo interesse opponere vult de domio, & possessione, ad impediendum executionem. *ref. 94. num. 1.*

R

RATIO Datio rationum est adeo connexa, ut nunquam praedictis confessio introitus, nisi acceptetur expensa exitus, & contra. *ref. 59. n. 25.*

Rationes plures ubi concurrunt cessante una remanent alia. *ref. 75. n. 3.*

Generalis ubi legem generalis etiam eius erit dispositio. *ref. 75. n. 50.*

RATUM Habere non possumus, quod nostro nomine, gestum non est. *ref. 70. n. 22.*

RECONVENTIO In iustitia capta cum laico in causa reconventionis transit in baredem clericum. *ref. 86. num. 60.*

Clericus reconuenitur coram laico resolut. *86. num. 60.*

Et quid si reconuenio non sit dependens a causa conuentionis. *n. 60.*

SENTENTIA lata contra clericum a iudice laico in causa reconventionis, an ab eodem iudice laico possit exequi contra clericum, vel ab ecclesiastico, & quid in clerico possessore cum vitio litigioso, & quando. *ref. 86. num. 60.*

REDIMENS Debitor, qui in termino ad redimendum vult redimere, rem adiudicatam tenetur cum pretio, pro quo processit rei distratio, quoque creditori, vel oblatoi solvere debetum pro quo debitori fuerit clausula, quindena, vel nulla debitori aduersus debitum competeat. *ref. 61. n. 11. 35.*

Debitor redimens rem adiudicatam infra terminum ad redimendum tenetur tantum solvere creditori, vel licitatori, creditum pro quo processit executio, & distratio non autem onera accollata, vel soluta. *ref. 61. n. 12. 35.*

REDITVS Appellatur qui deductis oneribus superant. *ref. 61. n. 31.*

REFUTATIO. Emphyteus alienatio, qua in proxime successum, & in inuestitura comprehensum sit potius refutatio quam alienatio dicitur, resolution. *84. num. 43.*

Refutatiois vim habet omnis translatio, qua in proxima successum fit. *ref. 84. n. 44.*

Refutatio fendi facta in immediata successum, & comprehensum in inuestitura valet. & lex ei assistit. *ref. 84. n. 45. 46.*

In iustitia an requiratur in fendi refutatione. *ref. 84. num. 47.*

Refutatio sapit vim ultima voluntatis quia est quadam praecutio, seu pramatura successio. *ref. 84. n. 52.*

Filius ita habet feudum ex successione sicut ex refutatione. *ref. 84. n. 53.*

Refutatio in proxime successum fieri potest ne dum fendi passi, & promidentia sed etiam hereditarij, & mixti. *ref. 84. n. 54.*

REFUTANS Debet solvere releuam si successerit refutatio coque praemortente quia iure successiois non autem reversionis feudum acquirit. *ref. 84. n. 49.*

Refutans, non potest a refutatione fendi in proxima successum iam facta resilire. *ref. 84. n. 55.*

REFUTATARIVS, No dicitur ex refutatione feudum acquirere sed acquisitum capere. *ref. 84. n. 46.*

Releuum debetur fisco regio a refutatorio fendi. *ref. 84. num. 48.*

Releuum debetur a refutante succedente refutatorio, quia iure successiois non reversionis feudum acquirit. *ref. 84. n. 49.*

Vita militis, & Paragium debetur per refutarium fendi. *ref. 84. n. 50.*

Paragium, & vita militis an a fendi refutatorio debeatur, tempore refutationis, vel mortis. *ref. 84. num. 51.*

RELEVVM Debetur a refutatorio fendi in Regio fisco. *ref. 84. n. 48.*

Releuum debetur a refutante succedente refutatorio, quia

- quia iure successione non reversionis sedm̄ acquirit. *refol. 84. n. 49*
- RELIOQVNI** Appellationis reliqui, vel residui venit notum *refol. 59. n. 12.*
- RES** vide in verbo bone.
- RESOLVTIO IURE DATORIS** Non resoluitur ius acceptoris si ex causa voluntaria resolutum sit. *refol. 88. n. 8. declarata n. 19. 20.*
- RESCRIPTVM** Præcepta, & rescripta Principum non sunt exequenda quando sunt contra ius, vel tertij præiudicium, sed Principi est consulendum, & expellendum a iussu superiorem in exequutione. Quid in rescriptis *Apostolicis refol. 72. n. 26. 39.*
- Proreges concedunt exequutorijs privilegia, & rescripserunt extra Regnum venientibus auditio fisci patrono, vel tertio interesse pretendenti, alias exequi in Regno prohibetur, *ref. 72. numer. 7.* Amplia in rescriptis *Apostolicis n. 28.*
- RESTITVTIO** Dotis restitutio, quæ constat matrimonio sit cum sit quadam sequestratio in manibus uxoris maritus, nec eius hæredes liberat. *ref. 55. n. 18.*
- Restitutio in integrum datur impedito facto iudicis ex causâ generali aduersus lapsum *instantiæ, refol. 60. n. 36.*
- Protestatio an requiratur ad hoc, ut impeditus factio iudicis restituatur in integrum aduersus lapsum *instantiæ, refol. 60. n. 4. 11. 12.*
- Restitutio in integrum aduersus sententiam prolatam tempore maioris ætatis an concedatur iudicio cum minore incepto. Idemque in termino restitutorio si conclusionis tempore minor factus reperitur, *ref. 65. per tot.*
- Restitutio in integrum conceditur minori aduersus sententiam, *refol. 65. n. 1.*
- Restitutio in integrum an concedatur maiori aduersus sententiam contra eum prolatam, ex processu, & iudicio incepto temporis minoris ætatis, *ref. 65. n. 3. 4. 7. & seq.*
- Quid si minor iudicium instantiens ab initio esset in angustia temporis positus ita usque ad conclusum, dando terminos necessarios iuxta naturam causæ maior efficeretur *n. 2.*
- Quid in minore conuento *n. 6.*
- Restitutio in integrum conceditur maiori aduersus sententiam contra eum latam, si caliditate aduersarij, vel iudicis culpa, ad tempus maioris ætatis fuerit prolatâ causâ conclusio, vel sententia prolatâ iudicio eum minore incepto, *refol. 65. n. 3. 14.*
- Terminus restitutorius an concedatur post conclusionem in causâ a maiore factâ iudicio tamen tempore minoris ætatis incepto, *ref. 75. n. 15.*
- Minor mulier, & alia persona de iure restituibilis aduersus probationes, post conclusionem in causâ in tela iudicij, restituuntur, *ref. 65. n. 16.*
- Restitutio an concedatur maioribus, & non restituibilibus, personis, post aperta puncta, & conclusionem in causâ, si ante conclusionem eam potestate addendi, & probandi etiam per testes si quæ defuerint, *ref. 69. n. 5. declarata n. 6. & seq. n. 1. 13.*
- Maior non restituatur aduersus propriam conclusionem in causâ, *ref. 69. n. 8.*
- Limita in minore, vel alia restituibili persona, quæ fuerit lesa ex propria conclusione *n. 9. 10.*
- Restitutio in integrum nõ conceditur, minori, vel alij restituibili persone, aduersus lapsum terminis, seu dilacionis ad probandum: nisi constet minorem aliquammodo probanda habere retentam, ex quibus obtinuerit si probasset, *ref. 69. n. 10.*
- Restitutio non conceditur maiori, qui sint aperti puncta super processu ad iudicem missa etiam per aliam partem, *ref. 69. n. 12.*
- Vergentia viri ad inopiam, ut locus sit dotis restitutioni, an sit plene probanda, *ref. 83. n. 9. 10.*
- Restitutio dotum, quæ sit constanter matrimonio ex vergentia viri ad inopiam est vero restitutio cum translatione dominij restitutorum in uxorem maxime, stantibus clausulis dominij translatis, *refol. 83. n. 11. 12.*
- Dotum restitutio constanter matrimonio sine causa facta est ipso iure nulla, *ref. 83. n. 17.*
- Restitutio dotis constanter matrimonio facta, an sit observatio, & sequestratio in manibus uxoris, *refol. 83. n. 18.*
- Maioribus, & personis non restituibilibus an concedantur restitutiones post aperta puncta in summarijs, *ref. 85. per tot.*
- Restitutiones probatoriæ post aperta puncta, & conclusum in causâ non conceduntur maioribus nisi tantum personis de iure restituibilibus in causis civilibus. Amplia etiâ in criminalibus, *ref. 85. n. 2. 3. & 11.* ubi etiam declaratur quid sit puncta aperire.
- Restitutiones extraordinariæ personis non restituibilibus conceduntur, ex aliqua iuxta causâ dicentem sex pro qualibet, *ref. 85. n. 8.*
- Ratio quæ sit cur per Ratum post aperta puncta denegetur restitutio maioribus, & personis non restituibilibus, *ref. 85. n. 9. 10.*
- Restitutiones extraordinariæ competunt ante conclusum in causâ, & non post, *ref. 85. n. 12.*
- Limita nisi sit persona de iure restituibilis, quæ tamquam lesa ex conclusione, restituatur post conclusum, & causa disconcluditur, *n. 13.*
- In restitutionibus probatorijs concedendis omne arbitrium sublatum est iudicibus, & debet seruari dispositio Ratis ex nouissima Pragmatica Comitum Castri, *ref. 85. n. 14.*
- Restitutio in integrum competis maiori, causâ inceptâ cum eo minore, *ref. 85. n. 17.*
- Restitutiones extraordinariæ conceduntur auctori latato restituibili, ex propria persona, *ref. 86. n. 78.*
- Restitutio dotis an peti possit etiam exequutis in casu vergentia viri ad inopiam constanter matrimonio, si in eum casum expressè non fuerit promissa restitutio, vel in omni, & quocunque casu restitutionis, *refol. 92. n. 9.*
- RETRACTVS** Creditor succedens debitori non confundit eius actiones per successorem, quo ad effectum retentionis, *ref. 56. n. 9.*
- RETRACTVS** Habens communionem, vel participium in re an egeris emptoribus præferatur iure retractus, *ref. 54. n. 1.*
- An Consortes eum si habens cum eo rem communem in venditione ceteris præferatur emptoribus, *refol. 54. n. 4. n. 7.*
- Proprietarius an potius usufructuario, quam alijs liceat vendere proprietatem, *refol. 54. n. 4. 8.*

V usufructuarius in venditione proprietatis an consanguineo, vel vicino praeferatur iure retractus, ref. 54. num. 5.

Proprietarius an in venditione usufructus praeferatur iure retractus ceteris emptoribus, & an coniuncto, ref. 54. num. 6. 8.

Colonus an potius Domino teneatur vendere fructus, & in eis praeferatur ceteris emptoribus, resolut. 54. num. 7.

V assillus praeferatur extraneis in venditione, vel locatione initium baronaliu, ref. 54. num. 8.

Socio in parte sociali vendita an competat ius retractus ref. 54. num. 9. & an praeferatur consanguineo, & an vicino u. 11.

Possident rem pro indiviso in parte alienata an habeat ius retractus, ref. 54. u. 12.

Quotam habens in re an habeat retractum in ea, ref. 54. num. 15.

Subiugatus an habeat ius retractus in re subiugata, per subiugantem vendita, Quid sitne Bulla Pij V. Quid stante pacto, quod subiugatus in venditione rei subiugatae ceteris iure retractus, praeferatur. Quibus praeferatur an consanguineo, vel vicino ref. 54. u. 17. 18. 19. 20. 21.

Emphyteuta an retractus competat in alienatione, directi domini, ref. 54. u. 21. 24. 25.

Domus in alienatione emphyteusis ceteris praeferatur emptoribus etiam consanguineis, vel vicinis, ref. 54. num. 23.

Emptor cum pacto de retrouendendo an praeferatur in iure luendi vendito, eiulibet, vel cessionario, ref. 54. num. 26.

Venditor fendi a R. C. non consequitur integrum pretium fendi venditi, sed decimam partem minus, quando Rex eligit iure retractus praeferri in fendi venditione ref. 67. num. 6.

Retractus an habeat locum, quando directus dominus, ubi licitatur emphyteusim ab emphyteuta emis, ref. 88. u. 1.

Retractus an habeat locum si usufructus venditor proprietario, ref. 88. u. 2. 1.

REVENDIATIO An possit fundari in personam conditoris, vel inquilini coloni, usufructuarii, vel commodatarii, qui nomine domini possident, ref. 86. num. 72.

REVS, Vel possessor, qui perpetua exceptione tutus est potest perueniendo ad aliorum provocare, eoque in dilectis officio implorato petere, ut ei perpetuum imponatur silentium declarando competere legitimam exceptionem ex remedio h. i. contendant ff. de fideiussor. ref. 52. num. 1.

RUBRICA Declarat, & interpretatur nigrum, ref. 85. num. 5.

Rubrica non attenditur, sed nigrum, quando nigrum est generalis rubro ref. 85. u. 15.

SCRIPTURA, Scriptura ab extra presentate seu videtur post conclusum Scriptura an sit de substantia de preceptum pendibus, ref. 71. u. 14.

Sunt de actis, ref. 71. u. 4.

SENTENTIA Obsecra late ob periculum peremptionis instantia an sit nullata ad instantiam impeditis insto

Impedimento fuerit prolata, ref. 60. per tot.

Sententia exequutio lapsa anno, actione in factum petitor, ref. 63. u. 9.

Idem indicator de iurisdictione prorogata, & de sententia eius vigore latis, quod de sententia latis vigore proprie iurisdictionis, ita ut si ab una non appellatur, nec ab alia appellari potest, ref. 65. num. 38.

Sententia siue interlocutoria super articulo reiectio lata extra trimestre est nulla, ref. 66. u. 2.

Declaratoria sententia obscura, extra duos menses an sit nulla tamquam extra instantiam, ref. 66. u. 3.

Pragmatica super sententia obscuris refertur, ref. 66. num. 4.

Declaratoria sententia obscura debet ferri infra duos menses, & quando, & quid in sententia iudicatorum, ref. 66. u. 5.

Declaratoria sententia obscura, de iure communi potest quandocunque ferri infra instantiam triennii, ref. 66. num. 6.

Sententia obscura lata est nulla, cum debeat continere, claram condemnationem, vel absolutionem controversia per se, vel saltem per equipollens, ref. 66. num. 7.

Sententia non trahitur ad non expressa, nisi quatenus necessario, & precisa ex eius verbis inferretur, ref. 66. num. 8.

Sententia potest proferri obscura seu elausula scilicet condemnatus, condemnandus, & absoluitur, absolvendus, tantum ob periculum peremptionis in instantia, ref. 66. u. 9.

Sententia obscura debet ferri in ultima die instantia, vel saltem in penultima, & quid si ultima dies sit festus, ref. 66. u. 11. 12. 13.

Sententia lata extra instantiam, vel ea perempta est nulla, ref. 66. u. 15.

Sententia lata contra formam statuti est nulla, ref. 66. u. 19.

Sententia lata extra instantiam, & terminum a statuto praefixum causa expeditionis est valida, quando verba statuti cum pena in iudicem diriguntur simpliciter, licet index ipse incidat in panam, ref. 66. num. 21.

Sententia lata extra terminum a statuto praefixum expeditioni causa est nulla etiam si verba dirigantur in iudicem, si tamen sine pana, ref. 66. u. 25.

Sententia lata extra terminum a statuto praefixum expeditioni causa est nulla quamvis verba in iudicem dirigantur favore publico, vel Ecclesiae, ref. 66. num. 26.

Sententia est nulla, quando verba statuti ad expeditionem causae terminum praefigunt, & simul iudici, & instantia diriguntur verba si extra instantiam proferatur, ref. 66. u. 27.

Sententia lata extra instantiam, & terminum a statuto praefixum est nulla, quando verba diriguntur in iudicem negativae, ref. 66. u. 28.

Sententia delegati lata extra terminum a statuto datum expeditioni causarum est nulla, siue verba dirigantur in iudicem, siue in instantiam, ref. 66. u. 29.

Sententia in dubio debet dici valida, ref. 66. u. 31.

Sententia declaratoria, vide aliqua in verbo declaratoria. Sententia obscura vide in verbo declaratoria ubi aliqua.

Sententia an possit dici nulla tanquam lata non visis actis utriusque partis quando pars ad accollationem scripturarum fuerit citata vide refol. 71 per tot.

Sententia lata non visis actis utriusque partis est nulla ref. 71. num. 1. amplius 2. 3. 4.

Sententia est nulla non visis scripturis ab extra, & post conclusum presentatis ref. 71. num. 4.

Sententia non est nulla si deficiat visus iudicis super processu, quando aliunde constare possit causa cognitionem interuenisse ref. 71. num. 1.

Sententia non est nulla licet sit opposita, visus iudicis super processu, si tamen constet etiam presumptum iudicem causa cognitionem non adhibuisse refol. 71. num. 12. 14.

Sententia precipitanter lata est nulla refol. 71. num. 13.

Sententia non visis actis partis adversa non est nulla, si pars fuerit citata ad collationem processus, & scripturarum, & fuerit negligens in mittendo iudici acta ad eius favorem presentata ref. 71. num. 8.

Sententia lata contra emphyteutam an noceat domino directo scienti ref. 79. per tot.

Sententia super possessorio lata contra vassallum emphyteutam, vel fructuarium, non nocet domino, vel proprietario scienti ref. 79. num. 3.

Sententia lata contra naturaliter possidentem, non nocet possessori civiliter ref. 79. num. 3.

Sententia super possessorio lata contra dominum directum, vel proprietarium, non nocet emphyteute, vassallo, vel usufructuario refol. 79. num. 4.

Sententia super actione reali lata contra emphyteutam feudatariam, vel fructuarium, domino, vel proprietario ignorantem non nocet refol. 79. num. 5.

Sententia lata contra emphyteutam, feudatarium, vel fructuarium agentes contra alium actione reali, vel confessoria, an noceat domino, vel proprietario scientibus ref. 79. num. 6.

Sententia lata contra emphyteutam cōuentum nocet domino scienti, vel citato ref. 79. num. 7.

Sententia lata contra dominum nocet emphyteute scienti ref. 79. num. 9.

Sententia lata contra usufructuarium nocet proprietario scienti ref. 79. num. 10.

Sententia lata contra vassallum nocet domino scienti ref. 79. num. 11.

Sententia lata contra proprietarium nocet usufructuario scienti refol. 79. num. 12.

Sententia contra legitimum contradicteorem lata per collusionem non nocet alijs ref. 79. num. 15.

Sententia contra possessorem maioratus per collusionem lata non nocet successoribus ref. 79. num. 16.

Sententia contra heredem non nocet substitutis, & legatarijs, si per collusionem fuerit prolata refol. 79. num. 17.

Sententia lata contra debitorem de dominio pignoris noceat creditoribus nisi per collusionem fuerit lata ref. 79. num. 18. 2.

Sententia lata per collusionem non habetur pro sententia, nec mereatur allegari immo est ipso iure nulla, nec nocet cui abas noceret ref. 79. num. 20.

Sententia collusione lata, nec ipsi principali colludenti nocet refol. 79. num. 21.

Sententiam sit nullam si successisse, & paulo ante super exceptione reservata in fine causa & super meritis simul fuerit pronunciata ref. 80. per tot.

Sententia diffinitiva super meritis prolata nulla est, si pronunciata non fuerit super exceptione reservata in fine causa, secus si pars non petierit, ut super exceptione prolata reservata pronunciaretur ref. 80. num. 2.

De ordine cognitionis est prius super incidenti praiudiciali ad causam meritoriam pronunciare, & inde super meritis ref. 80. num. 12. 13.

Non est necesse separari super incidenti pronunciare ref. 80. num. 16.

Sententia metu lata an sit ipso iure nulla refol. 82. num. 20.

Motiva iudicis sunt pars sententie eamque declarant ref. 85. num. 10.

Sententia lata contra clericum a iudice laico in causa reconvictionis an ab eodem iudice laico exequi possit contra clericum, vel ab ecclesiastico, & quid ius clericus possessor cum vicio lignosi, & quando ref. 86. num. 60.

Sententia lata contra heredem in quem non fuerit transfusa iudicialis instantia ceptarum defuncto est nulla ref. 86. num. 88.

Sententia, & terminus datus articulo praiudiciali pendente, sunt nulli ref. 93. num. 2. & quando secus vide per totum.

Praesumptio aliqua non remanet pro sententia, a qua est appellatum ref. 93. num. 4.

SERVITUS praesumptio servitutis in dubio non praesumitur ref. 67. num. 52.

SINGULARIS SUCCESSOR vide in verbo successor.

SOCIETAS Capitale, seu columna societatis semper praesumitur saluum nisi contrarium probetur ref. 52. num. 7.

SOCIUS In parte sociali vendita an competat ius retractus ref. 54. num. 9.

Socii inter se extraneum in re communi non habere ref. 54. num. 10.

Socius an in venditione partis sociali preferatur eonanguineo etiam vicario ref. 54. num. 11.

Possidens in communi, & pro indiso partem habere dicitur in qualibet gleba, vel cespice ref. 54. num. 13.

Socius in re pro indiso aut dominium, & possessionem in quolibet cespice acquirit in totum ref. 54. num. 14.

Socius necessarius, vel utilitatis causa pro pecunia ad cambium recepta socios obligat ref. 59. num. 11.

SOLVITIO Actionum confusio per successum non creditoris, vel debitoris habet vim solutionis refol. 56. num. 12.

Solutio partis debiti facta a debitore cum clausula insoludum cum alijs correis, vel partis petita a creditore facta, an, & quando inducat debiti divisionem, & praiudicet elausula insoludum, vel non, vide ref. 70. per totum.

Solvens tardius minus dicitur solvere refol. 50. num. 24.

Fideiussor, vel alius extraneus solvens partem debiti creditorium clausula ad complementum, an possit totum debitum a principali debitore repetere quasi totum ab eodem praesumatur solutum, vel non ref. 97. per totum.

Solutio ad complementum facta, vel si ad complementum certa summa in iudicio a creditore petita sit, vel cum taxata, tantum impedit creditorem quicquid ulterius petere possit, quamvis ultra forte ei deberetur ref. 97. num. 11.

Solutio ad complementum, vel taxative facta non praedicta creditori in plus non petendo, quādo ea facta est ex rationū computatione, vel ex partitū relati, si de eis non constaret, vel contrarium ex errore processisse probaretur, ref. 97. n. 2.

Creditori an obliet, quod plus petere non possit, si a debitore fuerit facta oblatio de certa summa ad complementum, & creditor tacitus recipiat, ref. 97. n. 3.

Solutio ad complementum vno nomine facta, eo tantum nomine creditorem praedicitur, ut in cessionario, vel procuratore, & similibus, ref. 97. n. 4.

Solutio facta ab extraneo, vel alio, quam debitore, ad complementum an faciat presumere totum restantem ab eodem solutum fuisse, vel a principali debitore, & quid in fideiussore, vel Correo ita solvente, ref. 97. n. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. ad finem.

Solutio in dubio presumitur facta à principali debitore, qui solvendi onus principaliter spectat, resolut. 97. num. 6.

Solutio tanquam quid facti non presumitur nisi probetur, ref. 97. n. 7.

Solutio ad complementum operatur tantum in praedictum creditoris, cui talis solutio facta est, ref. 97. n. 9.

Solutio ad complementum inducit presumptionem solutionem residui, & ideo recipit probationem in contrarium, ref. 97. n. 12.

Creditor vteus secunda bancheria cum clausula ad complementum factam per debitorem, tamen non praedictat creditoris si constet aliunde de errore, ref. 97. n. 13.

STATUTUM. Haec debitoris, vel creditoris comprehenditur sub statu loquente de debitore, vel creditore, ref. 58. n. 17. 18.

Statutum dans executionem instrumenti intelligitur de liquido, ref. 58. n. 17.

Statutum unum limitatur, & declaratur ab alio, ref. 59. num. 19.

Statuta recipiunt interpretationem a iure communi, ref. 75. n. 5.

Statutum exorbitans, & correctorium non est extendendum, ref. 75. n. 21.

Casus a statuto omiffus remanet in dispositione iuris communis, ref. 75. n. 22.

Statutum includens certas personas ad successionem, an ceteros excludat, quid ex idempnitate rationis, an ad alias personas extendat, ref. 75. n. 26. 32.

Statutum exclusivum faminarum, semper intelligitur reservata congrua dote pro exclusis, ref. 75. num. 47. 48. 49.

Statutum ex idempnitate rationis extenditur ad alios casus, & personas, ref. 77. num. 51.

Statutum quavis stricte intelligendum verificatur in casu presunto, sicut in casu vero, ref. 76. n. 35.

Statutum irribuens executionem instrumento, interpretationem sumit ex l. fin. C. de edict. Diui Adrian. sol. ref. 81. n. 1.

Statutum passivum recipit interpretationem a iure communi, ref. 95. n. 9.

Statutum laicale confirmatum a Papa dicitur Papale, & an possit tollere vires iuramenti, ref. 100. n. 13. 14. & seq.

Statuta laicorum non habent locum in obligationibus iuratis, ref. 100. n. 15.

Approbatio, & confirmatio Summi Pontificis statuti laicalis nunquam tollit vires iuramenti, etiam quod

in statuto fieret mentio de iuramento nisi expresse dicatur, ref. 100. n. 29.

STIPULATIO. Alteri nemo potest stipulare, ne dum ad acquirendum actionem, sed nec exceptionem, ref. 70. n. 21.

Absenti non acquiritur nisi stipulatio nuncius, vel epistola interveniat, ref. 70. n. 24.

Amplia in pacto resolutivo, vel liberatorio, in quo absenti sine stipulatione, ne dum actio, sed nec exceptio acquiritur, ref. 70. n. 25.

Clausula quae omnia, & cetera importat stipulationem pro omnibus quibus interest, & interesse potest, ref. 92. num. 11.

Verba contra stipulantem accipienda sunt, qui potuit apertius loqui, ref. 92. n. 16.

SVBIVGATARIUS. An habeat ius retractus in re subingrata per subingratum vendita, & quando, ref. 54. n. 17. 18. 19. 20. 21.

SVSTITVTIO. Extranei facta filijs in testamento inter liberos, absque solemnitate celebrato nulla est, ref. 90. n. 17.

SUCCESSOR. Vniuersalis successor non potest dari ex contractu, ref. 58. n. 2.

Onus eris alieni non sequitur singularem successorem, vel donatarium omnium bonorum, ref. 58. n. 4.

Creditor singularis successor ex secundo decreto an possit locationem rei adiudicatam a debitore factam remedium l. 2. C. de rescindend. venditione infringere, ref. 68. per totum.

Singularis successor iudicis decreto, vel sententia tenetur stare colono, ref. 68. n. 4.

Singularis successor ex sententia, non tenetur stare colono, si per effusionem in ius locationis successerit, ref. 68. n. 5.

Singularis successor ex sententia, non tenetur stare colono, si in locationem fraudis doli suspicio intenerit, ref. 68. n. 6.

Ab intestato succedens, non habet formalem titulum ab homine, sed a lege, resolut. 76. num. 16. declara. num. 33. 34.

Verbum successor an intelligatur de vniuersali, vel singulari successore, ref. 84. num. 80. 81.

Successor in fundo dicitur successor vniuersalis, ref. 86. num. 31.

Quis dicatur successor necessarius, ref. 86. n. 34.

SVMMARIA. Iuxta formam ritus, vel ordinaria, quando dicatur fuisse processum, ref. 71. nu. 25. 26.

T

TACENS In iudicis pro consentiente habetur, ref. 93. num. 8.

TERMINVS Instantia non currit pendente termino probatorio ultra marino, ref. 60. num. 10.

Onus termini ad redimendum, deducendum est a calculo pretij ad lesionem inducendum, & contractum rescindendum remedium l. 2. C. de rescindend. vendit. ref. 61. num. 24.

Terminus ad redimendum, vel passum de retrouendendo an minuat tertiam, vel quartam partem pretij rei, ref. 61. n. 5. 26. 27. 28. & seq.

Terminus ad redimendum, prorogari solet per Principem in Regno, & elapsus, ab eodem renouatur prorogando non obstante peremptione, ref. 61. n. 28.

Princept ex gratia terminum elapsum prorogat, & spiritum vita ei insul. [ref. 61. n. 29.](#)

Modus procedendi visio *scripturarum*, vel dato termino *extraordinario*, est *modus procedendi parte non diffidente* [ref. 63. n. 1.](#)

Terminus an dandus sit, vel procedendum *visio* scripturarum, quando partes habent intentionem fundatam ex publicis *instrumentis* [ref. 63. n. 2. 4. 7.](#)

In nullitate sententia, vel decreti proceditur dato termino *extraordinario*, [ref. 63. num. 3.](#)

Termini nō dantur in mero iuris articulo, sed libris apertis deciduntur, [ref. 63. n. 6.](#)

In feudalibus, an possit procedi ex abrupto *visio* scripturarum, vel per viam effectus in mero iuris articulo, vel dato [termino](#), [ref. 63. n. 15.](#)

Terminus restitutorius, an conceditur *post* conclusionem in causa, a *maiore facti* im indicio tamen tempore minoris atatis incepto, [ref. 65. n. 15.](#)

Terminus restitutorius conceditur *post* conclusū in causa minori mulieri, ac alij personę de iure restituibili in tela Iudi, [ref. 65. n. 16.](#)

Terminus exp-ditionis causa, dicitur *præfixus iudici*, quando verba expressi, in iudicem diriguntur, [ref. 66. num. 23.](#)

Terminus in dubio censetur *præfixus instantia*, & nō iudici ad expediendas causas, [ref. 66. n. 24.](#)

Terminus quando a statuto dicatur *constitutus causa*, & *instantia*, ex quibus *verbis*, [ref. 66. n. 30.](#)

Terminus præfixus iudici *exp-ditioni causarum* intelligitur parte pereute, & instante [ref. 66. n. 33.](#)

Terminus siue dilatio, quę solet esse communis *utrique parti*, non prodest alteri parti, quia probationibus renunciat *etiam tacite* per propriam conclusionem in *causa factam*, [ref. 69. n. 4.](#)

Termini lapsus ad probandum, & probatum habendum, habet vim *conclusi*, [ref. 71. n. 38.](#)

Penale præceptum iudicis, vel principis contemnens, an statim lapsus *præcepti terminus exigendus sit*, vel debeat super causa non obtemperati *præcepti citari*, & terminus iterum dari, [ref. 72. per tot.](#)

Terminus in causa principalis an nulliter detur pendente appellacione ab interlocutoria super articulo *præiudiciali* [latz. ref. 93. per totum.](#)

Sententia, & terminus datus articulo *præiudiciali* pendente sunt nulli, [ref. 93. n. 2.](#)

Terminus siue dilatio datur, & suspenditur *notificata*, [parte](#), [ref. 93. n. 13.](#)

Terminus ad redimendum, quando incumbere incipit debitori, cui secundum decretum cum termino ad redimendum implicito *curso* a die decreti fuerit *notificatum* ad intellectum capitulorum ritus 112. & 113. [ref. 95. per tot.](#)

Terminus ad redimendum quantum sit in redimendis *stabilibus*, vel *mobilibus* ex *ritus dispositione*, [ref. 95. num. 1.](#)

Terminus ad redimendum dierum octo in *stabilibus*, & dierum quattuor in *mobilibus* datur *ultra terminum* per *Ritum dispositum*, de *silo Curie Pratoriana*, [ref. 95. n. 2.](#)

Terminus ad redimendum *stabilia* est *mensum duorum* & *mobilia* dierum octo, quando bona creditori adiudicantur *extimacione* precedente, & sit *creditorum concursus* absque *pinguentali* pro *mensura debiti*, [ref. 95. n. 3.](#)

Terminus ad redimendum an currat a die interpositi *seculo* decreti, vel capite per creditorem possessionis *bonorum ad iudicatorum*, [ref. 95. n. 4. 6.](#)

An a die *notificationis termini*, [n. 10.](#)

Quid quando in secundo decreto terminus ad redimendum *contineatur*, [n. 11 12. 13. 1.](#) & *si q.*

Terminus quinquaginta dierum ad excusationem proponendam non currit *curatori* in testamento dato, nisi a die *confirmationis* per iudicem *facta*, a *nullo petente*, [ref. 96. n. 3.](#)

TERTIUS Quando admittitur ad impediendam executionem *instrumentum*, docendo de eius *dominio*, & possessione rei per creditorem *distrahendi* ante additum *pignus*, [ref. 94. per tot.](#)

Quando data debitori per ritum an currat etiam *tertio*, qui pro suo interesse opponere vult de *dominio*, & possessione *ref. 94. n. 1.*

Tertius an artetur *eisdem terminis* sicut & *principalis*, [ref. 94. n. 2.](#)

Tertius citatus in primo decreto debet venire in eadem tela, & *infra quindenam* se *opponere*, [ref. 94. n. 3.](#)

Tertius potest quandoque se *opponere* de *dominio*, & possessione ante additum *pignus*, [ref. 94. n. 4.](#)

Tertius debet in promptu docere de iure suo ex *actis*, & *scripturis* alias executionem non impedit, [ref. 94. num. 5.](#)

Oppositionibus tertij in promptu non docentis de suo *dominio*, & possessione dicitur *stent* *dammodo* non impediatur *executione*, [ref. 94. n. 6.](#)

Tertius docendo de dominio, & possessione impedit *executionem* *trium conformium*, & *rei indicare*, [ref. 94. num. 7.](#)

Summaria sufficit *tertio* docere de iure suo ad impediendam *executionem*, [ref. 94. n. 8.](#)

Tertius docens de suo dominio tantum, vel de possessione tantum *in promptu* impedit *executionem*, [ref. 94. num. 9.](#)

Possessio actualis, quę non sit *panes* *tertium opponentem* ad impediendam *executionem*, sed *penes* eius *Colonum* an *sufficiat*, [ref. 94. num. 10.](#)

Principalis vel alius an possit, excipere de possessione *tertij* ad impediendam *executionem*, [ref. 94. num. 11.](#)

Possessio nulla ex titulo nullo oriens an *sufficiat* ad impediendam *executionem* si a *tertio* opponatur, [ref. 94. num. 12.](#)

Adversus *tertium* *opponentem* de *dominio*, & possessione ad impediendam *executionem* an possit replicari de *nullitate tituli*, & *quid si nullitas sit notoria*, vel *colorata*, [ref. 94. n. 14. 15.](#)

Tertius opponens de dominio, & possessione non impedit *executionem* si cum *vicio litigiosi* possideat, [ref. 94. n. 16.](#)

Tertius contra quem processit *executione* *rigore* *contractus* *causalis* non *potest* se *opponere* de *dominio*, & possessione ad impediendam *executionem*, [ref. 94. num. 20.](#)

Tertius de hipoteca tantum se opponens, *adversus executionem* eam non *impedit*, [ref. 94. n. 21 22. 23.](#)

Tertius de hipoteca cum constituto opponens impedit *executionem*, [ref. 94. n. 24.](#)

Tertius tantum de hipoteca opponens impedit *executionem*, & *distractionem* *nomini* *debitoris*, [ref. 94. num. 26.](#)

Depositi restitutio impeditur per certum ratione hipotecae rei depositae, ref. 64. n. 27.
 Tertius de personali se opponens non impedit executionem, ref. 94. n. 28.
 Clericus veniens in iudicio, uti tertius de dominio, & possessione opponens ad impediendam executionem, debet coram iudice laico comparere, ref. 94. num. 29.
 Tertius veniens in iudicio ad impediendam executionem, pendente iudicio, seu post sententiam licet doceat de dominio, & possessione: praesumpta fiduciassione non impedit executionem, & quando hoc procedat, ref. 94. num. 30.
 De iuribus tertij venientis ad impediendam executionem ante additum pignus est cognoscendum executionis sicut de causis principalis creditoris, ref. 94. num. 33. secus si post additum pignus compareat, n. 24.
TESTATOR, intestatus dicitur decedere respectu certo rei licet testamentum confecerit si de re illa non disposuerit, ref. 76. n. 10.
 Contrarium n. 1. declarata num. 12.
 Intestatus decedens non dicitur vere disposuisse in suos heredes ab intestato sed fidei, & impropre, & dicitur permissivus, non autem dispositione testare, & disponere, ref. 76. n. 16.
 Declarata, num. 33. 35.
 Testatur videtur donare, dum non adimit, id quod poterat adimere, & non relinquere, ref. 76. n. 22.
 Intestatus decedens, non censetur vocasse a successione inhabiles, vel exclusos a successione statuto, vel propria renunciatione, ref. 76. num. 38.
 Intestatus decedens dicitur per viam ultime voluntatis disposuisse, ref. 76. n. 52.
TESTAMENTUM Licet a vivente fiat, non tamen dicitur dispositio inter vivos, sed post mortem in quem tempus testamenti effectus confertur, ref. 76. num. 53.
 Testamentum minus solemniter inter liberos confectum, an sit validum non servata aequalitate inter eos, ref. 90. per tot.
 Testamentum inter liberos sufficit esse perfectum ratione voluntatis licet ratione solemnitatis imperfectum sit, ref. 90. n. 1.
 Dies tempus certum requiruntur in testamento inter liberos, ref. 90. n. 2.
 Testamentum inter liberos confectum debet esse sine imbrevisiura, ref. 90. n. 3.
 Solemnitates, quae per statutum requiruntur quoque in testamento confecto inter liberos, ref. 90. n. 4.
 Testes duo tantum sufficiunt in testamento inter liberos confecto, ref. 90. n. 5.
 Feminae sunt idoneae testes in testamento inter liberos, ref. 90. n. 6.
 Testum subscriptio non requiritur in testamento inter liberos, & quando, ref. 90. n. 7.
 Testes in testamento inter liberos non sunt rogandi, ref. 90. num. 8.
 Publicatio non requiritur in testamento inter liberos, ref. 90. n. 9.
 Testamentum Caci inter liberos valet absque iuris solemnitatibus, ref. 90. n. 10.
 Testamentum inter liberos probatur inditij, & coniecturis, ref. 90. n. 11.
 Testamentum inter liberos valet absque solemnitatibus tam si a patre, quam si a matre confectum sit, ref. 90.

num. 12.
 Testamentum inter liberos absque solemnitatibus valet ne dum inter filios, sed etiam inter nepotes, ref. 90. num. 13.
 Testamentum inter liberos absque solemnitatibus etiam inter legitimatos valet, quamvis secus inter naturales vel spurcos, ref. 90. n. 14.
 Testamentum inter liberos, adoptivos non valet absque solemnitatibus, ref. 90. n. 15.
 Testamentum absque solemnitatibus valet etiam inter liberos, a successione per statum, vel renunciationem exclusos, ref. 90. n. 16.
 Testamentum inter liberos absque solemnitatibus confectum respectu extranei in dicto testamento nominatum nullum est, ref. 90. n. 17.
 Institutio, vel substitutio extranei, vel tutoris datio, vel legatum in testamento inter liberos minus solemniter confecto an favore extranei subsistant, ref. 90. n. 17.
 Extraneus in proposito testamenti inter liberos dicitur quicumque non est de liberis, ref. 90. n. 18.
 Testamentum inter liberos absque solemnitate celebratum, an sit nullum non servata aequalitate inter eos, & quid sit inaequalitas sit modica, vel magna, ref. 90. n. 19. 20. 33. & seq.
 Aequalitas, vel inaequalitas, ex quibus dicatur servata, vel non in testamento inter liberos, ref. 90. n. 21. 22. 23. 26. 28.
 Testamentum non potest a filio praesendi irritum quando ei aliquid a patre relinquatur iure institutionis licet non ascendat ad integram quantitatem legitime, sed tantum aget ad supplementum legitime, ref. 90. n. 30.
 Testamentum inter liberos sine solemnitate subsistit principaliter sicut introductum ad favorem parentum, ref. 90. n. 31.
TESTIS Idonea est femina in testamento inter liberos, ref. 90. n. 4.
TRADITIO Alienatio ex rei traditione perficitur, ref. 95. n. 5.
 Dominium non transfertur ex sententia absque traditione in corporalibus, ref. 95. num. 17.
 Amplia etiam favore fidei, n. 18.
 Cessio in incorporalibus, idem quod traditio in incorporalibus operatur, ref. 95. n. 20.
TRUNKS Nihil aliud est quam omnimode administrationis, & iurisdictionis partitio, ref. 95. n. 50.
TUTOR Contra tutores pro redactione computi tutela an possit procedi via executionis, per modum precepti, vel inunctionis, ad exhibendum computi, & reliqua, ref. 95. n. 1. 3.
 Bona inveniuntur a per tutorem praesumentur durare, & in esse, nisi sit talia sint, quae usu praesumerentur consumpta, vel ex tempore iuxta eorum naturam corrupta, ref. 95. n. 6.
 Inventarium habet executionem paratam contra tutorem etiam, quod sit minus solemniter factum, & quando, ref. 95. n. 8. 21. 22. 23. 24.
 Tutor convenitur ad restitutionem rerum in inventario descriptarum, vel rei particularis, non expectata generali administrationis ratione, ref. 95. n. 9.
 Duplenter procedi potest contra tutorem, vel alium administratorem, scilicet, vel quod condemnatur ad certam quantitatem, vel ad reddendam universalem rationem, ref. 95. n. 10.
 Tutor, vel alius administrator nunquam dicitur debitor nisi

- iar fallit, & de summa fecerit instrumentum debito-
rum, & quare iugum tenent via exequutina, ref. 52.
num. 28.
- Tuter, vel alius administrator, pro summa confessata,
cogitur via exequutina, si librum rationum non exi-
beat, ref. 59. n. 29.
- Instrumentum publicum de iure non habet exequutio-
nem paratam, ref. 63. n. 7.
- Via exequutina an competat pro virtuali obligatione de
iure ex instrumentis resoluitur, ref. 92. n. 6. 10.
- Restitutio dotis an potius possit via exequutina in casu ver-
gentia viri ad inopiam constante matrimonio si in cum
casum expressi non fuerit promissa restitutio, vel genera-
liter in omni, & quocumque casu restitutionis, ref.
92. n. 9.
- VIDU. Pupillus, vel alia miserabilis persona, formam
Principis eligens Privilegio legis videtur. & quando Im-
perator inter pupillos, & viduas etiam si vidua nubet,
pupillus maior est, & si sit, vel miserabilis privi-
legium cessat ad hoc eorum causa in foro Principis re-
manet, ref. 65. num. 5. l. eq. & n. 54.
- Causa & petita cum maritata licet postea effecta sit vidua,
causa erit appellabilis, & per conuersio causa cepta per
viduam, vii contra viduam postea conuolantem est in-
appellabilis, ref. 65. n. 55. 72.
- VITA MILITIS. Et dos de paragio an super seu-
do in successum transferenda debetur, ref. 75. per
totum.
- Vita militis, & dos de paragio aequiparantur, & in qui-
bus, ref. 75. n. 2. 3.
- Dos de paragio, & vita militis succedunt loco legitime,
ref. 75. n. 4. 40. 41.
- Dos de paragio, & vita militis succedunt loco portionis
hereditariae, ref. 75. n. 5.
- Dos de paragio, & vita militis debetur quando feudum
ad offendendum obuenit, ref. 75. n. 10.
- Vita militis, an succedat loco alimentorum, vel sit qua-
dam tertia species, ref. 75. n. 11. & 41.
- Dos de paragio, & vita militis non fuerunt cognita de
iure communis, sed tantum per Regni Constitutiones,
ref. 75. n. 20.
- Vita militis vide aliqua in verbo dos de Paragio.
- Vita militis, & paragium debetur per refutatorium
feudi, ref. 84. n. 50.
- Paragium, & vita militis an a feudi refutatorio debeatur
tempore refutationis, vel mortis ref. 84. n. 51.
- VISA Iudicis super feri, turis apposta an probet cau-
sa cognitionem interuenisse, ref. 71. n. 6. 10.
- Sententia non est nulla si deficiat visa iudicis super pro-
cessu, quando aliunde constare posset cause cogniti-
onem interuenisse, ref. 71. l. n. 11.
- Sententia est nulla licet sit apposta visa iudicis super pro-
cessu, si tamen constet etiam presumptum, iudicem cause
cognitionem non adhibuisse ref. 71. n. 11. 14.
- VOLUNTAS Et potestas in quocumque actu, & dispo-
sitione requiritur ref. 67. n. 58.
- VENIO Et aggregatio probatur, si per actum facti, & rei
in comparationem, & unicam possessionem, & loca-
tionem, tum etiam ex patrisfamilias animi destinatio-
ne perdetur unio, ref. 67. n. 40. 57.
- Vnio, & aggregatio non presumitur cum sit quid fa-
cti, & indeque ab eo probanda est, qui in unione se fun-
dat, ref. 67. n. 41. 42.
- Vnio stricte est interpretanda veluti odiosa, resol. 67.
num. 42.
- In dubio si interpretatio contrarium, quae fundat in
verbis ad inducendam unionem, ref. 67. n. 43. 44.
- Res potius, quam vnica, & vnita indicantur, ref. 67.
num. 44.
- Vnitorum pariformis debet esse dispositio, ac idem ius,
& iudicium, ref. 67. num. 46.
- Vnitorum eodem est natura, & essentia, ref. 67. n. 47.
- Vnit a vnicum indicantur corpus, & substantia, ref. 67.
num. 48.
- Quod vnus vnio: facta extinguitur, & annihilatur,
ref. 67. n. 49.
- Allodium feudo vnium, & incorporatum per vassallum
non efficitur ex hoc feudale, sed allodiale remanet, si
tale sit, quod de per se subsistere possit separari a feo-
do, ref. 67. n. 53. 54. 55. 56.
- Feudale non presumitur vnium, & aggregatum feudo,
quando feudum habet certos fines, & bona aggregata
essent extra fines feudi, ref. 67. n. 54.
- Vnita, & aggregata emphiteusi, maiorati, vel fidei co-
missio, quae de per se possunt subsistere non finit eiusde
naturae, nec augent rem vniam, ref. 67. n. 55.
- Augmentum, vel res vnita, non semper sortitur naturam,
& qualitatem augmentati, quando diuersa, est ratio
augmentati, & augmenti, vel quando est diuersa, &
incompatibilis origo, & natura, vel quando a sola vo-
luntate, & dispositione vnus non dependunt, ref. 67.
n. 70. 71. 72.
- Vnio, & aggregatio plurimum rerum fieri potest itant vtra-
que res propriam retineat naturam, ref. 67. n. 73.
- Vnio, & aggregatio, vel augmentum, quandoque fit feo-
do a feudatario, vel tanto magis feudi redditus augetur
ad commodum, & beneficium successoris, tantum
ref. 67. n. 74.
- Vnio, & aggregatio plurimum rerum quandoque fit gratia
commodioris perceptionis fructuum, ref. 67. n. 74.
- VS PERPETVARIVS Naturaliter tantum possidet,
propriarius vero civiliter, ref. 79. n. 2.
- VSUS Dotis vbi seu fructus videtur in verbo interesse.
- Vxor. Patrum de dote restituenda dotantis, & suis ab-
sque dotantis stipulatione, an sufficiat, ita vt mulier
non possit adhibere de dot. bns disponere, ref. 64. per
totum.
- Vxor potest de dote disponere non obstant patre de dote
restituenda, quando de proprijs bonis dotatur, a Patre,
a Fratre, vel ex franco, ref. 64. n. 8. 9.
- Declaro. 8. 11.
- Vxor, si filij dicuntur in inuestitura comprehensi, con-
cessa emphiteusi viro nomine sociali, & contractio
matrimonio latiorum viro, ref. 84. n. 33.
- Vxori tantum competit renouendum, si constanti soluto
matrimonio pro recuperatione dotium ob vergentiam
viri ad inopiam non autem eius filijs, vel here-
dibus, ref. 86. num. 9.